

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

29 février 2024

PROJET DE LOI (I)
portant des dispositions fiscales diverses

PROJET DE LOI (II)
portant modification de la loi
du 23 janvier 1989
relative à la compétence fiscale
visée à l'article 110, §§ 1er et 2,
de la Constitution

Sommaire	Pages
Résumé (I).....	3
Résumé (II).....	3
Exposé des motifs (I)	4
Exposé des motifs (II)	45
Avant-projet de loi (I)	49
Avant-projet de loi (II)	81
Avant-projet de loi (III)	99
Analyse d'impact.....	115
Avis du Conseil d'État (I)	159
Avis du Conseil d'État (II)	186
Avis du Conseil d'État (III)	201
Projet de loi (I)	217
Projet de loi (II)	254
Coordination des articles (I)	256
Coordination des articles (II)	369
Avis.....	373

LE GOUVERNEMENT DEMANDE L'URGENCE CONFORMÉMENT À
L'ARTICLE 51 DU RÈGLEMENT.

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

29 februari 2024

WETSONTWERP (I)
houdende diverse fiscale bepalingen

WETSONTWERP (II)
houdende wijziging van de wet
van 23 januari 1989
betreffende de in artikel 110, §§ 1 en 2,
van de Grondwet bedoelde
belastingsbevoegdheid

Inhoud	Blz.
Samenvatting (I)	3
Samenvatting (II)	3
Memorie van toelichting (I).....	4
Memorie van toelichting (II).....	45
Voorontwerp van wet (I)	49
Voorontwerp van wet (II)	81
Voorontwerp van wet (III)	99
Impactanalyse	137
Advies van de Raad van State (I).....	159
Advies van de Raad van State (II).....	186
Advies van de Raad van State (III).....	201
Wetsontwerp (I)	217
Wetsontwerp (II)	254
Coördinatie van de artikelen (I)	311
Coördinatie van de artikelen (II)	371
Advies.....	379

DE URGENTIEVERKLARING WORDT DOOR DE REGERING GEVRAAGD
OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 51 VAN HET REGLEMENT.

11497

Le gouvernement a déposé ce projet de loi le 29 février 2024.

Le “bon à tirer” a été reçu à la Chambre le 5 mars 2024.

De regering heeft dit wetsontwerp op 29 februari 2024 ingediend.

De “goedkeuring tot drukken” werd op 5 maart 2024 door de Kamer ontvangen.

N-VA	: Nieuw-Vlaamse Alliantie
Ecolo-Groen	: Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales – Groen
PS	: Parti Socialiste
VB	: Vlaams Belang
MR	: Mouvement Réformateur
cd&v	: Christen-Democratisch en Vlaams
PVDA-PTB	: Partij van de Arbeid van België – Parti du Travail de Belgique
Open Vld	: Open Vlaamse liberalen en democraten
Vooruit	: Vooruit
Les Engagés	: Les Engagés
DéFI	: Démocrate Fédéraliste Indépendant
INDEP-ONAFH	: Indépendant - Onafhankelijk

Abréviations dans la numérotation des publications:		Afkorting bij de nummering van de publicaties:	
DOC 55 0000/000	Document de la 55 ^e législature, suivi du numéro de base et numéro de suivi	DOC 55 0000/000	Parlementair document van de 55 ^e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer
QRVA	Questions et Réponses écrites	QRVA	Schriftelijke Vragen en Antwoorden
CRIV	Version provisoire du Compte Rendu Intégral	CRIV	Voorlopige versie van het Integraal Verslag
CRABV	Compte Rendu Analytique	CRABV	Beknopt Verslag
CRIV	Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes)	CRIV	Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaalde beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen)
PLEN	Séance plénière	PLEN	Plenum
COM	Réunion de commission	COM	Commissievergadering
MOT	Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)	MOT	Moties tot besluit van interpellaties (beigegekleurig papier)

RÉSUMÉ (I)

Le présent projet de loi contient des dispositions modificatives relatives aux impôts sur les revenus, au Code des droits de succession, au Code des droits d'enregistrement, d'hypothèque et de greffe et aux accises.

SAMENVATTING (I)

Dit wetsontwerp bevat wijzigingsbepalingen betreffende de inkomstenbelastingen, het Wetboek der successierechten, het Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten en de accijnzen.

RÉSUMÉ (II)

Ce projet remplace l'article 1er de la loi du 23 janvier 1989. Il est prévu une deuxième exception au principe y contenu "non bis in idem" pour permettre aux Régions d'établir un impôt sur la consommation de combustibles fossiles étant donné qu'il existe déjà un impôt fédéral (les accises), sans toutefois créer une nouvelle source de financement autonome pour les Régions. Cette deuxième exception vise à doter les Régions d'un instrument pour encourager la transition vers l'utilisation de sources d'énergie plus durables.

SAMENVATTING (II)

Dit wetsontwerp vervangt artikel 1 van de wet van 23 januari 1989. Er wordt een tweede uitzondering voorzien op het erin vervatte "non bis in idem"-principe om de Gewesten toe te laten een belasting op het gebruik van fossiele brandstoffen in te stellen, naast de erop bestaande federale belasting (accijnzen), zonder evenwel een nieuwe autonome financieringsbron voor de Gewesten te creëren. Deze tweede uitzondering beoogt de Gewesten een instrument te bezorgen om de overgang naar het gebruik van meer duurzame energiebronnen te stimuleren.

EXPOSÉ DES MOTIFS (I)

MESDAMES, MESSIEURS,

EXPOSÉ GÉNÉRAL

La déduction pour investissement prévoit un pourcentage supplémentaire de déduction de la valeur d'acquisition ou d'investissement des immobilisations corporelles acquises ou créées à l'état neuf et des immobilisations incorporelles neuves, si ces immobilisations sont utilisées en Belgique pour l'exercice d'une activité professionnelle. Cet avantage fiscal est indépendant de la déduction du coût de l'amortissement des immobilisations répondant à certaines conditions définies dans la loi et les dispositions d'exécution y afférentes. La déduction pour investissement prend la forme d'une exonération des bénéfices et profits à l'impôt des personnes physiques et d'une déduction à l'impôt des sociétés.

Les développements successifs ont créé un ensemble incohérent de mesures sous la rubrique des déductions pour investissement au sein du Code des impôts sur les revenus 1992 (CIR 92). Certaines sections sont véritablement désuètes et ont peu d'impact, tandis que d'autres restent intéressantes mais ont un besoin urgent de modernisation.

Outre la simplification des procédures, la réforme porte essentiellement sur les technologies et les investissements autorisés. L'intention est de mettre à jour la liste désuète des investissements à encourager et de celles à refréner en fonction des besoins de transition durable actuels et futurs et de procéder à une évaluation et un renouvellement périodique.

Les conditions générales d'application de la déduction pour investissement, telles que définies à l'article 68 CIR 92, sont maintenues.

Il est déjà souligné que le régime existant de report est maintenu: à l'impôt des personnes physiques, la déduction pour investissement de base non utilisée est reportable indéfiniment dans le temps; à l'impôt sur les sociétés, la déduction pour investissement de base non utilisée est reportable dans le temps de manière limitée. Pour les autres déductions pour investissement, le report illimité dans le temps reste la règle à l'impôt des personnes physiques et à l'impôt des sociétés.

MEMORIE VAN TOELICHTING (I)

DAMES EN HEREN,

ALGEMENE TOELICHTING

De investeringsaftrek voorziet in een additionele procentuele aftrek van de aanschaffings- of beleggingswaarde van materiële vaste activa die in nieuwe staat zijn verkregen of tot stand gebracht, en van nieuwe immateriële vaste activa, indien die vaste activa in België voor het uitoefenen van de beroepswerkzaamheid worden gebruikt. Dit belastingvoordeel staat los van de kostenaftrek van afschrijvingen van vaste activa die aan bepaalde voorwaarden voldoen zoals omschreven in de wet en bijhorende uitvoeringsbepalingen. De investeringsaftrek neemt de vorm aan van een vrijstelling van winst en baten in de personenbelasting en van een aftrekbewerking in de vennootschapsbelasting.

Opeenvolgende wijzigingen deden een onsamenhangend geheel van maatregelen onder de noemer van de investeringsaftrek ontstaan binnen het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 (WIB 92). Bepaalde onderdelen zijn erg verouderd en hebben amper impact, terwijl andere onderdelen interessant blijven, maar dringend modernisering behoeven.

Het zwaartepunt van de voorliggende hervorming ligt, naast procedurele stroomlijning, op het gebied van de toegelaten technologieën en investeringen. Het beoogt de verouderde lijst van te stimuleren en te ontraden investeringen te actualiseren, rekening houdende met de duurzame transitienoden van vandaag en die in de toekomst, en te onderwerpen aan een periodieke evaluatie en vernieuwing ervan.

De algemene voorwaarden voor de toepassing van de investeringsaftrek, zoals omschreven in artikel 68 WIB 92, worden behouden.

Er wordt reeds benadrukt dat de bestaande regeling van overdraagbaarheid behouden blijft: in de personenbelasting is de niet genoten basisinvesteringsaftrek onbeperkt in de tijd overdraagbaar; in de vennootschapsbelasting is de niet genoten basisinvesteringsaftrek beperkt in de tijd overdraagbaar. Voor de andere investeringsaftrekken blijft de regel van onbeperkte overdraagbaarheid in zowel de personen- als de vennootschapsbelasting gelden.

Les trois pistes de la déduction pour investissement

Pour simplifier le régime, il ne reste que trois “pistes”. Une piste “générale” mais accessible: la déduction de base, une piste “ciblée”: la déduction majorée thématique et une piste “spécifique”: la déduction technologique.

En outre, les taux étant fixés par la loi sous forme de pourcentage, il n'est plus nécessaire de les calculer ou de les consulter chaque année, ce qui renforce la sécurité juridique et la prévisibilité.

Les taux sont les suivants:

— la déduction de base est fixée à 10 p.c. pour les personnes physiques et les petites sociétés, et reste à 0 p.c. pour les autres sociétés;

— la déduction pour investissement majorée thématique est fixée à 40 p.c. pour les personnes physiques et les petites sociétés et à 30 p.c. pour les autres sociétés;

— la déduction technologique est fixée à 13,5 p.c. pour la déduction pour investissement unique et à 20,5 p.c. en cas d'application de la déduction pour investissement étalée pour recherche et développement. Il s'agit d'investissements qui peuvent entrer en considération pour l'application du crédit d'impôt actuel pour brevets et pour recherche et développement.

Il est ci-dessous explicité comment les pistes se forment et comment elles peuvent être mises en œuvre.

La piste générale: la déduction de base

La piste générale est la piste la plus accessible. La déduction de base est destinée à être appliquée sans beaucoup d'exigences formelles pour soutenir les investissements affectés durablement à l'activité professionnelle de l'entreprise et desquels sont attendus de futurs avantages économiques envers l'entreprise. Aucune procédure de demande spéciale ne doit être suivie pour obtenir la déduction de base. L'usage actuel des formulaires 275U et 276U est maintenue.

Du fait que la déduction de base peut plus facilement être obtenue et qu'elle a un champ d'application plus large, le taux est également le plus bas des pourcentages du système, à savoir 10 p.c. Ce taux est supérieur de 2 p.c. au taux de base actuel, à savoir 8 p.c.

Dans le cadre du verdissement de la déduction pour investissement et des défis auxquels les PME sont confrontées en matière de digitalisation de leurs

De drie sporen van de investeringsaftrek

Ter vereenvoudiging van de investeringsaftrek wordt nog slechts met drie “sporen” gewerkt. Een “algemeen” spoor: de basisaftrek, een “gericht” spoor: de verhoogde thematische aftrek en een “specifiek” spoor: de technologie-aftrek.

De tarieven worden bovendien procentueel vastgelegd bij wet zodat die niet meer jaarlijks moeten worden berekend of opgezocht, wat de rechtszekerheid en voorzienbaarheid ten goede komt.

De tarieven zijn als volgt:

— de basisaftrek wordt vastgelegd op 10 pct. voor natuurlijke personen en kleine vennootschappen, en blijvend op 0 pct. voor andere vennootschappen;

— de verhoogde thematische aftrek wordt vastgelegd op 40 pct. voor natuurlijke personen en kleine vennootschappen, en op 30 pct. voor andere vennootschappen;

— de technologie-aftrek wordt vastgelegd op 13,5 pct. voor de eenmalige investeringsaftrek en op 20,5 pct. bij toepassing van de gespreide investeringsaftrek voor onderzoek en ontwikkeling. Hieronder vallen de investeringen die in aanmerking kunnen komen voor de toepassing van het huidige belastingkrediet voor octrooien en voor onderzoek en ontwikkeling.

Hoe de sporen vorm krijgen en hoe ze ten uitvoer kunnen worden gebracht, wordt hieronder uiteengezet.

Het algemene spoor: de basisaftrek

Het algemene spoor is het meest toegankelijke spoor. De bedoeling is dat de basisaftrek kan worden toegepast zonder veel vormvereisten, ter ondersteuning van investeringen die duurzaam worden aangewend voor de bedrijfsactiviteit van de onderneming en waaruit naar verwachting toekomstige economische voordelen naar de onderneming zullen vloeien. Er moet geen speciale aanvraagprocedure worden doorlopen om de basisaftrek te verkrijgen. Het huidige gebruik van de formulieren 275U en 276U blijft behouden.

Omdat de basisaftrek eenvoudig kan worden verkregen en een breder toepassingsgebied heeft, is het tarief ook het laagste van de percentages in het systeem, namelijk 10 pct. Dat tarief is 2 pct. hoger dan het huidige basistarief, namelijk 8 pct.

In het kader van de vergroening van de investeringsaftrek en de uitdagingen waar kmo's voor staan op het vlak van de digitalisering van hun activiteiten, wordt

activités, une augmentation supplémentaire de 10 p.c. de cette déduction de base est prévue spécifiquement pour les immobilisations numériques. Les investissements numériques concernés sont les logiciels et les équipements de soutien aux systèmes de paiement et de facturation numériques, systèmes de comptabilité numériques, systèmes CRM numériques, systèmes de plateformes d'e-commerce numériques et systèmes pour la sécurisation de la technologie de l'information et de la communication numériques.

La précision de la nature des immobilisations numériques et les critères techniques auxquels elles doivent répondre pour entrer considération pour cette déduction majorée, seront fixés par arrêté royal délibéré en Conseil des ministres (voir aussi la modification proposée à l'article 77 CIR 92).

Le taux pour les sociétés qui ne sont pas des petites sociétés au sens de l'article 2, § 1, 5°, c)*bis*, CIR 92, reste de 0 p.c. Il en va de même pour la déduction numérique majorée.

La piste ciblée: la déduction majorée thématique

La piste ciblée est assortie de plus de conditions, mais offre une déduction nettement plus élevée. Cette déduction vise spécifiquement les investissements et technologies pour lesquels le législateur souhaite offrir un soutien supplémentaire pour atteindre des objectifs considérés comme socialement utiles.

Les catégories d'investissement suivantes entrent en ligne de compte pour la déduction pour investissement majorée thématique:

- utilisation efficiente de l'énergie et des énergies renouvelables;
- transports sans émission carbone;
- investissements respectueux de l'environnement;
- investissements de soutien numérique liés aux trois types d'investissements précités.

Quels investissements spécifiques sont éligibles, cela est déterminé dans des listes d'investissements établies périodiquement par le Conseil des ministres. Dans le système actuel, il n'existe qu'une "annexe II" pour l'utilisation rationnelle de l'énergie, mais elle est obsolète. Ces nouvelles listes y apportent une solution. Chaque catégorie d'investissement fait l'objet d'une liste.

spécifiek voor digitale vaste activa in een bijkomende verhoging voorzien van 10 pct. op deze basisaftrek. De digitale investeringen die hier beoogd worden, betreffen software en apparatuur ter ondersteuning van digitale betalings- en facturatiesystemen, digitale boekhoudsystemen, digitale CRM-systemen, digitale e-commerce platformsystemen en digitale systemen voor de beveiliging van informatie- en communicatietechnologie.

De precisering van de aard van de digitale vaste activa en de technische kenmerken waaraan zij moeten voldoen om in aanmerking te komen voor deze verhoogde aftrek, zullen worden vastgelegd bij een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit (zie ook voorgestelde wijziging aan artikel 77 WIB 92).

Het tarief voor vennootschappen die geen kleine vennootschap zijn in de zin van artikel 2, § 1, 5°, c)*bis*, WIB 92, blijft 0 pct. Dit geldt eveneens voor de verhoogde digitale aftrek.

Het gerichte spoor: de verhoogde thematische aftrek

Het gerichte spoor is aan meer voorwaarden gebonden, maar zorgt voor een significant verhoogde aftrek. Deze aftrek is specifiek bedoeld voor investeringen en technologieën waarvoor de wetgever extra ondersteuning wenst te geven om bepaalde maatschappelijk zinvol geachte doelstellingen te bereiken.

Volgende investeringsthema's komen in aanmerking voor de verhoogde thematische aftrek:

- efficiënt energieverbruik en hernieuwbare energie;
- koolstofemissievrij vervoer;
- milieuvriendelijke investeringen;
- ondersteunende digitale investeringen verwant aan de drie voorgaande types van investeringen.

Welke specifieke investeringen in aanmerking komen, wordt vastgesteld in periodiek door de Ministerraad opgemaakte investeringslijsten. Onder het huidige systeem is er enkel een zogenaamde "bijlage II" voor rationeel energieverbruik, maar deze is gedateerd. Deze nieuwe lijsten passen hier een mouw aan. Elk investeringsthema krijgt een lijst.

Du fait que les évolutions technologiques sont rapides, fréquentes et nécessitent une expertise particulière, il est proposé de mettre à jour périodiquement les listes d'investissements éligibles sur proposition d'experts des administrations compétentes. Il est proposé de mettre à jour ces listes tous les trois ans, en tenant évidemment compte de l'impact budgétaire des choix effectués sur le coût de la déduction pour investissement.

Lorsque la liste d'une thématique n'est pas renouvelée endéans ce délai, celle-ci vient à expirer et aucun nouvel investissement ne peut plus bénéficier de la déduction pour investissement majorée thématique qui était en vigueur pour cette thématique, jusqu'à ce qu'une nouvelle liste d'investissements soit publiée. De la sorte, le législateur souhaite encourager le pouvoir exécutif à évaluer les listes régulièrement et à les renouveler. En effet, l'évolution en technologies dans ces domaines est tellement rapide que des mises à jour régulières des listes seront nécessaires.

Si un accord politique avant l'expiration de ce délai s'avérait impossible, le Roi peut prolonger la validité de la liste une seule fois d'une période de deux ans, et ce afin d'éviter un vide au cours duquel aucune déduction thématique ne serait possible.

La compétence en matière d'investissements énergétiques et d'investissements respectueux de l'environnement étant répartie entre l'autorité fédérale et les régions, ces listes sont élaborées en collaboration avec les régions. L'environnement est régi par l'article 6, § 1er, II et III, de la loi spéciale du 8 août 1980 de réformes institutionnelles, et l'énergie par l'article 6, § 1er, VII, de la même loi spéciale.

Toutefois, la compétence finale concernant l'établissement et la mise à jour des listes concernées dans le cadre de la déduction pour investissement reste une compétence fédérale exclusive sur base de sa compétence fiscale. Il y a une liste par catégorie pour l'ensemble du territoire belge, sans distinction entre les régions.

Divers organes ont déjà été institués par des accords de coopération pour l'échange d'informations sur l'énergie et l'environnement. Ces organes sont impliqués dans cette réforme afin d'inclure le plus d'expertise possible dans cette déduction. Des experts des régions ont déjà été associés autant que possible à l'élaboration des textes du présent projet et à la préparation des listes.

Des consultations avec CONCERE ont eu lieu, entre autres, le 8 juin 2023 et le 14 décembre 2023. Ces

Omdat de technologische ontwikkelingen snel gaan, veelvuldig zijn en een bijzondere expertise vergen, wordt voorgesteld om periodiek de lijsten van de in aanmerking komende investeringen te actualiseren op voorstel van experts van de bevoegde administraties. Er wordt voorgesteld om die lijsten om de drie jaar te actualiseren, waarbij uiteraard rekening moet worden gehouden met de budgettaire impact van de gemaakte keuzes op de kostprijs van de investeringsaftrek.

Als de lijst van een thema niet binnen deze termijn wordt hernieuwd, komt hij te vervallen en kunnen geen nieuwe investeringen meer genieten van de voor dat thema geldende verhoogde thematische investeringsaftrek, tot er een nieuwe investeringslijst wordt gepubliceerd. Op deze manier wil de wetgever de uitvoerende macht aanmoedigen om de lijsten regelmatig te evalueren en te vernieuwen. De technologische evolutie in deze domeinen verloopt immers zo snel dat een regelmatige update van de lijsten noodzakelijk is.

Indien een politiek akkoord vóór het vervallen van deze termijn onmogelijk zou blijken, kan de Koning de geldigheidsduur van de lijst éénmalig verlengen met een periode van twee jaar en dit om te vermijden dat een vacuüm zou ontstaan waarin geen thematische aftrekken mogelijk zijn.

Omdat de bevoegdheid voor energie-investeringen en milieuvriendelijke investeringen verdeeld is over de federale overheid en de gewesten, worden deze lijsten in samenwerking met de gewesten gemaakt. Milieu wordt geregeld door artikel 6, § 1, II en III, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, en energie door artikel 6, § 1, VII, van diezelfde bijzondere wet.

De finale bevoegdheid betreffende het opstellen en actualiseren van de betreffende lijsten in het kader van de investeringsaftrek blijft evenwel een exclusieve federale bevoegdheid op basis van zijn fiscale competentie. Er is per thema één lijst voor het gehele Belgische grondgebied, zonder onderscheid tussen de gewesten.

Er zijn reeds verschillende organen opgericht bij samenwerkingsakkoorden voor de uitwisseling van informatie over energie en milieu. Deze organen worden betrokken in deze hervorming om zoveel mogelijk expertise bij deze aftrek te betrekken. Experts van de regio's werden reeds zo veel als mogelijk betrokken bij de totstandkoming van de teksten van het voorliggende ontwerp en de voorbereiding van de lijsten.

Er waren onder meer overlegmomenten met ENOVER op 8 juni 2023 en 14 december 2023. Uit dit overleg werd

consultations ont permis de conclure que les régions demandent cette réforme et que le gouvernement fédéral a besoin de leur expertise. La simplification et la clarté de la déduction pour investissement sont également un point important, de même qu'une politique de mise à jour des listes d'investissement.

Les régions seront davantage impliquées dans la poursuite du déploiement du système, l'élaboration des listes et la procédure.

La compétence concernant la mobilité est régie par l'article 5, § 1er, partie X, de la loi spéciale du 8 août 1980 de réformes institutionnelles. Cependant, la compétence régionale n'a aucun lien avec ce qui est visé par la déduction pour investissement: à savoir les véhicules et transports eux-mêmes.

La coopération avec les régions prend la forme d'une demande d'avis obligatoire auprès des organes institués par accord de coopération et auprès des ministres régionaux compétents. Lorsqu'aucun accord de coopération n'est conclu, l'on peut procéder avec une conférence interministérielle conformément à l'article 31*bis* de la loi ordinaire du 9 août 1980 de réformes institutionnelles. Ces organes répondent endéans le délai fixé par la loi à la demande d'avis. Si aucune suite n'est y donnée, un nouvel avis est demandé, uniquement aux ministres compétents. S'il aucune suite n'y est encore donnée, le gouvernement fédéral peut procéder sans cet avis. Ceci devrait empêcher qu'en l'absence de l'avis d'un ou plusieurs ministres régionaux, l'établissement des listes puisse être entravé et qu'ainsi la politique fiscale du gouvernement fédéral ne soit bloquée.

En plus des contingences liées à la répartition des compétences telle que définie par la loi spéciale du 8 août 1980 de réformes institutionnelles, le but est que toutes les régions donnent leur *input* sur la base de leur expertise et de leur connaissance afin qu'une déduction pour investissement majorée thématique la plus efficiente et la plus ciblée possible puisse être accordée en fonction de la politique fédérale souhaitée en la matière.

Les contribuables ont, sur base de telles listes, un aperçu clair des investissements qui entrent en ligne de compte pour la déduction pour investissement majorée thématique.

Après l'établissement des listes, la conformité de la technologie de l'investissement réalisé avec les listes est par la suite examinée et attestée. Une telle attestation est une condition de forme nécessaire pour l'application de la présente déduction.

opgemaakt dat de gewesten vragende partij zijn voor deze hervorming en dat de federale overheid nood heeft aan hun expertise. Ook vereenvoudiging en eenduidigheid rond de investeringsaftrek is een belangrijk punt net als een actualiseringsbeleid rond de investeringslijsten.

In de verdere uitrol van het systeem, de ontwikkeling van de lijsten en de procedure, zullen de gewesten verder worden betrokken.

De bevoegdheid betreffende mobiliteit wordt geregeld door artikel 5, § 1, deel X, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen. Evenwel heeft de gewestelijke bevoegdheid geen betrekking op wat door de investeringsaftrek wordt geviséerd: namelijk de voertuigen en het vervoer zelf.

De samenwerking met de gewesten neemt de vorm aan van een verplichte vraag tot advies aan de organen opgericht bij samenwerkingsakkoord en de bevoegde gewestelijke ministers. Wanneer geen samenwerkingsakkoord opgemaakt is, kan overeenkomstig artikel 31*bis* van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen worden gewerkt met een interministeriële conferentie. Deze organen antwoorden binnen de in de wet gestelde termijn op de adviesvraag. Indien er geen reactie volgt, wordt opnieuw advies gevraagd, maar enkel aan de bevoegde ministers. Indien dan nog steeds geen advies volgt, kan de federale regering de betreffende lijst opstellen zonder dit advies. Dit moet vermijden dat bij de afwezigheid van het advies van een of meerdere gewestelijke ministers de totstandkoming van de lijsten wordt belemmerd en zo het fiscaal beleid van de federale regering wordt geblokkeerd.

Naast de bevoegdheidsverdelende noodwendigheden zoals omschreven door de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, is het de bedoeling dat alle gewesten hun *input* geven op basis van hun expertise en kennis zodat een zo efficiënt en doeltreffend mogelijke verhoogde thematische investeringsaftrek kan worden toegekend in functie van het federale gewenste beleid dienaangaande.

Belastingplichtigen hebben op basis van dergelijke lijsten een duidelijk zicht op de investeringen die in aanmerking komen voor de verhoogde thematische investeringsaftrek.

Om de thematische investeringsaftrek toe te kunnen passen, moet de belastingplichtige een attest kunnen voorleggen dat de investering in overeenstemming is met een in de overeenkomstige lijst kwalificerende investering.

La déduction technologique

La déduction technologique correspond à l'actuelle déduction pour investissement majorée pour les brevets, et les investissements pour la recherche et le développement respectueux de l'environnement.

Par exemple, les brevets et certaines immobilisations qui tendent à promouvoir la recherche et le développement de nouveaux produits donnent droit à la déduction technologique.

Dans le régime actuellement en vigueur, les pourcentages de la déduction pour investissement sont déterminés en fonction de l'augmentation annuelle de la moyenne des indices des prix à la consommation. Sur base des articles 69, § 1er, 2°, et 70, alinéa 2, CIR 92 actuels, pour l'exercice d'imposition 2024; la déduction pour investissement unique pour brevets et pour investissements pour la recherche et le développement respectueux de l'environnement s'élève à 20,5 p.c., et la déduction étalée pour investissements pour la recherche et le développement respectueux de l'environnement à 27,5 p.c. Ces pourcentages élevés sont la conséquence des indices d'inflation exceptionnels de l'année 2022. Pour les cinq exercices d'imposition précédents, ces pourcentages étaient encore respectivement de 13,5 et 20,5 p.c. Pour l'exercice d'imposition 2025, sur base des indices d'inflation jusqu'à septembre 2023 et des prévisions d'inflation pour le reste de 2023, les pourcentages sont estimés respectivement à 15,5 et 22,5 p.c. Au cours des prochaines années, l'inflation tendant à nouveau vers 2 p.c., ces pourcentages auraient à nouveau été de 13,5 et 20,5 p.c. Il va de soi que l'indexation d'un pourcentage n'est pas appropriée pour déterminer l'aide fiscale, étant donné que le montant de base sur lequel la déduction pour investissement peut être appliquée est déjà soumis à l'inflation. C'est pourquoi le présent projet propose de fixer les pourcentages respectifs à des pourcentages fixes, et donc de ne plus prévoir de mécanisme d'indexation. Les pourcentages proposés sont respectivement de 13,5 p.c. pour la déduction pour investissement unique pour brevets et investissements pour la recherche et le développement respectueux de l'environnement, et de 20,5 p.c. pour la déduction pour investissement étalée pour les investissements pour la recherche et le développement respectueux de l'environnement, et ce pour les investissements réalisés à partir du 1er janvier 2025.

De technologieaftrek

De technologie-aftrek stemt overeen met de huidige verhoogde investeringsaftrek voor octrooien en voor milieuvriendelijke investeringen in onderzoek en ontwikkeling.

Zo kwalificeren octrooien en bepaalde vaste activa die worden gebruikt ter bevordering van het onderzoek en de ontwikkeling van nieuwe producten voor de technologie-aftrek.

In het momenteel geldend regime worden de percentages van de investeringsaftrek vastgesteld in functie van de jaarlijkse stijging van het gemiddelde van de indexcijfers van de consumptieprijzen. Op basis van de huidige artikelen 69, § 1, eerste lid, 2°, en 70, tweede lid, WIB 92, bedraagt voor aanslagjaar 2024 de eenmalige investeringsaftrek voor octrooien en voor milieuvriendelijke investeringen in onderzoek en ontwikkeling 20,5 pct. en de gespreide investeringsaftrek voor milieuvriendelijke investeringen in onderzoek en ontwikkeling dan weer 27,5 pct. Deze hoge percentages zijn het gevolg van de uitzonderlijke inflatiecijfers van het jaar 2022. Voor de vijf voorgaande aanslagjaren bedroegen deze percentages nog respectievelijk 13,5 en 20,5 pct. Voor aanslagjaar 2025 kunnen op basis van de inflatiecijfers tot en met september 2023 en de inflatieverwachtingen voor de rest van 2023, de percentages worden geschat op respectievelijk 15,5 en 22,5 pct. De jaren nadien zouden, met een inflatie die terug richting 2 pct. evolueert, deze percentages opnieuw op 13,5 en 20,5 pct. uitkomen. Het is echter vanzelfsprekend dat een indexatie van een percentage niet passend is ter bepaling van de fiscale ondersteuning, aangezien het basisbedrag waarop de investeringsaftrek kan worden toegepast, ook reeds onderhevig is aan de inflatie. Om die reden wordt met het voorliggende ontwerp voorgesteld om de respectievelijke percentages vast te stellen op vaste percentages en dus geen indexatiemechanisme meer in te stellen. De voorgestelde percentages bedragen respectievelijk 13,5 pct. voor de eenmalige investeringsaftrek voor octrooien en voor milieuvriendelijke investeringen voor onderzoek en ontwikkeling, en 20,5 pct. voor de gespreide investeringsaftrek voor milieuvriendelijke investeringen voor onderzoek en ontwikkeling, en dit voor investeringen die plaatsvinden vanaf 1 januari 2025.

COMMENTAIRE DES ARTICLES**TITRE 1ER***Disposition Générale***Article 1er**

Conformément à l'article 83 de la Constitution, le présent article précise que cette loi règle une matière visée à l'article 74 de la Constitution.

TITRE 2*Modifications relatives aux impôts sur les revenus***CHAPITRE 1ER****La déduction pour investissement****Art. 2**

La déduction majorée de 120 p.c. des frais relatifs aux cycles visée à l'article 64ter, alinéa 1er, 3°, CIR 92 a été abrogée à l'impôt des sociétés par la loi du 25 décembre 2017 portant réforme de l'impôt des sociétés. Cette abrogation est généralisée et s'appliquera à partir de l'exercice d'imposition 2026.

Art. 3

L'article 3 complète l'article 68 CIR 92 afin d'éviter que l'aide accordée par le biais de la dispense de versement du précompte professionnel (articles 275^{0/1} et suivants, CIR 92) puisse être utilisée afin d'obtenir une aide supplémentaire par le biais de la déduction pour investissement, et ne produise donc un effet cumulatif. Cette aide est dès lors déduite de la base de calcul de la déduction pour investissement.

Si le total du précompte professionnel retenu par l'employeur, y compris la partie non versée, fait partie de la valeur d'acquisition d'une immobilisation pour laquelle la déduction pour investissement est appliquée, le montant du précompte professionnel non versé doit être exclu de la base de calcul de la déduction pour investissement.

TOELICHTING BIJ DE ARTIKELN**TITEL 1***Algemene Bepaling***Artikel 1**

Overeenkomstig artikel 83 van de Grondwet, bepaalt dit artikel dat de wet een door artikel 74 van de Grondwet beoogde aangelegenheid regelt.

TITEL 2*Wijzigingen betreffende de inkomstenbelastingen***HOOFDSTUK 1****Investeringsaftrek****Art. 2**

De verhoogde aftrek van 120 pct. van kosten met betrekking tot de rijwielen vermeld in artikel 64ter, eerste lid, 3°, WIB 92, werd afgeschaft in de vennootschapsbelasting bij de wet van 25 december 2017 tot hervorming van de vennootschapsbelasting. Deze afschaffing wordt algemeen doorgetrokken en zal van toepassing zijn vanaf aanslagjaar 2026.

Art. 3

Het artikel 3 vult artikel 68 WIB 92 aan om te vermijden dat steun gegeven via de vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing (artikelen 275^{0/1} e.v. WIB 92), kan worden gebruikt om bijkomende steun te verkrijgen via de investeringsaftrek, en er dus een cumulatief effect optreedt. Daartoe wordt die steun uit de berekeningsbasis van de investeringsaftrek gehaald.

Indien de totale door de werkgever ingehouden bedrijfsvoorheffing, met inbegrip van het niet doorgestorte deel ervan, behoort tot de aanschaffingswaarde van een vast actief waarvoor de investeringsaftrek wordt toegepast, moet het bedrag van de niet doorgestorte bedrijfsvoorheffing uit de berekeningsbasis van de investeringsaftrek worden gehaald.

Art. 4

Le nouvel article 69 CIR 92

L'actuel article 69, CIR 92 est devenu une disposition difficile à lire en raison de différents ajustements survenus au fil du temps. C'est pourquoi la déduction pour investissement a perdu son potentiel en tant qu'instrument politique et est devenu peu clair pour son usage dans la pratique.

À l'aide d'une nouvelle structure, c'est de manière échelonnée que l'on travaille à présent, de sorte que les différentes déductions sont réglementées aux articles successifs 69/1 à 69/4 CIR 92.

Le nouvel article 69, CIR 92 se contente d'énumérer les différents taux. Contrairement à la déduction pour investissement actuelle, ils sont déterminés selon un pourcentage fixe. Le pourcentage ne fluctuera donc plus automatiquement, comme cela est actuellement formulé dans le CIR 92 (voir également la discussion générale ci-dessus).

Les taux sont les suivants:

- la déduction de base de 10 p.c. pour les personnes physiques et les petites sociétés;
- la déduction majorée thématique de 40 p.c. pour les personnes physiques et les petites sociétés, et de 30 p.c. pour les autres sociétés;
- la déduction technologique unique de 13,5 p.c. et de 20,5 p.c. de manière étalée.

Ces déductions ne sont pas cumulables. Le contribuable doit donc faire un choix lorsqu'un investissement répond aux critères requis de plusieurs catégories.

La déduction de base n'a pas d'autres exigences que les conditions d'application de l'article 68, CIR 92, sauf l'ajout d'un formulaire. Les conditions pour l'application de la déduction majorée thématique sont réglées dans le nouvel article 69/1, CIR 92, et celles de la déduction technologique à l'article 69/2, CIR 92.

Pour les personnes physiques et les petites sociétés, cette déduction de base est majorée de 10 p.c. en cas d'investissement dans une immobilisation numérique. Le Roi détermine par arrêté royal délibéré en Conseil des ministres ce qui relève de l'immobilisation numérique (voir aussi la modification proposée à l'article 77, CIR 92).

Art. 4

Het vernieuwde artikel 69 WIB 92

Het huidige artikel 69 WIB 92 is een moeilijk leesbare bepaling geworden door de verschillende aanpassingen doorheen de tijd. Hierdoor heeft de investeringsaftrek zijn potentieel als beleidsmatig instrument verloren en is het onoverzichtelijk geworden voor het gebruik ervan in de praktijk.

Aan de hand van een nieuwe structuur wordt nu gewerkt op een getrapte wijze waarbij de verschillende aftrekken worden geregeld in de opeenvolgende artikelen 69/1 tot 69/4 WIB 92.

Het nieuwe artikel 69 WIB 92 somt enkel nog de verschillende tarieven op. Zij worden in tegenstelling tot de huidige investeringsaftrek vastgesteld op een vast percentage. Het percentage zal dus niet langer jaarlijks van rechtswege fluctueren, zoals het momenteel geformuleerd is in het WIB 92 (zie ook algemene toelichting hierboven).

De tarieven zijn de volgende:

- de basisaftrek van 10 pct. voor natuurlijke personen en kleine vennootschappen;
- de verhoogde thematische aftrek van 40 pct. voor natuurlijke personen en kleine vennootschappen en 30 pct. voor andere vennootschappen;
- de technologie-aftrek van 13,5 pct. bij een éénmalige aftrek en van 20,5 pct. bij een gespreide aftrek.

Deze aftrekken zijn niet cumuleerbaar. De belastingplichtige moet dus een keuze maken wanneer een investering voldoet aan de vereiste criteria van meerdere categorieën.

De basisaftrek kent, naast de voorwaarden voor de toepassing van artikel 68 WIB 92, geen bijkomende vereisten, behoudens de toevoeging van een formulier. De voorwaarden voor de toepassing van de verhoogde thematische aftrek worden geregeld in het nieuwe artikel 69/1 WIB 92 en die van de technologie-aftrek in artikel 69/2 WIB 92.

Deze basisaftrek wordt voor natuurlijke personen en kleine vennootschappen verhoogd met 10 pct. indien wordt geïnvesteerd in een digitaal vast actief. De Koning stelt bij een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit vast wat onder digitaal vast actief valt (zie ook de voorgestelde aanpassing aan artikel 77, WIB 92).

Art. 5

La déduction pour investissement majorée
thématique de l'article 69/1, CIR 92

Lorsque l'immobilisation entre en considération pour la déduction majorée thématique, la distinction suivante est faite:

1° les investissements dans l'utilisation efficiente de l'énergie et dans les énergies renouvelables;

2° les investissements dans les transports sans émission carbone;

3° les investissements respectueux de l'environnement;

4° les investissements de soutien numérique liés aux trois types d'investissements précédents.

Chaque déduction thématique connaît sa mise en œuvre dans une liste des investissements établie par arrêté royal délibéré en Conseil des ministres. Ces listes, et leur élaboration, sont discutées par thème ci-dessous.

Lors de l'établissement des listes, l'on veillera à ce que celles-ci ne contiennent aucun investissement qui soit suffisamment rentable aussi sans déduction pour investissement et l'on veillera à ce que le contenu des différentes listes soit aussi cohérent que possible.

En réponse au commentaire du Conseil d'État dans le numéro 2 de l'avis n° 74.859/3, l'article a été complété pour assurer la conformité avec les règles européennes en matière d'aides d'État.

Pour mieux garantir le respect des règles en matière d'aides d'État, il convient de prêter attention aux règles européennes en matière d'aides d'État lors de l'établissement des listes. Les règles applicables en matière d'aides d'État dépendent naturellement des actifs qui seront inclus dans les listes. Des montants maximums devront donc être inclus conformément aux intensités d'aide maximales et aux seuils prévus par les règlements européens. Il s'agit plus particulièrement, mais pas exclusivement, du règlement (UE) 651/2014 (règlement général d'exemption par catégorie), du règlement (UE) 2022/2472 (règlement d'exemption secteurs agricole et forestier), du règlement (UE) 2023/1315 (règlement d'exemption secteurs pêche et aquaculture).

Si, dans ces listes, l'intensité de l'aide ou les seuils sont dépassés, la procédure de notification via le système "State Aid Notifications Interactive" doit alors être notifiée à la Commission européenne pour approbation.

Art. 5

De verhoogde thematische investeringsaftrek uit
artikel 69/1 WIB 92

Wanneer het vast actief in aanmerking komt voor de verhoogde thematische aftrek, wordt het volgende onderscheid gemaakt:

1° investeringen in efficiënt energieverbruik en hernieuwbare energie;

2° investeringen in koolstofemissievrij vervoer;

3° milieuvriendelijke investeringen;

4° ondersteunende digitale investeringen verwant aan de drie voorgaande types van investeringen.

Elke thematische aftrek kent zijn uitwerking in een door de Koning vastgestelde, in Ministerraad overlegde, lijst met investeringen. Deze lijsten, en hoe zij worden opgesteld, worden hieronder per thema besproken.

Bij het samenstellen van de lijsten wordt erover geïmagineerd dat deze geen investeringen bevatten die ook zonder investeringsaftrek voldoende rendabel zijn en wordt toegezien op een zo groot mogelijke inhoudelijke coherentie tussen de verschillende lijsten.

In antwoord op de opmerking van de Raad van State in randnummer 2 van het advies nr. 74.859/3, werd het artikel aangevuld om de conformiteit met de Europese staatssteunregels te waarborgen.

Om verder de respectering van de staatssteunregels te waarborgen, moet bij de opmaak van de lijsten aandacht worden besteed aan de Europese Staatssteunregels. Welke staatssteunregels van toepassing zullen zijn, hangt natuurlijk af van welke activa op de lijsten zullen worden opgenomen. Maximumbedragen zullen dus moeten worden opgenomen in lijn met de maximale steunintensiteit en drempels in de Europese regelgeving. Meer specifiek, maar niet uitsluitend, gaat het over de Verordening (EU) nr. 651/2014 (de Algemene Groepsvrijstellingsverordening), Verordening (EU) 2022/2472 (de Landbouvvrijstellingsverordening), Verordening (EU) 2023/1315 (de Visserijvrijstellingsverordening).

Indien in deze lijsten de steunintensiteit of drempels zouden worden overschreden, moet de meldingsprocedure via "State Aid Notifications" Interactive systeem ter goedkeuring aan de Europese Commissie worden gemeld.

Le Conseil d'État fait remarquer dans son avis 74.859/3 que le législateur détermine lui-même tous les éléments essentiels des impôts et que le Roi ne peut donc pas déterminer unilatéralement le contenu de ces listes.

C'est pourquoi une procédure de ratification est enregistrée au titre de l'article 77. La Chambre des représentants doit ratifier ces listes pour leur donner une validité (voir à ce sujet l'article 12 du présent projet).

Investissement dans l'utilisation efficiente de l'énergie et dans les énergies renouvelables

La déduction pour investissement dans l'utilisation efficiente de l'énergie et dans les énergies renouvelables visée à l'article 69/1, § 1er, 1°, CIR 92, en projet, concerne les acquisitions d'immobilisations destinées à l'utilisation efficiente de l'énergie et à la production d'énergies renouvelables.

Les entreprises sont soutenues dans leurs investissements et décisions afin de rationaliser leur consommation énergétique et de produire autant que possible d'énergies renouvelables. Ainsi pourront-elles se mettre en marche dans la transition vers une économie climatiquement neutre d'ici 2050. Une telle politique énergétique est positive pour les entreprises mêmes.

L'objectif est qu'une liste à renouveler périodiquement soit établie pour ces investissements énergétiques à l'initiative du ministre des Finances, et que cette liste soit renouvelée tous les trois ans. De cette façon, une politique évolutive qui suit les développements technologiques rapides en cette période de transition énergétique peut être mise en œuvre.

Compte tenu des évolutions potentiellement rapides sur le marché de l'énergie et en fonction des besoins de la politique énergétique qui peuvent changer rapidement, il est proposé de prévoir une délégation au Roi afin que l'établissement, la modification et le renouvellement de cette liste énergétique puissent se faire par un arrêté royal délibéré en Conseil des ministres.

Cette liste est appelée "liste des investissements énergétiques". Les ajouts ou modifications à cette liste, en raison de sa périodicité, ont toujours une validité de trois ans, après quoi l'inclusion dans la liste doit être reconfirmée.

La liste des investissements énergétiques est établie et adaptée après demande d'avis préalable à l'organe compétent d'échange d'informations. Il s'agit actuellement du groupe de concertation de l'énergie entre l'État

De Raad van State merkt in advies 74.859/3 op dat de wetgever zelf alle wezenlijke elementen van de bevestigingen bepaalt en de Koning dus niet eenzijdig de inhoud van deze lijsten kan bepalen.

Om deze reden wordt een bekrachtigingsprocedure ingeschreven onder artikel 77. De Kamer van volksvertegenwoordigers moet deze lijsten bekrachtigen om gelding te verlenen (zie hierover meer onder artikel 12 van dit ontwerp).

Investeringen in efficiënt energieverbruik en hernieuwbare energie

De aftrek voor investeringen in efficiënt energieverbruik en hernieuwbare energie bedoeld in artikel 69/1, § 1, 1°, WIB 92, in ontwerp, betreft aanschaffingen van vaste activa voor het efficiënt verbruik van energie en de productie van hernieuwbare energie.

Bedrijven worden ondersteund in hun investeringen en beslissingen om hun energieverbruik te rationaliseren en om zoveel mogelijk hernieuwbare energie te produceren. Zo kunnen ze zich inschakelen in de transitie naar een klimaatneutrale economie tegen 2050. Dergelijk energiebeleid is positief voor de bedrijven zelf.

De bedoeling is dat voor deze energie-investeringen een periodiek te hernieuwen lijst wordt samengesteld op initiatief van de minister van Financiën en dat die lijst om de drie jaar wordt hernieuwd. Op die manier kan een evolutief beleid worden gevoerd dat meegaat met de snel wijzigende technologische ontwikkelingen in dit tijdperk van energietransitie.

Gelet op de mogelijks snelle evoluties op de energiemarkt en in functie van mogelijks snel wijzigende noodwendigheden van het energiebeleid, wordt voorgesteld om te voorzien in een delegatie aan de Koning zodat het opstellen, wijzigen en hernieuwen van deze energielijst kan plaatsvinden middels een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit.

Deze lijst wordt de "energie-investeringslijst" genoemd. Toevoegingen of wijzigingen aan deze lijst hebben door de periodiciteit van deze lijst, steeds een geldigheid van drie jaar, waarna de opname in de lijst moet worden herbevestigd.

De energie-investeringslijst wordt opgemaakt en aangepast na de vraag tot voorafgaandelijk advies aan het bevoegde orgaan van informatie-uitwisseling. Op dit moment is dat de Overleggroep Staat-Gewesten

fédéral et les Régions, en abrégé CONCERE, instauré par l'accord de coopération du 18 décembre 1991 (*Moniteur belge* du 26 février 1992, 4028). Celui-ci répond dans un délai de 3 mois à partir de la demande d'avis.

Si l'organe compétent ne rend pas d'avis dans le délai indiqué au paragraphe précédent, la question est à nouveau posée par la ministre des Finances aux différents ministres de l'énergie, individuellement. Ceux-ci répondent endéans un mois qui suit la demande.

Le Roi peut, sur proposition du Conseil des ministres, établir ou modifier la liste des investissements énergétiques lorsque les observations des ministres compétents de l'énergie se font attendre.

Il y a donc deux manières selon lesquelles les listes peuvent être établies:

Si un consensus est trouvé entre les différents ministres de l'énergie du pays, une proposition unifiée de toutes les régions peut alors être fournie. De cette manière, les régions ont une vision globale;

Si aucun consensus ne peut être trouvé, après l'écoulement de trois mois après la demande d'avis initiale, le ministre des Finances demande l'avis à chaque ministre de l'Énergie individuellement. Lors de l'établissement ou de la modifications des listes, il sera tenu compte des avis fournis endéans le mois.

De cette manière, chaque ministre a le plus grand intérêt possible à participer à l'élaboration des listes.

Toutefois, la philosophie est que le gouvernement fédéral recueille autant que possible les connaissances des entités fédérées pour parvenir à une déduction pour investissement efficiente et largement soutenue. Il doit toutefois être précisé que les avis sont non contraignants et que c'est au gouvernement fédéral qu'appartient la décision finale.

Les investissements dans les transports sans émissions de carbone

La déduction pour investissement dans les transports sans émission carbone visée à l'article 69/1, § 1er, 2°, CIR 92, en projet, concerne les acquisitions d'immobilisations destinées aux transports qui n'émettent pas de CO₂ lors de leur utilisation.

Cette catégorie concerne les investissements dans les transports qui, par rapport aux transports à base de combustibles fossiles, ont un impact moins nocif sur

pour de l'énergie, abrégé ENOVER, opgericht bij samenwerkingsovereenkomst van 18 december 1991 (*B.S.* 26 februari 1992, 4028). Deze antwoordt binnen een termijn van 3 maanden na de vraag tot advies.

Indien het bevoegde orgaan geen advies overmaakt binnen de in het vorig lid bedoelde termijn, wordt de vraag opnieuw gesteld door de minister van Financiën aan de verschillende ministers van Energie, afzonderlijk. Deze antwoorden binnen de maand na deze vraag.

De Koning kan dan op voorstel van de Ministerraad overgaan tot het opmaken of aanpassen van de energie-investeringslijst wanneer input uitblijft van de bevoegde ministers van Energie.

Er zijn dus twee manieren waarop deze lijsten tot stand kunnen komen:

Als er een consensus kan worden gevonden tussen de verschillende ministers van Energie van het land, dan kan een eensgezind standpunt van alle regio's worden afgeleverd. Op die manier is er een breedgedragen visie vanuit de gewesten;

Als er geen consensus kan worden gevonden, kan, na het verloop van drie maanden na de initiële adviesvraag, de minister van Financiën de vraag tot advies afzonderlijk stellen aan elke minister van Energie. Bij het opstellen of wijzigen van de lijsten zal rekening worden gehouden met de adviezen die binnen de maand zijn afgeleverd.

Op die manier heeft elke minister er zoveel als mogelijk belang bij om mee te werken aan de samenstelling van de lijsten.

De filosofie is evenwel dat de federale regering de kennis van de deelstaten zo veel als mogelijk meeneemt om tot een efficiënte, breedgedragen investeringsaftrek te komen. Er moet evenwel worden benadrukt dat de adviezen niet bindend zijn en dat de eindbeslissing bij de federale regering ligt.

Investeringslijst in koolstofemissievrij vervoer

De aftrek voor investeringen in emissievrij vervoer bedoeld in artikel 69/1, § 1, 2°, WIB 92, in ontwerp, betreft aanschaffingen van vaste activa voor vervoer die bij hun gebruik geen CO₂ uitstoten.

Deze categorie betreft investeringen in vervoer die, in vergelijking met vervoer op fossiele brandstof, een minder schadelijke impact hebben op het milieu. Dit

l'environnement. Il ne s'agit pas d'une question de fait à évaluer au cas par cas. Les investissements éligibles font également l'objet d'une liste exhaustive, appelée liste des investissements dans les transports, qui sera également renouvelée tous les trois ans.

La même technique que pour les autres listes est donc utilisée, avec une délégation au Roi (arrêté royal délibéré en Conseil des ministres). L'actuelle catégorie reprise dans la loi des camions sans émission carbone et de l'infrastructure de recharge relative aux camions y est ajoutée.

Du fait que la déduction thématique se situe dans les compétences fédérales en matière de mobilité et ne découle pas des compétences listées de l'article 5, § 1er, partie II, de la loi spéciale du 8 août 1980 de réformes institutionnelles, cette liste est établie sans l'avis des régions. Indépendamment des règles en matière de partage des compétences, cela ne serait pas non plus nécessaire, puisque l'expertise des régions se situe tout d'abord dans l'infrastructure des transports publics et non dans les moyens de transport et ses accessoires en eux-mêmes, auxquels se rapporte la présente liste.

L'objectif est que cette liste des investissements dans les transports soit établie après l'avis d'experts du ministre de la Mobilité et du SPF Mobilité et Transports.

Suite à l'introduction d'une déduction pour investissement majorée pour les investissements entre autres dans les vélos et les infrastructures cyclables, la déduction pour frais majorée de 120 p.c. à l'impôt des personnes physiques telle que prévue à l'article 64ter, alinéa 1er, 3°, du CIR 92 est abrogée pour les frais faits ou supportés à partir de l'exercice d'imposition 2026.

Les investissements respectueux de l'environnement

La déduction pour les investissements respectueux de l'environnement visée à l'article 69/1, § 1er, 3°, CIR 92, en projet, concerne les acquisitions d'immobilisations ayant un impact favorable sur l'environnement et ayant un autre caractère que l'énergie ou les transports, y compris des systèmes d'extraction d'air installés dans un établissement horeca. Les entreprises sont stimulées, via ces investissements, à faire des choix stratégiques qui contribuent à un environnement sain. Cela peut prendre la forme d'investissements qui, par exemple, entraînent une utilisation plus rationnelle de l'eau, moins de déchets, moins d'émissions ou une durabilité du cycle de production plus élevée.

wordt geen feitenkwestie te beoordelen per dossier. De in aanmerking komende investeringen worden ook in dit geval exhaustief opgenomen in een lijst, genaamd de vervoer-investeringslijst, die ook elke drie jaar wordt hernieuwd.

Dezelfde techniek als bij de andere lijsten wordt aldus gebruikt, met een delegatie aan de Koning (in Ministerraad overlegd koninklijk besluit). De huidige in de wet opgenomen categorie van de emissievrije vrachtwagens en laadinfrastructuur met betrekking tot vrachtwagens wordt hierin opgenomen.

Omdat deze thematische aftrek zich situeert op de federale bevoegdheden rond mobiliteit en niet in het vaarwater komt met de opgesomde bevoegdheden uit artikel 5, § 1, deel II, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, wordt deze lijst zonder advies van de gewesten opgesteld. Dit zou, los van de bevoegdheidsverdelende regels, ook niet nuttig zijn, omdat de gewesten hun expertise in deze zich vooral situeert op openbare vervoersinfrastructuur en niet op de transportmiddelen en toebehoren zelf, waar deze lijst betrekking op heeft.

Het is de bedoeling dat deze vervoer-investeringslijst wordt opgesteld na advies van experts van de minister van Mobiliteit en de FOD Mobiliteit en vervoer.

Naar aanleiding van het invoeren van een verhoogde thematische investeringsaftrek voor investeringen in o.a. fietsen en fietsinfrastructuur wordt de verhoogde kostenafrek van 120 pct. in de personenbelasting zoals bepaald in artikel 64ter, eerste lid, 3°, van het WIB 92, opgeheven voor kosten gedaan of gedragen vanaf aanslagjaar 2026.

Milieuvriendelijke investeringen

De aftrek voor milieuvriendelijke investeringen bedoeld in artikel 69/1, § 1, 3°, WIB 92, in ontwerp, betreft aanschaffingen van vaste activa met een gunstige milieu-impact en die een ander karakter dan energie of vervoer hebben, waaronder ook begrepen rookafzuigsystemen die worden geïnstalleerd in een horeca-inrichting. Via deze investeringen worden bedrijven gestimuleerd om beleidskeuzes te maken die bijdragen aan een gezond leefmilieu. Dit kan de vorm aannemen van investeringen die bijvoorbeeld zuiniger waterverbruik met zich meebrengen, minder afval, minder uitstoot, of een hogere duurzaamheid van de productiecycli.

Pour la détermination de l'impact favorable sur l'environnement, le Roi doit prioritairement se baser sur le règlement Taxonomie (UE) 2020/852.

Ici également, une liste à renouveler périodiquement tous les trois ans est également établie par le Roi dans un arrêté délibéré en Conseil des ministres après avis des organes de concertation compétents. L'acteur principal en la matière est la Conférence interministérielle de l'environnement, établie conformément à l'article 31*bis* de la loi ordinaire du 9 août 1980 de réformes institutionnelles.

Lorsque cet avis n'est pas fourni dans les 3 mois de la demande, l'avis des ministres régionaux de l'Environnement est demandé individuellement, compte tenu des règles de répartition des compétences et de l'expertise des régions. Ceux-ci répondent dans un délai d'un mois de la demande d'avis.

Ainsi, comme pour la liste des investissements énergétiques, il existe également deux façons d'établir ces listes, comme déjà indiqué ci-dessus, mais avec les ministres de l'environnement.

Les règles actuelles de la déduction pour investissement admettent une déduction de 3 p.c. pour les emballages réutilisables. Celle-ci sera supprimée, suite à l'introduction de la déduction pour investissement environnementale.

Les investissements de soutien numérique

Les investissements mentionnés ci-dessus peuvent entraîner des investissements numériques nécessaires pour les mettre en œuvre efficacement.

Cela nécessite des investissements. C'est pourquoi une catégorie thématique est également prévue pour ce soutien numérique. Contrairement aux catégories précédentes, cette catégorie a un rôle de soutien en fonction des listes d'investissements énergétiques, de transports et environnementaux.

Il doit donc s'agir d'investissements numériques qui sont des applications de soutien pour les investissements dans les listes thématiques précédentes. Il s'agit donc d'un soutien spécifique à ces technologies et non d'un soutien général tel qu'un traitement de texte ou un abonnement à Office 365.

La liste des investissements de soutien numérique est établie après avis préalable du ministre fédéral de la Digitalisation.

Voor het bepalen van de gunstige milieu-impact moet de Koning zich prioritair baseren op de EU-Taxonomieverordening 2020/852.

Ook hier wordt een om de drie jaar te hernieuwen lijst vastgesteld door de Koning in een besluit na overleg in de Ministerraad en na advies van de bevoegde overlegorganen. Het vehikel bij uitstek hier is de interministeriële conferentie Leefmilieu, die opgericht is zoals voorzien in artikel 31*bis* van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

Wanneer dat advies niet binnen een termijn van 3 maanden na aanvraag wordt verstrekt, wordt het advies gevraagd van de gewestelijke ministers van Leefmilieu afzonderlijk, gelet op de bevoegdheidsverdelende regels en de expertise van de gewesten. Deze antwoorden binnen een termijn van één maand na de vraag tot advies.

Net zoals bij de energie-investeringslijst, zijn er dus ook twee manieren waarop deze lijsten tot stand kunnen komen, zoals hierboven reeds gesteld, maar dan met de ministers van Leefmilieu.

De huidige regels van de investeringsaftrek kennen een aftrek van 3 pct. voor herbruikbare verpakkingen. Deze zal, door de invoering van de milieu-investeringsaftrek, worden opgeheven.

Ondersteunende digitale investeringen

De hierboven genoemde investeringen kunnen noodzakelijke digitale investeringen met zich meebrengen om deze op een efficiënte manier te implementeren.

Dit vraagt investeringen. Daarom wordt ook in een thematische categorie voorzien voor deze digitale ondersteuning. In tegenstelling tot de vorige categorieën heeft deze categorie een ondersteunende rol in functie van de energie-, vervoer- en milieu-investeringslijsten.

Het moeten dus digitale investeringen zijn die ondersteunende applicaties bewerkstelligen voor de investeringen in de overige thematische lijsten. Het gaat dan over specifieke ondersteuning voor deze technologieën en niet over algemene ondersteuning zoals een tekstverwerker of een Office 365-abonnement.

De investeringslijst voor digitale ondersteuning wordt opgemaakt na voorafgaandelijk advies van de federale minister van Digitalisering.

Ici encore, le délai maximum pour soumettre l'avis est de 3 mois.

Procédure de renouvellement et de modification des listes

Les listes thématiques de la déduction pour investissement majorée ont une durée de validité de trois ans. Les technologies évoluent en effet très rapidement et il faut éviter que des technologies obsolètes continuent à bénéficier d'avantages fiscaux, comme c'est le cas dans le système actuel. Cela porte atteinte à l'efficacité du présent régime.

Si la liste n'est pas renouvelée ou qu'il n'y a aucune nouvelle liste approuvée par le Conseil des ministres dans les trois ans, l'objet de la déduction pour investissement majorée thématique concernée n'est plus rempli de sorte qu'elle ne pourra plus être appliquée à de nouveaux investissements après l'expiration de la durée de validité de cette liste.

Le gouvernement se doit donc d'examiner les listes thématiques au plus tard vers la fin de la période de validité et de les mettre à jour. De cette manière, une procédure indispensable de renouvellement est inscrite dans la loi.

La création des nouvelles listes est faite selon les mêmes procédures que la collecte d'avis décrite plus haut.

S'il y a une nouvelle technologie intéressante sur le marché, il est également possible que le Conseil des ministres ajoute celle-ci à la liste au moyen d'un renouvellement de la liste.

Avec cette manière de travailler, la validité de la liste est de nouveau de trois ans dans sa totalité, sans dates d'expiration différentes. Toutefois, certaines parties de la liste peuvent avoir une durée de validité plus courte.

Le Roi peut prolonger la validité d'une liste existante une seule fois de deux ans sans demande d'avis préalable, et ce afin d'éviter qu'un vide ne se crée en raison de l'absence de renouvellement en temps voulu d'une liste d'investissement.

Art. 6

La déduction technologique

La déduction technologique est la catégorie dans laquelle entrent en considération les investissements

Ook hier geldt een uiterste datum van 3 maanden voor het indienen van het advies.

Hernieuwing- en wijzigingsprocedure van de lijsten

De thematische lijsten van de verhoogde investeringsaftrek hebben een geldigheidsduur van drie jaar. Technologieën wijzigen immers zeer snel en er moet worden vermeden dat verouderde technologieën blijvend fiscale voordelen verkrijgen, zoals onder het huidige systeem het geval is. Dit ondergraaft de doelmatigheid van dit regime.

Als de lijst niet wordt hernieuwd of er geen nieuwe lijst wordt goedgekeurd door de Ministerraad binnen de drie jaar, is het voorwerp van de betreffende verhoogde thematische investeringsaftrek niet langer ingevuld, zodat deze dan ook geen toepassing meer kan vinden voor nieuwe investeringen na het verlopen van de geldigheidsduur van deze lijst.

De regering moet zich dus uiterlijk op het einde van deze periode over de thematische lijsten buigen en deze actualiseren. Op deze manier wordt een noodzakelijke hernieuwingsprocedure in de wet ingebouwd.

Het maken van nieuwe lijsten wordt gedaan volgens dezelfde procedure van adviesinwinning zoals hierboven uiteengezet.

Indien een nieuwe interessante technologie op de markt is, is het ook mogelijk voor de Ministerraad om deze aan de lijst toe te voegen middels een vernieuwing van de lijst.

Door op deze manier te werken, wordt de geldigheid van de lijst in zijn totaliteit opnieuw drie jaar, zonder verschillende termijnen van afloop. Bepaalde onderdelen van de lijst kunnen evenwel een kortere geldigheidsduur hebben.

De Koning kan zonder voorafgaande adviesaanvraag de geldigheidsduur van een bestaande lijst éénmalig met twee jaar verlengen en dit om te vermijden dat er een vacuüm zou ontstaan ingevolge het uitblijven van een tijdige hernieuwing van een investeringslijst.

Art. 6

De technologieaftrek

De technologieaftrek is de categorie waarin de investeringen die in aanmerking komen voor het huidige

éligibles à l'actuel crédit d'impôt pour "recherche et développement" à l'impôt des sociétés (tel que défini aux articles 289*quater*, et suivants, CIR 92). La déduction pour investissement existante est donc maintenue sur ce plan, avec un taux de déduction fixé à 13,5 p.c. pour la déduction unique et à 20,5 p.c. de manière étalée.

Les catégories dans cette déduction sont:

- les brevets;
- la recherche et le développement de produits nouveaux et de technologies avancées.

Art. 7

Formalités de conformité
pour la déduction pour investissement
majorée thématique par le contribuable

Pour bénéficier de la déduction pour investissement majorée thématique, le contribuable doit joindre à sa déclaration une attestation, de laquelle il ressort qu'il s'agit d'une immobilisation conforme aux technologies reprises dans les listes thématiques visées à l'article 69/1 CIR 92. Les modalités relatives à cette attestation sont par ailleurs déterminées par le Roi en tenant compte des domaines d'expertise énumérés ci-dessous.

Le Conseil d'État a relevé dans son avis 74.859/3 qu'il n'appartient pas au gouvernement fédéral de déterminer quelle autorité régionale est territorialement ou matériellement compétente. Toutefois, l'expertise des régions sur les investissements à soutenir est ici indispensable.

Tout d'abord, une attestation basée sur un contrôle qualitatif est indispensable. Pour l'actuelle déduction pour investissement en faveur de l'utilisation rationnelle de l'énergie, l'attestation est déjà fournie par les régions depuis 1988 et celles-ci ont déjà acquis une grande expertise en la matière.

En outre, la sécurité juridique pour les contribuables est également importante. En effet, ils doivent savoir auprès de quelle autorité une demande d'attestation doit être introduite.

Pour ces raisons l'attestation d'une autorité régionale est prévue comme une condition contraignante pour l'obtention de la déduction pour investissement pour les biens figurant sur les listes de l'environnement et de l'énergie.

belastingkrediet voor onderzoek en ontwikkeling in de vennootschapsbelasting (zoals omschreven in de artikelen 289*quater* e.v. WIB 92), worden ondergebracht. De bestaande investeringsaftrek wordt op dit vlak dus behouden met een vastgesteld percentage van 13,5 pct. bij een éénmalige aftrek en van 20,5 pct. bij een gespreide aftrek.

De categorieën in deze aftrek zijn:

- octrooien;
- onderzoek en ontwikkeling van nieuwe producten en toekomstgerichte technologieën.

Art. 7

Nalevingsformaliteiten
voor de thematische investeringsaftrek
door de belastingplichtige

Om te kunnen genieten van de verhoogde thematische investeringsaftrek, moet de belastingplichtige een attest bij zijn aangifte voegen waaruit blijkt dat het een vast actief betreft dat overeenkomt met de technologieën opgenomen in de thematische lijsten bedoeld in artikel 69/1 WIB 92. De modaliteiten van deze attestering worden verder geregeld door de Koning rekening houdend met de hierna vermelde expertisedomeinen.

De Raad van State merkt in advies 74.859/3 op dat het niet aan de federale overheid toekomt om te bepalen welke gewestelijke overheid territoriaal of materieel bevoegd is. De expertise van de gewesten op het gebied van de te ondersteunen investeringen is hier evenwel onontbeerlijk.

In de eerste plaats is een attest op basis van kwalitatieve controle onontbeerlijk. Voor de huidige investeringsaftrek rationeel energieverbruik, wordt de attestering reeds sinds 1988 door de gewesten verzorgd en hebben zij daar reeds uitgebreid expertise over opgebouwd.

Daarnaast is ook de rechtszekerheid voor de belastingplichtige belangrijk. Zij moeten immers weten bij welke overheid een attestaanvraag moet worden ingediend.

Om deze redenen wordt een attest van een gewestelijke overheid als een bindende voorwaarde vooropgesteld voor het verkrijgen van de investeringsaftrek voor de activa op de milieu- en energielijsten.

Pour ce faire, il sera procédé à la conclusion d'un accord de coopération tel que prévu à l'article 92*bis*, § 1er, de la loi spéciale du 8 août 1980.

Le présent exposé des motifs clarifie la manière dont cette répartition des pouvoirs d'attestation soit envisagée.

L'exception à cette règle est l'attestation pour les investissements en mer du Nord qui, étant donné la compétence résiduelle du gouvernement fédéral, appartient au gouvernement fédéral.

La compétence en matière d'attestation est déterminée idéalement sur la base d'un facteur géographique et sur la base d'un facteur matériel. L'on détermine d'abord le niveau politique compétent, puis le ministre thématique compétent.

Les investissements de la liste d'investissements dans les transports et la liste des investissements digitaux doivent être attestés par le fédéral.

Il incombe au gouvernement régional de déterminer le ministre de fond compétent. Logiquement, il s'agirait du ministre régional impliqué dans l'élaboration de la liste thématique en question. Cela pourrait le cas échéant être prévu dans l'accord de coopération.

En ce qui concerne la compétence en matière d'attestation, il faut faire référence à une lacune historique concernant les parcs éoliens offshore.

En raison d'une lacune dans la législation actuelle – on ne supposait pas encore, dans les années 80 du siècle dernier, que des parcs éoliens seraient construits en mer du Nord – la fourniture d'une attestation par le ministre fédéral compétent pour l'Énergie n'est pas explicitement réglementée, mais son attribution est régie par un régime administratif.

Grâce à la présente modification de la loi, toute ambiguïté à cet égard est désormais levée: le ministre fédéral de l'Énergie est compétent pour les investissements énergétiques sur le territoire de la zone économique exclusive belge telle que définie aux articles 2 et 3 de la loi du 22 avril 1999 sur la zone économique exclusive de la Belgique en mer du Nord, et le ministre fédéral de l'environnement pour les investissements environnementaux au même endroit. Ceci vaut également pour les investissements déjà réalisés.

Le ministre ainsi désigné vérifie la conformité de l'investissement avec la technologie figurant sur les listes et, en cas d'examen positif, délivre l'attestation.

Om dit mogelijk te maken, zal een samenwerkingsakkoord zoals bedoeld in artikel 92*bis*, § 1, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 worden gesloten.

In deze memorie van toelichting wordt uiteengezet hoe deze bevoegdheidsverdeling van attestering wordt vooropgesteld.

Uitzondering hiervoor is de attestering voor investeringen op de Noordzee die, gelet op de residuaire bevoegdheid van de federale overheid, toekomt aan de federale regering.

De attesteringsbevoegdheid wordt idealiter bepaald op basis van een geografische factor en op basis van een materiële factor. Eerst wordt het bevoegde beleidsniveau bepaald en daarna wordt de bevoegde thematische minister bepaald.

Wat betreft de investeringen van de vervoer-investeringslijst en de investeringslijst voor digitale ondersteuning geldt een federale attestatiebevoegdheid.

Het komt aan de gewestregering toe om de bevoegde materiële minister te bepalen. Logischerwijs zou dat de gewestelijke minister betrokken bij de totstandkoming van de betreffende thematische lijst zijn. Dit kan in voorkomend geval vastgelegd worden in het samenwerkingsakkoord.

Met betrekking tot de attesteringsbevoegdheid wordt gewezen op een historische lacune betreffende de windmolenparken op zee.

Door een lacune in de huidige wetgeving – er werd in de jaren 80 van de vorige eeuw nog niet vanuit gegaan dat er windmolenparken op de Noordzee zouden worden gebouwd – is het leveren van een attest door de bevoegde federale minister van Energie niet uitdrukkelijk geregeld, maar is hun toekenning geregeld door een administratief regime.

Middels deze wetswijziging wordt dit nu wettelijk geregeld: de federale minister van Energie is bevoegd voor de energie-investeringen op het grondgebied van de Belgische Exclusieve Economische Zone zoals omschreven in artikel 2 en 3 van de wet van 22 april 1999 betreffende de exclusieve economische zone van België in de Noordzee, en de federale minister van Leefmilieu voor milieu-investeringen op dezelfde plaats. Dit geldt tevens voor de reeds gedane investeringen.

De aldus aangewezen minister controleert de conformiteit van de investering met de technologie op de lijsten en levert bij positief onderzoek het attest af.

En plus des formalités spécifiques, le contribuable, lorsqu'il demande la déduction pour investissement majorée thématique, doit inclure dans la déclaration d'impôt une attestation de laquelle il ressort que l'investissement ne cause pas de dommages déraisonnables à l'environnement. Cette attestation est incluse dans l'attestation nécessaire pour obtenir la déduction pour investissement majorée thématique. L'instance compétente pour la délivrance de l'attestation pour la déduction pour investissement majorée thématique exerce également ce contrôle. S'il y a un dommage déraisonnable envers l'environnement, aucune attestation pour la déduction pour investissement majorée thématique n'est délivrée. Cela devrait également être précisé dans l'accord de coopération.

Ce système s'inspire sur le test dit de "*Do No Significant Harm*" (DNSH), c'est-à-dire l'atteinte grave aux objectifs environnementaux, tel qu'il est défini à l'article 17 du règlement sur la taxonomie de l'UE 2020/852.

Ce qu'est un dommage déraisonnable doit être apprécié selon les circonstances et les possibilités dans lesquelles l'investisseur se trouve. Si le ministre délivrant l'attestation estime que l'attestation ne peut pas être accordée en raison de cela, il doit motiver de manière circonstanciée pourquoi un entrepreneur prudent cause dans ce cas avec son investissement un dommage déraisonnable à l'environnement.

L'attestation se fait toujours sur la base des listes en vigueur au moment de l'introduction de la demande d'attestation. En cas de modification des listes, l'attestation ne perd pas sa valeur. La sécurité juridique sera ainsi assurée pour l'entreprise investisseuse, en particulier pour les projets dont la réalisation peut prendre plus de trois ans.

Pouvoir de rejet de l'administration fiscale

L'attribution de la compétence en matière d'attestation à d'autres administrations et ministres est principalement basée sur la division spéciale des compétences d'une part et sur l'expertise technique des administrations respectives d'autre part.

Néanmoins, il faut veiller à ne pas traiter cette attestation à la légère. C'est pourquoi un contrôle final est effectué par l'administration du SPF Finances. L'objectif de ce contrôle n'est pas que le fonctionnaire fiscal vérifie intégralement le travail de du fonctionnaire attestataire, mais qu'il procède à un contrôle *prima facie* sur la base du travail effectué.

Naast de specifieke formaliteiten moet de belastingplichtige bij de aanvraag van de verhoogde thematische investeringsaftrek, in de aangifte een attestering toevoegen waaruit blijkt dat de investering geen onredelijke schade voor het leefmilieu met zich meebrengt. Deze attestering is vervat in het attest dat dienstig is voor het bekomen van de verhoogde thematische investeringsaftrek. De instantie die bevoegd is voor het afleveren van het attest voor de verhoogde thematische investeringsaftrek staat ook in voor deze controle. Als er onredelijke schade aan het leefmilieu is, wordt er geen attest voor de verhoogde thematische investeringsaftrek afgeleverd. Ook dit moet worden vastgelegd in het samenwerkingsakkoord.

Deze regeling is geïnspireerd op de zogenaamde "*Do No Significant Harm*"-test (DNSH), het ernstige afbreukverbod aan milieudoelstellingen, zoals uiteengezet onder artikel 17 van de Taxonomieverordening van de EU 2020/852.

Wat onredelijke schade is, moet worden beoordeeld naargelang de omstandigheden en mogelijkheden waarin de investeerder zich bevindt. Indien de attesterende minister van oordeel is dat het attest hierdoor niet kan worden verleend, moet hij omstandig motiveren waarom een normaal zorgvuldige ondernemer in dat geval met zijn investering onredelijke schade veroorzaakt aan het leefmilieu.

De attestering wordt altijd gemaakt op basis van de lijsten die op het moment van de indiening van de aanvraag geldig zijn. Als er een wijziging van de lijsten plaatsvindt, verliest een attestering niet zijn waarde. Op deze manier wordt rechtszekerheid gewaarborgd voor de investerende onderneming, zeker voor projecten die langer dan drie jaar kunnen duren om te realiseren.

De verwerpingsbevoegdheid van de belasting-administratie

De toewijzing van de attestationsbevoegdheid aan andere overheden en ministers is voornamelijk gebaseerd op enerzijds de bijzondere bevoegdheidsverdeling en anderzijds de technische expertise van de respectievelijke administraties.

Desalniettemin moet erover worden gewaakt dat niet te lichtzinnig wordt omgesprongen met deze attestering. Daarom wordt een finale toetsing uitgevoerd door de administratie van de FOD Financiën. Deze toetsing heeft niet de bedoeling om de belastingambtenaar het werk van de attesterende ambtenaar volledig na te doen zien, maar om een *prima facie* toetsing te doen op basis van het geleverde werk.

De cette façon, l'autorité compétente en matière d'attestation a tout intérêt à traiter l'attestation avec la prudence qui s'impose et à ne pas faire prévaloir de manière abusive sa propre politique au détriment du Trésor fédéral. Le contraire serait un gouvernement négligent, avec des conséquences tant pour le trésor que pour le contribuable qui soumet le projet.

Une attestation est délivrée par l'autorité compétente justifiant que les spécifications mentionnées dans les listes définies à l'article 69/1 ont été respectées. En l'absence d'une telle justification, l'attestation n'est pas opposable à l'administration, sauf si le contribuable démontre que les spécifications ont été respectées.

Sans préjudice des voies de recours habituelles, le rejet de l'attestation entraîne le refus de la déduction pour investissement.

Suite à l'avis du Conseil d'État n° 74.859/3, la loi a précisé ce test.

Lorsque l'attestation et la déduction pour investissement sont refusées, toutes les voies de recours normales sont disponibles, comme c'est le cas pour tout rectification de la déclaration.

Art. 8 à 10

Les articles 8 à 10 reprennent quelques adaptations techniques afin d'adapter les autres articles du chapitre de la déduction pour investissement à la réforme des articles 69 et suivants, CIR 92.

De plus, la déduction pour investissement étalée classique, qui ne s'appliquait plus qu'aux personnes physiques avec moins de 20 travailleurs, est abrogée à partir du 1er janvier 2025.

Art. 11

En plus de quelques adaptations techniques, une catégorie d'investissements exclus est introduite.

Investissements exclus

Outre les exclusions déjà prévues à l'article 75 CIR 92, certains investissements sont explicitement exclus à la fois de la déduction de base. Il s'agit d'investissements qui, compte tenu de leur impact négatif sur le climat et l'environnement, de l'état de la technologie et des alternatives disponibles sur le marché, sont tels qu'une incitation fiscale ne se justifie pas, à l'exception des

Op die manier heeft de attesteringsbevoegde overheid er alle belang bij om de attestering met de nodige omzichtigheid te behandelen en om het eigen beleid niet te veel te laten prevaleren ten koste van de federale schatkist. Het tegendeel zou een onzorgvuldige overheid zijn, met gevolgen van dien voor de schatkist en de belastingplichtige die het project indient.

Er wordt een attest uitgereikt door de bevoegde overheid waarin wordt gemotiveerd waarom de specificaties vermeld in de lijsten omschreven in artikel 69/1 zijn voldaan. Bij gebrek aan een dergelijke motivering is het attest niet tegenstelbaar aan de administratie, tenzij de belastingplichtige alsnog aantoont dat aan de specificaties is voldaan.

Onverminderd de gebruikelijke rechtsmiddelen heeft de verwerping van de attestering de weigering van de investeringsaftrek tot gevolg.

Volgend op het advies nr. 74.859/3 van de Raad van State werd deze toetsing verder verduidelijkt in de wet.

Bij weigering van de attestering en de investeringsaftrek staan alle normale beroepsmogelijkheden open die bij elke wijziging van de aangifte open staan.

Art. 8 tot 10

De artikelen 8 tot 10 bevatten enkele technische aanpassingen om de overige artikelen van het hoofdstuk van de investeringsaftrek aan te passen aan de hervorming van artikel 69 e.v. WIB 92.

Daarnaast wordt de gewone gespreide investeringsaftrek, die enkel nog geldig was voor natuurlijke personen met minder dan 20 werknemers, opgeheven vanaf 1 januari 2025.

Art. 11

Naast enkele technische aanpassingen, wordt ook een categorie van uitgesloten investeringen ingevoegd.

Uitgesloten investeringen

Bepaalde investeringen worden, bovenop de reeds voorziene uitsluitingen in artikel 75 WIB 92, uitdrukkelijk uitgesloten van de basisaftrek. Het gaat over investeringen die gelet op hun negatieve klimaat- en milieu-impact, de stand van de technologie en de beschikbare alternatieven op de markt, van dien aard zijn dat een fiscale stimulans niet verantwoord is, met uitzondering van de

immobilisations pour lesquelles il n'existe pas d'alternative sans émission carbone économiquement comparable.

Par exemple: pour la déduction pour investissement, une chaudière à gaz n'est plus justifiée, en raison de la possibilité du chauffage électrique ou des pompes à chaleur. Pour les camions à carburant fossile, par exemple, pour lesquels des alternatives sans émissions de carbone sont déjà sur le marché, mais à des prix actuellement non compétitifs, c'est encore possible. Si une solution de remplacement abordable est mise sur le marché par la suite, la liste d'exclusion peut être ajustée si nécessaire.

Pour la détermination de l'impact climatique et environnemental négatif, le Roi se base entre autres sur l'article 17 du règlement Taxonomie (EU) 2020/852 et sur les Orientations techniques sur l'application du principe consistant "à ne pas causer de préjudice important" au titre du règlement établissant une facilité pour la reprise et la résilience (2021/C 58/01).

Cette catégorie d'exclusion est faite pour les technologies qui à ce jour sont toujours sur le marché mais auxquelles des alternatives respectueuses de l'environnement et du climat existent déjà.

En n'autorisant pas de déduction pour investissement de base sur ces technologies, la différence de prix entre l'achat de l'immobilisation nuisible et celui de l'immobilisation moins nuisible est moins déterminante dans la décision d'investissement, et dans certains cas, l'achat de l'immobilisation plus nuisible sera même plus cher que celui du moins nuisible.

L'entrepreneur peut toujours faire le choix de réaliser cet investissement, mais il ne bénéficiera d'aucune déduction pour investissement pour cela.

Ce que cette exclusion comprends est établi dans une liste exhaustive délibérée en Conseil des ministres, qui est également renouvelée périodiquement.

La liste d'exclusions existe afin de ne plus soutenir de manière fiscale des technologies obsolètes et nuisibles. Cette liste n'a aucune période de validé en cours puisqu'une technologie obsolète ou nuisible le reste en général, sauf dans des circonstances exceptionnelles.

Cette liste peut être modifiée et élargie par le Conseil des ministres. Si l'on souhaite retirer un investissement de la liste, il ne serait alors plus utile de maintenir celui-ci en validité. La liste ne peut être modifiée que suite à une modification active, afin d'éviter que des immobilisations

vaste activa waarvoor er geen economisch vergelijkbaar koolstofemissievrij alternatief is.

Bijvoorbeeld: voor de investeringsaftrek is een gasketel niet meer verantwoord, door de mogelijkheid van elektrische verwarming of warmtepompen. Voor bijvoorbeeld vrachtwagens op fossiele brandstof waarvoor op dit ogenblik wel reeds koolstofemissievrije alternatieven op de markt zijn, doch tegen momenteel niet-concurrentiële prijzen, kan dit dan wel nog. Als nadien een betaalbaar alternatief op de markt is, kan de uitsluitingslijst desgevallend worden aangepast.

Voor het bepalen van de negatieve klimaat- en milieu-impact baseert de Koning zich onder meer op artikel 17 van de EU-Taxonomieverordening 2020/852 en op de Technische richtsnoeren van de Europese Commissie over de toepassing van het beginsel "geen ernstige afbreuk doen aan" in het kader van de verordening betreffende de faciliteit voor herstel en veerkracht (2021/C58/01).

Deze uitsluitende categorie is gemaakt voor technologieën die tot op heden nog steeds op de markt zijn, maar waarvoor reeds milieu- of klimaatvriendelijkere alternatieven bestaan.

Door geen basisinvesteringsaftrek toe te staan op dergelijke technologieën, is het prijsverschil tussen de aankoop van het schadelijke en minder schadelijke actief minder doorslaggevend in de investeringsbeslissing, en in bepaalde gevallen zal de schadelijkere aankoop zelfs duurder uitvallen dan de minder schadelijke.

De ondernemer kan nog steeds de keuze maken om deze investering te doen, maar hij krijgt er geen investeringsaftrek voor.

Wat hieronder valt, wordt vastgesteld in een in Ministerraad overlegde exhaustieve lijst, die ook periodiek wordt vernieuwd.

De uitsluitende lijst is er om verouderde en schadelijke technologieën niet meer extra te ondersteunen op een fiscale wijze. Deze lijst heeft geen aflopende geldigheidsduur, omdat een verouderde of schadelijke technologie dit over het algemeen ook zal blijven, behoudens in uitzonderlijke omstandigheden.

Deze lijst kan worden gewijzigd en uitgebreid door de Ministerraad. Wil men een investering uit de lijst halen, zal het dus niet baten om deze te laten aflopen. De lijst kan enkel worden gewijzigd door een actieve ingreep, dit om te vermijden dat schadelijke of verouderde activa

nuisibles ou obsolètes ne puissent continuer à bénéficier d'une déduction après l'expiration du délai.

Art. 12

Le présent article concerne la réforme de l'actuel article 77 CIR 92, qui contient des dispositions de délégation de l'ancienne déduction pour investissement. Dans l'article revu se trouvent toutes les délégations relatives à chaque thème de la déduction majorée, à la déduction numérique, à la déduction technologique et à l'obligation d'attestation.

Puisque l'article 69/1 CIR 92 contient la nouvelle procédure pour la constitution des listes par thème, et diffère légèrement par thème, l'ancienne délégation pour l'ancienne annexe II est supprimée.

Une des délégations au Roi, commune à toutes les listes, est la limitation de la déduction. Pour une ou plusieurs technologies figurant sur les listes, un montant maximum pouvant bénéficier de l'exonération peut être introduit, en particulier, les règles de concurrence européennes doivent être prises en compte (voir ci-dessous).

De cette manière, une déduction de 30/40 p.c. ne pourra pas toujours être accordée pour l'ensemble du montant du projet, mais uniquement pour un montant maximum. Ce montant maximum peut, par exemple, être lié à certains critères tels que le kWh ou le CO₂ économisé. De tels plafonds visent à concilier objectif et impact budgétaire.

Par exemple: supposons qu'une immobilisation exceptionnelle et innovante acquise par une grande entreprise de production d'énergie a une valeur d'acquisition de 100 millions d'euros. Lorsqu'une déduction pour investissement majorée de 30 p.c. est accordée, 30 millions d'euros de bénéfices peuvent être exonérés.

Le Roi peut alors travailler avec des plafonds. Pour une technologie de l'ampleur de l'exemple ci-dessus, un plafond de 10 millions d'euros pourrait par exemple alors être fixé.

Dans son avis sur l'avant projet de loi, le Conseil d'État a noté en numéro 2 de son avis n° 74.859/3 qu'une incompatibilité avec le droit de l'Union pourrait être imminente.

Lors de l'établissement des listes, il convient de tenir compte explicitement du droit de l'Union. Les montants maximaux correspondant à l'intensité de l'aide et aux seuils prévus par les règlements d'exemption déjà

na verloop van tijd weer in aanmerking komen voor de investeringsaftrek.

Art. 12

Dit artikel betreft de hervorming van het huidige artikel 77 WIB 92 dat delegatiebepalingen bevat van de oude investeringsaftrek. In het vernieuwde artikel staan alle delegaties die betrekking hebben op elk thema van de verhoogde aftrek, de digitale aftrek, de technologie-aftrek en de attesteringsplicht.

Omdat artikel 69/1 WIB 92 de nieuwe procedure voor de samenstelling van de lijsten per thema bevat en licht verschilt per thema, wordt de oude delegatie voor de vroegere bijlage II hier weggelaten.

Een van de delegaties aan de Koning, gemeen aan alle lijsten, is de beperking van de aftrek. Voor één of meerdere technologieën op de lijsten kan er een maximumbedrag dat in aanmerking kan komen voor de vrijstelling, worden ingevoerd, inzonderheid moet rekening worden gehouden met de Europese mededingingsregels (zie verder).

Op die manier zal een aftrek van 30/40 pct. niet altijd voor de gehele projectsom kunnen worden toegepast, maar slechts voor een maximumbedrag. Dit maximumbedrag kan bijvoorbeeld zijn gelinkt aan bepaalde maatstaven zoals kWh of uitgespaarde CO₂. Dergelijke maxima strekken ertoe doelstelling en budgettaire impact met elkaar te verzoenen.

Bijvoorbeeld: stel dat een uitzonderlijk en vernieuwend vast actief dat wordt aangeschaft door een grote onderneming voor de opwekking van energie, een aanschafswaarde heeft van 100 miljoen euro. Bij de toekenning van een verhoogde investeringsaftrek van 30 pct. kan 30 miljoen euro aan winst worden vrijgesteld.

De Koning kan dan werken met plafonds. Voor een technologie in de grootorde van het voorbeeld hierboven, kan dan bijvoorbeeld een plafond worden ingesteld van 10 miljoen euro.

De Raad van State maakte bij het voorontwerp in randnummer 2 van haar advies nr. 74.859/3 de opmerking dat een onverenigbaarheid met het unierecht kan dreigen.

Bij de opmaak van de lijsten moet expliciet rekening worden gehouden met het Unierecht. Maximumbedragen in lijn met de steunintensiteit en de drempels zoals voorzien in de reeds vermelde vrijstellingsverordeningen

mentionnés ici, doivent être inclus dans les listes et, s'il est décidé de les dépasser, la procédure de notification doit être engagée auprès de la Commission Européenne.

En outre, afin de respecter le principe de légalité prévu à l'article 170 de la Constitution, les listes doivent être confirmées. Si cela n'est pas fait à temps, les listes sont censées n'avoir jamais produit leurs effets.

Donnant suite à l'avis n° 74.859/3 du Conseil d'État, un délai d'un an après le dépôt a été inscrit pour la confirmation par le législateur. En outre, la procédure de confirmation prévue dans ce projet s'applique également à la prolongation de la validité des listes.

Le Roi détermine les autres modalités d'application de la déduction pour investissement thématique, telles que les formalités à respecter.

Art. 13

Le présent article concerne les modifications de l'article 201, CIR 92 visant à transposer les modifications à la déduction pour investissement à l'impôt des sociétés. Comme déjà mentionné ci-dessus, la déduction pour investissement majorée thématique pour les sociétés qui ne répondent pas aux critères d'une petite société est de 30 p.c., au lieu de 40 p.c. pour les sociétés qui répondent bien aux critères de taille. Il n'y a pas d'autres modifications substantielles.

Art. 14 à 17

Les présents articles concernent des modifications des articles 289*quater* à 289*sexies* et 289*novies* CIR 92 afin de transposer les modifications à la déduction pour investissement aux dispositions relatives au crédit d'impôt pour recherche et développement. Il n'y a pas non plus de modifications substantielles.

Art. 18

Une disposition transitoire est introduite afin de préserver pleinement les effets des dispositions relatives aux périodes imposables antérieures. Cela concerne notamment l'application des pourcentages corrects lors de l'utilisation de la déduction pour investissement étalée pour laquelle l'investissement a eu lieu avant le 1er janvier 2025 mais pour laquelle les périodes d'amortissement se poursuivent au-delà du 1er janvier 2025.

moeten worden ingeschreven in de lijsten en indien zou worden gekozen om deze te overschrijden, moet de meldingsprocedure aan de Europese Commissie worden opgestart.

Daarnaast, om het legaliteitsbeginsel zoals vervat in artikel 170 van de Grondwet te respecteren, moeten deze lijsten worden bekrachtigd door de wetgever. Indien dit niet tijdig gebeurt, worden de lijsten geacht nooit uitwerking te hebben gehad.

In navolging van het advies nr. 74.859/3 van de Raad van State wordt een bekrachtigingstermijn van een jaar na indiening ingeschreven. Daarnaast geldt de bekrachtigingsprocedure in dit ontwerp ook voor de verlenging van de geldigheidsduur van de lijsten.

De Koning bepaalt ook de nadere toepassingsmodaliteiten van de thematische investeringsaftrek zoals de na te leven formaliteiten.

Art. 13

Dit artikel betreft de wijzigingen van artikel 201 WIB 92 om de vernieuwingen van de investeringsaftrek over te zetten op de vennootschapsbelasting. Zoals hoger reeds vermeld, bedraagt de thematische verhoogde investeringsaftrek voor de vennootschappen die niet voldoen aan de criteria van een kleine vennootschap, 30 pct. in plaats van 40 pct. voor de vennootschappen die wel aan de groottecriteria voldoen. Inhoudelijk zijn er verder geen wijzigingen.

Art. 14 tot 17

Deze artikelen betreffen wijzigingen van de artikelen 289*quater* tot 289*sexies* en 289*novies* WIB 92 om de vernieuwingen van de investeringsaftrek over te zetten op de bepalingen betreffende het belastingkrediet voor onderzoek en ontwikkeling. Inhoudelijk zijn er ook hier geen wijzigingen.

Art. 18

Een overgangsbepaling wordt ingevoerd teneinde de gevolgen van bepalingen met betrekking tot voorgaande belastbare tijdperken ten volle hun uitwerking te laten behouden. Het betreft in het bijzonder de toepassing van de correcte percentages bij het gebruik van de gespreide investeringsaftrek waarvoor de investering plaatsvond voor 1 januari 2025, maar waarvoor de afschrijvingstermijnen doorlopen tot na 1 januari 2025.

Art. 19

L'article 19 contient les dispositions relatives à l'entrée en vigueur.

CHAPITRE 2

**Autres modifications du Code
des impôts sur les revenus 1992**

Art. 20

L'article 17, § 1er, 5°, 4ème tiret, CIR 92, en ce qui concerne la description de l'attestation du travail des arts, renvoie à un article erroné de la loi du 16 décembre 2022. Le présent article corrige cette référence. L'entrée en vigueur est alignée sur celle de l'insertion initiale de la disposition concernée dans la loi-programme du 26 décembre 2022.

CHAPITRE 3

**Modifications à la loi du 19 décembre 2023
portant l'introduction
d'un impôt minimum
pour les groupes d'entreprises multinationales et
les groupes nationaux de grande envergure**

La loi du 19 décembre 2023 portant l'introduction d'un impôt minimum pour les groupes d'entreprises multinationales et les groupes nationaux de grande envergure transpose en droit belge la directive (UE) 2022/2523 du Conseil du 15 décembre 2022 visant à assurer un niveau minimum d'imposition mondial pour les groupes d'entreprises multinationales et les groupes nationaux de grande envergure dans l'Union.

À l'occasion de cette transposition, certaines petites erreurs de transposition ont été commises, lesquelles sont corrigées dans la présent chapitre.

En outre, l'OCDE publie de temps à autre des lignes directrices supplémentaires sur l'application mondiale de l'impôt minimum.

Dans une publication du 30 octobre 2023, la Commission européenne a souligné que ces lignes directrices étaient compatibles avec la directive citée ci-avant.

La Commission européenne encourage également les États membres à transposer, lorsque nécessaire, les lignes directrices en droit national.

Art. 19

Het artikel 19 bevat de inwerkingtreedingsbepalingen.

HOOFDSTUK 2

**Overige wijzigingen van het Wetboek
van de inkomstenbelastingen 1992**

Art. 20

In artikel 17, § 1, 5°, vierde streepje, WIB 92, wordt voor de omschrijving van het kunstwerkattest naar het verkeerde artikel in de wet van 16 december 2022 verwezen. Dit artikel corrigeert deze verwijzing. De inwerkingtreding wordt afgestemd op deze van de oorspronkelijke invoering van de betreffende bepaling via de programmawet van 26 december 2022.

HOOFDSTUK 3

**Wijzigingen aan de wet van 19 december 2023
houdende de invoering
van een minimumbelasting
voor multinationale ondernemingen en
omvangrijke binnenlandse groepen**

De wet van 19 december 2023 houdende de invoering van een minimumbelasting voor multinationale ondernemingen en omvangrijke binnenlandse groepen zette richtlijn (EU) 2022/2523 van de Raad van 15 december 2022 tot waarborging van een mondiaal minimumniveau van belastingheffing voor groepen van multinationale ondernemingen en omvangrijke binnenlandse groepen in de Europese Unie om in Belgisch recht.

Bij die omzetting zijn bepaalde kleine omzettingfouten gemaakt die worden rechtgezet in dit hoofdstuk.

Bovendien is het zo dat de OESO van tijd tot tijd bijkomende richtsnoeren uitvaardigt over de mondiale toepassing van de minimumbelasting.

In een publicatie op 30 oktober 2023 heeft de Europese Commissie benadrukt dat deze richtsnoeren compatibel zijn met de eerder vermelde richtlijn.

De Europese Commissie moedigt de lidstaten ook aan om waar nodig de richtsnoeren om te zetten in nationaal recht.

Il est donné suite à cette demande dans le présent chapitre.

Enfin, ce chapitre prévoit également certaines obligations de déclaration afin d'assurer la perception de l'impôt minimum d'une manière simple sur le plan organisationnel.

De cette manière, la cotisation relative à l'impôt complémentaire en vertu de la RIR et RBII peut être effectuée en utilisant le même formulaire, quel que soit le lieu d'établissement de l'entité mère ultime.

Art. 22

Pour des raisons d'organisation, il est important qu'un groupe d'entreprises multinational ou groupe national de grande envergure dispose d'un numéro de BCE afin de faciliter les relations avec le SPF Finances en matière d'impôt minimum.

Le présent article vise à fournir une base juridique explicite à cet effet.

Le Roi déterminera les modalités précises de cet enregistrement en tenant compte des besoins administratifs.

Art. 23

Actuellement, seuls les crédits d'impôt remboursables qualifiés qui sont effectivement remboursables sont désignés comme crédits d'impôt remboursables qualifiés.

Toutefois, dans le cadre de la transition vers une économie plus durable, de nombreux pays ont introduit ce que l'on appelle des "crédits d'impôt négociables et transférables".

Ces crédits d'impôt ne sont pas remboursables par le gouvernement mais peuvent être échangés avec des entreprises non liées.

Compte tenu des nombreuses similitudes avec les crédits d'impôt remboursables déjà existants, leur définition est élargie.

La Belgique ne dispose actuellement d'aucun crédit d'impôt répondant à cette définition.

L'insertion d'un tel article a fait l'objet d'un accord international dans le cadre de nouvelles lignes directrices administratives au sein du Cadre inclusif de l'OCDE.

In dit hoofdstuk wordt aan dat verzoek gevolg gegeven.

Tot slot wordt in dit hoofdstuk ook voorzien in bepaalde rapporteringsverplichtingen om de inning van de minimumbelasting op een organisatorisch eenvoudige manier te verzekeren.

Op die manier kan de aanslag inzake de IIR-bijheffing en de UTPR-bijheffing gebeuren aan de hand van eenzelfde formulier, onafhankelijk waar de uiteindelijke moederentiteit gevestigd is.

Art. 22

Omwille van organisatorische redenen is het van belang dat een multinationale groep van ondernemingen of omvangrijke binnenlandse groep een KBO-nummer heeft om de relaties met de FOD Financiën inzake de minimumbelasting te faciliteren.

Het voorliggend artikel heeft tot doel daarvoor in een expliciete wettelijke grondslag te voorzien.

De Koning zal de precieze modaliteiten van die registratie bepalen rekening houdende met de administratieve noden.

Art. 23

Momenteel worden enkel gekwalificeerde terugbetaalbare belastingtegoeden die werkelijk terugbetaalbaar zijn, aangemerkt als gekwalificeerd terugbetaalbaar belastingtegoed.

In het kader van de transitie naar een meer duurzame economie hebben veel landen echter zogenaamde "marketable and transferable tax credits" ingevoerd.

Die belastingtegoeden zijn niet terugbetaalbaar door de overheid, maar kunnen wel worden verhandeld aan niet-verbonden ondernemingen.

Omdat er aldus veel gelijkenissen zijn met de reeds bestaande gekwalificeerde terugbetaalbare belastingtegoeden, wordt de definiëring daarvan uitgebreid.

België kent momenteel geen belastingtegoeden die onder deze definitie vallen.

Het invoegen van een dergelijk artikel werd internationaal afgesproken in het kader van verdere administratieve richtsnoeren binnen het Inclusive Framework van de

Ces lignes directrices administratives supplémentaires ont été publiées le 17 juillet 2023.

Art. 24

Lorsque les “crédits d’impôt négociables et transférables” ne répondent pas à la définition figurant à l’article 3, 38°, de la loi du 19 décembre 2023 portant l’introduction d’un impôt minimum pour les groupes d’entreprises multinationales et les groupes nationaux de grande envergure, ils seront considérés comme des crédits d’impôt remboursables non qualifiés.

L’insertion d’un tel article a fait l’objet d’un accord international dans le cadre de nouvelles lignes directrices administratives au sein du Cadre inclusif de l’OCDE. Ces lignes directrices administratives supplémentaires ont été publiées le 17 juillet 2023.

Art. 25

Pour des raisons de simplicité, il a été décidé de laisser le choix au groupe d’entreprises multinationales ou au groupe national de grande envergure de traiter ou non les participations inférieures à 10 p.c. détenues pendant plus d’un an comme des dividendes exclus.

L’insertion d’un tel article a fait l’objet d’un accord international dans le cadre de nouvelles lignes directrices administratives au sein du Cadre inclusif de l’OCDE. Ces lignes directrices administratives supplémentaires ont été publiées le 2 février 2023.

Art. 26

Afin, d’une part, d’exclure la possibilité de se soustraire à l’application de l’impôt minimum en menant une procédure judiciaire ou administrative et, d’autre part, d’éviter que des pays confrontés à des obstacles constitutionnels ou à d’autres obstacles juridiques ne puissent disposer d’un impôt national complémentaire qualifié, le présent article est introduit.

L’insertion d’un tel article a fait l’objet d’un accord international dans le cadre de nouvelles lignes directrices administratives au sein du Cadre inclusif de l’OCDE. Ces lignes directrices administratives supplémentaires ont été publiées le 17 juillet 2023.

OESO. Deze bijkomende administratieve richtsnoeren werden op 17 juli 2023 gepubliceerd.

Art. 24

Wanneer de zogenaamde “marketable transferable tax credits” niet voldoen aan de definitie opgenomen in artikel 3, 38°, van de wet van 19 december 2023 houdende de invoering van een minimumbelasting voor multinationale ondernemingen en omvangrijke binnenlandse groepen, zullen ze worden beschouwd als niet-gekwalificeerd terugbetaalbaar belastingtegoed.

Het invoegen van een dergelijk artikel werd internationaal afgesproken in het kader van verdere administratieve richtsnoeren binnen het Inclusive Framework van de OESO. Deze bijkomende administratieve richtsnoeren werden op 17 juli 2023 gepubliceerd.

Art. 25

Omwille van eenvoud is besloten dat de keuze aan de multinationale groep van ondernemingen of omvangrijke binnenlandse groep wordt gelaten of ze deelnemingen van minder dan 10 pct. Die langer dan een jaar worden aangehouden, al dan niet als uitgesloten dividend wil behandelen.

Het invoegen van een dergelijk artikel werd internationaal afgesproken in het kader van administratieve richtsnoeren binnen het Inclusive Framework van de OESO. Deze administratieve richtsnoeren werden op 2 februari 2023 gepubliceerd.

Art. 26

Om enerzijds uit te sluiten dat de toepassing van de minimumbelasting kan worden ontweken door het voeren van een gerechtelijke of administratieve procedure, en om anderzijds te vermijden dat landen met grondwettelijke of andere wettelijke hindernissen geen gekwalificeerde binnenlandse bijheffing kunnen hebben, wordt het voorliggende artikel ingevoerd.

Het invoegen van een dergelijk artikel werd internationaal afgesproken in het kader van verdere administratieve richtsnoeren binnen het Inclusive Framework van de OESO. Deze bijkomende administratieve richtsnoeren werden op 17 juli 2023 gepubliceerd.

Art. 27

Dans le cadre des régimes fiscaux applicables aux sociétés étrangères contrôlées, il arrive fréquemment que l'entité à laquelle un tel régime est appliqué soit elle-même déficitaire.

L'application de l'article 17, § 5, e), de la loi du 19 décembre 2023 précitée, entraînerait des conséquences indésirables dans ce cas. C'est pourquoi une exception est prévue via le présent article.

L'insertion d'un tel article a fait l'objet d'un accord international dans le cadre de nouvelles lignes directrices administratives au sein du Cadre inclusif de l'OCDE. Ces lignes directrices administratives supplémentaires ont été publiées le 2 février 2023.

Art. 28

Certaines affectations d'impôts concernés visées à l'article 19, de la loi du 19 décembre 2023 précitée, présentent des caractéristiques similaires à celles déjà exclues pour le calcul de l'impôt ajusté au titre de l'impôt national complémentaire.

Par conséquent, la définition du montant des impôts nationaux concernés ajustés des entités constitutives établies en Belgique est ajustée afin de mieux refléter la nature de certains impôts et le calendrier de leur imposition.

L'insertion d'un tel article a fait l'objet d'un accord international dans le cadre de nouvelles lignes directrices administratives au sein du Cadre inclusif de l'OCDE. Ces lignes directrices administratives supplémentaires ont été publiées le 17 juillet 2023.

Art. 29

Il s'agit d'une correction technique de l'article 31, § 3, afin de mieux aligner le texte légal avec l'objectif, tel que reflété dans l'exposé des motifs, et dans le texte issu de la directive européenne précitée.

Art. 30

Le dépôt centralisé de la déclaration d'information dans un pays signifie qu'il peut s'écouler un certain temps avant que les données nécessaires à l'établissement d'un impôt en Belgique ne parviennent à l'administration.

Art. 27

In het kader van fiscale regimes inzake gecontroleerde buitenlandse vennootschappen komt het regelmatig voor dat de entiteit waarbij zo een regime wordt toegepast, zelf verlieslatend is.

De toepassing van artikel 17, § 5, e), van de voormelde wet van 19 december 2023, zou in dat geval tot ongewenste gevolgen leiden. Om die reden wordt via dit artikel voorzien in een uitzondering.

Het invoegen van een dergelijk artikel werd internationaal afgesproken in het kader van administratieve richtsnoeren binnen het Inclusive Framework van de OESO. Deze administratieve richtsnoeren werden op 2 februari 2023 gepubliceerd.

Art. 28

Bepaalde toerekeningen van betrokken belastingen in artikel 19 van de voormelde wet van 19 december 2023, hebben soortgelijke kenmerken als degene die reeds uitgesloten zijn voor de berekening van de aangepaste betrokken belasting in het kader van de binnenlandse bijheffing.

Daarom wordt de definitie van het bedrag van aangepaste betrokken binnenlandse belastingen van de in België gevestigde groepsentiteiten aangepast, om beter aan te sluiten bij de aard van bepaalde belastingen en de timing van de heffing ervan.

Het invoegen van een dergelijk artikel werd internationaal afgesproken in het kader van verdere administratieve richtsnoeren binnen het Inclusive Framework van de OESO. Deze bijkomende administratieve richtsnoeren werden op 17 juli 2023 gepubliceerd.

Art. 29

Het betreft een technische correctie van artikel 31, § 3, om de wettekst beter in lijn te krijgen met de doelstelling, gereflecteerd in de memorie van toelichting, en de tekst uit de voornoemde Europese richtlijn.

Art. 30

De centrale indiening van de informatieaangifte in één land leidt ertoe dat het een tijd kan duren alvorens de nodige gegevens om een aanslag in België te vestigen de administratie bereiken.

Par conséquent, simultanément au dépôt international de la déclaration, un formulaire doit être déposé en Belgique, indiquant le montant de l'impôt complémentaire en vertu de la RIR et de l'impôt complémentaire en vertu de la RBII pour la Belgique, sur la base duquel une taxation peut être établie.

Art. 31

L'option concernant la qualification des dividendes exclus, insérée par l'article 25 de la présente loi, est une option valable pour une période de cinq ans.

Art. 32

Le choix pour l'application des régimes de protection est fait chaque année.

Art. 33

Une réécriture de l'article 65, § 1er, alinéa 2, de la loi du 19 décembre 2023 précitée, s'est avérée nécessaire pour corriger une référence d'article erronée et apporter des clarifications sémantiques qui transcrivent plus fidèlement la volonté du législateur.

Art. 34

Cet article ajoute une section sur les régimes de protection permanents.

En vertu de l'article 32 de la directive (UE) 2022/2523 du Conseil du 14 décembre 2022 visant à assurer un niveau minimum d'imposition mondial pour les groupes d'entreprises multinationales et les groupes nationaux de grande envergure dans l'Union, les États membres veillent à ce que, lors du choix de l'entité constitutive déclarante, l'impôt complémentaire dû par un groupe dans une juridiction pour une année fiscale soit réputé nul si le niveau effectif d'imposition des entités constitutives établies dans cette juridiction satisfait aux conditions d'une convention internationale éligible en matière de régime de protection.

Art. 35

Un régime de protection permanent est prévu au niveau international en ce qui concerne les entités constitutives non matérielles.

Daarom wordt tegelijkertijd met de internationale indiening van de aangifte vereist dat in België een formulier wordt ingediend dat het bedrag aan IIR-bijheffing en UTPR-bijheffing voor België vermeldt en op basis waarvan een aanslag kan worden gevestigd.

Art. 31

De keuze met betrekking tot de kwalificatie van uitgesloten dividend, ingevoegd bij artikel 25 van deze wet, is een keuze die geldt voor een periode van 5 jaar.

Art. 32

De keuze voor de toepassing van veilige havens wordt jaarlijks gemaakt.

Art. 33

Een herschrijving van artikel 65, § 1, tweede lid, van de voormelde wet van 19 december 2023 bleek noodzakelijk om een foutieve artikelverwijzing te corrigeren en semantische verduidelijkingen aan te brengen die de wil van wetgever getrouwer omschrijven.

Art. 34

Dit artikel voegt een afdeling toe inzake permanente veilige havens.

Onder artikel 32 van Richtlijn (EU) 2022/2523 van de Raad van 14 december 2022 tot waarborging van een mondiaal minimumniveau van belastingheffing voor groepen van multinationale ondernemingen en omvangrijke binnenlandse groepen in de Unie, zorgen de lidstaten ervoor dat, bij de keuze van de indienende groepsentiteit, de door een groep in een jurisdictie verschuldigde bijheffing voor een belastingjaar wordt geacht nul te zijn indien het effectieve niveau van belastingheffing van de in die jurisdictie gevestigde groepsentiteiten voldoet aan de voorwaarden van een kwalificerende internationale overeenkomst inzake veilige havens.

Art. 35

Een permanente veilige haven is op internationaal niveau voorzien met betrekking tot niet materiële groepsentiteiten.

Ce régime est repris dans les lignes directrices administratives supplémentaires du cadre inclusif de l'OCDE publiées le 18 décembre 2023.

Afin de répondre aux exigences de l'article 32 de la directive (UE) 2022/2523 du Conseil du 15 décembre 2022 visant à assurer un niveau minimum d'imposition mondial pour les groupes d'entreprises multinationales et les groupes nationaux de grande envergure dans l'Union européenne, cet article prévoit la transposition en droit belge du régime de protection relative aux entités constitutives non matérielles.

Art. 36

Un régime de protection permanent est prévu au niveau international lorsqu'un pays met en œuvre impôt national complémentaire qualifié.

Les conditions pour la qualification en tant qu'impôt national complémentaire sont énumérées à l'article 3, 28°, de la loi du 19 décembre 2023 précitée.

L'insertion d'un tel article a fait l'objet d'un accord international dans le cadre de nouvelles lignes directrices administratives au sein du Cadre inclusif de l'OCDE. Ces lignes directrices administratives supplémentaires ont été publiées le 17 juillet 2023.

Art. 37

Dans le cadre des régimes de protection provisoires basés sur la déclaration pays par pays, le Cadre Inclusif de l'OCDE a publié des lignes directrices complémentaires le 18 décembre 2023.

Du fait que la déclaration pays par pays est applicable pour les régimes de protection provisoires, il est important qu'au sein d'une juridiction les mêmes états financiers soient utilisés et qu'aucune adaptation y soit opérée, sauf si celle-ci est rendue obligatoire par les règles.

Le fait que dans divers pays des états financiers différents soient utilisés ne signifie pas que l'on ne puisse avoir recours aux régimes de protection pour un pays qui adopte bien des états financiers qualifiés.

Le fait, également, qu'un contribuable ne soit pas, en soi, obligé de publier une déclaration pays par pays n'exclut pas de l'application des régimes de protection.

Die regeling is opgenomen in de bijkomende administratieve richtsnoeren van het Inclusive Framework van de OESO gepubliceerd op 18 december 2023.

Om te voldoen aan de voorwaarden van artikel 32 van Richtlijn (EU) 2022/2523 van de Raad van 15 december 2022 tot waarborging van een mondiaal minimum-niveau van belastingheffing voor groepen van multinationale ondernemingen en omvangrijke binnenlandse groepen in de Unie, voorziet dit artikel in de omzetting van de veilige haven met betrekking tot niet materiële groepsentiteiten in Belgisch recht.

Art. 36

Een permanente veilige haven is op internationaal niveau voorzien wanneer in een land een gekwalificeerde binnenlandse bijheffing geldt.

De voorwaarden om als gekwalificeerde binnenlandse bijheffing aangemerkt te worden, zijn opgelijst in artikel 3, 28°, van de voormelde wet van 19 december 2023.

Het invoegen van een dergelijk artikel werd internationaal afgesproken in het kader van verdere administratieve richtsnoeren binnen het Inclusive Framework van de OESO. Deze bijkomende administratieve richtsnoeren werden op 17 juli 2023 gepubliceerd.

Art. 37

In het kader van de voorlopige veilige haven gebaseerd op het landenrapport heeft het Inclusive Framework van de OESO bijkomende administratieve richtsnoeren gepubliceerd op 18 december 2023.

Opdat een landenrapport gekwalificeerd is voor de toepassing van de voorlopige veilige haven is het van belang dat binnen een jurisdictie dezelfde financiële verslaglegging gebruikt wordt en dat daar geen aanpassingen aan gebeuren behoudens degene die verplicht worden door de regels.

Het feit dat in verschillende landen verschillende verslagleggingen gebruikt worden, betekent niet dat voor een land dat wel gekwalificeerde financiële verslaglegging hanteert, er geen gebruik gemaakt kan worden van de veilige haven.

Ook het feit dat een belastingplichtige in se niet verplicht is om een landenrapport te publiceren, sluit de toepassing van de veilige haven niet uit.

Outre les clarifications en matière d'adoption des états financiers, le Cadre Inclusif de l'OCDE a également prévu une mesure anti-abus relative aux régimes d'arbitrage hybrides.

Dans la pratique, il a en effet été constaté que certains actes juridiques avaient été établis afin d'obtenir une application des régimes de protection, laquelle n'est pas compatible avec le fonctionnement des règles de l'impôt minimum.

En raison de la prévisibilité, et de la non-rétroactivité, la mesure anti-abus spécifique ne prend seulement effet que pour les opérations effectuées à partir du 18 décembre 2023.

Art. 38

L'article 32 de la directive (UE) 2022/2523 du Conseil du 14 décembre 2022 visant à assurer un niveau minimum d'imposition mondial pour les groupes d'entreprises multinationales et les groupes nationaux de grande envergure dans l'Union, impose aux États membres l'obligation de reprendre dans leurs dispositions nationales relatives à l'impôt minimum, les régimes de protection convenues au niveau international.

Ce régime de protection temporaire concernant l'impôt complémentaire pour la RBII a été convenu au niveau international pour donner aux pays suffisamment de temps pour adopter les règles en matière d'impôt minimum.

L'insertion d'un tel article a fait l'objet d'un accord international dans le cadre de nouvelles lignes directrices administratives au sein du Cadre inclusif de l'OCDE. Ces lignes directrices administratives supplémentaires ont été publiées le 17 juillet 2023.

Art. 39

Il s'agit d'une correction technique de l'article 67 afin de mieux aligner le texte légal avec l'objectif, tel que reflété dans l'exposé des motifs, et dans le texte issu de la directive européenne précitée.

Art. 40

Un régime transitoire est prévu pour certains régimes CFC (*Controlled Foreign Company*) dits agrégés, dont le GILTI (*Global Intangible Low-Taxed Income*) américain est l'exemple le plus connu.

Naast de verduidelijkingen inzake de te hanteren financiële verslaglegging heeft het Inclusive Framework van de OESO ook voorzien in een antimisbruik bepaling met betrekking tot hybride arbitrage regelingen.

In de praktijk werd immers vastgesteld dat bepaalde rechtshandelingen gesteld werden om een toepassing van de veilige haven te verkrijgen die niet compatibel is met de werking van de regels van de minimumbelasting.

Omwille van voorzienbaarheid, en niet-retroactiviteit, geldt de specifieke antimisbruikbepaling enkel voor handelingen aangegaan vanaf 18 december 2023.

Art. 38

Artikel 32 van Richtlijn (EU) 2022/2523 van de Raad van 14 december 2022 tot waarborging van een mondiaal minimumniveau van belastingheffing voor groepen van multinationale ondernemingen en omvangrijke binnenlandse groepen in de Unie, legt lidstaten de verplichting op om de internationaal overeengekomen veilige havens over te nemen in de nationale bepalingen inzake de minimumbelasting.

Deze tijdelijke veilige haven in verband met de UTPR-bijheffing is internationaal overeengekomen om landen voldoende tijd te bieden om de regels inzake de minimumbelasting aan te nemen.

Het invoegen van een dergelijk artikel werd internationaal afgesproken in het kader van verdere administratieve richtsnoeren binnen het Inclusive Framework van de OESO. Deze bijkomende administratieve richtsnoeren werden op 17 juli 2023 gepubliceerd.

Art. 39

Het betreft een technische correctie van artikel 67 om de wettekst beter in lijn te krijgen met de doelstelling, gereflecteerd in de memorie van toelichting, en de tekst uit de voornoemde Europese richtlijn.

Art. 40

Een overgangsregime wordt voorzien voor bepaalde zogenaamde blended CFC (*Controlled Foreign Company*) maatregelen waarvan de Amerikaanse GILTI (*Global Intangible Low-Taxed Income*) het bekendste voorbeeld vormt.

L'insertion d'un tel article a fait l'objet d'un accord international dans le cadre de nouvelles lignes directrices administratives au sein du Cadre inclusif de l'OCDE. Ces lignes directrices administratives supplémentaires ont été publiées le 2 février 2023.

Art. 41

Les modifications visées sont applicables aux années fiscales qui commencent à partir du 31 décembre 2023.

Suite à l'avis n° 74.859/3 du Conseil d'État, la date d'entrée en vigueur est adaptée, et il n'est pas conséquent plus prévu de date d'entrée en vigueur distincte, sauf pour l'article réglementant les enregistrements auprès de la CBE.

Cela est conforme à l'entrée en vigueur de la loi du 19 décembre 2023 portant l'introduction d'un impôt minimum pour les groupes d'entreprises multinationales et les groupes nationaux de grande envergure.

En matière d'impôt sur les revenus, la dette fiscale est définitivement exigible à la date de clôture de la période au cours de laquelle les revenus formant la base imposable sont acquis.

Il s'ensuit que toutes les modifications ayant été introduites à l'impôt sur les revenus avant la fin de la période imposable peuvent être applicables sans qu'elles soient considérées comme potentiellement revêtues d'un caractère rétroactif.

TITRE 3

Modifications de la loi-programme du 27 décembre 2004

Art. 42 et 43

Ce titre vise à introduire des mesures d'accompagnement pour dissuader les fraudes et les abus du système du gasoil professionnel et afin d'améliorer les possibilités de contrôle.

Actuellement, les remboursements de gasoil professionnel sont accordés sur la base d'une déclaration sur papier déposée auprès de l'Administration générale des Douanes et Accises. Pour les entreprises établies en Belgique, il est possible de soumettre la demande par voie numérique.

Dans le but de réduire la vulnérabilité à la fraude et d'augmenter les capacités de contrôle, les demandes

Het invoegen van een dergelijk artikel werd internationaal afgesproken in het kader van administratieve richtsnoeren binnen het Inclusive Framework van de OESO. Deze administratieve richtsnoeren werden op 2 februari 2023 gepubliceerd.

Art. 41

De beoogde wijzigingen zijn van toepassing op verslagjaren beginnend vanaf 31 december 2023.

In navolging van het advies nr. 74.859/3 van de Raad van State is de datum van inwerkingtreding aangepast, en is bijgevolg niet meer voorzien in een aparte datum van inwerkingtreding, behalve voor het artikel dat de registratie bij de KBO regelt.

Daarmee wordt aangesloten bij de inwerkingtreding van de wet van 19 december 2023 houdende de invoering van een minimumbelasting voor multinationale ondernemingen en omvangrijke binnenlandse groepen.

Inzake de inkomstenbelasting ontstaat de belastingsschuld definitief op de datum van afsluiting van de periode waarin de inkomsten die de belastingbasis uitmaken, verworven zijn.

Bijgevolg kunnen alle wijzigingen die vóór het einde van het belastbaar tijdperk in de inkomstenbelastingen werden ingevoerd, worden toegepast zonder dat zij kunnen worden geacht een retroactief karakter te hebben.

TITEL 3

Wijzigingen van de programmawet van 27 december 2004

Art. 42 en 43

Deze titel beoogt in te zetten op flankerende maatregelen om fraude en misbruik van het systeem van professionele diesel tegen te gaan en om de controle-mogelijkheden te verbeteren.

Momenteel wordt de terugbetaling van professionele diesel toegekend op basis van een aangifte die op papier wordt gedaan bij de Algemene Administratie van de Douane en Accijnzen. Voor ondernemingen gevestigd in België is er een mogelijkheid om de aanvraag digitaal in te dienen.

Om de fraudegevoeligheid te verkleinen en om de controle-mogelijkheden te vergroten, zullen de

de remboursement pour le gasoil professionnel ne pourront être introduites que par le biais de l'application PDIE, tant pour les ayant droits établis en Belgique que pour les ayant droits non établis en Belgique. PDIE est l'application en ligne du SPF Finances par laquelle les demandeurs introduisent en ligne leur demande de remboursement des accises pour le gasoil professionnel.

Les entreprises établies en Belgique peuvent accéder à cette application via l'adresse web suivante: <https://eservices.minfin.fgov.be/PDIEWeb/ext/>.

Les entreprises non établies en Belgique peuvent utiliser l'adresse web suivante: <https://eservices.minfin.fgov.be/webForm/secure/pdie/pdie.jsf>.

Un nouveau point reprenant sera également inclus avec les dispositions nécessaires en matière de protection des données sera également inclus.

Suite à l'avis n° 74.859/3 du Conseil d'État, il peut être précisé en ce qui concerne la période de conservation des données, dans le contexte de la protection des données, que, dans certaines situations, l'administration générale des douanes et accises peut invoquer l'article 1382 du code civil, auquel cas la période de conservation devrait être de 10 ans.

Il s'agit notamment du cas où il n'y a plus d'opportunité d'ouvrir la procédure pénale (par exemple en cas de prescription). Dans cette situation le recours aux procédures légales civiles demeure possible.

TITRE 4

Modifications à la dispense de versement de précompte professionnel pour les employeurs touchés par une calamité naturelle

Art. 44

Dans l'article 275^{9/1} CIR 92 une erreur de traduction est rectifiée à plusieurs endroits dans le texte français.

Art. 45

La mise en œuvre de la dispense de versement de précompte professionnel pour les employeurs touchés par une calamité naturelle a été retardée. Afin d'éviter que les employeurs touchés par les inondations en Région wallonne au cours de l'été 2021 ne puissent bénéficier pleinement de la possibilité d'obtenir l'aide à laquelle ils ont droit en vertu de l'article 275^{9/1} CIR 92,

terugbetalingsaanvragen voor de professionele diesel nog enkel kunnen worden ingediend via de applicatie PDIE, zowel voor de in België gevestigde belanghebbenden als voor de niet in België gevestigde belanghebbenden. PDIE is de online applicatie van de FOD Financiën via dewelke aanvragers online een aanvraag indienen voor de terugbetaling van accijnzen voor professionele diesel.

In België gevestigde ondernemingen kunnen deze applicatie bereiken via het volgende webadres: <https://eservices.minfin.fgov.be/PDIEWeb/ext/>.

Niet in België gevestigde ondernemingen kunnen gebruik maken van het volgende webadres: <https://eservices.minfin.fgov.be/webForm/secure/pdie/pdie.jsf>.

Verder wordt een nieuw punt opgenomen met de nodige bepalingen in het kader van gegevensbescherming.

In navolging van het advies nr. 74.859/3 van de Raad van State kan met betrekking tot de bewaartermijn van de gegevens in het kader van gegevensbescherming worden verduidelijkt dat het in bepaalde situaties mogelijk is dat de Algemene Administratie van de Douane en Accijnzen zich beroept op artikel 1382 van het Burgerlijk wetboek, in welk geval de bewaartermijn 10 jaar zou moeten bedragen.

Dit is bijvoorbeeld het geval wanneer er geen gebruik meer kan gemaakt worden van de strafrechtelijke procedure (bijvoorbeeld bij verjaring). In deze situatie kan nog de civielrechtelijke rechtsvordering ingesteld worden.

TITEL 4

Wijzigingen aan de vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing voor werkgevers die getroffen worden door een natuurramp

Art. 44

In artikel 275^{9/1} WIB 92 wordt een terugkerende vertaalfout rechtgezet in de Franse tekst.

Art. 45

De uitrol van de vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing voor werkgevers die getroffen worden door een natuurramp heeft vertraging opgelopen. Teneinde te vermijden dat het hierdoor onmogelijk wordt voor de werkgevers die in de zomer van 2021 in het Waalse Gewest getroffen werden door de overstromingen, om ten volle te genieten van de mogelijkheid om de steun te

il est nécessaire de porter le délai de prescription visé à l'article 368/1 CIR 92, de cette dispense de trois ans à cinq ans.

Étant donné qu'à l'heure actuelle, la dispense de versement pour les catastrophes naturelles ne s'applique pas encore, le présent titre ne nécessite pas de disposition d'entrée en vigueur spécifique, ce qui rend la disposition d'entrée en vigueur de droit commun applicable.

TITRE 5

Modifications du Code des droits de succession et du Code des droits d'enregistrement, d'hypothèque et de greffe

Ce titre introduit quelques ajustements suite aux modifications récentes du Code des droits de succession et du Code des droits d'enregistrement, d'hypothèque et de greffe, où certains éléments n'ont pas été adaptés en fonction de l'objectif du législateur.

Art. 46

L'article 45, alinéa 3, du Code des droits de succession (ci-après C. succ.) est modifié afin de permettre au Roi de déterminer le délai de conservation des déclarations de succession. Ce délai sera déterminé sous réserve des dispositions de la loi du 24 juin 1955 relative aux archives.

Art. 47

Pour mettre le texte de l'article 90 C. succ. en conformité avec la position du Conseil d'État selon laquelle le législateur ne peut en principe pas déléguer au ministre mais au Roi le soin de prendre des dispositions d'exécution des dispositions légales, sous réserve de la possibilité que le Roi délègue à son tour au ministre pour des dispositions pratiques de moindre importance, cet article avait été adapté en ce sens.

L'arrêté ministériel pris le 27 novembre 2017 par le ministre des Finances de l'époque prévoit toutefois la délivrance gratuite de ces informations.

Afin d'inscrire également cette gratuité dans la loi, l'exigence légale d'une rétribution est supprimée.

verkrijgen waarop zij krachtens artikel 275^{9/1} WIB 92 recht hebben, is het nodig om voor deze vrijstelling de in artikel 368/1 WIB 92 bedoelde verjaringstermijn te verlengen van drie jaar naar vijf jaar.

Aangezien op dit ogenblik de vrijstelling van doorstorting van vrijstelling voor natuurrampen nog geen toepassing vindt, behoeft deze titel geen specifieke inwerkingtredingsbepaling, waardoor de gemeenrechtelijke inwerkingtredingsbepaling van toepassing is.

TITEL 5

Wijzigingen van het Wetboek der successierechten en van het Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten

Deze titel voert enkele aanpassingen in ten gevolge van recente wijzigingen aan het Wetboek der successierechten en het Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten, waarbij bepaalde elementen niet conform de doelstelling van de wetgever werden aangepast.

Art. 46

Artikel 45, derde lid, van het Wetboek der successierechten (hierna W. Succ.) wordt gewijzigd om de Koning toe te laten de bewaartermijn van de aangiften van nalatenschap te bepalen. Deze termijn zal bepaald worden onder voorbehoud van de Archiefwet van 24 juni 1955.

Art. 47

Om de tekst van artikel 90 W. Succ. in overeenstemming te brengen met het standpunt van de Raad van State dat de wetgever in principe niet mag delegeren aan de minister omdat het aan de Koning toekomt de bepalingen ter uitvoering van een wet te bepalen, onder voorbehoud van de mogelijkheid van de Koning om praktische bepalingen van bijkomstige aard op zijn beurt te delegeren aan de minister, werd dat artikel in die zin aangepast.

Het ministerieel besluit van 27 november 2017 van de toenmalige minister van Financiën voorziet echter in de kosteloosheid van de bedoelde aflevering van inlichtingen.

Om die kosteloosheid ook wettelijk te verankeren wordt de wettelijke vereiste van een retributie weg te laten weggelaten.

L'arrêté royal du 11 décembre 2023 déterminant les rétributions étant entré en vigueur le 1er janvier 2024, il convient que la suppression susvisée produise ses effets à la même date.

Art. 48

L'article 144 du même Code est complété par un alinéa portant que la délivrance d'un titre de propriété a lieu gratuitement lorsque cette délivrance intervient en vue de l'établissement d'un acte d'hérédité, que le fonctionnaire instrumentant ne réclame pas de vacations ou de frais pour l'établissement de cet acte et que celui-ci est établi dans les 6 mois du décès.

Cette gratuité dans un tel cadre est nécessaire pour pouvoir établir gratuitement, dans le chef de l'administration et à un coût minimal dans le chef des notaires (comprenant seulement leurs honoraires) un acte d'hérédité lorsque celui-ci est établi dans les 6 mois du décès.

L'arrêté royal du 11 décembre 2023 déterminant les rétributions étant entré en vigueur le 1er janvier 2024, il convient que l'alinéa ajouté produise ses effets à la même date.

Art. 49

L'article 146/1 du C. succ. est complété et prévoit désormais que le Roi peut déterminer les délais de conservation des demandes de renseignements et des réponses fournies par l'Administration générale de la documentation patrimoniale. Ces délais seront déterminés sous réserve des dispositions de la loi du 24 juin 1955 relative aux archives.

Art. 50

L'article 151, alinéa 2, du C. succ. est modifié afin de permettre au Roi de déterminer le délai de conservation des déclarations à la taxe annuelle compensatoire des droits de succession. Ce délai sera déterminé sous réserve des dispositions de la loi du 24 juin 1955 relative aux archives.

Art. 51

L'article 160, alinéa 2, du C. succ. est complété et prévoit désormais que le Roi peut déterminer les délais de conservation des demandes de renseignements et des réponses fournies par l'Administration générale de la documentation patrimoniale. Ces délais seront

Omdat het koninklijk besluit van 11 december 2023 dat de retributies vaststelt in werking is getreden op 1 januari 2024, past het dat de hiervoor bedoelde weglating uitwerking heeft met ingang van dezelfde datum.

Art. 48

Artikel 144 van hetzelfde Wetboek wordt aangevuld met een lid dat bepaalt dat de aflevering van een eigendomstitel kosteloos plaatsvindt wanneer deze aflevering gebeurt om een akte van erfopvolging op te stellen, de instrumenterende ambtenaar voor het opstellen van de akte geen vacaties of kosten vraagt en de akte opgesteld wordt binnen de 6 maanden na het overlijden.

In een dergelijk kader is deze kosteloosheid nodig opdat een akte van erfopvolging door de administratie kosteloos en door de notarissen tegen een minimale kost (omvattende enkel hun honoraria) zou kunnen worden opgesteld binnen de zes maanden na het overlijden.

Omdat het koninklijk besluit van 11 december 2023 dat de retributies vaststelt in werking is getreden op 1 januari 2024, past het dat het bijgevoegde lid uitwerking heeft met ingang van dezelfde datum.

Art. 49

Artikel 146/1 van het W. Succ. wordt aangevuld met een bepaling die de Koning toelaat de bewaartermijnen te bepalen van de vragen om inlichtingen en van de daarop door de Administratie van de Patrimoniumdocumentatie verstrekte antwoorden. Deze termijnen zullen bepaald worden onder voorbehoud van de Archiefwet van 24 juni 1955.

Art. 50

Artikel 151, tweede lid, van het W. Succ. wordt gewijzigd om de Koning toe te laten de bewaartermijn van de aangiften in de jaarlijkse taks tot vergoeding der successierechten te bepalen. Deze termijn zal bepaald worden onder voorbehoud van de Archiefwet van 24 juni 1955.

Art. 51

Artikel 160, tweede lid, van het W. Succ. wordt aangevuld met een bepaling die de Koning toelaat de bewaartermijnen te bepalen van de vragen om inlichtingen en van de daarop door de Administratie van de patrimoniumdocumentatie verstrekte antwoorden. Deze

déterminés sous réserve des dispositions de la loi du 24 juin 1955 relative aux archives.

Art. 52

L'article 236/2 du Code des droits d'enregistrement, d'hypothèque et de greffe est complété et prévoit désormais que le Roi peut déterminer les délais de conservation des demandes de renseignements et des réponses fournies par l'Administration générale de la documentation patrimoniale. Ces délais seront déterminés sous réserve des dispositions de la loi du 24 juin 1955 relative aux archives.

TITRE 6

Modifications du Code des droits et taxes divers

CHAPITRE 1ER

Taxe annuelle sur les opérations d'assurance

Art. 54

Afin de clarifier le texte actuel de l'article 177, il est précisé dans le 3° que si le preneur d'assurance est une personne morale, peut également être poursuivi pour le paiement de la taxe due dans les cas visés à l'article 179², § 2, outre le preneur d'assurance, l'établissement belge auquel se rapporte le contrat.

Ainsi par exemple, si la maison-mère étrangère d'une filiale belge souscrit une assurance responsabilité civile des mandataires sociaux au profit de sa filiale belge auprès d'une compagnie d'assurances étrangère et lui refacture ses frais. Le risque couvert se situe en Belgique, l'assurée est la société belge, mais le preneur d'assurance effectif, société étrangère, n'est pas explicitement repris dans la loi actuelle et l'article 179² ne trouve dès lors pas à s'appliquer. La société belge pourrait soutenir qu'en tant qu'assurée, elle n'est pas redevable de la taxe. La présente modification permet dès lors d'assurer une taxation et un recouvrement plus efficaces auprès d'un interlocuteur belge.

Art. 55

L'article 179² est modifié de telle sorte que le paragraphe 1er de cet article intègre dans le Code des droits et taxes divers, par souci de clarté législative, la teneur de

termijnen zullen bepaald worden onder voorbehoud van de Archiefwet van 24 juni 1955.

Art. 52

Artikel 236/2 van het Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten wordt aangevuld met een bepaling die de Koning toelaat de bewaartermijnen te bepalen van de vragen om inlichtingen en van de daarop door de Administratie van de patrimoniumdocumentatie verstrekte antwoorden. Deze termijnen zullen bepaald worden onder voorbehoud van de Archiefwet van 24 juni 1955.

TITEL 6

Wijzigingen van het Wetboek diverse rechten en taksen

HOOFDSTUK 1

Jaarlijkse taks op de verzekeringsverrichtingen

Art. 54

Ter verduidelijking van de huidige tekst van artikel 177 wordt gepreciseerd in de bepaling 3° dat, indien de verzekeringnemer een rechtspersoon is, naast de verzekeringnemer, ook de Belgische vestiging waarop de overeenkomst betrekking heeft, kan worden aangesproken tot betaling van de verschuldigde taks, in de gevallen bedoeld in artikel 179², § 2.

Als voorbeeld, de buitenlandse moedermaatschappij van een Belgische vestiging onderschrijft in het voordeel van haar Belgische vestiging een verzekering burgerlijke aansprakelijkheid voor de mandatarissen bij een buitenlandse verzekeringsmaatschappij en factureert haar deze kosten door. Het gedekt risico is in België gelegen, de verzekerde is een Belgische vennootschap, maar de effectieve verzekeringnemer is niet expliciet opgenomen in het huidige wetboek en bijgevolg kan artikel 179² niet worden toegepast. De Belgische vestiging zou kunnen melden dat, in de hoedanigheid van verzekerde, zij niet de belastingschuldige van de taks is. De huidige wijziging laat voortaan toe om een heffing en een efficiëntere invordering bij de Belgische tussenpartij te verzekeren.

Art. 55

Artikel 179² wordt zodanig aangepast dat in de nieuwe eerste paragraaf van dit artikel, de inhoud van artikel 224^{2ter} van het koninklijk besluit

l'article 224²*ter* de l'arrêté royal du 3 mars 1927 portant exécution du Code des droits et taxes divers. Il définit les responsabilités du représentant responsable. Celui-ci doit prendre les initiatives requises en vue de déclarer et de payer.

Le paragraphe 2 de cet article précise les responsabilités, en l'absence de représentant responsable ou en cas d'absence de paiement de la taxe, du preneur d'assurance ou, si le preneur d'assurance est une personne morale, de l'établissement belge auquel le contrat s'applique. Ces redevables disposent, ainsi que c'est déjà le cas actuellement, de délais plus larges que les professionnels pour remplir leurs obligations. Les dispositions des articles 56, 58, 60, 64, 67 et 71 valent *mutatis mutandis* pour le présent article. L'avis 74.571/3 du Conseil d'État a été suivi. La demande d'avis auprès de l'Autorité de Protection des Données a donné lieu à l'avis standard.

CHAPITRE 2

Modernisation des formulaires et des procédures de déclaration, de contrôle, d'imputation et de restitution pour les taxes reprises dans le Code des droits et taxes divers

Le présent chapitre vise à modifier les dispositions du livre II du Code des droits et taxes divers en vue de digitaliser les déclarations et d'utiliser le personnel et les ressources de manière plus efficace.

Une première modification concerne le fait que dorénavant, c'est la déclaration, et non plus le paiement effectué, qui devient le point de départ de la procédure.

Une deuxième modification concerne l'introduction de la possibilité, outre la demande de restitution, d'imputer les taxes déclarées en excédent dans une déclaration ultérieure, sans que le montant de l'ensemble de la déclaration ne puisse devenir négatif. De même est instaurée une possibilité de rectification d'une taxe due insuffisamment déclarée, sans que la déclaration initiale ne soit qualifiée d'inexacte, pour autant qu'un acte d'investigation n'ait pas encore été notifié au redevable par l'administration. Pour les taxes déclarées en excédent, l'imputation doit avoir lieu dans les six mois suivant la période à laquelle se rapporte la déclaration initiale dans laquelle le montant déclaré en excédent a été mentionné.

van 3 maart 1927 houdende uitvoering van het Wetboek diverse rechten en taksen, wordt geïntegreerd in het Wetboek diverse rechten en taksen, omwille van legislatieke duidelijkheid. Het legt de verantwoordelijkheden van de aansprakelijke vertegenwoordiger vast. Hij moet het initiatief nemen om aan te geven en te betalen.

Paragraaf 2 van dit artikel legt de verantwoordelijkheden vast, bij gebrek aan aansprakelijke vertegenwoordiger of in geval van afwezigheid van betaling van de taks voor de verzekeringnemer of, indien de verzekeringnemer een rechtspersoon is, de Belgische inrichting op wie de overeenkomst van toepassing is. Deze belastingschuldigen beschikken, net zoals vandaag reeds het geval is, over ruimere termijnen dan de professionelen om aan hun verplichtingen te voldoen. De bepalingen met betrekking tot artikelen 56, 58, 60, 64, 67 en 71 gelden *mutatis mutandis* ook voor dit artikel. Het advies 74.571/3 van de Raad van State werd gevolgd. De adviesaanvraag bij de Gegevensbeschermingsautoriteit leidde tot het standaardadvies.

HOOFDSTUK 2

Modernisering van de aangifte-, controle-, verreken- en teruggaveformulieren en -procedures voor de taksen opgenomen in het Wetboek diverse rechten en taksen

Dit hoofdstuk heeft als doel om de bepalingen van boek II van het Wetboek diverse rechten en taksen aan te passen met het oog op een digitalisering van de aangiften en de efficiëntere inzet van mensen en middelen.

Een eerste wijziging betreft het feit dat voortaan de aangifte, tegenover de betaling vandaag, de kapstok wordt waaraan de procedure wordt opgehangen.

Een tweede wijziging betreft de invoering van de mogelijkheid om, naast het verzoek om teruggave, ook een verrekening van teveel aangegeven taksen mogelijk te maken in een latere aangifte, zonder dat het verschuldigd bedrag van de volledige aangifte negatief mag worden, alsook een rechtzetting mogelijk te maken van te weinig aangegeven verschuldigde belasting, zonder dat de oorspronkelijke aangifte als onjuist wordt gekwalificeerd voor zover de belastingplichtige nog geen mededeling van een onderzoeksdaad door en van de administratie ontving. Voor te veel aangegeven taksen moet de verrekening plaatsvinden binnen de termijn van zes maanden volgend op de periode waarop de oorspronkelijke aangifte betrekking heeft waarin het te veel aangegeven bedrag werd vermeld.

Un troisième changement concerne les données mentionnées dans la déclaration. Davantage d'informations seront demandées, par exemple à propos des exonérations qui sont sollicitées. L'absence de données dans la déclaration peut mener à une sanction. L'utilisation du numéro de registre national et du numéro d'entreprise ainsi que l'indication obligatoire de la période à laquelle la déclaration se rapporte seront également ancrées dans la loi. Délégation est donnée au Roi pour permettre que l'introduction de la déclaration et de la demande de remboursement se fasse obligatoirement par voie électronique.

Une quatrième modification concerne la suspension du délai de prescription tant que l'administration n'a pas statué sur la demande de restitution.

Une cinquième modification supprime l'autorisation obligatoire de l'administrateur général octroyée à l'agent chargé du contrôle des droits et taxes divers, pour obtenir la communication des livres et documents.

Les première, deuxième et troisième modifications entrent en vigueur le 1er janvier 2028, sauf si le Roi prévoit une entrée en vigueur anticipée.

Les quatrième et cinquième modifications entrent en vigueur dix jours après la publication de la présente loi au *Moniteur belge*.

Art. 56, 58, 60, 61, 64, 65, 67, 71, 72, 74, 76 et 78

Jusqu'à présent, les redevables pouvaient payer leur dette fiscale en la transférant ou en la versant sur le numéro de compte du SPF Finances en mentionnant la référence de paiement telle que stipulée par l'article 240^{octiesdecies}, AR CDTD, sans qu'il ne soit nécessaire de déposer à temps une déclaration préalable. Le projet actuel prévoit que le redevable doit d'abord introduire une déclaration avant de payer la dette ouverte. Cette disposition est rendue nécessaire vu le fait que désormais, la majeure partie des déclarations doit être introduite par voie électronique. Après accusé de réception de la déclaration, une référence de paiement sera communiquée au redevable. Cela permettra à l'administration de faire mieux et plus vite le lien entre la déclaration introduite et les paiements correspondants. Pour ceux qui introduisent leur déclaration sur papier, la référence de paiement actuelle restera d'application. Pour la taxe annuelle sur les opérations d'assurance, l'interprétation actuelle de la disposition qui détermine le moment où une opération a eu lieu (Circulaire 7/1991) est ancrée dans le Code.

Een derde wijziging betreft de gegevens vermeld in de aangifte. Er zullen meer gegevens worden opgevraagd, bijvoorbeeld inzake de vrijstellingen waarop men beroep doet. Het ontbreken van gegevens in de aangifte kan leiden tot een sanctie. Ook het gebruik van het rijksregisternummer en het ondernemingsnummer, en de verplichte vermelding van de periode waarop de aangifte betrekking heeft, zullen in de wet worden verankerd. Aan de Koning wordt delegatie verleent om mogelijk te maken dat de indiening van de aangifte en het verzoek tot teruggave verplicht elektronisch moet.

Een vierde wijziging betreft de schorsing van de verjaringstermijn zolang de administratie zich niet over het verzoek tot terugbetaling heeft uitgesproken.

Een vijfde wijziging schaft de verplichte machtiging af van de administrateur-generaal voor de ambtenaar die de diverse rechten en taksen controleert, om de boeken en bescheiden mee te delen.

De eerste, tweede en derde wijziging treden in werking op 1 januari 2028, tenzij de Koning in een vroegere inwerkingtreding voorziet.

De vierde en vijfde wijziging treden in werking 10 dagen na de publicatie van deze wet in het *Belgisch Staatsblad*.

Art. 56, 58, 60, 61, 64, 65, 67, 71, 72, 74, 76 en 78

Tot op heden was het zo dat de belastingschuldige zijn belastingschuld kon voldoen door overschrijving of storting op het rekeningnummer van de FOD Financiën met vermelding van de betalingsreferentie zoals bepaald door artikel 240^{octiesdecies}, KB WDRT, zonder dat hiervoor een tijdige aangifte werd ingediend. Huidig ontwerp bepaalt dat de belastingschuldige eerst een aangifte moet indienen alvorens de openstaande schuld te betalen. Dit is noodzakelijk gelet op het feit dat voortaan het gros van de aangiften elektronisch moet worden ingediend. Na de ontvangstmelding van de aangifte zal aan de belastingschuldige een betalingsreferentie worden meegedeeld. Op die manier kan de administratie de ingediende aangifte en de eraan verbonden betalingen beter en sneller aan elkaar verbinden. Voor de personen die hun aangifte op papier indienen, blijft de huidige betalingsreferentie van toepassing. Voor de jaarlijkse taks op de verzekeringsverrichtingen wordt de bestaande invulling van de bepaling die bepaalt wanneer een verrichting heeft plaatsgevonden (aanschrijving 7/1991) in het Wetboek verankerd.

Il est également prévu une amende non-proportionnelle lorsque la déclaration renseigne des données d'opérations exemptées inexactes ou incomplètes.

Le Roi détermine les modalités, la forme et le contenu de la déclaration.

Bien que les redevables soient requis d'introduire une déclaration avant de payer, le délai de déclaration et le délai de paiement sont fixés de manière concomitante. En principe, le redevable introduit sa déclaration et paie immédiatement sur la plateforme de paiement du SPF Finances, en indiquant la référence de paiement qu'il a reçue.

L'avis 74.571/3 du Conseil d'État a été suivi.

Art. 57, 59, 62, 66, 69, 73, 75, 77, 79 et 80

Jusqu'à présent, les redevables pouvaient régulariser le montant payé en excédent ou le montant insuffisant en introduisant une demande auprès des services chargés du contrôle des taxes. Dans la pratique, il est constaté que les redevables ne suivent pas toujours cette procédure et procèdent parfois à des compensations dans des déclarations ultérieures.

Le présent projet vise à légaliser cette pratique. En cas de montants déclarés en excédent, la solution est de prévoir une case distincte dans le formulaire de déclaration qui mentionne ces montants. Il ne s'agit donc pas d'une compensation dans la base imposable. Il sera fait mention dans la déclaration de la raison de l'imputation. Compte tenu de la périodicité de la déclaration, une imputation n'est possible que pour les déclarations des taxes qui ne sont pas introduites annuellement.

En cas de trop payé, le redevable ne peut jamais imputer davantage que le solde dû dans la même déclaration. Si ce solde est insuffisant, il peut opter soit pour une demande de restitution, soit pour une imputation au cours des mois suivants.

Par contre, si une déclaration d'un montant trop bas a été faite, une nouvelle déclaration pour toutes les taxes doit indiquer l'impôt correct dû diminué du montant de l'impôt déjà déclaré. Cette rectification peut, sans que la déclaration soit automatiquement qualifiée d'inexacte, avoir lieu jusqu'à la notification du premier acte d'investigation visant au contrôle de l'impôt dû (par exemple une demande de renseignements). En cas de retard de paiement, les intérêts visés à l'article 204³ sont dus.

Er wordt ook een niet-proportionele boete voorzien indien de aangifte onjuist of onvolledig de gegevens van vrijgestelde verrichtingen weergeeft.

De Koning bepaalt de modaliteiten, de vorm en inhoud van de aangifte.

Alhoewel de belastingschuldigen verzocht worden om alvorens te betalen, een aangifte in te dienen, wordt de aangiftetermijn en de betalingstermijn op hetzelfde moment vastgelegd. In principe dient de belastingschuldige zijn aangifte in en betaalt hij onmiddellijk op het betaalplatform van de FOD Financiën met vermelding van de ontvangen betalingsreferentie.

Het advies 74.571/3 van de Raad van State werd gevolgd.

Art. 57, 59, 62, 66, 69, 73, 75, 77, 79 en 80

Tot op heden kon de belastingschuldige zijn te veel of te weinig betaalde taks regulariseren door een verzoek in te dienen bij de diensten belast met de controle van de taks. In de praktijk wordt vastgesteld dat belastingschuldigen deze procedure niet altijd volgen en soms overgaan tot compensaties in de erop volgende aangiften.

Dit ontwerp heeft als doel deze praktijk te legaliseren. De oplossing indien te veel taks werd aangegeven, is door in het aangifteformulier een apart vak te voorzien dat de te veel aangegeven verschuldigde sommen vermeldt. Het betreft dus geen compensatie in de belastbare basis. In de aangifte wordt melding gemaakt van de oorzaak van de verrekening. Gelet op de periodiciteit van de aangifte is een verrekening enkel mogelijk voor aangiftes van de taksen die niet jaarlijks worden ingediend.

De belastingschuldige kan, indien te veel werd betaald, nooit meer verrekenen dan het saldo verschuldigd in dezelfde aangifte. Indien dit saldo niet volstaat, kan hij opteren voor ofwel een verzoek tot teruggave, ofwel een verrekening in de loop van de volgende maanden.

Indien daarentegen te weinig werd aangegeven, moet voor alle taksen in een nieuwe aangifte, de juist verschuldigde belasting verminderd met het bedrag van de reeds aangegeven belasting, worden vermeld. Deze rechtzetting kan, zonder dat de aangifte automatisch als onjuist wordt gekwalificeerd, gebeuren tot de mededeling van de eerste onderzoeksdaad tot controle van de verschuldigde belasting (bijvoorbeeld een vraag om inlichtingen). Bij laattijdige betaling is de interest bedoeld in artikel 204³ verschuldigd.

Afin que l'administration ne soit pas confrontée à des rectifications importantes et complexes portant sur une longue période, le délai pour procéder à l'imputation est limité à six mois après la période à laquelle se rapporte la déclaration.

La possibilité de demander la restitution n'est pas remise en cause. Toutefois, il n'est logiquement pas possible d'effectuer une correction relative à la même base imposable par le biais, et d'une demande d'imputation et d'une demande de restitution. Si c'est le cas, c'est la première demande qui prévaut.

L'administration fiscale dispose d'un délai de six mois à compter de l'introduction de la demande de restitution pour statuer sur la validité de cette demande. Si ce délai est dépassé, la seule conséquence en est que le contribuable peut porter l'affaire devant le tribunal compétent conformément à l'article 1385*undecies* du Code judiciaire. Suite à l'avis n° 74.571/3 du Conseil d'État, il est précisé que les intérêts moratoires sont dus conformément à l'article 204³ § 3 du Code. Par conséquent, l'administration a tout intérêt à effectuer un éventuel remboursement dans les plus brefs délais.

Le Roi détermine les modalités, la forme et le contenu du formulaire de demande de restitution.

L'avis 74.571/3 du Conseil d'État a été suivi.

Art. 63

L'actuel article 183, alinéa 4, prévoit l'obligation pour une compagnie d'assurances de communiquer au bureau compétent, dès qu'elle en a connaissance, les contrats de coassurance conclus entre leurs clients et une entreprise d'assurances étrangère, lorsque ces contrats concernent un risque situé en Belgique. La raison d'être de cette communication était de permettre la récupération auprès de l'assureur étranger de la partie de la taxe qui lui incombe. Etant donné que cette obligation n'est jamais respectée et que son maintien nécessiterait un nouveau formulaire électronique, la présente disposition, après concertation avec Assuralia, est supprimé.

Art. 68

Il s'agit d'une adaptation technique.

L'avis 74.571/3 du Conseil d'État a été suivi.

Opdat de administratie niet zou worden geconfronteerd met belangrijke en complexe rechtzettingen met betrekking tot een lange periode, wordt de termijn om te verrekenen beperkt tot zes maanden na de periode waarop de aangifte betrekking heeft.

Aan de mogelijkheid voor een verzoek tot terugbetaling wordt niet geraakt. Het is logischerwijze niet mogelijk een correctie met betrekking tot dezelfde belastbare basis te doen én via een verrekening, én via een verzoek tot teruggave. Indien dit toch het geval is, geldt het eerste verzoek.

De fiscale administratie beschikt over een termijn van zes maanden vanaf de indiening van het verzoek tot terugbetaling om zich uit te spreken over de grond van dit verzoek. Bij een overschrijding van deze termijn heeft dit als enig gevolg dat de belastingschuldige zich kan richten tot de bevoegde rechter overeenkomstig artikel 1385*undecies*, Gerechtelijk Wetboek. In navolging van het advies van de Raad van State nr. 74.571/3 wordt verduidelijkt dat de moratoriuminteressen verschuldigd zijn overeenkomstig artikel 204³, § 3, van het Wetboek. Bijgevolg heeft de administratie er alle belang bij een eventuele terugbetaling zo snel mogelijk uit te voeren.

De Koning bepaalt de modaliteiten, de vorm en de inhoud van het formulier tot verzoek tot teruggave.

Het advies 74.571/3 van de Raad van State werd gevolgd.

Art. 63

Het huidige artikel 183, vierde lid voorziet in de verplichting in hoofde van een verzekeringsmaatschappij om aan het bevoegde kantoor de contracten van medeverzekering gesloten tussen haar klanten en een buitenlandse verzekeraar, kenbaar te maken wanneer deze contracten betrekking hebben op een in België gelegen risico. De reden voor deze kennisgeving was de mogelijkheid om zijn deel van de belasting terug te krijgen van de buitenlandse verzekeraar. Aangezien deze verplichting nooit wordt nageleefd en er voor het behoud ervan een nieuw elektronisch formulier zou moeten worden opgesteld, wordt, na overleg met Assuralia, deze bepaling geschrapt.

Art. 68

Het betreft een technische aanpassing.

Het advies 74.571/3 van de Raad van State werd gevolgd.

Art. 70

En ce qui concerne la taxe d'affichage, la date ultime de paiement pour les affiches déjà présentes au 1er janvier de l'exercice d'imposition est désormais déterminée par l'article 199, alinéa quatre du Code. Le présent projet ne modifie rien quant à la date.

Art. 81

Depuis la réécriture de l'article 202⁹ CDTD par la loi du 26 mars 2018, l'administration est confrontée à un afflux de requêtes déposées directement devant les tribunaux. En effet, de nombreux avocats estiment que cet article signifie que le délai de prescription ne peut être suspendu qu'en saisissant le tribunal. Cela entraîne davantage de frais de justice, tant pour le SPF Finances, que pour le redevable. Pour mettre fin à cette incertitude, il est précisé que le redevable doit d'abord introduire une demande de restitution auprès de l'administration. Cette demande a pour effet de suspendre la prescription. Conformément aux dispositions de l'article 1385^{undecies} du Code judiciaire, le redevable peut encore choisir de porter le litige devant le tribunal fiscal. Cette action aura également pour conséquence la suspension de la prescription.

Art. 82

Désormais, il n'est plus nécessaire que le fonctionnaire contrôleur dispose d'une autorisation spéciale de l'administrateur général pour demander des pièces justificatives en vue de déterminer l'imposition correcte. Suite au point 16 de l'avis n° 74.571/3 du Conseil d'État, il est précisé que l'objectif de cette modification vise à simplifier la procédure. En effet, dans la pratique, la procédure existante de contrôle des documents requérant une autorisation spéciale de l'administrateur général s'avère très lourde. Une autorisation de ce type n'est d'ailleurs pas requise pour des contrôles du même type en matière d'impôts sur les revenus.

Art. 83

Cet article ne nécessite pas de commentaire particulier. Néanmoins, suite au point 17 de l'avis 74.571/3 du Conseil d'État, la délégation donnée au Roi en vue de déterminer une entrée en vigueur anticipée a été précisée afin que celle-ci puisse s'effectuer par taxe et pour toutes ou certaines catégories de redevables.

Art. 70

Inzake de belasting voor aanplakking wordt de uiterste betaaldatum voor aanplakkingen die reeds aanwezig zijn op 1 januari van het aanslagjaar, voortaan bepaald in artikel 199, vierde lid, van het Wetboek. Dit ontwerp wijzigt niets aan de datum.

Art. 81

Sinds artikel 202⁹ WDRT werd herschreven door de wet van 26 maart 2018 wordt de administratie geconfronteerd met een stortvloed aan verzoeken die rechtstreeks voor de rechtbank worden ingeleid. Vele advocaten zijn immers van oordeel dat dit artikel betekent dat de verjaring enkel kan worden geschorst door de zaak voor de rechtbank te brengen. Dit brengt meer juridische kosten met zich mee zowel voor de FOD Financiën, als de belastingschuldige. Om aan deze onzekerheid een einde te maken, wordt verduidelijkt dat de belastingschuldige eerst een verzoek tot teruggave moet indienen bij de administratie. Dit verzoek heeft de schorsing van de verjaring tot gevolg. Overeenkomstig de bepalingen van artikel 1385^{undecies}, Gerechtelijk Wetboek kan de belastingschuldige nog steeds opteren om een geschil voor de fiscale rechter aanhangig te maken. Ook deze actie zal een schorsing van de verjaring ervan tot gevolg hebben.

Art. 82

Voortaan is het niet langer nodig dat de controlerende ambtenaar over een bijzondere machtiging van de administrateur-generaal beschikt indien hij de bewijsstukken opvraagt met het oog op de vaststelling van de juiste belastingheffing. In navolging van punt 16 van het advies nr. 74.571/3 van de Raad van State wordt verduidelijkt dat het doel van deze wijziging een vereenvoudiging van de procedure is. In de praktijk is het inderdaad zo dat de bestaande procedure voor de inzage in de stukken, door het verwerven van een speciale machtiging van de administrateur-generaal vrij zwaar is. Een dergelijke toestemming is elders niet vereist voor gelijkaardige controles inzake de inkomstenbelastingen.

Art. 83

Dit artikel behoeft geen specifieke commentaar. Niettemin, ingevolge punt 17 van het advies 74.571/3 van de Raad van State, werd de aan de Koning gegeven delegatie met het oog op het bepalen van een vervroegde inwerkingtreding verduidelijkt zodat deze kan uitgevoerd worden per taks en voor alle of bepaalde categorieën

Vu la nature particulière des dispositions en cause qui visent notamment à la mise en place d'un système de communication électronique, il est en tout état de cause impossible à ce stade de préciser davantage les catégories de redevables qui seront concernées en priorité et de déterminer *a priori* dans quel délai.

Art. 84

Cet article est une disposition transitoire et ne nécessite pas d'explication supplémentaire.

TITRE 7

Introduction de la notion de "Compte d'État" et définition associée

Art. 85

Il est opportun de définir un terme générique qui puisse remplacer le terme actuel "679 comptes". Un terme générique tel que "Comptes d'État" permet de comprendre qu'il s'agit de comptes détenus par l'État. Cette insertion crée une base pour inscrire immédiatement le terme générique "Comptes d'État" dans la réglementation.

L'expression "compte d'État" ne figure actuellement pas dans les réglementations qui peuvent être recherchées dans la base de données du *Moniteur belge* et n'a donc pas encore de signification autre que celle qui lui serait donnée au moyen de la présente adaptation.

La formulation "institution désignée par l'État" a été choisie parce qu'elle correspond à la formulation utilisée dans l'article 115 de la loi du 21 décembre 2013 portant diverses dispositions fiscales et financières. En effet, cet article mentionne également une "institution désignée par l'État".

L'énumération des 4 types d'institutions est une copie littérale de l'énumération de l'article 103, § 3 de l'arrêté royal du 12 janvier 1970 portant réglementation du service postal et correspond au champ d'application qui sera utilisé lors de l'attribution d'un marché public. Cela permet de garantir que tous les comptes ouverts par le gouvernement ne sont pas des comptes de l'État, comme c'est le cas pour les 679 comptes actuels.

Seul le deuxième point s'écarte de l'énumération littérale de l'article 103, § 3 de l'arrêté royal du 12 janvier 1970 portant sur la réglementation du service

van belastingschuldigen. Gezien de specifieke aard van de betrokken bepalingen, die met name de invoering van een elektronisch mededelingssysteem beogen, is het onmogelijk om in dit stadium reeds de categorieën van belastingschuldigen te bepalen, die prioritair betrokken zijn, en *a priori* te bepalen binnen welke termijn.

Art. 84

Dit artikel betreft een overgangsbepaling en behoeft geen verdere toelichting.

TITEL 7

Invoering van het begrip "Staatsrekening" en bijhorende definitie

Art. 85

Het is opportuun om een generieke term te definiëren die de huidige term "679-rekeningen" kan vervangen. Een generieke term zoals "Staatsrekening" laat toe om te begrijpen dat er rekeningen worden bedoeld die door de Staat worden aangehouden. Deze invoering creëert een basis om de generieke term Staatsrekening onmiddellijk te verankeren in de regelgeving.

De term "Staatsrekening" is momenteel niet terug te vinden in de regelgeving die kan worden opgezocht via de databank van het Belgisch Staatsblad, en kent bijgevolg nog geen andere betekenis dan de betekenis die middels de aanpassing aan deze term zou worden gegeven.

De bewoording "door de Staat aangewezen instelling" werd gekozen, omdat dit overeenkomt met de bewoording die wordt gebruikt in artikel 115 van de wet van 21 december 2013 houdende diverse fiscale en financiële bepalingen. Dit artikel maakt immers eveneens melding van een "door de Staat aangewezen instelling".

De opsomming van de 4 soorten instellingen is een letterlijke overname van de opsomming in artikel 103, § 3 van het koninklijk besluit van 12 januari 1970 houdende reglementering van de postdienst en komt overeen met het toepassingsgebied dat zal worden gehanteerd bij het plaatsen van een overheidsopdracht. Dit zorgt ervoor dat niet alle door de overheid geopende rekeningen dergelijke staatsrekeningen zijn, want dat zijn momenteel niet allemaal 679-rekeningen.

De enige afwijking op de letterlijke opsomming uit artikel 103, § 3 van het koninklijk besluit van 12 januari 1970 houdende reglementering van de postdienst is het

postal. La formulation retenue est désormais: “2° les unités institutionnelles visées à l’article 114 de la loi du 21 décembre 2013 portant sur diverses dispositions fiscales et financières “. Cet ajustement intervient après que l’Inspection des finances et le Conseil d’État ont constaté que l’énumération littérale passait outre la réforme de l’État. Il faut, en effet, éviter de contraindre les communautés, les régions et les communes à utiliser les “comptes de l’État”.

Suite à son avis 73.846/2/V, le Conseil d’État a jugé que, sur la base de l’article 2, paragraphe 1, troisième point, de la décision 98/415/CE du Conseil du 29 juin 1998 relative à “la consultation de la Banque Centrale Européenne par les autorités nationales au sujet des projets de dispositions législatives”, un avis devait être demandé à la Banque Centrale Européenne.

Dans son avis du 20/12/2023, la Banque Centrale Européenne a indiqué qu’après un examen approfondi du projet de loi, elle estime que le celui-ci ne porte pas atteinte à l’indépendance de la Banque Nationale de Belgique, qu’il n’enfreint pas l’interdiction du financement monétaire et qu’il n’est pas non plus d’une importance non négligeable pour les domaines de compétence de la Banque Centrale Européenne. Par conséquent, la BCE a décidé de ne pas émettre d’avis dans le cas présent.

Art. 86

Dans le cadre du principe juridique général de continuité du service public, il convient de continuer à travailler avec le même identifiant “679” pour les comptes d’État. Ce code est actuellement attribué à bpost. Toutefois, dans sa lettre du 30 décembre 2022, le conseil d’administration de bpost a donné son accord à l’État belge pour transférer gratuitement le code d’identification “679”, après la clôture du contrat public actuel et après la transition éventuelle entre bpost et le bénéficiaire du contrat public susmentionné. Ce principe doit être appliqué de contractant à contractant pour tout nouveau marché public relatif à la gestion des comptes de l’État.

Étant donné que la simple possession du code d’identification est insuffisante pour gérer efficacement les comptes d’État et que le code d’identification fait partie intégrante du numéro IBAN, le numéro IBAN complet ne sera transféré d’un contractant à l’autre que pour les comptes d’État, afin d’éviter des coûts inutiles liés à l’opérationnalisation et à la communication de ce numéro IBAN pour l’État belge. Tout cela s’inscrit également dans le cadre de la continuité du service public.

tweede punt. Er wordt nu gekozen voor de bewoording: “2° de institutionele eenheden bedoeld in artikel 114 van de wet van 21 december 2013 houdende diverse fiscale en financiële bepalingen”. Deze aanpassing komt er nadat de Inspectie van Financiën en de Raad van State opmerkten dat de letterlijke opsomming voorbij gaat aan de Staatshervorming. Er moet immers vermeden worden dat gemeenschappen, gewesten en gemeenten verplicht worden om “Staatsrekeningen” te gebruiken.

Naar aanleiding van haar advies 73.846/2/V oordeelde de Raad van State dat op basis van artikel 2, alinea 1, derde punt, van Beschikking 98/415/CE van de Raad van 29 juni 1998 betreffende “de raadpleging van de Europese Centrale Bank door de nationale autoriteiten over ontwerpen van wettelijke bepaling”, advies moest worden opgevraagd bij de Europese Centrale Bank.

In haar advies van 20/12/2023 meldde de Europese Centrale Bank dat na een zorgvuldige bestudering van het wetsontwerp, zij van mening is dat het wetsontwerp geen afbreuk doet aan de onafhankelijkheid van de Nationale Bank van België of een schending van het verbod op monetaire financiering inhoudt, en niet anderszins van niet-ondergeschikt belang is voor de gebieden die onder de bevoegdheid van de Europese Centrale Bank vallen. Bijgevolg heeft de ECB besloten in het onderhavige geval geen advies uit te brengen.

Art. 86

Kaderend in het algemeen rechtsbeginsel van continuïteit van openbare dienst, is het opportuun om voor de Staatsrekeningen te blijven werken met dezelfde identificatiecode “679”. Deze code is momenteel toegewezen aan bpost. In hun schrijven van 30 december 2022 gaf de raad van bestuur van bpost echter aan de Belgische Staat de goedkeuring om de identificatiecode “679” kosteloos over te dragen, nadat de lopende overheidsopdracht is gesloten en nadat de eventuele transitie tussen bpost en de begunstigde van de vermelde overheidsopdracht is afgerond. Dit principe moet bij elke nieuwe overheidsopdracht aangaande het beheer van de Staatsrekeningen toegepast worden van opdrachtnemer tot opdrachtnemer.

Daar het louter bezitten van de identificatiecode onvoldoende is om de Staatsrekeningen efficiënt te beheren, en gegeven het feit dat de identificatiecode integraal deel uitmaakt van het IBAN-nummer, wordt enkel voor de Staatsrekeningen ook het gehele IBAN-nummer overgedragen van opdrachtnemer op opdrachtnemer, om onnodige kosten, die betrekking hebben op het operationaliseren en communiceren van deze IBAN-nummer, voor de Belgische Staat te vermijden. Dit alles kadert eveneens in de continuïteit van openbare dienst.

Suite à son avis 73.846/2/V, le Conseil d'État a jugé que, sur la base de l'article 2, paragraphe 1, troisième point, de la décision 98/415/CE du Conseil du 29 juin 1998 relative à "la consultation de la Banque Centrale Européenne par les autorités nationales au sujet des projets de dispositions législatives", un avis devait être demandé à la Banque Centrale Européenne.

Dans son avis du 20/12/2023, la Banque Centrale Européenne a indiqué qu'après un examen approfondi du projet de loi, elle estime que le celui-ci ne porte pas atteinte à l'indépendance de la Banque Nationale de Belgique, qu'il n'enfreint pas l'interdiction du financement monétaire et qu'il n'est pas non plus d'une importance non négligeable pour les domaines de compétence de la Banque Centrale Européenne. Par conséquent, la BCE a décidé de ne pas émettre d'avis dans le cas présent.

Le ministre des Finances,

Vincent Van Peteghem

Naar aanleiding van haar advies 73.846/2/V oordeelde de Raad van State dat op basis van artikel 2, alinea 1, derde punt, van Beschikking 98/415/CE van de Raad van 29 juni 1998 betreffende "de raadpleging van de Europese Centrale Bank door de nationale autoriteiten over ontwerpen van wettelijke bepaling", advies moest worden opgevraagd bij de Europese Centrale Bank.

In haar advies van 20/12/2023 meldde de Europese Centrale Bank dat na een zorgvuldige bestudering van het wetsontwerp, zij van mening is dat het wetsontwerp geen afbreuk doet aan de onafhankelijkheid van de Nationale Bank van België of een schending van het verbod op monetaire financiering inhoudt, en niet anderszins van niet-ondergeschikt belang is voor de gebieden die onder de bevoegdheid van de Europese Centrale Bank vallen. Bijgevolg heeft de ECB besloten in het onderhavige geval geen advies uit te brengen.

De minister van Financiën,

Vincent Van Peteghem

EXPOSÉ DES MOTIFS (II)

MESDAMES, MESSIEURS,

EXPOSÉ GÉNÉRAL

L'objet de cette loi est d'introduire une deuxième exception à l'interdiction faite aux communautés et aux régions de lever des impôts sur des matières faisant l'objet d'un impôt levé par l'autorité fédérale.

COMMENTAIRE DES ARTICLES

TITRE 1ER

Disposition Générale

Article 1er

Conformément à l'article 83 de la Constitution, le présent article précise que cette loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution.

Les dispositions du titre 2 concernent les modifications de la loi du 23 janvier 1989 relative à la compétence fiscale visée à l'article 110, §§ 1er et 2, de la Constitution.

Les lois visées, entre autres, à l'article 170 (anciennement 110), § 2, alinéa 2, de la Constitution relèvent d'une matière bicamérale optionnelle, conformément à l'article 78, § 1er, alinéa 1er, 2°, de la Constitution.

TITRE 2

Modifications de la loi du 23 janvier 1989 relative à la compétence fiscale visée à l'article 110, §§ 1er et 2, de la Constitution

Art. 2

Cet article adapte l'intitulé de la loi du 23 janvier 1989 relative à la compétence fiscale visée à l'article 110, §§ 1er et 2, de la Constitution à la numérotation des articles de la Constitution actuelle, datant de 1994.

L'occasion est saisie pour corriger un mot de l'intitulé de la loi en néerlandais.

MEMORIE VAN TOELICHTING (II)

DAMES EN HEREN,

ALGEMENE TOELICHTING

Het doel van deze wet is een tweede uitzondering in te voeren op het verbod voor de gemeenschappen en de gewesten om belastingen te heffen op materies waarop de federale overheid reeds een federale belasting heft.

TOELICHTING BIJ DE ARTIKELEN

TITEL 1

Algemene Bepaling

Artikel 1

Overeenkomstig artikel 83 van de Grondwet, bepaalt dit artikel dat de wet een door artikel 78 van de Grondwet beoogde aangelegenheid regelt.

De bepalingen van titel 2 betreffen wijzigingen van de wet van 23 januari 1989 betreffende de in artikel 110, §§ 1 en 2, van de Grondwet bedoelde belastingsbevoegdheid.

De wetten bedoeld in onder meer artikel 170 (vroeger 110), § 2, tweede lid, van de Grondwet zijn een optioneel bicamérale aangelegenheid, overeenkomstig artikel 78, § 1, eerste lid, 2°, van de Grondwet.

TITEL 2

Wijzigingen van de wet van 23 januari 1989 betreffende de in artikel 110, §§ 1 en 2, van de Grondwet bedoelde belastingsbevoegdheid

Art. 2

Dit artikel past het opschrift van de wet van 23 januari 1989 betreffende de in artikel 110, §§ 1 en 2, van de Grondwet bedoelde belastingsbevoegdheid, aan de nummering van de artikelen van de huidige Grondwet, daterend van 1994, aan.

Van de gelegenheid wordt gebruik gemaakt om een woord van het opschrift in het Nederlands te corrigeren.

Art. 3

L'article 1er de la loi du 23 janvier 1989 relative à la compétence fiscale visée à l'article 110, §§ 1er et 2, de la Constitution, interdit aux communautés et régions de lever des impôts (nouveaux ou sous forme de centimes additionnels) sur des matières qui font l'objet d'un impôt levé par l'État. Il existe actuellement une exception à cette règle "non bis in idem": des impôts ou centimes additionnels régionaux sont possibles sur les huiles minérales conformément à l'accord de coopération du 25 juillet 2018 relatif à l'exécution et au financement de l'assainissement du sol des stations-service et des citernes de gasoil à des fins de chauffage.

Avec l'article 3, le gouvernement rencontre une demande des régions de prévoir une deuxième exception à la règle "non bis in idem" précitée. À côté de l'autorité fédérale, les régions peuvent jouer un rôle incitatif dans la transition vers l'utilisation de sources d'énergie plus durables. Elles peuvent le faire en déplaçant les charges historiques qu'elles perçoivent sur l'électricité vers les combustibles fossiles pour ainsi stimuler l'utilisation d'une énergie plus durable pour le chauffage, en ligne avec leurs objectifs politiques respectifs. Par charges historiques, l'on entend les coûts que les régions supportent et qu'elles compensent par le biais d'obligations de service public pour les gestionnaires de réseaux de distribution, qui les imputent ensuite dans les tarifs de réseau sur la facture d'électricité, ainsi que par des prélèvements propres sur la facture d'électricité. Par exemple, les coûts des certificats verts.

Une telle perception est toutefois plus efficace lorsqu'elle dépend de la quantité de combustible et prend donc la forme d'un impôt sur la consommation. Cependant, il existe déjà un impôt fédéral sur la consommation de combustibles fossiles: les accises. D'où la nécessité d'introduire une seconde dérogation au principe "non bis in idem".

De même que la première dérogation, la dérogation ici proposée à la règle "non bis in idem" est liée à un objectif. La dérogation ne vise en aucun cas à créer une nouvelle source de financement autonome pour les régions. En revanche, elle vise à doter les régions d'un instrument pour encourager la transition vers l'utilisation de sources d'énergie plus durables. Cet instrument consiste en la possibilité de compenser la perte de revenus liée à la suppression progressive des charges historiques actuelles sur l'électricité par l'introduction d'un impôt sur la consommation de sources d'énergie fossiles. Les modalités spécifiques (telles que la masse et la durée) du transfert de charges envisagé devront donc être définies dans un accord de coopération à conclure

Art. 3

Artikel 1 van de wet van 23 januari 1989 betreffende de in artikel 110, §§ 1 en 2, van de Grondwet bedoelde belastingbevoegdheid, verbiedt de gemeenschappen en gewesten om belastingen te heffen (nieuwe of onder de vorm van opcentiemen) op materies die het voorwerp uitmaken van een belasting door de Staat. Op deze "non bis in idem"-regel bestaat nu één uitzondering: gewestelijke belastingen of opcentiemen zijn wel mogelijk op minerale oliën overeenkomstig het samenwerkingsakkoord van 25 juli 2018 betreffende de uitvoering en de financiering van de bodemsanering van tankstations en gasolietanks voor verwarmingsdoeleinden.

Met artikel 3 gaat de regering in op een vraag van de gewesten om te voorzien in een tweede uitzondering op de voornoemde *non bis in idem*-regel. De gewesten kunnen, naast de federale overheid, een stimulerende rol spelen bij de transitie naar het gebruik van meer duurzame energiebronnen. Zij kunnen dat doen door de historische lasten die zij heffen op elektriciteit, te verschuiven naar fossiele brandstoffen, om zo het gebruik te stimuleren van meer duurzame energie voor verwarming, in lijn met hun respectievelijke beleidsdoelstellingen. Onder historische lasten wordt verstaan de kosten die de gewesten dragen en die ze compenseren door middel van openbardienstverplichtingen aan de distributienetbeheerders die ze vervolgens verrekenen in de nettarieven op de elektriciteitsfactuur, alsmede via eigen heffingen op de elektriciteitsfactuur. Een voorbeeld hiervan zijn de kosten voor de groenestroomcertificaten.

Zo'n heffing is echter effectiever wanneer die afhankelijk is van de afgenomen hoeveelheid verwarmingsbrandstof, en dus de vorm aanneemt van een verbruiksbelasting. Federaal bestaat er echter al een verbruiksbelasting op fossiele brandstoffen: de accijnzen. Vandaar de noodzaak van de introductie van een tweede afwijking op het *non bis in idem*-beginsel.

Net zoals de eerste afwijking is de hier voorgestelde afwijking van de *non bis in idem*-regel ook doelgebonden. De afwijking beoogt geenszins om een nieuwe autonome financieringsbron voor de gewesten te creëren. Wel is het de bedoeling om de gewesten een instrument te bieden, waarmee ze de transitie naar het gebruik van meer duurzame energiebronnen kunnen bevorderen. Dat instrument bestaat in de mogelijkheid om de minderinkomsten die gepaard gaan met het afbouwen van de actuele historische lasten op elektriciteit, te kunnen compenseren, door de invoering van een verbruiksbelasting op fossiele energiebronnen. De specifieke modaliteiten (zoals massa en duur) van de beoogde lastenverschuiving moeten worden vastgelegd in een

par la région avec l'autorité fédérale avant l'introduction de l'impôt de consommation.

Le texte légal précise le sens des termes “charges historiques” (v. ci-dessus).

L'objectif est qu'une fois ces charges payées, le prélèvement sur d'autres combustibles cessera également. L'objectif n'est pas de créer, avec cette exception, une nouvelle possibilité de financement pour les régions.

Comme l'a fait remarquer à juste titre le Conseil d'État dans son avis n° 74.859/3 du 29 janvier 2024 sur un avant-projet de loi portant des dispositions fiscales diverses – dont le présent projet est séparé en raison du caractère bicaméral optionnel de son objet – des accords de coopération distincts devront à chaque fois être conclus entre une région et l'autorité fédérale dans le cadre de la présente exception au principe *non bis in idem*. Il s'agit d'accords de coopération asymétriques, étant donné qu'ils peuvent avoir un contenu différent à chaque fois et il est même possible qu'une ou deux régions ne concluent pas de tel accord de coopération. Le Conseil d'État souligne que, dans le cadre défini, la conclusion d'accords de coopération distincts peut en principe être acceptée, mais en veillant à ce qu'ils ne soient pas incompatibles quant à leur contenu.

Il faut également tenir compte du principe d'égalité et de non-discrimination. Le Conseil d'État indique dans son avis précité que la différence de traitement des contribuables en fonction de leur localisation – à moins que cette différence ne soit fondée sur un critère objectif et qu'elle soit raisonnablement justifiée, auquel cas il n'est alors pas du tout question de discrimination – peut donc être justifiée par le fait qu'aucun accord n'était possible sur un régime uniforme. Toujours selon le Conseil d'État, les autorités concernées doivent tout faire pour conclure des accords de coopérations dans lesquels des différences de traitement entre contribuables, dues à un contenu différent des accords de coopération, sont le plus possible limitées. Vu les articles 10 et 11 de la Constitution, les autorités concernées ont l'obligation de s'efforcer d'y parvenir.

Enfin, l'accord de coopération envisagé portant sur une matière qui, compte tenu du principe de légalité en matière fiscale, doit être réglée par décret ou ordonnance,

samenwerkingsakkoord dat voorafgaandelijk aan de invoering van de verbruiksbelasting door het gewest met de federale overheid, moet worden gesloten.

De wettekst preciseert de betekenis van de woorden “historische lasten” (zie hierboven).

Het is de bedoeling dat wanneer die lasten betaald zijn, de heffing op andere brandstoffen ook vervalt. Het is niet de bedoeling om met deze uitzondering een nieuwe financieringsmogelijkheid te voorzien voor de gewesten.

Zoals de Raad van State terecht opmerkt in zijn advies nr. 74.859/3 van 29 januari 2024 over een voorontwerp van wet houdende diverse fiscale bepalingen waarvan het voorliggend ontwerp is afgesplitst omwille van het optioneel bicameraal karakter van het onderwerp ervan zullen in het kader van de voorliggende uitzondering op het *non bis in idem*-principe telkens afzonderlijke samenwerkingsakkoorden moeten worden gesloten tussen één gewest en de federale overheid. Het gaat om asymmetrische samenwerkingsakkoorden, aangezien ze telkens een verschillende inhoud kunnen hebben en het zelfs mogelijk is dat een of twee gewesten geen dergelijk samenwerkingsakkoord sluiten. De Raad van State merkt op dat het afsluiten van afzonderlijke samenwerkingsakkoorden in het geschetste kader in beginsel kan worden aanvaard, maar dat er daarbij wel op moet worden toegezien dat zij onderling niet onverenigbaar zijn wat de inhoud ervan betreft.

Hierbij moet ook rekening worden gehouden met het gelijkheids- en niet-discriminatiebeginsel. De Raad van State zegt in zijn voormeld advies hierover dat een verschillende behandeling van belastingplichtigen naargelang van hun locatie – tenzij dat verschil op een objectief criterium berust en het redelijk verantwoord is, in welk geval er sowieso geen sprake is van discriminatie – derhalve kan worden verantwoord door het gegeven dat geen akkoord mogelijk was over een uniforme regeling. Nog volgens de Raad van State moeten de betrokken overheden er wel alles aan doen om tot samenwerkingsakkoorden te komen waarbij verschillen in behandeling tussen belastingplichtigen veroorzaakt door een verschillende inhoud van de samenwerkingsakkoorden zo veel mogelijk worden beperkt. Gelet op de artikelen 10 en 11 van de Grondwet hebben de betrokken overheden de plicht om daarvoor te ijveren.

Ten slotte, aangezien het beoogde samenwerkingsakkoord betrekking heeft op een aangelegenheid die, gelet op het legaliteitsbeginsel in belastingzaken, bij decreet

il nécessitera l'assentiment parlementaire des parlements des autorités concernées.

Le ministre des Finances,

Vincent Van Peteghem

of ordonnantie moet worden geregeld, zal het de parlementaire instemming behoeven van de parlementen van de betrokken overheden.

De minister van Financiën,

Vincent Van Peteghem

AVANT-PROJET DE LOI (I)**soumis à l'avis du Conseil d'État****Avant-projet de loi
portant des dispositions fiscales diverses****Titre 1er – Disposition générale**

Article 1er. La présente loi règle une matière visée à l'article 74 de la Constitution.

Titre 2 – Modification du Code des droits et taxes divers**Chapitre 1er****Taxe annuelle sur les opérations d'assurance**

Art. 2. Dans l'article 176¹ du Code des droits et taxes divers, remplacé par la loi-programme du 27 décembre 2005, les mots "le montant total des primes, contributions personnelles et contributions patronales, augmentées des charges" sont remplacés par les mots "le montant des primes, contributions personnelles et contributions patronales, ainsi que sur la rémunération des services liés à l'assurance lorsqu'ils sont exemptés de la taxe sur la valeur ajoutée conformément à l'article 44, § 3, 4°, du Code de la taxe sur la valeur ajoutée".

Art. 3. A l'article 177 du même Code modifié en dernier lieu par la loi du 27 décembre 2006, sont apportées les modifications suivantes:

- a) le mot "acquittée" est remplacé par le mot "due";
- b) le 1° est complété par les mots " , sauf quant à la rémunération des services liés à l'assurance visés au 2^obis";
- c) il est inséré un 2^obis rédigé comme suit:

"2^obis par les courtiers et tous autres intermédiaires résidant en Belgique, pour les services liés à l'assurance, lorsque ces services font l'objet d'un contrat distinct avec soit le preneur d'assurance soit les affiliés et leur employeur et qu'ils sont exemptés de la taxe sur la valeur ajoutée conformément à l'article 44, § 3, 4°, du Code de la taxe sur la valeur ajoutée,".

Art. 4. Dans l'article 179¹, alinéa 1er, du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 17 juin 2013, les mots "l'article 177, 1° et 2°" sont remplacés par les mots "l'article 177, 1°, 2° et 2^obis".

VOORONTWERP VAN WET (I)**onderworpen aan het advies van de Raad van State****Voorontwerp van wet
houdende diverse fiscale bepalingen****Titel 1 – Algemene Bepaling**

Artikel 1. Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 74 van de Grondwet.

Titel 2 – Wijziging van het Wetboek diverse rechten en taken**Hoofdstuk 1****Jaarlijkse taks op de verzekeringsverrichtingen**

Art. 2. In artikel 176¹ van het Wetboek diverse rechten en taken, vervangen bij de programmawet van 27 december 2005, worden de woorden "het totaalbedrag van de premies, persoonlijke bijdragen en werkgeversbijdragen, verhoogd met de lasten" vervangen door de woorden "het bedrag van de premies, persoonlijke bijdragen en werkgeversbijdragen, alsmede op de vergoeding voor met de verzekering samenhangende diensten wanneer die vrijgesteld zijn van de belasting over de toegevoegde waarde overeenkomstig artikel 44, § 3, 4°, van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde".

Art. 3. In artikel 177 van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 27 december 2006, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- a) het woord "gekwen" wordt vervangen door het woord "verschuldigd";
- b) de bepaling onder 1° wordt aangevuld met de woorden " , behoudens wat betreft de vergoeding voor de met verzekeringen samenhangende diensten als bedoeld in 2^obis ";
- c) een bepaling onder 2^obis wordt ingevoegd, luidende:

"2^obis door de in België verblijvende makelaars en alle andere tussenpersonen, voor de met verzekeringen samenhangende diensten wanneer die diensten deel uitmaken van een afzonderlijke overeenkomst met hetzij de verzekeringnemer, hetzij de aangeslotenen en hun werkgevers en ze van de belasting over de toegevoegde waarde vrijgesteld zijn overeenkomstig artikel 44, § 3, 4°, van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde;".

Art. 4. In artikel 179¹, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 17 juni 2013, worden de woorden "artikel 177, 1° en 2°" vervangen door de woorden "artikel 177, 1°, 2° en 2^obis".

Art. 5. Dans l'article 179² du même Code, modifié en dernier lieu par la loi-programme du 27 décembre 2005, les mots "alinéa 4" sont chaque fois remplacés par les mots "dernier alinéa".

Chapitre 2

Taxe annuelle sur les comptes-titres

Art. 6. A l'article 201/9/3 du même Code, inséré par la loi du 17 février 2021, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le paragraphe 1er, l'alinéa 1er est complété par les mots " , au plus tard le 15 juillet de l'année suivant la fin de la période de référence";

2° dans le même paragraphe, l'alinéa 2 est abrogé;

3° dans le même paragraphe, dans l'alinéa 3, les mots "l'année suivant la fin de la période de référence" sont remplacés par les mots "la même année".

Art. 7. L'article 6 entre en vigueur pour les déclarations dont la période de référence prend fin le 30 septembre 2023 ou postérieurement.

Titre 3 – Modification du Code des droits de succession relatives à la taxe compensatoire des droits de succession

Chapitre 1er

Modifications du Code des droits de succession

Art. 8. L'article 45 du Code des droits de succession est remplacé par ce qui suit:

"Art. 45. Le Roi peut prescrire l'emploi d'un formulaire pour les déclarations de succession, et en déterminer les modalités de mise à disposition.

La déclaration déposée est acceptée seulement si elle est dûment complétée, datée et signée et que les documents à produire sont joints.

Le Roi peut déterminer les modalités du dépôt de la déclaration et les mesures nécessaires à la juste perception des droits. A cet effet, il peut déroger aux dispositions des articles 38 et 123²."

Art. 9. A l'article 135 du même Code, les modifications suivantes sont apportées:

a) le 1° est remplacé par ce qui suit:

"1° lorsque, conformément aux dispositions du livre I, titre IV de l'ancien Code civil, le retour ou l'existence d'une personne déclarée absente ou judiciairement décédée est légalement prouvée;"

Art. 5. In artikel 179² van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de programmawet van 27 december 2005, worden de woorden "lid 4" telkens vervangen door de woorden "laatste lid".

Hoofdstuk 2

Jaarlijkse taks op de effectenrekeningen

Art. 6. In artikel 201/9/3 van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 17 februari 2021, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 wordt het eerste lid aangevuld met de woorden " , ten laatste op 15 juli van het jaar volgend op het einde van de referentieperiode";

2° in dezelfde paragraaf wordt het tweede lid opgeheven;

3° in dezelfde paragraaf, in het derde lid, worden de woorden "het jaar volgend op het einde van de referentieperiode" vervangen door de woorden "hetzelfde jaar".

Art. 7. Artikel 6 treedt in werking voor de aangiften waarvoor de referentieperiode eindigt op 30 september 2023 of later.

Titel 3 – Wijziging van het Wetboek der successierechten betreffende de taks tot vergoeding der successierechten

Hoofdstuk 1

Wijzigingen van het Wetboek der successierechten

Art. 8. Artikel 45 van het Wetboek der successierechten wordt vervangen als volgt:

"Art. 45. De Koning kan het gebruik van een formulier voor de aangiften van nalatenschap voorschrijven en de nadere regels van de terbeschikkingstelling ervan bepalen.

De neergelegde aangifte wordt slechts aanvaard wanneer ze naar behoren opgesteld, gedagtekend en ondertekend is en wanneer de te verstrekken documenten er bijgevoegd zijn.

De Koning kan de nadere regels voor de indiening van de aangifte alsmede de noodzakelijke maatregelen voor de juiste heffing van de rechten bepalen. Hierbij mag hij afwijken van de bepalingen in de artikelen 38 en 123²."

Art. 9. In artikel 135 van hetzelfde Wetboek, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a) de bepaling onder 1° wordt vervangen als volgt:

"1° wanneer, overeenkomstig de bepalingen van Boek I, titel IV van het oud Burgerlijk Wetboek, de terugkeer of het bestaan van een afwezig of een gerechtelijk overleden verklaarde persoon wettelijk wordt bewezen;"

b) le 2° est remplacé par ce qui suit:

“2° lorsque, dans le cas des articles 17 et 150/1, les pièces justificatives sont déposées au bureau compétent, dans les cinq ans du paiement de l’impôt dû dans le royaume;”.

Art. 10. Dans l’article 147 du même Code, remplacé par la loi du 2 mai 2002, les mots “et les fondations privées” sont remplacés par les mots “, les fondations privées et les associations internationales sans but lucratif, régies par le Code des sociétés et des associations,”.

Art. 11. L’article 148 du même Code, remplacé par la loi du 2 mai 2002, est abrogé.

Art. 12. L’article 148*bis* du même Code, inséré par la loi du 22 décembre 1989, modifié par l’arrêté royal du 13 juillet 2001 et remplacé par la loi du 2 mai 2002, est abrogé.

Art. 13. A l’article 149 du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 27 décembre 2006, les modifications suivantes sont apportées:

a) dans le texte néerlandais, le mot “taxe” est remplacé par le mot “taks”;

b) le 2° est abrogé;

c) le 3° est remplacé par ce qui suit:

“3° les associations sans but lucratif chargées, par ou en vertu de loi, de la gestion du paiement de pensions légales;”;

d) le 5°, tel qu’inséré par la loi du 27 décembre 2006 portant des dispositions diverses (I), est renuméroté en 6°.

Art. 14. A l’article 150 du même Code, remplacé par la loi du 2 mai 2002 et modifié en dernier lieu par la loi du 7 février 2021, les modifications suivantes sont apportées:

1° l’alinéa 1er est remplacé par ce qui suit:

“La taxe est due sur l’ensemble des avoirs des redevables en quelque lieu qu’ils se trouvent.”;

2° à l’alinéa 2 sont apportées les modifications suivantes:

a) le 4° est abrogé;

b) l’alinéa est complété par un 6° rédigé comme suit:

“6° à concurrence de 62,3 pourcent de leur valeur, les avoirs d’un redevable qui réalise principalement des opérations

b) de bepaling onder 2° wordt vervangen als volgt:

“2° wanneer, in de gevallen van artikel 17 en van artikel 150/1, de bewijsstukken zijn neergelegd op het bevoegde kantoor, binnen de vijf jaar na de betaling van de belasting in het Rijk verschuldigd;”.

Art. 10. In artikel 147 van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 2 mei 2002, worden de woorden “en de private stichtingen” vervangen door de woorden “, de private stichtingen en de internationale verenigingen zonder winstoogmerk, beheerst door het Wetboek van vennootschappen en verenigingen,”.

Art. 11. Artikel 148 van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 2 mei 2002, wordt opgeheven.

Art. 12. Artikel 148*bis* van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 22 december 1989, gewijzigd bij de wet van 13 juli 2001 en vervangen bij de wet van 2 mei 2002, wordt opgeheven.

Art. 13. In artikel 149 van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 27 december 2006, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a) het woord “taxe” wordt vervangen door het woord “taks”;

b) de bepaling onder 2° wordt opgeheven;

c) de bepaling onder 3° wordt vervangen als volgt:

“3° de verenigingen zonder winstoogmerk belast door of krachtens de wet met het beheer van de betaling van wettelijke pensioenen;”;

d) de bepaling onder 5° zoals ingevoegd bij de wet van 27 december 2006 houdende diverse bepalingen (I), wordt vernummerd tot 6°.

Art. 14. In artikel 150 van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 2 mei 2002 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 7 februari 2021, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het eerste lid wordt vervangen als volgt:

“De taks is verschuldigd op het geheel van de bezittingen, waar zij zich ook bevinden, van de belastingplichtigen.”;

2° in het tweede lid, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a) de bepaling onder 4° wordt opgeheven;

b) het lid wordt aangevuld met een bepaling onder 6°, luidende:

“6° tot beloop van 62,3 percent van hun waarde, de bezittingen van een belastingplichtige die hoofdzakelijk handelingen

exemptées de la taxe sur la valeur ajoutée sur la base de l'article 44, § 2, 1° ou 2°, du Code de la taxe sur la valeur ajoutée.”;

3° dans l'alinéa 4:

a) les mots “et au règlement juridique des biens conditionnels et litigieux” sont supprimés;

b) les mots “l'impôt établi” sont remplacés par les mots “la taxe établie”.

Art. 15. Dans le livre II, chapitre II, du même Code, il est inséré un article 150/1 rédigé comme suit:

“Art. 150/1. Lorsqu'un impôt équivalent à la taxe est perçu sur des biens situés à l'étranger, la taxe est, dans la mesure où elle frappe ces biens, réduite à concurrence de l'impôt prélevé par le pays de situation des biens, converti en euros à la date de son paiement.

La réduction est subordonnée au dépôt simultané, au bureau compétent, de:

1° la déclaration;

2° la quittance de l'impôt étranger, dûment datée;

3° une copie certifiée conforme par l'autorité étrangère compétente, de la déclaration qui lui a été remise et de la liquidation qu'elle a établie.

A défaut de dépôt simultané, la réduction peut être obtenue conformément à l'article 135, 2°.”.

Art. 16. A l'article 151 du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 11 juillet 2018, les modifications suivantes sont apportées:

1° les alinéas 1er et 2 sont remplacés par ce qui suit:

“Les redevables introduisent auprès du bureau compétent, au plus tard le 31 mars de l'année d'imposition, une déclaration faisant connaître la consistance et la valeur de leurs avoirs au 1er janvier de la même année.”;

“Le Roi peut déterminer des modalités pour le dépôt ainsi que des mesures nécessaires à la juste perception de la taxe. A cet effet, il peut déroger aux dispositions des alinéas 1er et 3.”;

2° dans l'alinéa 4:

a) le numéro “45” est remplacé par les mots “45, alinéas 1er et 2,”;

b) les mots “auxdites déclarations” sont remplacés par les mots “à ladite déclaration”.

verricht die van de belasting op de toegevoegde waarde zijn vrijgesteld op grond van artikel 44, § 2, 1° of 2°, van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde.”;

3° in het vierde lid:

a) worden de woorden “en betreffende de rechtsregeling van de voorwaardelijke en betwiste bezittingen” geschrapt;

b) wordt het woord “belasting” vervangen door het woord “taks”.

Art. 15. In boek II, hoofdstuk II, van hetzelfde Wetboek, wordt een artikel 150/1 ingevoegd, luidende:

“Art. 150/1. Wanneer een belasting gelijkaardig aan de taks wordt geheven op buitenlands gelegen goederen, wordt de taks, in zover hij die goederen treft, verminderd met de belasting geheven in het land waar zij gelegen zijn, omgerekend in euro op de datum van de betaling ervan.

De vermindering is onderworpen aan de gelijktijdige neerlegging op het bevoegde kantoor van:

1° de aangifte;

2° de kwijting van de buitenlandse belasting, naar behoren gedagtekend;

3° een door de bevoegde vreemde autoriteit gewaarmerkt afschrift van de aangifte die zij ontvangen heeft en van de berekening die zij opgemaakt heeft.

Bij gebreke van gelijktijdige neerlegging kan de vermindering overeenkomstig artikel 135, 2° worden bekomen.”.

Art. 16. In artikel 151 van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 11 juli 2018, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het eerste en het tweede lid worden vervangen als volgt:

“De belastingplichtigen dienen uiterlijk op 31 maart van het aanslagjaar, bij het bevoegde kantoor een aangifte in waarin de samenstelling en de waarde van hun bezittingen op de eerste januari van hetzelfde jaar worden opgegeven.”;

“De Koning kan nadere regels bepalen voor de indiening alsmede noodzakelijke maatregelen bepalen voor de juiste heffing van de taks. Hierbij mag hij afwijken van de bepalingen in het eerste en het derde lid.”;

2° in het vierde lid:

a) wordt het nummer “45” vervangen door de woorden “45, eerste en tweede lid,”;

b) wordt het woord “aangiften” vervangen door het woord “aangifte”.

Art. 17. Dans le chapitre III du livre II du même Code, il est inséré un article 151/1, rédigé comme suit:

“Art. 151/1. Les institutions visées à l'article 147 sont dispensées de déposer une déclaration lorsque leurs avoirs imposables n'excèdent pas la première tranche visée à l'article 152.”

Art. 18. L'article 152 du même Code, modifié en dernier lieu par l'arrêté royal du 13 juillet 2001, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 152. La taxe est perçue d'après le tarif indiqué dans le tableau ci-après.

- rien sur la première tranche de 50.000 euros;
- sur la tranche de 50.000,01 à 250.000 euros: 0,15 pour cent;
- sur la tranche de 250.000,01 à 500.000 euros: 0,30 pour cent;
- sur ce qui excède 500.000 euros: 0,45 pour cent.”

Art. 19. L'article 156 du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 25 décembre 2017, est abrogé.

Art. 20. L'article 157 du même Code, modifié par la loi du 2 mai 2002, est abrogé.

Art. 21. A l'article 158 du même Code, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans l'alinéa 1er, le numéro “113” est remplacé par le numéro “112”;

2° l'alinéa 1er du texte néerlandais est remplacé par ce qui suit:

“Ten einde een tekort in de waardering van de in artikel 111 aangeduide goederen aan te tonen, kan de ontvanger een controleschatting vorderen op de wijze en in de vorm voorgeschreven bij de artikelen 112 tot 122.”;

3° dans l'alinéa 2, les mots “l'association” sont remplacés par les mots “le redevable”.

Art. 22. Dans l'article 158*bis*, alinéa 1er, du même Code, renuméroté par la loi du 22 juillet 1993 et modifié par l'arrêté royal du 20 juillet 2000 et par la loi du 2 mai 2002, les mots “Toute association sans but lucratif, fondation privée ou association internationale sans but lucratif” sont remplacés par les mots “Tout redevable”.

Art. 23. Dans l'article 159 du même Code, complété par la loi-programme (I) du 27 décembre 2006, les mots “des omissions de biens ou des insuffisances d'évaluation” sont supprimés.

Art. 17. In het hoofdstuk III van boek II van hetzelfde Wetboek, wordt een artikel 151/1 ingevoegd, luidende:

“Art. 151/1. De in artikel 147 bedoelde instellingen zijn vrijgesteld van het indienen van een aangifte wanneer hun belastbare bezittingen de in artikel 152 bedoelde eerste schijf niet overschrijden.”

Art. 18. Artikel 152, van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij het koninklijk besluit van 13 juli 2001 wordt vervangen als volgt:

“Art. 152. De taks wordt geheven volgens het tarief in de onderstaande tabel aangeduid.

- niets op de eerste schijf van 50.000 euro;
- op de schijf van 50.000,01 tot 250.000 euro: 0,15 percent;
- op de schijf van 250.000,01 tot 500.000 euro: 0,30 percent;
- boven 500.000 euro: 0,45 percent.”

Art. 19. Artikel 156 van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 25 december 2017, wordt opgeheven.

Art. 20. Artikel 157 van hetzelfde Wetboek, gewijzigd bij de wet van 2 mei 2002, wordt opgeheven.

Art. 21. In artikel 158 van hetzelfde Wetboek, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid van de Franse tekst, wordt het nummer “113” vervangen door het nummer “112”;

2° het eerste lid wordt vervangen als volgt:

“Ten einde een tekort in de waardering van de in artikel 111 aangeduide goederen aan te tonen, kan de ontvanger een controleschatting vorderen op de wijze en in de vorm voorgeschreven bij de artikelen 112 tot 122.”;

3° in het tweede lid, wordt het woord “vereniging” vervangen door het woord “belastingplichtige”.

Art. 22. In artikel 158*bis*, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, vernummerd bij de wet van 22 juli 1993 en gewijzigd bij het koninklijk besluit van 20 juli 2000 en de wet van 2 mei 2002, worden de woorden “vereniging zonder winstoogmerk, private stichting of internationale vereniging zonder winstoogmerk” vervangen door het woord “belastingplichtige”.

Art. 23. In artikel 159 van hetzelfde Wetboek, aangevuld bij de programma-wet (I) van 27 december 2006, worden de woorden “der verzuimen van goederen of der te lage waarдерingen” geschrapt.

Chapitre 2

Mesure transitoire relative à l'article 156 du Code des droits de succession

Art. 24. Le redevable qui a usé de la faculté visée à l'article 156 du Code des droits de succession tel qu'il existait avant son abrogation par l'article 19 de la présente loi et dont les avoirs ou leur valeur a subi, au premier janvier de l'une ou l'autre des deux années pour lesquelles la taxe a été payée anticipativement, une augmentation telle que la taxe afférente à cette augmentation atteigne au moins 25 euros, est tenu, au plus tard le 31 mars de ladite année, de déposer une déclaration et de payer la taxe pour l'ensemble de ses avoirs imposables, sauf déduction de la taxe déjà payée.

Le Roi peut déterminer des modalités de dépôt des déclarations complémentaires visées à l'alinéa 1er.

Chapitre 3

Entrée en vigueur

Art. 25. Le titre 3 entre en vigueur le 1er janvier 2024.

Titre 4 – Modifications du Code des droits d'enregistrement, d'hypothèque et de greffe relatives à des dispositions en matière de vente publique de biens meubles

Art. 26 L'article 227 du Code des droits d'enregistrement, d'hypothèque et de greffe, modifié en dernier lieu par la loi du 11 juillet 2018, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 227. Tout officier public chargé de procéder à une vente publique d'objets mobiliers est tenu d'en informer préalablement le bureau compétent, sauf s'agissant d'objets appartenant à l'État, aux entités fédérées, provinces, communes ou établissements publics.

Le Roi peut déterminer:

1° les modalités de cette information et la mention, si la partie venderesse en a un, de son numéro d'identification dans le Registre national des personnes physiques, dans les registres de la Banque-carrefour de la sécurité sociale ou de la Banque-Carrefour des Entreprises;

2° que l'information doit être accompagnée de métadonnées.”.

Art. 27. L'article 229 du même Code, modifié en dernier lieu par l'arrêté royal du 20 juillet 2000, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 229. Il est encouru par l'officier public ou le fonctionnaire instrumentant une amende de 25 euros pour chaque contravention aux articles 227 et 228.”.

Art. 28. Le titre 4 entre en vigueur le 1er janvier 2024.

Hoofdstuk 2

Overgangsmaatregel betreffende artikel 156 van het Wetboek der successierechten

Art. 24. Een belastingplichtige die gebruik heeft gemaakt van de mogelijkheid bedoeld in artikel 156 van het Wetboek der successierechten zoals dat bestond voor de afschaffing ervan bij artikel 19 van deze wet en waarvan de bezittingen of de waarde ervan op de eerste januari van een van de twee jaren waarvoor de taks vooraf betaald is, zodanig vermeerderd zijn dat de taks over het meerdere ten minste 25 euro bereikt, is gehouden, uiterlijk op 31 maart van dat jaar, een aangifte in te dienen en de belasting voor het geheel van zijn belastbaar vermogen te voldoen, onder aftrek van het reeds betaalde.

De Koning kan nadere regels bepalen voor de indiening van de aanvullende aangiften bedoeld in het eerste lid.

Hoofdstuk 3

Inwerkingtreding

Art. 25. Titel 3 treedt in werking op 1 januari 2024.

Titel 4 – Wijzigingen van het Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten betreffende bepalingen inzake openbare verkoop van roerende goederen

Art. 26. Artikel 227 van het Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 11 juli 2018, wordt vervangen als volgt:

“Art. 227. Iedere openbare officier die belast is met de openbare verkoop van roerende voorwerpen moet daarvan vooraf kennis geven aan het bevoegde kantoor, behalve wanneer het gaat om voorwerpen die aan de Staat, de gefedereerde entiteiten, de provincies, de gemeenten of de openbare instellingen toebehoren.

De Koning kan bepalen:

1° de nadere regels van deze kennisgeving en de vermelding, als de verkopende partij er een heeft, van haar identificatienummer in het Rijksregister van de natuurlijke personen of in de registers van de Kruispuntbank van de sociale zekerheid of in de Kruispuntbank van Ondernemingen;

2° dat de kennisgeving vergezeld moet gaan van metagegevens.”.

Art. 27. Artikel 229 van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij het koninklijk besluit van 20 juli 2000, wordt vervangen als volgt:

“Art. 229. De instrumenterende openbare officier of ambtenaar verbeurt voor elke overtreding van de artikelen 227 en 228 een geldboete van 25 euro.”.

Art. 28. Titel 4 treedt in werking op 1 januari 2024.

Titre 5 – Modifications relatives aux impôts sur les revenus

Chapitre 1er

Crédit d'impôt pour l'indemnité kilométrique vélo octroyée en application de la CCT n° 164

Art. 29. Pour l'application du présent chapitre, on entend par:

1° vélo: un cycle, un cycle motorisé, ou un speed pedelec, tels que définis dans le règlement général sur la police de la circulation routière, étant entendu que les cycles motorisés et les speed pedelecs n'entrent en considération que lorsqu'ils sont propulsés de façon électrique;

2° indemnité kilométrique vélo: le montant de l'indemnité kilométrique qu'un employeur attribue et paie à un travailleur pour couvrir les frais pour les kilomètres effectivement parcourus à vélo entre le lieu de résidence et le lieu de travail;

3° indemnité kilométrique vélo de référence: l'indemnité kilométrique vélo accordée pour les déplacements à la date du 1er juillet 2022;

4° convention collective de travail relative à l'indemnité kilométrique vélo: la convention collective de travail n° 164 concernant l'intervention de l'employeur pour les déplacements effectués à vélo par le travailleur entre son domicile et son lieu de travail, rendue obligatoire par l'arrêté royal du ...;

5° augmentation de l'indemnité kilométrique vélo: un montant par kilomètre égal à la différence positive entre le montant de l'indemnité kilométrique vélo pour les déplacements à un moment déterminé accordée en application de la convention collective de travail relative à l'indemnité kilométrique vélo, et l'indemnité kilométrique vélo de référence;

6° Code: le Code des impôts sur les revenus 1992.

Art. 30. § 1er. Aux contribuables assujettis à l'impôt des personnes physiques, l'impôt des sociétés, l'impôt des personnes morales ou l'impôt des non-résidents, il est octroyé, aux conditions prévues à l'alinéa 2, un crédit d'impôt pour l'augmentation de l'indemnité kilométrique vélo qu'ils accordent pour les déplacements effectués au cours de la période allant du 1er mai 2023 jusqu'au 31 décembre 2024 inclus.

Le crédit d'impôt:

1° est octroyé pour autant que l'augmentation de l'indemnité kilométrique vélo ne soit pas compensée par des tiers;

2° n'est pas octroyé pour l'augmentation de l'indemnité kilométrique vélo qui est à charge d'un établissement étranger du contribuable;

Titel 5 – Wijzigingen betreffende de inkomstenbelastingen

Hoofdstuk 1

Belastingkrediet voor de fietskilometervergoeding toegekend in toepassing van cao nr. 164

Art. 29. Voor de toepassing van dit hoofdstuk wordt verstaan onder:

1° fiets: een rijwiel, een gemotoriseerd rijwiel of een speed pedelec, zoals gedefinieerd in het algemeen reglement op de politie van het wegverkeer, met dien verstande dat de gemotoriseerde rijwielen en de speed pedelecs enkel in aanmerking worden genomen wanneer ze elektrisch worden aangedreven;

2° fietskilometervergoeding: het bedrag van de kilometervergoeding die een werkgever aan een werknemer toekent en betaalt om tegemoet te komen in de kosten van de werknemer voor de werkelijke per fiets afgelegde kilometers tussen de woonplaats van de werknemer en zijn plaats van tewerkstelling;

3° referentiefietskilometervergoeding: de fietskilometervergoeding toegekend voor verplaatsingen op 1 juli 2022;

4° collectieve arbeidsovereenkomst betreffende de fietskilometervergoeding: de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 164 betreffende de tegemoetkoming van de werkgever voor de verplaatsingen per fiets van de werknemer tussen zijn woonplaats en zijn plaats van tewerkstelling, algemeen verbindend verklaard bij het koninklijk besluit van ...;

5° verhoging van de fietskilometervergoeding: een bedrag per kilometer gelijk aan het positieve verschil tussen het bedrag van de fietskilometervergoeding voor de verplaatsingen op een bepaald tijdstip die wordt toegekend in toepassing van de collectieve arbeidsovereenkomst betreffende de fietskilometervergoeding, en de referentiefietskilometervergoeding;

6° Wetboek: het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992.

Art. 30. § 1. Aan de belastingplichtigen die onderworpen zijn aan de personenbelasting, de vennootschapsbelasting, de rechtspersonenbelasting of de belasting van niet-inwoners wordt onder de in het tweede lid vermelde voorwaarden een belastingkrediet verleend voor de verhoging van de fietskilometervergoeding die zij toekennen voor de verplaatsingen gedaan in de periode van 1 mei 2023 tot en met 31 december 2024.

Het belasting krediet wordt:

1° verleend voor zover de verhoging van de fietskilometervergoeding niet door derden wordt vergoed;

2° niet verleend voor de verhoging van de fietskilometervergoeding die ten laste is van een buitenlandse inrichting van de belastingplichtige;

3° pour ce qui concerne les contribuables assujettis à l'impôt des non-résidents, n'est octroyé que pour l'augmentation qui, abstraction faite de l'application du paragraphe 3, grève les revenus produits ou recueillis en Belgique qui sont soumis à l'un des impôts visés à l'alinéa 1er.

§ 2. Le montant du crédit d'impôt pour l'augmentation de l'indemnité kilométrique vélo est égal à l'augmentation de l'indemnité kilométrique vélo multipliée par le nombre de kilomètres pour lesquels l'indemnité kilométrique vélo est accordée, avec un maximum de 20 kilomètres par trajet simple.

§ 3. Le crédit d'impôt est octroyé pour chaque période imposable liée à l'exercice d'imposition 2023, 2024, 2025 ou 2026 au cours de laquelle le contribuable accorde une augmentation de l'indemnité kilométrique pour des déplacements effectués au cours de la période allant du 1er mai 2023 jusqu'au 31 décembre 2024 inclus.

§ 4. Par dérogation aux articles 49, 66, 183 et 235 du Code, l'augmentation de l'indemnité kilométrique vélo pour laquelle le crédit d'impôt est octroyé, n'est pas déductible en tant que frais professionnels.

Art. 31. § 1er. Le crédit d'impôt visé au présent chapitre est imputé intégralement sur l'impôt des personnes physiques, l'impôt des sociétés, l'impôt des personnes morales ou l'impôt des non-résidents.

Le crédit d'impôt est également imputé sur les taxes additionnelles à l'impôt des personnes physiques visées au titre VIII du Code.

La partie du crédit d'impôt qui ne peut pas être imputée, est restituée pour autant que cette partie atteigne 2,50 euros.

§ 2. Le crédit d'impôt visé au présent chapitre est:

1° pour l'application de l'article 158 du Code, considéré comme un crédit d'impôt qui se rattache aux revenus mentionnés audit article;

2° pour l'application de l'article 245, alinéa 1er, du Code, assimilé au crédit d'impôt visé à l'article 289ter du Code;

3° pour l'application de l'article 413/1, § 1er, alinéa 2, premier et troisième tirets, du Code, assimilé au crédit d'impôt visé à l'article 289ter du Code;

4° pour l'application de l'article 413/1, § 1er, alinéa 2, deuxième et quatrième tiret, du Code, assimilé aux versements anticipés, aux précomptes, et aux autres éléments visés aux articles 289^{quater} à 295 du Code.

Art. 32. Pour l'application de l'article 344, § 1er, du Code, les dispositions des articles 29 à 31 sont assimilées à une disposition de ce Code.

3° wat de aan de belasting van niet-inwoners onderworpen belastingplichtigen betreft, enkel verleend voor de verhoging die, de toepassing van paragraaf 3 buiten beschouwing gelaten, drukt op de in België behaalde of verkregen inkomsten die aan één van de in het eerste lid vermelde belastingen zijn onderworpen.

§ 2. Het bedrag van het belastingkrediet voor de verhoging van de fietskilometervergoeding is gelijk aan de verhoging van de fietskilometervergoeding vermenigvuldigd met het aantal kilometers waarvoor de fietskilometervergoeding is toegekend, met een maximum van 20 kilometer per enkel traject.

§ 3. Het belastingkrediet wordt verleend voor elk belastbaar tijdperk dat verbonden is met de aanslagjaren 2023, 2024, 2025 of 2026 waarin de belastingplichtige een verhoging van de fietskilometervergoeding voor in de periode van 1 mei 2023 tot 31 december 2024 gedane verplaatsingen toekent.

§ 4. In afwijking van de artikelen 49, 183 en 235 van het Wetboek, is de verhoging van de fietskilometervergoeding waarvoor het belastingkrediet wordt verleend, niet als beroepskost aftrekbaar.

Art. 31. § 1. Het in dit hoofdstuk bedoelde belastingkrediet wordt volledig met de personenbelasting, vennootschapsbelasting, rechtspersonenbelasting of belasting van niet-inwoners verrekend.

Het belastingkrediet wordt tevens verrekend met de in titel VIII van het Wetboek bedoelde aanvullende belastingen op de personenbelasting.

Het gedeelte van het belastingkrediet dat niet kan worden verrekend, wordt terugbetaald indien het tenminste 2,50 euro bedraagt.

§ 2. Het in dit hoofdstuk bedoelde belastingkrediet wordt:

1° voor de toepassing van artikel 158 van het Wetboek aangemerkt als een belastingkrediet dat betrekking heeft op de in dat artikel vermelde inkomsten;

2° voor de toepassing van artikel 245, eerste lid, van het Wetboek gelijkgesteld met het in artikel 289ter van het Wetboek bedoelde belastingkrediet;

3° voor de toepassing van artikel 413/1, § 1, tweede lid, eerste en derde streepje, van het Wetboek gelijkgesteld met het in artikel 289ter van het Wetboek bedoelde belastingkrediet;

4° voor de toepassing van artikel 413/1, § 1, tweede lid, tweede en vierde streepje, van het Wetboek gelijkgesteld met de in artikel 289^{quater} tot 295 van het Wetboek bedoelde voorafbetalingen, voorheffingen en andere elementen.

Art. 32. De bepalingen van de artikelen 29 tot 31 worden voor de toepassing van artikel 344, § 1, van het Wetboek gelijkgesteld met een bepaling van dat Wetboek.

Art. 33. Le Roi peut déterminer les modalités d'administration de la preuve qu'il est satisfait aux conditions d'application du crédit d'impôt visé au présent chapitre.

Art. 34. Le présent chapitre est applicable aux indemnités kilométriques vélo attribuées pour les déplacements parcourus à partir du 1er mai 2023.

Chapitre 2

Modifications concernant le budget mobilité

Art. 35. Dans l'article 2, alinéa 2, de la loi du 17 mars 2019 concernant l'instauration d'un budget mobilité, le 1° est remplacé comme suit:

"1° aux travailleurs: les personnes qui, autrement qu'en vertu d'un contrat de travail, fournissent des prestations de travail dans le secteur public, toutes les autres personnes qui, autrement qu'en vertu d'un contrat de travail, fournissent des prestations de travail sous l'autorité d'une autre personne, ainsi que les bourgmestres, échevins et députés provinciaux;"

Art. 36. Dans l'article 3, § 1er, 8°, b), deuxième tiret, de la même loi, les mots " , tant en Belgique que dans l'Espace économique européen " sont abrogés.

Art. 37. L'article 7, alinéa 2, de la même loi, est complété par les mots "tel que visé à l'article 12, § 1er".

Art. 38. Dans l'article 8, § 2, de la même loi, remplacé par la loi du 25 novembre 2021, les 1° et 2° sont remplacés comme suit:

"1° la mise à disposition d'une voiture de société respectueuse de l'environnement et les frais y afférents conformément à la politique relative aux voitures de société, comme les frais de carburant et la cotisation de solidarité due en application de l'article 38, § 3^{quater}, de la loi du 29 juin 1981 établissant les principes généraux de la sécurité sociale des travailleurs salariés;

2° des moyens de transport durables tant en Belgique que dans l'Espace économique européen, dont l'employeur fait au moins une offre au travailleur, et, le cas échéant, les frais de gestion du budget mobilité."

Art. 39. L'article 12, § 4, de la même loi, inséré par la loi du 25 novembre 2021, est complété par deux alinéas, rédigés comme suit:

"La condition visée à l'alinéa 1er est vérifiée au moment de l'octroi du budget mobilité, dans les situations visées à l'article 13, § 1er, ainsi que le 1er janvier de chaque année, en prenant le cas échéant en compte le montant indexé conformément à l'article 13, § 2.

Les montants visés à l'alinéa 1er sont adaptés le 1er janvier de chaque année, et pour la première fois le 1er janvier 2024, conformément à la formule suivante: le montant de base est

Art. 33. De Koning kan de nadere modaliteiten vastleggen voor het leveren van het bewijs dat aan de voorwaarden voor de toepassing van het in dit hoofdstuk bedoelde belastingkrediet is voldaan.

Art. 34. Dit hoofdstuk is van toepassing op de fietskilometervergoedingen die worden toegekend voor verplaatsingen afgelegd vanaf 1 mei 2023.

Hoofdstuk 2

Wijzigingen met betrekking tot het mobiliteitsbudget

Art. 35. In artikel 2, tweede lid, van de wet van 17 maart 2019 betreffende de invoering van een mobiliteitsbudget, wordt de bepaling onder 1° vervangen als volgt:

"1° met werknemers: de personen die anders dan krachtens een arbeidsovereenkomst arbeid verrichten in de overheidssector, alle andere personen die, anders dan krachtens een arbeidsovereenkomst, arbeid verrichten onder het gezag van een ander persoon, alsook de burgemeesters, schepenen en gedeputeerden van de provincies;"

Art. 36. In artikel 3, § 1, 8°, b), tweede streepje, van dezelfde wet, worden de woorden " , zowel in België als binnen de Europese Economische Ruimte " opgeheven.

Art. 37. Artikel 7, tweede lid, van dezelfde wet, wordt aangevuld met de woorden "zoals bedoeld in artikel 12, § 1".

Art. 38. In artikel 8, § 2, van dezelfde wet, vervangen bij de wet van 25 november 2021, worden de bepalingen onder 1° en 2° vervangen als volgt:

"1° de terbeschikkingstelling van een milieuvriendelijke bedrijfswagen en daarmee gerelateerde kosten in het kader van het bedrijfswagenbeleid, zoals de brandstofkosten en de verschuldigde solidariteitsbijdrage bij toepassing van artikel 38, § 3^{quater}, van de wet van 29 juni 1981 houdende de algemene beginselen van de sociale zekerheid voor werknemers;

2° duurzame vervoermiddelen zowel in België als binnen de Europese Economische Ruimte, waarvan de werkgever minstens een aanbod doet aan de werknemer, en, in voorkomend geval, de kosten voor het beheer van het mobiliteitsbudget."

Art. 39. Artikel 12, § 4, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 25 november 2021, wordt aangevuld met twee leden, luidende:

"De in het eerste lid bedoelde voorwaarde wordt getoetst op het ogenblik van de toekenning van het mobiliteitsbudget, in de in artikel 13, § 1, bedoelde situaties, alsook op 1 januari van elk jaar, waarbij in voorkomend geval rekening wordt gehouden met het overeenkomstig artikel 13, § 2, geïndexeerde bedrag.

Op 1 januari van elk jaar, en voor het eerst op 1 januari 2024, worden de in het eerste lid vermelde bedragen aangepast volgens de volgende formule: het basisbedrag wordt

multiplié par l'indice santé lissé tel que visé à l'article 2, § 2, de l'arrêté royal portant exécution de la loi du 6 janvier 1989 de sauvegarde de la compétitivité du pays, confirmé par la loi du 30 mars 1994 portant des dispositions sociales, du mois de novembre de l'année précédant celle durant laquelle le nouveau montant sera applicable et divisé par l'indice santé lissé du mois de novembre 2022. Les montants sont arrondis à l'euro supérieur ou inférieur, selon que le chiffre des centimes atteint ou non 50."

Art. 40. Dans l'article 13, § 1er, de la même loi, les mots "budget mobilité" sont remplacés par les mots "montant du budget mobilité visé à l'article 12, § 1er,".

Art. 41. Le présent chapitre entre en vigueur le 1er janvier 2024.

Chapitre 3

Modification de la loi-programme du 27 décembre 2021

Art. 42. Dans l'article 17/2, § 2, alinéa 1er, de la loi-programme du 27 décembre 2021, inséré par la loi du 21 décembre 2022, dans le texte néerlandais, les modifications suivantes sont apportées:

1° les mots "of een vestiging van een onderneming" sont insérés entre les mots "aan een onderneming" et les mots "ingeschreven in de Kruispuntbank";

2° le mot "Ondernemingendie" est remplacé par les mot "Ondernemingen die";

3° le mot "eerst" est remplacé par le mot "eerste";

4° le mot "bestoond" est remplacé par le mot "bestond";

5° le mot "beantwoorde" est remplacé par le mot "beantwoordde";

6° le mot "publicatievan" est remplacé par les mots "publicatie van".

Chapitre 4

Modifications diverses du Code des impôts sur les revenus 1992

Art. 43. Dans l'article 2, § 1er, 6°/1, alinéa 2, du Code des impôts sur les revenus 1992, inséré par la loi du 17 mars 2019, les modifications suivantes sont apportées:

1° le c) est remplacé par ce qui suit:

"c) Opération assimilée à la fusion par absorption:

vermenigvuldigd met het cijfer van de afgevlakte gezondheidsindex als bedoeld in artikel 2, § 2, van het koninklijk besluit van 24 december 1993 ter uitvoering van de wet van 6 januari 1989 tot vrijwaring van 's lands concurrentievermogen, bekrachtigd bij de wet van 30 maart 1994 houdende sociale bepalingen, voor de maand november van het jaar voorafgaand aan het jaar waarin het nieuwe bedrag van toepassing zal zijn en gedeeld door het cijfer van de afgevlakte gezondheidsindex voor de maand november 2022. De bedragen worden afgerond tot de hogere of lagere euro naargelang het cijfer van de centen al dan niet 50 bereikt."

Art. 40 In artikel 13, § 1, van dezelfde wet, worden de woorden "het mobiliteitsbudget" vervangen door de woorden "het bedrag van het mobiliteitsbudget zoals bedoeld in artikel 12, § 1,".

Art. 41 Dit hoofdstuk treedt in werking op 1 januari 2024.

Hoofdstuk 3

Wijziging van de programmawet van 27 december 2021

Art. 42. In artikel 17/2, § 2, eerste lid, van de programmawet van 27 december 2021, ingevoegd bij de wet van 21 december 2022, worden in de Nederlandse tekst de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden "of een vestiging van een onderneming" worden ingevoegd tussen de woorden "aan een onderneming" en de woorden "ingeschreven in de Kruispuntbank";

2° het woord "Ondernemingendie" wordt vervangen door de woorden "Ondernemingen die".

3° het woord "eerst" wordt vervangen door het woord "eerste";

4° het woord "bestoond" wordt vervangen door het woord "bestond";

5° het woord "beantwoorde" wordt vervangen door het woord "beantwoordde";

6° het woord "publicatievan" wordt vervangen door de woorden "publicatie van".

Hoofdstuk 4

Diverse wijzigingen van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992

Art. 43. In artikel 2, § 1, 6°/1, tweede lid, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, ingevoegd bij de wet van 17 maart 2019, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de bepaling onder c), wordt vervangen als volgt:

"c) Verrichting gelijkgesteld met een fusie door overneming:

1) l'opération par laquelle une société transfère, par suite de sa dissolution sans liquidation, l'ensemble de son patrimoine, activement et passivement, à la société qui détient toutes ses actions ou parts et autres titres conférant le droit de vote;

2) l'opération par laquelle une société transfère, par suite de sa dissolution sans liquidation, l'ensemble de son patrimoine, activement et passivement, à une autre société sans émission d'actions ou parts dans la société bénéficiaire lorsque toutes leurs actions ou parts et autres titres conférant le droit de vote sont entre les mains d'une personne ou lorsque les associés ou les actionnaires des sociétés qui fusionnent détiennent dans la même proportion leurs titres et actions ou parts dans toutes les sociétés qui fusionnent;";

2) dans le g), 1), les mots "d'actions ou parts de la société ou des sociétés bénéficiaires" sont remplacés par les mots "d'actions ou parts de la société ou des sociétés bénéficiaires, de la société scindée ou tant de la ou des sociétés bénéficiaires que de la société scindée".

Art. 44. Dans l'article 32/1 du même Code, inséré par la loi-programme du 27 décembre 2021 et modifié en dernier lieu par la loi du 21 décembre 2022, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le paragraphe 3, l'alinéa 7 est abrogé;

2° l'article est complété par un paragraphe 10, rédigé comme suit:

"§ 10. L'employeur ou la société indique les données suivantes sur la fiche visée à l'article 57:

1° le montant de la rémunération telle que définie au paragraphe 3, alinéa 2, payée ou attribuée au contribuable impatrié pour cette période imposable;

2° le montant considéré comme un remboursement de dépenses propres à l'employeur en application du paragraphe 5;

3° le montant considéré comme un remboursement de dépenses propres à l'employeur en application du paragraphe 6.

Art. 45. Dans l'article 32/2 du même Code, inséré par la loi-programme du 27 décembre 2021 et modifié en dernier lieu par la loi du 21 décembre 2022, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le paragraphe 3, l'alinéa 2 est abrogé;

2° dans le paragraphe 5, alinéa 2, les mots "ou société" et les mots "ou cette société" sont abrogés;

3° l'article est complété par un paragraphe 10, rédigé comme suit:

1) de rechtshandeling waarbij de activa en de passiva van het vermogen van een vennootschap, als gevolg van haar ontbinding zonder vereffening, in hun geheel overgaan op de vennootschap die al haar aandelen en andere stemrechtverlenende effecten bezit;

2) de rechtshandeling waarbij de activa en de passiva van het vermogen van een vennootschap, als gevolg van haar ontbinding zonder vereffening, in hun geheel overgaan op een andere vennootschap zonder uitgifte van aandelen in de verkrijgende vennootschap wanneer al de aandelen en andere stemrechtverlenende effecten van de fuserende vennootschappen in handen zijn van één persoon of wanneer de vennoten of aandeelhouders in de fuserende vennootschappen hun effecten en aandelen in alle fuserende vennootschappen in dezelfde verhouding aanhouden;";

2° in de bepaling onder g), 1), worden de woorden "van aandelen van de verkrijgende vennootschap of vennootschappen" vervangen door de woorden "van aandelen van de verkrijgende vennootschap of vennootschappen, van de gesplitste vennootschap of van zowel de verkrijgende vennootschap of vennootschappen als de gesplitste vennootschap".

Art. 44. In artikel 32/1 van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de programmawet van 27 december 2021 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 21 december 2022, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 3 wordt het zevende lid opgeheven;

2° het artikel wordt aangevuld met een paragraaf 10, luidende:

"§ 10. De werkgever of de vennootschap vermeldt de volgende gegevens op de in artikel 57 bedoelde fiche:

1° het bedrag van de aan de ingekomen belastingplichtige voor dat belastbaar tijdperk betaalde of toegekende bezoldiging zoals omschreven in paragraaf 3, tweede lid;

2° het bedrag aangemerkt als terugbetaling van eigen kosten van de werkgever in toepassing van paragraaf 5;

3° het bedrag aangemerkt als terugbetaling van eigen kosten van de werkgever in toepassing van paragraaf 6.

Art. 45. In artikel 32/2 van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de programmawet van 27 december 2021 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 21 december 2022, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 3 wordt het tweede lid opgeheven;

2° in paragraaf 5, tweede lid, worden de woorden "of vennootschap" telkens opgeheven;

3° het artikel wordt aangevuld met een paragraaf 10, luidende:

“§ 10. L'employeur indique les données suivantes sur la fiche visée à l'article 57:

1° le montant de la rémunération telle que visée au paragraphe 5, alinéa 2, payée ou attribuée au chercheur impatrié;

2° le montant considéré comme un remboursement de dépenses propres à l'employeur en application du paragraphe 5;

3° le montant considéré comme un remboursement de dépenses propres à l'employeur en application du paragraphe 6.”

Art. 46. A l'article 38, § 1er, du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du XX mois 2023 (Loi diverse V), les modifications suivantes sont apportées:

1° dans l'alinéa 1er, 21°, le mot “cinq” est remplacé par le mot “huit”;

2° dans l'alinéa 4, les mots “les indemnités de tuteurs visées à l'alinéa 1er, 21°,” sont insérés entre les mots “visées à l'alinéa 1er, 12°,” et les mots “les indemnités en raison de la fourniture de prestations artistiques”.

Art. 47. L'article 48, alinéa 2, du même Code, modifié par les lois du 7 avril 2005, du 31 janvier 2009 et 21 mars 2021, et par l'arrêté royal du 3 octobre 2019, est remplacé par ce qui suit:

“Sont exonérées les réductions de valeur et provisions sur créances sur les cocontractants à la suite de la constatation d'un accord amiable en vertu des articles XX.38 ou XX.65, à l'exception du paragraphe 3, alinéa 2, ou XX.83/30, à l'exception du paragraphe 3, alinéa 2, du Code de droit économique ou à la suite de l'homologation d'un plan de réorganisation en vertu des articles XX.79 ou XX.83/15 ou XX.83/35 du même Code, et ce, durant les périodes imposables jusqu'à l'exécution intégrale de l'accord amiable ou du plan, ou jusqu'à son retrait.”

Art. 48. L'article 48/1 du même Code, modifié par les lois du 7 avril 2005 et du 31 janvier 2009, et par l'arrêté royal du 3 octobre 2019, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 48/1. Sont exonérés selon les modalités d'application fixées par le Roi, les bénéfices provenant de moins-values actées par le débiteur sur des éléments du passif à la suite de la constatation d'un accord amiable en vertu des articles XX.38 ou XX.65, à l'exception du paragraphe 3, alinéa 2, ou XX.83/30, à l'exception du paragraphe 3, alinéa 2, du Code de droit économique ou à la suite de l'homologation d'un plan de réorganisation en vertu des articles XX.79 ou XX.83/15 ou XX.83/35 du même Code, et ce, durant les périodes imposables jusqu'à l'exécution intégrale de l'accord amiable ou du plan, ou jusqu'à son retrait.

“§ 10. De werkgever vermeldt de volgende gegevens op de in artikel 57 bedoelde fiche:

1° het bedrag van de aan de inkomen onderzoeker betaalde of toegekende bezoldiging zoals omschreven in paragraaf 5, tweede lid;

2° het bedrag aangemerkt als terugbetaling van eigen kosten van de werkgever in toepassing van paragraaf 5;

3° het bedrag aangemerkt als terugbetaling van eigen kosten van de werkgever in toepassing van paragraaf 6.”

Art. 46. In artikel 38, § 1, van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van XX maand 2023 (Wet diverse V), worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid wordt in de bepaling onder 21°, het woord “vijf” vervangen door het woord “acht”;

2° in het vierde lid worden de woorden “de in het eerste lid, 21°, bedoelde vergoedingen van voogden,” ingevoegd tussen de woorden “vergoedingen van vrijwilligers,” en de woorden “de in het eerste lid, 23°, bedoelde vergoedingen.”

Art. 47. Artikel 48, tweede lid, van hetzelfde Wetboek, gewijzigd bij de wetten van 7 april 2005, 31 januari 2009 en 21 maart 2021, en bij het koninklijk besluit van 3 oktober 2019, wordt vervangen als volgt:

“De waardeverminderingen en voorzieningen op schuldvorderingen op de medecontractanten ten gevolge van de vaststelling van een minnelijk akkoord in uitvoering van de artikelen XX.38 of XX.65, met uitzondering van paragraaf 3, tweede lid, of XX.83/30, met uitzondering van paragraaf 3, tweede lid, van het Wetboek van economisch recht of ten gevolge van de homologatie van een reorganisatieplan in uitvoering van de artikelen XX.79 of XX.83/15 of XX.83/35 van hetzelfde Wetboek, worden vrijgesteld en dit gedurende de belastbare tijdperken tot de volledige tenuitvoerlegging van het minnelijk akkoord of van het plan, of tot de intrekking ervan.”

Art. 48. Artikel 48/1 van hetzelfde Wetboek, gewijzigd bij de wetten van 7 april 2005 en 31 januari 2009, en bij het koninklijk besluit van 3 oktober 2019, wordt vervangen als volgt:

“Art. 48/1. De winst die voortvloeit uit de minderwaarden die door de schuldenaar zijn opgetekend op bestanddelen van het passief ten gevolge van de vaststelling van een minnelijk akkoord in uitvoering van de artikelen XX.38 of XX.65, met uitzondering van paragraaf 3, tweede lid, of XX.83/30, met uitzondering van paragraaf 3, tweede lid, van het Wetboek van economisch recht of ten gevolge van de homologatie van een reorganisatieplan in uitvoering van de artikelen XX.79 of XX.83/15 of XX.83/35 van hetzelfde Wetboek, worden vrijgesteld volgens de nadere toepassingsregels die de Koning vaststelt en dit gedurende de belastbare tijdperken tot de volledige tenuitvoerlegging van het minnelijk akkoord of van het plan, of tot de intrekking ervan.

Le montant exonéré en application de l'alinéa 1er est repris dans la base imposable de la troisième à la sixième période imposable qui suivent celle au cours de laquelle l'exécution intégrale de l'accord amiable ou du plan, ou son retrait, a eu lieu, à concurrence d'un quart pour chacune de celles-ci, et au plus tard de la période imposable au cours de laquelle a lieu la cessation d'activité pour le solde éventuel.

Le cas échéant, la résiliation totale ou partielle de la remise d'une dette a pour effet d'inclure le solde, tel que déterminé conformément à l'alinéa 2, dans la base imposable de la période au cours de laquelle la résiliation de la remise a eu lieu."

Art. 49. L'article 53 du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du [20 novembre 2022/diverse V], est complété par un 32°, rédigé comme suit:

"32° la taxe sur les jeux et paris et la taxe sur les appareils automatiques de divertissement visées à l'article 3, alinéa 1er, 1° et 2°, de la loi spéciale du 16 janvier 1989 relative au financement des Communautés et des Régions."

Art. 50. L'article 185, § 2, du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 21 décembre 2022, est complété par un alinéa, rédigé comme suit:

"Les principes applicables en matière de prix de transfert à l'intention des entreprises multinationales et des administrations fiscales de l'OCDE, tels que révisés périodiquement, constituent un moyen d'interprétation pour l'application de l'alinéa 1er."

Art. 51. Dans l'article 194^{quinquies}, § 1er, alinéa 2, du même Code, inséré par la loi du 9 février 2017 et modifié par la loi du 27 juin 2021, les mots "l'article 207, alinéa 2, quatrième tiret" sont remplacés par les mots "l'article 207, alinéa 2, troisième tiret".

Art. 52. Dans l'article 198, § 1er, 5°, de la même Code, rétabli par la loi du 24 décembre 2002 et modifié en dernier lieu par la loi du 21 décembre 2013, les mots "sans préjudice de l'application de l'article 53, 32°," sont insérés avant les mots "les impôts".

Art. 53. Dans l'article 219bis, § 1er, alinéa 1er, du même Code, inséré par la loi du 4 mai 1999, les mots "la S.A. Crédit agricole" sont remplacés par les mots "la SA Crelan".

Art. 54. Dans l'article 275⁵, § 2, alinéa 8, du même Code, inséré par la loi du 28 novembre 2022, les mots "primes d'équipe" sont remplacés par les mots "primes de nuit".

Art. 55. A l'article 275^{9/1}, § 2, alinéa 1er, du même Code, inséré par la loi du 26 décembre 2022, le deuxième tiret est remplacé par ce qui suit:

Het overeenkomstig het eerste lid vrijgestelde bedrag wordt opgenomen in de belastbare grondslag van het derde tot en met het zesde belastbare tijdperk volgend op dat waarin de volledige tenuitvoerlegging van het minnelijk akkoord of van het plan werd bewerkstelligd, of de intrekking ervan plaatsvond, ten belope van een vierde voor elk van deze tijdperken, en uiterlijk van het belastbare tijdperk waarin de stopzetting van de werkzaamheid plaatsvindt voor het eventuele saldo.

In voorkomend geval, heeft de gehele of gedeeltelijke herleving van een kwijtscholden schuld tot gevolg dat het saldo, zoals bepaald overeenkomstig het tweede lid, wordt opgenomen in de belastbare grondslag van het tijdperk waarin de herleving heeft plaatsgevonden."

Art. 49. Artikel 53 van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van [20 november 2022/diverse V], wordt aangevuld met een bepaling onder 32°, luidende:

"32° de belasting op de spelen en weddenschappen en de belasting op de automatische ontspanningstoestellen bedoeld in artikel 3, eerste lid, 1° en 2°, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten."

Art. 50. Artikel 185, § 2, van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 21 december 2022, wordt aangevuld met een lid, luidende:

"De OESO-richtlijnen inzake verrekenprijzen voor multinationale ondernemingen en belastingadministraties, zoals die van tijd tot tijd worden herzien, vormen een interpretatiemiddel bij de toepassing van het eerste lid."

Art. 51. In artikel 194^{quinquies}, § 1, tweede lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 9 februari 2017 en gewijzigd bij de wet van 27 juni 2021, worden de woorden "artikel 207, tweede lid, vierde streepje" vervangen door de woorden "artikel 207, tweede lid, derde streepje".

Art. 52. In artikel 198, § 1, 5°, van hetzelfde Wetboek, hersteld bij de wet van 24 december 2002 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 21 december 2013, worden de woorden "onverminderd de toepassing van artikel 53, 32°," ingevoegd vóór de woorden "de gewestelijke belastingen".

Art. 53. In artikel 219bis, § 1, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 4 mei 1999, worden de woorden "de N.V. Landbouwkrediet" vervangen door de woorden "de NV Crelan".

Art. 54. In artikel 275⁵, § 2, achtste lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 28 maart 2022, worden in de Franse tekst de woorden "primes d'équipe" vervangen door de woorden "primes de nuit".

Art. 55. In artikel 275^{9/1}, § 2, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 26 december 2022, wordt het tweede streepje vervangen als volgt:

“- il s’agit de rémunérations qui ont été payées ou attribuées pour les prestations fournies dans le cours d’une période de 40 mois qui débute à partir du mois qui suit le mois endéans lequel la calamité naturelle a eu lieu et qui ont été payées et attribuées au plus tard au cours du 47ème mois qui suit le mois endéans lequel la calamité a eu lieu;”.

Art. 56. A l’article 275¹¹, alinéa 3, du même Code, inséré par la loi du 26 mars 2018, les mots “après application des articles 275¹ à 275¹⁰” sont remplacés par les mots “après application des autres articles de la présente sous-section”.

Art. 57. Dans l’article 307, § 1/2, alinéa 4, du même Code, inséré par la loi du 25 décembre 2017, les mots “si la totalité des paiements effectués au cours de la période imposable” sont remplacés par les mots “si la totalité des paiements effectués au cours de la période imposable, majorée de l’accroissement des dettes aux personnes ou établissements stables visés à l’alinéa 1er qui sont déterminées au cours de la période imposable”.

Art. 58. L’article 362*bis* du même Code, inséré par la loi du 6 juillet 1994 et modifié par la loi du 15 décembre 2004, est remplacé comme suit:

“Art. 362*bis*. § 1er. Dans le chef des contribuables qui affectent à l’exercice de leur activité professionnelle des capitaux non représentés par des actions ou parts, la partie des intérêts courus de ces capitaux ou la partie des indemnités pour coupon manquant qui se rapporte à des intérêts courus de tels capitaux en vertu d’une convention constitutive de sûreté réelle ou d’un prêt, afférente à une période imposable déterminée, est considérée comme un revenu de cette période, même lorsque les intérêts ou les indemnités sont encaissés ou obtenus au cours d’une période ultérieure.

Par dérogation à l’alinéa précédent, dans le chef des cessionnaires, preneurs de gage ou emprunteurs visés à l’article 19, § 2, alinéa 3, le montant total des intérêts qui sont encaissés ou obtenus au cours d’une période imposable déterminée dans le cadre de leur activité professionnelle, est considéré comme un revenu de cette période imposable.

§ 2. La partie des intérêts courus visée au § 1er, afférente à un contrat de capitalisation est égale à la différence positive entre d’une part la valeur de la créance représentative de ce contrat de capitalisation dont dispose la société sur une entreprise d’assurance au terme de la période imposable et d’autre part, les montants versés au titre de prime en exécution de ce contrat.

De la différence déterminée conformément à l’alinéa 1er, est toutefois déduite la partie des intérêts courus taxés telle que déterminée conformément à l’alinéa 1er sur base de la valeur de la créance au terme de la période imposable précédente pour ce contrat.

“- het betreffen bezoldigingen die worden betaald of toegekend voor de prestaties die werden geleverd in een periode van 40 maanden die start vanaf de maand die volgt op de maand waarin de natuurramp heeft plaatsgevonden en die ten laatste worden betaald of toegekend in de 47ste maand die volgt op de maand waarin de natuurramp heeft plaatsgevonden;”.

Art. 56. In artikel 275¹¹, derde lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 26 maart 2018, worden de woorden “die na toepassing van de artikelen 275¹ tot 275¹⁰ verschuldigd is” vervangen door de woorden “die na toepassing van de overige artikelen van deze onderafdeling verschuldigd is”.

Art. 57. In artikel 307, § 1/2, vierde lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 25 december 2017, worden de woorden “voor zover het totaal van de betalingen die tijdens het belastbaar tijdperk werden gedaan” vervangen door de woorden “voor zover het totaal van de betalingen die tijdens het belastbare tijdperk werden gedaan vermeerderd met de tijdens het belastbare tijdperk vastgestelde toename van de schulden aan de in het eerste lid bedoelde personen of vaste inrichtingen”.

Art. 58. Artikel 362*bis*, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 6 juli 1994 en gewijzigd bij de wet van 15 december 2004, wordt vervangen als volgt:

“Art. 362*bis*. § 1. Ten name van belastingplichtigen die kapitalen, niet zijnde aandelen, gebruiken voor het uitoefenen van hun beroepswerkzaamheid wordt het op een bepaald belastbaar tijdperk betrekking hebbende gedeelte van de verlopen interesten van die kapitalen of het gedeelte van de vergoedingen voor ontbrekende coupon dat betrekking heeft op de verlopen interesten van die kapitalen krachtens een zakelijke-zekerheidsovereenkomst of een lening, beschouwd als een inkomen van dat tijdperk, zelfs wanneer de interesten of de vergoedingen gedurende een later tijdperk worden geïnd of verkregen.

In afwijking van het vorige lid, wordt, ten name van de cessionarissen, pandnemers of leningnemers bedoeld in artikel 19, § 2, derde lid, het totale bedrag van de interest die werd geïnd of verkregen gedurende een bepaald belastbaar tijdperk in het kader van hun beroepswerkzaamheid, beschouwd als een inkomen van dat belastbaar tijdperk.

§ 2. Het gedeelte van de in § 1 bedoelde verlopen interesten dat betrekking heeft op een kapitalisatieovereenkomst is gelijk aan het positieve verschil tussen enerzijds de waarde van de vordering die deze kapitalisatieovereenkomst vertegenwoordigt waarover de vennootschap op het einde van het belastbare tijdperk beschikt op een verzekeringsonderneming, en anderzijds de bedragen die als premie zijn gestort in uitvoering van die overeenkomst.

Het overeenkomstig het eerste lid bepaalde verschil wordt evenwel verminderd met het belaste gedeelte van de verlopen interesten zoals bepaald overeenkomstig het eerste lid op basis van de waarde van de vordering aan het einde van het voorgaande belastbare tijdperk voor die overeenkomst.

Pour l'application de l'alinéa 1er, le montant de la prime est réduite proportionnellement en cas de rachat partiel du contrat.”.

Art. 59. L'article 43 produit ses effets le 16 juin 2023.

Les articles 44 et 45 produisent leurs effets le 1er janvier 2023 et est applicable sur les rémunérations qui sont payées ou attribuées à partir de cette date.

L'article 46 est applicable aux revenus payés ou attribués à partir du 1er janvier 2023.

L'article 47 et l'article 48, en ce qu'il modifie l'article 48/1, alinéa 1er, du Code des impôts sur les revenus 1992, entrent en vigueur le ... et sont applicables ... (en fonction de la date d'entrée en vigueur de la loi modifiant le CDE)

L'article 48, en ce qu'il complète l'article 48/1, du même Code, par un alinéa 2, entre en vigueur le ... (date de publication au MB + 10 j) et s'applique aux accords amiables constatés et aux plans de réorganisation homologués à partir de cette date.

L'article 48, en ce qu'il complète l'article 48/1, du même Code, par un alinéa 3, entre en vigueur le ... (date de publication au MB + 10 j) et s'applique aux résiliations de remises de dettes effectuées à partir de cette date.

Les articles 49 et 52 sont applicables aux impôts dus à partir du 1er janvier 2024.

L'article 55 est applicable aux rémunérations payées ou attribuées à partir du 1er août 2023.

L'article 57 est applicable à partir de l'exercice d'imposition 2024.

Titre 6 – Modifications relatives aux douanes et accises

Chapitre 1er

Modifications de la loi du 22 avril 2003 octroyant la qualité d'officier de police judiciaire à certains agents de l'Administration générale des douanes et accises

Art. 60. Dans l'article 3 de la loi du 22 avril 2003 octroyant la qualité d'officier de police judiciaire à certains agents de l'Administration générale des douanes et accises, modifié par la loi du 25 avril 2014, l'alinéa 1er est remplacé par ce qui suit:

“Dans les limites des compétences matérielles fixées à l'alinéa 2, sont revêtus de la qualité d'officier de police judiciaire auxiliaire du procureur du Roi et de l'auditeur du travail, sans préjudice de leurs compétences en matière de douane et d'accises, trente agents du niveau A et huit agents

Voor de toepassing van het eerste lid wordt het bedrag van de premie in geval van gedeeltelijke afkoop van de overeenkomst proportioneel verminderd.”.

Art. 59. Artikel 43 heeft uitwerking met ingang van 16 juni 2023.

De artikelen 44 en 45 hebben uitwerking met ingang van 1 januari 2023 zijn van toepassing op bezoldigingen betaald of toegekend vanaf 1 januari 2023.

Artikel 46 is van toepassing op de vanaf 1 januari 2023 betaalde of toegekende inkomsten.

Artikel 47 en artikel 48, voor zover het artikel 48/1, eerste lid, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 wijzigt, treden in werking op ... en zijn van toepassing ... (afhankelijk van de datum van inwerkingtreding van de wet tot wijziging van het WER)

Artikel 48, voor zover het artikel 48/1 van hetzelfde Wetboek aanvult met een tweede lid, treedt in werking op ... (datum van bekendmaking in het BS + 10 dagen) en is van toepassing op vanaf die datum vastgestelde minnelijke akkoorden en gehomologeerde reorganisatieplannen.

Artikel 48, voor zover het artikel 48/1 van hetzelfde wetboek aanvult met een derde lid, treedt in werking op ... (datum van bekendmaking in het BS + 10 dagen) en is van toepassing op de vanaf die datum plaatsgevonden herlevingen van kwijtscholden schuld.

De artikelen 49 en 52 zijn van toepassing op de vanaf 1 januari 2024 verschuldigde belastingen.

Artikel 55 is van toepassing op bezoldigingen betaald of toegekend vanaf 1 augustus 2023.

Artikel 57 is van toepassing vanaf aanslagjaar 2024.

Titel 6 – Wijzigingen betreffende douane en accijnzen

Hoofdstuk 1

Wijzigingen van de wet van 22 april 2003 houdende toekenning van de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie aan bepaalde ambtenaren van de Algemene administratie van de douane en accijnzen

Art. 60. In artikel 3 van de wet van 22 april 2003 houdende toekenning van de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie aan bepaalde ambtenaren van de Algemene administratie van de douane en accijnzen, gewijzigd bij de wet van 25 april 2014, wordt het eerste lid vervangen als volgt:

“Binnen de perken van de materiële bevoegdheden zoals bepaald in het tweede lid, worden bekleed met de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie, hulpofficier van de procureur des Konings en van de arbeidsauditeur, onverminderd hun bevoegdheden inzake douane en accijnzen

ayant au moins le niveau B, de l'Administration Recherche de l'Administration générale des douanes et accises.”.

Art. 61. Dans l'article 4 de la même loi, le point 3 est remplacé par ce qui suit:

“3. Le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, adapter le nombre des agents visés à l'article 3.”.

Chapitre 2

Modification terminologique de la loi du 22 décembre 2009 relative au régime général d'accise

Art. 62. L'article 21, § 3, dernière alinéa, de la loi du 22 décembre 2009 relative au régime général d'accise, remplacé par l'article 12 de la loi du 16 octobre 2022, dans le texte français, est remplacé par ce qui suit:

“Il convient d'entendre par “à titre occasionnel” un maximum de six mouvements de produits soumis à accise effectués par an sous un régime de suspension de droits.”.

Titre 7 – Procédure et recouvrement

Chapitre 1er

Modifications du Code des impôts sur les revenus 1992

Section 1re – Réduction d'impôt pour libéralités

Art. 63. L'article 145³³, § 1er, alinéa 2, du Code des impôts sur les revenus 1992, inséré par la loi du 13 décembre 2012, est remplacé par ce qui suit:

“La réduction d'impôt pour les libéralités visées à l'alinéa 1er est accordée à condition qu'elles atteignent au moins 25 euros et qu'elles soient justifiées par une attestation que les organismes visés au 1° à 4° sont tenus de délivrer au contribuable qui les a effectuées.”

Art. 64. Dans le même Code, il est inséré un article 323/3, rédigé comme suit:

“Art. 323/3. § 1er. Lorsqu'un organisme visé à l'article 145³³, § 1er, alinéa 1er, 1° à 4° délivre une attestation en vue de l'obtention d'une réduction d'impôt pour une libéralité, il communique annuellement à l'administration par voie électronique les données qui y sont relatives.

La transmission électronique visée à l'alinéa 1er doit être effectuée avant le 1er mars de l'année qui suit l'année calendaire à laquelle se rapporte l'attestation, et pour la première fois avant le 1er mars 2024.

§ 2. Les organismes visés à l'article 145³³, § 1er, alinéa 1er, 1° à 4° sont dispensés de l'obligation annuelle de communication

dertig ambtenaren van het niveau A en acht ambtenaren van minstens het niveau B van de Administratie Opsporing van de Algemene administratie van de douane en accijnzen.”.

Art. 61. In artikel 4 van dezelfde wet, wordt punt 3 vervangen als volgt:

“3. De Koning kan, bij een na overleg in de Ministerraad vastgesteld besluit, het aantal ambtenaren bedoeld in vorenstaand artikel 3 aanpassen.”.

Hoofdstuk 2

Terminologische wijziging aan de wet van 22 december 2009 betreffende de algemene regeling inzake accijnzen

Art. 62. Artikel 21, § 3, laatste lid, van de wet van 22 december 2009 betreffende de algemene regeling inzake accijnzen, vervangen bij artikel 12 van de wet van 16 oktober 2022, wordt, in de Franse tekst, vervangen als volgt:

“Il convient d'entendre par “à titre occasionnel” un maximum de six mouvements de produits soumis à accise effectués par an sous un régime de suspension de droits.”.

Titel 7 – Procedure en invordering

Hoofdstuk 1

Wijzigingen van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992

Afdeling 1 – Belastingvermindering voor giften

Art. 63. Artikel 145³³, § 1, tweede lid van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, ingevoegd bij de wet van 13 december 2012, wordt vervangen als volgt:

“De belastingvermindering voor de in het eerste lid vermelde giften wordt verleend op voorwaarde dat zij ten minste 25 euro bedragen en worden gerechtvaardigd door een attest dat de instanties zoals bedoeld in het eerste lid, 1° tot 4° verplicht zijn af te leveren aan de belastingplichtige die deze heeft gedaan.”

Art. 64. In hetzelfde Wetboek wordt een artikel 323/3 ingevoegd, luidende:

“Art. 323/3. § 1. Wanneer een instantie als bedoeld in artikel 145³³, § 1, eerste lid, 1° tot 4°, een attest aflevert met het oog op het bekomen van de belastingvermindering voor giften, deelt zij de administratie jaarlijks elektronisch de gegevens mee die daarop betrekking hebben.

De in het eerste lid bedoelde elektronische verzending dient te geschieden voor 1 maart van het jaar volgend op het kalenderjaar waarop het attest betrekking heeft, en voor het eerst voor 1 maart 2024.

§ 2. De instanties bedoeld in artikel 145³³, § 1, eerste lid, 1° tot 4°, zijn vrijgesteld van de jaarlijkse verplichting om de

électronique prévue au paragraphe 1er, aussi longtemps qu'ils ne disposent pas des moyens informatiques nécessaires pour remplir cette obligation.

§ 3. Les données qui doivent être communiquées par les organismes visés à l'article 145³³, § 1er, alinéa 1er, 1° à 4 sont:

1° l'année calendrier pour laquelle l'attestation a été délivrée;

2° le numéro d'ordre de l'attestation;

3° La dénomination statutaire, l'adresse du siège social ainsi que le numéro d'entreprise de l'organisme donataire;

4° le nom, le prénom, le numéro d'identification au Registre national des personnes physiques ou, le cas échéant, le numéro d'identification à la Banque Carrefour de la Sécurité Sociale ou le numéro d'entreprise de la Banque Carrefour des Entreprises pour les personnes morales et les sociétés, ainsi que l'adresse du donateur;

5° le montant de la libéralité et la confirmation qu'elle a été effectuée de manière définitive et irrévocable.

§ 4. Dans le seul but d'appliquer le paragraphe 1er, les organismes concernés ont l'autorisation de collecter, de traiter et de communiquer le numéro d'identification au Registre national des personnes physiques.

Lorsque le numéro d'identification précité est déjà en possession des organismes visés pour d'autres finalités, celui-ci peut être utilisé en vue de l'application du paragraphe 1er.

§ 5. Sans préjudice de la conservation nécessaire pour le traitement ultérieur à des fins archivistiques dans l'intérêt public, à des fins de recherche scientifique ou historique ou à des fins statistiques visé à l'article 89 du Règlement (UE) 2016/679 du Parlement européen et du Conseil du 27 avril 2016 relatif à la protection des personnes physiques à l'égard du traitement des données à caractère personnel et à la libre circulation de ces données, et abrogeant la directive (CE) 95/46, les données reçues par le Service public fédéral Finances en application du paragraphe 3 ne sont pas conservées plus longtemps que nécessaire au regard de la finalité pour laquelle elles sont collectées, avec une durée maximale de conservation ne pouvant excéder 10 ans à compter de la réception de ces données, à l'exception des cas où un recours ou une procédure judiciaire est encore pendant à l'expiration de ce délai."

Art. 65. Les articles 63 et 64 de la présente loi entrent en vigueur le 1er janvier 2024.

Section 2 – Détermination des délais de déclaration et suppression des exercices spéciaux en cas de décès

Art. 66. Dans l'article 308 du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 26 janvier 2021, les modifications suivantes sont apportées:

elektronische mededeling bedoeld in paragraaf 1 te voldoen, zolang zij niet beschikken over de nodige geïnformatiseerde middelen om aan deze verplichting te voldoen.

§ 3. De gegevens die moeten worden meegedeeld door de instanties bedoeld in artikel 145³³, § 1, eerste lid, 1° tot 4° zijn:

1° het kalenderjaar waarvoor het attest is uitgereikt;

2° het volgnummer van het attest;

3° de statutaire benaming, het adres van de maatschappelijke zetel alsmede het ondernemingsnummer van de begiftigde instantie;

4° de naam, voornaam, identificatienummer van het Rijksregister van de natuurlijke personen of, in voorkomend geval, het identificatienummer van de Kruispuntbank van de sociale zekerheid of het ondernemingsnummer in de Kruispuntbank voor ondernemingen voor rechtspersonen en vennootschappen en het adres van de schenker;

5° het bedrag van de gift en de bevestiging dat ze definitief en onherroepelijk is verricht.

§ 4. Met als enig doel paragraaf 1 toe te passen, hebben de betrokken instanties de toelating om het identificatienummer van het Rijksregister van de natuurlijke personen te verzamelen, te verwerken en mee te delen.

Wanneer het voormeld identificatienummer reeds voor andere doeleinden in het bezit is van de betrokken instanties, mag het gebruikt worden voor de toepassing van paragraaf 1.

§ 5. Onverminderd de noodzakelijke bewaring voor de verdere verwerking met het oog op archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden bedoeld in artikel 89 van Verordening (EU) 2016/679 van 27 april 2016 van het Europees Parlement en de Raad betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van richtlijn (EG) 95/46, worden de gegevens ontvangen door de Federale Overheidsdienst Financiën met toepassing van paragraaf 3 niet langer bewaard dan noodzakelijk voor de doeleinden waarvoor zij worden verzameld met een maximale bewaartermijn die verstrijkt na 10 jaar vanaf de ontvangst van deze gegevens, met uitzondering van de gevallen waarin nog een beroep of een gerechtelijke procedure hangende is bij het verlopen van deze termijn."

Art. 65. Artikelen 63 en 64 van deze wet treden in werking op 1 januari 2024.

Afdeling 2 – Bepaling van de aangiftetermijnen en de opheffing van de aangifte speciaal in geval van overlijden

Art. 66. In artikel 308 van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 26 januari 2021, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° le paragraphe 1er est remplacé par ce qui suit:

“§ 1er. Les contribuables visés à l'article 305 qui, au 1er janvier de l'année dont le millésime désigne l'exercice d'imposition, réunissent les conditions d'assujettissement telles que visées à l'article 360, à l'impôt des personnes physiques, doivent faire parvenir leur déclaration, au service indiqué sur la formule, au plus tard le 30 juin de l'année dont le millésime désigne l'exercice d'imposition, ce délai ne pouvant être inférieur à un mois à partir de l'envoi du formulaire de déclaration. Si le contribuable opte pour la déclaration électronique visée à l'article 307*bis*, il doit la remettre au plus tard le 15 juillet de l'année dont le millésime désigne l'exercice d'imposition, ce délai ne pouvant être inférieur à un mois à partir de la mise à disposition de la déclaration électronique sur la plateforme électronique du Service public fédéral Finances.

Les contribuables visés à l'article 305 qui, au 1er janvier de l'année dont le millésime désigne l'exercice d'imposition, réunissent les conditions d'assujettissement telles que visées à l'article 360, à l'impôt des non-résidents en tant que non-habitants du Royaume, doivent faire parvenir leur déclaration, au service indiqué sur la formule, dans le délai indiqué sur la formule lequel ne peut être inférieur à un mois à compter soit de son envoi soit de la mise à disposition de la déclaration électronique sur la plateforme électronique du Service public fédéral Finances.

L'obligation de déclaration dans les délais visés à l'alinéa 1 et 2 s'applique également aux héritiers, aux légataires ou aux donateurs universels visés à l'article 305, alinéa 2, en ce qui concerne la déclaration pour l'année du décès du contribuable.”;

2° le paragraphe 2 est remplacé par ce qui suit:

“§ 2. En ce qui concerne la déclaration pour une période imposable antérieure à l'année du décès du contribuable: lorsque les délais prévus au § 1er et à l'article 308/1 ne sont pas expirés à la date du décès du contribuable tenu de remettre une déclaration, il est de cinq mois à compter de cette date, pour les héritiers, légataires ou donateurs universels sauf si les délais prévus au § 1er et à l'article 308/1 sont plus tardifs.”;

3° le paragraphe 3, alinéa 1er, est remplacé par ce qui suit:

“§ 3. Les contribuables visés au § 1er, alinéa 1er, qui n'ont pas reçu de formule de déclaration, doivent en réclamer une, au plus tard le 15 juin de l'année dont le millésime désigne l'exercice d'imposition, au service de taxation dont ils dépendent.”;

4° l'article est complété par un paragraphe 4 rédigé comme suit:

“§ 4. Pour les héritiers, légataires ou donateurs universels visés à l'article 305, alinéa 2, qui choisissent de déposer la

1° paragraaf 1 wordt vervangen als volgt:

“§ 1. De in artikel 305 beoogde belastingplichtigen voor wie op 1 januari van het jaar waarnaar het aanslagjaar wordt genoemd, de gronden voor belastbaarheid zoals bedoeld in artikel 360, inzake personenbelasting, aanwezig zijn, moeten hun aangifte aan de dienst die op het formulier is vermeld doen toekomen ten laatste op 30 juni van het jaar waarnaar het aanslagjaar wordt genoemd, deze termijn mag niet korter zijn dan één maand te rekenen vanaf de verzending van het aangifteformulier. Indien de belastingplichtige opteert voor de in artikel 307*bis* bedoelde elektronische aangifte, moet hij deze ten laatste op 15 juli van het jaar waarnaar het aanslagjaar wordt genoemd indienen, deze termijn mag niet korter zijn dan één maand te rekenen vanaf de terbeschikkingstelling van de elektronische aangifte op het elektronisch platform van de Federale Overheidsdienst Financiën.

De in artikel 305 beoogde belastingplichtigen voor wie op 1 januari van het jaar waarnaar het aanslagjaar wordt genoemd, de gronden voor belastbaarheid zoals bedoeld in artikel 360, als niet-rijksinwoners inzake belasting van niet-inwoners, aanwezig zijn, moeten hun aangifte aan de dienst die op het formulier is vermeld doen toekomen binnen de op het formulier aangegeven termijn, die niet korter mag zijn dan één maand te rekenen vanaf ofwel de verzending ervan ofwel de terbeschikkingstelling van de elektronische aangifte op het elektronisch platform van de Federale Overheidsdienst Financiën.

De indieningsverplichting binnen de in het eerste en tweede lid bedoelde termijnen geldt eveneens voor de in artikel 305, tweede lid, beoogde erfgenamen, algemene legatarissen of begiftigden met betrekking tot de aangifte voor het jaar van overlijden van de belastingplichtige.”;

2° paragraaf 2 wordt vervangen als volgt:

“§ 2. Voor wat betreft de aangifte voor een belastbaar tijdperk voorafgaand aan het jaar van overlijden van de belastingplichtige: indien de in § 1 en artikel 308/1 gestelde termijnen niet zijn verlopen op de datum van overlijden van de belastingplichtige die gehouden is aangifte te doen, bedraagt hij voor de erfgenamen, algemene legatarissen of begiftigden vijf maanden vanaf die datum, behalve indien de termijnen voorzien in paragraaf 1 en in artikel 308/1 later zijn.”;

3° paragraaf 3, eerste lid, wordt vervangen als volgt:

“§ 3. De in § 1, eerste lid, bedoelde belastingplichtigen die geen aangifteformulier hebben ontvangen, moeten bij de aanslagdienst waaronder zij ressorteren uiterlijk op 15 juni van het jaar waarnaar het aanslagjaar wordt genoemd een aangifteformulier aanvragen.”;

4° het artikel wordt aangevuld met een paragraaf 4, luidende:

“§ 4. Voor de in artikel 305, tweede lid bedoelde erfgenamen, algemene legatarissen of begiftigden die er voor kiezen

déclaration de l'année du décès sur papier, l'obligation prévue au paragraphe 3, alinéa 1er, s'applique également.

Pour les héritiers, légataires ou donataires universels visés à l'article 305, alinéa 2, qui choisissent de déposer la déclaration pour une année antérieure à l'année du décès sur papier, le formulaire de déclaration doit être demandé dans un délai de quatre mois à compter du décès du contribuable. Dans ce cas, il y a lieu de préciser le délai dont ils sont éventuellement en droit de se prévaloir par application du paragraphe 2."

Art. 67. Dans le même Code, il est inséré un article 308/1 rédigé comme suit:

"Art. 308/1. Par dérogation à l'article 308, § 1er, les contribuables soumis à l'impôt des personnes physiques et le cas échéant, les héritiers, légataires ou donataires universels visés à l'article 305, alinéa 2, qui optent pour la déclaration électronique visée à l'article 307*bis* et qui, au cours de l'année des revenus à laquelle se rapporte l'exercice d'imposition:

- ont obtenu des revenus professionnels étrangers ou
- ont obtenu des revenus visés à l'article 23, § 1er, 1° et 2° et n'ont pas fait usage des bases forfaitaires de taxation visées à l'article 342, § 1er, alinéa 2, ou
- dans les cas visés à l'article 126, § 2, ont obtenu des revenus visés à l'article 30, 3°, pour lesquels l'autre conjoint qui est imposé obtient des revenus visés à l'article 23, § 1er, 1° et 2°, sans avoir fait usage des bases forfaitaires de taxation visées à l'article 342, § 1er, alinéa 2, ou

- ont obtenu des revenus visés à l'article 30, 2°,

ont jusqu'au 16 octobre inclus de l'année dont le millésime désigne l'exercice d'imposition pour introduire leur déclaration dans les délais.

Par dérogation à l'alinéa 1er, le délai de déclaration est prolongé afin qu'il soit d'au moins cinq mois à compter de la mise à disposition par le Service public fédéral Finances de la déclaration électronique correspondant à l'exercice d'imposition.

Par dérogation à l'article 308, § 1er, alinéa 1er, les contribuables soumis à l'impôt des personnes physiques qui obtiennent des revenus visés à l'article 23, § 1er, 1° et qui utilisent les bases forfaitaires visées à l'article 342, § 1er, alinéa 2 et le cas échéant, leurs héritiers, légataires ou donataires universels, ont jusqu'au 15 janvier inclus de l'année suivant celle dont le millésime désigne l'exercice d'imposition pour introduire leur déclaration.

Par dérogation à l'article 308, § 1er, alinéa 1er, les contribuables soumis à l'impôt des personnes physiques qui, dans les cas visés à l'article 126, § 2, obtiennent des revenus visés à l'article 30, 3° de leurs conjoints qui utilisent les bases

de aangifte voor het jaar van overlijden in te dienen op papier, geldt eveneens de verplichting opgenomen in paragraaf 3, eerste lid.

Voor de in artikel 305, tweede lid bedoelde erfgenamen, algemene legatarissen of begiftigden die er voor kiezen de aangifte voor een jaar voorafgaand aan het jaar van overlijden in te dienen op papier, dient het aangifteformulier aangevraagd te worden binnen een termijn van vier maand te rekenen vanaf het overlijden van de belastingplichtige. In dit geval moet, indien nodig, de termijn vermeld worden waarop ze in voorkomend geval ingevolge paragraaf 2 aanspraak kunnen maken."

Art. 67. In hetzelfde Wetboek, wordt een artikel 308/1 ingevoegd, luidende:

"Art. 308/1. In afwijking van artikel 308, § 1, beschikken de belastingplichtigen onderworpen aan de personenbelasting en, in voorkomend geval de in artikel 305, tweede lid, bedoelde erfgenamen, algemene legatarissen of begiftigden, die opteren voor de in artikel 307*bis* bedoelde elektronische aangifte en die tijdens het inkomstenjaar waarop het aanslagjaar betrekking heeft:

- buitenlandse beroepsinkomsten hebben verkregen of
- de in artikel 23, § 1, 1° en 2° beoogde inkomsten hebben verkregen en die geen gebruik maken van de forfaitaire grondslagen bedoeld in artikel 342, § 1, tweede lid, of
- in de gevallen bedoeld in artikel 126, § 2, de in artikel 30, 3°, beoogde inkomsten hebben verkregen van de andere echtgenoot die belast wordt op in artikel 23, § 1, 1° en 2° bedoelde inkomsten zonder gebruik te maken van de forfaitaire grondslagen bedoeld in artikel 342, § 1, tweede lid, of
- de in artikel 30, 2°, beoogde inkomsten verkregen hebben,

tot en met 16 oktober van het jaar waarnaar het aanslagjaar wordt genoemd om hun aangifte tijdig in te dienen.

In afwijking van het eerste lid wordt de aangiftetermijn verlengd zodat deze minimaal vijf maanden is vanaf de terbeschikkingstelling door de Federale Overheidsdienst Financiën van de elektronische aangifte van het aanslagjaar.

In afwijking van artikel 308, § 1, eerste lid, beschikken de belastingplichtigen onderworpen aan de personenbelasting, die de in de artikel 23, § 1, 1° bedoelde inkomsten verkrijgen en die gebruik maken van de forfaitaire grondslagen bedoeld in artikel 342, § 1, tweede lid en, in voorkomend geval, hun erfgenamen, algemene legatarissen of begiftigden, tot en met 15 januari van het jaar volgend op het jaar waarnaar het aanslagjaar wordt genoemd om hun aangifte in te dienen.

In afwijking van artikel 308, § 1, eerste lid, beschikken de belastingplichtigen onderworpen aan de personenbelasting, die, in de gevallen bedoeld in artikel 126, § 2, de in artikel 30, 3° bedoelde inkomsten verkrijgen van hun echtgenoten die

forfaitaires visées à l'article 342, § 1er, alinéa 2 et, le cas échéant, les héritiers, légataires ou donataires universels visés à l'article 305, alinéa 2, ont jusqu'au 15 janvier inclus de l'année suivant celle dont le millésime désigne l'exercice d'imposition pour introduire leur déclaration d'impôt."

Art. 68. Dans l'article 309 du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 17 juin 2013, les modifications suivantes sont apportées:

1° l'alinéa 2 est abrogé;

2° Dans l'alinéa 3, les mots " ; dans le cas de l'alinéa 2, le délai est de cinq mois à compter de la date du décès " sont abrogés.

Art. 69. L'article 310 du même Code, remplacé par la loi du 26 janvier 2021, est complété par un alinéa rédigé comme suit:

"Par dérogation aux trois premiers alinéas, la date limite d'introduction de la déclaration fiscale est fixée au 30 septembre de l'année dont le millésime désigne l'exercice d'imposition si la période imposable de la société concernée ou de la personne morale expire au cours d'une période à partir du 31 décembre de l'année qui précède l'exercice d'imposition jusqu'au dernier jour du mois de février inclus de l'exercice d'imposition y relatif."

Art. 70. L'article 311 du même Code, modifié par les lois du 5 juillet 1994 et 25 avril 2014, est complété par deux alinéas rédigés comme suit:

"L'administrateur général de l'administration en charge de l'établissement des impôts sur les revenus ou son délégué peut accorder un report des délais fixés aux articles 306 et 308 à 310 en cas de motif grave ou de force majeure.

Le Roi peut fixer des règles d'application supplémentaires en vue de déterminer dans quelles circonstances peut être invoqué un motif grave ainsi que la manière dont un report doit être demandé."

Art. 71. Cette section est applicable pour les périodes imposables liées aux exercices d'imposition 2024 et suivants.

Section 3 – Délai d'investigation en matière de précompte professionnel

Art. 72. Dans l'article 333/3 du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 25 décembre 2017, les mots "ou de précompte professionnel" sont insérés entre les mots "de précompte mobilier" et "aux investigations".

Section 4 – Renforcement du secret professionnel des fonctionnaires lors de la délivrance des documents cadastraux après la signification du revenu cadastral et pendant la procédure de réclamation contre le revenu cadastral

gebruik maken van de forfaitaire grondslagen bedoeld in artikel 342, § 1, tweede lid en, in voorkomend geval, de in artikel 305, tweede lid, bedoelde erfgenamen, algemene legatarissen of begiftigden, tot en met 15 januari van het jaar volgend op het jaar waarnaar het aanslagjaar wordt genoemd om hun aangifte in te dienen."

Art. 68. In artikel 309 van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 17 juni 2013 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het tweede lid wordt opgeheven;

2° In het derde lid worden de woorden " ; in het geval van het tweede lid is de termijn vijf maanden, te rekenen van de dag van het overlijden " opgeheven.

Art. 69. Artikel 310 van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 26 januari 2021, wordt aangevuld met een lid, luidende:

"In afwijking van de eerste drie leden wordt de uiterste datum van indiening van de aangifte vastgesteld op 30 september van het jaar waarnaar het aanslagjaar wordt genoemd, indien het belastbaar tijdperk van de betrokken vennootschap of rechtspersoon eindigt in de periode vanaf 31 december van het jaar voorafgaand aan het betrokken aanslagjaar tot en met de laatste dag van februari van het betrokken aanslagjaar."

Art. 70. Artikel 311 van hetzelfde Wetboek, gewijzigd bij de wetten van 5 juli 1994 en 25 april 2014, wordt aangevuld met twee leden, luidende:

"De administrateur-generaal van de administratie belast met de vestiging van de inkomstenbelastingen of zijn gedelegeerde kan een uitstel van de in de artikelen 306 en 308 tot 310 gestelde termijnen verlenen in het geval van ernstige reden of overmacht.

De Koning kan bijkomende toepassingsregels vastleggen met het oog op het bepalen in welke omstandigheden een ernstige reden kan worden ingeroepen alsook aangaande de wijze waarop uitstel aangevraagd moet worden."

Art. 71. Deze afdeling is van toepassing voor de belastbare tijdperken verbonden aan de aanslagjaren 2024 en volgende.

Afdeling 3 – Onderzoekstermijn inzake bedrijfsvoorheffing

Art. 72. In artikel 333/3 van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 25 december 2017, worden de woorden "of bedrijfsvoorheffing" ingevoegd tussen de woorden "roerende voorheffing" en " , binnen de aanslagtermijn ".

Afdeling 4 – Versterking van het beroepsgeheim voor ambtenaren bij de aflevering van kadastrale bescheiden na de betekening van het kadastraal inkomen en tijdens de bezwaarprocedure tegen het kadastraal inkomen

Art. 73. Dans l'article 337 du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 27 juin 2021, l'alinéa 7 est remplacé par ce qui suit:

“Les fonctionnaires de l'Administration générale de la documentation patrimoniale restent également dans l'exercice de leurs fonctions lorsqu'ils communiquent des renseignements, des extraits ou des copies de documents cadastraux:

1° en exécution des dispositions de l'article 504, alinéas 2 et 3;

2° après la notification du revenu cadastral, soit dans les délais prévus par les articles 499, 1° et 500, soit dans le cadre de la procédure de réclamation conformément aux articles 497 à 503. “

Section 5. Adaptation de certains articles suite à la modification de la notion du jour ouvrable dans le Code civil

Art. 74. Dans l'article 434, § 1er, du même Code, remplacé par la loi du 11 février 2019 et abrogé par la loi du 13 avril 2019 sauf pour les cas visés à l'article 138 de cette loi et modifié par la loi du 23 avril 2020, le mot “douzième” est remplacé par le mot “dixième”.

Art. 75. A l'article 435, du même Code, remplacé par la loi du 11 février 2019 et abrogé par la loi du 13 avril 2019 sauf pour les cas visés à l'article 138 de cette loi, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le paragraphe 1er, alinéa 2, le mot “huitième” est remplacé par le mot “septième”;

2° dans le paragraphe 3, alinéa 1er, le mot “huit” est remplacé par le mot “sept”.

Art. 76. Dans l'article 442, alinéa 1er, du même Code, modifié par l'arrêté royal du 20 juillet 2000 et la loi du 27 avril 2016 et abrogé par la loi du 13 avril 2019 sauf pour les cas visés à l'article 138 de cette loi, les mots “250 euros” sont remplacés par les mots “2.500 euros” et le mot “huit” est remplacé par le mot “sept”.

Art. 77. Les articles 74 et 75 s'appliquent à toutes les situations dans lesquelles les avis visés à l'article 433, § 1er, du Code des impôts sur les revenus 1992 sont envoyés après le 1er janvier 2024.

L'article 76 s'applique à toutes les situations dans lesquelles l'avis de la vente publique de biens meubles est envoyé après le 1er janvier 2024.

Art. 73. In artikel 337 van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 27 juni 2021, wordt het zevende lid vervangen als volgt:

“De ambtenaren van de Algemene administratie van de patrimoniumdocumentatie oefenen eveneens hun ambt uit wanneer zij inlichtingen, uittreksels of afschriften uit de kadastrale bescheiden verstrekken:

1° in uitvoering van de bepalingen van artikel 504, tweede en derde lid;

2° na de betekening van het kadastraal inkomen, hetzij binnen de termijn voorzien in de artikelen 499, 1° en 500, hetzij in het kader van de bezwaarprocedure overeenkomstig de artikelen 497 tot 503.”

Afdeling 5. Aanpassing van bepaalde artikelen naar aanleiding van de wijziging van het begrip werkdag in het Burgerlijk Wetboek

Art. 74. In artikel 434, § 1, van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 11 februari 2019 en opgeheven bij de wet van 13 april 2019 uitgezonderd voor de gevallen bedoeld in artikel 138 van die wet en gewijzigd bij de wet van 23 april 2020, wordt het woord “twaalfde” vervangen door het woord “tiende”.

Art. 75. In artikel 435, van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 11 februari 2019 en opgeheven bij de wet van 13 april 2019 uitgezonderd voor de gevallen bedoeld in artikel 138 van die wet, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, tweede lid, wordt het woord “achtste” vervangen door het woord “zevende”;

2° in paragraaf 3, eerste lid, wordt het woord “acht” vervangen door het woord “zeven”.

Art. 76. In artikel 442, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 20 juli 2000 en de wet van 27 april 2016 en opgeheven bij de wet van 13 april 2019 uitgezonderd voor de gevallen bedoeld in artikel 138 van die wet, worden de woorden “250 euro” vervangen door de woorden “2.500 euro” en wordt het woord “acht” vervangen door het woord “zeven”.

Art. 77. Artikelen 74 en 75 zijn van toepassing voor alle situaties waarin de berichten bedoeld in artikel 433, § 1, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 verzonden worden na 1 januari 2024.

Artikel 76 is van toepassing voor alle situaties waarin het bericht van de openbare verkoop van roerende goederen verzonden wordt na 1 januari 2024.

Section 6. Modification de l'autorité habilitée à autoriser l'accès aux locaux dans le cadre de la détermination du revenu cadastral

Art. 78. Dans l'article 476 du même Code, modifié par la loi du 25 avril 2014, l'alinéa 2 est remplacé par ce qui suit:

"Si l'accès des lieux leur est refusé, ils ne peuvent y pénétrer qu'avec l'assistance du chef de corps de la zone de police locale dans laquelle se trouve la propriété ou de son délégué."

Section 7. Obligation de déclaration du loyer et des charges locatives

Art. 79. L'article 53 du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 20 novembre 2022, est complété par un 33°, rédigé comme suit:

"33° le loyer et les avantages locatifs attribués ainsi que les indemnités et avantages attribués en vertu d'un droit de superficie, d'un droit d'emphytéose ou d'un autre droit réel d'usage sur un bien immobilier, lorsque:

a) l'obligation visée à l'article 307, § 2/2, n'a pas été respectée pour ces frais; ou

b) le loyer et les avantages locatifs attribués qui portent sur un bien immobilier donné dont le contrat de bail a été enregistré gratuitement conformément à l'article 161, 12°, a) ou b), du Code des droits d'enregistrement, d'hypothèque et de greffe ou aurait pu être enregistré gratuitement, conformément à ces dispositions, lorsqu'il s'agit d'un bien situé en Belgique, sauf si ce bien immobilier est loué par le contribuable dans le seul but de loger un ou plusieurs travailleurs ou dirigeants d'entreprise et, le cas échéant, leur famille en vertu d'une obligation légale ou contractuelle."

Art. 80. Dans l'article 307 du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 26 janvier 2021, il est inséré un paragraphe 2/2, rédigé comme suit:

"§ 2/2. Lorsque le contribuable est locataire d'un bien immobilier ou titulaire d'un droit de superficie, d'un droit d'emphytéose ou d'un autre droit réel d'usage sur un bien immobilier et que le contribuable est une personne morale qui est tenue de rentrer une déclaration à l'impôt sur les revenus ou est une personne physique qui déduit tout ou partie des indemnités locatives pour ce bien immobilier ou des indemnités pour la constitution ou la cession de ce droit comme frais professionnel réels, la déclaration doit inclure une annexe contenant les informations suivantes:

a) les données d'identification du ou des loueurs ou de la ou des personnes concédant un droit de superficie, un droit d'emphytéose ou un autre droit réel d'usage, par bien;

Afdeling 6. Wijziging van de autoriteit die de bevoegdheid heeft om de toegang tot de lokalen toe te laten in het kader van de vaststelling van kadastraal inkomen

Art. 78. In artikel 476, van hetzelfde Wetboek, gewijzigd bij de wet van 25 april 2014, wordt het tweede lid vervangen als volgt:

"Zo hun de toegang tot het eigendom wordt geweigerd, mogen zij er slechts binnendringen met de bijstand van de korpschef van de lokale politiezone waarbinnen de eigendom gelegen is of zijn gelastigde."

Afdeling 7. Verplichting tot aangifte van de huurprijs en de huurlasten

Art. 79. Artikel 53 van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 20 november 2022, wordt aangevuld met een bepaling onder 33°, luidende:

"33° de huurprijs en toegekende huurvoordelen evenals de uit hoofde van een recht van opstal, een recht van erfpacht of een ander zakelijk gebruiksrecht op onroerend goed toegekende vergoedingen en voordelen wanneer:

a) de in artikel 307, § 2/2, bedoelde verplichting voor die kosten niet is nageleefd; of

b) de huurprijs en toegekende huurvoordelen die betrekking hebben op een onroerend goed waarvan de huurovereenkomst kosteloos is geregistreerd overeenkomstig artikel 161, 12°, a) of b), van het Wetboek van de registratie-, hypotheek- en griffierechten of overeenkomstig die bepalingen kosteloos had kunnen worden geregistreerd wanneer het een in België gelegen onroerend goed was geweest, tenzij dat onroerend goed door de belastingplichtige wordt gehuurd met als uitsluitend doel de huisvesting van één of meer werknemers of bedrijfsleiders en, desgevallend, hun gezin ingevolge een wettelijke of contractuele verplichting."

Art. 80. In artikel 307 van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 26 januari 2021, wordt een paragraaf 2/2 ingevoegd, luidende:

"§ 2/2. Wanneer de belastingplichtige huurder is van een onroerend goed of houder is van een recht van opstal, van een recht van erfpacht of van een ander zakelijk gebruiksrecht op een onroerend goed en de belastingplichtige een rechtspersoon is die ertoe gehouden is een aangifte in de inkomstenbelastingen in te dienen of een natuurlijke persoon is die de huurvergoedingen voor dat onroerend goed of de vergoedingen voor de vestiging of overdracht voor dat recht geheel of gedeeltelijk in aftrek brengt als werkelijke beroepskosten, moet de aangifte een bijlage met de volgende inlichtingen bevatten:

a) de identificatiegegevens van de verhuurder(s) of degene(n) die een opstalrecht, een recht van erfpacht of een ander zakelijk gebruiksrecht verleent (verlenen), per goed;

b) l'adresse du ou des biens immobiliers;

c) le montant des indemnités locatives et des indemnités pour un droit de superficie, un droit d'emphytéose ou un autre droit réel d'usage sur un bien immobilier payées ou attribuées au cours de la période imposable concernée, par bien;

d) lorsque le contribuable est une personne physique, la partie des montants visés au c) déduits à titre de frais professionnels réels;

e) lorsque le contribuable est assujéti à l'impôt des sociétés ou est un contribuable visé à l'article 227, 2°, le montant des indemnités locatives et des indemnités pour un droit de superficie, un droit d'emphytéose ou un autre droit réel d'usage sur un bien immobilier, déduits à titre de frais professionnels dans la période imposable concernée.

Les données d'identification visées à l'alinéa 1er, a), sont:

a) lorsqu'elle concerne une personne physique:

— le nom, le prénom et l'adresse complète;

— le cas échéant, le numéro d'identification du Registre national ou du registre d'attente;

— le cas échéant, le numéro d'identification de la Banque-Carrefour des Entreprises;

b) lorsqu'elle concerne une personne morale:

— la dénomination, l'adresse complète du siège social;

— le cas échéant, le numéro d'identification de la Banque-Carrefour des Entreprises.

Pour l'application du présent paragraphe, on entend par:

— loueur: la personne sur laquelle reposent les obligations visées à l'article 1719 du Code civil;

— indemnités locatives: le loyer et les avantages locatifs accordés au loueur;

— indemnités pour un droit de superficie, un droit d'emphytéose ou un autre droit réel d'usage sur un bien immobilier: les redevances pour ce droit de superficie, droit d'emphytéose ou autre droit réel d'usage ainsi que tout autre avantage accordé en vertu de ce droit réel d'usage au cédant du droit.

Le présent paragraphe n'est pas applicable aux indemnités locatives et aux indemnités pour un droit de superficie, un droit d'emphytéose ou un autre droit réel d'usage sur un bien immeuble qui sont liées à des livraisons de biens ou des

b) het adres van het onroerend goed of de onroerende goederen;

c) het bedrag van de huurvergoedingen en de vergoedingen voor een recht van opstal, een recht van erfpacht of een ander zakelijk gebruiksrecht op een onroerend goed, die in het betrokken belastbaar tijdperk zijn betaald of toegekend, per goed;

d) wanneer de belastingplichtige een natuurlijke persoon is, het deel van de in c) bedoelde bedragen die als werkelijke beroepskosten zijn ingebracht;

e) wanneer de belastingplichtige onderworpen is aan de vennootschapsbelasting of een in artikel 227, 2°, bedoelde belastingplichtige is, het bedrag van de huurvergoedingen en de vergoedingen voor een recht van opstal, een recht van erfpacht of een ander zakelijk gebruiksrecht op een onroerend goed die in het betrokken belastbare tijdperk als beroepskosten zijn ingebracht.

De in het eerste lid, a), bedoelde identificatiegegevens zijn:

a) wanneer het een natuurlijke persoon betreft:

— de naam, de voornaam en het volledige adres;

— desgevallend, het identificatienummer van het Rijksregister of van het wachtregister;

— desgevallend, het identificatienummer van de Kruispuntbank van Ondernemingen;

b) wanneer het een rechtspersoon betreft:

— de naam, het volledige adres van de maatschappelijke zetel;

— desgevallend, het identificatienummer van de Kruispuntbank van Ondernemingen.

Voor de toepassing van deze paragraaf wordt verstaan onder:

— verhuurder: de persoon op wie de verplichtingen bedoeld in artikel 1719 van het Burgerlijk Wetboek rusten;

— huurvergoedingen: de huurprijs en de huurvoordelen die aan de verhuurder zijn verleend;

— vergoedingen voor een recht van opstal, een recht van erfpacht of een ander zakelijk gebruiksrecht op een onroerend goed: de eigenlijke vergoedingen voor dat recht van opstal, recht van erfpacht of ander zakelijk gebruiksrecht en alle andere voordelen die uit hoofde van dat gebruiksrecht zijn toegekend aan de verlener ervan.

Deze paragraaf is niet van toepassing op de huurvergoedingen en vergoedingen voor een recht van opstal, een recht van erfpacht of een ander zakelijk gebruiksrecht op een onroerend goed die verbonden zijn aan de leveringen van goederen of

prestations de services effectuées par un assujetti établi sur le territoire de la Communauté au sens de l'article 1er, § 2, 2°, du Code de la taxe sur la valeur ajoutée ou en Norvège, en Islande ou au Liechtenstein, pour lesquelles, conformément au Code de la taxe sur la valeur ajoutée, à la directive 2006/112/CE du Conseil du 28 novembre 2006 relative au système commun de taxe sur la valeur ajoutée ou toute autre disposition légale ou réglementaire applicable à l'assujetti, une facture ou un document en tenant lieu a été établi.

Le modèle de l'annexe visé l'alinéa 1er est fixé par le ministre des Finances ou son délégué.

Dans le seul but de respecter les obligations du présent paragraphe, les contribuables concernés ont l'autorisation d'utiliser le numéro d'identification du Registre national des personnes physiques ou du registre d'attente pour identifier les loueurs ou la ou les personnes concédant un droit de superficie, un droit d'emphytéose ou un autre droit réel d'usage. Ce numéro ne sera pas conservé plus longtemps que la durée prévue aux articles 315 et 315bis.

Art. 81. La présente section entre en vigueur à partir de l'exercice d'imposition 2024.

Chapitre 2

Modifications du Code de la taxe sur la valeur ajoutée

Section 1re. Modification technique

Art. 82. Dans l'article 91, § 4, alinéa 1er, du Code de la taxe sur la valeur ajoutée, modifié en dernier lieu par la loi du 20 novembre 2022, les modifications suivantes sont apportées:

a) le 1° est complété par les mots "ou du délai prévu en exécution de l'article 76, § 1er, alinéa 3, du présent Code;"

b) est complété par un 1°/1 rédigé comme suit:

"1°/1. conformément à l'article 76, § 2, alinéas 1er et 2, à compter de l'expiration du délai prévu en application de l'article 76, § 2, alinéa 2 du présent Code;"

Section 2. Adaptation de certains articles suite à la modification de la notion du jour ouvrable dans le Code civil

Art. 83. Dans l'article 93^{quater}, § 1er, du même Code, remplacé par la loi du 11 février 2019 et abrogé par la loi du 13 avril 2019 sauf pour les cas visés à l'article 138 de cette loi et modifié par la loi du 23 avril 2020, le mot "douzième" est remplacé par le mot "dixième".

diensten verricht door een belastingplichtige gevestigd op het grondgebied van de Gemeenschap in de zin van artikel 1, § 2, 2°, van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde of in Noorwegen, IJsland of Liechtenstein, waarvoor overeenkomstig het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde, de Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde of elke andere wettelijke of reglementaire bepaling toepasbaar op de belastingplichtige, een factuur of een document in de plaats ervan werd opgesteld.

Het model van de in het eerste lid bedoelde bijlage wordt vastgesteld door de minister van Financiën of zijn afgevaardigde.

Met als enig doel de verplichtingen van deze paragraaf na te komen, hebben de betrokken belastingplichtigen de toestemming om het identificatienummer van het Rijksregister van de natuurlijke personen of van het wachtregister te gebruiken om de verhuurder(s) of perso(o)n(en) die een opstalrecht, een recht van erfpacht of een ander zakelijk gebruiksrecht verleent (verlenen). Dit nummer zal niet langer bewaard worden dan de duur voorzien in de artikelen 315 en 315bis.

Art. 81. Deze afdeling treedt in werking vanaf aanslagjaar 2024.

Hoofdstuk 2

Wijzigingen van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde

Afdeling 1. Technische wijziging

Art. 82. In artikel 91, § 4, eerste lid van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 20 november 2022 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a) de bepaling onder 1° wordt aangevuld met de woorden "of de termijn die in uitvoering van artikel 76, § 1, derde lid, van dit Wetboek is voorzien;"

b) wordt aangevuld met de bepaling onder 1°/1, luidende:

"1°/1. krachtens artikel 76, § 2, eerste en tweede lid, te rekenen vanaf het verstrijken van de termijn die in uitvoering van art. 76, § 2, tweede lid van dit Wetboek is voorzien;"

Afdeling 2. Aanpassing van bepaalde artikelen naar aanleiding van de wijziging van het begrip werkdag in het Burgerlijk Wetboek

Art. 83. In artikel 93^{quater}, § 1, van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 11 februari 2019 en opgeheven bij de wet van 13 april 2019 uitgezonderd voor de gevallen bedoeld in artikel 138 van die wet en gewijzigd bij de wet van 23 april 2020, wordt het woord "twaalfde" vervangen door het woord "tiende".

Art. 84. Dans l'article 93^{quinquies} du même Code, remplacé par la loi du 11 février 2019 et abrogé par la loi du 13 avril 2019 sauf pour les cas visés à l'article 138 de cette loi, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le paragraphe 1er, alinéa 2, le mot “huitième” est remplacé par le mot “septième”;

2° dans le paragraphe 3, alinéa 1er, le mot “huit” est remplacé par le mot “sept”.

Art. 85. Dans l'article 93^{undecies}D, alinéa 1er, du même Code, inséré par la loi du 27 décembre 2006, modifié par la loi du 26 novembre 2018 et abrogé par la loi du 13 avril 2019 sauf pour les cas visés à l'article 138 de cette loi, les mots “250 EUR” sont remplacés par les mots “2.500 euros” et le mot “huit” est remplacé par le mot “sept”.

Art. 86. Les articles 83 et 84 s'appliquent à toutes les situations dans lesquelles les avis visés à l'article 93ter, § 1er, du Code de la taxe sur la valeur ajoutée sont envoyés après le 1er janvier 2024.

L'article 85 s'applique à toutes les situations dans lesquelles l'avis de la vente publique de biens meubles est envoyé après le 1er janvier 2024.

Chapitre 3

Modifications du Code des droits et taxes divers

Art. 87. Dans le livre II du même Code, il est inséré un article 201^{37/1}, rédigé comme suit:

“Art. 201^{37/1}. Le redevable des taxes diverses visées par le présent Code, peut transmettre les déclarations, formulaires et pièces y relatives, par voie électronique.

Les envois, remises et notifications font l'objet d'un accusé de réception électronique adressé par le destinataire, qui indique la date et, le cas échéant, l'heure de réception.”

Art. 88. L'article 87 entre en vigueur le 1er janvier 2025.

Chapitre 4

Adaptation de certains articles du Code du recouvrement amiable et forcé des créances fiscales et non fiscales suite à la modification de la notion du jour ouvrable dans le Code civil

Art. 89. Dans l'article 36, alinéa 1er, du Code du recouvrement amiable et forcé des créances fiscales et non fiscales, modifié par la loi du 23 avril 2020, le mot “douzième” est remplacé par le mot “dixième”.

Art. 84. In artikel 93^{quinquies} van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 11 februari 2019 en opgeheven bij de wet van 13 april 2019 uitgezonderd voor de gevallen bedoeld in artikel 138 van die wet, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, tweede lid, wordt het woord “achtste” vervangen door het woord “zevende”;

2° in paragraaf 3, eerste lid, wordt het woord “acht” vervangen door het woord “zeven”.

Art. 85. In artikel 93^{undecies}D, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 27 december 2006, gewijzigd bij de wet van 26 november 2018 en opgeheven bij de wet van 13 april 2019 uitgezonderd voor de gevallen bedoeld in artikel 138 van die wet, worden de woorden “250 EUR” vervangen door de woorden “2.500 euro” en wordt het woord “acht” vervangen door het woord “zeven”.

Art. 86. Artikelen 83 en 84 zijn van toepassing voor alle situaties waarin de berichten bedoeld in artikel 93ter, § 1, van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde verzonden worden na 1 januari 2024.

Artikel 85 is van toepassing voor alle situaties waarin het bericht van de openbare verkoop van roerende goederen verzonden wordt na 1 januari 2024.

Hoofdstuk 3

Wijzigingen van het Wetboek diverse rechten en taksen

Art. 87. In boek II van hetzelfde Wetboek, wordt een artikel 201^{37/1} ingevoegd, luidende:

“Art. 201^{37/1}. De belastingschuldige van de diverse taksen bedoeld in dit Wetboek, kan de aangiften, formulieren en de erop betrekking hebbende stukken, via elektronische weg overmaken.

De verzendingen, afleveringen en kennisgevingen maken het voorwerp uit van een elektronisch ontvangstbericht verzonden door de bestemming met vermelding van de datum, en in voorkomend geval, het uur van ontvangst.”

Art. 88. Artikel 87 treedt in werking op 1 januari 2025.

Hoofdstuk 4

Aanpassing van bepaalde artikelen van het Wetboek van de minnelijke en gedwongen invordering van fiscale en niet-fiscale schuldvorderingen naar aanleiding van de wijziging van het begrip werkdag in het Burgerlijk Wetboek

Art. 89. In artikel 36, eerste lid, van het Wetboek van de minnelijke en gedwongen invordering van fiscale en niet-fiscale schuldvorderingen, gewijzigd bij de wet van 23 april 2020, wordt het woord “”twaalfde”” vervangen door het woord “tiende”.

Art. 90. Dans l'article 37 du même Code, modifié par la loi du 20 décembre 2021, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le paragraphe 1er, alinéa 2, le mot “huitième” est remplacé par le mot “septième”;

2° dans le paragraphe 3, alinéa 1er, le mot “huit” est remplacé par le mot “sept”.

Art. 91. Dans l'article 44, § 1er, alinéa 1er, du même Code, le mot “douzième” est remplacé par le mot “dixième”.

Art. 92. Dans l'article 49, alinéa 1er, du même Code, inséré par la loi du 13 avril 2019, le mot “huit” est remplacé par le mot “sept”.

Art. 93. Les articles 89 à 92 s'appliquent à toutes les situations dans lesquelles les avis visés à l'article 35, § 1er du Code du recouvrement amiable et forcé des créances fiscales et non fiscales sont envoyés après le 1er janvier 2024.

Chapitre 5

Adaptation de certains articles de la loi-programme (I) du 29 mars 2012 suite à la modification de la notion de jour ouvrable dans le Code civil

Art. 94. Dans l'article 158, alinéa 1er, de la loi-programme (I) du 29 mars 2012, remplacé par la loi du 23 avril 2020, le mot “douzième” est remplacé par le mot “dixième”.

Art. 95. Dans l'article 158/1, alinéa 1er, de la même loi, inséré par la loi du 23 avril 2020, le mot “douzième” est remplacé par le mot “dixième”.

Art. 96. Les articles 94 et 95 s'appliquent à toutes les situations dans lesquelles les avis visés à l'article 157, § 1er de la loi-programme (I) du 29 mars 2012 ou à l'article 157/1, § 1er de la loi-programme (I) du 29 mars 2012, sont envoyés après le 1er janvier 2024.

Chapitre 6

Modifications à la loi du 30 juillet 2013 relative à la certification d'un système de caisse enregistreuse dans le secteur horeca

Art. 97. Dans l'intitulé de la loi du 30 juillet 2013 relative à la certification d'un système de caisse enregistreuse dans le secteur horeca, modifié en dernier par la loi du 20 septembre 2018, les mots “dans le secteur horeca” sont abrogés.

Art. 98. L'article 2 de la même loi, modifié par la loi du 20 septembre 2018, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 2. Pour l'application de la présente loi et des arrêtés pris pour son exécution, on entend par:

Art. 90. In artikel 37, van hetzelfde Wetboek, gewijzigd bij de wet van 20 december 2021, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, tweede lid, wordt het woord “achtste” vervangen door het woord “zevende”;

2° in paragraaf 3, eerste lid, wordt het woord “acht” vervangen door het woord “zeven”.

Art. 91. In artikel 44, § 1, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, wordt het woord “twaalfde” vervangen door het woord “tiende”.

Art. 92. In artikel 49, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 13 april 2019, wordt het woord “acht” vervangen door het woord “zeven”.

Art. 93. Artikelen 89 tot 92 zijn van toepassing voor alle situaties waarin de berichten bedoeld in artikel 35, § 1 van het Wetboek van de minnelijke en gedwongen invordering van fiscale en niet-fiscale schuldvorderingen verzonden worden na 1 januari 2024.

Hoofdstuk 5

Aanpassing van bepaalde artikelen van de programmawet (I) van 29 maart 2012 naar aanleiding van de wijziging van het begrip werkdag in het Burgerlijk Wetboek

Art. 94. In artikel 158, eerste lid, van de programmawet (I) van 29 maart 2012, vervangen bij de wet van 23 april 2020, wordt het woord “twaalfde” vervangen door het woord “tiende”.

Art. 95. In artikel 158/1, eerste lid, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 23 april 2020, wordt het woord “twaalfde” vervangen door het woord “tiende”.

Art. 96. Artikelen 94 en 95 zijn van toepassing voor alle situaties waarin de berichten bedoeld in artikel 157, § 1 van de programmawet (I) van 29 maart 2012 of in artikel 157/1, § 1 van de programmawet (I) van 29 maart 2012, verzonden worden na 1 januari 2024.

Hoofdstuk 6

Wijzigingen aan de wet van 30 juli 2013 met betrekking tot de certificatie van een geregistreerd kassasysteem in de horecasector

Art. 97. In het opschrift van de wet van 30 juli 2013 met betrekking tot de certificatie van een geregistreerd kassasysteem in de horecasector, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 20 september 2018, worden de woorden “in de horecasector” opgeheven.

Art. 98. Artikel 2 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van 20 september 2018, wordt vervangen als volgt:

“Art. 2. Voor de toepassing van deze wet en de ter uitvoering ervan genomen besluiten dient te worden verstaan onder:

1° “système de caisse enregistreuse”: la caisse enregistreuse électronique, le terminal comprenant le logiciel de caisse, l'ordinateur comprenant le logiciel de caisse ou tout autre appareil similaire, utilisé pour l'enregistrement des opérations à la sortie;

2° “module de contrôle”: le module qui enregistre les données pertinentes des tickets de caisse de façon inaltérable et sécurisée et les transforme en un algorithme, ainsi que d'autres données éventuelles de contrôle imprimées sur le ticket de caisse et qui sont transmises automatiquement sous forme numérique au Service public fédéral Finances;

3° “fiscal data module” (FDM): l'élément du module de contrôle relié au système de caisse prévu pour recevoir du système de caisse les données fiscales pertinentes et générer la date et l'heure de tous les événements qui se sont produits. Le fiscal data module est pourvu d'un numéro d'identification unique et d'un certificat unique pour la création d'une signature numérique;

4° “fabricant”: toute personne physique ou morale qui fabrique un produit fini pour le mettre sur le marché en Belgique et pour être utilisé soit comme système de caisse, soit comme fiscal data module du module de contrôle dans le système de caisse enregistreuse;

5° “importateur”: toute personne physique ou morale qui met sur le marché en Belgique un produit fini fabriqué en dehors de la Belgique, et destiné à être utilisé soit comme système de caisse, soit comme fiscal data module du module de contrôle dans le système de caisse enregistreuse;

6° “distributeur”: toute personne physique ou morale qui vend ou donne en location, en Belgique, à un assujetti à la TVA, un système de caisse certifié ou un fiscal data module certifié destiné à être utilisé dans un système de caisse enregistreuse;

7° “service compétent du Service public fédéral Finances”: le service chargé de traiter toutes les demandes de certification et d'enregistrement, d'accomplir la procédure de certification et l'initialisation du fiscal data module.

Le système de caisse enregistreuse susvisé se compose de deux éléments: un système de caisse et le module de contrôle visé à l'alinéa 1er, 2°.”

Art. 99. Le présent chapitre entre en vigueur le 1er janvier 2024.

Chapitre 7

Dispositions relatives aux agents de l'administration du Service public fédéral Finances en charge de la perception et du recouvrement des créances fiscales et non fiscales, chargés de la perception

Section 1re. Pouvoirs d'investigation des agents de l'administration du Service public fédéral Finances en

1° “geregistreerd kassasysteem”: het elektronisch kasregister, de terminal met kassasoftware, de computer met kassasoftware of gelijk welk ander gelijkaardig apparaat, dat gebruikt wordt voor de registratie van uitgaande handelingen;

2° “controlemodule”: de module die op onveranderlijke en beveiligde wijze, relevante data van de kastickets opslaat en verwerkt tot een algoritme en eventuele andere controlegegevens die worden afgedrukt op het kasticket en die automatisch digitaal worden verzonden naar de Federale Overheidsdienst Financiën;

3° “fiscale data module” (FDM): het onderdeel van de controlemodule dat met het kassasysteem wordt verbonden om de fiscale relevante data van het kassasysteem te ontvangen en de datum en het uur van de verschillende gebeurtenissen te genereren. De fiscale data module heeft een uniek identificatienummer en een uniek certificaat voor het aanmaken van een digitale handtekening;

4° “producent”: iedere natuurlijke of rechtspersoon, die een eindproduct maakt om in België op de markt te brengen, om te worden gebruikt, hetzij als kassasysteem, hetzij als fiscale data module van de controlemodule, binnen het geregistreerde kassasysteem;

5° “invoerder”: iedere natuurlijke of rechtspersoon, die een eindproduct, geproduceerd buiten België, als vertegenwoordiger van de producent, in België op de markt brengt, om te worden gebruikt, hetzij als kassasysteem, hetzij als fiscale data module van de controlemodule binnen het geregistreerde kassasysteem;

6° “verdelers”: iedere natuurlijke of rechtspersoon, die in België aan een btw-belastingplichtige een gecertificeerd kassasysteem of een gecertificeerde fiscale data module, bestemd om te worden gebruikt in een geregistreerd kassasysteem, verkoopt of verhuurt;

7° “bevoegde dienst van de Federale Overheidsdienst Financiën”: de dienst belast met alle certificatie- en registratieaanvragen, de uitvoering van de certificatieprocedure en de initialisatie van de fiscale data module.

Het bovenbedoeld geregistreerd kassasysteem bestaat uit twee componenten: een kassasysteem en de in het eerste lid, 2°, bedoelde controlemodule.”

Art. 99. Dit hoofdstuk treedt in werking op 1 januari 2024.

Hoofdstuk 7

Bepalingen eigen aan de ambtenaren van de administratie van de Federale Overheidsdienst Financiën belast met de inning en de invordering van de fiscale en de niet-fiscale schuldvorderingen, die belast zijn met de inning

Afdeling 1. Onderzoeksbevoegdheden van de ambtenaren van de administratie van de Federale Overheidsdienst

charge de la perception et du recouvrement des créances fiscales et non fiscales, chargés de la perception

Art. 100. Sans préjudice du droit des agents de l'administration du Service public fédéral Finances en charge de la perception et du recouvrement des créances fiscales et non fiscales, chargés de la perception, de demander des renseignements verbaux, toute personne a l'obligation, lorsqu'elle en est requise par ces agents, de leur fournir, par écrit, dans le délai mentionné dans la demande écrite, ce délai pouvant être prolongé pour de justes motifs, tous renseignements adéquats, pertinents et non excessifs qui lui sont réclamés afin d'affecter correctement les sommes perçues au paiement des créances fiscales et non fiscales dues par une personne, ou afin de procéder au remboursement des sommes à restituer ou à payer à une personne en ce compris la gestion des remboursements indus.

Lorsque la personne requise en vertu de l'alinéa 1er se prévaut du secret professionnel, l'administration du Service public fédéral Finances en charge de la perception et du recouvrement des créances fiscales et non fiscales sollicite l'intervention de l'autorité disciplinaire territorialement compétente afin qu'elle puisse apprécier si et éventuellement dans quelle mesure la demande de renseignements se concilie avec le respect du secret professionnel.

Art. 101. § 1er. Les services administratifs de l'État, les parquets et les greffes des cours et de toutes les juridictions, les administrations des Communautés, des Régions, des provinces, des agglomérations, des fédérations de communes et des communes, ainsi que les établissements et organismes publics sont tenus, lorsqu'ils en sont requis par un agent de l'administration du Service public fédéral Finances en charge de la perception et du recouvrement des créances fiscales et non fiscales, chargé de la perception, de lui fournir tous renseignements adéquats, pertinents et non excessifs en leur possession que ledit agent juge nécessaires afin d'affecter correctement les sommes perçues au paiement des créances fiscales et non fiscales dues par une personne, ou afin de procéder au remboursement des sommes à restituer ou à payer à une personne en ce compris la gestion des remboursements indus.

Par "établissements ou organismes publics", on entend les institutions, sociétés, associations, établissements et services que l'État, une Communauté ou une Région cogère, auxquels l'État, une Communauté ou une Région fournit une garantie, dont les activités sont contrôlées par l'État, une Communauté ou une Région ou dont le personnel de direction est désigné par le gouvernement fédéral ou un gouvernement communautaire ou régional, sur sa proposition ou moyennant son approbation.

Toutefois, les renseignements relatifs à des procédures judiciaires ne peuvent être communiqués sans l'autorisation expresse du ministère public.

Financiën belast met de inning en de invordering van de fiscale en de niet-fiscale schuldvorderingen, die zijn belast met de inning

Art. 100. Onverminderd het recht van de ambtenaren van de administratie van de Federale Overheidsdienst Financiën belast met de inning en de invordering van de fiscale en niet-fiscale schuldvorderingen, die zijn belast met de inning, om mondeling inlichtingen te vragen, is iedere persoon verplicht deze ambtenaren op hun verzoek, binnen de termijn vermeld op de schriftelijke aanvraag, welke termijn wegens wettige redenen kan worden verlengd, schriftelijk alle toereikende, ter zake dienende en niet overmatige inlichtingen te verstrekken die van hem worden gevorderd, teneinde de geïnde bedragen correct aan te wenden ter betaling van de door een persoon verschuldigde fiscale en niet-fiscale schuldvorderingen, of teneinde over te gaan tot de terugbetaling van de aan een persoon terug te geven of te betalen sommen, met inbegrip van het beheer van de onverschuldigde terugbetalingen.

Wanneer een krachtens eerste lid aangezochte persoon het beroepsgeheim doet gelden, verzoekt de administratie van de Federale Overheidsdienst Financiën belast met de inning en de invordering van fiscale en niet-fiscale schuldvorderingen om tussenkomst van de territoriaal bevoegde tuchtverheid opdat deze zou oordelen of, en gebeurlijk in welke mate de vraag om inlichtingen verzoekenbaar is met het eerbiedigen van het beroepsgeheim.

Art. 101. § 1. De administratieve diensten van de Staat, de parketten en de griffies van de hoven en van alle rechtscolleges, de administraties van de Gemeenschappen, de Gewesten, de provincies, de agglomeraties, de federaties van gemeenten en de gemeenten evenals de openbare instellingen en inrichtingen, zijn gehouden, wanneer zij daartoe worden aangezocht door een ambtenaar van de administratie van de Federale Overheidsdienst Financiën belast met de inning en de invordering van de fiscale en niet-fiscale schuldvorderingen, die is belast met de inning, hem alle in hun bezit zijnde toereikende, ter zake dienende en niet overmatige inlichtingen te verstrekken welke de bedoelde ambtenaar nodig acht teneinde de geïnde bedragen correct aan te wenden ter betaling van de door een persoon verschuldigde fiscale en niet-fiscale schuldvorderingen, of teneinde over te gaan tot de terugbetaling van de aan een persoon terug te geven of te betalen sommen, met inbegrip van het beheer van de onverschuldigde terugbetalingen.

Onder "openbare instellingen of inrichtingen" verstaat men de instellingen, maatschappijen, verenigingen, inrichtingen en diensten welke de Staat, een Gemeenschap of een Gewest mede beheert, waaraan de Staat, een Gemeenschap of een Gewest een waarborg verstrekt, op de werkzaamheden waarvan de Staat, een Gemeenschap of een Gewest toezicht uitoefent of waarvan het bestuurspersoneel wordt aangewezen door de federale regering of een Gemeenschaps- of Gewestregering, op haar voordracht of met haar goedkeuring.

Van de inlichtingen in verband met gerechtelijke procedures mag evenwel geen inzage of afschrift worden verleend zonder uitdrukkelijke toelating van het openbaar ministerie.

§ 2. Le paragraphe 1er n'est pas applicable à la Direction générale Statistique - Statistics Belgium du Service public fédéral Economie, ni aux Communautés et Régions pour les compétences qui autrefois étaient concédées à l'Institut d'Etude économique et social des Classes moyennes et qui ont été transférées aux Communautés et Régions pour ce qui concerne les renseignements individuels recueillis.

Art. 102. Toutes les administrations qui ressortissent du Service public fédéral Finances sont tenues de mettre à disposition des agents de l'administration du Service public fédéral Finances en charge de la perception et du recouvrement des créances fiscales et non fiscales, chargés de la perception, tous les renseignements adéquats, pertinents et non excessifs en leur possession, qui contribuent à la poursuite de la mission de ces agents afin d'affecter correctement les sommes perçues au paiement des créances fiscales et non fiscales dues par une personne, ou afin de procéder au remboursement des sommes à restituer ou à payer à une personne en ce compris la gestion des remboursements indus.

Art. 103. Tout renseignement obtenu dans l'exercice de ses fonctions par un agent de l'administration du Service public fédéral Finances en charge de la perception et du recouvrement des créances fiscales et non fiscales, chargé de la perception, soit directement, soit par l'entremise d'un des services administratifs, parquets et greffes, administrations, établissements ou organismes publics visés à l'article 101, peut être invoqué par l'État pour la recherche de toute somme due en vertu des lois fiscales.

Art. 104. Les infractions à l'article 100 sont sanctionnées conformément à l'article 84 du Code du recouvrement amiable et forcé des créances fiscales et non fiscales.

Section 2. Du secret professionnel des agents de l'administration du Service public fédéral Finances en charge de la perception et du recouvrement des créances fiscales et non fiscales, chargés de la perception

Art. 105. § 1er. Celui qui intervient, à quelque titre que ce soit, dans l'application des dispositions légales ou réglementaires afférentes à la perception des créances fiscales et non fiscales par l'administration du Service public fédéral Finances en charge de la perception et du recouvrement des créances fiscales et non fiscales, ou qui a accès dans les bureaux de cette administration, est tenu de garder, en dehors de l'exercice de ses fonctions, le secret le plus absolu au sujet de tout ce dont il a eu connaissance par suite de l'exécution de sa mission.

Les agents de l'administration du Service public fédéral Finances en charge de la perception et du recouvrement des créances fiscales et non fiscales, chargés de la perception, restent dans l'exercice de leurs fonctions lorsqu'ils communiquent aux autres services administratifs de l'État, aux

§ 2. Paragraaf 1 is niet van toepassing op de Algemene Directie Statistiek - Statistics Belgium van de Federale Overheidsdienst Economie, noch op de Gemeenschappen en Gewesten voor de bevoegdheden die voorheen waren toegekend aan het Economisch en Sociaal Instituut voor de Middenstand en die overgedragen werden aan de Gemeenschappen en Gewesten wat de individueel verkregen inlichtingen betreft.

Art. 102. Alle administraties die ressorteren onder de Federale Overheidsdienst Financiën zijn gehouden aan de ambtenaren van de administratie van de Federale Overheidsdienst Financiën belast met de inning en de invordering van de fiscale en niet-fiscale schuldvorderingen, die zijn belast met de inning, alle in hun bezit zijnde toereikende, ter zake dienende en niet overmatige inlichtingen ter beschikking te stellen, die bijdragen tot de vervulling van de opdracht van die ambtenaren teneinde de geïnde bedragen correct aan te wenden ter betaling van de door een persoon verschuldigde fiscale en niet-fiscale schuldvorderingen, of teneinde over te gaan tot de terugbetaling van de aan een persoon terug te geven of te betalen sommen, met inbegrip van het beheer van de onverschuldigde terugbetalingen.

Art. 103. Elke inlichting bij het uitoefenen van zijn functie bekomen door een ambtenaar van de administratie van de Federale Overheidsdienst Financiën belast met de inning en de invordering van de fiscale en niet-fiscale schuldvorderingen, die zijn belast met de inning, hetzij rechtstreeks, hetzij door tussenkomst van één van de in artikel 101 bedoelde administratieve diensten, parketten en griffies, administraties, openbare instellingen of inrichtingen, kan door de Staat worden ingeroepen om elke krachtens de fiscale wetten verschuldigde som op te sporen.

Art. 104. De inbreuken op artikel 100 worden bestraft overeenkomstig artikel 84 van het Wetboek van de minnelijke en gedwongen invordering van fiscale en niet-fiscale schuldvorderingen.

Afdeling 2. Beroepsgeheim van de ambtenaren van de administratie van de Federale Overheidsdienst Financiën belast met de inning en de invordering van de fiscale en niet-fiscale schuldvorderingen, die zijn belast met de inning

Art. 105. § 1. Hij die, in welke hoedanigheid ook, optreedt bij de toepassing van de wettelijke of reglementaire bepalingen met betrekking tot de inning van de fiscale en niet-fiscale schuldvorderingen bij de administratie van de Federale Overheidsdienst Financiën belast met de inning en de invordering van fiscale en niet-fiscale schuldvorderingen, of die toegang heeft tot de ambtsvertrekken van deze administratie, is, buiten de uitoefening van zijn ambt, verplicht tot de meest volstrekte geheimhouding aangaande alle zaken waarvan hij wegens de uitvoering van zijn opdracht kennis heeft.

De ambtenaren van de administratie van de Federale Overheidsdienst Financiën belast met de inning en de invordering van fiscale en niet-fiscale schuldvorderingen oefenen hun ambt uit wanneer zij aan andere administratieve diensten van de Staat, aan de parketten en de griffies van

parquets et aux greffes des cours et de toutes les juridictions, aux administrations des Communautés, des Régions, des provinces, des agglomérations, des fédérations de communes et des communes, ainsi qu'aux établissements ou organismes publics visés à l'article 101, § 1er, alinéa 2, les renseignements qui sont nécessaires à ces services administratifs, parquets et greffes, administrations, établissements ou organismes publics pour assurer l'exécution des dispositions légales ou réglementaires dont ils sont chargés.

Les personnes appartenant aux services à qui les agents de l'administration du Service public fédéral Finances en charge de la perception et du recouvrement des créances fiscales et non fiscales, chargés de la perception, ont fourni des renseignements en application de l'alinéa 2, sont également tenues au même secret et elles ne peuvent utiliser les renseignements obtenus en dehors du cadre des dispositions légales ou réglementaires pour l'exécution desquelles ils ont été fournis.

§ 2. La violation du secret professionnel tel qu'il est défini au paragraphe 1er est punie conformément à l'article 458 du Code pénal.

Chapitre 8

Modification de la loi du 29 mars 2018 visant à élargir les missions et à renforcer le rôle du service de conciliation fiscale

Art. 106. Dans l'intitulé du chapitre 2 de la loi du 29 mars 2018 visant à élargir les missions et à renforcer le rôle du service de conciliation fiscale, les mots "et d'amendes administratives fiscales" sont remplacés par les mots "d'amendes administratives fiscales et des amendes administratives visées à l'article 84 du Code du recouvrement amiable et forcé des créances fiscales et non fiscales".

Art. 107. Dans l'article 3 de la même loi, les mots "et les droits et taxes divers" sont remplacés par les mots "les droits et taxes divers et les amendes administratives visées à l'article 84 du Code du recouvrement amiable et forcé des créances fiscales et non fiscales".

Art. 108. L'article 5 de la même loi est remplacé par ce qui suit:

"Art. 5. § 1er. Sans préjudice de l'application des dispositions prévues par des lois particulières, le service de conciliation fiscale visé à l'article 116 de la loi du 25 avril 2007 portant des dispositions diverses (IV) statue sur les demandes ayant pour objet la remise ou la modération des accroissements d'impôts et des amendes administratives visés aux articles 444 et 445 du Code des impôts sur les revenus 1992, et sur les demandes ayant pour objet la remise ou la modération des accroissements d'impôts et des amendes administratives visés à l'article 2, alinéa 3, du Code des taxes assimilées aux impôts sur les revenus, pour autant que ces accroissements d'impôts et ces amendes administratives ne sont plus susceptibles d'un

de hoven en van alle rechtscolleges, aan de administraties van de Gemeenschappen, de Gewesten, de provincies, de agglomeraties, de federaties van gemeenten en de gemeenten, evenals aan de in artikel 101, § 1, tweede lid, bedoelde openbare instellingen of inrichtingen, inlichtingen verstrekken welke voor die administratieve diensten, parketten en griffies, administraties, openbare instellingen of inrichtingen nodig zijn om de uitvoering van de hun opgedragen wettelijke of reglementaire bepalingen te verzekeren.

Personen die deel uitmaken van de diensten waaraan de ambtenaren van de administratie van de Federale Overheidsdienst Financiën belast met de inning en de invordering van fiscale en niet-fiscale schuldvorderingen, belast met de inning, ingevolge het tweede lid inlichtingen hebben verstrekt, zijn eveneens tot dezelfde geheimhouding verplicht en mogen de bekomen inlichtingen niet gebruiken buiten het kader van de wettelijke of reglementaire bepalingen voor de uitvoering waarvan zij zijn verstrekt.

§ 2. De schending van het bij de eerste paragraaf bepaalde beroepsgeheim wordt gestraft overeenkomstig artikel 458 van het Strafwetboek.

Hoofdstuk 8

Wijziging van de wet van 29 maart 2018 tot uitbreiding van de opdrachten en versterking van de rol van de fiscale bemiddelingsdienst

Art 106. In het opschrift van hoofdstuk 2 van de wet van 29 maart 2018 tot uitbreiding van de opdrachten en versterking van de rol van de fiscale bemiddelingsdienst, worden de woorden "en fiscale administratieve boetes" vervangen door de woorden "fiscale administratieve boetes en administratieve geldboeten bedoeld in artikel 84 van het Wetboek van de minnelijke en gedwongen invordering van fiscale en niet-fiscale schuldvorderingen".

Art. 107. In artikel 3 van dezelfde wet worden de woorden "en de diverse rechten en taksen" vervangen door de woorden "de diverse rechten en taksen en de administratieve geldboeten bedoeld in artikel 84 van het Wetboek van de minnelijke en gedwongen invordering van fiscale en niet-fiscale schuldvorderingen".

Art. 108. Artikel 5 van dezelfde wet wordt vervangen als volgt:

"Art. 5 § 1. Onverminderd de toepassing van in de specifieke wetten voorziene bepalingen, beslist de fiscale bemiddelingsdienst, bedoeld in artikel 116 van de wet van 25 april 2007 houdende diverse bepalingen (IV), over de verzoeken om kwijtschelding of vermindering van belastingverhogingen en administratieve boetes bedoeld in de artikelen 444 en 445 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 en over de verzoeken om kwijtschelding of vermindering van belastingenverhogingen en administratieve boetes bedoeld in artikel 2, derde lid, van het Wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen, voor zover die belastingverhogingen en administratieve boetes niet

quelconque recours administratif et judiciaire, et qu'elles n'ont pas été infligées suite à des infractions qui sont réglées par la voie administrative dans le cadre des concertations visées aux articles 29 et 29bis du Code d'instruction criminelle ou suite à des infractions qui sont réglées par la voie administrative en application de l'article 29, alinéa 3 du Code d'instruction criminelle dans le cadre de la concertation mise en place par la loi du 20 septembre 2012 instaurant le principe "una via" dans le cadre de la poursuite des infractions à la législation fiscale et majorant les amendes pénales fiscales.

§ 2. Sans préjudice de l'application des dispositions prévues par des lois particulières, le service de conciliation fiscale visé à l'article 116 de la loi du 25 avril 2007 portant des dispositions diverses (IV) statue sur les demandes ayant pour objet la remise ou la modération des amendes administratives visées à l'article 84 du Code du recouvrement amiable et forcé des créances fiscales et non fiscales, et sur les demandes ayant pour objet la remise ou la modération des amendes proportionnelles et non proportionnelles visées au Code des droits et taxes divers, pour autant que ces amendes administratives ne font pas l'objet d'un quelconque recours administratif ou judiciaire, et qu'elles n'ont pas été infligées suite à des infractions qui sont réglées par la voie administrative dans le cadre des concertations visées aux articles 29 et 29bis du Code d'instruction criminelle ou suite à des infractions qui sont réglées par la voie administrative en application de l'article 29, alinéa 3 du Code d'instruction criminelle dans le cadre de la concertation mise en place par la loi du 20 septembre 2012 instaurant le principe "una via" dans le cadre de la poursuite des infractions à la législation fiscale et majorant les amendes pénales fiscales."

Titre 8 – Introduction de la notion de "compte d'État" et définition associée

Art. 109. Un compte d'État est un compte financier ouvert auprès d'une institution financière désignée par l'État et réservé à:

1° l'État;

2° les organismes appartenant au secteur des administrations publiques selon le Système européen des comptes nationaux et régionaux dans l'Union européenne (SEC2010), à l'exclusion des autorités régionales, communautaires et municipales;

3° avec l'accord de l'État, d'autres personnes de droit public ou privé;

4° la Banque nationale de Belgique.

Art. 110. Un compte d'État porte l'identifiant "679" et est attribué à une institution financière, telle qu'elle figure dans la liste de codes des institutions financières de la Banque nationale de Belgique.

Cet identifiant est soumis au principe de transférabilité. C'est-à-dire qu'après l'exécution d'un marché public, le contractant

meur souslevig zizn an enig administratief en rechterlijk beroep, en zij niet zijn opgelegd ingevolge inbreuken die via de administratieve weg zijn geregeld in het kader van de overleggen bedoeld in de artikelen 29 en 29bis van het Wetboek van Strafvordering of ingevolge inbreuken die via de administratieve weg zijn geregeld in toepassing van artikel 29, derde lid van het Wetboek van Strafvordering in het kader van het overleg, ingevoerd door de wet van 20 september 2012 tot instelling van het "una via"-principe in de vervolging van overtredingen van de fiscale wetgeving en tot verhoging van de fiscale penale boetes.

§ 2. Onverminderd de toepassing van in de specifieke wetten voorziene bepalingen, beslist de fiscale bemiddelingsdienst, bedoeld in artikel 116 van de wet van 25 april 2007 houdende diverse bepalingen (IV), over de verzoeken om kwijtschelding of vermindering van de administratieve geldboeten bedoeld in artikel 84 van het Wetboek van de minnelijke en gedwongen invordering van fiscale en niet-fiscale schuldverordeningen, en over de verzoeken om kwijtschelding of vermindering van de proportionele of niet proportionele boeten bedoeld in het Wetboek diverse rechten en taksen, voor zover die administratieve geldboeten niet het voorwerp uitmaken van enig administratief of rechterlijk beroep, en zij niet zijn opgelegd ingevolge inbreuken die via de administratieve weg zijn geregeld in het kader van de overleggen bedoeld in de artikelen 29 en 29bis van het Wetboek van Strafvordering of ingevolge inbreuken die via de administratieve weg zijn geregeld in toepassing van artikel 29, derde lid van het Wetboek van Strafvordering in het kader van het overleg, ingevoerd door de wet van 20 september 2012 tot instelling van het "una via"-principe in de vervolging van overtredingen van de fiscale wetgeving en tot verhoging van de fiscale penale boetes."

Titel 8 – Invoering van het begrip "staatsrekening" en bijhorende definitie

Art. 109. Een Staatsrekening is een financiële rekening, geopend bij een door de Staat aangewezen financiële instelling en voorbehouden aan:

1° de Staat;

2° de organismen die behoren tot de sector overheid, overeenkomstig het Europees systeem van nationale en regionale rekeningen in de Europese Unie (ESR 2010), met uitzondering van de regionale, gemeenschaps- en gemeentelijke overheden;

3° met akkoord van de Staat, andere personen van publiek recht of van privaat recht;

4° de Nationale Bank van België.

Art. 110. Een staatsrekening kent de identificatiecode "679" en is toegekend aan een financiële instelling, zoals opgenomen in de codelijst van financiële instellingen bij de Nationale Bank van België.

Deze identificatiecode kent het principe van overdraagbaarheid. Dit wil zeggen dat na het voeren van een

doit transférer gratuitement le code d'identification au nouveau contractant après la durée de ce marché.

L'identifiant fait partie intégrante du numéro IBAN. Ainsi, seuls les numéros IBAN associés à un compte d'État sont également transférables gratuitement à l'institution financière qui gère actuellement les comptes d'État. Ceci pour des raisons de continuité du service public.

Titre 9 – Modification de la loi du 17 juillet 2001 relative à l'autorisation pour les services publics fédéraux de s'associer en vue de l'exécution de travaux relatifs à la gestion et à la sécurité de l'information

Art. 111. L'article 2 de la loi du 17 juillet 2001 relative à l'autorisation pour les services publics fédéraux de s'associer en vue de l'exécution de travaux relatifs à la gestion et à la sécurité de l'information, est complété par un alinéa rédigé comme suit:

“Ils peuvent, le cas échéant, contribuer au fonctionnement de l'association en lui offrant certains services dans leur domaine d'expertise ainsi que la jouissance de locaux et de matériel. Les modalités et l'étendue de cette prise en charge sont consignées dans un Protocole signé par le membre et l'association.”

Titre 10 – Conditions de l'octroi de la garantie de l'État à Infrabel

Art. 112. L'article 203 de la loi du 21 mars 1991 portant réforme de certaines entreprises publiques économiques est complété par ce qui suit:

“Par dérogation à l'article 12, § 2, al. 2, 2°, le Roi peut, pour les emprunts contractés auprès d'une banque multilatérale, déroger à l'arrêté royal n° 517 du 31 mars 1987 instaurant une prime annuelle sur les nouveaux engagements garantis par l'État de certaines institutions du secteur public.”

overheidsopdracht, de opdrachtnemer de identificatiecode na de duur van deze opdracht kosteloos dient over te dragen aan de nieuwe opdrachtnemer.

De identificatiecode maakt integraal deel uit van het IBAN-nummer. Aldus zijn enkel de IBAN-nummers die verbonden zijn aan een Staatsrekening, ook kosteloos overdraagbaar op de financiële instelling die op dat moment de Staatsrekeningen beheert. Dit om redenen van continuïteit van de openbare dienst.

Titel 9 – Wijziging van de wet van 17 juli 2001 betreffende de machtiging voor de federale overheidsdiensten om zich te verenigen met het oog op de uitvoering van werkzaamheden inzake informatiebeheer en informatieveiligheid

Art. 111. Artikel 2 van de wet van 17 juli 2001 betreffende de machtiging voor de federale overheidsdiensten om zich te verenigen met het oog op de uitvoering van werkzaamheden inzake informatiebeheer en informatieveiligheid, wordt aangevuld met een lid, luidende:

“In voorkomend geval kunnen zij bijdragen aan de werking van de vereniging door haar bepaalde diensten binnen hun vakgebied en het gebruik van lokalen en uitrusting aan te bieden. De voorwaarden en de omvang van deze bijdragen worden vastgelegd in een protocol getekend door het lid en de vereniging.”

Titel 10 – Voorwaarden van de toekenning van de staatswaarborg aan Infrabel

Art. 112. Artikel 203 van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven wordt aangevuld met de volgende bepaling:

“De Koning mag, in afwijking van artikel 12, § 2, tweede lid, 2°, afwijken, voor leningen die bij een multilaterale bank worden aangegaan, van het koninklijk besluit nr. 517 van 31 maart 1987 ter invoering van een jaarlijkse premie op de door de Staat gewaarborgde nieuwe verbintenissen van bepaalde instellingen van de openbare sector.”

AVANT-PROJET DE LOI (II)

soumis à l'avis du Conseil d'État

Avant-projet de loi portant des dispositions fiscales diverses

Titre 1er – Disposition générale

Article 1er. La présente loi règle une matière visée à l'article 74 de la Constitution.

Titre 2 – Modifications du Code des droits et taxes divers

Chapitre 1er - Taxe sur les opérations de bourse

Art. 2. A l'article 126¹ du Code des droits et taxes divers, inséré par la loi du 13 août 1947 et modifié en dernier lieu par la loi du 17 mars 2019, les modifications suivantes sont apportées:

a) dans le 2°, modifié en dernier lieu par la loi du 13 mars 2016, les mots "2, § 1er, de la loi du 9 juillet 1975 relative au contrôle des entreprises d'assurances" sont remplacés par les mots "6 de la loi du 13 mars 2016 relative au statut et au contrôle des entreprises d'assurance ou de réassurance";

b) le 14°, inséré par la loi du 4 avril 1995, est remplacé par ce qui suit:

"14° les opérations réalisées par le Fonds de protection des dépôts et des instruments financiers, visé à l'article 3 de la loi du 17 décembre 1998 créant un Fonds de protection des dépôts et des instruments financiers et réorganisant les systèmes de protection des dépôts et des instruments financiers, dans le cadre de la gestion des systèmes de protection des investisseurs ou des dépôts que ce Fonds a institués ou dont il assure la gestion;"

Chapitre 2 - Taxe annuelle sur les opérations d'assurance

Art. 3. Dans l'article 177 du même Code, modifié par les lois du 27 décembre 2005, 27 décembre 2006 et XX XX (div 6) 2023, le 3° est remplacé par ce qui suit:

"3° par les preneurs d'assurance ou, si le preneur est une personne morale, l'établissement belge auquel le contrat se rapporte dans les cas visés à l'article 179², § 2."

Art. 4. L'article 179² du même Code, modifié par les lois du 11 juillet 1960, 27 décembre 2005 et XX XX (div 6) 2023, est remplacé par ce qui suit:

VOORONTWERP VAN WET (II)

onderworpen aan het advies van de Raad van State

Voorontwerp van wet houdende diverse fiscale bepalingen

Titel 1 – Algemene Bepaling

Artikel 1. Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 74 van de Grondwet.

Titel 2 – Wijzigingen van het Wetboek diverse rechten en taksen

Hoofdstuk 1 - Taks op de beursverrichtingen

Art. 2. In artikel 126¹ van het Wetboek diverse rechten en taksen, ingevoegd bij de wet van 13 augustus 1947 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 17 maart 2019, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a) in de bepaling onder 2°, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 13 maart 2016, worden de woorden "2, § 1, van de wet van 9 juli 1975 betreffende de controle der verzekeringsondernemingen" vervangen door de woorden "6 van de wet van 13 maart 2016 op het statuut van en het toezicht op de verzekerings- of herverzekeringsondernemingen";

b) de bepaling onder 14°, ingevoegd bij de wet van 4 april 1995, wordt vervangen als volgt:

"14° de verrichtingen die het Beschermingsfonds voor deposito's en financiële instrumenten, als bedoeld in artikel 3 van de wet van 17 december 1998 tot oprichting van een beschermingsfonds voor deposito's en financiële instrumenten en tot reorganisatie van de beschermingsregelingen voor deposito's en financiële instrumenten doet uitvoeren in het kader van het beheer van door dit fonds ingestelde of beheerde beleggers- of depositobeschermingsregelingen;"

Hoofdstuk 2 - Jaarlijkse taks op de verzekeringsverrichtingen

Art. 3. In artikel 177 van hetzelfde Wetboek, gewijzigd bij de wetten van 27 december 2005, 27 december 2006 en XX XX (div 6) 2023, wordt de bepaling onder 3° vervangen als volgt:

"3° door de verzekeringnemers of, indien de verzekeringnemer een rechtspersoon is, de Belgische vestiging waarop het contract betrekking heeft in de in artikel 179², § 2, bedoelde gevallen."

Art. 4. Artikel 179² van hetzelfde Wetboek, gewijzigd bij de wetten van 11 juli 1960, 27 december 2005 en XX XX (div 6) 2023, wordt vervangen als volgt:

“Art. 179². § 1er. Les articles 179¹ et 180 sont applicables au représentant responsable visé à l'article 178, alinéas¹^{er} et 2.

L'entreprise d'assurances et son représentant responsable sont solidairement tenus au paiement de toutes les sommes dues relativement aux opérations d'assurance imposables.

§ 2. A défaut de représentant responsable ou en cas d'absence de paiement de la taxe, le preneur d'assurance ou, lorsque le preneur est une personne morale, l'établissement belge auquel le contrat se rapporte, est tenu de payer la taxe dans un délai de trois mois à compter de l'échéance stipulée pour chaque prime.

La déclaration est déposée au plus tard le dernier jour ouvrable précédant la date limite de paiement. La déclaration précise, entre autres, le numéro d'entreprise pour les personnes morales, le numéro de registre national pour les personnes physiques, la période à laquelle la déclaration se rapporte, la base imposable, les exonérations et le solde dû.

Les modalités, la forme et le contenu de la déclaration sont déterminés par le Roi.

Si la déclaration n'est pas déposée dans le délai fixé, il est encouru une amende de 12,50 euro par semaine de retard. Toute semaine commencée est comptée comme complète.

Lorsque le preneur d'assurance n'a pas acquitté la taxe annuelle dans le délai, l'intérêt est dû de plein droit à partir du jour où le paiement aurait dû être fait.”

Chapitre 3

Modernisation des formulaires et des procédures de déclaration, de contrôle, d'imputation et de restitution pour les taxes reprises dans le Code des droits et taxes divers

Art. 5. A l'article 125 du Code des droits et taxes divers, remplacé par la loi du 25 décembre 2016 et modifié, avec effet au 1er janvier 2025, par la loi du 26 janvier 2021, les modifications suivantes sont apportées:

a) le paragraphe 1er est remplacé par ce qui suit:

“§ 1er. Avant d'acquitter la taxe, le redevable introduit auprès du service compétent une déclaration mentionnant notamment les données d'identification, y compris le numéro d'entreprise pour les personnes morales ou le numéro de registre national pour les personnes physiques, la période à laquelle se rapporte la déclaration, la base imposable, les exonérations et le solde dû.

Le Roi détermine les modalités, la forme et le contenu de la déclaration.

“Art. 179². § 1. De artikelen 179¹ en 180 zijn van toepassing op de aansprakelijk vertegenwoordiger bedoeld in artikel 178, eerste en tweede lid.

De verzekeringsonderneming en zijn aansprakelijke vertegenwoordiger zijn hoofdelijk aansprakelijk voor de betaling van elke verschuldigde som met betrekking tot de belastbare verzekeringsverrichtingen.

§ 2. Bij gebrek aan aansprakelijke vertegenwoordiger of in geval van afwezigheid van betaling van de taks, is de verzekeringnemer of, indien de verzekeringnemer een rechtspersoon is, de Belgische inrichting op wie het contract van toepassing is, gehouden tot het betalen van de taks binnen een termijn van drie maanden te rekenen vanaf de vastgestelde vervaldatum voor elke premie.

De aangifte wordt ingediend uiterlijk de laatste werkdag voorafgaand aan de uiterste betaaldatum. De aangifte vermeldt onder meer het ondernemingsnummer in geval van rechtspersonen, het rijksregisternummer in geval van natuurlijke personen, de periode waarop de aangifte betrekking heeft, de belastbare basis, de vrijstellingen en het verschuldigd saldo.

De modaliteiten, de vorm en de inhoud van de aangifte worden door de Koning vastgesteld.

Indien de aangifte niet binnen de bepaalde termijn werd ingediend, wordt een boete verbeurd van 12,50 euro per week vertraging. Iedere begonnen week wordt voor een gehele week aangerekend.

Wanneer de verzekeringnemer de jaarlijkse taks niet heeft betaald binnen de termijn, is van rechtswege de interest verschuldigd vanaf de dag waarop de betaling zou moeten zijn voldaan.”

Hoofdstuk 3

Modernisering van de aangifte-, controle-, verreken- en teruggaveformulieren en -procedures voor de taksen opgenomen in het Wetboek diverse rechten en taksen

Art. 5. In artikel 125 van het Wetboek diverse rechten en taksen, vervangen bij de wet van 25 december 2016 en gewijzigd, met ingang van 1 januari 2025, bij de wet van 26 januari 2021, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a) paragraaf 1 wordt vervangen als volgt:

“§ 1. De belastingschuldige dient alvorens de taks te betalen bij de bevoegde dienst een aangifte in die onder meer de identificatiegegevens waaronder het ondernemingsnummer in geval van rechtspersonen of het rijksregisternummer in geval van natuurlijke personen, de periode waarop de aangifte betrekking heeft, de belastbare basis, de vrijstellingen en het verschuldigd saldo vermeldt.

De Koning bepaalt de modaliteiten, de vorm en de inhoud van de aangifte.

La déclaration est introduite au plus tard le dernier jour ouvrable:

1° du deuxième mois suivant celui au cours duquel l'opération a été conclue ou exécutée, lorsque le donneur d'ordre est le redevable de la taxe;

2° du mois suivant celui au cours duquel l'opération a été conclue ou exécutée, dans les autres cas.

La taxe est payable au plus tard le jour où expire le délai de dépôt de la déclaration.”;

b) dans le paragraphe 2, alinéa 1er, dans la version néerlandaise, le mot “opgave” est remplacé par le mot “aangifte”;

c) dans le paragraphe 2, l'alinéa 2 est remplacé par ce qui suit:

“Toute inexactitude ou omission relative aux opérations taxables dans la déclaration visée au paragraphe 1er est punie d'une amende égale à cinq fois le droit éludé, sans qu'elle puisse être inférieure à 250 euros. Toute inexactitude ou omission relative aux opérations exemptées dans la déclaration visée au paragraphe 1er est punie d'une amende fiscale non proportionnelle de 80 euros à 500 euros par infraction. Le montant de cette amende est fixé d'après la nature et la gravité de l'infraction selon une échelle dont les graduations sont déterminées par le Roi.”;

d) le paragraphe 3 est abrogé.

Art. 6. L'article 136 du même Code, modifié par les arrêtés royaux du 28 novembre 1939 et 13 juillet 2001 et par la loi du 10 décembre 2001, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 136. La taxe est imputée conformément à l'article 201^{37/2}, § 2, ou restituée sur demande motivée si elle a été effectivement payée:

1° lorsque la taxe payée excède l'impôt auquel l'opération donne lieu;

2° lorsque le retrait, la modification ou la rectification des cours de bourse a entraîné l'annulation ou la modification du bordereau délivré à l'origine.

Il n'est pas donné suite aux demandes de restitution dont le montant est inférieur à 0,25 euros.

Lorsque le fondement légal de la taxe est contesté, aucune imputation de la taxe contestée ne peut être effectuée.”

Art. 7. Dans l'article 166 du même Code, inséré par la loi du 28 mars 2022, le paragraphe 1er est remplacé par ce qui suit:

“§ 1er. Avant d'acquitter la taxe, le redevable introduit auprès du service compétent une déclaration mentionnant notamment les données d'identification, y compris le numéro d'entreprise

De aangifte wordt uiterlijk de laatste werkdag ingediend:

1° van de tweede maand die volgt op die waarin de verrichting werd aangegaan of uitgevoerd, wanneer de ordergever de belastingschuldige is;

2° van de maand die volgt op die waarin de verrichting werd aangegaan of uitgevoerd, in de andere gevallen.

De taks is betaalbaar uiterlijk op de dag waarop de indieningstermijn van de aangifte verstrijkt.”;

b) in paragraaf 2, eerste lid wordt het woord “opgave” vervangen door het woord “aangifte”;

c) in paragraaf 2, wordt het tweede lid vervangen als volgt:

“Iedere onjuistheid of onvolledigheid in de aangifte bedoeld in paragraaf 1 met betrekking tot de belastbare verrichtingen wordt gestraft met een boete gelijk aan vijf maal de ontrokken taks zonder dat ze minder dan 250 euro kan bedragen. Iedere onjuistheid of onvolledigheid in de aangifte bedoeld in paragraaf 1 met betrekking tot de vrijgestelde verrichtingen wordt bestraft met een niet-proportionele fiscale boete van 80 euro tot 500 euro per inbreuk. Het bedrag van deze boete wordt bepaald volgens de aard en de ernst van de inbreuk volgens een schaal waarvan de trappen door de Koning worden vastgesteld.”;

d) paragraaf 3 wordt opgeheven.

Art. 6. Artikel 136 van hetzelfde Wetboek, gewijzigd bij de koninklijke besluiten van 28 november 1939 en 13 juli 2001 en bij de wet van 10 december 2001, wordt vervangen als volgt:

“Art. 136. De taks wordt verrekend overeenkomstig artikel 201^{37/2}, § 2 of, op gemotiveerd verzoek en mits werkelijk voldaan, terugbetaald:

1° wanneer de betaalde taks de belasting overtreft waartoe de verrichting aanleiding geeft;

2° wanneer de intrekking, wijziging of verbetering van de beurskoersen de nietigverklaring of wijziging van het oorspronkelijk verstrekte borderel tot gevolg heeft.

Er wordt geen gevolg gegeven aan aanvragen van terugbetaling indien de terug te betalen som geen 0,25 euro bedraagt.

Wanneer de wettelijke grondslag van de taks wordt betwist kan geen verrekening uitgevoerd worden van de betwiste taks.”

Art. 7. In artikel 166 van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 28 maart 2022, wordt paragraaf 1 vervangen als volgt:

“§ 1. De belastingschuldige dient alvorens de taks te betalen bij de bevoegde dienst een aangifte in die onder meer de identificatiegegevens van de belastingschuldige of zijn aansprakelijk

pour les personnes morales ou le numéro de registre national pour les personnes physiques, ou dans le cas d'un redevable étranger, le nom complet, l'adresse complète et le numéro d'identification bis attribué par le Service public fédéral Finances ou le numéro d'identification fiscal attribué dans le pays d'origine, ainsi que, la période à laquelle se rapporte la déclaration, la base imposable et le solde dû.

Le Roi détermine les modalités, la forme et le contenu de la déclaration.

La déclaration est introduite au plus tard le dernier jour ouvrable du mois suivant celui au cours duquel la taxe est due.

La taxe est payable au plus tard le jour de l'expiration du délai d'introduction de la déclaration."

Art. 8. L'article 166/2 du même Code, inséré par la loi du 28 mars 2022 est abrogé.

Art. 9. L'article 179¹ du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du **XX XX (div 6)** 2023, est remplacé par ce qui suit:

"Art. 179¹. Avant d'acquitter la taxe, les redevables visés à l'article 177, 1°, 2° et 2^obis, introduisent au plus tard le vingtième jour du mois suivant celui au cours duquel une prime, une cotisation patronale ou une contribution personnelle est venue à échéance, auprès du service compétent une déclaration mentionnant notamment les données d'identification, y compris le numéro d'entreprise pour les personnes morales ou le numéro de registre national pour les personnes physiques, la période à laquelle se rapporte la déclaration, la base imposable, les exonérations et le solde dû.

La taxe annuelle est payable au plus tard le jour de l'expiration du délai d'introduction de la déclaration.

Un acompte sur les montants dus en janvier est payable le 15 du mois qui précède, après introduction d'une déclaration ad hoc. Cet acompte est égal au montant de la taxe annuelle due aux taux fixés aux articles 175¹, § 1er et 175² et payée en novembre de l'année précédente.

Les modalités, forme et contenu de la déclaration visée à l'alinéa 1er et de celle relative à l'acompte visé à l'alinéa 3, sont déterminées par le Roi.

Si la déclaration visée à l'alinéa 1er ou 3 n'est pas déposée dans les délais fixés, il est encouru une amende de 12,50 euros par semaine de retard. Toute semaine commencée est comptée comme complète."

Art. 10. L'article 181 du même Code, rétabli par la loi du 13 août 1947, est remplacé par ce qui suit:

"Art. 181. Le Roi fixe le délai dans lequel la restitution visée à l'article 201^{37/2}, § 2, est demandée."

vertegenwoordiger, waaronder het ondernemingsnummer in geval van rechtspersonen of het rijksregisternummer in geval van natuurlijke personen, of, in geval van een buitenlandse belastingsschuldige, de volledige naam, adres en het bis-identificatienummer toegekend door Federale Overheidsdienst Financiën of het fiscaal identificatienummer in het land van herkomst, alsook de periode waarop de aangifte betrekking heeft, de belastbare basis en het verschuldigd saldo vermeldt.

De Koning bepaalt de modaliteiten, de vorm en de inhoud van de aangifte.

De aangifte wordt uiterlijk op de laatste werkdag van de maand volgend op die waarin de taks verschuldigd wordt, ingediend.

De taks is betaalbaar uiterlijk op de dag waarop de indieningstermijn van de aangifte verstrijkt."

Art. 8. Artikel 166/2 van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 28 maart 2022, wordt opgeheven.

Art. 9. Artikel 179¹ van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van **XX XX (div 6)** 2023, wordt vervangen als volgt:

"Art. 179¹. De in artikel 177, 1°, 2° en 2^obis, bedoelde belastingsschuldigen dienen alvorens de taks te betalen bij de bevoegde dienst en uiterlijk op de twintigste van de maand welke volgt op die waarin een premie, werkgeversbijdrage of persoonlijke bijdrage is vervallen, een aangifte in die onder meer de identificatiegegevens, waaronder het ondernemingsnummer in geval van rechtspersonen, of het rijksregisternummer in geval van natuurlijke personen, de periode waarop de aangifte betrekking heeft, de belastbare basis, de vrijstellingen en het verschuldigd saldo vermeldt.

De jaarlijkse taks is betaalbaar uiterlijk op de dag waarop de indieningstermijn van de aangifte verstrijkt.

Een voorschot op de in januari verschuldigde bedragen is betaalbaar de vijftiende van de eraan voorafgaande maand, na indiening van een ad hoc aangifte. Dit voorschot is gelijk aan het bedrag van de jaarlijks verschuldigde taks aan de tarieven bepaald in de artikelen 175¹, § 1, en 175² en betaald in november van het voorafgaande jaar.

De modaliteiten, vorm en inhoud van de aangifte bedoeld in het eerste lid, en deze met betrekking tot het voorschot bedoeld in het derde lid, worden door de Koning vastgesteld.

Wanneer de aangifte bedoeld in het eerste of derde lid niet binnen de vastgestelde termijnen ingediend is, wordt een boete verbeurd van 12,50 euro per week vertraging. Iedere begonnen week wordt voor een gehele week gerekend."

Art. 10. Artikel 181 van hetzelfde Wetboek, hersteld bij de wet van 13 augustus 1947, wordt vervangen als volgt:

"Art. 181. De Koning bepaalt de termijn binnen welke de terugbetaling bedoeld in artikel 201^{37/2}, § 2 wordt gevraagd."

Art. 11. L'article 183*octies* du même Code, inséré par la loi du 7 décembre 1988 et modifié par la loi du 22 juillet 1993 et l'arrêté royal du 20 juillet 2000 et la loi du 20 novembre 2022, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 183*octies*. Avant d'acquitter la taxe, le redevable introduit auprès du service compétent une déclaration mentionnant notamment les données d'identification, y compris le numéro d'entreprise pour les personnes morales ou le numéro de registre national pour les personnes physiques, la période à laquelle se rapporte la déclaration, la base imposable, les exonérations et le montant dû.

Le Roi détermine les modalités, la forme et le contenu de la déclaration.

La déclaration doit être introduite dans un délai de trois mois à compter de la date de la décision de distribution des participations bénéficiaires.

La taxe est payable au plus tard le jour de l'expiration du délai d'introduction de la déclaration.

Si la déclaration n'est pas déposée dans le délai fixé, il est encouru une amende de 12,50 euros par semaine de retard. Toute semaine commencée est comptée comme complète.”

Art. 12. L'article 183*decies* du même Code, inséré par la loi du 7 décembre 1988, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 183*decies*. Le Roi fixe le délai dans lequel la restitution visée à l'article 201^{37/2}, est demandée.”

Art. 13. L'article 187³ du même Code, rétabli par la loi du 28 décembre 1992 et modifié par l'arrêté royal du 13 juillet 2001 et les lois du 19 décembre 2014 et 20 novembre 2022, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 187³. Avant d'acquitter la taxe, le redevable introduit auprès du service compétent une déclaration mentionnant notamment les données d'identification, y compris le numéro d'entreprise pour les personnes morales ou le numéro de registre national pour les personnes physiques, la période à laquelle se rapporte la déclaration, la base imposable et le montant dû.

Le Roi détermine les modalités, la forme et le contenu de la déclaration.

La déclaration est introduite au plus tard le dernier jour ouvrable du mois suivant celui au cours duquel le fait générateur est intervenu.

La taxe est payable au plus tard le jour de l'expiration du délai d'introduction de la déclaration.

Si la déclaration n'est pas déposée dans le délai fixé, il est encouru une amende de 12,50 euros par semaine de retard. Toute semaine commencée est comptée comme complète.”

Art. 11. Artikel 183*octies* van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 7 december 1988 en gewijzigd bij de wet van 22 juli 1993 en het koninklijk besluit van 20 juli 2000 en de wet van 20 november 2022, wordt vervangen als volgt:

“Art. 183*octies*. De belastingschuldige dient alvorens de taks te betalen bij de bevoegde dienst een aangifte in die onder meer de identificatiegegevens, waaronder het ondernemingsnummer in geval van rechtspersonen of het rijksregisternummer in geval van natuurlijke personen, de periode waarop de aangifte betrekking heeft, de belastbare basis, de vrijstellingen en het verschuldigd bedrag vermeldt.

De Koning bepaalt de modaliteiten, de vorm en de inhoud van de aangifte.

De aangifte wordt binnen drie maanden te rekenen vanaf de datum van de beslissing tot verdeling van de winstdeelnemingen, ingediend.

De taks is betaalbaar uiterlijk op de dag waarop de indieningstermijn van de aangifte verstrijkt.

Wanneer de aangifte niet binnen de bedoelde termijn werd ingediend, wordt een boete verbeurd van 12,50 euro per week vertraging. Iedere begonnen week wordt voor een gehele week gerekend.”

Art. 12. Artikel 183*decies* van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 7 december 1988, wordt vervangen als volgt:

“Art. 183*decies*. De Koning bepaalt de termijn binnen welke de terugbetaling bedoeld in artikel 201^{37/2}, wordt gevraagd.”

Art. 13. Artikel 187³ van hetzelfde Wetboek, hersteld bij de wet van 28 december 1992 en gewijzigd bij het koninklijk besluit van 13 juli 2001 en de wetten van 19 december 2014 en 20 november 2022, wordt vervangen als volgt:

“Art. 187³. De belastingschuldige dient alvorens de taks te betalen bij de bevoegde dienst een aangifte in die onder meer de identificatiegegevens, waaronder het ondernemingsnummer in geval van rechtspersonen of het rijksregisternummer in geval van natuurlijke personen, de periode waarop de aangifte betrekking heeft, de belastbare basis en het verschuldigd bedrag vermeldt.

De Koning bepaalt de modaliteiten, de vorm en de inhoud van de aangifte.

De aangifte wordt uiterlijk op de laatste werkdag van de maand die volgt op die waarin het belastbare feit zich heeft voorgedaan, ingediend.

De taks is betaalbaar uiterlijk op de dag waarop de indieningstermijn van de aangifte verstrijkt.

Wanneer de aangifte niet binnen de vastgestelde termijn is ingediend, wordt een boete verbeurd van 12,50 euro per week vertraging. Iedere begonnen week wordt voor een gehele week gerekend.”

Art. 14. Dans l'article 187⁴ du même Code, rétabli par la loi du 28 décembre 1992 et modifié par la loi du 22 juillet 1993 et par l'arrêté royal du 13 juillet 2001, dans le texte néerlandais, le mot "opgave" est remplacé par le mot "aangifte" et le mot "EUR" est chaque fois remplacé par le mot "euros".

Art. 15. L'article 187⁵ du même Code, rétabli par la loi du 28 décembre 1992, est remplacé par ce qui suit:

"Art. 187⁵. La taxe est imputée conformément à l'article 201^{37/2}, § 2, ou bien restituée sur demande motivée si elle a été effectivement acquittée,

1° lorsqu'elle présente une somme supérieure à celle qui était légalement due au moment du paiement;

2° lorsqu'il s'agit d'un contrat d'assurance en cas de vie pour lequel l'assureur est libéré de tous engagements à l'arrivée de l'événement assuré."

Art. 16. Dans l'article 197, alinéa 5, du même Code, les mots "et doit être payée au plus tard le 31 janvier" sont abrogés.

Art. 17. L'article 199 du même Code, remplacé par la loi du 22 avril 2003 et modifié par la loi du 19 décembre 2006, est remplacé par ce qui suit:

"Art. 199. Avant d'acquitter la taxe, le redevable introduit auprès du service compétent une déclaration mentionnant notamment les données d'identification, y compris le numéro d'entreprise pour les personnes morales ou le numéro de registre national pour les personnes physiques, la période à laquelle se rapporte la déclaration, la base imposable et le montant dû.

Le Roi détermine les modalités, la forme et le contenu de la déclaration.

La déclaration doit être introduite au plus tard le 31 janvier de l'année à laquelle elle se rapporte si la déclaration concerne une année entière, ou, si l'affichage a lieu au cours de l'année, au plus tard un jour ouvrable avant l'affichage.

La taxe est payable au plus tard le jour de l'expiration du délai d'introduction de la déclaration.

Le mode suivant lequel les registres des entrepreneurs d'affichage et des fabricants d'affiches sont tenus ainsi que celui suivant lequel leurs contrats y seront portés et généralement toutes les mesures d'exécution des dispositions du présent titre sont déterminés par arrêté royal.

Les infractions aux arrêtés royaux pris en exécution de l'alinéa précédent sont punies d'une amende de 25 euros."

Art. 14. In artikel 187⁴ van hetzelfde Wetboek, hersteld bij de wet van 28 december 1992 en gewijzigd bij de wet van 22 juli 1993 en bij het koninklijk besluit van 13 juli 2001, wordt het woord "opgave" vervangen door het woord "aangifte" en wordt het woord "EUR" telkens vervangen door het woord "euro".

Art. 15. Artikel 187⁵ van hetzelfde Wetboek, hersteld bij de wet van 28 december 1992, wordt vervangen als volgt:

"Art. 187⁵. De taks wordt verrekend overeenkomstig artikel 201^{37/2}, § 2 of, op gemotiveerd verzoek en mits werkelijk voldaan, terugbetaald:

1° wanneer de aangegeven taks meer bedraagt dan de taks die wettelijk verschuldigd was op het ogenblik van de betaling;

2° wanneer het gaat om een verzekeringscontract bij leven waarvoor de verzekeraar, op het ogenblik dat de verzekerde gebeurtenis zich voordoet, van elke verbintenis bevrijd is."

Art. 16. In artikel 197, vijfde lid, van hetzelfde Wetboek, worden de woorden "en moet uiterlijk op 31 januari betaald worden" opgeheven.

Art. 17. Artikel 199 van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 22 april 2003 en gewijzigd bij de wet van 19 december 2006, wordt vervangen als volgt:

"Art. 199. De belastingplichtige dient alvorens de belasting te betalen bij de bevoegde dienst een aangifte in die onder meer de identificatiegegevens, waaronder het ondernemingsnummer in geval van rechtspersonen of het rijksregisternummer in geval van natuurlijke personen, de periode waarop de aangifte betrekking heeft, de belastbare basis en het verschuldigd bedrag vermeldt.

De Koning bepaalt de modaliteiten, de vorm en de inhoud van de aangifte.

De aangifte wordt uiterlijk op 31 januari van het jaar waarop ze betrekking heeft ingediend indien de aangifte een volledig jaar betreft, of, indien er de aanplakking plaats heeft in de loop van het jaar, de werkdag voorafgaand aan de aanplakking.

De belasting is betaalbaar uiterlijk op de dag waarop de indieningstermijn van de aangifte verstrijkt.

De wijze waarop de registers van de ondernemers van aanplakking en van de fabrikanten van plakbrieven gehouden worden alsmede die waarop hun overeenkomsten er in vermeld worden en over het algemeen al de maatregelen ter uitvoering van de bepalingen van deze titel worden bepaald bij koninklijk besluit.

De overtredingen van de ter uitvoering van het voorgaande lid genomen koninklijke besluiten worden gestraft met een boete van 25 euro."

Art. 18. L'article 201² du même Code, inséré par la loi du 2 juillet 1930 et modifié par l'arrêté royal n° 63 du 28 novembre 1939 et la loi du 22 avril 2003, est abrogé.

Art. 19. Dans le Titre XIV du Livre II du même Code, il est inséré un article 201^{37/2} rédigé comme suit:

"Art. 201^{37/2}. § 1er. Sans préjudice des dispositions particulières du présent code, en cas de déclaration d'un montant supérieur au montant dû, l'excédent déclaré peut être imputé conformément au paragraphe 2, ou, s'il a été effectivement payé, restitué sur demande motivée.

Lorsque le fondement légal d'une taxe est contesté, seule une demande de restitution peut être introduite.

§ 2. En ce qui concerne les taxes visées aux titres I, III, V, VIII et IX, le redevable peut imputer un montant déclaré en excédent de la taxe due dans une déclaration ultérieure, en fournissant le numéro d'identification de la déclaration initiale si la déclaration est introduite de manière électronique, ou, en l'absence de numéro d'identification, la période concernée et les montants initialement déclarés des opérations et taxes à corriger, le montant total de la taxe à imputer et le solde après imputation, ainsi que la cause de l'imputation, sans toutefois que cette déclaration puisse faire apparaître un solde négatif. Si une imputation ne peut pas être effectuée intégralement dans la déclaration suivante, elle peut l'être dans les déclarations ultérieures introduites au plus tard dans les six mois qui suivent la période à laquelle se rapporte la déclaration initiale dans laquelle le montant déclaré en excédent a été mentionné ou, dans le cas d'une déclaration concernant la taxe d'affichage, dans les six mois qui suivent la date à laquelle se rapporte la déclaration initiale dans laquelle le montant déclaré en excédent a été mentionné.

L'imputation d'un montant déclaré en excédent annule le droit à la restitution de ce même montant.

§ 3. Pour toutes les taxes, le redevable peut rectifier une insuffisance de déclaration d'un montant de taxe due dans une déclaration ultérieure relative à la même période, en indiquant la taxe correctement due diminuée du montant de la taxe déjà déclarée. La rectification peut, sans que la déclaration soit qualifiée d'inexacte, avoir lieu jusqu'à la notification du premier acte d'investigation visant à contrôler la taxe due.

§ 4. Sous peine d'irrecevabilité de la demande, la demande motivée de restitution d'un montant déclaré en excédent de la taxe due doit contenir tous les éléments permettant d'effectuer un contrôle, à savoir les mêmes mentions que celles de la déclaration originale ainsi que la date et le montant du paiement, et doit être adressée au service compétent.

Une demande de restitution d'un montant déclaré en excédent annule le droit à imputation de ce même montant.

Art. 18. Artikel 201² van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 2 juli 1930 en gewijzigd bij koninklijk besluit nr. 63 van 28 november 1939 en de wet van 22 april 2003, wordt opgeheven.

Art. 19. In titel XIV van boek II van hetzelfde Wetboek, wordt een artikel 201^{37/2} ingevoegd, luidende:

"Art. 201^{37/2}. § 1. Onverminderd de bijzondere bepalingen van dit wetboek, kan in geval van aangifte van een bedrag hoger dan het verschuldigde bedrag het teveel aangegeven bedrag worden verrekend overeenkomstig paragraaf 2, of, in geval van werkelijke betaling, op gemotiveerd verzoek teruggegeven.

Wanneer de wettelijke grondslag van een taks betwist wordt, kan alleen een verzoek tot teruggaaf worden ingediend.

§ 2. Voor de taksen bedoeld in titel I, III, V, VIII en IX, kan de belastingschuldige een teveel aangegeven verschuldigd bedrag van de taks verrekenen in een daarop volgende aangifte met opgave van het identificatienummer van de betrokken aangifte indien de aangifte elektronisch wordt ingediend, of, in geval er geen identificatienummer is, de betrokken periode, en de initieel aangegeven bedragen van de te corrigeren verrichtingen en taksen, het totaal bedrag van de te verrekenen taks en het saldo na verrekening, alsook de oorzaak van de verrekening, zonder dat deze aangifte evenwel een negatief saldo mag vertonen. Kan een verrekening niet volledig verrekend worden op de erop volgende aangifte, kan deze op de daaropvolgende aangiftes verrekend worden uiterlijk binnen de zes maanden volgend op de periode waarop de oorspronkelijke aangifte betrekking heeft waarin het teveel aangegeven bedrag werd vermeld of, in geval van een aangifte met betrekking tot de belasting op aanplakking, binnen de zes maanden volgend op de datum waarop de oorspronkelijke aangifte betrekking heeft waarin het teveel aangegeven bedrag werd vermeld.

De verrekening van een teveel aangegeven bedrag doet het recht op terugbetaling vervallen voor hetzelfde bedrag.

§ 3. Voor alle taksen kan de belastingschuldige een te weinig aangegeven verschuldigd bedrag van de taks rechtzetten in een daarop volgende aangifte met betrekking tot dezelfde periode met vermelding van de juist verschuldigde belasting verminderd met het bedrag van de reeds aangegeven belasting. De rechtzetting kan, zonder dat de aangifte als onnauwkeurig wordt gekwalificeerd, gebeuren tot de mededeling van de eerste onderzoeksdaad tot controle van de verschuldigde belasting.

§ 4. Op straffe van onontvankelijkheid van het verzoek is een verzoek tot terugbetaling van een teveel aangegeven verschuldigd bedrag van de taks met redenen omkleed en bevat het alle elementen die een controle mogelijk maken, te weten dezelfde vermeldingen als de oorspronkelijke aangifte en de datum en bedrag van de betaling en wordt gericht aan de bevoegde dienst.

Een verzoek tot terugbetaling van een teveel aangegeven bedrag doet het recht tot verrekening vervallen met betrekking tot hetzelfde bedrag.

L'administration fiscale dispose d'un délai de six mois à dater de l'introduction de la demande de restitution pour se prononcer sur cette demande.

Le Roi détermine les modalités, la forme et le contenu du formulaire de demande de restitution."

Art. 20. Dans le Titre II du Livre III du même Code, il est inséré un article 202^{8/1} rédigé comme suit:

"Art. 202^{8/1}. Une demande de restitution relative à une déclaration déterminée, introduite auprès de l'administration dans le délai prévu, entraîne la suspension de la prescription pour le montant repris dans cette demande jusqu'à ce que l'administration fiscale se soit prononcée sur cette demande."

Art. 21. Dans l'article 205¹, alinéa 1er, du même Code, remplacé par la loi du 28 juillet 1938, renuméroté par l'arrêté royal n° 63 du 28 novembre 1939, modifié par l'arrêté du Régent du 25 novembre 1947 et par les lois du 10 juillet 1969, 2 mai 2002, 19 décembre 2006, 25 avril 2014, 27 avril 2016 et 18 mai 2022, les mots " , agissant en vertu d'une autorisation spéciale de l'administrateur général de cette administration, " sont abrogés.

Art. 22. Les articles 5 à 19 entrent en vigueur le 1er janvier 2028. Le Roi peut déterminer une entrée en vigueur anticipée.

Titre 3 – Modification de diverses dispositions légales relatives aux formalités hypothécaires

Chapitre 1er

Modification de la loi du 16 mars 1803 contenant organisation du notariat

Art. 23. Dans l'article 16, alinéa 2, de la loi du 16 mars 1803 contenant organisation du notariat, inséré par la loi du 21 décembre 2013 et modifié par la loi du 22 novembre 2022, les mots "au bureau sécurité juridique" sont remplacés par le mot "hypothécaire".

Chapitre 2

Modifications du Code d'instruction criminelle

Art. 24. A l'article 35bis du Code d'instruction criminelle, inséré par la loi du 20 mai 1997, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans l'alinéa 2, modifié par la loi du 11 juillet 2018, les mots "bureau compétent de l'Administration générale de la Documentation patrimoniale de la situation des biens" sont remplacés par les mots "service compétent du Service public fédéral Finances";

2° dans l'alinéa 3, le mot "conservateur" est remplacé par les mots "service compétent du Service public fédéral Finances".

De fiscale administratie beschikt over een termijn van zes maanden vanaf de indiening van het verzoek tot terugbetaling om zich uit te spreken over dit verzoek.

De Koning bepaalt de modaliteiten, de vorm en de inhoud van het formulier tot verzoek tot teruggave."

Art. 20. In titel II van boek III van hetzelfde Wetboek, wordt een artikel 202^{8/1} ingevoegd, luidende:

"Art. 202^{8/1}. Een verzoek tot teruggave met betrekking tot deze aangifte, ingediend bij de administratie binnen de voorziene vervalttermijn, heeft de schorsing van de verjaring voor de in het verzoek tot teruggave opgenomen bedrag tot gevolg totdat de fiscale administratie zich uitspreekt over dit verzoek."

Art. 21. In artikel 205¹, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 28 juli 1938, hernummerd bij het koninklijk besluit nr. 63 van 28 november 1939, gewijzigd bij het regentsbesluit van 25 november 1947 en bij de wetten van 10 juli 1969, 2 mei 2002, 19 december 2006, 25 april 2014, 27 april 2016 en 18 mei 2022, worden de woorden " , handelende krachtens een bijzondere machtiging van de administrateur-generaal van deze administratie, " opgeheven.

Art. 22. De artikelen 5 tot 19 treden in werking op 1 januari 2028. De Koning kan een vroegere inwerkingtreding voorzien.

Titel 3 – Wijziging van diverse wettelijke bepalingen met betrekking tot hypothecaire formaliteiten

Hoofdstuk 1

Wijziging van de wet van 16 maart 1803 op het notarisambt

Art. 23. In artikel 16, tweede lid, van de wet van 16 maart 1803 op het notarisambt, ingevoegd bij de wet van 21 december 2013 en gewijzigd bij de wet van 22 november 2022, worden de woorden "overschrijving van de akte op het kantoor rechtszekerheid" vervangen door de woorden "hypothecaire overschrijving van de akte".

Hoofdstuk 2

Wijzigingen van het Wetboek van strafvordering

Art. 24. In artikel 35bis van het Wetboek van strafvordering, ingevoegd bij de wet van 20 mei 1997, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het tweede lid, gewijzigd bij de wet van 11 juli 2018, worden de woorden "het bevoegde kantoor van de Algemene Administratie van de Patrimoniumdocumentatie van de plaats waar de goederen gelegen zijn" vervangen door de woorden "de bevoegde dienst van de Federale Overheidsdienst Financiën";

2° in het derde lid wordt het woord "bewaarder" vervangen door de woorden "bevoegde dienst van de Federale Overheidsdienst Financiën".

Art. 25. Dans l'article 197*bis*, § 1er, alinéa 4, du même Code, modifié par la loi du 5 février 2016 et par la loi du 11 juillet 2018, les mots "bureau compétent de l'Administration générale de la Documentation patrimoniale de la situation des biens" sont remplacés par les mots "service compétent du Service public fédéral Finances".

Chapitre 3

Modification de la loi hypothécaire du 16 décembre 1851

Art. 26. Dans l'article 82 de la loi hypothécaire du 16 décembre 1851, modifié par la loi du 11 juillet 2018, l'alinéa 1er est remplacé par ce qui suit: "Les inscriptions se font au service compétent du Service public fédéral Finances".

Chapitre 4

Modification du Code pénal

Art. 27. Dans l'article 433*quaterdecies* du Code pénal, inséré par la loi du 10 août 2005 et modifié par la loi du 11 juillet 2018, les mots "bureau compétent de l'Administration générale de la Documentation patrimoniale du lieu où le bien est établi" sont remplacés par les mots "service compétent du Service public fédéral Finances".

Chapitre 5

Modification de la loi du 27 octobre 2006 relative au contrôle des institutions de retraite professionnelle

Art. 28. Dans l'article 120, § 2, alinéa 6, de la loi du 27 octobre 2006 relative au contrôle des institutions de retraite professionnelle, modifié par l'arrêté royal du 3 mars 2011, les mots "aux conservateurs des hypothèques" sont remplacés par les mots "au service compétent du Service public fédéral Finances".

Chapitre 6

Modification de la loi du 25 avril 2007 portant des dispositions diverses (IV)

Art. 29. Dans l'article 76, alinéa 1er, de la loi du 25 avril 2007 portant des dispositions diverses (IV), modifié par la loi du 15 janvier 2014, les mots "bureau du conservateur des hypothèques de l'arrondissement où le bien est situé" sont remplacés par les mots "service compétent du Service public fédéral Finances".

Chapitre 7

Modification de la loi du 13 mars 2016 relative au statut et au contrôle des entreprises d'assurance ou de réassurance

Art. 25. In artikel 197*bis*, § 1, vierde lid, van hetzelfde Wetboek, gewijzigd bij de wetten van 5 februari 2016 en 11 juli 2018, worden de woorden "het bevoegde kantoor van de Algemene Administratie van de Patrimoniumdocumentatie van de plaats waar het goed is gelegen" vervangen door de woorden "de bevoegde dienst van de Federale Overheidsdienst Financiën".

Hoofdstuk 3

Wijziging van de hypotheekwet van 16 december 1851

Art. 26. In artikel 82 van de hypotheekwet van 16 december 1851, gewijzigd bij de wet van 11 juli 2018, wordt het eerste lid vervangen als volgt: "De inschrijvingen geschieden op de bevoegde dienst van de Federale Overheidsdienst Financiën".

Hoofdstuk 4

Wijziging van het Strafwetboek

Art. 27. In artikel 433*quaterdecies* van het Strafwetboek, ingevoegd bij de wet van 10 augustus 2005 en gewijzigd bij de wet van 11 juli 2018, worden de woorden "het bevoegde kantoor van de Algemene Administratie van de Patrimoniumdocumentatie van de plaats waar het goed gelegen is" vervangen door de woorden "de bevoegde dienst van de Federale Overheidsdienst Financiën".

Hoofdstuk 5

Wijziging van de wet van 27 oktober 2006 betreffende het toezicht op de instellingen voor bedrijfspensioenvoorziening

Art. 28. In artikel 120, § 2, zesde lid, van de wet van 27 oktober 2006 betreffende het toezicht op de instellingen voor bedrijfspensioenvoorzieningen, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 3 maart 2011, wordt het woord "hypotheekbewaarders" vervangen door de woorden "bevoegde dienst van de Federale Overheidsdienst Financiën".

Hoofdstuk 6

Wijziging van de wet van 25 april 2007 houdende diverse bepalingen (IV)

Art. 29. In artikel 76, eerste lid, van de wet van 25 april 2007 houdende diverse bepalingen (IV), gewijzigd bij de wet van 15 januari 2014, worden de woorden "het kantoor van de hypotheekbewaarder van het arrondissement waar het goed gelegen is" vervangen door de woorden "de bevoegde dienst van de Federale Overheidsdienst Financiën".

Hoofdstuk 7

Wijziging van de wet van 13 maart 2016 op het statuut van en het toezicht op de verzekerings- of herverzekeringsondernemingen

Art. 30. Dans l'article 514, § 1er, 6°, de la loi du 13 mars 2016 relative au statut et au contrôle des entreprises d'assurance ou de réassurance, les mots "aux conservateurs des hypothèques" sont remplacés par les mots "au service compétent du Service public fédéral Finances".

Titre 4 – Modification de la loi du 31 juillet 2023 portant modifications du Code des droits de succession et du Code des droits d'enregistrement, d'hypothèque et de greffe relatives à la délivrance de renseignements par les fonctionnaires de l'Administration générale de la documentation patrimoniale

Art. 31. A l'article 14, alinéa 1er, de la loi du 31 juillet 2023 portant modifications du Code des droits de succession et du Code des droits d'enregistrement, d'hypothèque et de greffe relatives à la délivrance de renseignements par les fonctionnaires de l'Administration générale de la documentation patrimoniale, les modifications suivantes sont apportées:

1° le mot "2024" est remplacé par le mot "2025";

2° les mots "article 4, 1°, a)" sont remplacés par les mots "article 4";

3° les mots "article 6, 1°, a)" sont remplacés par les mots "article 6)".

Titre 5 – Modifications relatives aux impôts sur les revenus

Chapitre 1er

Dispositions fiscales du Plan vélo

Section 1re – Modifications relatives à l'exonération de l'indemnité vélo et du vélo d'entreprise et relatives aux frais professionnels pour les déplacements domicile-lieu de travail en vélo

Art. 32. A l'article 38, § 1er, du Code des impôts sur les revenus 1992, modifié en dernier lieu par la loi du 31 juillet 2023, les modifications suivantes sont apportées:

1° à l'alinéa 1er, 14°, une phrase liminaire est insérée, rédigée comme suit:

"pour le travailleur ou le dirigeant d'entreprise dont les frais professionnels sont fixés forfaitairement conformément à l'article 51:";

2° à l'alinéa 1er, 14°, a), les mots "à concurrence de maximum 1.285 euros par période imposable," sont insérés avant les mots "l'indemnité kilométrique";

3° à l'alinéa 1er, 14°, a), les mots "0,145 euro" sont remplacés par les mots "0,177 euro";

4° le paragraphe est complété par un alinéa, rédigé comme suit:

Art. 30. In artikel 514, § 1, 6°, van de wet van 13 maart 2016 op het statuut van en het toezicht op de verzekerings- of herverzekeringsondernemingen, wordt het woord "hypotheekbewaarders" vervangen door de woorden "bevoegde dienst van de Federale Overheidsdienst Financiën".

Titel 4 – Wijziging van de wet van 31 juli 2023 houdende wijzigingen van het Wetboek der successierechten en van het Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten betreffende de aflevering van inlichtingen door de ambtenaren van de Algemene administratie van de patrimoniumdocumentatie

Art. 31. In artikel 14, eerste lid, van de wet van 31 juli 2023 houdende wijziging van het Wetboek der successierechten en van het Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten betreffende de aflevering van inlichtingen door de ambtenaren van de Algemene administratie van de patrimoniumdocumentatie, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het woord "2024" wordt vervangen door het woord "2025";

2° de woorden "artikel 4, 1°, a)" worden vervangen door de woorden "artikel 4";

3° de woorden "artikel 6, 1°, a)" worden vervangen door de woorden "artikel 6".

Titel 5 – Wijzigingen betreffende de inkomstenbelastingen

Hoofdstuk 1

Fiscale bepalingen van het Fietsplan

Afdeling 1 – Wijzigingen met betrekking tot de vrijstelling van de fietsvergoeding en de bedrijfsfiets en met betrekking tot de beroepskosten voor verplaatsingen met de fiets in het kader van het woon-werkverkeer

Art. 32. In artikel 38, § 1, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 31 juli 2023, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid, 14°, wordt een inleidende zin ingevoegd, luidende:

"voor de werknemer of bedrijfsleider wiens beroepskosten overeenkomstig artikel 51 forfaitair worden bepaald:";

2° in het eerste lid, 14°, a), worden de woorden "ten belope van maximum 1.285 euro per belastbaar tijdperk," ingevoegd voor de woorden "de kilometervergoeding";

3° in het eerste lid, 14°, a), worden de woorden "0,145 euro" vervangen door de woorden "0,177 euro";

4° de paragraaf wordt aangevuld met een lid, luidende:

“Le Roi modifie, le cas échéant, le montant de l’indemnité kilométrique visé à l’alinéa 1er, 14°, a), de telle sorte qu’il soit égal, après application de l’article 178, à 0,35 euro pour les indemnités allouées en 2024. Sans préjudice de l’application de l’article 178, le montant ainsi modifié est applicable aux indemnités allouées à partir du 1er janvier 2024.”

Art. 33. A l’article 66*bis*, du même Code, inséré par la loi du 10 août 2001 et modifié en dernier lieu par la loi du 22 octobre 2017, les modifications suivantes sont apportées:

1° à l’alinéa 3, les mots “0,145 euro” sont remplacés par les mots “0,177 euro”;

2° l’article est complété par un alinéa, rédigé comme suit:

“Le Roi modifie, le cas échéant, le montant visé à l’alinéa 3, de telle sorte qu’il soit égal, après application de l’article 178, à 0,35 euros pour les frais relatifs aux déplacements effectués en 2024. Sans préjudice de l’application de l’article 178, le montant ainsi modifié tel est applicable aux frais pour les déplacements effectués à partir du 1er janvier 2024.”

Art. 34. A l’article 129/1, alinéa 1er, du même Code, inséré par la loi-programme du 25 décembre 2017 et modifié en dernier lieu par la loi du 26 décembre 2022, les mots “38, § 1er, alinéa 1er, 9°, c, et 17°,” sont remplacés par les mots “38, § 1er, alinéa 1er, 9°, c, 14°, a, et 17°,”

Art. 35. A l’article 178, § 2, alinéa 3, du même Code, modifié en dernier lieu par la loi-programme du 20 décembre 2020, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans la phrase liminaire, les mots “à l’exception de ceux mentionnés aux articles 21, alinéa 1er, 14°, 38, § 1er, alinéa 1er, 14°, a, 66*bis*, alinéa 3, 145³⁵, alinéa 6,” sont remplacés par les mots “à l’exception de ceux mentionnés aux articles 21, alinéa 1er, 14°, 66*bis*, alinéa 3, 145³⁵, alinéa 6, du montant de l’indemnité kilométrique visé à l’article 38, § 1er, alinéa 1er, 14°, a,”;

2° dans la deuxième phrase, les mots “Les montants mentionnés aux articles 38, § 1er, alinéa 1er, 14°, a, 66*bis*, alinéa 3,” sont remplacés par les mots “Le montant de l’indemnité kilométrique mentionné à l’articles 38, § 1er, alinéa 1er, 14°, a, le montant mentionné à l’article 66*bis*, alinéa 3,”.

Art. 36. La présente section entre en vigueur le 31 décembre 2023 et est d’application à partir de la période imposable qui débute à partir du 1er janvier 2024.

Section 2 – Crédit d’impôt pour l’augmentation facultative de l’indemnité kilométrique vélo

Art. 37. Pour l’application de la présente section, on entend par:

“De Koning wijzigt, in voorkomend geval, het in het eerste lid, 14°, a), bedoelde bedrag van de kilometervergoeding zodat het na toepassing van artikel 178 gelijk is aan 0,35 euro voor de in 2024 toegekende vergoedingen. Onverminderd de toepassing van artikel 178 blijft het aldus gewijzigde bedrag van toepassing op de vergoedingen die vanaf 1 januari 2024 worden toegekend.”

Art. 33. In artikel 66*bis* van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 10 augustus 2001 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 22 oktober 2017, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het derde lid, worden de woorden “0,145 euro” vervangen door de woorden “0,177 euro”;

2° het artikel wordt aangevuld met een lid, luidende:

“De Koning wijzigt, in voorkomend geval, het in het derde lid vermelde bedrag zodat het na toepassing van artikel 178 gelijk is aan 0,35 euro voor de kosten met betrekking tot de in 2024 gemaakte verplaatsingen. Onverminderd de toepassing van artikel 178 blijft het aldus gewijzigde bedrag van toepassing voor de kosten met betrekking tot de verplaatsingen die vanaf 1 januari 2024 worden gemaakt.”

Art. 34. In artikel 129/1, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de programmawet van 25 december 2017 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 26 december 2022, worden de woorden “38, § 1, eerste lid, 9°, c, en 17°,” vervangen door de woorden “38, § 1, eerste lid, 9°, c, 14°, a, en 17°,”

Art. 35. In artikel 178, § 2, derde lid, van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de programmawet van 20 december 2020, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de eerste zin worden de woorden “met uitzondering van die vermeld in de artikelen 21, eerste lid, 14°, 38, § 1, eerste lid, 14°, a, 66*bis*, derde lid, 145³⁵, zesde lid,” vervangen door de woorden “met uitzondering van die vermeld in de artikelen 21, eerste lid, 14°, 66*bis*, derde lid, 145³⁵, zesde lid, van het in artikel 38, § 1, eerste lid, 14°, a, vermelde bedrag van de kilometervergoeding”;

2° in de tweede zin worden de woorden “De bedragen vermeld in de artikelen 38, § 1, eerste lid, 14°, a, 66*bis*, derde lid,” vervangen door de woorden “Het bedrag van de kilometervergoeding vermeld in artikel 38, § 1, eerste lid 14°, a), het bedrag vermeld in artikel 66*bis*, derde lid,”.

Art. 36. Deze afdeling treedt in werking op 31 december 2023 en is van toepassing vanaf het belastbaar tijdperk dat aanvangt vanaf 1 januari 2024.

Afdeling 2 – Belastingkrediet voor de facultatieve verhoging van de fietskilometervergoeding

Art. 37. Voor de toepassing van deze afdeling wordt verstaan onder:

1° vélo: un cycle, un cycle motorisé, ou un speed pedelec, tels que définis dans le règlement général sur la police de la circulation routière, étant entendu que les cycles motorisés et les speed pedelecs n'entrent en considération que lorsqu'ils sont propulsés de façon électrique;

2° indemnité kilométrique vélo: le montant de l'indemnité kilométrique qu'un employeur attribue et paie à un travailleur pour couvrir les frais pour les kilomètres effectivement parcourus à vélo entre le lieu de résidence et le lieu de travail;

3° indemnité kilométrique vélo de référence: l'indemnité kilométrique vélo accordée pour les déplacements à la date du 1er juin 2023, avec un minimum de 0,18 euro;

4° augmentation de l'indemnité kilométrique vélo: un montant par kilomètre égal à la différence positive entre le montant de l'indemnité kilométrique vélo accordée pour les déplacements à un moment déterminé accordée et l'indemnité kilométrique vélo de référence;

5° Code: le Code des impôts sur les revenus 1992;

6° coefficient d'indexation: le coefficient d'indexation visé à l'article 178, § 3, alinéa 1er, 2°, du Code;

7° indemnité kilométrique vélo de référence indexée: l'indemnité kilométrique vélo de référence divisée par le coefficient d'indexation pour l'exercice d'imposition 2024 et multiplié par:

a) pour le calcul du crédit d'impôt pour les indemnités kilométriques vélo pour des déplacements en 2024: le coefficient d'indexation pour l'exercice d'imposition 2025;

b) pour le calcul du crédit d'impôt pour les indemnités kilométriques vélo pour des déplacements en 2025: le coefficient d'indexation pour l'exercice d'imposition 2026;

c) pour le calcul du crédit d'impôt pour les indemnités kilométriques vélo pour des déplacements en 2026: le coefficient d'indexation pour l'exercice d'imposition 2027.

Le montant par kilomètre est arrondi au centime supérieur ou inférieur selon que le chiffre des millièmes atteint ou non 5;

8° augmentation facultative de l'indemnité kilométrique vélo: un montant par kilomètre égal à la différence positive entre le montant de l'indemnité kilométrique vélo accordée pour les déplacements à un moment déterminé accordée et l'indemnité kilométrique vélo de référence indexée, sans que cette différence puisse dépasser 0,05 euro par kilomètre.

Art. 38. § 1er. Aux contribuables assujettis à l'impôt des personnes physiques, l'impôt des sociétés, l'impôt des personnes morales ou l'impôt des non-résidents qui sont des employeurs tels que visés à l'alinéa 2, il est octroyé, aux conditions prévues à l'alinéa 3, un crédit d'impôt pour l'augmentation facultative de l'indemnité kilométrique vélo qu'ils accordent pour les

1° fiets: een rijwiel, een gemotoriseerd rijwiel of een speed pedelec, zoals gedefinieerd in het algemeen reglement op de politie van het wegverkeer, met dien verstande dat de gemotoriseerde rijwielen en de speed pedelecs enkel in aanmerking worden genomen wanneer ze elektrisch worden aangedreven;

2° fietskilometervergoeding: het bedrag van de kilometervergoeding die een werkgever aan een werknemer toekent en betaalt om tegemoet te komen in de kosten van de werknemer voor de werkelijke per fiets afgelegde kilometers tussen de woonplaats van de werknemer en zijn plaats van tewerkstelling;

3° referentiefietskilometervergoeding: de fietskilometervergoeding toegekend voor verplaatsingen op 1 juni 2023, met een minimum van 0,18 euro;

4° verhoging van de fietskilometervergoeding: een bedrag per kilometer gelijk aan het positieve verschil tussen het bedrag van de fietskilometervergoeding toegekend voor de verplaatsingen op een bepaald tijdstip en de referentiefietskilometervergoeding;

5° Wetboek: het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992;

6° indexeringscoëfficiënt: de indexeringscoëfficiënt als bedoeld in artikel 178, § 3, eerste lid, 2° van het Wetboek;

7° geïndexeerde referentiefiets-kilometervergoeding: de referentiefietskilometervergoeding gedeeld door de indexeringscoëfficiënt voor het aanslagjaar 2024 en vermenigvuldigd met:

a) voor de berekening van het belastingkrediet voor de fietskilometervergoedingen voor verplaatsingen in 2024: de indexeringscoëfficiënt voor het aanslagjaar 2025;

b) voor de berekening van het belastingkrediet voor de fietskilometervergoedingen voor verplaatsingen in 2025: de indexeringscoëfficiënt voor het aanslagjaar 2026;

c) voor de berekening van het belastingkrediet voor de fietskilometervergoedingen voor verplaatsingen in 2026: de indexeringscoëfficiënt voor het aanslagjaar 2027.

Dit bedrag per kilometer wordt afgerond tot de hogere of lagere eurocent, naargelang het bedrag van de duizendsten al dan niet 5 bereikt;

8° facultatieve verhoging van de fietskilometervergoeding: een bedrag per kilometer gelijk aan het positieve verschil tussen het bedrag van de fietskilometervergoeding toegekend voor de verplaatsingen op een bepaald tijdstip en de geïndexeerde referentiefietskilometervergoeding, waarbij dit verschil niet meer kan bedragen dan 0,05 euro per kilometer.

Art. 38. § 1. Aan de belastingplichtigen die onderworpen zijn aan de personenbelasting, de vennootschapsbelasting, de rechtspersonenbelasting of de belasting van niet-inwoners en een werkgever zijn als bedoeld in het tweede lid, wordt onder de in het derde lid vermelde voorwaarden een belastingkrediet verleend voor de facultatieve verhoging van de

déplacements effectués au cours de la période allant du 1er janvier 2024 jusqu'au 31 décembre 2026 inclus.

Le crédit d'impôt visé à l'alinéa 1er est octroyé:

1° aux employeurs soumis à la loi du 5 décembre 1968 relative aux conventions collectives de travail et aux commissions paritaires;

2° aux entreprises publiques autonomes suivantes: la société anonyme de droit public Proximus et la société anonyme de droit public bpost;

3° à la société anonyme de droit public HR Rail à l'exception du personnel qu'elle met à la disposition de la société anonyme de droit public SNCB et de la société anonyme de droit public Infrabel dans le cadre de leurs activités de service public.

Le crédit d'impôt:

1° est octroyé pour autant que l'augmentation de l'indemnité kilométrique vélo ne soit pas compensée par des tiers;

2° n'est pas octroyé pour l'augmentation de l'indemnité kilométrique vélo pour laquelle l'application du crédit d'impôt visé aux articles ... de la loi du ... portant des dispositions fiscales diverses est demandée;

3° n'est pas octroyé pour l'augmentation de l'indemnité kilométrique vélo qui est à charge d'un établissement étranger du contribuable;

4° pour ce qui concerne les contribuables assujettis à l'impôt des non-résidents, n'est octroyé que pour l'augmentation qui, abstraction faite de l'application du paragraphe 4, grève les revenus produits ou recueillis en Belgique qui sont soumis à l'un des impôts visés à l'alinéa 1er;

5° n'est octroyé que si l'augmentation de l'indemnité kilométrique vélo est stipulée dans une convention collective de travail, d'un règlement de travail ou d'un contrat de travail individuel et pour autant que l'augmentation s'applique sans limitation dans le temps.

§ 2. Le montant du crédit d'impôt pour l'augmentation facultative de l'indemnité kilométrique vélo est égal à l'augmentation facultative de l'indemnité kilométrique vélo multipliée par le nombre de kilomètres pour lesquels l'indemnité kilométrique vélo est accordée.

§ 3. Le crédit d'impôt est octroyé pour chaque période imposable liée à l'exercice d'imposition 2024, 2025, 2026, 2027 ou 2028 au cours de laquelle le contribuable accorde une augmentation de l'indemnité kilométrique pour des déplacements effectués au cours de la période allant du 1er janvier 2024 jusqu'au 31 décembre 2026 inclus.

fietskilometervergoeding die zij toekennen voor de verplaatsingen gedaan in de periode van 1 januari 2024 tot en met 31 december 2026.

Het in het eerste lid bedoelde belastingkrediet wordt verleend aan:

1° de werkgevers die onderworpen zijn aan de wet van 5 december 1968 betreffende de collectieve arbeidsovereenkomsten en de paritaire comités;

2° de volgende autonome overheidsbedrijven: de naamloze vennootschap van publiek recht Proximus en de naamloze vennootschap van publiek recht bpost;

3° de naamloze vennootschap van publiek recht HR Rail met uitzondering van het door haar ter beschikking gesteld personeel aan de naamloze vennootschap van publiek recht NMBS en de naamloze vennootschap van publiek recht Infrabel in het kader van hun activiteiten van openbare dienstverlening.

Het belastingkrediet wordt:

1° verleend voor zover de verhoging van de fietskilometervergoeding niet door derden wordt vergoed;

2° niet verleend voor de verhoging van de fietskilometervergoeding waarvoor de toepassing van het belastingkrediet als bedoeld in de artikelen ... van de wet van ... houdende diverse fiscale bepalingen wordt gevraagd;

3° niet verleend voor de verhoging van de fietskilometervergoeding die ten laste is van een buitenlandse inrichting van de belastingplichtige;

4° wat de aan de belasting van niet-inwoners onderworpen belastingplichtigen betreft, enkel verleend voor de verhoging die, de toepassing van paragraaf 4 buiten beschouwing gelaten, drukt op de in België behaalde of verkregen inkomsten die aan één van de in het eerste lid vermelde belastingen zijn onderworpen;

5° enkel verleend wanneer de verhoging van de fietskilometervergoeding is vastgelegd in een collectieve arbeidsovereenkomst, arbeidsreglement of individuele arbeidsovereenkomst en geldt zonder beperking in de tijd.

§ 2. Het bedrag van het belastingkrediet voor de facultatieve verhoging van de fietskilometervergoeding is gelijk aan de facultatieve verhoging van de fietskilometervergoeding vermenigvuldigd met het aantal kilometers waarvoor de fietskilometervergoeding is toegekend.

§ 3. Het belastingkrediet wordt verleend voor elk belastbaar tijdperk dat verbonden is met de aanslagjaren 2024, 2025, 2026, 2027 of 2028 waarin de belastingplichtige een verhoging van de fietskilometervergoeding voor in de periode van 1 januari 2024 tot 31 december 2026 gedane verplaatsingen toekent.

§ 4. Par dérogation aux articles 49, 183 et 235 du Code, l'augmentation facultative de l'indemnité kilométrique vélo pour laquelle le crédit d'impôt est octroyé, n'est pas déductible en tant que frais professionnels.

Art. 39. § 1er. Le crédit d'impôt visé à la présente section est imputé intégralement sur l'impôt des personnes physiques, l'impôt des sociétés, l'impôt des personnes morales ou l'impôt des non-résidents.

Le crédit d'impôt est également imputé sur les taxes additionnelles à l'impôt des personnes physiques visées au titre VIII du Code.

La partie du crédit d'impôt qui ne peut pas être imputée, est restituée pour autant que cette partie atteigne 2,50 euros.

§ 2. Le crédit d'impôt visé à la présente section est:

1° pour l'application de l'article 158 du Code, considéré comme un crédit d'impôt qui se rattache aux revenus mentionnés audit article;

2° pour l'application de l'article 245, alinéa 1er, du Code, assimilé au crédit d'impôt visé à l'article 289ter du Code;

3° pour l'application de l'article 413/1, § 1er, alinéa 2, premier et troisième tirets, du Code, assimilé au crédit d'impôt visé à l'article 289ter du Code;

4° pour l'application de l'article 413/1, § 1er, alinéa 2, deuxième et quatrième tiret, du Code, assimilé aux versements anticipés, aux précomptes, et aux autres éléments visés aux articles 289^{quater} à 295 du Code.

Art. 40. Pour l'application de l'article 344, § 1er, du Code, les dispositions des articles 37 à 39 sont assimilées à une disposition de ce Code.

Art. 41. Le Roi peut déterminer les modalités d'administration de la preuve qu'il est satisfait aux conditions d'application du crédit d'impôt visé à la présente section.

Art. 42. La présente section est applicable aux indemnités kilométriques vélo attribuées pour les déplacements parcourus à partir du 1er janvier 2024.

Chapitre 2

Modifications concernant les ressources nettes des enfants

Art. 43. Dans l'article 140 du Code des impôts sur les revenus 1992, modifié en dernier lieu par la loi du 21 juin 2002, l'alinéa 2 est abrogé.

§ 4. In afwijking van de artikelen 49, 183 en 235 van het Wetboek, is de facultatieve verhoging van de fietskilometervergoeding waarvoor het belastingkrediet wordt verleend, niet als beroepskost aftrekbaar.

Art. 39. § 1. Het in deze afdeling bedoelde belastingkrediet wordt volledig met de personenbelasting, vennootschapsbelasting, rechtspersonenbelasting of belasting van niet-inwoners verrekend.

Het belastingkrediet wordt tevens verrekend met de in titel VIII van het Wetboek bedoelde aanvullende belastingen op de personenbelasting.

Het gedeelte van het belastingkrediet dat niet kan worden verrekend, wordt terugbetaald indien het tenminste 2,50 euro bedraagt.

§ 2. Het in deze afdeling bedoelde belastingkrediet wordt:

1° voor de toepassing van artikel 158 van het Wetboek aangemerkt als een belastingkrediet dat betrekking heeft op de in dat artikel vermelde inkomsten;

2° voor de toepassing van artikel 245, eerste lid, van het Wetboek gelijkgesteld met het in artikel 289ter van het Wetboek bedoelde belastingkrediet;

3° voor de toepassing van artikel 413/1, § 1, tweede lid, eerste en derde streepje, van het Wetboek gelijkgesteld met het in artikel 289ter van het Wetboek bedoelde belastingkrediet;

4° voor de toepassing van artikel 413/1, § 1, tweede lid, tweede en vierde streepje, van het Wetboek gelijkgesteld met de in artikel 289^{quater} tot 295 van het Wetboek bedoelde voorafbetalingen, voorheffingen en andere elementen.

Art. 40. De bepalingen van de artikelen 37 tot 39 worden voor de toepassing van artikel 344, § 1, van het Wetboek gelijkgesteld met een bepaling van dat Wetboek.

Art. 41. De Koning kan de nadere modaliteiten vastleggen voor het leveren van het bewijs dat aan de voorwaarden voor de toepassing van het in deze afdeling bedoelde belastingkrediet is voldaan.

Art. 42. Deze afdeling is van toepassing op de fietskilometervergoedingen die worden toegekend voor verplaatsingen afgelegd vanaf 1 januari 2024.

Hoofdstuk 2

Wijzigingen met betrekking tot de nettobestaansmiddelen van kinderen

Art. 43. In artikel 140 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 21 juni 2002, wordt het tweede lid opgeheven.

Art. 44. Dans l'article 141 du même Code, remplacé par la loi du 10 août 2001 et modifié en dernier lieu par la loi du 21 juin 2002, les modifications suivantes sont apportées:

1° les mots "Les montants de 1.800 euros visés aux articles 136 et 140 sont portés" sont remplacés par les mots "Le montant de 1.800 euros visé à l'article 136 est porté";

2° l'article est complété par un alinéa, rédigé comme suit:

"Par dérogation à l'alinéa 1er, pour les exercices d'imposition 2024 et 2025, le montant de 1.800 euros visé dans l'article 136 est porté à 3.300 euros pour les enfants à charge";

3° l'alinéa 2, inséré par le présent article, est abrogé.

Art. 45. Dans l'article 174/1, alinéa 1er, du même code, inséré par la loi-programme du 25 décembre 2017 et modifié en dernier lieu par la loi-programme du 26 décembre 2022, les mots "140, alinéa 2," sont abrogés.

Art. 46. Dans l'article 178, § 3, alinéa 1er, du même Code, inséré par la loi du 28 décembre 1992 et modifié en dernier lieu par la loi du 5 juillet 2022, dans la phrase liminaire les mots "et 140 à 143" sont remplacés par les mots "et 141 à 143".

Art. 47. Les articles 43, 44, 1° en 2°, 45 en 46 entrent en vigueur le 31 décembre 2023 et sont applicables à partir de l'exercice d'imposition 2024.

L'article 44, 3°, est applicable à partir de l'exercice d'imposition 2026.

Chapitre 3 - Modifications de la loi-programme du 10 août 2015

Art. 48. Dans l'article 67 de la loi-programme du 10 août 2015, modifié en dernier lieu par la loi du 17 mars 2019, les mots "l'article 1er, 4°, de l'arrêté royal du 30 avril 2004 portant des mesures relatives à la surveillance du secteur du diamant" sont remplacés par les mots "l'article 1er, 9°, de l'arrêté royal du 20 novembre 2019 portant des mesures relatives à la surveillance du secteur du diamant".

Chapitre 4 - Modifications du Code des impôts sur les revenus 1992

Art. 49. Dans l'article 22, § 1er, alinéa 1er, du Code des impôts sur les revenus 1992, modifié en dernier lieu par la loi du 5 juillet 2022, le mot "et" est inséré entre les mots "précompte mobilier" et les mots "du précompte mobilier fictif".

Art. 50. Dans l'article 31, alinéa 4, du même Code, inséré par la loi du 4 mai 1999, les mots "députés permanents" sont remplacés par les mots "députés provinciaux".

Art. 44. In artikel 141 van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 10 augustus 2001 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 21 juni 2002, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden "De in de artikelen 136 en 140 vermelde bedragen van 1.800 euro worden" worden vervangen door de woorden "Het in artikel 136 vermelde bedrag van 1.800 euro wordt";

2° het artikel wordt aangevuld met een lid, luidende:

"In afwijking van het eerste lid wordt voor de aanslagjaren 2024 en 2025 het in artikel 136 vermelde bedrag van 1.800 euro gebracht op 3.300 euro voor kinderen ten laste.";

3° het tweede lid, ingevoegd bij het huidige artikel, wordt opgeheven.

Art. 45. In artikel 174/1, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de programmawet van 25 december 2017 en laatstelijk gewijzigd bij de programmawet van 26 december 2022, worden de woorden "140, tweede lid," opgeheven.

Art. 46. In artikel 178, § 3, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 28 december 1992 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 5 juli 2022, worden in de inleidende zin de woorden "en 140 tot 143" vervangen door de woorden "en 141 tot 143".

Art. 47. De artikelen 43, 44, 1° en 2°, 45 en 46 treden in werking op 31 december 2023 en zijn van toepassing vanaf aanslagjaar 2024.

Artikel 44, 3°, is van toepassing vanaf aanslagjaar 2026.

Hoofdstuk 3 - Wijzigingen van de programmawet van 10 augustus 2015

Art. 48. In artikel 67 van de programmawet van 10 augustus 2015, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 17 maart 2019, worden in de bepaling onder 1° de woorden "artikel 1, 4°, van het koninklijk besluit van 30 april 2004 houdende maatregelen betreffende het toezicht op de diamantsector" vervangen door de woorden "artikel 1, 9°, van het koninklijk besluit van 20 november 2019 houdende maatregelen betreffende het toezicht op in de diamantsector".

Hoofdstuk 4 - Wijzigingen van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992

Art. 49. In artikel 22, § 1, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 5 juli 2022, wordt het woord "en" ingevoegd tussen de woorden "de roerende voorheffing" en de woorden "met de fictieve roerende voorheffing".

Art. 50. In artikel 31, vierde lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 4 mei 1999, worden de woorden "leden van de bestendige deputatie" vervangen door de woorden "gedeputeerden van de provincie".

Art. 51. Dans l'article 47, § 4, du même Code, les modifications suivantes sont apportées:

1° un alinéa rédigé comme suit est inséré avant l'alinéa 1er:

“Lorsque le remploi revêt la forme d'un immeuble bâti, d'un navire ou d'un aéronef, le délai de remploi des plus-values visées au § 1er, 1°, expire au plus tôt après 5 ans prenant cours le premier jour de la période imposable de réalisation de la plus-value.”;

2° dans l'alinéa 2, qui devient l'alinéa 3, les mots “à l'alinéa premier” sont remplacés par les mots “aux alinéas 1er et 2”.

Art. 52. Dans l'article 53, 17°, du même Code, remplacé par la loi du 7 mars 2002 et modifié par la loi du 1er mars 2007, les mots “des députations permanentes” sont remplacés par les mots “des députations provinciales”.

Art. 53. L'article 194ter, § 7, alinéa 6, du même Code, inséré par la loi du 12 mai 2014 et modifié en dernier lieu par la loi du 28 avril 2019, est abrogé.

Art. 54. Dans l'article 194^{quinquies}, § 1er, alinéa 3, du même Code, inséré par la loi du 9 février 2017 et modifié en dernier lieu par la loi du 27 juin 2021, les mots “l'article 207, alinéa 3, troisième tiret” sont remplacés par les mots “l'article 207, alinéa 3, deuxième tiret”.

Art. 55. Dans l'article 228, § 3, alinéa 1er, du même Code, inséré par la loi du 13 décembre 2012 et remplacé par la loi du 18 décembre 2016, les mots “27, alinéa 1, 1° et 2°,” sont remplacés par les mots “27, alinéa 2, 1° et 2°,”.

Art. 56. Dans le même code, il est inséré un article 315^{quinquies} rédigé comme suit:

“Art. 315^{quinquies}. L'opérateur de plateforme, visé à l'article 321^{quater}, 4° ou 5°, est tenu de fournir à l'administration, à sa demande et sans déplacement, toutes les informations et documents nécessaires à la vérification du respect des obligations qui lui incombent en application des articles 321^{quinquies} à 321^{octies}.

L'opérateur de plateforme qui déclare être un opérateur de plateforme exclu au sens de l'article 321^{quater}, 3° fournit à l'administration, à sa demande et sans déplacement, toutes les informations et documents nécessaires à la vérification de sa condition d'opérateur de plateforme exclu au sens de l'article 321^{quater} 3°.”.

Art. 57. Dans l'article 444, du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 20 novembre 2022, l'alinéa 6 est abrogé.

Art. 58. L'article 51 est applicable à partir de l'exercice d'imposition 2024.

Art. 51. In artikel 47, § 4, van hetzelfde Wetboek, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° voor het eerste lid wordt een lid ingevoegd, luidende:

“Wanneer wordt herbelegd in een gebouwd onroerend goed, een vaartuig of een vliegtuig, verstrijkt voor meerwaarden vermeld in § 1, 1° de herbeleggingstermijn ten vroegste na 5 jaar vanaf de eerste dag van het belastbare tijdperk waarin de meerwaarde is verwezenlijkt.”;

2° in het tweede lid, dat het derde lid wordt, worden de woorden “en het tweede” ingevoegd tussen de woorden “in het eerste” en de woorden “lid, de meerwaarde”.

Art. 52. In artikel 53, 17°, van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 7 maart 2002 en gewijzigd bij de wet van 1 maart 2007, worden de woorden “de bestendige deputatie” vervangen door de woorden “de deputatie van de provincie”.

Art. 53. Artikel 194ter, § 7, zesde lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 12 mei 2014 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 28 april 2019, wordt opgeheven.

Art. 54. In artikel 194^{quinquies}, § 1, derde lid, ingevoegd bij de wet van 9 februari 2017 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 27 juni 2021, worden de woorden “artikel 207, derde lid, derde streepje” vervangen door de woorden “artikel 207, derde lid, tweede streepje”.

Art. 55. In artikel 228, § 3, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 13 december 2012 en vervangen bij de wet van 18 december 2016, worden de woorden “27, eerste lid, 1° en 2°,” vervangen door de woorden “27, tweede lid, 1° en 2°,”.

Art. 56. In hetzelfde Wetboek wordt een artikel 315^{quinquies} ingevoegd, luidende:

“Art. 315^{quinquies}. De platformexploitant bedoeld in artikel 321^{quater}, 4° of 5°, moet de administratie op haar verzoek en zonder verplaatsing alle informatie en documenten bezorgen die nodig zijn om na te gaan of de verplichtingen die krachtens de artikelen 321^{quinquies} tot en met 321^{octies} op hem rusten, worden nageleefd.

De platformexploitant die verklaart een uitgesloten platformexploitant te zijn in de zin van artikel 321^{quater}, 3°, bezorgt de administratie op haar verzoek en zonder verplaatsing alle informatie en documenten die nodig zijn om na te gaan of hij een uitgesloten platformexploitant is in de zin van artikel 321^{quater}, 3°.”.

Art. 57. In artikel 444, van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 20 november 2022, wordt het zesde lid opgeheven.

Art. 58. Artikel 51 is van toepassing vanaf aanslagjaar 2024.

L'article 53 est applicable à partir de l'exercice d'imposition 2024.

L'article 54 est applicable aux périodes imposables clôturées à partir du 31 décembre 2023.

Chapitre 5 - Report du transfert de la perception de l'Administration générale de la Documentation patrimoniale à l'Administration générale de la Perception et du Recouvrement

Art. 59. Dans l'article 89, alinéa 1er, de la loi du 5 juillet 2022 portant des dispositions fiscales diverses, les mots "1er janvier 2024" sont remplacés par les mots "1er janvier 2028".

Titre 6 – Modifications relatives aux accises

Art. 60. Dans l'article 18 de la loi du 7 janvier 1998 concernant la structure et les taux des droits d'accise sur l'alcool et les boissons alcoolisées, modifié en dernier lieu par la loi du 5 mars 2022, le 4e est remplacé par ce qui suit:

"4e lorsqu'ils sont utilisés pour la fabrication de médicaments, tels que définis par la loi du 25 mars 1964 sur les médicaments à usage humain en par la loi du 5 mai 2022 sur les médicaments vétérinaires;"

Titre 7 – Modifications relatives à la taxe sur la valeur ajoutée

Art. 61. À l'article 76 du Code de la taxe sur la valeur ajoutée, remplacé par la loi du 28 décembre 1992 et modifiée en dernier lieu par la loi du 12 mars 2023, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le paragraphe 1er, l'alinéa 3 est remplacé par ce qui suit:

"L'excédent visé à l'alinéa 1er n'est cependant restitué que pour autant que toutes les déclarations visées à l'article 53, § 1er, alinéa 1er, 2°, relatives aux six mois qui précèdent la période de déclaration relative à la déclaration qui a donné lieu à l'excédent, ainsi que cette dernière déclaration, aient été déposées dans les délais et selon les modalités prescrits en exécution de cette disposition.";

2° dans le paragraphe 2, l'alinéa 3 est complété par le 3° rédigé comme suit:

"3° lorsque l'assujetti n'a pas fourni les renseignements demandés par les agents de l'administration en charge de la taxe sur la valeur ajoutée et permettant de justifier la réalité de cet excédent, dans le délai prévu à l'article 62, alinéa 2, 2°.".

Art. 62. L'article 61 entre en vigueur le 1er janvier 2025.

Artikel 53 is van toepassing vanaf aanslagjaar 2024.

Artikel 54 is van toepassing op de belastbare tijdperken die worden afgesloten vanaf 31 december 2023.

Hoofdstuk 5 - Uitstel van de overdracht van de inning van de Algemene Administratie van de Patrimoniumdocumentatie aan de Algemene Administratie van de Inning en de Invordering

Art. 59. In artikel 89, eerste lid, van de wet van 5 juli 2022 houdende diverse fiscale bepalingen, worden de woorden "1 januari 2024" vervangen door de woorden "1 januari 2028".

Titel 6 – Wijzigingen betreffende accijnzen

Art. 60. In artikel 18 van de wet van 7 januari 1998 betreffende de structuur en de accijnstarieven op alcohol en alcoholhoudende dranken, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 5 maart 2022, wordt de bepaling onder 4° vervangen als volgt:

"4° wanneer zij worden gebruikt voor de vervaardiging van geneesmiddelen als omschreven in de wet van 25 maart 1964 op de geneesmiddelen voor menselijk gebruik en in de wet van 5 mei 2022 betreffende diergeneesmiddelen;"

Titel 7 – Wijzigingen betreffende de belasting over de toegevoegde waarde

Art. 61. In artikel 76 van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde, vervangen bij de wet van 28 december 1992 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 12 maart 2023, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, wordt het derde lid vervangen als volgt:

"Het in het eerste lid bedoelde overschot wordt evenwel slechts teruggegeven wanneer alle in artikel 53, § 1, eerste lid, 2°, bedoelde aangiften met betrekking tot de laatste zes maanden die voorafgaan aan het aangiftetijdvak van de aangifte die aanleiding heeft gegeven tot het overschot, alsmede die laatste aangifte, zijn ingediend binnen en volgens de in uitvoering van die bepaling opgelegde termijn en modaliteiten.";

2° in paragraaf 2, wordt het derde lid aangevuld met de bepaling onder 3°, luidende:

"3° wanneer de belastingplichtige niet binnen de in artikel 62, tweede lid, 2°, bedoelde termijn de door de ambtenaren van de administratie belast met de belasting over de toegevoegde waarde gevraagde inlichtingen heeft verstrekt die toelaten om de waarachtigheid van dat overschot te verantwoorden.".

Art. 62. Artikel 61 treedt in werking op 1 januari 2025.

Titre 8 – Confirmation d'arrêtés royaux

Art. 63. Sont confirmés avec effet à la date de leur entrée en vigueur respective:

1° l'arrêté royal du 23 juin 2023 apportant des modifications en matière de précompte professionnel;

2° l'arrêté royal du 2023 modifiant l'annexe III de l'AR/CIR 92 en matière de la réduction pour travail supplémentaire.

Titel 8 – Bekrachtiging van koninklijke besluiten

Art. 63. Worden bekrachtigd met ingang van hun respectieve datum van inwerkingtreding:

1° het koninklijk besluit van 23 juni 2023 tot wijziging van de bedrijfsvoorheffing;

2° het koninklijk besluit van 2023 tot wijziging van de bijlage III van het KB/WIB 92 op het stuk van de vermindering voor overwerk.

AVANT-PROJET DE LOI (III)

soumis à l'avis du Conseil d'État

Avant-projet de loi portant des dispositions fiscales diverses

Titre 1er – Disposition générale

Article 1er. La présente loi règle une matière visée à l'article 74 de la Constitution.

Titre 2 – Modifications de la loi du 23 janvier 1989 relative à la compétence fiscale visée à l'article 110, §§ 1er et 2, de la Constitution

Art. 2. Dans l'intitulé de la loi du 23 janvier 1989 relative à la compétence fiscale visée à l'article 110, §§ 1er et 2, de la Constitution, remplacé par la loi du 16 juillet 1993, le numéro "110" est remplacé par le numéro "170".

Art. 3. L'article 1er de la même loi, numéroté par la loi du 16 juillet 1993 et modifié en dernier lieu par loi du 28 avril 2019, est remplacé par ce qui suit:

"Art. 1er. Dans les cas non prévus par l'article 11 de loi spéciale du 16 janvier 1989 relative au financement des Communautés et des Régions, les Parlements de communauté et de région ne sont pas autorisés à lever des impôts dans les matières qui font l'objet d'une imposition par l'État, ni à percevoir des centimes additionnels aux impôts et perceptions au profit de l'État, ni à accorder des remises sur ceux-ci sauf:

1° sur les huiles minérales, conformément à l'accord de coopération du 25 juillet 2018 relatif à l'exécution et au financement de l'assainissement du sol des stations-services et des citernes de gasoil à des fins de chauffage;

2° sur des produits énergétiques lorsqu'ils sont destinés à être utilisés comme combustible, aux conditions suivantes:

a) le prélèvement par une région sert exclusivement à transférer des charges historiques qu'elle lève sur l'électricité vers des combustibles fossiles;

b) ce prélèvement est subordonné à la conclusion préalable d'un accord de coopération, entre l'État et cette Région, définissant les modalités spécifiques de ce transfert."

VOORONTWERP VAN WET (III)

onderworpen aan het advies van de Raad van State

Voorontwerp van wet houdende diverse fiscale bepalingen

Titel 1 – Algemene Bepaling

Artikel 1. Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 74 van de Grondwet.

Titel 2 – Wijzigingen van de wet van 23 januari 1989 betreffende de in artikel 110, §§ 1 en 2, van de Grondwet bedoelde belastingsbevoegdheid

Art. 2. In het opschrift van de wet van 23 januari 1989 betreffende de in artikel 110, §§ 1 en 2, van de Grondwet bedoelde belastingsbevoegdheid, vervangen bij de wet van 16 juli 1993, wordt het nummer "110" vervangen door het nummer "170".

Art. 3. Artikel 1 van dezelfde wet, genummerd bij de wet van 16 juli 1993 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 28 april 2019, wordt vervangen als volgt:

"Art. 1. In de gevallen die niet voorzien zijn in artikel 11 van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten, zijn de Gemeenschaps- en Gewestparlementen niet gemachtigd om belastingen te heffen op de materies die het voorwerp uitmaken van een belasting door de Staat, noch opcentiemen te heffen op belastingen en heffingen ten voordele van de Staat, noch kortingen hierop toe te staan, uitgezonderd:

1° op minerale olie, overeenkomstig het samenwerkingsakkoord van 25 juli 2018 betreffende de uitvoering en de financiering van de bodemsanering van tankstations en gasolietanks voor verwarmingsdoeleinden;

2° op energieproducten die zijn bestemd om als verwarmingsbrandstof te worden gebruikt, onder de volgende voorwaarden:

a) de heffing door een Gewest dient enkel om historische lasten die reeds worden geheven op elektriciteit te verschuiven naar fossiele verwarmingsbrandstoffen;

b) deze heffing is onderworpen aan het voorafgaandelijk afsluiten van een samenwerkingsakkoord tussen de Staat en dit Gewest, dat de specifieke modaliteiten van deze verschuiving vaststelt."

Titre 3 – Modifications relatives aux impôts sur les revenus

Chapitre 1er

La déduction pour investissement

Art. 4. Dans l'article 64ter du Code des impôts sur les revenus 1992, inséré par la loi du 8 juin 2008 et modifié en dernier lieu par la loi du 25 décembre 2017, les modifications suivantes sont apportées:

1° l'alinéa 1er, 3°, et l'alinéa 2 sont abrogés;

2° l'alinéa 3 est abrogé.

Art. 5. L'article 68 du même Code, est complété par un alinéa, rédigé comme suit:

“Toutefois, lorsque la valeur d'acquisition ou la valeur d'investissement des immobilisations constituées à l'état neuf comprend des rémunérations dont l'employeur n'a pas versé au Trésor, en application du titre 6, chapitre 1er, section 4, sous-section 3, tout ou partie du précompte professionnel, ce précompte qui n'a pas été versé ne peut être inclus dans la base de calcul de la déduction pour investissement.”

Art. 6. L'article 69 du même Code, remplacé par la loi du 28 juillet 1992 et modifié en dernier lieu par la loi du 25 novembre 2021, est remplacé comme suit:

“Art. 69. La déduction pour investissement est opérée sur les bénéfices ou profits de la période imposable au cours de laquelle les immobilisations ont été acquises ou constituées et comporte les catégories de déduction suivantes:

1° la déduction de base de 10 p.c.;

2° la déduction pour investissement majorée thématique de 40 p.c.;

3° la déduction technologique de 13,5 p.c.

Le contribuable ne peut choisir qu'une seule catégorie de déduction pour une même immobilisation.

La déduction de base visée à l'alinéa 1er, 1°, est majorée de 10 points s'il concerne des immobilisations numériques.”

Art. 7. Dans le titre II, chapitre II, section IV, sous-section III, partie B, 2°, du même Code, il est inséré un article 69/1, rédigé comme suit:

“Art. 69/1. § 1er. La déduction pour investissement majorée thématique visée à l'article 69, alinéa 1er, 2°, comporte les thèmes suivants au sein desquels les investissements doivent être réalisés:

Titel 3 – Wijzigingen betreffende de inkomstenbelastingen

Hoofdstuk 1

Investeringsaftrek

Art. 4. In artikel 64ter van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, ingevoegd bij de wet van 8 juni 2008 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 25 december 2017, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het eerste lid, 3°, en het tweede lid worden opgeheven;

2° het derde lid wordt opgeheven.

Art. 5. Artikel 68 van hetzelfde Wetboek, wordt aangevuld met een lid, luidende:

“Wanneer evenwel in de aanschaffingswaarde of beleggingswaarde van de vaste activa die in nieuwe staat tot stand worden gebracht, bezoldigingen zijn begrepen, waarvan de werkgever in toepassing van titel 6, hoofdstuk 1, afdeling 4, onderafdeling 3, een deel of het geheel van de bedrijfsvoorheffing niet in de Schatkist heeft gestort, mag deze niet doorgestorte bedrijfsvoorheffing niet in de berekeningsbasis van de investeringsaftrek worden opgenomen.”

Art. 6. Artikel 69 van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 28 juli 1992 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 25 november 2021, wordt vervangen als volgt:

“Art. 69. De investeringsaftrek komt in mindering van de winst of de baten van het belastbare tijdperk waarin de vaste activa zijn verkregen of tot stand gebracht en kent volgende aftrekcategorieën:

1° de basisaftrek van 10 pct.;

2° de verhoogde thematische aftrek van 40 pct.;

3° de technologie-aftrek van 13,5 pct.

De belastingplichtige kan voor éénzelfde vast actief slechts één aftrekcategorie kiezen.

De in het eerste lid, 1°, bedoelde basisaftrek wordt verhoogd met 10 procentpunten indien het digitale vaste activa betreft.”

Art. 7. In titel II, hoofdstuk II, afdeling IV, onderafdeling III, onderdeel B, 2°, van hetzelfde Wetboek, wordt een artikel 69/1 ingevoegd, luidende:

“Art. 69/1. § 1. De verhoogde thematische aftrek bedoeld in artikel 69, eerste lid, 2°, kent volgende thema's waarbinnen de investeringen moeten gebeuren:

1° investissement dans l'utilisation efficiente de l'énergie et les énergies renouvelables;

2° investissement dans des transports sans émission carbone;

3° investissement respectueux de l'environnement;

4° investissement de soutien numérique.

§ 2. La déduction pour investissement dans l'utilisation efficiente de l'énergie et les énergies renouvelables visée au paragraphe 1er, 1°, concerne les acquisitions d'immobilisations destinées à la production d'énergies renouvelables et à l'utilisation efficiente de l'énergie.

Le Roi établit, modifie ou remplace par arrêté délibéré en Conseil des ministres la liste des immobilisations visées à l'alinéa 1er, sur base de la politique énergétique et de l'impact budgétaire, après avis préalable du groupe de concertation État fédéral-Régions pour l'énergie institué par l'accord de coopération du 18 décembre 1991 entre l'État, la Région wallonne, la Région flamande et la Région de Bruxelles-Capitale relatif à la coordination des activités liées à l'énergie. Cette liste est dénommée "liste des investissements énergétiques".

L'avis visé à l'alinéa 2 est attendu endéans les trois mois suivant la demande d'avis du ministre des Finances.

Si le groupe de concertation mentionné à l'alinéa 2 ne transmet aucun avis endéans les trois mois, une demande d'avis du ministre des Finances est adressée individuellement à chaque ministre compétent en matière d'Energie en Belgique, avec un délai de réponse d'un mois.

Si dans le cas visé à l'alinéa précédent, un ou plusieurs ministres compétents en matière d'Energie ne répondent pas à la demande d'avis endéans le délai d'un mois, il peut être procédé sans leur avis à la délibération du projet d'arrêté portant l'établissement, la modification ou le remplacement de la liste des investissements énergétiques.

La liste des investissements énergétiques, une modification ou un ajout à celle-ci est valable trois ans.

A défaut d'une adoption à temps d'une nouvelle liste, le ministre des Finances prolongera la période de validité de la liste des investissements énergétiques pour une période de deux ans.

§ 3. La déduction pour investissement dans des transports sans émission carbone visée au paragraphe 1er, 2°, concerne les acquisitions d'immobilisations destinées aux moyens de transport qui n'émettent pas CO₂.

Le Roi établit, modifie ou remplace, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, sur base de la politique des transports et de l'impact budgétaire, la liste des immobilisations visées à l'alinéa 1er, après avis préalable demandé au ministre qui

1° investering in efficiënt energieverbruik en hernieuwbare energie;

2° investering in koolstofemissievrij vervoer;

3° milieuvriendelijke investering;

4° ondersteunende digitale investering.

§ 2. De aftrek voor investeringen in efficiënt energieverbruik en hernieuwbare energie bedoeld in paragraaf 1, 1°, betreffen aanschaffingen van vaste activa voor de productie van hernieuwbare energie en het efficiënt verbruik van energie.

De Koning bepaalt, wijzigt of vervangt in een in Ministerraad overlegd besluit, op basis van het energiebeleid en de budgettaire impact, de lijst van de in het eerste lid bedoelde vaste activa, na voorafgaandelijk advies van de Overleggroep Federale Staat-Gewesten voor de energie ingericht door het samenwerkingsakkoord van 18 december 1991 tussen de Staat, het Waals gewest, het Vlaams gewest en het Brussels gewest betreffende de coördinatie van de activiteiten verbonden aan Energie. Deze lijst wordt de "energie-investeringslijst" genoemd.

Het in het tweede lid bedoelde advies wordt verwacht binnen de drie maanden na de vraag van de minister van Financiën tot advies.

Indien de in het tweede lid aangeduide overleggroep geen advies overmaakt binnen de drie maanden, wordt door de minister van Financiën een adviesvraag gesteld aan de verschillende ministers van Energie in België afzonderlijk, met een antwoordtermijn van één maand.

Indien in het vorige lid bedoelde geval, één of meerdere van de bevoegde ministers van Energie geen antwoord op de adviesvraag geven binnen de termijn van een maand, kan zonder hun advies overgegaan worden tot de overlegging van het ontwerp van besluit houdende de opmaak, wijziging of vervanging van de energie-investeringslijst.

De energie-investeringslijst, een wijziging of een latere toevoeging eraan is drie jaar geldig.

Bij gebrek aan een tijdige aanneming van een nieuwe lijst zal de minister van Financiën de geldigheidstermijn van de energie-investeringslijst met een termijn van twee jaar verlengen.

§ 3. De aftrek voor investeringen in koolstofemissievrij vervoer bedoeld in paragraaf 1, 2°, betreffen aanschaffingen van vaste activa voor vervoersmiddelen die geen CO₂ uitstoten.

De Koning bepaalt, wijzigt of vervangt in een in Ministerraad overlegd besluit, op basis van het transportbeleid en de budgettaire impact, de lijst van de in het eerste lid bedoelde vaste activa, na voorafgaandelijk advies gevraagd aan de

a la Mobilité dans ses attributions. Cette liste est dénommée "liste des investissements dans les transports".

L'avis visé à l'alinéa 2 est attendu endéans les trois mois suivant la demande d'avis du ministre des Finances.

Si le ministre qui a la Mobilité dans ses attributions ne répond pas à la demande d'avis endéans les trois mois, il peut, par dérogation à l'alinéa 2, être procédé sans avis préalable à la délibération du projet d'arrêté portant l'établissement, la modification ou le remplacement de la liste des investissements de transport.

La liste des investissements dans les transports, une modification ou un ajout à celle-ci est valable trois ans.

A défaut d'une adoption à temps d'une nouvelle liste, le ministre des Finances prolongera la période de validité de la liste des investissements de transport pour une période de deux ans.

§ 4. La déduction pour investissements respectueux de l'environnement visée au paragraphe 1er, 3°, concerne les acquisitions d'immobilisations qui ont un impact favorable sur l'environnement hormis les cas spécifiques visés aux paragraphes 2 et 3.

Le Roi établit, modifie ou remplace, par arrêté délibéré en Conseil des ministres sur base de la politique environnementale et budgétaire, la liste des immobilisations visées à l'alinéa 1er, après avis préalable des groupes thématiques de concertation relevant de la compétence de la Nature et de l'Environnement institués par accord de coopération, ou de la conférence interministérielle de l'environnement constituée conformément à l'article 31bis de la loi ordinaire du 9 août 1980 de réformes institutionnelles. Cette liste est dénommée "liste des investissements environnementaux".

L'avis visé à l'alinéa 2 est attendu endéans les trois mois suivant la demande d'avis du ministre des Finances.

Si les groupes de concertations mentionnés à l'alinéa 2 n'ont rendu aucun avis endéans le délai de trois mois, une demande d'avis est à nouveau demandée aux différents ministres compétents pour l'Environnement individuellement, avec un délai de réponse d'un mois.

Si, dans le cas visé à l'alinéa précédent, un ou plusieurs des ministres compétents ne répondent pas à la demande d'avis endéans le délai d'un mois, il peut sans leur avis être procédé à la délibération du projet d'arrêté portant l'établissement, la modification ou le remplacement de la liste des investissements environnementaux.

La liste des investissements environnementaux, une modification ou un ajout à celle-ci est valable trois ans.

minister bevoegd voor Mobiliteit. Deze lijst wordt de "vervoer-investeringslijst" genoemd.

Het in het tweede lid bedoelde advies wordt verwacht binnen de drie maanden na de vraag van de minister van Financiën tot advies.

Indien de minister bevoegd voor Mobiliteit geen antwoord op de adviesvraag geeft binnen de drie maanden, kan in afwijking van het tweede lid, zonder voorafgaandelijk advies overgegaan worden tot de overlegging van het ontwerp van besluit houdende de opmaak, wijziging of vervanging van de vervoer-investeringslijst.

De vervoer-investeringslijst, een wijziging of een latere toevoeging eraan is drie jaar geldig.

Bij gebrek aan een tijdige aanneming van een nieuwe lijst zal de minister van Financiën de geldigheidstermijn van de vervoer-investeringslijst met een termijn van twee jaar verlengen.

§ 4. De aftrek voor milieuvriendelijke investeringen bedoeld in paragraaf 1, 3°, betreft aanschaffingen van vaste activa die een gunstige milieu-impact hebben buiten de in paragrafen 2 en 3 bedoelde specifieke gevallen.

De Koning bepaalt, wijzigt of vervangt in een in Ministerraad overlegd besluit, op basis van het milieubeleid en de budgettaire impact, de lijst van de in het eerste lid bedoelde vaste activa, na voorafgaandelijk advies van de bij samenwerkingsakkoord opgerichte thematische overleggroepen binnen de bevoegdheden Leefmilieu en Omgeving, of van de Interministeriële conferentie leefmilieu opgericht overeenkomstig artikel 31bis van de Gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen. Deze lijst wordt de "milieu-investeringslijst" genoemd.

Het in het tweede lid bedoelde advies wordt verwacht binnen de drie maanden na de vraag van de minister van Financiën tot advies.

Indien de in het tweede lid aangeduide overleggroepen geen advies overmaken binnen de drie maanden, wordt opnieuw een adviesvraag gesteld aan de verschillende ministers bevoegd voor Leefmilieu afzonderlijk, met een antwoordtermijn van één maand.

Indien, in het vorige lid bedoelde geval, één of meerdere van de bevoegde ministers geen antwoord op de adviesvraag geven binnen de termijn van een maand, kan zonder hun advies overgegaan worden tot de overlegging van het ontwerp van besluit houdende de opmaak, wijziging of vervanging van de milieu-investeringslijst.

De milieu-investeringslijst, een wijziging of een latere toevoeging eraan is drie jaar geldig.

A défaut d'une adoption à temps d'une nouvelle liste, le ministre des Finances prolongera la période de validité de la liste des investissements environnementaux pour une période de deux ans.

§ 5. La déduction pour les investissements de soutien numérique visée au paragraphe 1er, 4°, concerne les acquisitions d'immobilisations numériques destinées à soutenir les investissements visés au paragraphe 1er, 1° à 3°.

Le Roi établit, modifie ou remplace, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, sur base de l'impact budgétaire, la liste des immobilisations visées à l'alinéa 1er, après avis préalable du ministre qui a la Digitalisation dans ses attributions. Cette liste est dénommée "liste des investissements de soutien numérique".

L'avis visé à l'alinéa 2 est attendu endéans les trois mois suivant la demande d'avis du ministre des Finances.

Si le ministre qui a la Digitalisation dans ses attributions ne répond pas à la demande de l'avis endéans le délai de trois mois, il peut, par dérogation à l'alinéa 2, être procédé sans avis préalable à la délibération de l'arrêté portant établissement, la modification ou au remplacement de la liste des investissements de soutien numérique.

La liste des investissements de soutien numérique, une modification ou un ajout à celle-ci est valable trois ans.

A défaut d'une adoption à temps d'une nouvelle liste, le ministre des Finances prolongera la période de validité de la liste des investissements de soutien numérique pour une période de deux ans."

Art. 8. Dans le titre II, chapitre II, section IV, sous-section III, partie B, 2°, du même Code, il est inséré un article 69/2, rédigé comme suit:

"Art. 69/2. La déduction technologique visée à l'article 69, alinéa 1er, 3°, est accordée en ce qui concerne:

1° les brevets;

2° les immobilisations qui tendent à promouvoir la recherche et le développement de produits nouveaux et de technologies avancées n'ayant pas d'effets sur l'environnement, ou visant à minimiser les effets négatifs sur l'environnement de produits et technologies existants."

Art. 9. Dans le titre II, chapitre II, section IV, sous-section III, partie B, 2°, du même Code, il est inséré un article 69/3, rédigé comme suit:

"Art. 69/3. § 1er. Pour bénéficier de la déduction pour investissement visée à l'article 69/1, § 1er, le contribuable doit joindre à la déclaration une attestation de l'autorité régionale ou fédérale et du ministre désignés par cet article.

Bij gebrek aan een tijdige aanneming van een nieuwe lijst zal de minister van Financiën de geldigheidstermijn van de milieu-investeringslijst met een termijn van twee jaar verlengen.

§ 5. De investeringsaftrek voor ondersteunende digitale investeringen bedoeld in paragraaf 1, 4°, betreft aanschaffingen van digitale vaste activa ter ondersteuning van de in paragraaf 1, 1° tot 3° bedoelde investeringen.

De Koning bepaalt, wijzigt of vervangt, in een in Ministerraad overlegd besluit, op basis van de budgettaire impact, de lijst van de in het eerste lid bedoelde vaste activa, na voorafgaandelijk advies van de minister bevoegd voor Digitalisering. Deze lijst wordt de "investeringslijst voor digitale ondersteuning" genoemd.

Het in het tweede lid bedoelde advies wordt verwacht binnen de drie maanden na de vraag van de minister van Financiën tot advies.

Indien de minister bevoegd voor Digitalisering geen antwoord op de adviesvraag geeft binnen de drie maanden, kan in afwijking van het tweede lid, zonder voorafgaandelijk advies overgegaan worden tot de overlegging van het ontwerp van besluit houdende de opmaak, wijziging of vervanging van de investeringslijst voor digitale ondersteuning.

De investeringslijst voor digitale ondersteuning, een wijziging of een latere toevoeging eraan is drie jaar geldig.

Bij gebrek aan een tijdige aanneming van een nieuwe lijst zal de minister van Financiën de geldigheidstermijn van de investeringslijst voor digitale ondersteuning met een termijn van twee jaar verlengen."

Art. 8. In titel II, hoofdstuk II, afdeling IV, onderafdeling III, onderdeel B, 2°, van hetzelfde Wetboek, wordt een artikel 69/2 ingevoegd, luidende:

"Art. 69/2. De technologie-aftrek bedoeld in artikel 69, eerste lid, 3°, wordt toegekend voor:

1° octrooien;

2° vaste activa die worden gebruikt ter bevordering van het onderzoek en de ontwikkeling van nieuwe producten en toekomstgerichte technologieën die geen effect hebben op het leefmilieu of die beogen het negatieve effect op het leefmilieu van bestaande producten en technologieën zoveel mogelijk te beperken."

Art. 9. In titel II, hoofdstuk II, afdeling IV, onderafdeling III, onderdeel B, 2°, van hetzelfde Wetboek, wordt een artikel 69/3 ingevoegd, luidende:

"Art. 69/3. § 1. Om te kunnen genieten van de in artikel 69/1, § 1, bedoelde investeringsaftrek dient de belastingplichtige een attest bij de aangifte te voegen van de door dit artikel aangeduide gewestelijke of federale overheid en minister.

§ 2. L'autorité compétente pour l'attestation de l'immobilisation est désignée comme suit:

— pour une immobilisation reprise sur les listes visées à l'article 69/1 dans les espaces marins sous la compétence juridictionnelle de la Belgique, l'autorité fédérale est compétente;

— pour une immobilisation reprise sur la liste des investissements énergétiques visée à l'article 69/1, § 2, la Région où l'immobilisation est située est compétente, sans préjudice du 1er tiret;

— pour une immobilisation reprise dans la liste des investissements dans les transports visée à l'article 69/1, § 3, l'autorité fédérale est compétente;

— pour une immobilisation reprise dans la liste des investissements environnementaux visée à l'article 69/1, § 4, la Région où l'immobilisation est située est compétente, sans préjudice du 1er tiret;

— pour une immobilisation reprise dans la liste des investissements de soutien numérique visée à l'article 69/1, § 5, l'autorité fédérale est compétente.

§ 3. Le ministre matériellement compétent au sein de l'autorité compétente pour l'attestation de l'immobilisation déterminée conformément au paragraphe précédent est le suivant:

— pour les investissements sur la liste d'investissements énergétiques, le ministre de l'Energie est compétent;

— pour les investissements sur la liste des investissements dans les transports, le ministre de la Mobilité est compétent;

— pour les investissements sur la liste des investissements environnementaux, le ministre de l'Environnement est compétent;

— pour les investissements sur la liste des investissements de soutien numérique, le ministre de la Digitalisation est compétent.

La déduction pour investissement visée à l'article 69/1 n'est pas accordée si l'investissement cause des préjudices déraisonnables à l'environnement ou s'il n'est pas conforme à un investissement figurant sur la liste correspondante.

§ 4. Une attestation est délivrée par l'autorité compétente justifiant que les spécifications mentionnées dans les listes définies à l'article 69/1 ont été respectées. En l'absence d'une telle justification, l'attestation n'est pas opposable à l'administration, sauf si le contribuable démontre que les spécifications ont été respectées.

Sans préjudice des voies de recours habituelles, le rejet de l'attestation entraîne le refus de la déduction pour investissement.

§ 2. De bevoegde overheid voor de attestering van het vast actief wordt als volgt aangeduid:

— voor vast actief opgenomen op de lijsten bedoeld in artikel 69/1 in de zeegebieden onder Belgische rechtsbevoegdheid, is de federale overheid bevoegd;

— voor vast actief opgenomen in de energie-investeringslijst bedoeld in artikel 69/1, § 2, is het Gewest waar het vast actief gelegen is, bevoegd, onverminderd het eerste streepje;

— voor vast actief opgenomen in de vervoer-investeringslijst bedoeld in artikel 69/1, § 3, is de federale overheid bevoegd;

— voor vast actief opgenomen in de milieu-investeringslijst bedoeld in artikel 69/1, § 4, is het Gewest waar het vast actief gelegen is, bevoegd, onverminderd het eerste streepje;

— voor vast actief opgenomen in de investeringslijst voor digitale ondersteuning bedoeld in artikel 69/1, § 5, is de federale overheid bevoegd.

§ 3. De materieel bevoegde minister binnen de bevoegde overheid aangeduid overeenkomstig de vorige paragraaf voor de attestering van het vast actief is de volgende:

— voor de investeringen op de energie-investeringslijst is de minister van Energie bevoegd;

— voor de investeringen op de vervoer-investeringslijst is de minister van Mobiliteit bevoegd;

— voor de investeringen op de milieu-investeringslijst is de minister van Leefmilieu bevoegd;

— voor de investeringen op de investeringslijst voor digitale ondersteuning is de minister van Digitalisering bevoegd.

De in artikel 69/1 bedoelde investeringsaftrek wordt niet verleend indien de investering onredelijke schade voor het leefmilieu met zich meebrengt of als er geen conformiteit is met een investering op de respectievelijke lijst.

§ 4. Er wordt een attest uitgereikt door de bevoegde overheid waarin wordt gemotiveerd waarom aan de specificaties vermeld in de lijsten omschreven in artikel 69/1 is voldaan. Bij gebrek aan een dergelijke motivering is het attest niet tegenstelbaar aan de administratie, tenzij de belastingplichtige alsnog aantoonst dat aan de specificaties is voldaan.

Onverminderd de gebruikelijke rechtsmiddelen, heeft de verwerping van de attestering de weigering van de investeringsaftrek tot gevolg.

§ 5. La conformité de l'immobilisation aux listes visées à l'article 69/1, est appréciée sur la base de la liste en vigueur au moment de l'introduction de la demande d'attestation."

Art. 10. Dans l'article 70 du même Code, remplacé par la loi du 25 décembre 2017, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans l'alinéa 1er, les mots "qui tendent à promouvoir la recherche et le développement de produits nouveaux et de technologies avancées n'ayant pas d'effets sur l'environnement ou visant à minimiser les effets négatifs sur l'environnement" sont remplacés par les mots "visées à l'article 69/2, 2°,";

2° dans l'alinéa 2, les mots "au pourcentage de base visé à l'article 69, § 1er, alinéa 1er, 2°, majoré de 17 points" sont remplacés par les mots "à 20,5 p.c.";

3° l'alinéa 3 est abrogé.

Art. 11. Dans l'article 71 du même Code, remplacé par la loi du 6 juillet 1994, les mots "tels que celui-ci était d'application pour la période imposable endéans laquelle les immobilisations concernées sont acquises ou constituées," sont insérés entre les mots "conformément à l'article 69," et les mots "une déduction complémentaire".

Art. 12. Dans l'article 74 du même Code, modifié par la loi du 4 mai 1999, les mots "l'article 69, § 1er, alinéa 1er, 2°," sont remplacés par les mots "l'article 69, § 1er, alinéa 1er, 2° et 3°,".

Art. 13. Dans l'article 75 du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 13 décembre 2012, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le texte néerlandais du 6° le mot "*produktiekosten*" est remplacé par le mot "*productiekosten*";

2° l'article est complété par un 7°, rédigé comme suit:

"7° en ce qui concerne la déduction de base visée à l'article 69, alinéa 1er, 1°, les immobilisations fondées sur ou utilisant des substances nocives pour l'environnement et le climat, à l'exception des immobilisations pour lesquelles il n'existe pas d'alternative sans émission carbone économiquement comparable."

3° l'article est complété par quatre alinéas, rédigés comme suit:

"Le Roi établit, modifie ou remplace, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, quels investissements seront soumis à l'exclusion visée à l'alinéa 1er, 7°, en fonction des nécessités du marché, de l'état de la technologie et de la rentabilité pour l'investisseur, dans une liste à renouveler. Cette liste est dénommée "liste d'exclusion climatique et environnementale".

§ 5. De conformiteit van het vast actief met de lijsten bedoeld in artikel 69/1 wordt beoordeeld op basis van de lijst die van kracht is op het moment van de indiening van de aanvraag van de attestering."

Art. 10. In artikel 70 van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 25 december 2017, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden "die worden gebruikt ter bevordering van het onderzoek en de ontwikkeling van nieuwe producten en toekomstgerichte technologieën die geen effect op het leefmilieu hebben of die het negatieve effect op het leefmilieu zoveel mogelijk proberen te beperken" vervangen door de woorden "bedoeld in artikel 69/2, 2°";

2° in het tweede lid worden de woorden "op het in artikel 69, § 1, eerste lid, 2°, bedoelde basispercentage verhoogd met 17 procentpunten" vervangen door de woorden "op 20,5 pct.";

3° het derde lid wordt opgeheven.

Art. 11. In artikel 71 van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 6 juli 1994, worden de woorden "zoals het van toepassing was voor het belastbaar tijdperk waarin de betrokken vaste activa zijn verkregen of tot stand gebracht" ingevoegd tussen de woorden "overeenkomstig artikel 69," en de woorden ", wordt een aanvullende".

Art. 12. In artikel 74 van hetzelfde Wetboek, gewijzigd bij de wet van 4 mei 1999, worden de woorden "artikel 69, § 1, eerste lid, 2°" vervangen door de woorden "artikel 69, eerste lid, 2° en 3°".

Art. 13. In artikel 75 van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet 13 december 2012, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de bepaling onder 6° wordt het woord "*produktiekosten*" vervangen door het woord "*productiekosten*";

2° het artikel wordt aangevuld met een bepaling onder 7°, luidende:

"7° voor wat betreft de in artikel 69, eerste lid, 1°, bedoelde basisaftrek, vaste activa gebaseerd op of die gebruik maken van voor het milieu en klimaat schadelijke stoffen, met uitzondering van de vaste activa waarvoor er geen economisch vergelijkbaar koolstofemissievrij alternatief is.";

3° het artikel wordt aangevuld met vier leden, luidende:

"De Koning bepaalt, wijzigt of vervangt, in een in Ministerraad overlegd besluit welke investeringen onder de in het eerste lid, 7°, bedoelde uitsluiting vallen op basis van de noodwendigheden van de markt, de stand van de technologie en de rentabiliteit voor de investeerder in een te actualiseren lijst. Deze lijst wordt de "klimaat- en milieu-uitsluitingslijst" genoemd.

La liste d'exclusion climatique et environnementale est établie ou modifiée après avis préalable demandé par le ministre des Finances des groupes de concertation thématiques institués par accord de coopération ou, à défaut d'un tel groupe, de la conférence interministérielle constituée conformément à l'article 31bis de la loi ordinaire du 9 août 1980 de réformes institutionnelles en matière d'énergie et d'environnement et du ministre qui a la Mobilité dans ses attributions.

Si les groupes de concertations et le ministre mentionnés à l'alinéa 3 n'ont rendu aucun avis endéans les trois mois de la demande du ministre des Finances, une nouvelle demande d'avis est faite aux différents ministres compétents pour l'Environnement et l'Energie en Belgique, tout comme au ministre qui a la Mobilité dans ses attributions, avec un délai de réponse d'un mois.

Si, dans le cas visé à l'alinéa précédent, un ou plusieurs des ministres compétents ne répondent pas à la demande d'avis endéans le délai d'un mois, le Conseil des ministres peut procéder sans leur avis à la délibération du projet d'arrêté portant l'établissement, la modification ou au remplacement de la liste d'exclusion climatique et environnementale.”

Art. 14. Dans l'article 77 du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 10 août 2015, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans l'alinéa 1er, les mots “conformément à l'article 69, § 1er, alinéa 1er, 2°, f)” sont à chaque fois remplacés par les mots “visée à l'article 69, alinéa 3”;

2° entre l'alinéa 1er et l'alinéa 2, qui devient l'alinéa 3, un alinéa est inséré, rédigé comme suit:

“Le Roi peut prévoir, dans les listes visées à l'article 69/1, §§ 2 à 5, un montant maximum pour une ou plusieurs immobilisations spécifiques éligibles à la déduction thématique majorée.”;

2° l'ancien alinéa 2, qui devient l'alinéa 3, est remplacé comme suit:

“Le Roi saisira la Chambre des représentants immédiatement si elle est réunie, sinon dès l'ouverture de sa plus prochaine session, d'un projet de loi de confirmation des listes visées aux articles 69/1, §§ 2 à 5 et 75, en ce compris les montants maximum visés à l'alinéa 2, et les arrêtés pris en exécution de l'alinéa 1er, premier tiret. La confirmation produit ses effets à partir de cette date. En l'absence de cette confirmation endéans le délai précité, les listes et arrêtés sont censés n'avoir jamais produit leurs effets.”

3° dans l'ancien alinéa 3, qui devient l'alinéa 4, les mots “à la déduction majorée conformément à l'article 69, § 1er, alinéa 1er, 2°, a) à e) et 3°” sont remplacés par les mots “aux déductions visées à l'article 69, alinéa 1er, 2° et 3°”.

4° l'article est complété par un alinéa, rédigé comme suit:

De klimaat- en milieu-uitsluitingslijst wordt opgemaakt of gewijzigd na voorafgaandelijk advies gevraagd door de minister van Financiën aan de bij samenwerkingsakkoord opgerichte thematische overleggroepen of bij gebrek daaraan, aan de interministeriële conferentie in de zin van artikel 31bis van de gewone wet hervorming instellingen van 9 augustus 1980 binnen de bevoegdheden energie en omgeving, en aan de minister bevoegd voor Mobiliteit.

Indien de in het derde lid aangeduide overleggroepen en minister geen advies overmaken binnen de drie maanden na de vraag van de minister van Financiën wordt de adviesvraag opnieuw gesteld aan de verschillende ministers van Leefmilieu en Energie in België, net als aan de minister bevoegd voor Mobiliteit, met een antwoordtermijn van een maand.

Indien, in het vorige lid bedoelde geval, één of meerdere van de bevoegde ministers geen antwoord op de adviesvraag geven binnen de termijn van een maand, kan de Ministerraad zonder hun advies overgaan tot de overlegging van het ontwerp van besluit houdende de opmaak, wijziging of vervanging van de klimaat- en milieu-uitsluitingslijst.”.

Art. 14. In artikel 77 van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 10 augustus 2015, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden “ingevolge artikel 69, § 1, eerste lid, 2°, f)” telkens vervangen door de woorden “bedoeld in artikel 69, derde lid”;

2° tussen het eerste lid en het tweede lid, dat het derde lid wordt, wordt een lid ingevoegd, luidende:

“De Koning kan in de in artikel 69/1, §§ 2 tot 5 genoemde lijsten een maximumbedrag inschrijven voor één of meerdere specifieke vaste activa die in aanmerking komen voor de verhoogde thematische aftrek.”;

3° het vroegere tweede lid, dat het derde lid wordt, wordt vervangen als volgt:

“De Koning zal bij de Kamer van volksvertegenwoordigers, onmiddellijk indien ze in zitting is, zo niet bij de opening van de eerstvolgende zitting, een ontwerp van wet indienen tot bekrachtiging van de in de artikelen 69/1, §§ 2 tot 5 en 75 bedoelde lijsten met inbegrip van de in het tweede lid bedoelde maximumbedragen, en van de in uitvoering van het eerste lid, eerste streepje, genomen besluiten. De bekrachtiging heeft uitwerking vanaf die datum. Bij gebreke van deze bekrachtiging binnen de voormelde termijn worden de lijsten en besluiten geacht nooit uitwerking te hebben gehad.”

3° in het vroegere derde lid, dat het vierde lid wordt, worden de woorden “op de verhoogde aftrek ingevolge artikel 69, § 1, eerste lid, 2°, a) tot e) en 3°” vervangen door de woorden “op de aftrekken bedoeld in artikel 69, eerste lid, 2° en 3°”.

4° het artikel wordt aangevuld met een lid, luidende:

“Le Roi détermine la procédure de demande, la forme et le contenu de l’attestation visée à l’article 69/3 qui doit être délivrée par les ministres compétents.”

Art. 15. Dans l’article 201 du même Code, remplacé par la loi du 28 juillet 1992 et modifié en dernier lieu par la loi-programme du 26 décembre 2022, les modifications suivantes sont apportées:

1° la phrase liminaire du paragraphe 1er, alinéa 1er, est remplacée par ce qui suit:

“§ 1er. La déduction de base de la déduction pour investissement visée à l’article 69, alinéa 1er, 1°, est:”;

2° le paragraphe 1er, alinéa 1er, 1°, est remplacé par ce qui suit:

“1° pour les immobilisations acquises ou constituées par une société qui est considérée comme petite société pour l’exercice d’imposition lié à la période imposable au cours de laquelle elle a effectué ces investissements, 10 p.c. de la valeur d’investissement ou de revient des nouvelles immobilisations corporelles ou incorporelles pour autant que ces immobilisations soient directement liées à l’activité économique existante ou prévue qui est réellement exercée par la société. Toutefois, le pourcentage de base est majoré de 10 points en ce qui concerne les immobilisations numériques;”

3° dans le paragraphe 1er, alinéa 3, les mots “et aux deux périodes imposables suivantes pour les immobilisations acquises ou constituées du 1er janvier 2019 au 31 décembre 2021” sont abrogés;

4° dans le paragraphe 1er, les alinéas 4, 5 et 6 sont abrogés;

5° dans le paragraphe 1er, alinéa 7, qui devient l’alinéa 4, les mots “articles 69, § 1er, alinéa 1er, 2°, a) et b), et 70, alinéa 1er, 1°,” sont remplacés par les mots “articles 69, alinéa 1er, 2° et 3°, et 70”;

6° le paragraphe 2 est remplacé comme suit:

“§ 2. Le pourcentage de la déduction majorée thématique visée à l’article 69, alinéa 1er, 2°, s’élève à 30 p.c. pour les sociétés qui ne sont pas considérées comme petites sociétés pour l’exercice d’imposition lié à la période imposable au cours de laquelle elle a effectué ces investissements.”

Art. 16. A l’article 289^{quater}, alinéa 1er, du même Code, inséré par la loi du 23 décembre 2005 et modifié en dernier lieu par la loi du 22 décembre 2008, les mots “à l’article 69, § 1er, alinéa 1er, 2°, a) et b),” sont remplacés par les mots “à l’article 69/2”;

Art. 17. Dans l’article 289^{quinquies} du même Code, inséré par la loi du 23 décembre 2005, les mots “l’article 69, § 1er, alinéa 1er, 2°” sont remplacés par les mots “l’article 69, alinéa 1er, 3°”.

“De Koning bepaalt de aanvraagprocedure, de vorm en inhoud van het in artikel 69/3 bedoelde attest dat de bevoegde ministers moeten afleveren.”

Art. 15. In artikel 201 van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 28 juli 1992 en laatstelijk gewijzigd bij de programmawet van 26 december 2022, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de inleidende zin van paragraaf 1, eerste lid, wordt vervangen als volgt:

“§ 1. De in artikel 69, eerste lid, 1°, bedoelde basisaftrek van de investeringsaftrek bedraagt:”;

2° paragraaf 1, eerste lid, 1°, wordt vervangen als volgt:

“1° voor vaste activa verkregen of tot stand gebracht door een vennootschap die als kleine vennootschap wordt aangemerkt voor het aanslagjaar dat verbonden is aan het belastbare tijdperk waarin die investeringen worden verricht, 10 pct. van de aanschaffings- of beleggingswaarde van de nieuwe materiële of immateriële vaste activa voor zover deze vaste activa rechtstreeks verband houden met de bestaande of geplande economische werkzaamheid die door de vennootschap werkelijk wordt uitgeoefend. Evenwel wordt dit basispercentage verhoogd met 10 percentpunten als het digitale vaste activa betreft;”

3° in paragraaf 1, derde lid, worden de woorden “en met betrekking tot de van 1 januari 2019 tot 31 december 2021 verkregen of tot stand gebrachte vaste activa, in de twee volgende belastbare tijdperken” opgeheven;

4° in paragraaf 1, worden het vierde, vijfde en zesde lid opgegeven;

5° in paragraaf 1, zevende lid, dat het vierde lid wordt, worden de woorden “artikelen 69, § 1, eerste lid, 2°, a) en b) en 70, eerste lid, 1°,” vervangen door de woorden “artikelen 69, eerste lid, 2° en 3°, en 70”;

6° paragraaf 2 wordt vervangen als volgt:

“§ 2. Het percentage van de verhoogde thematische aftrek bedoeld in artikel 69, eerste lid, 2°, bedraagt 30 pct. voor vennootschappen die niet als kleine vennootschappen worden aangemerkt voor het aanslagjaar dat verbonden is aan het belastbare tijdperk waarin die investeringen worden verricht.”

Art. 16. In artikel 289^{quater}, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 23 december 2005 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 22 december 2008, worden de woorden “artikel 69, § 1, eerste lid, 2°, a) en b),” vervangen door de woorden “artikel 69/2”.

Art. 17. In artikel 289^{quinquies} van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 23 december 2005, worden de woorden “artikel 69, § 1, eerste lid, 2°” vervangen door de woorden “artikel 69, eerste lid, 3°”.

Art. 18. Dans l'article 289*sexies*, alinéa 1er, du même Code, inséré par la loi du 23 décembre 2005, les mots "article 69, § 1er, alinéa 1er, 2°, b)" sont remplacés par les mots "article 69/2, 2°".

Art. 19. Dans l'article 289*novies* du même Code, inséré par la loi du 23 décembre 2005, les mots "les brevets et les immobilisations" sont remplacés par les mots "les immobilisations visées à l'article 69/2".

Art. 20. Dans le titre X du même Code, il est inséré un article 552, rédigé comme suit:

"**Art. 552.** Pour les immobilisations acquises ou constituées avant le 1er janvier 2025, les articles 69 à 77, 201 et 289*quater* à *novies* s'appliquent tels qu'ils existaient avant d'être remplacés ou adaptés par la loi du XXX portant des dispositions fiscales diverses."

Art. 21. L'article 4 entre en vigueur le 1er janvier 2025 et est applicable à partir de l'exercice d'imposition 2026 se rattachant à une période imposable qui débute au plus tôt le 1er janvier 2025.

L'article 5 est applicables aux immobilisations acquises ou constituées à partir du 1er janvier 2024.

Les articles 6 à 20 sont applicables aux immobilisations acquises ou constituées à partir du 1er janvier 2025.

Chapitre 2

Autres modifications d' Code des impôts sur les revenus 1992

Art. 22. Dans l'article 17, § 1er, 5°, quatrième tiret, du même Code, remplacé par la loi-programme du 26 décembre 2022, les mots "l'article 6" sont remplacés par les mots "l'article 7".

Art. 23. L'article 22 entre en vigueur le 1er janvier 2023 et est applicable aux revenus payés ou attribués à partir du 1er janvier 2023.

Chapitre 3

Modifications de la loi portant l'introduction d'un impôt minimum pour les groupes d'entreprises multinationales et les groupes nationaux de grande envergure

Art. 24. L'article 2 de la loi du xx xx 2023 portant l'introduction d'un impôt minimum pour les groupes d'entreprises multinationales et les groupes nationaux de grande envergure, est complété par un paragraphe, rédigé comme suit:

"§ 3. Les groupes d'entreprises multinationales ou les groupes nationaux de grande envergure visés au paragraphe 2 s'enregistrent ou sont enregistrés à la Banque-Carrefour des Entreprises selon les modalités déterminées par le Roi."

Art. 18. In artikel 289*sexies*, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 23 december 2005, worden de woorden "artikel 69, § 1, eerste lid, 2°, b)" vervangen door de woorden "artikel 69/2, 2°".

Art. 19. In artikel 289*novies* van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 23 december 2005, worden de woorden "de octrooien en de vaste activa" vervangen door de woorden "de in artikel 69/2 vermelde vaste activa".

Art. 20. In titel X van hetzelfde Wetboek, wordt een artikel 552 ingevoegd, luidende:

"**Art. 552.** Voor de activa die werden verkregen of tot stand gebracht voor 1 januari 2025, worden de artikelen 69 tot 77, 201 en 289*quater* tot *novies* toegepast zoals deze bestonden voor te zijn vervangen of aangepast door de wet van XXX houdende diverse fiscale bepalingen."

Art. 21. Artikel 4 treedt in werking vanaf 1 januari 2025 en is van toepassing vanaf aanslagjaar 2026 verbonden aan een belastbaar tijdperk dat ten vroegste aanvangt op 1 januari 2025.

Artikel 5 is van toepassing op vanaf 1 januari 2024 verkregen of tot stand gebrachte vaste activa.

De artikelen 6 tot 20 zijn van toepassing op vanaf 1 januari 2025 verkregen of tot stand gebrachte vaste activa.

Hoofdstuk 2

Overige wijzigingen van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992

Art. 22. In artikel 17, § 1, 5°, vierde streepje, van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de programmawet van 26 december 2022, worden de woorden "artikel 6" vervangen door de woorden "artikel 7".

Art. 23. Artikel 22 treedt in werking op 1 januari 2023 en is van toepassing op de vanaf 1 januari 2023 betaalde of toegekende inkomsten.

Hoofdstuk 3

Wijzigingen aan wet houdende de invoering van een minimumbelasting voor multinationale ondernemingen en omvangrijke binnenlandse groepen

Art. 24. Artikel 2 van de wet van xx xx 2023 houdende de invoering van een minimumbelasting voor multinationale ondernemingen en omvangrijke binnenlandse groepen, wordt aangevuld met een paragraaf, luidende:

"§ 3. De in paragraaf 2 bedoelde multinationale ondernemingen of omvangrijke binnenlandse groepen registreren zich of zijn geregistreerd bij de Kruispuntbank van Ondernemingen volgens de modaliteiten bepaald door de Koning."

Art. 25. Dans l'article 3, 38°, de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

1° l'alinéa 1er est complété par un c), rédigé comme suit:

“c) un crédit d'impôt qui est transférable et qui peut être utilisé par le détenteur du crédit pour réduire sa dette fiscale dans la juridiction qui a émis le crédit d'impôt et qui répond à la norme de transférabilité et à la norme de négociabilité entre les mains du détenteur;”;

2° le point est complété par un alinéa, rédigé comme suit:

“Pour l'application d'alinéa 1er, c), il y a lieu d'entendre par:

— norme de transférabilité: norme garantissant que le crédit d'impôt soit conçu de manière à permettre au bénéficiaire initial de transférer le crédit à une partie non liée au cours de l'année fiscale durant laquelle il remplit les critères d'éligibilité au crédit ou dans les cinq mois suivant la fin de cette année fiscale;

— norme de négociabilité: une norme qui garantit que le crédit d'impôt soit négocié avec une partie non liée pour un montant supérieur à 80 p.c. de la valeur actuelle nette de ce crédit d'impôt;”.

Art. 26. L'article 3, 39°, de la même loi, est complété par les mots “ou qui est transférable”.

Art. 27. L'article 3, 49°, de la même loi, est complété par un alinéa, rédigé comme suit:

“L'entité constitutive déclarante peut exercer une option selon laquelle, par dérogation à l'alinéa 1er, des dividendes ne sont pas des dividendes exclus lorsqu'une participation détenue par le groupe dans une entité dont les droits se rattachent à moins de 10 p.c. des bénéfices, des capitaux ou des réserves, ou à des droits de vote de cette entité à la date de la distribution ou de la disposition, et qui, à la date de la distribution, a été la propriété économique effective pendant plus d'un an de l'entité constitutive recueillant ou se constituant les dividendes ou autres distributions;”.

Art. 28. L'article 22, § 3, de la même loi, est complété par deux alinéas, rédigés comme suit:

“Aucune minoration n'est appliquée pour le montant de l'impôt national complémentaire:

i) que le groupe d'EMN ou le groupe national de grande envergure conteste directement ou indirectement dans le cadre d'une procédure judiciaire ou administrative; ou

ii) qui n'est pas recouvrable en vertu de règles constitutionnelles ou d'autres accords juridiques, tels qu'un accord de siège.

Art. 25. In artikel 3, 38°, van dezelfde wet, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het eerste lid wordt aangevuld met een bepaling onder c), luidende:

“c) een belastingtegoed dat overdraagbaar is en dat door de houder van het tegoed gebruikt kan worden om zijn aansprakelijkheid voor een betrokken belasting te verminderen in de jurisdictie die het belastingtegoed heeft uitgegeven en dat voldoet aan de wettelijke overdraagbaarheidsnorm en de verhandelbaarheidsnorm in handen van de houder;”;

2° de bepaling wordt aangevuld met een lid, luidende:

“Voor de toepassing van het eerste lid, c), wordt verstaan onder:

— wettelijke overdraagbaarheidsnorm: een norm die ervoor zorgt dat het belastingtegoed zodanig is ontworpen dat de initiële verkrijger het tegoed kan overdragen aan een niet-verbonden partij in het verslagjaar waarin hij voldoet aan de criteria om in aanmerking te komen voor het tegoed of binnen 5 maanden na het einde van dat verslagjaar;

— verhandelbaarheidsnorm: een norm die ervoor zorgt dat het belastingtegoed wordt verhandeld aan een niet-verbonden partij voor een bedrag dat meer bedraagt dan 80 pct. van de netto contante waarde van dat belastingtegoed;”.

Art. 26. Artikel 3, 39°, van dezelfde wet, wordt aangevuld met de woorden “of overdraagbaar”.

Art. 27. Artikel 3, 49°, van dezelfde wet, wordt aangevuld met een lid, luidende:

“De indienende groepsentiteit kan ervoor kiezen om in afwijking van het eerste lid een eigendomsbelang van een groep in een entiteit waaraan rechten verbonden zijn op minder dan 10 pct. van de winst, het kapitaal of de reserves, of stemrechten van die entiteit op de datum van de uitdeling of vervreemding, die op de datum van uitdeling meer dan één jaar economisch eigendom is van de groepsentiteit die de dividenden of de andere uitkeringen ontvangt of opbouwt niet als uitgesloten dividend te beschouwen;”.

Art. 28. Artikel 22, § 3, van dezelfde wet, wordt aangevuld met twee leden, luidende:

“Geen vermindering wordt toegepast voor het bedrag van de binnenlandse bijheffing dat:

i) de MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep direct of indirect betwist in het kader van een gerechtelijke of administratieve procedure; of

ii) niet kan worden geïnd op grond van grondwettelijke regels of andere wettelijke akkoorden, zoals een zetelakkoord.

Si, au cours d'une année fiscale ultérieure, le litige expire ou si le recouvrement peut encore avoir lieu, le montant de l'impôt national complémentaire pour cette année est déduit conformément à l'alinéa 1er."

Art. 29. Dans le chapitre 4 de la même loi, il est inséré un article 17/1, rédigé comme suit:

"Art. 17/1. Par dérogation à l'article 17, § 5, e), le montant total de l'ajustement pour impôt différé comprend le montant de la charge d'impôts différés au titre de la création et de l'utilisation de crédits d'impôt lorsque:

a) la juridiction exige que les revenus de source étrangère soient compensés par des pertes nationales avant que les crédits d'impôt étrangers puissent être imputés sur l'impôt sur les revenus de source étrangère;

b) l'entité constitutive a subi une perte fiscale nationale qui est compensée en tout ou en partie par des revenus d'origine étrangère; et que

c) le régime fiscal national permet d'utiliser les crédits d'impôt étrangers pour compenser un impôt dû au cours d'une année ultérieure relatif aux revenus entrant dans le calcul du bénéfice ou de la perte admissibles de l'entité constitutive."

Art. 30. A l'article 27 de la même loi, le 1° est remplacé comme suit:

"1° le montant des impôts nationaux concernés ajustés des entités constitutives établies en Belgique: le montant visé à l'article 15, § 1er, des impôts concernés ajustés des entités constitutives d'un groupe d'EMN ou d'un groupe national de grande envergure établies en Belgique, diminué des montants attribués aux entités constitutives établies en Belgique conformément à l'article 19, §§ 1er et 3, ainsi que des montants accordés aux entités constitutives établies en Belgique conformément à l'article 19, §§ 4 et 5, étant entendu que le précompte mobilier prélevé par la Belgique sur les distributions provenant d'une entité constitutive établie en Belgique n'est cependant pas diminué;"

Art. 31. Dans l'article 54 de la même loi, un paragraphe 3 est inséré, rédigé comme suit

"§ 3. En application du paragraphe 1er, l'entité constitutive établie en Belgique ou l'entité locale désignée agissant pour son compte dépose un formulaire déterminé par le Roi et délivré par le service désigné par le Roi sur lequel est indiqué le montant dû en Belgique au titre de l'impôt complémentaire en vertu de la RIR et de l'impôt complémentaire en vertu de la RBII."

Art. 32. Dans l'article 58 de la même loi, les mots "3, 4°, alinéa 2, à l'article" sont insérés entre les mots "à l'article" et les mots "6, alinéa 2".

Wanneer in een later verslagjaar de betwisting verval, of de inning toch kan plaatsvinden wordt het bedrag van binnenlandse bijheffing in dat jaar afgetrokken overeenkomstig het eerste lid."

Art. 29. In hoofdstuk 4 van dezelfde wet, wordt een artikel 17/1 ingevoegd, luidende:

"Art. 17/1. In afwijking van artikel 17, § 5, e), omvat het totale bedrag van aanpassing voor uitgestelde belastingen het bedrag van uitgestelde belastinglasten ter zake van het ontstaan en het gebruik van belastingtegoeden wanneer:

a) de jurisdictie vereist dat inkomsten van buitenlandse oorsprong worden afgezet tegen binnenlandse verliezen voordat buitenlandse belastingkredieten kunnen worden verrekend met de belasting op inkomsten uit buitenlandse bronnen;

b) de groepsentiteit een binnenlands fiscaal verlies heeft geleden dat geheel of gedeeltelijk wordt gecompenseerd door inkomsten van buitenlandse oorsprong; en

c) het binnenlandse belastingregime toestaat dat buitenlandse belastingkredieten worden gebruikt om een belastingverplichting in een volgend jaar te compenseren met betrekking tot inkomen dat is opgenomen in de berekening van het kwalificerende inkomen of verlies van de groepsentiteit."

Art. 30. In artikel 27 van dezelfde wet, wordt de bepaling onder 1° vervangen als volgt:

"1° het bedrag van aangepaste betrokken binnenlandse belastingen van de in België gevestigde groepsentiteiten: het in artikel 15, § 1, bedoelde bedrag van aangepaste betrokken belastingen van de in België gevestigde groepsentiteiten van een MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep, verminderd met de aan in België gevestigde groepsentiteiten toegekende bedragen overeenkomstig artikel 19, §§ 1 en 3, alsook verminderd met de aan in België gevestigde groepsentiteiten toegekende bedragen overeenkomstig artikel 19, §§ 4 en 5, waarbij evenwel roerende voorheffing die door België worden geheven op uitkeringen van een groepsentiteit die is gevestigd in België niet verminderd wordt;"

Art. 31. In artikel 54 van dezelfde wet, wordt een paragraaf 3 ingevoegd, luidende:

"§ 3. Bij toepassing van paragraaf 1, dient de in België gevestigde groepsentiteit of de aangewezen lokale entiteit namens die groepsentiteit een formulier in dat door de Koning wordt vastgelegd en dat wordt uitgereikt door de door de Koning aangewezen dienst waarop het in België verschuldigde bedrag inzake de IIR-bijheffing en UTPR-bijheffing vermeld staat."

Art. 32. In artikel 58 van dezelfde wet, worden tussen de woorden "in artikel" en de woorden "6, tweede lid" de woorden "3, 4°, tweede lid, in artikel" ingevoegd.

Art. 33. Dans l'article 59 de la même loi, les mots "et à l'article 43" sont remplacés par les mots "à l'article 43, à l'article 62/1, à l'article 64, et à l'article 67/1".

Art. 34. Dans le chapitre 11 de la même loi, il est inséré une section VIII, intitulée:

"Section VIII - Régimes de protection permanents".

Art. 35. Dans la section VIII du chapitre 11 de la même loi, insérée par l'article 34, il est inséré un article 62/1, rédigé comme suit:

"Art. 62/1. Par dérogation aux articles 21 à 24 et à l'article 26, l'entité constitutive déclarante peut exercer une option selon laquelle l'impôt complémentaire dû pour les entités constitutives établies dans une juridiction est réputé égal à zéro lorsqu'un impôt national complémentaire qualifié au sens de l'article 3, 28°, s'applique dans cette juridiction."

Art. 36. Dans la section 1re du chapitre 12 de la même loi, il est inséré un article 64/1, rédigé comme suit:

"Art. 64/1. Par dérogation à l'article 36, l'entité constitutive déclarante peut exercer une option selon laquelle le montant de l'impôt complémentaire pour la RBlI est réputé égal à zéro au cours d'une année fiscale commençant avant le 1er janvier 2026 et se clôturant au plus tard le 31 décembre 2026 si l'entité mère ultime est établie dans une juridiction dont le taux nominal de l'impôt des sociétés est d'au moins 20 p.c."

Art. 37. Dans la section 2 du chapitre 12 de la même loi, il est inséré un article 67/1, rédigé comme suit:

"Art. 67/1. § 1er. Par dérogation à l'article 19, § 3, le montant de l'impôt concerné par un régime fiscal des sociétés étrangères contrôlées est réparti selon une formule selon laquelle la clé de répartition des sociétés étrangères contrôlées agrégées est divisée par la somme de toutes les clés de répartition des sociétés étrangères contrôlées agrégées, puis multipliée par le montant de l'impôt concerné à répartir dans le cadre d'un régime fiscal des sociétés étrangères contrôlées.

Aux fins de l'alinéa 1er, il est entendu par clé de répartition des sociétés étrangères contrôlées agrégées: le montant du revenu attribuable à l'entité multiplié par la différence entre le taux applicable et le taux effectif d'imposition de la juridiction.

Aux fins de l'alinéa 2, il y a lieu d'entendre par:

— revenu attribuable: la part proportionnelle du propriétaire de l'entité constitutive dans le revenu de la société étrangère contrôlée dans la juridiction où l'entité constitutive est établie aux fins du régime fiscal des sociétés étrangères contrôlées agrégées;

Art. 33. In artikel 59 van dezelfde wet, worden de woorden "en artikel 43" vervangen door de woorden ", artikel 43, artikel 62/1, artikel 64, en artikel 67/1".

Art. 34. In hoofdstuk 11 van dezelfde wet, wordt een afdeling VIII ingevoegd, met als opschrift:

"Afdeling VIII - Permanente veilige havens".

Art. 35. In afdeling VIII van hoofdstuk 11 van dezelfde wet, ingevoegd bij artikel 34, wordt een artikel 62/1 ingevoegd, luidende:

"Art. 62/1. In afwijking van de artikelen 21 tot 24 en artikel 26 wordt bij de keuze van de indienende groepsentiteit de verschuldigde bijheffing voor de in een jurisdictie gevestigde groepsentiteiten geacht gelijk te zijn aan nul wanneer in die jurisdictie een gekwalificeerde binnenlandse bijheffing geldt in de zin van artikel 3, 28°."

Art. 36. In afdeling 1 van hoofdstuk 12 van dezelfde wet, wordt een artikel 64/1 ingevoegd, luidende:

"Art. 64/1. In afwijking van artikel 36 wordt bij de keuze van de indienende groepsentiteit het bedrag van de UTPR-bijheffing geacht gelijk aan nul te zijn gedurende een verslagjaar dat aanvangt voor 1 januari 2026 en ten laatste afsluit voor 31 december 2026 gelijk aan nul indien de uiteindelijke moederentiteit gevestigd is in een jurisdictie waarvan het nominale tarief van de vennootschapsbelasting minstens 20 pct. bedraagt."

Art. 37. In afdeling 2 van hoofdstuk 12 van dezelfde wet, wordt een artikel 67/1 ingevoegd, luidende:

"Art. 67/1. § 1. In afwijking van artikel 19, § 3, wordt het bedrag van de betrokken belasting in het kader van een fiscaal regime inzake gecontroleerde buitenlandse vennootschappen toegerekend volgens een formule waarbij de samengevoegde gecontroleerde buitenlandse vennootschappen allocatiesleutel gedeeld wordt door de som van alle gemengde gecontroleerde buitenlandse vennootschappen allocatiesleutel en vervolgens vermenigvuldigd wordt met het toe te rekenen bedrag aan betrokken belasting in het kader van een fiscaal regime inzake gecontroleerde buitenlandse vennootschappen.

Voor de toepassing van het eerste lid wordt verstaan onder samengevoegde gecontroleerde buitenlandse vennootschappen allocatiesleutel: het bedrag van aan de entiteit toerekenbaar inkomen vermenigvuldigd met het verschil tussen het toepasbaar tarief en het effectief belastingtarief van de jurisdictie.

Voor de toepassing van het tweede lid wordt verstaan onder:

— toerekenbaar inkomen: het evenredig aandeel van de eigenaar van de groepsentiteit in het inkomen van de gecontroleerde buitenlandse vennootschap in de jurisdictie waar de groepsentiteit gevestigd is voor doeleinden van het belastingregime van samengevoegde buitenlandse vennootschappen;

— taux applicable: le seuil de la qualification de faible imposition, à reprendre dans un régime fiscal de sociétés étrangères contrôlées agrégées;

— taux effectif d'imposition de la juridiction: le taux d'imposition de la juridiction déterminé conformément à l'article 21, à l'aide duquel le montant qui serait affecté conformément à l'article 19, § 3, est déduit du montant ajusté des impôts concernés.

Aux fins du présent article, on entend par régime fiscal des sociétés étrangères contrôlées agrégées: un régime fiscal des sociétés étrangères contrôlées dans lequel les revenus, les pertes et les impôts imputables de toutes les sociétés étrangères contrôlées sont agrégés aux fins du calcul de l'impôt dû par l'actionnaire au titre du régime et dont le taux applicable est inférieur à 15 p.c.

§ 2. Le paragraphe 1er s'applique dans la mesure où l'année fiscale a commencé avant le 1er janvier 2026 ou n'est pas clôturée après le 30 juin 2027.”

Art. 38. Le présent titre entre en vigueur le 31 décembre 2023 et est applicable aux années fiscales commençant à partir du 31 décembre 2023.

Titre 4 – Modifications de la loi-programme du 27 décembre 2004

Art. 39. Dans l'article 429, § 5, 2), de la loi-programme du 27 décembre 2004, modifié en dernier lieu par la loi du 10 novembre 2022 portant des dispositions fiscales et financières diverses, les modifications suivantes sont apportées:

1° les mots “sur demande écrite déposée auprès des services désignés par l'administrateur général des douanes et accises” sont remplacés par les mots “sur demande introduite de manière électronique via l'application en ligne PDIE”;

2° le point 6), abrogé par la loi-programme du 19 décembre 2014, est remplacé par ce qui suit:

“6) a) Les données à caractère personnel collectées dans le cadre du point 2), sont traitées au titre des articles 4 et 209/2 de la loi générale du 18 juillet 1977 sur les douanes et accises.

b) Le responsable du traitement des données à caractère personnel collectées et traitées dans le cadre du point 2), est le Service Public Fédéral Finances.

c) Les catégories de données à caractère personnel suivantes sont traitées:

1° nom, adresse, adresse électronique et numéro de téléphone;

— toepasbaar tarief: de drempel voor de kwalificatie als lage belasting, om opgenomen te worden onder een belastingregime van samengevoegde gecontroleerde buitenlandse vennootschappen;

— effectief belastingtarief van de jurisdictie: het belastingtarief voor de jurisdictie bepaald overeenkomstig artikel 21 waarbij van de aangepaste betrokken belasting het bedrag dat zou worden toegerekend overeenkomstig artikel 19, § 3, wordt afgetrokken.

Voor de toepassing van dit artikel wordt verstaan onder belastingregime van samengevoegde gecontroleerde buitenlandse vennootschappen: fiscaal regime inzake gecontroleerde buitenlandse vennootschappen waarin inkomsten, verliezen en verrekenbare belastingen van alle gecontroleerde buitenlandse vennootschappen worden samengevoegd ten behoeve van de berekening van de belastingverplichting van de aandeelhouder onder het regime en dat een toepasselijk tarief heeft van minder dan 15 pct.

§ 2. Paragraaf 1 is van toepassing voor zover het verslagjaar begonnen is voor 1 januari 2026 of niet wordt afgesloten na 30 juni 2027.”

Art. 38. Deze titel treedt in werking op 31 december 2023 en is van toepassing op verslagjaren beginnend vanaf 31 december 2023.

Titel 4 – Wijzigingen van de programmawet van 27 december 2004

Art. 39. In artikel 429, § 5, 2), van de programmawet van 27 december 2004, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 10 november 2022 houdende diverse fiscale en financiële bepalingen, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden “en dit op schriftelijke aanvraag ingediend bij de diensten aangeduid door de administrateur-generaal van de douane en accijnzen.” worden vervangen door de woorden “en dit op elektronische wijze ingediend via de online applicatie PDIE.”;

2° punt 6), opgeheven bij de programmawet van 19 december 2014, wordt vervangen als volgt:

“6) a) De in het kader van punt 2) ingezamelde persoonsgegevens worden verwerkt in het kader van artikelen 4 en 209/2 van de algemene wet van 18 juli 1977 inzake douane en accijnzen.

b) De verwerkingsverantwoordelijke voor de in het kader van punt 2) verzamelde en verwerkte persoonsgegevens is de Federale Overheidsdienst Financiën.

c) De volgende categorieën van persoonsgegevens worden verwerkt:

1° naam, adres, e-mailadres en telefoonnummer;

2° numéro BCE ou numéro de registre national pour les personnes établies en Belgique;

3° numéro BIS et numéro TVA pour les personnes non établies en Belgique;

4° l'adresse du siège social le cas échéant;

5° numéro d'autorisation de l'autorisation produits énergétiques et électricité;

6° le numéro du compte bancaire sur lequel le remboursement doit être exécuté et le nom et l'adresse du bénéficiaire.

d) La période de conservation des données à caractère personnel collectées dans le cadre du point 2) est de dix ans après l'introduction de la demande de remboursement visée au point 2).”.

Art. 40. Le présent titre entre en vigueur le 1er avril 2024.

Titre 5 – Modifications à la dispense de versement de précompte professionnel pour les employeurs touchés par une calamité naturelle

Art. 41. Dans l'article 275^{9/1} du Code des impôts sur les revenus 1992, inséré par la loi du 26 décembre 2022, et modifié par les lois du 31 juillet 2023 et la loi diverse VI, les modifications suivantes sont apportées:

1° au paragraphe 2, alinéa 1er, deuxième tiret, les mots “qui ont été payées ou attribuées pour les prestations fournies dans le cours d'une période de 40 mois qui débute à partir du mois qui suit le mois endéans lequel” sont remplacés par les mots “pour les prestations fournies dans le cours d'une période de 40 mois qui débute à partir du mois qui suit le mois au cours duquel”;

2° au paragraphe 4, alinéa 1er, les mots “endéans lequel” sont remplacés par les mots “au cours duquel”;

3° au paragraphe 4, alinéa 3, les mots “endéans lequel” sont remplacés par les mots “au cours duquel”;

4° au paragraphe 4, alinéa 4, les mots “endéans lequel” sont remplacés par les mots “au cours duquel”;

5° au paragraphe 4, alinéa 6, les mots “endéans lequel” sont remplacés par les mots “au cours duquel”.

2° KBO-nummer of rijksregisternummer voor de in België gevestigde personen;

3° BIS-nummer en btw-nummer voor de niet in België gevestigde personen;

4° indien van toepassing adres van de maatschappelijke zetel;

5° vergunningsnummer van de vergunning energieproducten en elektriciteit;

6° het bankrekeningnummer waarop de terugbetaling moet uitgevoerd worden en de naam en het adres van de begunstigde.

d) De bewaartermijn van de in het kader van punt 2) ingezamelde persoonsgegevens bedraagt tien jaar na indiening van de terugbetalingsaanvraag bedoeld in punt 2).”.

Art. 40. Deze titel treedt in werking op 1 april 2024.

Titel 5 – Wijzigingen aan de vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing voor werkgevers die getroffen worden door een natuurramp

Art. 41. In artikel 275^{9/1} van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, ingevoegd bij de wet van 26 december 2022 en gewijzigd bij de wetten van 31 juli 2023 en de wet diverse bepalingen VI, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 2, eerste lid, tweede streepje, worden de woorden “die worden betaald of toegekend voor de prestaties die werden geleverd in een periode van 40 maanden die start vanaf” vervangen door de woorden “voor de prestaties die werden geleverd in een periode van 40 maanden die start vanaf”;

2° in paragraaf 4, eerste lid, worden in de Franse tekst de woorden “endéans lequel” vervangen door de woorden “au cours duquel”;

3° in paragraaf 4, derde lid, worden in de Franse tekst de woorden “endéans lequel” vervangen door de woorden “au cours duquel”;

4° in paragraaf 4, vierde lid, worden in de Franse tekst de woorden “endéans lequel” vervangen door de woorden “au cours duquel”;

5° in paragraaf 4, zesde lid, worden in de Franse tekst de woorden “endéans lequel” vervangen door de woorden “au cours duquel”.

Art. 42. L'article 368/1 du même Code, inséré par la loi du 28 mars 2022, est complété avec un alinéa, rédigé comme suit:

“Par dérogation à l'article 368 et à l'alinéa 1er, l'action en restitution de précompte se prescrit par cinq ans à compter du premier janvier de l'année qui suit celle dont le millésime désigne l'exercice d'imposition lorsque l'action est introduite sur la base de la dispense de versement du précompte professionnel visée à l'article 275^{9/1}.”.

Art. 42. Artikel 368/1 van hetzelfde Wetboek ingevoegd bij de wet van 28 maart 2022, wordt aangevuld met een lid, luidende:

“In afwijking van artikel 368 en het eerste lid, verjaart de vordering tot teruggave van de voorheffing na afloop van vijf jaar te rekenen van 1 januari van het jaar dat volgt op datgene waarnaar het aanslagjaar wordt genoemd wanneer de vordering wordt ingediend op basis van de in artikel 275^{9/1} bedoelde vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing.”.

Analyse d'impact intégrée

Fiche signalétique

A. Auteur

Membre du Gouvernement compétent

Ministre des Finances

Contact cellule stratégique

Nom : **Kenneth Vyncke**

E-mail : **kenneth.vyncke@vincent.minfin.be**

Téléphone : **+3225763195**

Administration

SPF Finances

Contact administration

Nom : **xx**

E-mail : **xx**

Téléphone : **xx**

B. Projet

Titre de la réglementation

Avant-projet de loi portant des dispositions fiscales diverses, titre 2 et titre 4

Description succincte du projet de réglementation en mentionnant l'origine réglementaire (traités, directive, accord de coopération, actualité, ...), les objectifs poursuivis et la mise en œuvre.

Titre 2: Modifications relatives aux impôts sur les revenus

Chapitre 1er La déduction pour investissement

La réforme de la déduction pour investissement est une modernisation de l'ancien système afin de le rendre plus efficace et plus ciblé. La philosophie reste la même, mais le cadre a été rendu plus solide, les procédures mieux formalisées et les lacunes du passé éliminées.

Dans le cadre de cette réforme, les anciennes déductions sont regroupées en trois grands groupes :

- la déduction de base de 10 p.c. pour les immobilisations des petites entreprises et des personnes physiques ; il y a une majoration des 10 points pour les immobilisations numérique ;
- la déduction pour investissement majorée thématique de 40 p.c. pour les PME et 30 p.c. pour les grandes entreprises pour des immobilisations spécifiques;
- la déduction technologique de 13,5 p.c. pour les brevets et la recherche et le développement, qui est une continuation du système actuel de crédit d'impôt pour la recherche et le développement.

La finesse de la réforme réside dans le système de la déduction pour investissement majorée. La déduction a été augmentée de manière sensible, ce qui nécessite également une allocation adéquate. C'est pourquoi des listes thématiques, délibérées en conseil des ministres, sont utilisées et doivent être renouvelées tous les trois ans, avec une prolongation de deux ans par le ministre des Finances si les listes ne sont pas renouvelées à temps. Les listes thématiques sont les suivantes :

- La liste des investissements énergétiques pour une production et une utilisation efficaces et respectueuses du climat de l'énergie ;
- La liste des investissements dans les transports: pour les investissements dans la mobilité qui n'émettent pas de CO2 ;

1/8

Avant-projet de loi portant des dispositions fiscales diverses, titre 2 et titre 4 - (v82) - 23/02/2024 10:52

- La liste des investissements environnementaux : pour les investissements ayant un impact positif sur l'environnement, ou la règlement de la taxonomie de l'UE 2020/852 et pris en compte ;

- La liste des investissements de soutien numérique: pour les investissements numériques soutenir les investissements sur les autres listes.

La procédure d'élaboration des listes énergie et environnement est basée sur celle de l'actuelle annexe II pour l'utilisation rationnelle de l'énergie, élaborée en coopération avec les régions. La procédure actuelle présente des difficultés telles que cette annexe n'a pas été modifiée depuis 1988. Un cadre juridique clair a été mis en place, laissant la décision finale au conseil des ministres fédéraux, mais laissant ouvert le rôle consultatif des régions et des organismes de coopération. Les technologies qui figurent sur ces listes bénéficient de la déduction majorée. Pour les autres déductions, le gouvernement fédéral ne demande pas l'avis des régions. Il peut également être décidé, pour les technologies à coût élevé, d'introduire un montant nominal maximal.

Comme c'est déjà le cas dans le système actuel, la technologie sur les listes énergie et environnement est attestée par les autorités régionales. Pour les autres listes, l'attestation est fédérale. Il y a cependant trois innovations :

- Toute technologie déployée en mer du Nord est attestée par le gouvernement fédéral ;

- il y aura, à la façon du test actuel en matière de recherche et de développement, un contrôle ex ante pour vérifier que le projet ne cause pas de dommages déraisonnables à l'environnement ;

- L'administration fiscale fédérale dispose d'une possibilité de rejet final si les déclarations sous serment ne sont manifestement pas suffisamment justifiées.

Enfin, il existe également une liste d'exclusion environnementale, dans laquelle le Conseil des ministres adopte une liste de technologies qui sont tellement nocives pour l'environnement et pour lesquelles il y a une alternative écologique payable (par exemple, les centrales électriques au lignite) qu'elles ne peuvent pas bénéficier d'une déduction pour investissement, même de la déduction de base. Il est toujours possible d'investir dans ces technologies, mais elles ne bénéficient plus d'un avantage fiscal.

Le projet a été adapté suite à l'avis du Conseil d'Etat et à ses remarques à propos des règles européennes de concurrence, des règles de répartition des compétences et du principe de légalité :

- Pour mieux garantir le respect des règles en matière d'aides d'État, les clarifications suivantes ont été apportées :

o Pour la déduction thématique majorée, il est ajouté à l'article 69/1, § 1er, du Code des impôts sur les revenus 1992 (CIR 92), qu'elle ne peut être appliquée par des entreprises en difficulté ou par une entreprise ayant supporté un ordre de récupération suite à une décision de la Commission déclarant une aide octroyée par la Belgique illégale et incompatible avec le marché intérieur.

o En outre, la déduction pour investissement ne peut pas être appliquée aux immobilisations pour lesquelles des aides régionales sont prévues, sauf dans les cas déterminés par le Roi.

- Concernant les règles de répartition des compétences :

o La procédure d'attestation de l'article 69/3, CIR 92 ne désigne plus les ministres compétents au niveau régional, mais renvoie à la loi spéciale du 8 août 1980 de réformes institutionnelles pour la compétence d'attestation en ce qui concerne les listes environnementales et énergétiques.

o Il a été ajouté qu'un accord de coopération devait être conclu conformément à l'article 1bis de la loi spéciale du 16 janvier 1989 relative au financement des Communautés et des Régions.

- Concernant le principe de légalité :

o La prolongation des listes est confiée au Roi et également soumis à ratification.

Chapitre 2 Autres modifications du Code des impôts sur les revenus 1992

Le présent chapitre contient la correction d'une référence à l'article 17, § 1er, 5°, quatrième tiret, du Code des impôts sur les revenus 1992.

Chapitre 3 Modifications de la loi portant l'introduction d'un impôt minimum pour les groupes d'entreprises multinationales et les groupes nationaux de grande envergure

Le présent chapitre contient quelques adaptations nécessaires à l'impôt minimum conformément aux lignes directrices au sein du Cadre inclusif de l'OCDE, répondant ainsi aux exigences de la directive (UE) 2022/2523.

Titre 4: Modifications à la dispense de versement de précompte professionnel pour les employeurs touchés par une calamité naturelle

- Dans l'article 2759/1 CIR 92, une erreur de traduction est rectifiée à plusieurs endroits dans le texte

Avant-projet de loi portant des dispositions fiscales diverses, titre 2 et titre 4 - (v82) - 23/02/2024 10:52

français.

- Afin d'éviter que les employeurs touchés par les inondations en Région wallonne au cours de l'été 2021 ne puissent bénéficier pleinement de la possibilité d'obtenir l'aide à laquelle ils ont droit en vertu de l'article 2759/1 CIR 92, il est nécessaire de porter le délai de prescription visé à l'article 368/1 CIR 92, de cette dispense de trois ans à cinq ans.

Avant-projet de loi portant des dispositions fiscales diverses, titre 2 et titre 4 - (v82) - 23/02/2024 10:52

Analyses d'impact déjà réalisées :

☐ Oui ☒ Non

C. Consultations sur le projet de réglementation

Consultation obligatoire, facultative ou informelle

- Inspecteur des Finances ;
- Secrétaire d'Etat au Budget ;
- Conseil d'Etat.

D. Sources utilisées pour effectuer l'analyse d'impact

Statistiques, documents, institutions et personnes de référence

Données internes du SPF Finances

Quel est l'impact du projet de réglementation sur ces 21 thèmes ?

1. Lutte contre la pauvreté

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

2. Égalité des chances et cohésion sociale

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

3. Égalité des femmes et des hommes

1. Quelles personnes sont (directement et indirectement) concernées par le projet et quelle est la composition sexuée de ce(s) groupe(s) de personnes ?

☐ Des personnes sont concernées. | ☒ Aucune personne n'est concernée.

Expliquez pourquoi :

Il s'agit d'un avantage fiscal pour l'achat d'actifs immobilisés par les entreprises et modifications techniques de l'impôt minimum pour les entreprises multinationales.

4. Santé

☒ Impact positif ☐ Impact négatif | ☐ Pas d'impact

Expliquez

Les investissements ayant un impact positif sur l'environnement sont encouragés.

5. Emploi

☒ Impact positif ☐ Impact négatif | ☐ Pas d'impact

Expliquez

En investissant dans la transition énergétique il est possible de créer de nouveaux emplois.

6. Modes de consommation et production

☒ Impact positif ☐ Impact négatif | ☐ Pas d'impact

Expliquez

Les investissements dans l'efficacité énergétique sont encouragés.

7. Développement économique

☒ Impact positif ☐ Impact négatif | ☐ Pas d'impact

Expliquez

La réforme de la déduction pour investissement devrait inciter davantage les entreprises à réaliser des investissements productifs.

8. Investissements

☒ Impact positif ☐ Impact négatif | ☐ Pas d'impact

Avant-projet de loi portant des dispositions fiscales diverses, titre 2 et titre 4 - (v82) - 23/02/2024 10:52

Expliquez

Il s'agit d'un soutien aux investissements en immobilisations.

9. Recherche et développement

☒ Impact positif ☐ Impact négatif | ☐ Pas d'impact

Expliquez

Une déduction a été enregistrée pour la recherche et le développement.

10. PME

1. Quelles entreprises sont directement et indirectement concernées ?

☒ Des entreprises (dont des PME) sont concernées. | ☐ Aucune entreprise n'est concernée.

Détaillez le(s) secteur(s), le nombre d'entreprises, le % de PME (

Déduction pour investissements: toutes les entreprises sont concernées ;
Impôt minimum : les PME ne sont pas affectées

2. Identifiez les impacts positifs et négatifs du projet sur les PME.

N.B. les impacts sur les charges administratives doivent être détaillés au thème 11

Les PME peuvent bénéficier d'une déduction de base de 10 p.c. (20 p.c. pour les immobilisations numériques). Le pourcentage de la déduction pour investissement thématique est plus élevé pour les PME.

☐ Il y a des impacts négatifs.

11. Charges administratives

| ☒ Des entreprises/citoyens sont concernés. ☐ Les entreprises/citoyens ne sont pas concernés.

1. Identifiez, par groupe concerné, les formalités et les obligations nécessaires à l'application de la réglementation.

Réglementation actuelle

Une attestation d'investissement est demandée.

Réglementation en projet

l'investissement ne doit pas causer de dommages déraisonnables à l'environnement.

☒ S'il y a des formalités et/ou des obligations dans la réglementation actuelle, cochez cette case.

☒ S'il y a des formalités et/ou des obligations pour la réglementation en projet, cochez cette case.

2. Quels documents et informations chaque groupe concerné doit-il fournir ?

Réglementation actuelle

Une attestation de conformité à la technologie.

Réglementation en projet

Une attestation de conformité à la technologie et d'absence des dommages déraisonnable pour l'environnement.

3. Comment s'effectue la récolte des informations et des documents, par groupe concerné ?

Avant-projet de loi portant des dispositions fiscales diverses, titre 2 et titre 4 - (v82) - 23/02/2024 10:52

Réglementation actuelle

Une attestation est demandée au ministre thématique compétent.

Réglementation en projet

Une attestation est demandée au ministre thématique compétent.

4. Quelles est la périodicité des formalités et des obligations, par groupe concerné ?

Réglementation actuelle

En une fois, au moment de l'investissement.

Réglementation en projet

En une fois, au moment de l'investissement.

5. Quelles mesures sont prises pour alléger / compenser les éventuels impacts négatifs ?

En rendant les formalités et les conditions aussi claires et simples que possible, ces certificats peuvent être facilement demandés.

12. Énergie

☒ Impact positif ☐ Impact négatif | ☐ Pas d'impact

Expliquez

Les investissements dans l'énergie sont encouragés.

13. Mobilité

☒ Impact positif ☐ Impact négatif | ☐ Pas d'impact

Expliquez

Les investissements dans les transports sans émission carbone sont encouragés.

14. Alimentation

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

15. Changements climatiques

☒ Impact positif ☐ Impact négatif | ☐ Pas d'impact

Expliquez

Les investissements dans l'utilisation rationnelle de l'énergie et dans l'énergie renouvelable, les transports sans émission carbone et les investissements positifs pour l'environnement sont encouragés.

16. Ressources naturelles

☒ Impact positif ☐ Impact négatif | ☐ Pas d'impact

Expliquez

Les investissements positifs pour l'environnement sont encouragés.

17. Air intérieur et extérieur

☒ Impact positif ☐ Impact négatif | ☐ Pas d'impact

Avant-projet de loi portant des dispositions fiscales diverses, titre 2 et titre 4 - (v82) - 23/02/2024 10:52

Expliquez

Les investissements dans l'utilisation rationnelle de l'énergie et dans l'énergie renouvelable, les transports sans
émission carbone et les investissements positifs pour l'environnement sont encouragés.

18. Biodiversité

☒ Impact positif ☐ Impact négatif | ☐ Pas d'impact

Expliquez

Les investissements dans l'utilisation rationnelle de l'énergie et dans l'énergie renouvelable, les transports sans
émission carbone et les investissements positifs pour l'environnement sont encouragés.

19. Nuisances

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

20. Autorités publiques

☒ Impact positif ☐ Impact négatif | ☐ Pas d'impact

Expliquez

La consultation entre le gouvernement fédéral et les régions est encouragée.

21. Cohérence des politiques en faveur du développement

1. Identifiez les éventuels impacts directs et indirects du projet sur les pays en développement dans les domaines suivants : sécurité alimentaire, santé et accès aux médicaments, travail décent, commerce local et international, revenus et mobilisations de ressources domestiques (taxation), mobilité des personnes, environnement et changements climatiques (mécanismes de développement propre), paix et sécurité.

☐ Impact sur les pays en développement. | ☒ Pas d'impact sur les pays en développement.

Expliquez pourquoi :

Les mesures dans le présent titre concernent la législation nationale et n'impactent en aucune façon le domaine des politiques en faveur des pays en développement.

Analyse d'impact intégrée

Fiche signalétique

A. Auteur

Membre du Gouvernement compétent

Vincent Van Peteghem

Contact cellule stratégique

Nom : **Kenneth Vyncke**

E-mail : **Kenneth.vyncke@vincent.minfin.be**

Téléphone : **3225763195**

Administration

AGDA

Contact administration

Nom : **Nico Missant**

E-mail : **nico.missant@minfin.fed.be**

Téléphone : **3225763195**

B. Projet

Titre de la réglementation

Avant-projet de loi portant des dispositions fiscales diverses

Description succincte du projet de réglementation en mentionnant l'origine réglementaire (traités, directive, accord de coopération, actualité, ...), les objectifs poursuivis et la mise en œuvre.

Il s'agit d'une loi à plusieurs titres. Le RIA est créé pour le volet Gazoil Professionnel au Titre 4 du présent projet et concerne le remboursement des droits d'accises sur le Gazoil Professionnel.

Dans le système de remboursement du gazole professionnel, l'utilisateur paie l'intégralité du prix à la pompe et peut ensuite réclamer une partie des accises payées au moyen d'une demande de remboursement. Ce système de remboursement s'effectuera désormais électroniquement via une application et non plus avec une déclaration papier.

Analyses d'impact déjà réalisées :

☐ Oui ☒ Non

C. Consultations sur le projet de réglementation

Consultation obligatoire, facultative ou informelle

Aucun

D. Sources utilisées pour effectuer l'analyse d'impact

Statistiques, documents, institutions et personnes de référence

Aucune source disponible

Quel est l'impact du projet de réglementation sur ces 21 thèmes ?

1. Lutte contre la pauvreté

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

2. Égalité des chances et cohésion sociale

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

3. Égalité des femmes et des hommes

1. Quelles personnes sont (directement et indirectement) concernées par le projet et quelle est la composition sexuée de ce(s) groupe(s) de personnes ?

☐ Des personnes sont concernées. | ☒ Aucune personne n'est concernée.

Expliquez pourquoi :

Il s'agit de l'introduction d'un système de paiement électronique qui s'effectuait auparavant par déclaration papier

4. Santé

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

5. Emploi

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

6. Modes de consommation et production

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

7. Développement économique

☒ Impact positif ☐ Impact négatif | ☐ Pas d'impact

Expliquez

La mise en place d'un système de paiement électronique a un effet favorable sur la gestion des remboursements du gazole professionnel et son suivi. C'est un système plus transparent. Le remboursement est également moins sensible à la fraude.

8. Investissements

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

9. Recherche et développement

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

10. PME

1. Quelles entreprises sont directement et indirectement concernées ?

☒ Des entreprises (dont des PME) sont concernées. | ☐ Aucune entreprise n'est concernée.

Détaillez le(s) secteur(s), le nombre d'entreprises, le % de PME (

Elle concerne tous les types d'entreprises du secteur des transports autorisées à demander le remboursement des droits d'accises. En 2018, 24 248 entreprises ont été autorisées à demander un remboursement.

2. Identifiez les impacts positifs et négatifs du projet sur les PME.

N.B. les impacts sur les charges administratives doivent être détaillés au thème 11

La charge administrative est réduite et les remboursements des droits d'accise payés peuvent être effectués plus facilement.

☐ Il y a des impacts négatifs.

11. Charges administratives

☒ Des entreprises/citoyens sont concernés. ☐ Les entreprises/citoyens ne sont pas concernés.

1. Identifiez, par groupe concerné, les formalités et les obligations nécessaires à l'application de la réglementation.

Réglementation actuelle

Elle concerne les entreprises du secteur des transports qui doivent remplir une déclaration papier

Réglementation en projet

Désormais, la déclaration peut être effectuée par voie électronique par les mêmes entreprises du secteur des transports.

☒ S'il y a des formalités et/ou des obligations dans la réglementation actuelle, cochez cette case.

☒ S'il y a des formalités et/ou des obligations pour la réglementation en projet, cochez cette case.

2. Quels documents et informations chaque groupe concerné doit-il fournir ?

Réglementation actuelle

Une déclaration papier

Réglementation en projet

Aucun, la saisie des données se fait désormais en ligne

3. Comment s'effectue la récolte des informations et des documents, par groupe concerné ?

Réglementation actuelle

Une déclaration papier / documents supplémentaires

Réglementation en projet

En ligne

4. Quelles est la périodicité des formalités et des obligations, par groupe concerné ?

Réglementation actuelle

Il s'agit des remboursements de droits d'accises fondés sur une activité exercée régulièrement.

Réglementation en projet

Il s'agit des remboursements de droits d'accises fondés sur une activité exercée régulièrement.

5. Quelles mesures sont prises pour alléger / compenser les éventuels impacts négatifs ?

Il n'y a pas d'impact négatif

12. Énergie

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

13. Mobilité

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

14. Alimentation

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

15. Changements climatiques

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

16. Ressources naturelles

☒ Impact positif ☐ Impact négatif | ☐ Pas d'impact

Expliquez

Moins de papier est utilisé.

17. Air intérieur et extérieur

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

18. Biodiversité

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

19. Nuisances

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

20. Autorités publiques

☒ Impact positif ☐ Impact négatif | ☐ Pas d'impact

Expliquez

Le traitement administratif des remboursements sera plus rapide ;
 Une pré-analyse automatisée des dossiers grâce à l'utilisation de « business »
 des règles permettront d'informatiser une partie du travail ;
 Cela permettra également au personnel d'être déployé plus efficacement
 Des analyses de risques plus ciblées et plus efficaces seront possibles
 contrôle ex post;
 La fraude à grande échelle devrait être plus facile à détecter ;
 Les réseaux criminels peuvent éventuellement être mis à l'écart

21. Cohérence des politiques en faveur du développement

Avant-projet de loi portant des dispositions fiscales diverses - (v7) - 18/10/2023 14:59

1. Identifiez les éventuels impacts directs et indirects du projet sur les pays en développement dans les domaines suivants : sécurité alimentaire, santé et accès aux médicaments, travail décent, commerce local et international, revenus et mobilisations de ressources domestiques (taxation), mobilité des personnes, environnement et changements climatiques (mécanismes de développement propre), paix et sécurité.

☐ Impact sur les pays en développement. | ☒ Pas d'impact sur les pays en développement.

Expliquez pourquoi :

L'introduction d'une demande électronique de remboursement des droits d'accises a des conséquences internes et non étrangères.

Projet de loi portant des dispositions fiscales diverses – Titre 5 - Modifications du Code des droits de succession et du Code des droits d'enregistrement, d'hypothèque et de greffe - (v1) - 23/02/2024 17:08

Analyse d'impact intégrée

Fiche signalétique

A. Auteur

Membre du Gouvernement compétent

Ministre des Finances

Contact cellule stratégique

Nom : **Kenneth Vyncke**

E-mail : **kenneth.vyncke@vincent.minfin.be**

Téléphone : **+32 472 27 87 94**

Administration

SPF Finances

Contact administration

Nom : **xxx**

E-mail : **xxx**

Téléphone : **xxx**

B. Projet

Titre de la réglementation

Projet de loi portant des dispositions fiscales diverses – Titre 5 - Modifications du Code des droits de succession et du Code des droits d'enregistrement, d'hypothèque et de greffe

Description succincte du projet de réglementation en mentionnant l'origine réglementaire (traités, directive, accord de coopération, actualité, ...), les objectifs poursuivis et la mise en œuvre.

Ce titre introduit quelques ajustements suite aux modifications récentes du Code des droits de succession et du Code des droits d'enregistrement, d'hypothèque et de greffe, où certains éléments n'ont pas été adaptés en fonction de l'objectif du législateur. Il s'agit de quelques adaptations techniques au Code des droits de succession (ci-après, C. succ.) et au Code des droits d'enregistrement, d'hypothèque et de greffe ainsi que de la suppression de la prévision d'une rétribution dans l'article 90 du C. succ., suppression sans aucun effet budgétaire puisque la gratuité a toujours été appliquée depuis des décennies. Elle était encore prévue explicitement dans le dernier arrêté ministériel du 27 novembre 2017 fixant les rétributions pour la délivrance de renseignements, certificats, copies et extraits par l'Administration générale de la Documentation patrimoniale en exécution du Code des droits d'enregistrement, d'hypothèque et de greffe et du Code des droits de succession, pris sur base de l'ancien texte. Il en va de même de la gratuité de la délivrance d'un titre de propriété en vue de la rédaction d'un acte d'hérédité, prévue en parallèle de l'abstention par les notaires de réclamer des frais et vacations pour de tels actes.

Analyses d'impact déjà réalisées :

☐ Oui ☒ Non

C. Consultations sur le projet de réglementation

Projet de loi portant des dispositions fiscales diverses – Titre 5 - Modifications du Code des droits de succession et du Code des droits d'enregistrement, d'hypothèque et de greffe - (v1) - 23/02/2024 17:08

Consultation obligatoire, facultative ou informelle

- Inspecteur des Finances
- Secrétaire d'Etat au Budget
- Conseil des Ministres
- Conseil d'Etat

D. Sources utilisées pour effectuer l'analyse d'impact

Statistiques, documents, institutions et personnes de référence

aucune

Projet de loi portant des dispositions fiscales diverses – Titre 5 - Modifications du Code des droits de succession et du Code des droits d'enregistrement, d'hypothèque et de greffe - (v1) - 23/02/2024 17:08

Quel est l'impact du projet de réglementation sur ces 21 thèmes ?

1. Lutte contre la pauvreté

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

2. Égalité des chances et cohésion sociale

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

3. Égalité des femmes et des hommes

1. Quelles personnes sont (directement et indirectement) concernées par le projet et quelle est la composition sexuée de ce(s) groupe(s) de personnes ?

☐ Des personnes sont concernées. | ☒ Aucune personne n'est concernée.

Expliquez pourquoi :

Les modifications concernent des délégations au Roi dans le C. succ. et le C. enreg. ainsi que la gratuité de la délivrance d'un titre de propriété en vue de la rédaction d'un acte d'hérédité.

4. Santé

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

5. Emploi

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

6. Modes de consommation et production

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

7. Développement économique

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

8. Investissements

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

9. Recherche et développement

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

10. PME

1. Quelles entreprises sont directement et indirectement concernées ?

☐ Des entreprises (dont des PME) sont concernées. | ☒ Aucune entreprise n'est concernée.

Expliquez pourquoi :

Les modifications concernent des délégations au Roi dans le C. succ. et le C. enreg. ainsi que la gratuité de la délivrance d'un titre de propriété en vue de la rédaction d'un acte d'hérédité.

11. Charges administratives

| ☐ Des entreprises/citoyens sont concernés. ☒ Les entreprises/citoyens ne sont pas concernés.

Projet de loi portant des dispositions fiscales diverses – Titre 5 - Modifications du Code des droits de succession et du Code des droits d'enregistrement, d'hypothèque et de greffe - (v1) - 23/02/2024 17:08

12. Énergie

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

13. Mobilité

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

14. Alimentation

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

15. Changements climatiques

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

16. Ressources naturelles

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

17. Air intérieur et extérieur

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

18. Biodiversité

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

19. Nuisances

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

20. Autorités publiques

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

21. Cohérence des politiques en faveur du développement

1. Identifiez les éventuels impacts directs et indirects du projet sur les pays en développement dans les domaines suivants : sécurité alimentaire, santé et accès aux médicaments, travail décent, commerce local et international, revenus et mobilisations de ressources domestiques (taxation), mobilité des personnes, environnement et changements climatiques (mécanismes de développement propre), paix et sécurité.

☐ Impact sur les pays en développement. | ☒ Pas d'impact sur les pays en développement.

Expliquez pourquoi :

nihil

Titre 2 – Modifications du Code des droits et taxes divers Chapitre 2 - Taxe annuelle sur les opérations d'assurance
 Chapitre 3. Modernisation des formulaires et des procédures de déclaration, de contrôle, d'imputation et de restitution
 pour les taxes reprises dans le Code des droits et taxes divers - (v1) - 05/09/2023 13:47

Analyse d'impact intégrée

Fiche signalétique

A. Auteur

Membre du Gouvernement compétent

Vincent VAN PETEGHEM, Ministre des Finances

Contact cellule stratégique

Nom : **Kenneth Vyncke**

E-mail : **kenneth.vyncke@vincent.minfin.be**

Téléphone : **0472 27 87 94**

Administration

SPF Finances, AGEES, SR6 Procedure et Recouvrement

Contact administration

Nom : /

E-mail : /

Téléphone : /

B. Projet

Titre de la réglementation

Titre 2 – Modifications du Code des droits et taxes divers

Chapitre 2 - Taxe annuelle sur les opérations d'assurance

Chapitre 3. Modernisation des formulaires et des procédures de déclaration, de contrôle, d'imputation et de restitution pour les taxes reprises dans le Code des droits et taxes divers

Titre 2 – Modifications du Code des droits et taxes divers Chapitre 2 - Taxe annuelle sur les opérations d'assurance
Chapitre 3. Modernisation des formulaires et des procédures de déclaration, de contrôle, d'imputation et de restitution
pour les taxes reprises dans le Code des droits et taxes divers - (v1). - 05/09/2023 13:47
Description succincte du projet de réglementation en mentionnant l'origine réglementaire (traités, directives, accord de coopération, actualité, ...), les objectifs poursuivis et la mise en œuvre.

Chapitre 2 - Taxe annuelle sur les opérations d'assurance

Afin de clarifier le texte actuel, il est précisé que si l'article 177, 1° ou 2°, n'est pas d'application, outre le preneur d'assurance, l'établissement belge auquel se rapporte le contrat si le preneur d'assurance est une personne morale, peut également être poursuivi pour le paiement de la taxe due dans les cas visés à l'article 1792, § 2.

L'article 1792 est modifié de telle sorte que le paragraphe 1er de cet article intègre dans le Code des droits et taxes divers la teneur de l'article 2242ter de l'arrêté royal du 3 mars 1927 portant exécution du Code des droits et taxes divers. Il définit les responsabilités du représentant responsable.

Le nouveau paragraphe 2 de cet article précise les responsabilités, en l'absence de représentant responsable ou en cas d'absence de paiement de la taxe, du preneur d'assurance ou, si le preneur d'assurance est une personne morale, de l'établissement belge auquel le contrat s'applique. Ces redevables disposent, ainsi que c'est déjà le cas actuellement, de délais plus larges que les professionnels pour remplir leurs obligations.

Chapitre 3. - Modernisation des formulaires et des procédures de déclaration, de contrôle, d'imputation et de restitution pour les taxes reprises dans le Code des droits et taxes divers

Le présent chapitre vise à modifier les dispositions du livre II du Code des droits et taxes divers en vue de digitaliser les déclarations et d'utiliser le personnel et les ressources de manière plus efficace.

Une première modification concerne le fait que dorénavant, c'est la déclaration, et non plus le paiement effectué, qui devient le point de départ de la procédure.

Une deuxième modification concerne l'introduction de la possibilité, outre la demande de restitution, d'imputer les taxes déclarées en excédent dans une déclaration ultérieure, sans que le montant de l'ensemble de la déclaration ne puisse devenir négatif. De même est instaurée une possibilité de rectification d'une taxe due insuffisamment déclarée, sans que la déclaration initiale ne soit qualifiée d'inexacte, pour autant qu'un acte d'investigation n'ait pas encore été notifié au redevable par l'administration. Pour les taxes déclarées en excédent, l'imputation doit avoir lieu dans les six mois suivant la période à laquelle se rapporte la déclaration initiale dans laquelle le montant déclaré en excédent a été mentionné.

Un troisième changement concerne les données mentionnées dans la déclaration. Davantage d'informations seront demandées, par exemple à propos des exonérations qui sont sollicitées. L'utilisation du numéro de registre national et du numéro d'entreprise ainsi que l'indication obligatoire de la période à laquelle la déclaration se rapporte seront également ancrées dans la loi.

Une quatrième modification concerne la suspension du délai de prescription tant que l'administration n'a pas statué sur la demande de restitution.

Une cinquième modification supprime l'autorisation obligatoire de l'administrateur général octroyée à l'agent chargé du contrôle des droits et taxes divers, pour obtenir la communication des livres et documents.

Analyses d'impact déjà réalisées :

☐ Oui ☒ Non

C. Consultations sur le projet de réglementation

Consultation obligatoire, facultative ou informelle

L'Inspecteur des Finances a donné son avis le

La secrétaire d'Etat a donné son accord le

Le Conseil d'État a donné son avis le

D. Sources utilisées pour effectuer l'analyse d'impact

Statistiques, documents, institutions et personnes de référence

/

Titre 2 – Modifications du Code des droits et taxes divers Chapitre 2 - Taxe annuelle sur les opérations d'assurance
Chapitre 3. Modernisation des formulaires et des procédures de déclaration, de contrôle, d'imputation et de restitution
pour les taxes reprises dans le Code des droits et taxes divers - (v1) - 05/09/2023 13:47

Quel est l'impact du projet de réglementation sur ces 21 thèmes ?

1. Lutte contre la pauvreté

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

2. Égalité des chances et cohésion sociale

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

3. Égalité des femmes et des hommes

1. Quelles personnes sont (directement et indirectement) concernées par le projet et quelle est la composition sexuée de ce(s) groupe(s) de personnes ?

☒ Des personnes sont concernées. | ☐ Aucune personne n'est concernée.

Décrivez et indiquez le % femmes-hommes :

Les hommes et les femmes sont concernés de la même manière.

2. Identifiez les éventuelles différences entre la situation respective des femmes et des hommes dans la matière relative au projet de réglementation.

/

☐ S'il existe des différences, cochez cette case.

4. Santé

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

5. Emploi

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

6. Modes de consommation et production

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

7. Développement économique

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

8. Investissements

☐ Impact positif ☒ Impact négatif | ☐ Pas d'impact

Expliquez

Chapitre 3 : le processus de déclaration et de remboursement sera entièrement numérisé.

9. Recherche et développement

☒ Impact positif ☐ Impact négatif | ☐ Pas d'impact

Expliquez

Chapitre 3 : Les informations plus complètes contenues dans les formulaires de déclaration et de remboursement permettent d'extraire des informations spécifiques des formulaires.

10. PME

3/5

Titre 2 – Modifications du Code des droits et taxes divers Chapitre 2 - Taxe annuelle sur les opérations d'assurance
Chapitre 3. Modernisation des formulaires et des procédures de déclaration, de contrôle, d'imputation et de restitution
pour les taxes reprises dans le Code des droits et taxes divers - (v1) - 05/09/2023 13:47

1. Quelles entreprises sont directement et indirectement concernées ?

☒ Des entreprises (dont des PME) sont concernées. | ☐ Aucune entreprise n'est concernée.

Détaillez le(s) secteur(s), le nombre d'entreprises, le % de PME (

Tous les types d'entreprises peuvent être concernés. Dans la pratique, il s'agira surtout de grandes entreprises.

2. Identifiez les impacts positifs et négatifs du projet sur les PME.

N.B. les impacts sur les charges administratives doivent être détaillés au thème 11

/

☐ Il y a des impacts négatifs.

11. Charges administratives

| ☒ Des entreprises/citoyens sont concernés. | ☐ Les entreprises/citoyens ne sont pas concernés.

1. Identifiez, par groupe concerné, les formalités et les obligations nécessaires à l'application de la réglementation.

Réglementation actuelle

Le processus de déclaration et de remboursement est manuel.

Réglementation en projet

Le processus de déclaration et de remboursement sera numérisé. Le règlement des sommes déclarées à tort devient possible.

☐ S'il y a des formalités et/ou des obligations dans la réglementation actuelle, cochez cette case.

☐ S'il y a des formalités et/ou des obligations pour la réglementation en projet, cochez cette case.

12. Énergie

☐ Impact positif | ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

13. Mobilité

☐ Impact positif | ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

14. Alimentation

☐ Impact positif | ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

15. Changements climatiques

☐ Impact positif | ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

16. Ressources naturelles

☐ Impact positif | ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

17. Air intérieur et extérieur

☐ Impact positif | ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

18. Biodiversité

☐ Impact positif | ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

19. Nuisances

Titre 2 – Modifications du Code des droits et taxes divers Chapitre 2 - Taxe annuelle sur les opérations d'assurance
 Chapitre 3. Modernisation des formulaires et des procédures de déclaration, de contrôle, d'imputation et de restitution
 pour les taxes reprises dans le Code des droits et taxes divers - (v1) - 05/09/2023 13:47

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

20. Autorités publiques

☐ Impact positif ☐ Impact négatif | ☒ Pas d'impact

21. Cohérence des politiques en faveur du développement

1. Identifiez les éventuels impacts directs et indirects du projet sur les pays en développement dans les domaines suivants : sécurité alimentaire, santé et accès aux médicaments, travail décent, commerce local et international, revenus et mobilisations de ressources domestiques (taxation), mobilité des personnes, environnement et changements climatiques (mécanismes de développement propre), paix et sécurité.

☐ Impact sur les pays en développement. | ☒ Pas d'impact sur les pays en développement.

Expliquez pourquoi :

Aucun pays en voie de développement n'est visé

Geïntegreerde impactanalyse

Beschrijvende fiche

A. Auteur

Bevoegd regeringslid

Minister van Financiën

Contactpersoon beleidscel

Naam : **Kenneth Vyncke**

E-mail : **kenneth.vyncke@vincent.minfin.be**

Tel. Nr. : **+3225763195**

Overheidsdienst

FOD Financiën

Contactpersoon overheidsdienst

Naam : **xx**

E-mail : **xx**

Tel. Nr. : **xx**

B. Ontwerp

Titel van de regelgeving

Voorontwerp van wet houdende diverse fiscale bepalingen, titel 2 en titel 4

Korte beschrijving van het ontwerp van regelgeving met vermelding van de oorsprong (verdrag, richtlijn, samenwerkingsakkoord, actualiteit, ...), de beoogde doelen van uitvoering.

Titel 2: Wijzigingen betreffende de inkomstenbelastingen

Hoofdstuk 1 Investeringsaftrek

De hervorming van de investeringsaftrek is een moderniseringsoperatie van het oude systeem die het systeem efficiënter en gericht moet maken. De filosofie blijft hetzelfde, maar het kader is robuuster gemaakt, de procedures beter geformaliseerd en hiaten uit het verleden zijn weggewerkt.

In deze hervorming worden de oude aftrekken gehergroepeerd in drie grote groepen:

- De basisaftrek van 10 pct. voor vast actief van kleine vennootschappen en natuurlijke personen; voor digitaal vast actief komt er een verhoging van 10 percentpunten;
- de verhoogde aftrek van 40 pct. voor KMO's en 30 pct. voor grote ondernemingen voor specifiek vast actief;
- de technologieaftrek van 13,5 pct. voor octrooien en onderzoek en ontwikkeling, die een voortzetting is van het huidige systeem van het belastingkrediet voor onderzoek en ontwikkeling.

De finesse van de hervorming zit in het systeem van de verhoogde aftrek. De aftrek is gevoelig verhoogd, waardoor er ook een adequate toekenning nodig is. Er wordt daarom gewerkt met thematische lijsten, in ministerraad overlegd, die om de drie jaar vernieuwd moeten worden, met een verlenging van twee jaar door de minister van Financiën als de lijsten niet tijdig worden vernieuwd. De thematische lijsten zijn:

- De energie-investeringslijst voor efficiënte en klimaatvriendelijke energieopwekking en gebruik;
- de vervoer-investeringslijst: voor mobiliteitsinvesteringen die geen CO2 uitstoten;
- de milieu-investeringslijst: voor investeringen die een positieve impact op het leefmilieu hebben, waar rekening wordt gehouden met de taxonomieverordening van de EU 2020/852;

1/8

- de investeringslijst voor digitale ondersteuning: voor digitale investeringen die investeringen op de andere lijsten ondersteunen.

De procedure van de samenstelling van de energie- en milieulijsten is gebaseerd op deze van de huidige bijlage II voor rationeel energieverbruik, die in samenwerking met de gewesten gemaakt wordt. De huidige procedure toont in dergelijke mate moeilijkheden, dat deze bijlage sinds 1988 niet meer is gewijzigd. Een duidelijk juridisch kader werd ingebouwd, die de finale beslissing bij de federale ministerraad laat, maar wel de adviserende rol van de gewesten en de samenwerkingsorganen openlaat. De technologieën die op deze lijsten komen, krijgen de verhoogde aftrek. Voor de andere aftrekken vraagt de federale overheid geen advies aan de gewesten. Er kan ook besloten worden om, bij technologieën met hoge kostprijs, een maximum nominaal bedrag in te voeren.

De technologie op de energie- en milieulijsten wordt, zoals onder het huidige systeem reeds het geval is, geattesteerd door de gewestelijke overheden. Bij de andere lijsten ligt de attestatie federaal. Er zijn echter drie vernieuwingen:

- Elke technologie die ingezet wordt op de Noordzee wordt door de federale overheid geattesteerd;
- er komt, naar het voorbeeld van de huidige test bij onderzoek en ontwikkeling, een ex ante controle om te zien of het project geen onredelijke schade voor het leefmilieu met zich meebrengt;
- De federale belastingadministratie krijgt een finale verwerpingsmogelijkheid indien de attesten klaarblijkelijk niet afdoende zijn gemotiveerd.

Ten slotte is er ook een milieu-uitsluitingslijst, waarbij door de ministerraad een lijst wordt vastgesteld met technologieën die zodanig schadelijk zijn voor het milieu (bijvoorbeeld energie-installaties op bruinkool) en waar toch een ecologisch betaalbaar alternatief voor bestaat, dat zij geen investeringsaftrek kunnen krijgen, ook geen basisaftrek. Er kan nog in geïnvesteerd worden, maar zij krijgen geen fiscaal voordeel meer.

Het ontwerp werd aangepast naar aanleiding van het advies van de Raad van State en zijn opmerkingen over de Europese mededingingsregels, de bevoegdheidsverdelende regels en het legaliteitsbeginsel:

- Om de respectering van de staatssteunregels te waarborgen, werden de volgende verduidelijkingen opgenomen:
 - o Voor de verhoogde thematische aftrek, werd in artikel 69/1, § 1, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 (WIB 92), toegevoegd dat deze niet kan worden toegepast door ondernemingen in moeilijkheden of door een onderneming waarvoor een bevel tot terugvordering uitstaat ingevolge een besluit van de Commissie die een door België verleende steun onrechtmatig en onverenigbaar met de interne markt heeft verklaard.
 - o Ook kan de investeringsaftrek niet worden toegepast op vaste activa waar gewestelijke steun voor wordt voorzien, behalve in de gevallen die door de Koning worden bepaald.
- Met betrekking tot de bevoegdheidsverdelende regels:
 - o De attesteringsprocedure in artikel 69/3, WIB 92 duidt niet langer de bevoegde ministers op gewestelijk niveau aan, maar verwijst naar de Bijzondere Wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen voor de milieu- en energielijsten voor de attesteringsbevoegdheid.
 - o Er werd ingeschreven dat er een samenwerkingsakkoord afgesloten dient te worden in lijn met artikel 1bis van de Bijzondere Wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten.
- Met betrekking tot het legaliteitsbeginsel:
 - o De verlenging van de lijsten werd aan de Koning toebedeeld en ook aan de bekrachtiging onderworpen.

Hoofdstuk 2 Overige wijzigingen van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992

Dit hoofdstuk bevat de rechtzetting van een verwijzing in artikel 17, § 1, 5°, vierde streepje, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992.

Hoofdstuk 3 Wijzigingen aan wet houdende de invoering van een minimumbelasting voor multinationale ondernemingen en omvangrijke binnenlandse groepen

Dit hoofdstuk bevat enkele noodzakelijke aanpassingen aan de minimumbelasting ingevolge richtsnoeren van het Inclusive Framework op OESO-niveau, waarmee we voldoen aan de vereisten opgenomen in richtlijn (EU) 2022/2523.

Titel 4 : Wijzigingen aan de vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing voor werkgevers die getroffen worden door een natuurramp

- in artikel 2759/1 WIB 92, wordt een terugkerende vertaalfout rechtgezet in de Franse tekst.
- Teneinde te vermijden dat het hierdoor onmogelijk wordt voor de werkgevers die in de zomer van 2021

Voorontwerp van wet houdende diverse fiscale bepalingen, titel 2 en titel 4 - (v82) - 23/02/2024 10:52

in het Waalse Gewest getroffen werden door de overstromingen, om ten volle te genieten van de mogelijkheid om de steun te verkrijgen waarop zij krachtens artikel 2759/1 WIB 92 recht hebben, is het nodig om voor deze vrijstelling de in artikel 368/1 WIB 92 bedoelde verjaringstermijn te verlengen van drie jaar naar vijf jaar.

Voorontwerp van wet houdende diverse fiscale bepalingen, titel 2 en titel 4 - (v82) - 23/02/2024 10:52

Impactanalyses reeds uitgevoerd:

☐ Ja ☒ Nee

C. Raadpleging over het ontwerp van regelgeving

Verplichte, facultatieve of informele raadplegingen

- Inspecteur van Financiën;
- Staatssecretaris voor Begroting;
- Raad van State.

D. Bronnen gebruikt om de impactanalyse uit te voeren

Statistieken, referentiedocumenten, organisaties en referentiepersonen

Interne gegevens van de FOD Financiën

Welke impact heeft het ontwerp van regelgeving op deze 21 thema's?

1. Kansarmoedebestrijding

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

2. Gelijke kansen en sociale cohesie

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

3. Gelijkheid van vrouwen en mannen

1. Op welke personen heeft het ontwerp (rechtstreeks of onrechtstreeks) een impact en wat is de naar geslacht uitgesplitste samenstelling van deze groep(en) van personen?

☐ Er zijn personen betrokken. | ☒ Personen zijn niet betrokken.

Leg uit waarom:

Het betreft een belastingvoordeel voor de aanschaf van vaste activa door ondernemingen en technische wijzigingen van de minimumbelasting voor multinationale ondernemingen.

4. Gezondheid

☒ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☐ Geen impact

Leg uit

Investerings met een positieve impact op het leefmilieu worden gestimuleerd.

5. Werkgelegenheid

☒ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☐ Geen impact

Leg uit

Door investeringen in de energietransitie kunnen kwaliteitsvolle banen ontstaan.

6. Consumptie- en productiepatronen

☒ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☐ Geen impact

Leg uit

Investerings in het efficiënt gebruiken van energie worden gestimuleerd.

7. Economische ontwikkeling

☒ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☐ Geen impact

Leg uit

De hervorming van de investeringsaftrek moet bedrijven meer aanzetten tot productieve investeringen.

8. Investerings

☒ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☐ Geen impact

Leg uit

Het betreft een ondersteuning voor investeringen in vast actief.

9. Onderzoek en ontwikkeling

☒ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☐ Geen impact

Leg uit

Er is een aftrek ingeschreven voor onderzoek en ontwikkeling.

10. Kmo's

1. Welke ondernemingen zijn rechtstreeks of onrechtstreeks betrokken?

☒ Er zijn ondernemingen (inclusief kmo's) betrokken. | ☐ Ondernemingen zijn niet betrokken.

Beschrijf de sector(en), het aantal ondernemingen, het % kmo's (

Investeringsaftrek: alle ondernemingen zijn betrokken;

Minimumbelasting: KMO's zijn niet betrokken.

2. Identificeer de positieve en negatieve impact van het ontwerp op de kmo's.

N.B. de impact op de administratieve lasten moet bij het punt 11 gedetailleerd worden

KMO's kunnen genieten van een basisaftrek t.b.v. 10 pct. (20 pct. voor digitale vaste activa). Het percentage van de thematische investeringsaftrek ligt hoger voor KMO's.

☐ Er is een negatieve impact.

11. Administratieve lasten

| ☒ Ondernemingen of burgers zijn betrokken. ☐ Ondernemingen of burgers zijn niet betrokken.

1. Identificeer, per betrokken doelgroep, de nodige formaliteiten en verplichtingen voor de toepassing van de regelgeving.

Huidige regelgeving

Ontwerp van regelgeving

Een attestering van investeringen wordt gevraagd.

De investering mag geen onredelijke schade voor het leefmilieu met zich meebrengen.

☒ Vink dit aan indien er formaliteiten en/of verplichtingen zijn in de huidige regelgeving.

☒ Vink dit aan indien er formaliteiten en/of verplichtingen zijn in het ontwerp van regelgeving.

2. Welke documenten en informatie moet elke betrokken doelgroep verschaffen?

Huidige regelgeving

Ontwerp van regelgeving

Een attestering van conformiteit aan de technologie.

Een attestering van conformiteit aan de technologie en dat er geen onredelijke schade aan het leefmilieu is.

3. Hoe worden deze documenten en informatie, per betrokken doelgroep, ingezameld?

Huidige regelgeving

Ontwerp van regelgeving

Een attestering wordt gevraagd aan de bevoegde thematische minister.

Een attestering wordt gevraagd aan de bevoegde thematische minister.

Voorontwerp van wet houdende diverse fiscale bepalingen, titel 2 en titel 4 - (v82) - 23/02/2024 10:52

4. Welke is de periodiciteit van de formaliteiten en verplichtingen, per betrokken doelgroep?

Huidige regelgeving

Ontwerp van regelgeving

Éénmalig, op het moment van de investering.

Éénmalig, op het moment van de investering.

5. Welke maatregelen worden genomen om de eventuele negatieve impact te verlichten / te compenseren?

Door de formaliteiten en voorwaarden zo duidelijk en eenvoudig mogelijk te maken, kunnen deze attesten eenvoudig worden aangevraagd.

12. Energie

☒ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☐ Geen impact

Leg uit

Investerings in energie worden gestimuleerd.

13. Mobiliteit

☒ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☐ Geen impact

Leg uit

Investerings in koolstofemissievrij transport worden gestimuleerd.

14. Voeding

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

15. Klimaatverandering

☒ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☐ Geen impact

Leg uit

Investerings in rationeel energieverbruik en hernieuwbare energie, in koolstofemissievrij transport en in investeringen positief voor het leefmilieu worden gestimuleerd.

16. Natuurlijke hulpbronnen

☒ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☐ Geen impact

Leg uit

Investerings die positief zijn voor het leefmilieu worden gestimuleerd.

17. Buiten- en binnenlucht

☒ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☐ Geen impact

Leg uit

Investerings in rationeel energieverbruik en hernieuwbare energie, in koolstofemissievrij transport en in investeringen positief voor het leefmilieu worden gestimuleerd.

18. Biodiversiteit

7/8

Voorontwerp van wet houdende diverse fiscale bepalingen, titel 2 en titel 4 - (v82) - 23/02/2024 10:52

☒ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☐ Geen impact

Leg uit

Investerings in rationeel energieverbruik en hernieuwbare energie, in koolstofemissievrij transport en in investeringen positief voor het leefmilieu worden gestimuleerd.

19. Hinder

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

20. Overheid

☒ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☐ Geen impact

Leg uit

Overleg tussen de federale overheid en de gewesten wordt gestimuleerd.

21. Beleidscoherentie ten gunste van ontwikkeling

1. Identificeer de eventuele rechtstreekse of onrechtstreekse impact van het ontwerp op de ontwikkelingslanden op het vlak van: voedselveiligheid, gezondheid en toegang tot geneesmiddelen, waardig werk, lokale en internationale handel, inkomens en mobilisering van lokale middelen (taxatie), mobiliteit van personen, leefmilieu en klimaatverandering (mechanismen voor schone ontwikkeling), vrede en veiligheid.

☐ Impact op ontwikkelingslanden. | ☒ Geen impact op ontwikkelingslanden.

Leg uit waarom:

De maatregelen in deze titel betreffen nationale wetgeving die op geen enkele wijze het domein van het beleid ten gunste van ontwikkelingslanden beïnvloedt.

Geïntegreerde impactanalyse

Beschrijvende fiche

A. Auteur

Bevoegd regeringslid

Vincent Van Peteghem

Contactpersoon beleidscel

Naam : **Kenneth Vyncke**

E-mail : **Kenneth.vyncke@vincent.minfin.be**

Tel. Nr. : **3225763195**

Overheidsdienst

AADA

Contactpersoon overheidsdienst

Naam : **Nico Missant**

E-mail : **nico.missant@minfin.fed.be**

Tel. Nr. : **3225763195**

B. Ontwerp

Titel van de regelgeving

Voorontwerp van wet houdende diverse fiscale bepalingen

Korte beschrijving van het ontwerp van regelgeving met vermelding van de oorsprong (verdrag, richtlijn, samenwerkingsakkoord, actualiteit, ...), de beoogde doelen van uitvoering.

Het betreft een wet diverse met meerdere titels. De RIA wordt aangemaakt voor het onderdeel Professionele Diesel in Titel 4 van dit ontwerp en betreft de terugbetaling van accijnzen voor professionele diesel.

Bij het systeem van terugbetaling van professionele diesel betaalt de gebruiker de volle prijs aan de pomp en kan hij erna via een aanvraag tot terugbetaling een deel van de betaalde accijnzen terugvorderen. Dit systeem van terugbetaling wordt voortaan elektronisch via een applicatie geregeld en niet meer met een papieren aangifte.

Impactanalyses reeds uitgevoerd:

☐ Ja ☒ Nee

C. Raadpleging over het ontwerp van regelgeving

Verplichte, facultatieve of informele raadplegingen

Geen

D. Bronnen gebruikt om de impactanalyse uit te voeren

Statistieken, referentiedocumenten, organisaties en referentiepersonen

Geen bronnen aanwezig

Welke impact heeft het ontwerp van regelgeving op deze 21 thema's?

1. Kansarmoedebestrijding

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

2. Gelijke kansen en sociale cohesie

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

3. Gelijkheid van vrouwen en mannen

1. Op welke personen heeft het ontwerp (rechtstreeks of onrechtstreeks) een impact en wat is de naar geslacht uitgesplitste samenstelling van deze groep(en) van personen?

☐ Er zijn personen betrokken. | ☒ Personen zijn niet betrokken.

Leg uit waarom:

Het betreft het invoeren van een elektronisch betalingssysteem dat voordien per papieren aangifte werd uitgevoerd.

4. Gezondheid

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

5. Werkgelegenheid

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

6. Consumptie- en productiepatronen

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

7. Economische ontwikkeling

☒ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☐ Geen impact

Leg uit

De invoering van een elektronisch betalingssysteem heeft een gunstig effect op de administratie van de terugbetalingen voor professionele diesel en de opvolging hiervan. Het is een transparanter systeem. De terugbetaling is ook minder fraude gevoelig.

8. Investerings

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

9. Onderzoek en ontwikkeling

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

10. Kmo's

1. Welke ondernemingen zijn rechtstreeks of onrechtstreeks betrokken?

☒ Er zijn ondernemingen (inclusief kmo's) betrokken. | ☐ Ondernemingen zijn niet betrokken.

Beschrijf de sector(en), het aantal ondernemingen, het % kmo's (

Het betreft alle soorten ondernemingen uit de transportsector die terugbetaling van accijns mogen vragen. In 2018 betrof het 24.248 bedrijven die terugbetaling mochten terugvorderen.

2. Identificeer de positieve en negatieve impact van het ontwerp op de kmo's.

N.B. de impact op de administratieve lasten moet bij het punt 11 gedetailleerd worden

De administratieve last wordt verlaagd en de terugbetalingen van betaalde accijnzen kan vlotter geschieden.

☐ Er is een negatieve impact.

11. Administratieve lasten

☒ Ondernemingen of burgers zijn betrokken. ☐ Ondernemingen of burgers zijn niet betrokken.

1. Identificeer, per betrokken doelgroep, de nodige formaliteiten en verplichtingen voor de toepassing van de regelgeving.

Huidige regelgeving

Het betreft ondernemingen uit de transportsector die een papieren aangifte moeten invullen.

Ontwerp van regelgeving

Nu kan de aangifte elektronisch geschieden door dezelfde ondernemingen uit de transportsector.

☒ Vink dit aan indien er formaliteiten en/of verplichtingen zijn in de huidige regelgeving.

☒ Vink dit aan indien er formaliteiten en/of verplichtingen zijn in het ontwerp van regelgeving.

2. Welke documenten en informatie moet elke betrokken doelgroep verschaffen?

Huidige regelgeving

Een papieren aangifte

Ontwerp van regelgeving

Geen enkele, het invoeren van gegevens gebeurt voortaan online

3. Hoe worden deze documenten en informatie, per betrokken doelgroep, ingezameld?

Huidige regelgeving

Via een papieren aangifte / aanvullende stukken

Ontwerp van regelgeving

online

4. Welke is de periodiciteit van de formaliteiten en verplichtingen, per betrokken doelgroep?

Huidige regelgeving

Het betreft terugbetalingen van accijnzen op basis van een activiteit die regelmatig wordt uitgevoerd.

Ontwerp van regelgeving

Het betreft terugbetalingen van accijnzen op basis van een activiteit die regelmatig wordt uitgevoerd.

5. Welke maatregelen worden genomen om de eventuele negatieve impact te verlichten / te compenseren?

Voorontwerp van wet houdende diverse fiscale bepalingen - (v7) - 18/10/2023 14:59

Er is geen negatieve impact

12. Energie
☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact
13. Mobiliteit
☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact
14. Voeding
☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact
15. Klimaatverandering
☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact
16. Natuurlijke hulpbronnen
☒ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☐ Geen impact

Leg uit

Er wordt minder papier gebruikt.

17. Buiten- en binnenlucht
☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact
18. Biodiversiteit
☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact
19. Hinder
☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact
20. Overheid
☒ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☐ Geen impact

Leg uit

De administratieve verwerking van terugbetalingen zal sneller gebeuren;
 Een geautomatiseerde pré-analyse van de dossiers door het gebruik van 'business rules' zal het mogelijk maken een deel van het werk te informatiseren;
 Hierdoor zal het personeel ook efficiënter ingezet kunnen worden, waardoor
 Meer doelgerichte risicoanalyses mogelijk zullen zijn, evenals een efficiëntere ex-post controle;
 Grootschalige fraude gemakkelijker opgespoord zou moeten kunnen worden;
 Criminele netwerken eventueel buiten spel gezet kunnen worden

21. Beleidscoherentie ten gunste van ontwikkeling

Voorontwerp van wet houdende diverse fiscale bepalingen - (v7) - 18/10/2023 14:59

1. Identificeer de eventuele rechtstreekse of onrechtstreekse impact van het ontwerp op de ontwikkelingslanden op het vlak van: voedselveiligheid, gezondheid en toegang tot geneesmiddelen, waardig werk, lokale en internationale handel, inkomens en mobilisering van lokale middelen (taxatie), mobiliteit van personen, leefmilieu en klimaatverandering (mechanismen voor schone ontwikkeling), vrede en veiligheid.

☐ Impact op ontwikkelingslanden. | ☒ Geen impact op ontwikkelingslanden.

Leg uit waarom:

Het invoeren van een elektronische applicatie voor terugbetalingen van accijnzen heeft interne gevolgen en geen buitenlandse.

Wetsontwerp houdende diverse fiscale bepalingen - Titel 5 – Wijzigingen van het Wetboek der successierechten en van het Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten - (v1) - 23/02/2024 17:08

Geïntegreerde impactanalyse

Beschrijvende fiche

A. Auteur

Bevoegd regeringslid

Minister van Financiën

Contactpersoon beleidscel

Naam : **Kenneth Vyncke**

E-mail : **kenneth.vyncke@vincent.minfin.be**

Tel. Nr. : **+32 472 27 87 94**

Overheidsdienst

FOD Financiën

Contactpersoon overheidsdienst

Naam : **xxx**

E-mail : **xxx**

Tel. Nr. : **xxx**

B. Ontwerp

Titel van de regelgeving

Wetsontwerp houdende diverse fiscale bepalingen - Titel 5 – Wijzigingen van het Wetboek der successierechten en van het Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten

Korte beschrijving van het ontwerp van regelgeving met vermelding van de oorsprong (verdrag, richtlijn, samenwerkingsakkoord, actualiteit, ...), de beoogde doelen van uitvoering.

Deze titel voert enkele aanpassingen in ten gevolge van recente wijzigingen aan het Wetboek der successierechten en het Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten, waarbij bepaalde elementen niet conform de doelstelling van de wetgever werden aangepast.

Het gaat om enkele technische aanpassingen van het Wetboek der successierechten (hierna W. Succ.) en van het Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten, alsook om het schrappen van de bepaling over een retributie in artikel 90 van het W. Succ., een schrapping die geen budgettaire weerslag heeft aangezien de kosteloosheid al decennialang wordt toegepast. De kosteloosheid was nog steeds expliciet voorzien in het laatste ministerieel besluit van 27 november 2017 tot vaststelling van de retributies voor het verstrekken van inlichtingen, getuigschriften, kopieën en uittreksels door de Algemene Administratie van de Patrimoniumdocumentatie in uitvoering van het Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten en van het Wetboek der successierechten, genomen op grond van de oude wettekst. Hetzelfde geldt voor de kosteloze afgifte van een eigendomsakte met het oog op het opstellen van een akte van erfopvolging, waarin wordt voorzien parallel met het niet aanrekenen door de notarissen van kosten en vacaties voor dergelijke akten.

Impactanalyses reeds uitgevoerd:

☐ Ja ☒ Nee

C. Raadpleging over het ontwerp van regelgeving

Wetsontwerp houdende diverse fiscale bepalingen - Titel 5 – Wijzigingen van het Wetboek der successierechten en van het Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten - (v1) - 23/02/2024 17:08

Verplichte, facultatieve of informele raadplegingen

- Inspecteur van financiën
- Staatssecretaris voor Begroting
- Ministerraad
- Raad van State

D. Bronnen gebruikt om de impactanalyse uit te voeren

Statistieken, referentiedocumenten, organisaties en referentiepersonen

geen

Wetsontwerp houdende diverse fiscale bepalingen - Titel 5 – Wijzigingen van het Wetboek der successierechten en van het Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten - (v1) - 23/02/2024 17:08

Welke impact heeft het ontwerp van regelgeving op deze 21 thema's?

1. Kansarmoedebestrijding

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

2. Gelijke kansen en sociale cohesie

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

3. Gelijkheid van vrouwen en mannen

1. Op welke personen heeft het ontwerp (rechtstreeks of onrechtstreeks) een impact en wat is de naar geslacht uitgesplitste samenstelling van deze groep(en) van personen?

☐ Er zijn personen betrokken. | ☒ Personen zijn niet betrokken.

Leg uit waarom:

De wijzigingen betreffen delegaties aan de Koning in het W. succ. en het W. reg. alsook de kosteloze afgifte van een eigendomsakte met het oog op het opstellen van een akte van erfopvolging.

4. Gezondheid

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

5. Werkgelegenheid

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

6. Consumptie- en productiepatronen

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

7. Economische ontwikkeling

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

8. Investerings

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

9. Onderzoek en ontwikkeling

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

10. Kmo's

1. Welke ondernemingen zijn rechtstreeks of onrechtstreeks betrokken?

☐ Er zijn ondernemingen (inclusief kmo's) betrokken. | ☒ Ondernemingen zijn niet betrokken.

Leg uit waarom:

De wijzigingen betreffen delegaties aan de Koning in het W. succ. en het W. reg. alsook de kosteloze afgifte van een eigendomsakte met het oog op het opstellen van een akte van erfopvolging.

11. Administratieve lasten

| ☐ Ondernemingen of burgers zijn betrokken. ☒ Ondernemingen of burgers zijn niet betrokken.

Wetsontwerp houdende diverse fiscale bepalingen - Titel 5 – Wijzigingen van het Wetboek der successierechten en van het Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten - (v1) - 23/02/2024 17:08

12. Energie

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

13. Mobiliteit

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

14. Voeding

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

15. Klimaatverandering

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

16. Natuurlijke hulpbronnen

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

17. Buiten- en binnenlucht

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

18. Biodiversiteit

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

19. Hinder

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

20. Overheid

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

21. Beleidscoherentie ten gunste van ontwikkeling

1. Identificeer de eventuele rechtstreekse of onrechtstreekse impact van het ontwerp op de ontwikkelingslanden op het vlak van: voedselveiligheid, gezondheid en toegang tot geneesmiddelen, waardig werk, lokale en internationale handel, inkomens en mobilisering van lokale middelen (taxatie), mobiliteit van personen, leefmilieu en klimaatverandering (mechanismen voor schone ontwikkeling), vrede en veiligheid.

☐ Impact op ontwikkelingslanden. | ☒ Geen impact op ontwikkelingslanden.

Leg uit waarom:

nihil

Titel 2 – Wijzigingen van het Wetboek diverse rechten en taksen Hoofdstuk 2 - Jaarlijkse taks op de verzekeringsverrichtingen Hoofdstuk 3. Modernisering van de aangifte-, controle-, verreken- en teruggaveformulieren en -procedures voor de taksen opgenomen in het Wetboek diverse rechten en taksen - (v1) - 05/09/2023 13:47

Geïntegreerde impactanalyse

Beschrijvende fiche

A. Auteur

Bevoegd regeringslid

Vincent VAN PETEGHEM, Minister van Financiën

Contactpersoon beleidscel

Naam : **Kenneth Vyncke**

E-mail : **kenneth.vyncke@vincent.minfin.be**

Tel. Nr. : **0472 27 87 94**

Overheidsdienst

FOD Financiën, AABEO, DR6 Procedure en Invordering

Contactpersoon overheidsdienst

Naam : /

E-mail : /

Tel. Nr. : /

B. Ontwerp

Titel van de regelgeving

Titel 2 – Wijzigingen van het Wetboek diverse rechten en taksen

Hoofdstuk 2 - Jaarlijkse taks op de verzekeringsverrichtingen

Hoofdstuk 3. Modernisering van de aangifte-, controle-, verreken- en teruggaveformulieren en -procedures voor de taksen opgenomen in het Wetboek diverse rechten en taksen

Titel 2 – Wijzigingen van het Wetboek diverse rechten en taksen Hoofdstuk 2 - Jaarlijkse taks op de verzekeringsverrichtingen Hoofdstuk 3. Modernisering van de aangifte-, controle-, verreken- en teruggaveformulieren en -procedures voor de taksen opgenomen in het Wetboek diverse rechten en taksen, - (v1) - 05/09/2023 13:47
Korte beschrijving van het ontwerp van regelgeving met vermelding van de oorsprong (verdrag, richtlijn, samenwerkingsakkoord, actualiteit, ...), de beoogde doelen van uitvoering.

Hoofdstuk 2. Jaarlijkse taks op de verzekeringsverrichtingen

Ter verduidelijking van de huidige tekst wordt gepreciseerd dat, indien artikel 177, 1° of 2°, niet van toepassing is, naast de verzekeringnemer, ook de Belgische vestiging waarop de overeenkomst betrekking heeft indien de verzekeringnemer een rechtspersoon is, in de gevallen bedoeld in artikel 1792, § 2, kan worden aangesproken tot betaling van de verschuldigde taks.

Artikel 1792 wordt zodanig aangepast dat in de nieuwe eerste paragraaf de inhoud van artikel 2242ter van het koninklijk besluit van 3 maart 1927 houdende uitvoering van het Wetboek diverse rechten en taksen wordt geïntegreerd in het Wetboek diverse rechten en taksen. Het legt de verantwoordelijkheden van de aansprakelijke vertegenwoordiger vast. In de nieuwe tweede paragraaf worden de verantwoordelijkheden vastgelegd, bij gebrek aan aansprakelijke vertegenwoordiger of in geval van afwezigheid van betaling van de taks voor de verzekeringnemer of, indien de verzekeringnemer een rechtspersoon is, de Belgische inrichting op wie de overeenkomst van toepassing is. Deze belastingschuldigen beschikken, net zoals vandaag reeds het geval is, over ruimere termijnen dan de professionelen om aan hun verplichtingen te voldoen.

Hoofdstuk 3. Modernisering van de aangifte-, controle-, verreken- en teruggaveformulieren en -procedures voor de taksen opgenomen in het Wetboek diverse rechten en taksen

Dit hoofdstuk heeft als doel om de bepalingen van boek II van het Wetboek diverse rechten en taksen aan te passen met het oog op een digitalisering van de aangiften en de efficiëntere inzet van mensen en middelen.

Een eerste wijziging betreft het feit dat voortaan de aangifte, tegenover de betaling vandaag, de kapstok wordt waaraan de procedure wordt opgehangen.

Een tweede wijziging betreft de invoering van de mogelijkheid om, naast het verzoek om teruggave, ook een verrekening van teveel aangegeven taksen mogelijk te maken in een latere aangifte, zonder dat het verschuldigd bedrag van de volledige aangifte negatief mag worden alsook een rechtzetting mogelijk te maken van te weinig aangegeven verschuldigde belasting, zonder dat de oorspronkelijke aangifte als onjuist wordt gekwalificeerd voor zover de belastingplichtige nog geen mededeling van een onderzoeksdaad door en van de administratie ontving. Voor teveel aangegeven taksen moet de verrekening plaatsvinden binnen de termijn van zes maanden volgend op de periode waarop de oorspronkelijke aangifte betrekking heeft waarin het teveel aangegeven bedrag werd vermeld.

Een derde wijziging betreft de gegevens vermeld in de aangifte. Er zullen meer gegevens opgevraagd worden, bv. inzake de vrijstellingen waarop men beroep doet. Ook het gebruik van het rijksregisternummer en het ondernemingsnummer en de verplichte vermelding van de periode waarop de aangifte betrekking heeft zullen in de wet worden verankerd.

Een vierde wijziging betreft de schorsing van de verjaringstermijn zolang de administratie zich niet over het verzoek tot terugbetaling heeft uitgesproken.

Een vijfde wijziging schaft de verplichte machtiging van de administrateur-generaal voor de ambtenaar die de diverse rechten en taksen controleert, om de boeken en bescheiden mee te delen af.

Impactanalyses reeds uitgevoerd:

☐ Ja ☒ Nee

C. Raadpleging over het ontwerp van regelgeving

Verplichte, facultatieve of informele raadplegingen

De inspecteur van Financiën heeft zijn advies gegeven op

De staatssecretaris voor Begroting heeft haar akkoordbevinding gegeven op

De Raad van State heeft zijn advies gegeven op

D. Bronnen gebruikt om de impactanalyse uit te voeren

Statistieken, referentiedocumenten, organisaties en referentiepersonen

/

Titel 2 – Wijzigingen van het Wetboek diverse rechten en taksen Hoofdstuk 2 - Jaarlijkse taks op de verzekeringsverrichtingen Hoofdstuk 3. Modernisering van de aangifte-, controle-, verreken- en teruggaveformulieren en -procedures voor de taksen ongenomen in het Wetboek diverse rechten en taksen - (v1) - 05/09/2023 13:47

Welke impact heeft het ontwerp van regelgeving op deze 21 thema's?

1. Kansarmoedebestrijding

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

2. Gelijke kansen en sociale cohesie

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

3. Gelijkheid van vrouwen en mannen

1. Op welke personen heeft het ontwerp (rechtstreeks of onrechtstreeks) een impact en wat is de naar geslacht uitgesplitste samenstelling van deze groep(en) van personen?

☒ Er zijn personen betrokken. | ☐ Personen zijn niet betrokken.

Beschrijf en meld de % vrouwen-mannen aan:

Mannen en vrouwen zijn in principe evenredig betrokken.

2. Identificeer de eventuele verschillen in de respectieve situatie van vrouwen en mannen binnen de materie waarop het ontwerp van regelgeving betrekking heeft.

/

☐ Vink dit aan indien er verschillen zijn.

4. Gezondheid

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

5. Werkgelegenheid

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

6. Consumptie- en productiepatronen

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

7. Economische ontwikkeling

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

8. Investerings

☐ Positieve impact ☒ Negatieve impact | ☐ Geen impact

Leg uit

Hoofdstuk 3: Het aangifte- en teruggaveproces wordt volledig gedigitaliseerd.

9. Onderzoek en ontwikkeling

☒ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☐ Geen impact

Leg uit

Hoofdstuk 3: De uitgebreidere informatie in de aangifte- en teruggaveformulieren maken het mogelijk specifieke informatie uit de formulieren te halen.

10. Kmo's

3/5

Titel 2 – Wijzigingen van het Wetboek diverse rechten en taksen Hoofdstuk 2 - Jaarlijkse taks op de verzekeringsverrichtingen Hoofdstuk 3. Modernisering van de aangifte-, controle-, verreken- en teruggaveformulieren en -procedures voor de taksen opgenomen in het Wetboek diverse rechten en taksen - (v1) - 05/09/2023 13:47

1. Welke ondernemingen zijn rechtstreeks of onrechtstreeks betrokken?

☒ Er zijn ondernemingen (inclusief kmo's) betrokken. | ☐ Ondernemingen zijn niet betrokken.

Beschrijf de sector(en), het aantal ondernemingen, het % kmo's (

Alle type ondernemingen kunnen betrokken zijn. In de praktijk zal het voornamelijk gaan om grote ondernemingen.

2. Identificeer de positieve en negatieve impact van het ontwerp op de kmo's.

N.B. de impact op de administratieve lasten moet bij het punt 11 gedetailleerd worden

/

☐ Er is een negatieve impact.

11. Administratieve lasten

| ☒ Ondernemingen of burgers zijn betrokken. ☐ Ondernemingen of burgers zijn niet betrokken.

1. Identificeer, per betrokken doelgroep, de nodige formaliteiten en verplichtingen voor de toepassing van de regelgeving.

Huidige regelgeving

Ontwerp van regelgeving

Het aangifte- en teruggaveproces is manueel.

Het aangifte- en teruggaveproces wordt gedigitaliseerd. Verrekening van onjuist aangegeven sommen wordt mogelijk.

☐ Vink dit aan indien er formaliteiten en/of verplichtingen zijn in de huidige regelgeving.

☐ Vink dit aan indien er formaliteiten en/of verplichtingen zijn in het ontwerp van regelgeving.

12. Energie

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

13. Mobiliteit

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

14. Voeding

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

15. Klimaatverandering

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

16. Natuurlijke hulpbronnen

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

17. Buiten- en binnenlucht

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

18. Biodiversiteit

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ Geen impact

19. Hinder

Titel 2 – Wijzigingen van het Wetboek diverse rechten en taksen Hoofdstuk 2 - Jaarlijkse taks op de verzekeringsverrichtingen Hoofdstuk 3. Modernisering van de aangifte-, controle-, verreken- en teruggaveformulieren en -procedures voor de taksen opgenomen in het Wetboek diverse rechten en taksen - (v1) - 05/09/2023 13:47

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ **Geen impact**

20. Overheid

☐ Positieve impact ☐ Negatieve impact | ☒ **Geen impact**

21. Beleidscoherentie ten gunste van ontwikkeling

1. Identificeer de eventuele rechtstreekse of onrechtstreekse impact van het ontwerp op de ontwikkelingslanden op het vlak van: voedselveiligheid, gezondheid en toegang tot geneesmiddelen, waardig werk, lokale en internationale handel, inkomens en mobilisering van lokale middelen (taxatie), mobiliteit van personen, leefmilieu en klimaatverandering (mechanismen voor schone ontwikkeling), vrede en veiligheid.

☐ Impact op ontwikkelingslanden. | ☒ **Geen impact op ontwikkelingslanden.**

Leg uit waarom:

Geen enkel ontwikkelingsland maakt het voorwerp uit

AVIS DU CONSEIL D'ÉTAT
N° 73.846/1/V-2/V DU 15 SEPTEMBRE 2023 (I)

Le 12 juin 2023, le Conseil d'État, section de législation, a été invité par le ministre des Finances à communiquer un avis dans un délai de trente jours sur un avant-projet de loi 'portant des dispositions fiscales diverses'.

Les titres 1er à 7 de l'avant-projet ont été examinés par la première chambre des vacations le 5 septembre 2023. La chambre était composée de Wouter PAS, conseiller d'État, président, Inge VOS et Toon MOONEN, conseillers d'État, Bruno PEETERS, assesseur, et Annemie GOOSSENS, greffier.

Les rapports ont été présentés par Dries VAN EECKHOUTTE, premier auditeur, et Lise VANDENHENDE, auditeur adjoint.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise a été vérifiée sous le contrôle de Toon MOONEN, conseiller d'État.

Les titres 1er et 8 à 10 de l'avant-projet ont été examinés par la deuxième chambre des vacations le 19 juillet 2023. La chambre était composée de Pierre VANDERNOOT, président de chambre, Luc CAMBIER et Patrick RONVAUX, conseillers d'État, Jacques ENGLEBERT, assesseur, et Esther CONTI, greffier assumé.

Le rapport a été rédigé par Anne-Stéphanie RENSON, auditeur, et Esther ROMBAUX, auditeur adjoint, et présenté par Anne-Stéphanie RENSON, auditeur.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise a été vérifiée sous le contrôle de Pierre VANDERNOOT, président de chambre.

L'avis, dont le texte suit, a été donné le 15 septembre 2023.

*

En application de l'article 84, § 3, alinéa 1er, des lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973, la section de législation a fait porter son examen essentiellement sur la compétence de l'auteur de l'acte, le fondement juridique¹ et l'accomplissement des formalités prescrites.

*

FORMALITÉS

1. Plusieurs dispositions de l'avant-projet, parmi lesquelles les articles 44, 45 et 97 à 99, concernent le traitement de données à caractère personnel.

L'article 36, paragraphe 4, du règlement (UE) 2016/679 du Parlement européen et du Conseil du 27 avril 2016 'relatif à la

¹ S'agissant d'un avant-projet de loi, on entend par "fondement juridique" la conformité aux normes supérieures.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE
NR. 73.846/1/V-2/V VAN 15 SEPTEMBER 2023 (I)

Op 12 juni 2023 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de minister van Financiën binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een voorontwerp van wet 'houdende diverse fiscale bepalingen'.

De titels 1 tot 7 van het voorontwerp zijn door de eerste vakantiekamer onderzocht op 5 september 2023. De kamer was samengesteld uit Wouter PAS, staatsraad, voorzitter, Inge Vos en Toon MOONEN, staatsraden, Bruno PEETERS, assessor, en Annemie GOOSSENS, griffier.

De verslagen zijn uitgebracht door Dries VAN EECKHOUTTE, eerste auditeur, en Lise VANDENHENDE, adjunct-auditeur.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst is nagezien onder toezicht van Toon MOONEN, staatsraad.

De titels 1 en 8 tot 10 van het voorontwerp zijn door de tweede vakantiekamer onderzocht op 19 juli 2023. De kamer was samengesteld uit Pierre VANDERNOOT, kamervoorzitter, Luc CAMBIER en Patrick RONVAUX, staatsraden, Jacques ENGLEBERT, assessor, en Esther CONTI, toegevoegd griffier.

Het verslag is opgesteld door Anne-Stéphanie RENSON, auditeur, en Esther ROMBAUX, adjunct-auditeur, en uitgebracht door Anne-Stéphanie RENSON, auditeur.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst is nagezien onder toezicht van Pierre VANDERNOOT, kamervoorzitter.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 15 september 2023.

*

Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving het onderzoek toegespitst op de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond,¹ alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

VORMVEREISTEN

1. Enkele bepalingen van het voorontwerp, waaronder de artikelen 44, 45 en 97 tot 99, hebben betrekking op de verwerking van persoonsgegevens.

Artikel 36, lid 4, van verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 'betreffende

¹ Aangezien het om een voorontwerp van wet gaat, wordt onder "rechtsgrond" de overeenstemming met de hogere rechtsnormen verstaan.

protection des personnes physiques à l'égard du traitement des données à caractère personnel et à la libre circulation de ces données, et abrogeant la directive 95/46/CE (règlement général sur la protection des données)', combiné avec l'article 57, paragraphe 1, c), et le considérant 96 de ce règlement, impose de consulter l'autorité de contrôle, en l'occurrence l'Autorité de protection des données visée dans la loi du 3 décembre 2017 'portant création de l'Autorité de protection des données', dans le cadre de l'élaboration d'une proposition de mesure législative devant être adoptée par un parlement national, ou d'une mesure réglementaire fondée sur une telle mesure législative, qui se rapporte au traitement.

Il s'impose par conséquent de recueillir encore l'avis de l'Autorité de protection des données avant de déposer l'avant-projet à la Chambre des représentants.

2. La question se pose de savoir si les articles 109 et 110 de l'avant-projet ne doivent pas être soumis à l'avis de la Banque centrale européenne.

En effet, aux termes de l'article 2, paragraphe 1, troisième tiret, de la décision 98/415/CE du Conseil du 29 juin 1998 'relative à la consultation de la Banque centrale européenne par les autorités nationales au sujet des projets de réglementation',

"[l]es autorités des États membres consultent la [Banque centrale européenne] sur tout projet de réglementation relevant de son domaine de compétence en vertu du traité, et notamment en ce qui concerne:

[...]

– les banques centrales nationales".

Interrogé à cet égard, le délégué du ministre a répondu que,

"[v]erwijzend naar artikel 2, lid 1 [v]an Beschikking 98/415/EG, [...] de FOD Financiën van oordeel [is] dat er geen advies moet afgevraagd worden daar de inhoud, die deel uitmaakt van dit voorontwerp van wet, niet onder de bevoegdheid van de ECB valt".

La section de législation ne peut toutefois se rallier à la réponse du délégué du ministre. En effet, l'article 109 de l'avant-projet identifie la Banque nationale de Belgique comme l'une des institutions pouvant être titulaire d'un compte d'État. Il résulte en outre des explications du délégué du ministre reproduites plus bas dans l'observation n° 2.3 formulée sous l'article 110 que c'est la Banque nationale de Belgique qui attribue l'identifiant "679" à l'institution financière désignée par l'État pour gérer les comptes d'État. Ces dispositions en projet doivent donc être soumises à la Banque centrale européenne dès lors qu'elles concernent la Banque nationale de Belgique.

de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming)', gelezen in samenhang met artikel 57, lid 1, c), en overweging 96 van die verordening, voorziet in een verplichting om de toezichhoudende autoriteit, in dit geval de Gegevensbeschermingsautoriteit bedoeld in de wet van 3 december 2017 'tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit', te raadplegen bij het opstellen van een voorstel voor een door een nationaal parlement vast te stellen wetgevingsmaatregel, of een daarop gebaseerde regelgevingsmaatregel in verband met verwerking.

Het advies van de Gegevensbeschermingsautoriteit moet bijgevolg nog worden ingewonnen vooraleer het voorontwerp in de Kamer van volksvertegenwoordigers wordt ingediend.

2. De vraag rijst of de artikelen 109 en 110 van het voorontwerp niet om advies voorgelegd moeten worden aan de Europese Centrale Bank.

Het is immers zo dat, luidens artikel 2, lid 1, derde streepje, van beschikking 98/415/EG van de Raad d.d. 29 juni 1998 'betreffende de raadpleging van de Europese Centrale Bank door de nationale autoriteiten over ontwerpen van wettelijke bepalingen',

"[d]e autoriteiten van de lidstaten (...) de [Europese Centrale Bank] [raadplegen] over elk ontwerp van wettelijke bepaling op de gebieden die krachtens het Verdrag onder de bevoegdheid van de [Europese Centrale Bank] vallen, met name:

(...)

– nationale centrale banken."

Naar aanleiding van een vraag in dat verband heeft de gemachtigde van de minister geantwoord dat:

"[v]erwijzend naar artikel 2, lid 1 [v]an Beschikking 98/415/EG, (...) de FOD Financiën van oordeel [is] dat er geen advies moet afgevraagd worden daar de inhoud, die deel uitmaakt van dit voorontwerp van wet, niet onder de bevoegdheid van de ECB valt."

De afdeling Wetgeving kan zich echter niet aansluiten bij het antwoord van de gemachtigde van de minister. In artikel 109 van het voorontwerp wordt de Nationale Bank van België immers aangewezen als één van de instellingen die houder kunnen zijn van een staatsrekening. Uit de toelichting die verderop in opmerking 2.3 bij artikel 110 door de gemachtigde van de minister gegeven wordt, blijkt voorts dat het de Nationale Bank van België is die de identificatiecode "679" toekent aan de financiële instelling die door de Staat aangewezen wordt om de staatsrekeningen te beheren. Die ontworpen bepalingen moeten dan ook om advies voorgelegd worden aan de Europese Centrale Bank, aangezien ze betrekking hebben op de Nationale Bank van België.

Il appartient par conséquent à l'auteur de l'avant-projet de veiller au bon accomplissement de cette formalité préalable.

3. Si l'accomplissement des formalités susmentionnées devait encore donner lieu à des modifications du texte soumis au Conseil d'État, les dispositions modifiées ou ajoutées devraient être soumises à la section de législation, conformément à la prescription de l'article 3, § 1er, alinéa 1er, des lois sur le Conseil d'État.

EXAMEN DU TEXTE

TITRE 1er – DISPOSITION GÉNÉRALE

Ce titre n'appelle aucune observation.

TITRE 2 – MODIFICATION DU CODE DES DROITS ET TAXES DIVERS

Chapitre 1er – Taxe annuelle sur les opérations d'assurance

Ce chapitre n'appelle aucune observation.

Chapitre 2 – Taxe annuelle sur les comptes-titres

Article 7

Conformément à l'article 7 de l'avant-projet, l'article 6 de la loi à adopter entre en vigueur pour les déclarations dont la période de référence prend fin le 30 septembre 2023 ou postérieurement.

Conformément à l'article 201/3, 5°, du Code des droits et taxes divers, la période de référence est, en principe, une période de douze mois successifs qui commence le 1er octobre et se termine le 30 septembre de l'année suivante. Le régime en projet serait par conséquent d'application à la déclaration de la période de référence en cours actuellement, pour laquelle la déclaration devra être introduite au plus tard le 15 juillet 2024. Bien que, selon l'exposé des motifs, cette adaptation soit une modification purement légistique, il a été prévu un mode particulier d'entrée en vigueur. Invité à fournir une justification, le délégué a donné les explications suivantes.

“En ce qui concerne le délai de la déclaration de l'impôt des personnes physiques, auquel il est fait référence dans la TACT, la date limite de dépôt de certaines déclarations est fixée au 18 octobre. Cette date d'entrée en vigueur spécifique vise donc à clarifier l'entrée en vigueur pour certains contribuables.

S'agissant d'une disposition de procédure, elle entrera de toutes manières en vigueur dix jours après la publication et serait applicable de la même façon que sans la disposition particulière d'entrée en vigueur.

Toutefois, vu la modification déjà effective du délai de dépôt de la déclaration à l'IPP, il semble préférable de maintenir la

Er dient bijgevolg door de steller van het voorontwerp op toegezien te worden dat dit voorafgaand vormvereiste naar behoren vervuld wordt.

3. Indien de aan de Raad van State voorgelegde tekst ten gevolge van het vervullen van deze vormvereisten nog wijzigingen zou ondergaan, moeten de gewijzigde of toegevoegde bepalingen, ter inachtneming van het voorschrift van artikel 3, § 1, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, aan de afdeling Wetgeving worden voorgelegd.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

TITEL 1 – ALGEMENE BEPALING

Deze titel geeft geen aanleiding tot opmerkingen.

TITEL 2 – WIJZIGING VAN HET WETBOEK DIVERSE RECHTEN EN TAKSEN

Hoofdstuk 1 – Jaarlijkse taks op de verzekeringsverrichtingen

Dit hoofdstuk geeft geen aanleiding tot opmerkingen.

Hoofdstuk 2 – Jaarlijkse taks op de effectenrekeningen

Artikel 7

Overeenkomstig artikel 7 van het voorontwerp treedt artikel 6 van de aan te nemen wet in werking voor de aangiften waarvoor de referentieperiode eindigt op 30 september 2023 of later.

Overeenkomstig artikel 201/3, 5°, van het Wetboek diverse rechten en taken is de referentieperiode in beginsel een periode van twaalf opeenvolgende maanden die aanvangt op 1 oktober en eindigt op 30 september van het volgende jaar. De ontworpen regeling zou bijgevolg van toepassing zijn op de aangifte van de thans lopende referentieperiode, waarvoor de aangifte ten laatste op 15 juli 2024 zal moeten worden ingediend. Hoewel deze aanpassing naar luidt van de memorie van toelichting louter een legistieke wijziging betreft, is voorzien in een bijzondere wijze van inwerkingtreding. Gevraagd naar de verantwoording verstrekte de gemachtigde de volgende toelichting.

“En ce qui concerne le délai de la déclaration de l'impôt des personnes physiques, auquel il est fait référence dans la TACT, la date limite de dépôt de certaines déclarations est fixée au 18 octobre. Cette date d'entrée en vigueur spécifique vise donc à clarifier l'entrée en vigueur pour certains contribuables.

S'agissant d'une disposition de procédure, elle entrera de toutes manières en vigueur dix jours après la publication et serait applicable de la même façon que sans la disposition particulière d'entrée en vigueur.

Toutefois, vu la modification déjà effective du délai de dépôt de la déclaration à l'IPP, il semble préférable de maintenir la

date d'entrée en vigueur prévue de manière à prévenir toute vaine discussion à ce sujet.

L'effet rétroactif est en outre très relatif puisque même si le projet est adopté en octobre, novembre ou même décembre 2023, le 'nouveau' délai pour la déclaration à introduire par le titulaire du compte-titres relativement à la période de référence qui aura pris fin le 30 septembre 2023 expirera le 15 juillet 2024".

On peut se rallier à ces explications. Il est néanmoins recommandé d'insérer ces précisions dans l'exposé des motifs.

TITRE 3 – MODIFICATION[*s*] DU CODE DES DROITS DE SUCCESSION RELATIVE À LA TAXE COMPENSATOIRE DES DROITS DE SUCCESSION

Chapitre 1er – Modifications du Code des droits de succession

Article 8

1. L'article 8 de l'avant-projet remplace l'article 45 du Code des droits de succession. Cette dernière disposition est cependant modifiée à partir du 1er janvier 2025 par l'article 94 de la loi du 26 janvier 2021 'sur la dématérialisation des relations entre le Service Public Fédéral Finances, les citoyens, personnes morales et certains tiers, et modifiant différents codes fiscaux et lois fiscales'.

À la question de savoir si l'article 94 précité ne doit pas dès lors être abrogé, le délégué a répondu ce qui suit:

"La loi du 26 janvier 2021 fait l'objet d'un avant-projet de refonte complète. Les adaptations nécessaires suite aux modifications législatives en projet ou déjà effectives suite à plusieurs lois adoptées entretemps seront naturellement prises en compte dans le cadre de l'avant-projet précité".

2. Dans le droit fil de l'observation précédente, les articles 79 et 116 de la loi du 26 janvier 2021 devront également être abrogés, afin d'éviter que les modifications en projet aux articles 16 et 26 de l'avant-projet ne soient annulées le 1er janvier 2025.

Article 10

Invité à préciser le champ d'application *ratione personae* de la taxe annuelle compensatoire des droits de succession, prévue par l'article 147 du Code des droits de succession en projet à l'article 10 de l'avant-projet, le délégué a déclaré:

"Sedert de invoering van het Wetboek van vennootschappen en verenigingen (WVV) is de statutaire zetel bepalend om na te gaan of het WVV van toepassing is en of met andere woorden de rechtspersoon beheerst wordt door het WVV. Dit kan teruggevonden worden in artikel 2:146 WVV en artikel 110 WIPR.

date d'entrée en vigueur prévue de manière à prévenir toute vaine discussion à ce sujet.

L'effet rétroactif est en outre très relatif puisque même si le projet est adopté en octobre, novembre ou même décembre 2023, le 'nouveau' délai pour la déclaration à introduire par le titulaire du compte-titres relativement à la période de référence qui aura pris fin le 30 septembre 2023 expirera le 15 juillet 2024."

Met deze toelichting kan worden ingestemd. Het verdient echter aanbeveling deze verduidelijking op te nemen in de memorie van toelichting.

TITEL 3 – WIJZIGING VAN HET WETBOEK DER SUCCESSIERECHTEN BETREFFENDE DE TAKS TOT VERGOEDING DER SUCCESSIERECHTEN

Hoofdstuk 1 – Wijzigingen van het Wetboek der successierechten

Artikel 8

1. Artikel 8 van het voorontwerp vervangt artikel 45 van het Wetboek der successierechten. Deze laatste bepaling wordt evenwel met ingang van 1 januari 2025 gewijzigd door artikel 94 van de wet van 26 januari 2021 'betreffende de dematerialisatie van de relaties tussen de Federale Overheidsdienst Financiën, de burgers, rechtspersonen en bepaalde derden en tot wijziging van diverse fiscale wetboeken en wetten'.

Op de vraag of voormeld artikel 94 dan niet moet worden opgeheven, antwoordde de gemachtigde het volgende:

"La loi du 26 janvier 2021 fait l'objet d'un avant-projet de refonte complète. Les adaptations nécessaires suite aux modifications législatives en projet ou déjà effectives suite à plusieurs lois adoptées entretemps seront naturellement prises en compte dans le cadre de l'avant-projet précité."

2. In lijn met de vorige opmerking zullen ook de artikelen 79 en 116 van de wet van 26 januari 2021 moeten worden opgeheven, om te voorkomen dat de door de artikelen 16 en 26 van het voorontwerp ontworpen wijzigingen op 1 januari 2025 ongedaan zouden worden gemaakt.

Artikel 10

Om nadere toelichting gevraagd over het toepassingsgebied *ratione personae* van de jaarlijkse taks ter vergoeding van de successierechten waarin het bij artikel 10 van het voorontwerp ontworpen artikel 147 van het Wetboek der successierechten voorziet, verklaarde de gemachtigde:

"Sedert de invoering van het Wetboek van vennootschappen en verenigingen (WVV) is de statutaire zetel bepalend om na te gaan of het WVV van toepassing is en of met andere woorden de rechtspersoon beheerst wordt door het WVV. Dit kan teruggevonden worden in artikel 2:146 WVV en artikel 110 WIPR.

Met 'De verenigingen zonder winstoogmerk, de private stichtingen en de internationale verenigingen zonder winstoogmerk, beheerst door het WVV', zoals opgenomen in het toekomstig artikel 147 W.Succ., wordt dan ook bedoeld de verenigingen en stichtingen welke hun statutaire zetel in België hebben. Dat is geen afwijking is van de bestaande regeling".

Le Conseil d'État en prend acte.

Article 14

1. Le titre 3 de l'avant-projet apporte diverses modifications à la taxe compensatoire des droits de succession, impliquant notamment l'introduction d'un tarif progressif, l'inclusion des biens immobiliers situés à l'étranger dans la base taxable et la mise en place d'un projet d'informatisation et de modernisation visant à réduire le coût administratif du service de l'impôt et à renforcer substantiellement les contrôles.

L'article 14, 2°, b), de l'avant-projet prévoit une nouvelle exclusion de la base taxable de la taxe "à concurrence de 62,3 pourcent de leur valeur, les avoirs d'un redevable qui réalise principalement des opérations exemptées de la taxe sur la valeur ajoutée sur la base de l'article 44, § 2, 1° ou 2°, du Code de la taxe sur la valeur ajoutée".

Selon ces dernières dispositions, sont exemptées de la taxe:

"1° a) l'hospitalisation et les soins médicaux ainsi que les prestations de services et les livraisons de biens qui leur sont étroitement liées, effectués par les établissements hospitaliers et psychiatriques, les cliniques et les dispensaires.

Cette exemption ne vise pas les prestations de services ayant pour objet des interventions et traitements sans finalité thérapeutique.

Les prestations de services et les livraisons de biens sont exclues du bénéfice de l'exemption visée à l'alinéa 1er dans les cas suivants:

— lorsqu'elles ne sont pas indispensables à l'accomplissement des opérations exemptées;

— lorsqu'elles sont essentiellement destinées à procurer à l'organisme des recettes supplémentaires par la réalisation d'opérations effectuées en concurrence directe avec celles d'entreprises commerciales soumises à la taxe;

b) les transports de malades et de blessés par des moyens de transport spécialement équipés à ces fins;

(...)

Met 'De verenigingen zonder winstoogmerk, de private stichtingen en de internationale verenigingen zonder winstoogmerk, beheerst door het WVV', zoals opgenomen in het toekomstig artikel 147 W.Succ., wordt dan ook bedoeld de verenigingen en stichtingen welke hun statutaire zetel in België hebben. Dat is geen afwijking is van de bestaande regeling."

De Raad van State neemt hiervan akte.

Artikel 14

1. In titel 3 van het voorontwerp worden verschillende wijzigingen doorgevoerd aan de taks tot vergoeding van de successierechten, waarbij onder meer een progressief tarief wordt ingevoerd, buitenlandse gelegen onroerende goederen ook in de heffingsgrondslag worden opgenomen en de basis wordt gelegd voor een informatiserings- en moderniseringsproject, teneinde de administratieve kost van de dienst van de belasting te verminderen en de controles aanzienlijk te verhogen.

Artikel 14, 2°, b), van het voorontwerp voorziet in een nieuwe uitsluiting uit de heffingsgrondslag van de taks "ten [belope] van 62,3 percent van hun waarde, de bezittingen van een belastingplichtige die hoofdzakelijk handelingen verricht die van de belasting op de toegevoegde waarde zijn vrijgesteld op grond van artikel 44, § 2, 1° of 2°, van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde".

Volgens deze laatste bepalingen zijn van belastingen vrijgesteld:

"1° a) de ziekenhuisverpleging en de medische verzorging alsmede de diensten en de leveringen van goederen die daarmee nauw samenhangen, verricht door ziekenhuizen, psychiatrische inrichtingen, klinieken en dispensaria.

Deze vrijstelling is niet van toepassing op de diensten die betrekking hebben op ingrepen en behandelingen zonder therapeutisch doel.

De diensten en leveringen van goederen zijn uitgesloten van de in het eerste lid bedoelde vrijstelling in de volgende gevallen:

— wanneer zij niet onontbeerlijk zijn voor het verrichten van de vrijgestelde handelingen;

— wanneer zij in hoofdzaak ertoe strekken aan de instelling extra opbrengsten te verschaffen door de uitvoering van handelingen die worden verricht in rechtstreekse mededinging met aan de belasting onderworpen handelingen van commerciële ondernemingen;

b) het vervoer van zieken of gewonden met speciaal daartoe uitgeruste vervoermiddelen;

(...)

2° les prestations de services et les livraisons de biens étroitement liées à l'assistance sociale, à la sécurité sociale et à la protection de l'enfance et de la jeunesse, effectuées par des organismes de droit public, ou par d'autres organismes reconnus comme ayant un caractère social par l'autorité compétente.

Sont notamment visés:

— les organismes qui ont pour mission de prendre soin des personnes âgées;

— les crèches, les pouponnières et les institutions qui ont pour mission essentielle d'assurer la surveillance, l'entretien, l'éducation et les loisirs des jeunes;

— les organismes d'aide familiale;

— les centres de planning et de consultation familiale et conjugale;

— les mutualités et les unions nationales des mutualités;

— les centres psycho-médico-sociaux et les centres d'encadrement des élèves;

— les organismes qui ont pour mission de prendre soin des personnes handicapées;

— les organismes qui ont pour mission d'assister, d'encadrer ou d'accueillir des personnes en grave difficultés matérielle ou morale;

— les organismes visés à l'arrêté royal du 17 décembre 2003 relatif à la subvention d'organismes offrant un encadrement spécialisé aux citoyens impliqués dans une procédure judiciaire;

— les services externes agréés par l'arrêté royal du 27 mars 1998 relatif aux services externes pour la prévention et la protection au travail et les services internes communs qui satisfont aux conditions de l'arrêté royal du 27 octobre 2009 relatif à la création d'un service interne commun pour la prévention et la protection au travail;”

2. Invité à fournir une justification pour l'exemption, le délégué a répondu comme suit:

“Concernant l'article en question, voici le contenu de l'avis de l'IF (le numéro de l'article concerné était alors différent cfr. la mention *supra* de l'abandon entretemps de certaines dispositions en projet).

‘Art 16, 2° b regelt dan de belastingvermindering voor de zorgsector. Hierbij wordt er een vrijstelling van 62,3 % toegekend aan de belastingplichtige die hoofdzakelijk handelingen verricht die van de belasting op de toegevoegde waarde zijn vrijgesteld op grond van artikel 44, § 2, 1° of 2°, van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde.

2° de diensten en leveringen van goederen die nauw samenhangen met maatschappelijk werk, met de sociale zekerheid en met de bescherming van kinderen en jongeren en die worden verricht door publiekrechtelijke lichamen of door andere organisaties die door de bevoegde overheid als instellingen van sociale aard worden erkend.

Worden met name bedoeld:

— de instellingen die de bejaardenzorg tot doel hebben;

— de kinderbewaarplaatsen, de zuigelingentehuizen en de instellingen die in hoofdzaak het toezicht over jongelui en de zorg voor hun onderhoud, opvoeding en vrijetijdsbesteding tot doel hebben;

— de instellingen voor gezinshulp;

— de centra voor levens- en gezinsvragen;

— de ziekenfondsen en de landsbonden van ziekenfondsen;

— de psycho-medisch-sociale centra en de centra voor leerlingenbegeleiding;

— de instellingen die de gehandicaptenzorg tot doel hebben;

— de instellingen die de begeleiding, de omkadering of de opvang van personen die zich in materiële of morele moeilijkheden bevinden tot doel hebben;

— de instellingen bedoeld in het koninklijk besluit van 17 december 2003 betreffende de subsidiëring van instellingen die voorzien in een gespecialiseerde begeleiding voor burgers die betrokken zijn in een gerechtelijke procedure;

— de externe diensten erkend bij het koninklijk besluit van 27 maart 1998 betreffende de externe diensten voor preventie en bescherming op het werk en de gemeenschappelijke interne diensten die voldoen aan de voorwaarden van het koninklijk besluit van 27 oktober 2009 betreffende de oprichting van een gemeenschappelijke interne dienst voor preventie en bescherming op het werk;”

2. Gevraagd naar een verantwoording voor de vrijstelling, antwoordde de gemachtigde als volgt:

“Concernant l'article en question, voici le contenu de l'avis de l'IF (le numéro de l'article concerné était alors différent cfr. la mention *supra* de l'abandon entretemps de certaines dispositions en projet).

‘Art 16, 2° b regelt dan de belastingvermindering voor de zorgsector. Hierbij wordt er een vrijstelling van 62,3 % toegekend aan de belastingplichtige die hoofdzakelijk handelingen verricht die van de belasting op de toegevoegde waarde zijn vrijgesteld op grond van artikel 44, § 2, 1° of 2°, van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde.

Art 44 § 2, 2° omvat ook de ziekenfondsen, de landsbonden en de externe en gemeenschappelijke interne diensten voor preventie en bescherming op het werk. De Inspectie van financiën moet hier de vraag stellen of het de bedoeling was van het conclaaf om ook hen uit te sluiten.

De ziekenfondsen en de landsbonden zijn geen belastingplichtigen voor de taks tot vergoeding der successierechten (rechtspersoonlijkheid *sui generis* en dus geen vzw of private stichting). De diensten voor preventie en bescherming op het werk, indien ze bestaan onder de vorm van een vzw, genieten van het voordeel van de verminderde heffingsgrondslag. Er is namelijk gekozen om een reeds bestaande definitie van zorginstellingen te hanteren hetgeen 1/ duidelijkheid biedt aan belastingplichtigen, en 2/ ervoor zorgt dat op een efficiënte manier gecontroleerd kan worden of de vermindering correct wordt toegepast.

De Inspectie van financiën moet verder de vraag stellen naar de verantwoording van dit belastingvoordeel.

In de memorie staat: De regering wil echter vermijden dat de hervorming van de taks een belastingverhoging zou meebrengen voor instellingen actief in de zorgsector. De COVID-19 crisis en de nasleep ervan heeft deze sector zeer zwaar onder druk gezet, ook financieel. Daarnaast is er de snel groeiende nood aan maatschappelijke zorg voor alle leeftijdscategorieën. Er zal, gelet op die stijgende zorgbehoefte, ook veel moeten geïnvesteerd worden in de infrastructuur die nodig is om een hoogwaardige zorgverstrekking te kunnen blijven garanderen. Aangezien de taks in beginsel berekend wordt op basis van het geheel van de bezittingen zou een verhoging van de taks deze noodzakelijke investeringen mogelijks belemmeren.

Het komt de Inspectie van financiën voor dat er wel meer sectoren deze argumentatie gaan aangrijpen om een lager tarief te bekomen.'

De regering acht het opportuun om conform het regeerakkoord de zorgsector te blijven ondersteunen en niet zwaarder te belasten. In dat kader kan verwezen worden naar het regeerakkoord waarin volgende passage werd opgenomen:

De regering zal niet alleen nieuwe middelen injecteren; zij zal ook hervormen op basis van duidelijke gezondheidsdoelstellingen die de kwaliteit verhogen, de gelijke toegang verbeteren en uitgaven terugdringen die niet ten goede komen aan patiënten en zorgverleners.

De zorgsector, die vanuit haar aard vaak georganiseerd is als een vzw, moet voor de vervulling van haar taken vaak een beroep [doen] op hoogwaardige materialen en infrastructuur. Deze materialen hebben een hoge kostprijs en worden als dusdanig ook opgenomen op de balans, waarbij zij principieel deel uitmaken van de belastbare grondslag van de taks tot vergoeding der successierechten.

Hierdoor zullen vele essentiële materialen en infrastructuur onderworpen zijn aan de hoogste tariefschijf na de beoogde hervorming, hetgeen een significante extra kost met zich zou meebrengen. Deze kost zou op één of andere manier

Art 44 § 2, 2° omvat ook de ziekenfondsen, de landsbonden en de externe en gemeenschappelijke interne diensten voor preventie en bescherming op het werk. De Inspectie van financiën moet hier de vraag stellen of het de bedoeling was van het conclaaf om ook hen uit te sluiten.

De ziekenfondsen en de landsbonden zijn geen belastingplichtigen voor de taks tot vergoeding der successierechten (rechtspersoonlijkheid *sui generis* en dus geen vzw of private stichting). De diensten voor preventie en bescherming op het werk, indien ze bestaan onder de vorm van een vzw, genieten van het voordeel van de verminderde heffingsgrondslag. Er is namelijk gekozen om een reeds bestaande definitie van zorginstellingen te hanteren hetgeen 1/ duidelijkheid biedt aan belastingplichtigen, en 2/ ervoor zorgt dat op een efficiënte manier gecontroleerd kan worden of de vermindering correct wordt toegepast.

De Inspectie van financiën moet verder de vraag stellen naar de verantwoording van dit belastingvoordeel.

In de memorie staat: De regering wil echter vermijden dat de hervorming van de taks een belastingverhoging zou meebrengen voor instellingen actief in de zorgsector. De COVID-19 crisis en de nasleep ervan heeft deze sector zeer zwaar onder druk gezet, ook financieel. Daarnaast is er de snel groeiende nood aan maatschappelijke zorg voor alle leeftijdscategorieën. Er zal, gelet op die stijgende zorgbehoefte, ook veel moeten geïnvesteerd worden in de infrastructuur die nodig is om een hoogwaardige zorgverstrekking te kunnen blijven garanderen. Aangezien de taks in beginsel berekend wordt op basis van het geheel van de bezittingen zou een verhoging van de taks deze noodzakelijke investeringen mogelijks belemmeren.

Het komt de Inspectie van financiën voor dat er wel meer sectoren deze argumentatie gaan aangrijpen om een lager tarief te bekomen.'

De regering acht het opportuun om conform het regeerakkoord de zorgsector te blijven ondersteunen en niet zwaarder te belasten. In dat kader kan verwezen worden naar het regeerakkoord waarin volgende passage werd opgenomen:

De regering zal niet alleen nieuwe middelen injecteren; zij zal ook hervormen op basis van duidelijke gezondheidsdoelstellingen die de kwaliteit verhogen, de gelijke toegang verbeteren en uitgaven terugdringen die niet ten goede komen aan patiënten en zorgverleners.

De zorgsector, die vanuit haar aard vaak georganiseerd is als een vzw, moet voor de vervulling van haar taken vaak een beroep [doen] op hoogwaardige materialen en infrastructuur. Deze materialen hebben een hoge kostprijs en worden als dusdanig ook opgenomen op de balans, waarbij zij principieel deel uitmaken van de belastbare grondslag van de taks tot vergoeding der successierechten.

Hierdoor zullen vele essentiële materialen en infrastructuur onderworpen zijn aan de hoogste tariefschijf na de beoogde hervorming, hetgeen een significante extra kost met zich zou meebrengen. Deze kost zou op één of andere manier

doorgerekend worden aan patiënten, hetgeen een hindernis zou vormen voor de toegang tot noodzakelijke zorgdiensten. Die noodwendigheden zijn niet in dezelfde mate voorhanden in andere sectoren die zich als vzw of private stichting hebben georganiseerd waardoor voor de huidige afbakening gekozen is.

De vrijstelling in artikel 44 § 2, 1° en 2° van het wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde heeft tot doel de toegang tot de zorgverlening te verbeteren. De toegang tot de zorgverlening niet duurder maken is de reden voor de vermindering van de heffingsgrondslag in het kader van de taks tot vergoeding der successierechten. De zorgsector onderscheidt zich van andere sectoren zoals bijvoorbeeld de cultuursector doordat de zorgverlening geschiedt in een door de overheid over het algemeen strikt georganiseerd kader. De overheid programmeert het aantal instellingen (vb. ziekenhuizen, woonzorgcentra), erkent of vergunt ze als ze voldoen aan de voorwaarden voor het opstarten ervan, subsidieert ze zowel qua infrastructuur als qua personeel, en controleert ze op hun goede werking. De overheid spendeert dus heel wat overheidsmiddelen opdat de zorgsector naar behoren zou kunnen functioneren. In de culturele sector en de sportsector, waar de mogelijkheid van bestaan door autofinanciering of via sponsering veel groter is, komt de overheid normaliter enkel tussen bij wijze van subsidiëring. Bovendien is de infrastructuur in de zorgsector veelal eigendom van de zorgverstrekende instellingen omdat die infrastructuur 24 uur op 24 uur en 7 dagen op 7 moet beschikbaar zijn. In de cultuur- en sportsector zijn er meer mogelijkheden om de activiteiten uit te voeren zonder dat de inrichtende vzw's noodzakelijkerwijze de nodige infrastructuur in eigendom moeten hebben. Omdat de zorgsector aldus in veel grotere mate 'vermaatschappelijkt' is dan andere sectoren zoals de cultuur- en sportsector, is het te verantwoorden dat enkel voor eerstgenoemde sector wordt voorzien in een mechanisme om de verhoging van de taks die uit het nieuwe tarief voortvloeit te neutraliseren".

Il est recommandé d'insérer cette explication dans l'exposé des motifs.

3. L'article 150, alinéa 2, 6°, du Code des droits de succession, en projet à l'article 14, 2°, de l'avant-projet, vise un redevable qui réalise principalement des opérations visées à l'article 44, § 2, 1° ou 2°, du Code de la taxe sur la valeur ajoutée. La question se pose de savoir si cette référence implique également que l'exemption s'applique uniquement aux organismes de droit public ou aux organismes agréés qui y sont mentionnés, ou si la référence concerne exclusivement les activités mentionnées à l'article 44, même si elles sont exercées par une A.S.B.L. ou une fondation qui n'est pas agréée ou qui n'est pas de droit public.

Interrogé sur ce point, le délégué a donné la réponse suivante:

"De bedoeling is de vermindering van de grondslag enkel toe te kennen aan de entiteiten die in aanmerking komen voor de BTW-vrijstelling.

doorgerekend worden aan patiënten, hetgeen een hindernis zou vormen voor de toegang tot noodzakelijke zorgdiensten. Die noodwendigheden zijn niet in dezelfde mate voorhanden in andere sectoren die zich als vzw of private stichting hebben georganiseerd waardoor voor de huidige afbakening gekozen is.

De vrijstelling in artikel 44 § 2, 1° en 2° van het wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde heeft tot doel de toegang tot de zorgverlening te verbeteren. De toegang tot de zorgverlening niet duurder maken is de reden voor de vermindering van de heffingsgrondslag in het kader van de taks tot vergoeding der successierechten. De zorgsector onderscheidt zich van andere sectoren zoals bijvoorbeeld de cultuursector doordat de zorgverlening geschiedt in een door de overheid over het algemeen strikt georganiseerd kader. De overheid programmeert het aantal instellingen (vb. ziekenhuizen, woonzorgcentra), erkent of vergunt ze als ze voldoen aan de voorwaarden voor het opstarten ervan, subsidieert ze zowel qua infrastructuur als qua personeel, en controleert ze op hun goede werking. De overheid spendeert dus heel wat overheidsmiddelen opdat de zorgsector naar behoren zou kunnen functioneren. In de culturele sector en de sportsector, waar de mogelijkheid van bestaan door autofinanciering of via sponsering veel groter is, komt de overheid normaliter enkel tussen bij wijze van subsidiëring. Bovendien is de infrastructuur in de zorgsector veelal eigendom van de zorgverstrekende instellingen omdat die infrastructuur 24 uur op 24 uur en 7 dagen op 7 moet beschikbaar zijn. In de cultuur- en sportsector zijn er meer mogelijkheden om de activiteiten uit te voeren zonder dat de inrichtende vzw's noodzakelijkerwijze de nodige infrastructuur in eigendom moeten hebben. Omdat de zorgsector aldus in veel grotere mate 'vermaatschappelijkt' is dan andere sectoren zoals de cultuur- en sportsector, is het te verantwoorden dat enkel voor eerstgenoemde sector wordt voorzien in een mechanisme om de verhoging van de taks die uit het nieuwe tarief voortvloeit te neutraliseren."

Het verdient aanbeveling deze toelichting op te nemen in de memorie van toelichting.

3. In het bij artikel 14, 2°, van het voorontwerp ontworpen artikel 150, tweede lid, 6°, van het Wetboek der successierechten wordt verwezen naar een belastingplichtige die hoofdzakelijk handelingen verricht als bedoeld bij artikel 44, § 2, 1° of 2°, van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde. De vraag rijst of deze verwijzing ook inhoudt dat de vrijstelling enkel geldt voor de daarin bedoelde publiekrechtelijke lichamen of erkende instellingen, dan wel of de verwijzing uitsluitend betrekking heeft op de in artikel 44 genoemde activiteiten ook als die zouden worden verricht door een vzw of stichting die niet erkend is of niet publiekrechtelijk van aard is.

Hierover ondervraagd, antwoordde de gemachtigde het volgende:

"De bedoeling is de vermindering van de grondslag enkel toe te kennen aan de entiteiten die in aanmerking komen voor de BTW-vrijstelling.

Het 6° van artikel 150, tweede lid, zou als volgt kunnen worden geformuleerd om de vermindering van de grondslag voor te behouden voor de entiteiten die op grond van bedoeld artikel voor de btw-vrijstelling in aanmerking komen:

‘tot beloop van 62,3 percent van hun waarde, de bezittingen van een belastingplichtige die in aanmerking komt voor de in artikel 44, § 2, 1° of 2°, van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde bedoelde vrijstelling van de belasting over de toegevoegde waarde en die hoofdzakelijk handelingen verricht die van de belasting op de toegevoegde waarde zijn vrijgesteld op grond van dat artikel’.

4. Bien que l'exemption en projet vise la réglementation en matière de TVA, le régime d'exemption actuellement en projet est fondamentalement différent. Alors que dans le cadre de la réglementation en matière de TVA, l'exemption dépend en fin de compte de la nature de l'activité, dans le cadre du régime en projet, l'exemption sera accordée à une entité pour l'ensemble de ses activités, selon qu'elle réalise principalement des opérations exemptées de la TVA. En d'autres termes, d'une part, les avoirs utilisés pour des activités exemptées de la TVA ne bénéficieront pas de l'exemption actuellement en projet si l'entité ne réalise pas "principalement" des opérations exemptées de la TVA. D'autre part, les avoirs utilisés pour des activités qui ne sont pas exemptées de la TVA dans la réglementation en matière de TVA feront bien l'objet de l'exemption actuellement en projet si l'entité réalise "principalement" des opérations qui sont exemptées de la TVA.

Cette différence de traitement doit être justifiée. Ainsi, on peut s'interroger sur la pertinence de la justification donnée à cet effet pour l'exemption des avoirs qui sont (partiellement) utilisés pour d'autres activités que celles visées par l'article 44, § 2, 1° ou 2°, du Code de la taxe sur la valeur ajoutée. L'exposé des motifs doit être complété sur ce point.

5. Il résulte du principe de légalité en matière fiscale, consacré par les articles 170, § 1er, et 172, alinéa 2, de la Constitution, que le législateur doit fixer lui-même tous les éléments essentiels permettant de déterminer la dette d'impôt des contribuables, tels que la désignation des contribuables, la matière imposable, la base d'imposition, le taux d'imposition et les éventuelles exonérations d'impôt. Il s'ensuit que toute délégation relative à la détermination d'un des éléments essentiels de l'impôt est en principe inconstitutionnelle.

Toutefois, les dispositions constitutionnelles précitées ne vont pas jusqu'à obliger le législateur à régler lui-même chacun des aspects d'un impôt ou d'une exemption. L'attribution d'une compétence à une autre autorité n'est pas contraire au principe de légalité pour autant que la délégation soit définie de manière suffisamment précise et qu'elle porte sur l'exécution de mesures dont les éléments essentiels ont été fixés préalablement par le législateur². Font partie des éléments essentiels de l'impôt, la désignation des contribuables, la

² Jurisprudence constante de la Cour constitutionnelle: voir, par exemple, C.C., 20 novembre 2019, n° 188/2019, B.15.2.

Het 6° van artikel 150, tweede lid, zou als volgt kunnen worden geformuleerd om de vermindering van de grondslag voor te behouden voor de entiteiten die op grond van bedoeld artikel voor de btw-vrijstelling in aanmerking komen:

‘tot beloop van 62,3 percent van hun waarde, de bezittingen van een belastingplichtige die in aanmerking komt voor de in artikel 44, § 2, 1° of 2°, van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde bedoelde vrijstelling van de belasting over de toegevoegde waarde en die hoofdzakelijk handelingen verricht die van de belasting op de toegevoegde waarde zijn vrijgesteld op grond van dat artikel’.

4. Hoewel de ontworpen vrijstelling verwijst naar de btw-regeling is de thans ontworpen vrijstellingsregeling toch grondig verschillend. Daar waar in de btw-regeling de vrijstelling uiteindelijk afhangt van de aard van de activiteit, zal in de ontworpen regeling vrijstelling worden verleend aan een entiteit voor al haar activiteiten, afhankelijk van het feit of deze hoofdzakelijk handelingen verricht die vrijgesteld zijn van de btw. Met andere woorden zullen enerzijds bezittingen die worden gehanteerd voor activiteiten die zijn vrijgesteld van de btw, niet genieten van de thans ontworpen vrijstelling indien de entiteit niet "hoofdzakelijk" activiteiten verricht die zijn vrijgesteld van btw. Anderzijds zullen bezittingen die worden gehanteerd voor activiteiten die in de btw-regeling niet zijn vrijgesteld van btw, wel het voorwerp uitmaken van de thans ontworpen vrijstelling als de entiteit "hoofdzakelijk" handelingen verricht die zijn vrijgesteld van btw.

Dit verschil in behandeling moet worden verantwoord. Zo rijst de vraag naar de pertinentie van de hiervoor verleende verantwoording voor de vrijstelling van bezittingen die (deels) worden gehanteerd voor andere activiteiten dan deze geïdentificeerd door artikel 44, § 2, 1° of 2°, van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde. De memorie van toelichting dient op dit punt te worden aangevuld.

5. Uit het legaliteitsbeginsel inzake belastingen, neergelegd in de artikelen 170, § 1, en 172, tweede lid, van de Grondwet, vloeit voort dat de wetgever zelf alle wezenlijke elementen dient vast te stellen aan de hand waarvan de belastingschuld van de belastingplichtigen kan worden bepaald, zoals de aanwijzing van de belastingplichtigen, de belastbare materie, de heffingsgrondslag, de aanslagvoet en de eventuele belastingvrijstellingen. Daaruit volgt dat elke delegatie die betrekking heeft op het bepalen van één van de essentiële elementen van de belasting, in beginsel ongrondwettig is.

De voormelde grondwetsbepalingen gaan evenwel niet zover dat ze de wetgever ertoe zouden verplichten elk aspect van een belasting of van een vrijstelling zelf te regelen. Een aan een andere overheid verleende bevoegdheid is niet in strijd met het wettigheidsbeginsel voor zover de machtiging voldoende nauwkeurig is omschreven en betrekking heeft op de tenuitvoerlegging van maatregelen waarvan de essentiële elementen voorafgaandelijk door de wetgever zijn vastgesteld.² Tot de essentiële elementen van de belasting behoren de

² Vaste rechtspraak van het Grondwettelijk Hof: zie bijvoorbeeld GwH 20 november 2019, nr. 188/2019, B.15.2.

matière imposable, la base d'imposition, le taux d'imposition et les éventuelles exonérations d'impôt³.

La disposition légale en projet relative à l'exonération de la taxe compensatoire des droits de succession doit par conséquent prévoir un régime qui énonce clairement selon quel(s) critère(s) il sera établi si un redevable réalise "principalement" ou non de telles opérations exemptées de la TVA.

Article 23

1. Selon l'exposé des motifs, l'article 23 de l'avant-projet apporte une modification à l'article 159 du Code des droits de succession afin d'éliminer tout doute quant à l'applicabilité de la disposition générale anti-abus dans le cadre de la taxe annuelle compensatoire des droits de succession.

2. Ces explications n'enlèvent rien au fait que, en tout cas en ce qui concerne cette taxe annuelle, l'application concrète de la disposition générale anti-abus dépend de la possibilité de pouvoir identifier "de manière suffisamment claire" les objectifs de la (des) disposition(s) relative(s) à cette taxe⁴. Les exemples formulés de manière plutôt vague dans l'exposé des motifs soulèvent des questions quant à la portée exacte de la disposition générale anti-abus dans le cadre de cette taxe annuelle et, dès lors, quant à sa compatibilité avec le principe de légalité consacré par les articles 170 et 172 de la Constitution, qui implique en effet que les éléments essentiels du régime fiscal en projet doivent être fixés dans la loi⁵.

3. Les auteurs de l'avant-projet seraient donc bien avisés de préciser davantage la portée de la disposition générale anti-abus dans le cadre de la taxe annuelle compensatoire des droits de succession.

Chapitre 2 – Mesure transitoire relative à l'article 156 du Code des droits de succession

Ce chapitre n'appelle aucune observation.

Chapitre 3 – Entrée en vigueur

Ce chapitre n'appelle aucune observation.

Titre 4 – Modifications du Code des droits d'enregistrement, d'hypothèque et de greffe relatives à des dispositions en matière de vente publique de biens meubles

³ C.C., 10 juillet 2014, n° 104/2014, B.6; C.C., 23 février 2017, n° 30/2017, B.11.

⁴ Voir C.C., 30 octobre 2013, n° 141/2013, B.21.2.

⁵ Voir aussi: l'avis C.E. 68.240/3 du 2 décembre 2020 sur un avant-projet devenu la loi du 17 février 2021 'portant introduction d'une taxe annuelle sur les comptes-titres', observations 18, 19.1 et 19.2 (*Doc. parl.*, Chambre, 2020-21, n° 55-1708/001, pp. 60-64).

aanwijzing van de belastingplichtigen, de belastbare materie, de heffingsgrondslag, de aanslagvoet en de eventuele belastingvrijstellingen.³

De ontworpen wetsbepaling inzake de vrijstelling van de taks tot vergoeding van de successierechten moet bijgevolg voorzien in een regeling die duidelijk maakt volgens welk criterium of welke criteria zal worden bepaald of een belastingplichtige al dan niet 'hoofdzakelijk' dergelijke van btw vrijgestelde handelingen verricht.

Artikel 23

1. Volgens de memorie van toelichting wordt door artikel 23 van het voorontwerp een wijziging aangebracht aan artikel 159 van het Wetboek der successierechten om iedere twijfel weg te nemen omtrent de toepasselijkheid van de algemene antimisbruikbepaling in het kader van de jaarlijkse taks tot vergoeding der successierechten.

2. Deze uitleg neemt niet weg dat, alvast wat betreft deze jaarlijkse taks, de concrete toepassing van de algemene antimisbruikbepaling staat of valt met de mogelijkheid om de doelstellingen van de bepaling(en) over die taks "op voldoende duidelijke wijze" te kunnen identificeren. De eerder vaag geformuleerde voorbeelden die in de memorie van toelichting worden gegeven, doen vragen rijzen naar de precieze draagwijdte van de algemene antimisbruikbepaling in het kader van deze jaarlijkse taks, en bijgevolg naar de verenigbaarheid ervan met het wettigheidsbeginsel vervat in de artikelen 170 en 172 van de Grondwet, dat immers inhoudt dat de essentiële elementen van de ontworpen fiscale regeling in de wet moeten worden bepaald.⁵

3. De stellers van het voorontwerp doen er dan ook goed aan om de draagwijdte van de algemene antimisbruikbepaling in het kader van de jaarlijkse taks tot vergoeding der successierechten nader te preciseren.

Hoofdstuk 2 – Overgangsmaatregel betreffende artikel 156 van het Wetboek der successierechten

Dit hoofdstuk geeft geen aanleiding tot opmerkingen.

Hoofdstuk 3 – Inwerkingtreding

Dit hoofdstuk geeft geen aanleiding tot opmerkingen.

Titel 4 – Wijziging van het Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten betreffende bepalingen inzake openbare verkoop van roerende goederen

³ GwH 10 juli 2014, nr. 104/2014, B.6; GwH 23 februari 2017, nr. 30/2017, B.11.

⁴ Zie GwH 30 oktober 2013, nr. 141/2013, B.21.2.

⁵ Zie ook: adv. RvS 68.240/3 van 2 december 2020 over een voorontwerp dat heeft geleid tot de wet van 17 februari 2021 'houdende de invoering van een jaarlijkse taks op de effectenrekeningen' opmerkingen 18, 19.1 en 19.2 (*Parl. St. Kamer* 2020-21, nr. 55-1708/001, 60-64).

Ce titre n'appelle aucune observation.

TITRE 5 – MODIFICATIONS RELATIVES AUX IMPÔTS SUR LES REVENUS

Chapitre Ier – Crédit d'impôt pour l'indemnité kilométrique vélo octroyée en application de la CCT n° 164

OBSERVATIONS GÉNÉRALES

1. Les articles 29 à 34 de l'avant-projet instaurent un crédit d'impôt pour les augmentations de l'indemnité kilométrique vélo accordée pour les déplacements entre le domicile et le lieu de travail au cours de la période du 1er mai 2023 au 31 décembre 2024 inclus. Un crédit d'impôt n'est prévu que pour une augmentation de l'indemnité vélo et non pour l'intégralité de ladite indemnité. Cette situation crée une inégalité de traitement entre les contribuables qui octroyaient déjà une indemnité vélo à leurs travailleurs, et qui de ce fait ne peuvent pas bénéficier d'un crédit d'impôt, et ceux qui n'octroyaient pas encore d'indemnité vélo à leurs travailleurs et qui peuvent quant à eux bénéficier dudit crédit.

2. Selon la jurisprudence de la Cour constitutionnelle, une différence de traitement n'est compatible avec le principe constitutionnel d'égalité et de non-discrimination que si cette différence repose sur un critère objectif et est raisonnablement justifiée. L'existence d'une telle justification doit s'apprécier en tenant compte du but et des effets de la mesure concernée ainsi que de la nature des principes en cause; le principe d'égalité et de non-discrimination est violé lorsqu'il n'existe pas de rapport raisonnable de proportionnalité entre les moyens employés et le but visé⁶.

3. Il ressort de l'exposé des motifs que le crédit d'impôt est instauré pour compenser les conséquences financières de l'introduction de l'indemnité kilométrique vélo obligatoire par la CCT n° 164. Vu que l'allocation vélo est nominalement incluse dans la norme salariale, une compensation temporaire des surcoûts est prévue. Aux termes de l'exposé des motifs, la mesure est "temporairement nécessaire, car il n'y a pas de marge pour les années à venir en raison de la loi sur la norme de compétitivité / la norme salariale".

Le délégué a fourni les explications suivantes concernant le régime en projet:

"Het voorgestelde belastingkrediet is de praktische invulling die de regering heeft gegeven aan de compensatiemaatregel die werd voorgelegd aan de sociale partners voor advies.

⁶ Jurisprudence constante de la Cour constitutionnelle. Voir par exemple: C.C., 17 juillet 2014, n° 107/2014, B.12; C.C., 25 septembre 2014, n° 141/2014, B.4.1; C.C., 30 avril 2015, n° 50/2015, B.16; C.C., 18 juin 2015, n° 91/2015, B.5.1; C.C., 16 juillet 2015, n° 104/2015, B.6; C.C., 16 juin 2016, n° 94/2016, B.3; C.C., 18 mai 2017, n° 60/2017, B.11; C.C., 15 juin 2017, n° 79/2017, B.3.1; C.C., 19 juillet 2017, n° 99/2017, B.11; C.C., 28 septembre 2017, n° 104/2017, B.8.

Deze titel geeft geen aanleiding tot opmerkingen.

TITEL 5 – WIJZIGINGEN BETREFFENDE DE INKOMSTENBELASTINGEN

Hoofdstuk 1 – Belastingkrediet voor de fietskilometervergoeding toegekend in toepassing van cao nr. 164

Algemene opmerkingen

1. De artikelen 29 tot 34 van het voorontwerp voeren een belastingkrediet in voor de verhogingen van de fietskilometervergoeding die wordt toegekend voor woon-werkverplaatsingen in de periode van 1 mei 2023 tot en met 31 december 2024. Er wordt enkel voorzien in een belastingkrediet voor een verhoging van de fietsvergoeding en niet voor de volledige fietsvergoeding. Hierdoor ontstaat een ongelijke behandeling van belastingplichtigen die reeds een fietsvergoeding toekenden aan hun werknemers, en daardoor niet kunnen genieten van een belastingkrediet, ten opzichte van belastingplichtigen die nog geen fietsvergoeding toekenden aan hun werknemers en wel van het belastingkrediet kunnen genieten.

2. Volgens de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof is een verschil in behandeling slechts verenigbaar met de grondwettelijke beginselen van gelijkheid en niet-discriminatie, wanneer dat verschil op een objectief criterium berust en het redelijk verantwoord is. Het bestaan van een dergelijke verantwoording moet worden beoordeeld, rekening houdend met het doel en de gevolgen van de betrokken maatregel en met de aard van de ter zake geldende beginselen; het beginsel van gelijkheid en niet-discriminatie is geschonden wanneer er geen redelijk verband van evenredigheid bestaat tussen de aangewende middelen en het beoogde doel.⁶

3. Uit de memorie van toelichting blijkt dat het belastingkrediet wordt ingevoerd om de financiële gevolgen van de invoering van de verplichte fietskilometervergoeding door de cao nr. 164 te compenseren. Aangezien de fietsvergoeding nominaal vervat zit in de loonnorm, wordt een tijdelijke compensatie van de bijkomende kosten beoogd. Luidens de memorie van toelichting is de maatregel "tijdelijk noodzakelijk, aangezien voor de voorliggende jaren geen marge is omwille van de competitiviteitsnorm/loonnormwet".

De gemachtigde verschaftte de volgende toelichting over de ontworpen regeling:

"Het voorgestelde belastingkrediet is de praktische invulling die de regering heeft gegeven aan de compensatiemaatregel die werd voorgelegd aan de sociale partners voor advies.

⁶ Vaste rechtspraak van het Grondwettelijk Hof. Zie bv.: GwH 17 juli 2014, nr. 107/2014, B.12; GwH 25 september 2014, nr. 141/2014, B.4.1; GwH 30 april 2015, nr. 50/2015, B.16; GwH 18 juni 2015, nr. 91/2015, B.5.1; GwH 16 juli 2015, nr. 104/2015, B.6; GwH 16 juni 2016, nr. 94/2016, B.3; GwH 18 mei 2017, nr. 60/2017, B.11; GwH 15 juni 2017, nr. 79/2017, B.3.1; GwH 19 juli 2017, nr. 99/2017, B.11; GwH 28 september 2017, nr. 104/2017, B.8.

Deze consultatie is gemotiveerd door het voorstel van resolutie tot veralgemening van de fietsvergoeding (doc 55K0685/006) dat werd goedgekeurd op 9 juli 2020 en door het regeerakkoord.

Om de toekenning van een fietsvergoeding mogelijk te maken voor alle werknemers in de privésector is de regering bereid gevonden om een tijdelijk belastingkrediet toe te kennen om de bijkomende kosten te compenseren *die het gevolg zijn van de suppletieve CAO die de sociale partners hebben gesloten*.

De CAO die de sociale partners hebben gesloten op 24 januari 2023 is suppletief. Wanneer sectoren of ondernemingen reeds voorzien in een specifieke fietsvergoeding, kunnen ze die ook behouden.

In het gemeenschappelijk advies van de Nationale Arbeidsraad en de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven van 24 januari 2023 met kenmerk 2.343/CRB 2023-0175 vragen de sociale partners dat het compensatiemechanisme de financiële impact van de veralgemening (en de verhoging) van de betaalde fietsvergoedingen compenseert.

Werkgevers en werknemers die een eigen sectoraal akkoord afgesloten hebben voor het toekennen van een fietsvergoeding, worden niet bezwaard met de verplichting uit de suppletieve CAO n° 164.

De vraag van de sociale partners kan begrepen worden door het feit dat de loonnorm voor 2023-2024 bindend werd vastgelegd via het koninklijk besluit van 13 mei 2023 tot uitvoering van artikel 7, § 1, van de wet van 26 juli 1996 tot bevordering van de werkgelegenheid en tot preventieve vrijwaring van het concurrentievermogen (*Belgisch Staatsblad* van 26 mei 2023).

De loonnorm werd vastgelegd op 0 %, waardoor een toekenning van een fietsvergoeding niet binnen de marge zou vallen.

Voordelen die in de voorgaande twee jaren werden toegekend mogen ook verder in de jaren 2023-2024 worden verleend (eventueel onder een andere vorm zolang de maximaal beschikbare marge niet wordt overschreden). Werkgevers die reeds een fietsvergoeding toekenden, bijvoorbeeld in navolging van een individuele overeenkomst, kunnen deze vergoeding blijven toekennen. Slechts het eventuele supplement, ten gevolge van de engagementen aangegaan in de suppletieve CAO, zou buiten de marge van de loonnorm vallen”.

4. Le délégué a encore apporté la précision complémentaire suivante:

“Het compenserend krediet is ontworpen met de bedoeling om tussen te komen in de meerkost voor werkgevers die rechtstreeks voortvloeit uit de veralgemening van de fietsvergoeding door cao n° 164. De compensatie wordt verantwoord omdat het gaat over een bijkomende verplichting die gevorderd of gestimuleerd werd door de wetgever en de regering terwijl sectorale akkoorden typisch vrij worden bepaald tussen werkgevers en werknemers.

Deze consultatie is gemotiveerd door het voorstel van resolutie tot veralgemening van de fietsvergoeding (doc 55K0685/006) dat werd goedgekeurd op 9 juli 2020 en door het regeerakkoord.

Om de toekenning van een fietsvergoeding mogelijk te maken voor alle werknemers in de privésector is de regering bereid gevonden om een tijdelijk belastingkrediet toe te kennen om de bijkomende kosten te compenseren *die het gevolg zijn van de suppletieve CAO die de sociale partners hebben gesloten*.

De CAO die de sociale partners hebben gesloten op 24 januari 2023 is suppletief. Wanneer sectoren of ondernemingen reeds voorzien in een specifieke fietsvergoeding, kunnen ze die ook behouden.

In het gemeenschappelijk advies van de Nationale Arbeidsraad en de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven van 24 januari 2023 met kenmerk 2.343/CRB 2023-0175 vragen de sociale partners dat het compensatiemechanisme de financiële impact van de veralgemening (en de verhoging) van de betaalde fietsvergoedingen compenseert.

Werkgevers en werknemers die een eigen sectoraal akkoord afgesloten hebben voor het toekennen van een fietsvergoeding, worden niet bezwaard met de verplichting uit de suppletieve CAO n° 164.

De vraag van de sociale partners kan begrepen worden door het feit dat de loonnorm voor 2023-2024 bindend werd vastgelegd via het koninklijk besluit van 13 mei 2023 tot uitvoering van artikel 7, § 1, van de wet van 26 juli 1996 tot bevordering van de werkgelegenheid en tot preventieve vrijwaring van het concurrentievermogen (*Belgisch Staatsblad* van 26 mei 2023).

De loonnorm werd vastgelegd op 0 %, waardoor een toekenning van een fietsvergoeding niet binnen de marge zou vallen.

Voordelen die in de voorgaande twee jaren werden toegekend mogen ook verder in de jaren 2023-2024 worden verleend (eventueel onder een andere vorm zolang de maximaal beschikbare marge niet wordt overschreden). Werkgevers die reeds een fietsvergoeding toekenden, bijvoorbeeld in navolging van een individuele overeenkomst, kunnen deze vergoeding blijven toekennen. Slechts het eventuele supplement, ten gevolge van de engagementen aangegaan in de suppletieve CAO, zou buiten de marge van de loonnorm vallen.”

4. De gemachtigde verstrekke nog de volgende bijkomende toelichting:

“Het compenserend krediet is ontworpen met de bedoeling om tussen te komen in de meerkost voor werkgevers die rechtstreeks voortvloeit uit de veralgemening van de fietsvergoeding door cao n° 164. De compensatie wordt verantwoord omdat het gaat over een bijkomende verplichting die gevorderd of gestimuleerd werd door de wetgever en de regering terwijl sectorale akkoorden typisch vrij worden bepaald tussen werkgevers en werknemers.

De werkgevers die onder CAO n° 164 vallen hebben geen keuze om deze kost al dan niet te dragen.

Het is niet noodzakelijk zo dat de werkgevers die de laagste, of geen, fietsvergoeding aanboden, ook noodzakelijk de slechtste leerlingen waren. Ook andere ondersteunende maatregelen ten voordele van fietsende werknemers zijn mogelijk zoals het ter beschikking stellen van fietsstallingen, het aanbieden van sociale voordelen zoals fluohesjes of het ter beschikking stellen van sanitaire voorzieningen en kleedruimtes voor pendelaars met de fiets.

De werkgevers die het grootste verschil tussen hun referentiefietsvergoeding en de opgelegde fietsvergoeding uit CAO n° 164 moeten betalen, dragen eveneens de grootste meerkost. Daaruit volgt de rechtvaardiging dat de zwaarste inspanning, ook recht geeft op een hogere compensatie”.

5. Par conséquent, le but du régime en projet et du crédit d'impôt est d'intervenir dans les coûts supplémentaires pour les employeurs qui résultent directement de la généralisation de l'indemnité vélo par la CCT n° 164.

De par le crédit d'impôt en projet, un avantage est accordé à l'employeur qui, le 1er juillet 2022, n'octroyait pas une indemnité vélo ou octroyait une indemnité vélo inférieure, tandis que l'employeur qui prévoyait déjà une indemnité vélo, ne bénéficie pas d'un avantage fiscal. Toutefois, le simple fait que cet avantage est accordé aux employeurs qui sont soumis (ou qui savent qu'ils seront soumis) à l'obligation d'accorder une indemnité vélo, ne justifie pas raisonnablement la distinction selon laquelle l'avantage est accordé uniquement pour l'augmentation de l'indemnité vélo. En effet, l'employeur qui accordait déjà une indemnité vélo (que ce soit ou non sur la base d'une CCT prévoyant l'octroi d'une indemnité spécifique pour les déplacements à vélo entre le domicile et le lieu de travail), satisfait tout autant à l'obligation découlant de la CCT n° 164, si ce n'est qu'il accorde depuis plus longtemps l'indemnité obligatoire en vertu de la CCT n° 164.

Le régime en projet a donc recours à un critère de distinction qui, s'il est objectif, ne repose pas sur un lien raisonnable de proportionnalité entre les moyens employés et le but poursuivi.

6. Il découle de ce qui précède qu'un crédit d'impôt pour l'augmentation de l'indemnité vélo pose problème au regard du principe d'égalité. À moins qu'un motif supplémentaire adéquat ne soit avancé pour justifier la différence de traitement qui découle du régime en projet, les dispositions en projet devront être fondamentalement remaniées.

Article 29

L'article 29, 4°, de l'avant-projet doit être complété par la date de l'arrêté royal rendant obligatoire la CCT n° 164, à savoir le 7 avril 2023.

De werkgevers die onder CAO n° 164 vallen hebben geen keuze om deze kost al dan niet te dragen.

Het is niet noodzakelijk zo dat de werkgevers die de laagste, of geen, fietsvergoeding aanboden, ook noodzakelijk de slechtste leerlingen waren. Ook andere ondersteunende maatregelen ten voordele van fietsende werknemers zijn mogelijk zoals het ter beschikking stellen van fietsstallingen, het aanbieden van sociale voordelen zoals fluohesjes of het ter beschikking stellen van sanitaire voorzieningen en kleedruimtes voor pendelaars met de fiets.

De werkgevers die het grootste verschil tussen hun referentiefietsvergoeding en de opgelegde fietsvergoeding uit CAO n° 164 moeten betalen, dragen eveneens de grootste meerkost. Daaruit volgt de rechtvaardiging dat de zwaarste inspanning, ook recht geeft op een hogere compensatie.”

5. Het doel van de ontworpen regeling en van het belastingkrediet bestaat er bijgevolg in tussen te komen in de meerkost voor werkgevers die rechtstreeks voortvloeit uit de veralgemening van de fietsvergoeding door cao nr. 164.

Door het ontworpen belastingkrediet wordt een voordeel toegekend aan de werkgever die op 1 juli 2022 nog geen of een lagere fietsvergoeding gaf, terwijl de werkgever die reeds in een fietsvergoeding voorzag geen fiscaal voordeel geniet. Het loutere feit dat dit voordeel wordt toegekend aan werkgevers die onderworpen zijn (of weten dat ze onderworpen zullen worden) aan de verplichting om een fietsvergoeding toe te kennen, vormt evenwel geen redelijke verantwoording voor het onderscheid waarbij het voordeel enkel wordt toegekend voor de verhoging van de fietsvergoeding. De werkgever die reeds een fietsvergoeding toekende (al dan niet op grond van een cao die voorziet in de toekenning van een specifieke vergoeding van woon-werkverkeer per fiets), voldoet immers evenzeer aan de verplichting die voortvloeit uit cao nr. 164, zij het dat hij al langer de vergoeding toekent die op grond van cao nr. 164 verplicht wordt.

De ontworpen regeling hanteert bijgevolg een criterium van onderscheid dat weliswaar objectief is, maar dat niet steunt op een redelijk verband van evenredigheid tussen de aangewende middelen en het beoogde doel.

6. Uit het voorgaande volgt dat een belastingkrediet voor de verhoging van de fietsvergoeding problematisch is in het licht van het gelijkheidsbeginsel. Tenzij voor de uit de ontworpen regeling voortvloeiende onderscheiden behandeling een bijkomende deugdelijke verantwoording wordt gegeven, zullen de ontworpen bepalingen grondig moeten worden herbekeken.

Artikel 29

Artikel 29, 4°, van het voorontwerp dient aangevuld te worden met de datum van het koninklijk besluit waarmee de cao nr. 164 bindend werd verklaard, namelijk 7 april 2023.

Article 30

Le renvoi au “paragraphe 3” dans l’article 30, § 1er, alinéa 2, 3°, de l’avant-projet, doit être un renvoi au “paragraphe 4”, comme l’a confirmé le délégué.

Chapitre 2 – Modifications concernant le budget mobilité

Ce chapitre n’appelle aucune observation.

Chapitre 3 – Modification de la loi-programme du 27 décembre 2021

Ce chapitre n’appelle aucune observation.

Chapitre 4 – Modifications diverses du Code des impôts sur les revenus 1992Article 50

1. L’article 185, § 2, alinéa 2, en projet, du Code des impôts sur les revenus 1992 (ci-après: CIR 92) dispose que les principes applicables en matière de prix de transfert à l’intention des entreprises multinationales et des administrations fiscales de l’OCDE (désignés ci-après par l’abréviation: principes TP), tels que révisés périodiquement, constituent un moyen d’interprétation pour le calcul de la base imposable pour deux sociétés faisant partie d’un groupe multinational de sociétés liées.

2. Le calcul de la base imposable pour les entreprises multinationales relève des éléments essentiels de l’impôt. En prescrivant les principes TP comme moyen d’interprétation, ceux-ci ont une incidence directe sur l’établissement de la base imposable.

Il résulte du principe de légalité en matière fiscale, consacré par les articles 170, § 1er, et 172, alinéa 2, de la Constitution, que le législateur doit fixer lui-même tous les éléments essentiels permettant de déterminer la dette d’impôt des contribuables, tels que la désignation des contribuables, la matière imposable, la base d’imposition, le taux d’imposition et les éventuelles exonérations d’impôt. Il s’ensuit que toute délégation relative à la détermination d’un des éléments essentiels de l’impôt est en principe inconstitutionnelle.

Toutefois, les dispositions constitutionnelles précitées ne vont pas jusqu’à obliger le législateur à régler lui-même chacun des aspects d’un impôt ou d’une exemption. L’attribution d’une compétence à une autre autorité n’est pas contraire au principe de légalité pour autant que la délégation soit définie de manière suffisamment précise et qu’elle porte sur l’exécution de mesures dont les éléments essentiels ont été fixés préalablement par le législateur⁷. Font partie des éléments essentiels de l’impôt, la désignation des contribuables, la

⁷ Jurisprudence constante de la Cour constitutionnelle: voir, par exemple, C.C., 20 novembre 2019, n° 188/2019, B.15.2.

Artikel 30

De verwijzing naar “paragraaf 3” in artikel 30, § 1, tweede lid, 3°, van het voorontwerp moet een verwijzing zijn naar “paragraaf 4”. Dit werd bevestigd door de gemachtigde.

Hoofdstuk 2 – Wijzigingen met betrekking tot het mobiliteitsbudget

Dit hoofdstuk geeft geen aanleiding tot opmerkingen.

Hoofdstuk 3 – Wijziging van de programmawet van 27 december 2021

Dit hoofdstuk geeft geen aanleiding tot opmerkingen.

Hoofdstuk 4 – Diverse wijzigingen van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992Artikel 50

1. Het ontworpen artikel 185, § 2, tweede lid, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 (hierna: WIB 92) bepaalt dat de OESO-richtlijnen inzake verrekenprijzen voor multinationale ondernemingen en belastingadministraties (hierna verkort: TP Guidelines), zoals die van tijd tot tijd worden herzien, een interpretatiemiddel vormen bij de berekening van de belastbare grondslag voor twee vennootschappen die deel uitmaken van een multinationale groep van verbonden vennootschappen.

2. De berekening van de belastbare grondslag voor multinationale ondernemingen behoort tot de essentiële elementen van de belasting. Door de TP Guidelines als interpretatiemiddel voor te schrijven hebben de TP Guidelines rechtstreekse impact op de vaststelling van de belastinggrondslag.

Uit het legaliteitsbeginsel inzake belastingen, neergelegd in de artikelen 170, § 1, en 172, tweede lid, van de Grondwet, vloeit voort dat de wetgever zelf alle wezenlijke elementen dient vast te stellen aan de hand waarvan de belastingschuld van de belastingplichtigen kan worden bepaald, zoals de aanwijzing van de belastingplichtigen, de belastbare materie, de heffingsgrondslag, de aanslagvoet en de eventuele belastingvrijstellingen. Daaruit volgt dat elke delegatie die betrekking heeft op het bepalen van één van de essentiële elementen van de belasting, in beginsel ongrondwettig is.

De voormelde grondwetsbepalingen gaan evenwel niet zover dat ze de wetgever ertoe zouden verplichten elk aspect van een belasting of van een vrijstelling zelf te regelen. Een aan een andere overheid verleende bevoegdheid is niet in strijd met het wettigheidsbeginsel voor zover de machtiging voldoende nauwkeurig is omschreven en betrekking heeft op de tenuitvoerlegging van maatregelen waarvan de essentiële elementen voorafgaandelijk door de wetgever zijn vastgesteld.⁷ Tot de essentiële elementen van de belasting behoren de

⁷ Vaste rechtspraak van het Grondwettelijk Hof: zie bijvoorbeeld GwH 20 november 2019, nr. 188/2019, B.15.2.

matière imposable, la base d'imposition, le taux d'imposition et les éventuelles exonérations d'impôt⁸.

3. Il a été demandé au délégué d'expliquer si la référence à ces principes TP, qui sont de temps à autre modifiés, se concilie avec le principe de légalité:

"[...]"

Het is van belang om eerst en vooral te duiden dat de beoogde wijziging in artikel 50 van het ontwerp, wijziging van artikel 185, § 2, WIB 92 louter tot doel heeft de huidige toepassing van artikel 185, § 2, WIB 92 te verduidelijken, en dit zowel voor nationale doeleinden als in het kader van Europese evaluaties, bijvoorbeeld inzake staatssteun. Aldus is het niet zo dat door de toevoeging via artikel 50 van het ontwerp er bijkomende delegaties worden verleend, noch dat bepaalde essentiële elementen van de belastbare basis niet langer bij wet worden geregeld.

Het feit dat dit louter een verduidelijking betreft kan verduidelijkt worden aan de hand van rechtspraak inzake de toepassing van de OESO-richtlijnen inzake verrekenprijzen. Zo leest men in het arrest van het Hof van Beroep van Gent van 8 juni 2021, nr. 2016/AR/455, het volgende:

In het licht hiervan is het de administratie toegelaten om de taxatie te baseren op de 1995 OESO TPG (die bovendien, zoals gezegd, louter een niet-bindend instrument zijn). Het is de administratie ook toegelaten om de taxatie te steunen op latere versies van de OESO TPG (zoals die van 2010), doch enkel in de mate deze nuttige verduidelijkingen bevatten, zonder verdere uitwerking, van de 1995 OESO TPG.

Ook na de beoogde wetswijziging blijven de essentiële elementen geregeld in artikel 185, § 2, eerste lid, WIB 92 (ongewijzigd). Het nieuwe artikel 185, § 2, tweede lid, WIB 92 regelt enkel ten aanzien van de tenuitvoerlegging waarop een taxatie gebaseerd op artikel 185, § 2, eerste lid, WIB 92 gebaseerd kan zijn. Bovendien geldt dat de OESO-richtlijnen inzake verrekenprijzen niet louter als verplichtingen rustend op de belastingplichtigen kunnen worden geïnterpreteerd, maar dat deze in de praktijk aanbevelingen zijn, voor zowel multinationale ondernemingen als voor fiscale administraties als voor fiscale rechters.

We zien overigens ook niet in hoe het legaliteitsbeginsel wel geschonden zou worden wanneer dit element opgenomen wordt in de wet, maar niet wanneer dit in de memorie van toelichting wordt opgenomen terwijl hieraan dezelfde draagwijdte geboden zou worden.

De opname in een memorie, wat reeds initieel gebeurde bij de wet van 21 juni 2004, komt niet tegemoet aan de rechtszekerheid die de wetgever wil bieden, hetgeen juist de reden is om een wettelijke verankering te voorzien. Hiervoor verwijzen we graag naar recente rechtsleer op Europees niveau dat stelt

⁸ C.C., 10 juillet 2014, n° 104/2014, B.6; C.C., 23 février 2017, n° 30/2017, B.11.

aanwijzing van de belastingplichtigen, de belastbare materie, de heffingsgrondslag, de aanslagvoet en de eventuele belastingvrijstellingen.⁸

3. Aan de gemachtigde werd gevraagd om toe te lichten of de verwijzing naar deze TP Guidelines welke van tijd tot tijd worden gewijzigd, verenigbaar is met het legaliteitsbeginsel:

"(...)"

Het is van belang om eerst en vooral te duiden dat de beoogde wijziging in artikel 50 van het ontwerp, wijziging van artikel 185, § 2, WIB 92 louter tot doel heeft de huidige toepassing van artikel 185, § 2, WIB 92 te verduidelijken, en dit zowel voor nationale doeleinden als in het kader van Europese evaluaties, bijvoorbeeld inzake staatssteun. Aldus is het niet zo dat door de toevoeging via artikel 50 van het ontwerp er bijkomende delegaties worden verleend, noch dat bepaalde essentiële elementen van de belastbare basis niet langer bij wet worden geregeld.

Het feit dat dit louter een verduidelijking betreft kan verduidelijkt worden aan de hand van rechtspraak inzake de toepassing van de OESO-richtlijnen inzake verrekenprijzen. Zo leest men in het arrest van het Hof van Beroep van Gent van 8 juni 2021, nr. 2016/AR/455, het volgende:

In het licht hiervan is het de administratie toegelaten om de taxatie te baseren op de 1995 OESO TPG (die bovendien, zoals gezegd, louter een niet-bindend instrument zijn). Het is de administratie ook toegelaten om de taxatie te steunen op latere versies van de OESO TPG (zoals die van 2010), doch enkel in de mate deze nuttige verduidelijkingen bevatten, zonder verdere uitwerking, van de 1995 OESO TPG.

Ook na de beoogde wetswijziging blijven de essentiële elementen geregeld in artikel 185, § 2, eerste lid, WIB 92 (ongewijzigd). Het nieuwe artikel 185, § 2, tweede lid, WIB 92 regelt enkel ten aanzien van de tenuitvoerlegging waarop een taxatie gebaseerd op artikel 185, § 2, eerste lid, WIB 92 gebaseerd kan zijn. Bovendien geldt dat de OESO-richtlijnen inzake verrekenprijzen niet louter als verplichtingen rustend op de belastingplichtigen kunnen worden geïnterpreteerd, maar dat deze in de praktijk aanbevelingen zijn, voor zowel multinationale ondernemingen als voor fiscale administraties als voor fiscale rechters.

We zien overigens ook niet in hoe het legaliteitsbeginsel wel geschonden zou worden wanneer dit element opgenomen wordt in de wet, maar niet wanneer dit in de memorie van toelichting wordt opgenomen terwijl hieraan dezelfde draagwijdte geboden zou worden.

De opname in een memorie, wat reeds initieel gebeurde bij de wet van 21 juni 2004, komt niet tegemoet aan de rechtszekerheid die de wetgever wil bieden, hetgeen juist de reden is om een wettelijke verankering te voorzien. Hiervoor verwijzen we graag naar recente rechtsleer op Europees niveau dat stelt

⁸ GwH 10 juli 2014, nr. 104/2014, B.6; GwH 23 februari 2017, nr. 30/2017, B.11.

(M. Massant, Fiscale rulings: Fiat-arrest streep door rekening EU-Commissie, Fiscoloog Internationaal 2022, 469, p. 5.)

Uit het arrest volgt ook dat, indien er in het nationaal recht geen zakelijkheidsbeginsel is opgenomen, de Commissie hier niet aan zal kunnen toetsen. Bovendien oordeelde het Hof dat de Commissie zich ook niet kan beroepen op de OESO-richtsnoeren inzake verrekenprijzen, als het nationale recht hier niet expliciet naar verwijst. Er kan namelijk geen rekening worden gehouden met parameters en regels die vreemd zijn aan het nationale belastingstelsel, tenzij daar uitdrukkelijk naar verwezen wordt of deze in het nationale recht zijn opgenomen (randnr. 96). Een andere benadering zou strijdig zijn met de Europeesrechtelijke erkende legaliteits- en rechtszekerheidsbeginselen.

Wanneer geen wettelijke verankering voorzien wordt, zou de fiscale administratie wel de OESO-richtlijnen inzake verrekenprijzen als referentiestelsel hanteren, maar zou bij een later Europees onderzoek dit niet ingeroepen kunnen worden bij gebreke van een expliciete verwijzing.

Er zijn trouwens ook verschillende legistieke precedents in onze dubbelbelastingverdragen, in verband met de interpretatie van verdragsbegrippen a.d.h.v. de OESO-Commentaar op het Modelverdrag (dus eveneens OESO richtlijnen). Bijvoorbeeld:

Protocol Litouwen, Estland, Letland:

Er is overeengekomen dat de uitdrukking 'inlichtingen omtrent ervaringen op het gebied van nijverheid, handel of wetenschap' dient te worden uitgelegd overeenkomstig de Commentaar op artikel 12, paragraaf 2 van het OESO-modelverdrag terzake van belastingen naar het inkomen en naar het vermogen.

Protocol San Marino, Macau:

De bepalingen van de Overeenkomst, die zijn opgesteld volgens de overeenstemmende bepalingen van het OESO-modelverdrag inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, worden in de regel geacht dezelfde betekenis te hebben als deze welke eraan gegeven wordt in de OESO-Commentaar ad hoc.

De instemmingswet die het verdrag goedkeurt staat dus toe dat de verdragsbepalingen worden uitgelegd aan de hand van de OESO richtlijnen, hetgeen een invloed heeft op de verdeling van de heffingsbevoegdheid en de bepaling van de grondslag van inwoners/niet-inwoners. De bedoeling van de instemmingswet is precies een wettelijke basis te geven aan het gebruik van de OESO-Commentaar door de Belgische fiscus en hoven. Hierbij had de Raad van State geen opmerkingen".

4. Cette réponse n'est pas convaincante.

Tout d'abord, le délégué a souligné que l'intention est que les principes TP ne soient pas un moyen d'interprétation obligatoire. Dans la mesure où telle est effectivement l'intention poursuivie par le législateur, une disposition législative est

(M. Massant, Fiscale rulings: Fiat-arrest streep door rekening EU-Commissie, Fiscoloog Internationaal 2022, 469, p. 5.)

Uit het arrest volgt ook dat, indien er in het nationaal recht geen zakelijkheidsbeginsel is opgenomen, de Commissie hier niet aan zal kunnen toetsen. Bovendien oordeelde het Hof dat de Commissie zich ook niet kan beroepen op de OESO-richtsnoeren inzake verrekenprijzen, als het nationale recht hier niet expliciet naar verwijst. Er kan namelijk geen rekening worden gehouden met parameters en regels die vreemd zijn aan het nationale belastingstelsel, tenzij daar uitdrukkelijk naar verwezen wordt of deze in het nationale recht zijn opgenomen (randnr. 96). Een andere benadering zou strijdig zijn met de Europeesrechtelijke erkende legaliteits- en rechtszekerheidsbeginselen.

Wanneer geen wettelijke verankering voorzien wordt, zou de fiscale administratie wel de OESO-richtlijnen inzake verrekenprijzen als referentiestelsel hanteren, maar zou bij een later Europees onderzoek dit niet ingeroepen kunnen worden bij gebreke van een expliciete verwijzing.

Er zijn trouwens ook verschillende legistieke precedents in onze dubbelbelastingverdragen, in verband met de interpretatie van verdragsbegrippen a.d.h.v. de OESO-Commentaar op het Modelverdrag (dus eveneens OESO richtlijnen). Bijvoorbeeld:

Protocol Litouwen, Estland, Letland:

Er is overeengekomen dat de uitdrukking 'inlichtingen omtrent ervaringen op het gebied van nijverheid, handel of wetenschap' dient te worden uitgelegd overeenkomstig de Commentaar op artikel 12, paragraaf 2 van het OESO-modelverdrag terzake van belastingen naar het inkomen en naar het vermogen.

Protocol San Marino, Macau:

De bepalingen van de Overeenkomst, die zijn opgesteld volgens de overeenstemmende bepalingen van het OESO-modelverdrag inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, worden in de regel geacht dezelfde betekenis te hebben als deze welke eraan gegeven wordt in de OESO-Commentaar ad hoc.

De instemmingswet die het verdrag goedkeurt staat dus toe dat de verdragsbepalingen worden uitgelegd aan de hand van de OESO richtlijnen, hetgeen een invloed heeft op de verdeling van de heffingsbevoegdheid en de bepaling van de grondslag van inwoners/niet-inwoners. De bedoeling van de instemmingswet is precies een wettelijke basis te geven aan het gebruik van de OESO-Commentaar door de Belgische fiscus en hoven. Hierbij had de Raad van State geen opmerkingen."

4. Dit antwoord overtuigt niet.

Vooreerst benadrukt de gemachtigde dat het de bedoeling is dat de TP Guidelines geen bindend interpretatiemiddel zijn. Voor zover dit inderdaad de bedoeling van de wetgever is, is

superflue. En effet, une simple recommandation non contraignante, ne requiert pas une disposition législative⁹.

Il ressort toutefois de la réponse du délégué (ainsi que du texte de l'avant-projet) que l'intention est d'employer les principes TP comme outil de référence obligatoire. Par conséquent, il n'est pas exclu que ces principes aient une incidence déterminante sur la base imposable, fixée à l'article 185, § 2, alinéa 2, en projet, CIR 92.

Par ailleurs, le délégué fait valoir que la modification de l'article 185, § 2, CIR 92 vise uniquement à clarifier l'application actuelle de l'article 185, § 2, CIR 92 et que la disposition en projet ne confère pas de délégations supplémentaires ni ne prévoit que certains éléments essentiels de la base imposable ne seraient plus réglés par la loi. Il ressort néanmoins du texte de l'avant-projet que l'article 185, § 2, alinéa 2, en projet, CIR 92 contient une référence *dynamique* aux principes TP ("[l]es principes applicables en matière de prix de transfert à l'intention des entreprises multinationales et des administrations fiscales de l'OCDE, tels que révisés périodiquement"). De ce fait, toute modification ultérieure des principes TP aura une incidence sur l'établissement de la base imposable et le législateur délègue l'établissement de la base imposable, au moins en partie, à un organisme international.

5. Il peut donc difficilement être soutenu que l'habilitation est définie de manière suffisamment précise et porte sur l'exécution de mesures dont les éléments essentiels, en particulier la base imposable, sont fixés préalablement par le législateur. En résumé, force est de conclure que la référence faite dans l'article 185, § 2, en projet, CIR 92 aux principes TP, telle qu'elle est expliquée par les auteurs de l'avant-projet, ne se concilie pas avec le principe de légalité en matière fiscale¹⁰.

6. Même à supposer que la référence aux principes TP doive être considérée comme une référence *statique*, il y a lieu de rappeler l'article 190 de la Constitution. Selon cet article, aucune loi, aucun arrêté ou règlement d'administration générale, provinciale ou communale, n'est obligatoire qu'après avoir été publié dans la forme déterminée par la loi. Pour s'y conformer, les principes TP eux-mêmes (ou au moins leurs dispositions pertinentes), lorsqu'ils sont utilisés comme moyen d'interprétation obligatoire, doivent être publiés *in extenso* au *Moniteur belge* conformément aux règles fixées en la matière.

⁹ Voir également l'arrêt de la Cour d'Appel de Gand du 8 juin 2021, n° 2016/AR/455 auquel se réfère le délégué et dont il ressort qu'il est permis à l'administration de baser sa taxation sur les Transfer Pricing Guidelines de l'OCDE de 1995 et qui confirme que les TPG OCDE ne sont qu'un simple instrument non contraignant; voir également A. VEGA, "International Governance through Soft Law: The Case of the OECD Transfer Pricing Guidelines", *TranState Working Paper*, n° 163, 21.

¹⁰ Dans le même sens: A. VEGA, "International Governance through Soft Law: The Case of the OECD Transfer Pricing Guidelines", *TranState Working Paper*, n° 163, 17 et J. CALDERÓN, "The OECD Transfer Pricing Guidelines as a Source of Tax Law: Is Globalization Reaching the Tax Law?", *Intertax*, 2007, vol. 35, n° 1, 25.

een wettelijke bepaling overbodig. Een loutere vrijblijvende aanbeveling hoeft immers niet in een wettelijke bepaling.⁹

Uit het antwoord van de gemachtigde (en uit de tekst van het voorontwerp) blijkt evenwel dat het de bedoeling is om de TP Guidelines als verplicht referentiemiddel te hanteren. Bijgevolg is het niet ondenkbaar dat deze richtlijnen een doorslaggevende weerslag hebben op de belastbare grondslag, zoals die wordt vastgesteld door het ontworpen artikel 185, § 2, tweede lid, WIB 92.

Daarnaast voert de gemachtigde aan dat de wijziging van artikel 185, § 2, WIB 92 louter tot doel heeft de huidige toepassing van artikel 185, § 2, WIB 92 te verduidelijken en dat door de ontworpen bepaling geen bijkomende delegaties worden verleend, noch dat bepaalde essentiële elementen van de belastbare basis niet langer bij wet worden geregeld. Uit de tekst van het voorontwerp blijkt niettemin dat het ontworpen artikel 185, § 2, tweede lid, WIB 92 een *dynamische* verwijzing naar de TP Guidelines bevat ("[d]e OESO-richtlijnen inzake verrekenprijzen voor multinationale ondernemingen en belastingadministraties zoals die van tijd tot tijd worden herzien"). Hierdoor zal ook elke toekomstige wijziging aan de TP Guidelines impact hebben op de vaststelling van de belastinggrondslag en delegeert de wetgever de vaststelling van de belastbare grondslag, minstens deels, aan een internationaal orgaan.

5. Er kan dan ook bezwaarlijk worden geopperd dat de machtiging voldoende nauwkeurig omschreven is en betrekking heeft op de tenuitvoerlegging van maatregelen waarvan de essentiële elementen, in het bijzonder de heffingsgrondslag, voorafgaandelijk door de wetgever zijn vastgesteld. Samengevat is het besluit dat de verwijzing in het ontworpen artikel 185, § 2, WIB 92 naar de TP Guidelines, zoals toegelicht door de stellers van het voorontwerp niet verenigbaar is met het fiscaal legaliteitsbeginsel.¹⁰

6. Zelfs in de veronderstelling dat de verwijzing naar de TP Guidelines moet worden beschouwd als een *statische* verwijzing, moet worden gewezen op artikel 190 van de Grondwet. Luidens dat artikel is geen wet, geen besluit of verordening van algemeen, provinciaal of gemeentelijk bestuur verbindend dan na te zijn bekendgemaakt in de vorm bij de wet bepaald. Om hieraan te voldoen dienen de TP Guidelines zelf (of minstens de relevante bepalingen ervan), wanneer ze worden gehanteerd als bindend interpretatiemiddel, *in extenso* in het *Belgisch Staatsblad* te worden bekendgemaakt overeenkomstig de ter zake vastgestelde regels.

⁹ Zie ook het arrest van het Hof van Beroep van Gent van 8 juni 2021, nr. 2016/AR/455 waarnaar de gemachtigde verwijst, waaruit blijkt dat het de administratie toegelaten is om de taxatie te baseren op de 1995 OESO TPG en waarin wordt bevestigd dat de OESO-richtlijnen een louter niet-bindend instrument zijn; zie ook A. VEGA, "International Governance through Soft Law: The Case of the OECD Transfer Pricing Guidelines", *TranState Working Paper*, nr. 163, 21.

¹⁰ In gelijke zin: A. VEGA, "International Governance through Soft Law: The Case of the OECD Transfer Pricing Guidelines", *TranState Working Paper*, nr. 163, 17 en J. CALDERÓN, "The OECD Transfer Pricing Guidelines as a Source of Tax Law: Is Globalization Reaching the Tax Law?", *Intertax*, 2007, vol. 35, n° 1, 25.

TITRE 6 – MODIFICATIONS RELATIVES AUX DOUANES ET ACCISES

Ce titre n'appelle aucune observation.

TITRE 7 – PROCÉDURE ET RECOUVREMENTChapitre 1er – Modifications du Code des impôts sur les revenus 1992Article 64

1. L'article 64 de l'avant-projet insère dans le CIR 92 un nouvel article 323/3. L'article 323/3, § 1er, en projet, CIR 92 dispose qu'un organisme visé à l'article 145³³, § 1er, alinéa 1er, 1° à 4° CIR 92, qui délivre une attestation en vue de l'obtention d'une réduction d'impôt pour une libéralité, communique annuellement à l'administration par voie électronique les données qui y sont relatives. Cette disposition a trait au traitement de données à caractère personnel. Conformément à l'article 22 de la Constitution, le respect du principe de légalité formelle s'applique à tout traitement de données à caractère personnel et, plus généralement, à toute ingérence dans le droit au respect de la vie privée. En réservant au législateur compétent le pouvoir de fixer dans quels cas et à quelles conditions il peut être porté atteinte au droit au respect de la vie privée, l'article 22 de la Constitution garantit à tout citoyen qu'aucune ingérence dans l'exercice de ce droit ne peut avoir lieu qu'en vertu de règles adoptées par une assemblée délibérante, démocratiquement élue. Une délégation à un autre pouvoir n'est toutefois pas contraire au principe de légalité, pour autant que l'habilitation soit définie de manière suffisamment précise et porte sur l'exécution de mesures dont les "éléments essentiels" sont fixés préalablement par le législateur¹¹.

Par conséquent, les "éléments essentiels" du traitement de données à caractère personnel doivent être fixés dans la loi elle-même. À cet égard, le Conseil d'État considère que, quelle que soit la matière concernée, constituent, en principe, des "éléments essentiels" les éléments suivants: 1°) les catégories de données traitées; 2°) les catégories de personnes concernées; 3°) la finalité poursuivie par le traitement; 4°) les catégories de personnes ayant accès aux données traitées; et 5°) le délai maximal de conservation des données¹².

2. Il ne ressort pas explicitement de l'article 323/3, § 1er, en projet, CIR 92 qui a accès aux données traitées. Le délégué a déclaré à ce sujet:

¹¹ Jurisprudence constante de la Cour constitutionnelle: voir notamment C.C., 18 mars 2010, n° 29/2010, B.16.1; C.C., 20 février 2020, n° 27/2020, B.17.

¹² Avis C.E. 68.936/AG du 7 avril 2021 sur un avant-projet devenu la loi du 14 août 2021 'relative aux mesures de police administrative lors d'une situation d'urgence épidémique', observation 101 (*Doc. parl.*, Chambre, 2020-21, n° 55-1951/001, p. 119). Voir également C.C., 10 mars 2022, n° 33/2022, B.13.1; C.C., 22 septembre 2022, n° 110/2022, B.11.2; C.C., 16 février 2023, n° 26/2023, B. 74.1; C.C., 17 mai 2023, n° 75/2023, B.55.2.1.

TITEL 6 – WIJZIGINGEN BETREFFENDE DOUANE EN ACCIJNZEN

Deze titel geeft geen aanleiding tot opmerkingen.

TITEL 7 – PROCEDURE EN INVORDERINGHoofdstuk 1 – Wijzigingen van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992Artikel 64

1. Artikel 64 van het voorontwerp voert in het WIB 92 een nieuw artikel 323/3 in. Het ontworpen artikel 323/3, § 1, WIB 92 bepaalt dat een instantie als bedoeld bij artikel 145³³, § 1, eerste lid, 1° tot 4°, WIB 92 die een attest aflevert met het oog op het bekomen van de belastingvermindering voor giften, de administratie jaarlijks elektronisch de gegevens meedeelt die daarop betrekking hebben. Deze bepaling heeft betrekking op de verwerking van persoonsgegevens. Krachtens artikel 22 van de Grondwet geldt voor elke verwerking van persoonsgegevens en, meer in het algemeen, voor elke inmenging in het recht op het privéleven, dat het formeel legaliteitsbeginsel dient te worden nageleefd. Doordat artikel 22 van de Grondwet aan de bevoegde wetgever de bevoegdheid voorbehoudt om vast te stellen in welke gevallen en onder welke voorwaarden afbreuk kan worden gedaan aan het recht op eerbiediging van het privéleven, waarborgt het aan elke burger dat geen enkele inmenging in dat recht kan plaatsvinden dan krachtens regels die zijn aangenomen door een democratisch verkozen beraadslagende vergadering. Een delegatie aan een andere macht is evenwel niet in strijd met het wettelijkheidsbeginsel voor zover de machtiging voldoende nauwkeurig is omschreven en betrekking heeft op de tenuitvoerlegging van maatregelen waarvan de "essentiële elementen" voorafgaandelijk door de wetgever vastgesteld zijn.¹¹

Bijgevolg moeten de 'essentiële elementen' van de verwerking van persoonsgegevens in de wet zelf worden vastgelegd. In dat verband is de afdeling Wetgeving van de Raad van State van oordeel dat ongeacht de aard van de betrokken aangelegenheid, de volgende elementen in beginsel 'essentiële elementen' uitmaken: 1°) de categorie van verwerkte gegevens; 2°) de categorie van betrokken personen; 3°) de met de verwerking nagestreefde doelstelling; 4°) de categorie van personen die toegang hebben tot de verwerkte gegevens; en 5°) de maximumtermijn voor het bewaren van de gegevens.¹²

2. Uit het ontworpen artikel 323/3, § 1, WIB 92 blijkt niet uitdrukkelijk wie toegang heeft tot de verwerkte gegevens. De gemachtigde verklaarde hierover:

¹¹ Vaste rechtspraak van het Grondwettelijk Hof: zie inzonderheid GwH 18 maart 2010, nr. 29/2010, B.16.1; GwH 20 februari 2020, nr. 27/2020, B.17.

¹² Adv.RvS 68.936/AV van 7 april 2021 over een voorontwerp dat heeft geleid tot de wet van 14 augustus 2021 'betreffende de maatregelen van bestuurlijke politie tijdens een epidemische noodsituatie', opmerking 101 (*Parl.St.* Kamer 2020-21, nr. 55-1951/001, 119). Zie ook GwH 10 maart 2022, nr. 33/2022, B.13.1; GwH 22 september 2022, nr. 110/2022, B.11.2; GwH 16 februari 2023, nr. 26/2023, B.74.1; GwH 17 mei 2023, nr. 75/2023, B.55.2.1.

“De fiscale fiches worden bij de FOD Financiën verzameld in de applicatie Belcotax, en kunnen in die applicatie ook geconsulteerd worden. Enkel de diensten die als taak hebben de vestiging en controle van de toegekende belastingvermindering in het kader van de directe belastingen, zullen deze gegevens kunnen consulteren en behandelen. Het betreft dezelfde diensten als deze die de fiscale fiches behandelen met betrekking tot de kinderopvang.

De personeelsleden van de bevoegde diensten hebben slechts toegang tot de dossiers, tot de gegevens en tot de elektronische applicaties in de mate dat die toegang toereikend, ter zake dienend en niet overmatig is ten aanzien van de uitvoering van de taken die hen zijn toevertrouwd. Het recht op toegang wordt individueel en persoonlijk verstrekt op basis van een profiel. Elke toegang tot dossiers, gegevens of applicaties maakt het voorwerp uit van een automatische registratie waarvan de inhoud en de bewaartermijn vastgesteld zijn in een intern reglement.”

La disposition en projet peut être admise pour autant que les personnes ayant accès aux données traitées se limitent aux membres du personnel de l'administration. Il est recommandé d'insérer cette explication dans l'exposé des motifs.

3. L'article 323/3, § 5, en projet, CIR 92 prévoit un délai maximal de conservation de dix ans. Il a été demandé au délégué de préciser pour quel motif il estime qu'un délai de conservation de dix ans est raisonnable:

“Met ingang van aanslagjaar 2023 werden de aanslagtermijnen in geval van complexe aangiften en fraude (resp. artikel 354 § 1 en § 2 WIB 92) en de bijhorende onderzoekstermijnen (art. 333 WIB 92) vastgesteld op 10 jaar. Om die reden werd ook de bewaarplicht van boeken en bescheiden voor belastingplichtigen vastgesteld op 10 jaar (artikels 315 en 315bis WIB 92). De 10-jarige termijn werd onder meer ingevoerd *‘om redenen van complexiteit en internationalisering, en met het oog op het creëren van ruimte voor overleg’*.

Omdat het voor de administratie noodzakelijk is om de betrokken belastingplichtige correct te kunnen identificeren gedurende de hele onderzoeks- en aanslagtermijn, dienen de identificatiegegevens bewaard te blijven gedurende deze hele termijn.”

On peut se rallier à cette explication.

Article 66

L'article 66 de l'avant-projet prévoit un délai d'introduction différent pour les contribuables non-résidents, personnes physiques (dans le délai indiqué sur le formulaire, avec un minimum d'un mois) et pour les contribuables résidents (au plus tard, le 15 juillet, avec un minimum d'un mois). Le délégué a été invité à justifier cette différence de traitement en ce qui concerne le délai d'introduction:

“De fiscale fiches worden bij de FOD Financiën verzameld in de applicatie Belcotax, en kunnen in die applicatie ook geconsulteerd worden. Enkel de diensten die als taak hebben de vestiging en controle van de toegekende belastingvermindering in het kader van de directe belastingen, zullen deze gegevens kunnen consulteren en behandelen. Het betreft dezelfde diensten als deze die de fiscale fiches behandelen met betrekking tot de kinderopvang.

De personeelsleden van de bevoegde diensten hebben slechts toegang tot de dossiers, tot de gegevens en tot de elektronische applicaties in de mate dat die toegang toereikend, ter zake dienend en niet overmatig is ten aanzien van de uitvoering van de taken die hen zijn toevertrouwd. Het recht op toegang wordt individueel en persoonlijk verstrekt op basis van een profiel. Elke toegang tot dossiers, gegevens of applicaties maakt het voorwerp uit van een automatische registratie waarvan de inhoud en de bewaartermijn vastgesteld zijn in een intern reglement.”

Voor zover de personen die toegang hebben tot de verwerkte gegevens beperkt zijn tot de personeelsleden van de administratie, kan met de ontworpen bepaling worden ingestemd. Het verdient aanbeveling deze toelichting op te nemen in de memorie van toelichting.

3. Het ontworpen artikel 323/3, § 5, WIB 92 voorziet in een maximale bewaartermijn van tien jaar. Aan de gemachtigde werd gevraagd om toe te lichten waarom een bewaartermijn van tien jaar volgens hem redelijk is:

“Met ingang van aanslagjaar 2023 werden de aanslagtermijnen in geval van complexe aangiften en fraude (resp. artikel 354 § 1 en § 2 WIB 92) en de bijhorende onderzoekstermijnen (art. 333 WIB 92) vastgesteld op **10 jaar**. Om die reden werd ook de bewaarplicht van boeken en bescheiden voor belastingplichtigen vastgesteld op 10 jaar (artikels 315 en 315bis WIB 92). De 10-jarige termijn werd onder meer ingevoerd *‘om redenen van complexiteit en internationalisering, en met het oog op het creëren van ruimte voor overleg’*.

Omdat het voor de administratie noodzakelijk is om de betrokken belastingplichtige correct te kunnen identificeren gedurende de hele onderzoeks- en aanslagtermijn, dienen de identificatiegegevens bewaard te blijven gedurende deze hele termijn.”

Met deze toelichting kan worden ingestemd.

Artikel 66

Artikel 66 van het voorontwerp voorziet in een verschillende indieningstermijn voor belastingplichtigen niet-inwoners natuurlijke personen (binnen de op het formulier aangegeven termijn, met een minimum van één maand) en voor belastingplichtigen inwoners (ten laatste 15 juli, met een minimum van één maand). Aan de gemachtigde werd gevraagd om dit verschil in behandeling wat betreft de indieningstermijn te verantwoorden:

“Voor dit wetsontwerp was de indieningstermijn (art. 308, § 1, WIB 92) voor zowel de inwoners als de niet-inwoners de termijn vermeld op het aangifteformulier. In de praktijk betekende dit voor een inwoner [dat] de aangifte rond 30/6 moest worden ingediend. Voor niet-inwoners worden de aangifteformulieren in de regel later verstuurd (en moeten ze bijgevolg later worden ingediend). De formulieren worden ook later bekendgemaakt. De aangiften BNI moesten in het verleden pas in het najaar worden ingediend. Aan dit principe wenst dit wetsontwerp niet te raken. Het bestaande verschil (in de praktijk, vroeger geen verschil in de formulering van de wet) inzake de indieningstermijnen blijft behouden (het gaat bovendien om een andere categorie van belastingplichtigen).”

Cette réponse suffit pour justifier la différence de traitement au regard du principe d'égalité.

Chapitre 2 – Modifications du Code de la taxe sur la valeur ajoutée

Article 86

L'article 86, alinéa 2, de l'avant-projet ne tient pas compte de l'hypothèse dans laquelle le fonctionnaire public reste en défaut d'envoyer un avis de vente publique. En effet, l'article 85 de l'avant-projet n'entrera pas en vigueur dans ce cas et la modification en projet sera partiellement sans objet. À la question de savoir si l'article 85 de l'avant-projet ne doit pas être rendu applicable à toutes les ventes publiques après le 1er janvier 2024, le délégué a fourni la réponse suivante:

“Akkoord met de opmerking. Voorstel om artikel 86, tweede lid als volgt te formuleren:

‘Artikel 85 is van toepassing voor alle situaties waarin een openbare ambtenaar een bericht van de openbare verkoop zou moeten versturen na 1 januari 2024 opdat zijn hoofdelijke aansprakelijkheid zou worden opgeheven.’”

Le délai prévu pour l'envoi de l'avis en question étant un délai minimal, antérieur au moment de la vente publique (d'au moins huit jours ouvrables avant la vente publique; délai qui est d'ailleurs modifié par l'article 85 de l'avant-projet), les auteurs de l'avant-projet seraient bien avisés de faire dépendre l'entrée en vigueur de l'article 85 d'une date déterminée, postérieure, à laquelle aura lieu la vente publique des biens meubles concernés. La sécurité juridique y gagnerait.

Chapitre 3 – Modification du Code des droits et taxes divers

Article 87

La phrase liminaire de l'article 87 de l'avant-projet doit être formulée comme suit: “Dans le titre XIV du livre II du Code des droits et taxes divers, il est ...”.

“Voor dit wetsontwerp was de indieningstermijn (art. 308, § 1, WIB 92) voor zowel de inwoners als de niet-inwoners de termijn vermeld op het aangifteformulier. In de praktijk betekende dit voor een inwoner [dat] de aangifte rond 30/6 moest worden ingediend. Voor niet-inwoners worden de aangifteformulieren in de regel later verstuurd (en moeten ze bijgevolg later worden ingediend). De formulieren worden ook later bekendgemaakt. De aangiften BNI moesten in het verleden pas in het najaar worden ingediend. Aan dit principe wenst dit wetsontwerp niet te raken. Het bestaande verschil (in de praktijk, vroeger geen verschil in de formulering van de wet) inzake de indieningstermijnen blijft behouden (het gaat bovendien om een andere categorie van belastingplichtigen).”

Dit antwoord volstaat als verantwoording voor het verschil in behandeling in het licht van het gelijkheidsbeginsel.

Hoofdstuk 2 – Wijzigingen van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde

Artikel 86

In artikel 86, tweede lid, van het voorontwerp wordt geen rekening gehouden met de hypothese waarin de openbare ambtenaar in gebreke blijft om een bericht van openbare verkoop te versturen. In die hypothese zal immers artikel 85 van het voorontwerp niet in werking treden en wordt de ontworpen wijziging deels zinledig. Op de vraag of artikel 85 van het voorontwerp niet van toepassing moet worden gemaakt op alle openbare verkopen na 1 januari 2024, antwoordde de gemachtigde als volgt:

“Akkoord met de opmerking. Voorstel om artikel 86, tweede lid als volgt te formuleren:

‘Artikel 85 is van toepassing voor alle situaties waarin een openbare ambtenaar een bericht van de openbare verkoop zou moeten versturen na 1 januari 2024 opdat zijn hoofdelijke aansprakelijkheid zou worden opgeheven.’”

Aangezien de termijn voor het versturen van het betrokken bericht een minimumtermijn is voorafgaandelijk aan het ogenblik van de openbare verkoop (van ten minste acht werkdagen voorafgaande aan de openbare verkoop; termijn die door artikel 85 van het voorontwerp overigens wordt gewijzigd), zouden de stellers van het voorontwerp er beter aan doen om de inwerkingtreding van artikel 85 te laten afhangen van een bepaalde, toekomstige datum waarop de openbare verkoop van de betrokken roerende goederen plaatsvindt. Dit zou de rechtszekerheid ten goede komen.

Hoofdstuk 3 – Wijzigingen van het Wetboek diverse rechten en taksen

Artikel 87

De inleidende zin van artikel 87 van het voorontwerp moet als volgt worden geformuleerd: “In titel XIV van boek II van het Wetboek diverse rechten en taksen wordt ...”.

Chapitre 4 – Adaptation de certains articles du Code de recouvrement amiable et forcé des créances fiscales et non fiscales suite à la modification de la notion du jour ouvrable dans le Code civil

Article 92

À l'article 92 de l'avant-projet, il convient de supprimer le segment de phrase "inséré par la loi du 13 avril 2019".

Chapitre 5 – Adaptation de certains articles de la loi-programme (I) du 29 mars 2012 suite à la modification de la notion de jour ouvrable dans le Code civil

Ce chapitre n'appelle aucune observation.

Chapitre 6 – Modifications à la loi du 30 juillet 2013 relative à la certification d'un système de caisse enregistreuse dans le secteur horeca

Ce chapitre n'appelle aucune observation.

Chapitre 7 – Dispositions relatives aux agents de l'administration du Service public fédéral Finances en charge de la perception et du recouvrement des créances fiscales et non fiscales, chargés de la perception

Article 100

L'article 100 de l'avant-projet accorde aux agents de l'administration du SPF Finances chargés de la perception et du recouvrement des créances fiscales et non fiscales un droit d'interpellation tant oral qu'écrit. Selon l'exposé des motifs, cette disposition constitue l'équivalent de l'article 75, alinéa 1er, du Code du recouvrement amiable et forcé des créances fiscales et non fiscales (ci-après: CRAF). L'exposé des motifs relatif à l'avant-projet précise que le droit de poser des questions est limité et ne peut pas aller plus loin que le strict nécessaire. L'article 100 de l'avant-projet dispose que seuls des "renseignements [...] pertinents et non excessifs" doivent être fournis. Il a été demandé au délégué si l'intention est de limiter le pouvoir d'investigation en ce sens que "les fonctionnaires chargés du recouvrement peuvent seulement procéder à l'application de leurs pouvoirs d'investigation qu'après épuisement des autres moyens dont ils disposent", comme le mentionne également l'exposé des motifs relatif au titre 4 du CRAF (*Doc. parl. Chambre, 2018-19, n° 54-3625/001, 88*).

Le délégué a répondu en ces termes:

"Inderdaad, net als de ambtenaren belast met de invordering kunnen de ambtenaren belast met de inning slechts overgaan tot hun onderzoeksbevoegdheden nadat alle andere middelen waarover zij beschikken uitgeput zijn. Ze zullen eerst moeten controleren of de gezochte inlichtingen zich niet reeds in een bestaand dossier of fiche binnen de eigen administratie of binnen een andere administratie bevinden alvorens over te gaan tot een verzoek om inlichtingen."

Hoofdstuk 4 – Aanpassingen van bepaalde artikelen van het Wetboek van de minnelijke en gedwongen invordering van fiscale en niet-fiscale schuldvorderingen naar aanleiding van de wijziging van het begrip werkdag in het Burgerlijk Wetboek

Artikel 92

In artikel 92 van het voorontwerp moet de zinsnede "ingevoegd bij de wet van 13 april 2019" worden geschrapt.

Hoofdstuk 5 – Aanpassing van bepaalde artikelen van de programmawet (I) van 29 maart 2012 naar aanleiding van [de] wijziging van het begrip werkdag in het Burgerlijk Wetboek

Dit hoofdstuk geeft geen aanleiding tot opmerkingen.

Hoofdstuk 6 – Wijzigingen aan de wet van 30 juli 2013 met betrekking tot de certificatie van een geregistreerd kassasysteem in de horecasector

Dit hoofdstuk geeft geen aanleiding tot opmerkingen.

Hoofdstuk 7 – Bepalingen eigen aan de ambtenaren van de administratie van de Federale Overheidsdienst Financiën belast met de inning en de invordering van de fiscale en de niet-fiscale schuldvorderingen, die belast zijn met de inning

Artikel 100

Artikel 100 van het voorontwerp kent aan de ambtenaren van de administratie van de FOD Financiën belast met de inning en de invordering van de fiscale en niet-fiscale schuldvorderingen zowel een mondeling als een schriftelijk vraagrecht toe. Volgens de memorie van toelichting vormt deze bepaling het equivalent van artikel 75, eerste lid, van het Wetboek van de minnelijke en gedwongen invordering van fiscale en niet-fiscale schuldvorderingen (hierna: WMGI). De memorie van toelichting bij het voorontwerp bepaalt dat het vraagrecht beperkt is en niet verder mag gaan dan strikt noodzakelijk is. Artikel 100 van het voorontwerp bepaalt dat enkel "ter zake dienende en niet overmatige inlichtingen" moeten worden verstrekt. Aan de gemachtigde werd gevraagd of het de bedoeling is om de onderzoeksbevoegdheid te beperken in die zin dat "de ambtenaren belast met de invordering slechts mogen overgaan tot de toepassing van hun onderzoeksbevoegdheden na uitputting van de andere middelen waarover ze beschikken", zoals ook vermeld staat in de memorie van toelichting bij titel 4 van het WMGI (*Parl.St. Kamer 2018-19, nr. 54-3625/001, 88*).

De gemachtigde antwoordde als volgt:

"Inderdaad, net als de ambtenaren belast met de invordering kunnen de ambtenaren belast met de inning slechts overgaan tot hun onderzoeksbevoegdheden nadat alle andere middelen waarover zij beschikken uitgeput zijn. Ze zullen eerst moeten controleren of de gezochte inlichtingen zich niet reeds in een bestaand dossier of fiche binnen de eigen administratie of binnen een andere administratie bevinden alvorens over te gaan tot een verzoek om inlichtingen."

Pareille restriction du pouvoir d'investigation devrait être intégrée dans la loi proprement dit¹³.

Article 102

Interrogé sur la raison pour laquelle il a été choisi de ne pas faire explicitement référence à la loi du 3 août 2012 'portant dispositions relatives aux traitements de données à caractère personnel réalisés par le Service public fédéral Finances dans le cadre de ses missions', comme tel a pourtant été le cas à l'article 78 du CRAF, le délégué a répondu ce qui suit:

"Zoals verduidelijkt in de memorie van toelichting moet het uitwisselen van gegevens uiteraard gebeuren overeenkomstig artikel 4 van de wet van 3 augustus 2012 houdende bepalingen betreffende de verwerking van persoonsgegevens door de Federale Overheidsdienst Financiën in het kader van zijn opdrachten. Echter is dat artikel ook zonder een expliciete toevoeging van toepassing waardoor die hier weggelaten is. Eventueel kan omwille van consistentie met de bepaling in het WMGI alsnog dit toegevoegd worden maar dat heeft dan weer als nadeel dat de al uitgebreide bepaling nog uitgebreider wordt."

On peut se rallier à la suggestion du délégué consistant à insérer la référence à l'article 4 de la loi du 3 août 2012.

Chapitre 8 – Modification de la loi du 29 mars 2018 visant à élargir les missions et à renforcer le rôle du service de conciliation fiscale

Ce chapitre n'appelle aucune observation.

TITRE 8 – INTRODUCTION DE LA NOTION DE "COMPTE D'ÉTAT" ET DÉFINITION ASSOCIÉE

Observations particulières

Article 109

L'article 109, 2° dispose qu'un compte d'État est notamment réservé

"[aux] organismes appartenant au secteur des administrations publiques selon le Système européen des comptes nationaux et régionaux dans l'Union européenne (SEC2010), à l'exclusion des autorités régionales, communautaires et municipales".

Interrogé quant à l'opportunité, si telle était bien l'intention, de viser plutôt directement les sous-secteurs S.1311 ["Administration centrale (à l'exclusion des administrations de sécurité sociale)"] et S.1314 ("Administrations de sécurité sociale") du Système

¹³ Avis C.E. 64.204/3 du 26 novembre 2018 sur un avant-projet de loi 'introduisant le Code du recouvrement amiable et forcé des créances fiscales et non fiscales', observation 64 (*Doc. parl.*, Chambre, 2018-19, n° 54-3625/002, 42).

Dergelijke beperking van de onderzoeksbevoegdheid zou in de wet zelf opgenomen moeten worden.¹³

Artikel 102

Op de vraag waarom ervoor werd geopteerd niet expliciet te verwijzen naar de wet van 3 augustus 2012 'houdende bepalingen betreffende de verwerking van persoonsgegevens door de Federale Overheidsdienst Financiën in het kader van zijn opdrachten', zoals dit wel gebeurt in artikel 78 WMGI, antwoordde de gemachtigde als volgt:

"Zoals verduidelijkt in de memorie van toelichting moet het uitwisselen van gegevens uiteraard gebeuren overeenkomstig artikel 4 van de wet van 3 augustus 2012 houdende bepalingen betreffende de verwerking van persoonsgegevens door de Federale Overheidsdienst Financiën in het kader van zijn opdrachten. Echter is dat artikel ook zonder een expliciete toevoeging van toepassing waardoor die hier weggelaten is. Eventueel kan omwille van consistentie met de bepaling in het WMGI alsnog dit toegevoegd worden maar dat heeft dan weer als nadeel dat de al uitgebreide bepaling nog uitgebreider wordt."

Met de suggestie van de gemachtigde tot opname van de verwijzing naar artikel 4 van de wet van 3 augustus 2012 kan worden ingestemd.

Hoofdstuk 8 – Wijziging van de wet van 29 maart 2018 tot uitbreiding van de opdrachten en versterking van de rol van de fiscale bemiddelingsdienst

Dit hoofdstuk geeft geen aanleiding tot opmerkingen.

TITEL 8 – INVOERING VAN HET BEGRIIP "STAATSREKENING" EN BIJHORENDE DEFINITIE

Bijzondere opmerkingen

Artikel 109

Luidens artikel 109, 2°, is een staatsrekening onder meer voorbehouden aan

"de organismen die behoren tot de sector overheid, overeenkomstig het Europees systeem van nationale en regionale rekeningen in de Europese Unie (ESR 2010), met uitzondering van de regionale, gemeenschaps- en gemeentelijke overheden."

Op de vraag of het, indien dat wel degelijk de bedoeling is, niet aangewezen zou zijn om veeleer rechtstreeks te verwijzen naar de subsectoren S.1311 ["Centrale overheid (met uitzondering van de socialezekerheidsfondsen)"] en S.1314 ("Socialezekerheidsfondsen") van het Europees systeem

¹³ Adv.RvS 64.204/3 van 26 november 2018 over een voorontwerp van wet tot 'invoering van het Wetboek van de minnelijke en gedwongen invordering van fiscale en niet-fiscale schuldvorderingen', opmerking 64 (*Parl.St.* Kamer 2018-19, nr. 54-3625/002, 42).

européen de comptes nationaux et régionaux SEC2010¹⁴, le délégué du ministre a répondu que

“[d]eze bepaling [...] in die zin aangepast [zal] worden:

‘2° de institutionele eenheden bedoeld in artikel 114 van de wet van 21 december 2013 houdende diverse fiscale en financiële bepalingen’”.

Le dispositif sera par conséquent modifié en ce sens dès lors qu'en effet l'article 114 de la loi du 21 décembre 2013 'portant des dispositions fiscales et financières diverses' dispose comme suit:

“Le présent Titre est applicable aux unités institutionnelles qui relèvent au niveau fédéral des sous-secteurs S1311 et S1314 aux termes du Système européen de comptes nationaux et régionaux (SEC), à l'exception de la Liste civile, des assemblées parlementaires, de la Cour constitutionnelle et de la Cour des Comptes. Sont concernées, les unités institutionnelles que l'Institut des Comptes Nationaux inscrit sur une liste avec les unités du secteur public et qu'il publie sur son site web”.

Il appartient à l'auteur de l'avant-projet de vérifier que les exceptions énoncées par cette dernière disposition sont bien pertinentes au regard de son intention.

Article 110

1. Tel qu'il est rédigé, l'article 110 manque de clarté.

Dans un souci de sécurité juridique, les éléments suivants seront ainsi précisés et clarifiés.

2.1. L'alinéa 1er dispose qu'

“[u]n compte d'État porte l'identifiant '679' et est attribué à une institution financière, telle qu'elle figure dans la liste de codes des institutions financières de la Banque nationale de Belgique”.

2.2. S'agissant de cet alinéa, l'Inspecteur des Finances a dans son avis observé ce qui suit:

“Het komt de Inspectie van financiën voor dat met deze definitie, elke rekening met '679' in haar cijfers, beschouwd zal worden als een staatsrekening. Het komt de Inspectie van financiën voor dat men beter moet definiëren waar die '679' staat, zijnde de eerste drie cijfers van een Belgisch rekeningnummer of het 5, 6 en 7e karakter van een Belgische Europees rekeningnummer?”.

¹⁴ Voir l'annexe A, chapitre 2, sous-titre “Les secteurs institutionnels” – “Administrations publiques (S.13)”, au règlement (UE) n° 549/2013 du Parlement européen et du Conseil du 21 mai 2013 ‘relatif au système européen des comptes nationaux et régionaux dans l'Union européenne’.

van nationale en regionale rekeningen ESR 2010,¹⁴ heeft de gemachtigde van de minister geantwoord dat

“[d]eze bepaling (...) in die zin aangepast [zal] worden:

‘2° de institutionele eenheden bedoeld in artikel 114 van de wet van 21 december 2013 houdende diverse fiscale en financiële bepalingen’”.

Het dispositief moet bijgevolg in die zin gewijzigd worden, aangezien artikel 114 van de wet van 21 december 2013 ‘houdende diverse fiscale en financiële bepalingen’ inderdaad als volgt luidt:

“Deze Titel is van toepassing op institutionele eenheden die op federaal niveau behoren tot de subsectoren S1311 en S1314 volgens de definities van het Europees Systeem van nationale en regionale rekeningen (ESR), met uitzondering van de Civiele lijst, de parlementaire vergaderingen, het Grondwettelijk Hof en het Rekenhof. Het betreft de institutionele eenheden die het Instituut voor de Nationale Rekeningen opneemt in een lijst met de eenheden van de publieke sector en publiceert op zijn website.”

De steller van het voorontwerp dient na te gaan of de in die laatste bepaling opgesomde uitzonderingen wel relevant zijn in het licht van zijn bedoeling.

Artikel 110

1. Zoals artikel 110 thans gesteld is, laat het aan duidelijkheid te wensen over.

Ter wille van de rechtszekerheid moeten de volgende elementen dan ook toegelicht en verduidelijkt worden.

2.1. Luidens het eerste lid

“[k]ent e]en staatsrekening (...) de identificatiecode '679' en is [ze] toegekend aan een financiële instelling, zoals opgenomen in de codelijst van financiële instellingen bij de Nationale Bank van België.”

2.2. Met betrekking tot dat lid heeft de inspecteur van Financiën in zijn advies het volgende opgemerkt:

“Het komt de Inspectie van financiën voor dat met deze definitie, elke rekening met '679' in haar cijfers, beschouwd zal worden als een staatsrekening. Het komt de Inspectie van financiën voor dat men beter moet definiëren waar die '679' staat, zijnde de eerste drie cijfers van een Belgisch rekeningnummer of het 5, 6 en 7^e karakter van een Belgische Europees rekeningnummer?”

¹⁴ Zie bijlage A, hoofdstuk 2, subtitel “Institutionele sectoren” – “Overheid (S.13)”, bij verordening (EU) Nr. 549/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 21 mei 2013 ‘betreffende het Europees systeem van nationale en regionale rekeningen in de Europese Unie’.

Interrogé à cet égard, le délégué du ministre a répondu que

“[d]e définition [als volgt] zal worden verfiind [...]: ‘Een staatsrekening kent de identificatiecode ‘679’, zijnde de eerste drie cijfers van een Belgisch rekeningnummer en is toegekend aan een financiële instelling, zoals opgenomen in de codelijst van financiële instellingen bij de Nationale Bank van België”.

Le dispositif sera par conséquent précisé en ce sens.

2.3. Interrogé sur la question de savoir ce qui était attribué à une institution financière – le compte d’État ou l’identifiant –, par qui ce compte ou cet identifiant était attribué et si l’institution financière visée à l’alinéa 1er était désignée par l’État conformément à l’article 109 ou s’il pouvait s’agir d’une autre institution financière, le délégué du ministre a fourni la réponse suivante:

“Na het voeren van een overheidsopdracht zal een financiële instelling belast worden met het beheer van de staatsrekeningen conform artikel 109. Deze instelling kan dus om de 5 jaar potentieel wijzigen. Vandaar het belang dat de staatsrekeningen behouden blijven, maar dat het beheer ervan overdraagbaar wordt. Nadat een financiële instelling belast wordt met deze taak, zal de Nationale Bank van België (NBB) de 679-prefix voor de periode van de overheidsopdracht toekennen aan die financiële instelling. Deze toekenning is een procedure die vandaag bij de NBB al van kracht is.

Het Secretariaat van de overeenkomsten kent de identificatiecodes toe aan de financiële instellingen die actief zijn op de Belgische markt. Aan deze lijst zijn de overeenstemmende BIC-codes, die door SWIFT zijn toegekend, toegevoegd. De gepubliceerde BIC-codes zijn gebaseerd op informatie uit het Belgische retail-betalverkeer en worden in het kader van het Secretariaat van de Overeenkomsten enkel indicatief vermeld.

Aangezien de identificatiecode integraal deel uitmaakt van het IBAN-nummer, houdt de overdracht van de identificatiecode ook automatisch de overdracht van het gehele IBAN-nummer in. Anders bestaat de kans dat om de 5 jaar alle rekeningnummers van de Staat moeten gewijzigd worden. Dit zou onwerkbaar zijn. Aldus wordt om redenen van continuïteit van de openbare dienst gekozen voor de kosteloze overdraagbaarheid van het gehele IBAN-nummer”.

Il semble se déduire de ces explications que l’alinéa 1er a pour objet d’imposer à la Banque nationale de Belgique d’attribuer l’identifiant “679” à l’institution financière désignée par l’État conformément à l’article 109 pour le temps de cette désignation, c’est-à-dire aussi longtemps que cette institution est chargée de gérer les comptes d’État.

Si telle est bien l’intention, le dispositif sera clarifié dans ce sens.

2.4. L’alinéa 1er fait référence à “la liste de codes des institutions financières de la Banque nationale de Belgique”, qui n’a pas, à l’heure actuelle, de fondement juridique.

Naar aanleiding van een vraag in dat verband heeft de gemachtigde van de minister geantwoord dat

“[d]e definitie [als volgt] zal worden verfiind (...): ‘Een staatsrekening kent de identificatiecode ‘679’, zijnde de eerste drie cijfers van een Belgisch rekeningnummer en is toegekend aan een financiële instelling, zoals opgenomen in de codelijst van financiële instellingen bij de Nationale Bank van België”.

Het dispositief moet bijgevolg in die zin verduidelijkt worden.

2.3. Op de vraag wat aan een financiële instelling toegekend wordt – de staatsrekening of het identificatienummer –, door wie die rekening of dat identificatienummer toegekend wordt en of de financiële instelling bedoeld in het eerste lid overeenkomstig artikel 109 door de Staat aangewezen wordt, dan wel of het om een andere financiële instelling kan gaan, heeft de gemachtigde van de minister het volgende geantwoord:

“Na het voeren van een overheidsopdracht zal een financiële instelling belast worden met het beheer van de staatsrekeningen conform artikel 109. Deze instelling kan dus om de 5 jaar potentieel wijzigen. Vandaar het belang dat de staatsrekeningen behouden blijven, maar dat het beheer ervan overdraagbaar wordt. Nadat een financiële instelling belast wordt met deze taak, zal de Nationale Bank van België (NBB) de 679-prefix voor de periode van de overheidsopdracht toekennen aan die financiële instelling. Deze toekenning is een procedure die vandaag bij de NBB al van kracht is.

Het Secretariaat van de overeenkomsten kent de identificatiecodes toe aan de financiële instellingen die actief zijn op de Belgische markt. Aan deze lijst zijn de overeenstemmende BIC-codes, die door SWIFT zijn toegekend, toegevoegd. De gepubliceerde BIC-codes zijn gebaseerd op informatie uit het Belgische retail-betalverkeer en worden in het kader van het Secretariaat van de Overeenkomsten enkel indicatief vermeld.

Aangezien de identificatiecode integraal deel uitmaakt van het IBAN-nummer, houdt de overdracht van de identificatiecode ook automatisch de overdracht van het gehele IBAN-nummer in. Anders bestaat de kans dat om de 5 jaar alle rekeningnummers van de Staat moeten gewijzigd worden. Dit zou onwerkbaar zijn. Aldus wordt om redenen van continuïteit van de openbare dienst gekozen voor de kosteloze overdraagbaarheid van het gehele IBAN-nummer”.

Uit die toelichting lijkt afgeleid te moeten worden dat het eerste lid ertoe strekt de Nationale Bank van België te verplichten om de identificatiecode “679” aan de door de Staat overeenkomstig artikel 109 aangewezen financiële instelling toe te kennen voor de duur van die aanwijzing, dit wil zeggen zolang die instelling belast is met het beheer van de staatsrekeningen.

Als dat wel degelijk de bedoeling is, moet het dispositief in die zin verduidelijkt worden.

2.4. In het eerste lid wordt verwezen naar “de codelijst van financiële instellingen bij de Nationale Bank van België”, waarvoor thans geen rechtsgrond voorhanden is.

Interrogé à cet égard, le délégué du ministre a répondu qu'il s'agissait de la liste annexée au "Protocole de coopération dans le domaine de l'informatique", conclu en 1970 entre la Banque nationale de Belgique et Febelfin:

"De wijzigingen doorheen de tijd en de lijst zijn beschikbaar op de website van de NBB NBB-website (onder Betalingen en Effecten/Protocolsecretariaat): <https://www.nbb.be/fr/paiements-et-titres/secretariat-des-protocoles-standards-de-paiements>".

Par conséquent, il sera veillé à ce que la référence à cette liste soit suffisamment identifiable et accessible.

3.1. L'alinéa 2 dispose comme suit:

"Cet identifiant est soumis au principe de transférabilité. C'est-à-dire qu'après l'exécution d'un marché public, le contractant doit transférer gratuitement le code d'identification au nouveau contractant après la durée du marché".

3.2. Interrogé sur la différence entre les réalités visées par les termes "après l'exécution du marché public" et "après la durée de ce marché" et, en l'absence de différence, quant à l'opportunité de supprimer les termes "après la durée de ce marché", le délégué du ministre a répondu que:

"Deze alinea zal [als volgt] aangepast worden [...]:

"Deze identificatiecode kent het principe van overdraagbaarheid. Dit wil zeggen dat de opdrachtnemer de identificatiecode na de duur van deze opdracht kosteloos dient over te dragen aan de nieuwe opdrachtnemer".

Le dispositif sera adapté en conséquence, l'expression "après l'expiration de la durée" pouvant toutefois avantageusement remplacer les mots "na de duur" ("après la durée").

3.3. Dans un texte normatif, il y a lieu d'éviter autant que possible des verbes tels que "devoir" dès lors que l'obligation découle déjà de la nature même de la réglementation.

À l'alinéa 2, les mots "doit transférer" seront par conséquent remplacés par le mot "transfère".

3.4. L'alinéa 2 sera rédigé sous la forme de phrases complètes, conformément aux bons usages linguistiques et aux règles de légistique.

4. L'alinéa 3 dispose comme suit:

"L'identifiant fait partie intégrante du numéro IBAN. Ainsi, seuls les numéros IBAN associés à un compte d'État sont également transférables gratuitement à l'institution financière qui gère actuellement les comptes d'État. Ceci pour des raisons de continuité du service public".

Naar aanleiding van een vraag in dat verband heeft de gemachtigde van de minister geantwoord dat het gaat om de lijst gevoegd bij de overeenkomst tot samenwerking op het gebied van de informatieverwerking die in 1970 afgesloten is tussen de Nationale Bank van België en Febelfin:

"De wijzigingen doorheen de tijd en de lijst zijn beschikbaar op de website van de NBB NBB-website (onder Betalingen en Effecten/Protocolsecretariaat): <https://www.nbb.be/nl/betalingen-en-effecten/secretariaat-van-de-overeenkomsten-betalingsstandaarden>".

Er moet bijgevolg op toegezien worden dat de verwijzing naar die lijst in voldoende mate kenbaar en toegankelijk is.

3.1. Het tweede lid luidt als volgt:

"Deze identificatiecode kent het principe van overdraagbaarheid. Dit wil zeggen dat na het voeren van een overheidsopdracht, de opdrachtnemer de identificatiecode na de duur van deze opdracht kosteloos dient over te dragen aan de nieuwe opdrachtnemer."

3.2. Gevraagd naar het verschil in betekenis tussen de woorden "na het voeren van een overheidsopdracht" en de woorden "na de duur van deze opdracht" en op de vraag of het, ingeval er geen verschil is, niet aangewezen is om de woorden "na de duur van deze opdracht" te schrappen, heeft de gemachtigde van de minister het volgende geantwoord:

"Deze alinea zal [als volgt] aangepast worden (...):

"Deze identificatiecode kent het principe van overdraagbaarheid. Dit wil zeggen dat de opdrachtnemer de identificatiecode na de duur van deze opdracht kosteloos dient over te dragen aan de nieuwe opdrachtnemer."

Het dispositief moet dienovereenkomstig aangepast worden, maar het zou goed zijn dat de woorden "na de duur" vervangen worden door de uitdrukking "na het verstrijken van de duur".

3.3. In een normatieve tekst dienen werkwoorden zoals "moeten" of "dienen" waar mogelijk vermeden te worden, omdat de verplichting reeds voortvloeit uit de aard zelf van de regelgeving.

In het tweede lid moeten de woorden "dient over te dragen" bijgevolg vervangen worden door het woord "overdraagt".

3.4. Overeenkomstig de regels inzake correct taalgebruik en de regels van de wetgevingstechniek moet het tweede lid uit volledige zinnen bestaan.

4. Het derde lid luidt als volgt:

"De identificatiecode maakt integraal deel uit van het IBAN-nummer. Aldus zijn enkel de IBAN-nummers die verbonden zijn aan een Staatsrekening, ook kosteloos overdraagbaar op de financiële instelling die op dat moment de Staatsrekeningen beheert. Dit om redenen van continuïteit van de openbare dienst."

Interrogé quant à ce qu'il fallait entendre par les adverbess "également" et "actuellement" (faut-il comprendre que l'obligation de transfert à titre gratuit au nouveau cocontractant s'applique aussi au numéro IBAN associé au compte d'État?), le délégué du ministre a répondu ce qui suit:

"Également" s'applique au fait que net zoals het identificatienummer ook het IBAN-nummer kosteloos overdraagbaar is.

Deze alinea zal aangepast worden als volgt:

'De identificatiecode maakt integraal deel uit van het IBAN-nummer. Aldus dient de opdrachtnemer het IBAN-nummer na de duur van deze opdracht kosteloos over te dragen aan de nieuwe opdrachtnemer, om redenen van continuïteit van de openbare dienst'.

Le dispositif sera adapté en conséquence.

5. L'article 110 sera revu à la lumière de l'ensemble de ces observations.

TITRE 9 – MODIFICATION DE LA LOI DU 17 JUILLET 2001 RELATIVE À L'AUTORISATION POUR LES SERVICES PUBLICS FÉDÉRAUX DE S'ASSOCIER EN VUE DE L'EXÉCUTION DE TRAVAUX RELATIFS À LA GESTION ET À LA SÉCURITÉ DE L'INFORMATION

Ce titre n'appelle aucune observation.

TITRE 10 – CONDITIONS DE L'OCTROI DE LA GARANTIE DE L'ÉTAT À INFRABEL

Article 112

1. Dans la phrase liminaire, il sera précisé que l'article 203 de la loi du 21 mars 1991 'portant réforme de certaines entreprises publiques économiques' a été inséré par l'arrêté royal du 14 juin 2004.

2. Interrogé quant à la portée des termes "banque multilatérale", le délégué du ministre a répondu que,

"[m]et een multilaterale bank wordt het volgende bedoelt: de Europese Investeringsbank of bij andere financiële instellingen, waaronder het Agentschap van de Schuld".

La définition suggérée ne permet pas d'appréhender les institutions visées de manière exhaustive. En particulier, la section de législation s'interroge sur ce que recouvrent précisément les "autres institutions financières" auxquelles se réfère le délégué du ministre.

Op de vraag wat verstaan moet worden onder het bijwoord "ook" en onder de uitdrukking "op dat moment" (dient daaronder verstaan te worden dat de verplichting van de kosteloze overdracht op de nieuwe medecontractant ook geldt voor het IBAN-nummer dat verbonden is aan de staatsrekening?), heeft de gemachtigde van de minister het volgende geantwoord:

"Également" s'applique au fait que net zoals het identificatienummer ook het IBAN-nummer kosteloos overdraagbaar is.

Deze alinea zal aangepast worden als volgt:

'De identificatiecode maakt integraal deel uit van het IBAN-nummer. Aldus dient de opdrachtnemer het IBAN-nummer na de duur van deze opdracht kosteloos over te dragen aan de nieuwe opdrachtnemer, om redenen van continuïteit van de openbare dienst'.

Het dispositief moet dienovereenkomstig aangepast worden.

5. Artikel 110 moet in het licht van al die opmerkingen herzien worden.

TITEL 9 – WIJZIGING VAN DE WET VAN 17 JULI 2001 BETREFFENDE DE MACHTIGING VOOR DE FEDERALE OVERHEIDSDIENSTEN OM ZICH TE VERENIGEN MET HET OOG OP DE UITVOERING VAN WERKZAAMHEDEN INZAKE INFORMATIEBEHEER EN INFORMATIEVEILIGHEID

Deze titel geeft geen aanleiding tot opmerkingen.

TITEL 10 – VOORWAARDEN VAN DE TOEKENNING VAN DE STAATSWAARBORG AAN INFRABEL

Artikel 112

1. In de inleidende zin moet gepreciseerd worden dat artikel 203 van de wet van 21 maart 1991 'betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven' ingevoegd is bij het koninklijk besluit van 14 juni 2004.

2. Naar aanleiding van een vraag over de draagwijdte van de woorden "multilaterale bank" heeft de gemachtigde van de minister het volgende geantwoord:

"[m]et een multilaterale bank wordt het volgende bedoelt: de Europese Investeringsbank of bij andere financiële instellingen, waaronder het Agentschap van de Schuld".

Op basis van de voorgestelde definitie kan niet uitgemaakt worden welke instellingen allemaal bedoeld worden. De afdeling Wetgeving vraagt zich meer bepaald af wat exact bedoeld wordt met de "andere financiële instellingen" waarnaar door de gemachtigde van de minister verwezen wordt.

Dans un souci de sécurité juridique, la notion de “banque multilatérale” sera définie avec davantage de précision dans le dispositif.

Ter wille van de rechtszekerheid moet het begrip “multilaterale bank” nauwkeuriger gedefinieerd worden in het dispositief.

Le greffier,

Esther CONTI

Le président,

Pierre VANDERNOOT

De griffier,

Esther CONTI

De voorzitter,

Pierre VANDERNOOT

Le greffier,

Annemie GOOSSENS

Le président,

Wouter PAS

De griffier,

Annemie GOOSSENS

De voorzitter,

Wouter PAS

AVIS DU CONSEIL D'ÉTAT
N° 74.571/3 DU 20 NOVEMBRE 2023 (II)

Le 29 septembre 2023, le Conseil d'État, section de législation, a été invité par le ministre des Finances à communiquer un avis dans un délai de trente jours, sur un avant-projet de loi 'portant des dispositions fiscales diverses'.

L'avant-projet a été examiné par la troisième chambre le 14 novembre 2023. La chambre était composée de Jeroen VAN NIEUWENHOVE, président de chambre, Koen MUYLLE et Elly VAN DE VELDE, conseillers d'État, Jan VELAERS et Bruno PEETERS, assesseurs, et Annemie GOOSSENS, greffier.

Les rapports ont été présentés par Dries VAN EECKHOUTTE, premier auditeur, et Lise VANDENHENDE, auditeur adjoint.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise de l'avis a été vérifiée sous le contrôle de Elly VAN DE VELDE, conseiller d'État.

L'avis, dont le texte suit, a été donné le 20 novembre 2023.

*

1. En application de l'article 84, § 3, alinéa 1er, des lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973, la section de législation a fait porter son examen essentiellement sur la compétence de l'auteur de l'acte, le fondement juridique¹⁵ et l'accomplissement des formalités prescrites.

*

FORMALITÉS

2. L'avant-projet de loi contient plusieurs dispositions qui concernent le traitement de données à caractère personnel. Il peut notamment être fait référence aux articles 179², § 2, alinéa 2, 125, § 1er, alinéa 1er, 166, § 1er, alinéa 1er, 179¹, alinéa 1er, 183octies, alinéa 1er, 187³, alinéa 1er, et 199, alinéa 1er, du Code des droits et taxes divers (ci-après: CDTD) (articles 4, 5, a), 7, 9, 11, 13 et 17 de l'avant-projet) (voir également l'observation 7).

L'article 36, paragraphe 4, du règlement (UE) 2016/679 du Parlement européen et du Conseil du 27 avril 2016 'relatif à la protection des personnes physiques à l'égard du traitement des données à caractère personnel et à la libre circulation de ces données, et abrogeant la directive 95/46/CE (règlement général sur la protection des données)', combiné avec l'article 57, paragraphe 1, c), et le considérant 96 de ce règlement, impose de consulter l'autorité de contrôle, en l'occurrence l'Autorité de protection des données visée dans la loi du 3 décembre 2017 'portant création de l'Autorité de protection des données', dans le cadre de l'élaboration d'une

¹⁵ S'agissant d'un avant-projet de loi, on entend par "fondement juridique" la conformité avec les normes supérieures.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE
NR. 74.571/3 VAN 20 NOVEMBER 2023 (II)

Op 29 september 2023 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de minister van Financiën verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een voorontwerp van wet 'houdende diverse fiscale bepalingen'.

Het voorontwerp is door de derde kamer onderzocht op 14 november 2023. De kamer was samengesteld uit Jeroen VAN NIEUWENHOVE, kamervoorzitter, Koen MUYLLE en Elly VAN DE VELDE, staatsraden, Jan VELAERS en Bruno PEETERS, assessoren, en Annemie GOOSSENS, griffier.

De verslagen zijn uitgebracht door Dries VAN EECKHOUTTE, eerste auditeur, en Lise VANDENHENDE, adjunct-auditeur.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van Elly VAN DE VELDE, staatsraad.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 20 november 2023.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving het onderzoek toegespitst op de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond¹⁵ alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

VORMVEREISTEN

2. Het voorontwerp van wet bevat verschillende bepalingen die betrekking hebben op de verwerking van persoonsgegevens. In het bijzonder kan worden verwezen naar de ontworpen artikelen 179², § 2, tweede lid, 125, § 1, eerste lid, 166, § 1, eerste lid, 179¹, eerste lid, 183octies, eerste lid, 187³, eerste lid, en 199, eerste lid, van het Wetboek diverse rechten en taksen (hierna: WDRT) (artikelen 4, 5, a), 7, 9, 11, 13 en 17 van het voorontwerp) (zie ook opmerking 7).

Artikel 36, lid 4, van verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 'betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming)', gelezen in samenhang met artikel 57, lid 1, c), en overweging 96 van die verordening, voorziet in een verplichting om de toezichthoudende autoriteit, in dit geval de Gegevensbeschermingsautoriteit bedoeld in de wet van 3 december 2017 'tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit', te raadplegen bij het opstellen

¹⁵ Aangezien het om een voorontwerp van wet gaat, wordt onder "rechtsgrond" de overeenstemming met de hogere rechtsnormen verstaan.

proposition de mesure législative devant être adoptée par un parlement national, ou d'une mesure réglementaire fondée sur une telle mesure législative, qui se rapporte au traitement. Il s'impose par conséquent de recueillir encore l'avis de l'Autorité de protection des données avant de déposer l'avant-projet à la Chambre des représentants.

Si l'accomplissement des formalités susmentionnées devait encore donner lieu à des modifications du texte soumis au Conseil d'État¹⁶, les dispositions modifiées ou ajoutées devraient être soumises à la section de législation, conformément à la prescription de l'article 3, § 1er, alinéa 1er, des lois sur le Conseil d'État.

Examen du texte

TITRE 1ER – DISPOSITION GÉNÉRALE

3. Ce titre n'appelle aucune observation.

TITRE 2 – MODIFICATIONS DU CODE DES DROITS ET TAXES DIVERS

Généralités

4. Les articles 3, 4 et 9 de l'avant-projet remplacent respectivement les articles 177, 3°, 179² et 179¹ du CDTD. Ces dispositions ont fait l'objet de modifications apportées par un avant-projet de loi 'portant des dispositions fiscales diverses', sur lequel le Conseil d'État, section de législation, a donné le 15 septembre 2023 l'avis 73.846/1/V-2/V¹⁷. Cet avant-projet de loi n'est pas encore été adopté au moment où le présent avis sur l'avant-projet de loi actuellement à l'examen est donné.

Les auteurs de l'avant-projet veilleront à ce que l'avant-projet de loi précité soit adopté et publié avant que les articles 3, 4 et 9 de l'avant-projet actuellement à l'examen soient adoptés.

5. Les articles 4, 5, 11, 13 et 17 de l'avant-projet actuellement à l'examen remplacent ou modifient respectivement les articles 179², 125, 183octies, 187³ et 199 du CDTD. Toutefois, ces dernières dispositions seront modifiées à partir du 1er janvier 2025, respectivement par les articles 134, 127, 136, 137 et 140 de la loi du 26 janvier 2021 'sur la dématérialisation des relations entre le Service Public Fédéral Finances, les citoyens, personnes morales et certains tiers, et modifiant différents codes fiscaux et lois fiscales'. Il faudrait dès lors ajouter à l'avant-projet une disposition visant à retirer les articles 127, 134, 136, 137 et 140 de la loi du 26 janvier 2021 afin d'éviter que les modifications apportées au CDTD par les articles 4, 5, 11, 13 et 17 de l'avant-projet soient annulées au 1er janvier 2025.

¹⁶ À savoir d'autres modifications que celles dont fait état le présent avis ou que celles visant à répondre aux observations formulées dans le présent avis.

¹⁷ *Doc. parl.*, Chambre, 2023-24, n° 55-3607/001.

van een voorstel voor een door een nationaal parlement vast te stellen wetgevingsmaatregel, of een daarop gebaseerde regelgevingsmaatregel in verband met verwerking. Het advies van de Gegevensbeschermingsautoriteit moet bijgevolg nog worden ingewonnen vooraleer het voorontwerp in de Kamer van volksvertegenwoordigers wordt ingediend.

Indien de aan de Raad van State voorgelegde tekst ten gevolge van het vervullen van de voornoemde vormvereiste nog wijzigingen zou ondergaan,¹⁶ moeten de gewijzigde of toegevoegde bepalingen, ter inachtneming van het voorschrift van artikel 3, § 1, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, aan de afdeling Wetgeving worden voorgelegd.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

TITEL 1 – ALGEMENE BEPALING

3. Deze titel geeft geen aanleiding tot opmerkingen.

TITEL 2 – WIJZIGING VAN HET WETBOEK DIVERSE RECHTEN EN TAKSEN

Algemeen

4. De artikelen 3, 4 en 9 van het voorontwerp vervangen respectievelijk de artikelen 177, 3°, 179² en 179¹ van het WDRT. Deze bepalingen maakten het voorwerp uit van wijzigingen door een voorontwerp van wet 'houdende diverse fiscale bepalingen', waarover de Raad van State, afdeling Wetgeving, advies 73.846/1/V-2/V heeft gegeven op 15 september 2023.¹⁷ Dat voorontwerp van wet is, op het ogenblik van het verstrekken van dit advies over het thans voorliggende voorontwerp van wet, nog niet aangenomen.

De stellers van het voorontwerp dienen erop toe te zien dat het voormelde voorontwerp van wet wordt aangenomen en bekendgemaakt vooraleer de artikelen 3, 4 en 9 van het thans voorliggende voorontwerp worden aangenomen.

5. De artikelen 4, 5, 11, 13 en 17 van het thans voorliggende voorontwerp vervangen of wijzigen respectievelijk de artikelen 179², 125, 183octies, 187³ en 199 van het WDRT. Deze laatste bepalingen worden evenwel met ingang van 1 januari 2025 gewijzigd door respectievelijk de artikelen 134, 127, 136, 137 en 140 van de wet van 26 januari 2021 'betreffende de dematerialisatie van de relaties tussen de Federale Overheidsdienst Financiën, de burgers, rechtspersonen en bepaalde derden en tot wijziging van diverse fiscale wetboeken en wetten'. Er zou aan het voorontwerp dan ook een bepaling moeten worden toegevoegd die ertoe strekt de artikelen 127, 134, 136, 137 en 140 van de wet van 26 januari 2021 in te trekken om te voorkomen dat de bij de artikelen 4, 5, 11, 13 en 17 van het voorontwerp ontworpen wijzigingen van het WDRT op 1 januari 2025 ongedaan zullen worden gemaakt.

¹⁶ Namelijk andere wijzigingen dan diegene waarvan in dit advies melding wordt gemaakt of wijzigingen die ertoe strekken tegemoet te komen aan hetgeen in dit advies wordt opgemerkt.

¹⁷ *Parl.St.* Kamer 2023-24, nr. 55-3607/001.

Chapitre 1er – Taxe sur les opérations de bourse

Article 2

6. À l'article 2, a), de l'avant-projet, on remplacera la première mention de la date du "13 mars 2016" par celle du "12 mai 2014".

Chapitre 2 – Taxe annuelle sur les opérations d'assurance

Article 4

7. L'article 179², § 2, alinéa 2, en projet, du CDTD dispose que la déclaration précise, "entre autres", le numéro d'entreprise pour les personnes morales, le numéro de registre national pour les personnes physiques, la période à laquelle la déclaration se rapporte, la base imposable, les exonérations et le solde dû.

Les mots "entre autres" apparaissent également dans la suite de l'avant-projet, comme aux articles 125, § 1er, alinéa 1er, 166, § 1er, alinéa 1er, 179¹, alinéa 1er, 183^{octies}, alinéa 1er, 187³, alinéa 1er, et 199, alinéa 1er, en projet (articles 5, a), 7, 9, 11, 13 et 17 de l'avant-projet).

Son attention ayant été attirée sur le fait que les éléments essentiels du traitement de données à caractère personnel doivent être fixés dans la loi elle-même, et que la catégorie des données traitées constitue un élément essentiel, le délégué a réagi en ces termes:

"We zullen de woorden 'onder meer' schrappen en het bijkomende persoonsgegeven 'adres van de belastingschuldige' toevoegen aan het wetboek.

Het is de bedoeling om de aangifteformulieren integraal te publiceren in het KB WDRT. In bijlage gaat een draft-versie van een geactualiseerd formulier".

Les adaptations du texte proposées peuvent être admises. À la lumière du projet de texte du formulaire de déclaration actualisé qui a été transmis, les auteurs de l'avant-projet seraient bien avisés de préciser également dans le CDTD (dans les dispositions en projet précitées du CDTD) que la déclaration mentionne le "nom" (et les autres données d'identification déjà mentionnées) "du contribuable et de son mandataire".

8. Invité à fournir des éclaircissements à propos de l'article 179², § 2, alinéa 5, en projet, du CDTD, le délégué a déclaré ce qui suit:

"Artikel 179², § 2, vijfde lid mag worden geschrapt omdat art. 204³ van toepassing is".

On peut se rallier à cette proposition.

Hoofdstuk 1 – Taks op de beursverrichtingen

Artikel 2

6. In artikel 2, a), van het voorontwerp dient de eerste vermelding van de datum "13 maart 2016" te worden vervangen door "12 mei 2014".

Hoofdstuk 2 – Jaarlijkse taks op de verzekeringsverrichtingen

Artikel 4

7. Het ontworpen artikel 179², § 2, tweede lid, van het WDRT bepaalt dat de aangifte "onder meer" het ondernemingsnummer in het geval van rechtspersonen, het rijksregisternummer in het geval van natuurlijk personen, de periode waarop de aangifte betrekking heeft, de belastbare basis, de vrijstellingen en het verschuldigde saldo vermeldt.

De woorden "onder meer" komen verder in het voorontwerp eveneens voor, zoals in de ontworpen artikelen 125, § 1, eerste lid, 166, § 1, eerste lid, 179¹, eerste lid, 183^{octies}, eerste lid, 187³, eerste lid, en 199, eerste lid (artikelen 5, a), 7, 9, 11, 13 en 17 van het voorontwerp).

Erop gewezen dat de essentiële elementen van de verwerking van persoonsgegevens in de wet zelf moeten worden vastgelegd, en dat de categorie van verwerkte gegevens een essentieel element is, reageerde de gemachtigde als volgt:

"We zullen de woorden 'onder meer' schrappen en het bijkomende persoonsgegeven 'adres van de belastingschuldige' toevoegen aan het wetboek.

Het is de bedoeling om de aangifteformulieren integraal te publiceren in het KB WDRT. In bijlage gaat een draft-versie van een geactualiseerd formulier."

Met de voorgestelde tekstaanpassingen kan worden ingestemd. In het licht van de overgemaakte ontwerpversie van het geactualiseerde aangifteformulier, doen de stellers van het voorontwerp er goed aan om in (de voormelde ontworpen bepalingen van) het WDRT ook te bepalen dat de aangifte de "naam" (en de andere al vermelde identificatiegegevens) "van de belastingplichtige en zijn lasthebber" vermeldt.

8. Om nadere toelichting gevraagd over het ontworpen artikel 179², § 2, vijfde lid, van het WDRT verklaarde de gemachtigde:

"Artikel 179², § 2, vijfde lid mag worden geschrapt omdat art. 204³ van toepassing is."

Met dit voorstel kan worden ingestemd.

Chapitre 3 – Modernisation des formulaires et des procédures de déclaration, de contrôle, d'imputation et de restitution pour les taxes reprises dans le Code des droits et taxes divers

Article 6

9. Invité à apporter des éclaircissements concernant l'article 6 de l'avant-projet, le délégué a déclaré que l'alinéa 3, en projet dans cette disposition, de l'article 136 du CDTD peut être supprimé. En effet, cette règle de droit est déjà contenue dans l'article 201^{37/2}, § 1er, alinéa 2, du CDTD, en projet à l'article 19.

On peut se rallier à cette proposition.

Article 9

10. La délégation au Roi figurant à l'article 179¹, alinéa 4, en projet, du CDTD (article 9 de l'avant-projet) doit être explicitée en précisant que sont visées, d'une part, la *déclaration* visée à l'alinéa 1er de l'article 179¹, en projet, du CDTD, et, d'autre part, la *déclaration ad hoc* visée à l'alinéa 3 de l'article 179¹, en projet, du CDTD.

Article 13

11. Dans la phrase liminaire de l'article 13 de l'avant-projet, la date du "13 juillet 2001" doit être remplacée par celle du "20 juillet 2000".

Article 14

12. L'article 14 de l'avant-projet modifie l'article 187⁴ du CDTD. Invité à fournir des précisions à ce sujet, le délégué a proposé de prévoir plutôt à l'article 14 un remplacement de l'article 187⁴, le nouvel article 187⁴ s'énonçant alors comme suit:

"Elke onnauwkeurigheid of weglating in de aangifte wordt gestraft met een boete gelijk aan vijf maal het ontdoken recht, zonder dat ze minder dan 250 euro mag bedragen".

On peut se rallier à cette proposition.

Article 19

13. Invité à apporter des éclaircissements quant à l'article 19 de l'avant-projet, le délégué a déclaré qu'il serait préférable de supprimer le segment de phrase "Sans préjudice des dispositions particulières du présent code," à l'article 201^{37/2}, § 1er, alinéa 1er, en projet, du CDTD, et de faire débiter l'alinéa 2 de ce paragraphe par le membre de phrase "Par dérogation à l'alinéa 1er,".

On peut se rallier à cette adaptation, à condition que le membre de phrase "Par dérogation à l'alinéa 1er," soit ainsi

Hoofdstuk 3 – Modernisering van de aangifte-, controle-, verreken- en teruggaveformulieren en -procedures voor de taken opgenomen in het Wetboek diverse rechten en taken

Artikel 6

9. Om nadere toelichting gevraagd over artikel 6 van het voorontwerp, verklaarde de gemachtigde dat het daarin ontworpen derde lid van artikel 136 van het WDRT kan worden geschrapt. Deze rechtsregel is immers al vervat in het bij artikel 19 ontworpen artikel 201^{37/2}, § 1, tweede lid, van het WDRT.

Met dit voorstel kan worden ingestemd.

Artikel 9

10. De delegatie aan de Koning in het ontworpen artikel 179¹, vierde lid, van het WDRT (artikel 9 van het voorontwerp), dient te worden verduidelijkt door te preciseren dat enerzijds de *aangifte* bedoeld in het eerste lid van het ontworpen artikel 179¹ van het WDRT en anderzijds de *ad hoc aangifte* bedoeld in het derde lid van het ontworpen artikel 179¹ van het WDRT worden bedoeld.

Artikel 13

11. In de inleidende zin van artikel 13 van het voorontwerp dient de datum van "13 juli 2001" te worden vervangen door "20 juli 2000".

Artikel 14

12. Artikel 14 van het voorontwerp wijzigt artikel 187⁴ van het WDRT. Hieromtrent om nadere toelichting gevraagd, stelde de gemachtigde voor om in artikel 14 eerder in een vervanging van artikel 187⁴ te voorzien, waarbij het nieuwe artikel 187⁴ als volgt zou luiden:

"Elke onnauwkeurigheid of weglating in de aangifte wordt gestraft met een boete gelijk aan vijf maal het ontdoken recht, zonder dat ze minder dan 250 euro mag bedragen."

Hiermee kan worden ingestemd.

Artikel 19

13. Om nadere toelichting gevraagd over artikel 19 van het voorontwerp, verduidelijkte de gemachtigde dat in het ontworpen artikel 201^{37/2}, § 1, eerste lid, van het WDRT de passage "Onverminderd de bijzondere bepalingen van dit wetboek," beter wordt geschrapt en dat het tweede lid van die paragraaf beter zou aanvangen met de zinsnede "In afwijking van het eerste lid,".

Met deze aanpassing kan worden ingestemd, met dien verstande dat de passage "In afwijking van het eerste lid,"

complété par le segment de phrase de l'avant-projet: "lorsque le fondement légal d'une taxe est contesté, seule une demande de restitution peut être introduite".

14. L'article 201^{37/2}, § 2, alinéa 1er, en projet, du CDTD doit préciser que sont visés les titres Ier, III, V, VIII et IX "du livre II" de ce code.

15. L'article 201^{37/2}, § 4, en projet, du CDTD fixe le délai dans lequel l'administration chargée de la constitution des droits doit se prononcer sur la *demande* de restitution de montants déclarés en excédent.

Invité à fournir des précisions sur le délai dans lequel *la restitution même* de l'impôt doit intervenir, le délégué a répondu en ces termes:

"De terugbetaling is impliciet opgenomen in artikel 204³, § 3, dat voorziet vanaf wanneer moratoriuminteressen verschuldigd zijn.

Moratoriuminteressen zijn dus vrij snel verschuldigd. De Staat heeft er belang bij de terugbetaling zo snel mogelijk uit te voeren".

Il est conseillé de reproduire explicitement dans le CDTD (dans les dispositions en projet du CDTD) le délai dans lequel la restitution de l'impôt déclaré en excédent doit intervenir. Les précisions apportées par le délégué doivent à tout le moins être intégrées dans l'exposé des motifs.

Article 21

16. Interrogé sur la finalité de la suppression de l'autorisation de l'administrateur général octroyée à l'agent chargé du contrôle, le délégué a répondu ce qui suit:

"Het doel is een vereenvoudiging van de procedure. In de praktijk is de bestaande procedure voor de inzage in de stukken vrij zwaar".

Il est conseillé de mentionner cette finalité dans l'exposé des motifs.

Article 22

17. L'article 22 de l'avant-projet dispose que les articles 5 à 19 de la loi dont l'adoption est envisagée, entrent en vigueur le 1er janvier 2028, et que le Roi peut prévoir une entrée en vigueur anticipée.

Invité à préciser cette délégation au Roi, le délégué a donné la réponse suivante:

"Deze datum loopt gelijktijdig met de datum van inwerkingtreding van de Digilexbis-reglementering. Er wordt overleg gepleegd met de belangengroepen van de belangrijkste

aldus wordt aangevuld met de zinsnede uit het voorontwerp: "kan, wanneer de wettelijke grondslag van een taks wordt betwist, alleen een verzoek tot teruggaaf worden ingediend".

14. In het ontworpen artikel 201^{37/2}, § 2, eerste lid, van het WDRT moet worden gepreciseerd dat de titels I, III, V, VIII en IX, "van boek II" van dat wetboek worden geïnviseerd.

15. In het ontworpen artikel 201^{37/2}, § 4, van het WDRT wordt de termijn bepaald waarin de administratie belast met de vestiging van de rechten zich over het *verzoek* tot terugbetaling van te veel aangegeven verschuldigde sommen moet uitspreken.

Om nadere toelichting gevraagd over de termijn waarbinnen de *terugbetaling zelf* van de belasting moet gebeuren, antwoordde de gemachtigde:

"De terugbetaling is impliciet opgenomen in artikel 204³, § 3, dat voorziet vanaf wanneer moratoriuminteressen verschuldigd zijn.

Moratoriuminteressen zijn dus vrij snel verschuldigd. De Staat heeft er belang bij de terugbetaling zo snel mogelijk uit te voeren."

Het is raadzaam om de termijn waarbinnen de terugbetaling van te veel aangegeven belasting dient te geschieden, expliciet in (de ontworpen bepalingen van) het WDRT op te nemen. Minstens dient de verduidelijking van de gemachtigde te worden opgenomen in de memorie van toelichting.

Artikel 21

16. Bevraagd over de bedoeling van de afschaffing van de machtiging van de administrateur-generaal aan de controlerende ambtenaar, antwoordde de gemachtigde het volgende:

"Het doel is een vereenvoudiging van de procedure. In de praktijk is de bestaande procedure voor de inzage in de stukken vrij zwaar."

Het is raadzaam deze bedoeling in de memorie van toelichting op te nemen.

Artikel 22

17. Artikel 22 van het voorontwerp bepaalt dat de artikelen 5 tot 19 van de aan te nemen wet in werking treden op 1 januari 2028, en dat de Koning in een vroegere inwerkingtreding kan voorzien.

Om nadere toelichting gevraagd over deze delegatie aan de Koning, antwoordde de gemachtigde als volgt:

"Deze datum loopt gelijktijdig met de datum van inwerkingtreding van de Digilexbis-reglementering. Er wordt overleg gepleegd met de belangengroepen van de belangrijkste

stakeholders zodat zij zich aan de nieuwe wetgeving kunnen aanpassen. Het is de bedoeling om zodra de stakeholders klaar zijn om de nodige informatie aan te leveren de Koning voor de specifieke doelgroep een inwerkingtreding voorziet”.

Si l'intention est d'instaurer une entrée en vigueur progressive pour différentes catégories de contribuables, cette entrée en vigueur différenciée par groupe cible devra alors être intégrée explicitement dans la délégation au Roi.

18. Compte tenu de la fréquence élevée des modifications auxquelles est soumise la législation fiscale, le Conseil d'État estime qu'une date ultime d'entrée en vigueur très reculée peut engendrer des problèmes pratiques, tels qu'ils se sont également posés avec la date ultime d'entrée en vigueur, reportée aussi loin dans le futur, de la loi du 26 janvier 2021 (voir l'observation 5).

TITRE 3 – MODIFICATION DE DIVERSES DISPOSITIONS LÉGALES RELATIVES AUX FORMALITÉS HYPOTHÉCAIRES

19. Ce titre n'appelle aucune observation.

TITRE 4 – MODIFICATION DE LA LOI DU 31 JUILLET 2023 PORTANT MODIFICATIONS DU CODE DES DROITS DE SUCCESSION ET DU CODE DES DROITS D'ENREGISTREMENT, D'HYPOTHÈQUE ET DE GREFFE RELATIVES À LA DÉLIVRANCE DE RENSEIGNEMENTS PAR LES FONCTIONNAIRES DE L'ADMINISTRATION GÉNÉRALE DE LA DOCUMENTATION PATRIMONIALE

20. L'attention des auteurs de l'avant-projet est attirée sur le fait que les dispositions modifiées par l'article 31 de l'avant-projet devront être adoptées et publiées au *Moniteur belge* au plus tard le 31 décembre 2023 et qu'elles devront être entrées en vigueur pour produire leurs effets.

À défaut, les dispositions modificatives visées auront épuisé leurs effets, sans qu'elles puissent encore être modifiées.

TITRE 5 – MODIFICATIONS RELATIVES AUX IMPÔTS SUR LES REVENUS

Chapitre 1er – Dispositions fiscales du Plan vélo

Section 1re – Modifications relatives à l'exonération de l'indemnité vélo et du vélo d'entreprise et relatives aux frais professionnels pour les déplacements domicile-lieu de travail en vélo

Article 32

21. L'article 32 de l'avant-projet modifie l'article 38, § 1er, alinéa 1er, 14°, du Code des impôts sur les revenus 1992 (ci-après: CIR 92) qui prévoit que l'indemnité vélo est exonérée si un certain nombre de conditions sont remplies. Ainsi, l'article 32, 1°, de l'avant-projet vise à limiter cette exonération pour les travailleurs ou les dirigeants d'entreprise dont les frais professionnels sont fixés forfaitairement conformément à l'article 51 du CIR 92.

stakeholders zodat zij zich aan de nieuwe wetgeving kunnen aanpassen. Het is de bedoeling om zodra de stakeholders klaar zijn om de nodige informatie aan te leveren de Koning voor de specifieke doelgroep een inwerkingtreding voorziet.”

Indien het de bedoeling is om een gefaseerde inwerkingtreding in te voeren voor verschillende categorieën van belastingplichtigen, dan moet deze gedifferentieerde inwerkingtreding per doelgroep uitdrukkelijk worden opgenomen in de delegatie aan de Koning.

18. Rekening houdend met het hoge tempo aan wijzigingen waaraan de fiscale wetgeving onderhevig is, is de Raad van State van oordeel dat een ver vooruitgeschoven uiterste datum van inwerkingtreding aanleiding kan geven tot praktische problemen, zoals die zich ook hebben voorgedaan met de even ver in de toekomst vooruitgeschoven uiterste datum van inwerkingtreding van de wet van 26 januari 2021 (zie opmerking 5).

TITEL 3 – WIJZIGING VAN DIVERSE WETTELIJKE BEPALINGEN MET BETREKKING TOT HYPOTHECAIRE FORMALITEITEN

19. Deze titel geeft geen aanleiding tot opmerkingen.

TITEL 4 – WIJZIGINGEN VAN DE WET VAN 31 JULI 2023 HOUDENDE WIJZIGING VAN HET WETBOEK DER SUCCESSIERECHTEN EN VAN HET WETBOEK DER REGISTRATIE-, HYPOTHEEK- EN GRIFFIERECHTEN BETREFFENDE DE AFLEVERING VAN INLICHTINGEN DOOR DE AMBTENAREN VAN DE ALGEMENE ADMINISTRATIE VAN DE PATRIMONIUMDOCUMENTATIE

20. De aandacht van de stellers van het voorontwerp wordt erop gevestigd dat de bij artikel 31 van het voorontwerp gewijzigde bepalingen ten laatste op 31 december 2023 zullen moeten zijn aangenomen en bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad* en zullen moeten zijn in werking getreden, opdat ze effect zouden hebben.

Bij gebreke hiervan zullen de geviseerde wijzigingsbepalingen uitwerking hebben gehad, zonder dat deze nog kunnen worden gewijzigd.

TITEL 5 – WIJZIGINGEN BETREFFENDE DE INKOMSTENBELASTINGEN

Hoofdstuk 1 – Fiscale bepalingen van het Fietsplan

Afdeling 1 – Wijzigingen met betrekking tot de vrijstelling van de fietsvergoeding en de bedrijfsfiets en met betrekking tot de beroepskosten voor verplaatsingen met de fiets in het kader van het woon-werkverkeer

Artikel 32

21. Artikel 32 van het voorontwerp wijzigt artikel 38, § 1, eerste lid, 14°, van het Wetboek van Inkomstenbelastingen 1992 (hierna: WIB 92) waarin wordt vastgesteld dat de fietsvergoeding wordt vrijgesteld wanneer aan een aantal voorwaarden is voldaan. Zo strekt artikel 32, 1°, van het voorontwerp ertoe deze vrijstelling te beperken voor werknemers of bedrijfsleiders wier beroepskosten overeenkomstig artikel 51 van het WIB 92 forfaitair worden bepaald.

Selon l'exposé des motifs, ce régime a notamment pour but de prévenir les abus. Invité à préciser davantage ce point, le délégué a répondu en ces termes:

“L'exonération ne peut plus être octroyée aux contribuables qui prouvent leurs frais réels pour éviter que ces derniers bénéficient à la fois d'une indemnité exonérée de la part de leur employeur censée couvrir les frais de déplacements domicile-lieu de travail en vélo, et qu'ils puissent de plus déduire les dépenses relatives à ces mêmes déplacements domicile-lieu de travail dans leurs frais professionnels réels. C'est le principe de base également appliqué depuis toujours au niveau des frais de déplacements visés à l'article 38, § 1er, 9°, CIR 92, en train ou en bus par exemple. L'indemnité vélo étant de plus en plus élevée, il devenait important de supprimer cette double exonération au niveau fiscal”.

Le délégué a également confirmé que les indemnités accordées pour les déplacements domicile-lieu de travail en cycle ne sont plus exonérées par le régime en projet lorsque les frais ne sont pas fixés forfaitairement, alors qu'elles le sont toutefois à l'heure actuelle:

“Ja, met dien verstande dat wie zijn werkelijke beroepskosten bewijst, de kosten voor woon-werkverkeer met de fiets kan inbrengen aan 0,35 euro/km, aangezien artikel 66*bis*, tweede lid, WIB 92 ook wordt aangepast aan de hogere vrijstelling.

Volgens de nieuwe regeling kan men niet én de vrijstelling van de tussenkomst van de werkgever genieten, én daarbovenop hetzelfde bedrag als forfait inbrengen bij het bewijzen van de werkelijke beroepskosten”.

Il ressort de la réponse du délégué que le régime en projet vise à abroger une différence de traitement entre, d'une part, les personnes qui justifient leurs frais professionnels réels (et qui pourraient bénéficier d'une exonération de l'indemnité vélo et, dans le cadre du régime des frais professionnels réels, d'une déduction forfaitaire à titre de frais professionnels pour les déplacements domicile-lieu de travail en vélo) et, d'autre part, les personnes qui recourent au régime forfaitaire pour leurs frais professionnels (et ne peuvent bénéficier que de l'exonération prévue à l'article 38, § 1er, alinéa 1er, 14°, du CIR 92).

Il est conseillé d'intégrer ces précisions et justifications dans l'exposé des motifs.

À la question de savoir pourquoi il n'a pas été opté pour un régime moins radical impliquant que les contribuables (travailleurs et dirigeants d'entreprise) qui justifient leurs frais professionnels réels peuvent également bénéficier d'une indemnité vélo fiscalement exonérée, dont le montant est

Volgens de memorie van toelichting heeft deze regeling onder meer tot doel om misbruiken te voorkomen. Gevraagd om dit nader toe te lichten, antwoordde de gemachtigde:

“L'exonération ne peut plus être octroyée aux contribuables qui prouvent leurs frais réels pour éviter que ces derniers bénéficient à la fois d'une indemnité exonérée de la part de leur employeur censée couvrir les frais de déplacements domicile-lieu de travail en vélo, et qu'ils puissent de plus déduire les dépenses relatives à ces mêmes déplacements domicile-lieu de travail dans leurs frais professionnels réels. C'est le principe de base également appliqué depuis toujours au niveau des frais de déplacements visés à l'article 38, § 1er, 9°, CIR 92, en train ou en bus par exemple. L'indemnité vélo étant de plus en plus élevée, il devenait important de supprimer cette double exonération au niveau fiscal”.

De gemachtigde bevestigde ook dat door de ontworpen regeling de vergoedingen voor woon-werkverkeer met een rijwiel niet meer vrijgesteld zijn wanneer de kosten niet forfaitair worden vastgesteld, terwijl zij nu wel vrijgesteld zijn:

“Ja, met dien verstande dat wie zijn werkelijke beroepskosten bewijst, de kosten voor woon-werkverkeer met de fiets kan inbrengen aan 0,35 euro/km, aangezien artikel 66*bis*, tweede lid, WIB 92 ook wordt aangepast aan de hogere vrijstelling.

Volgens de nieuwe regeling kan men niet én de vrijstelling van de tussenkomst van de werkgever genieten, én daarbovenop hetzelfde bedrag als forfait inbrengen bij het bewijzen van de werkelijke beroepskosten”.

Uit het antwoord van de gemachtigde blijkt dat de ontworpen regeling ertoe strekt een ongelijke behandeling tussen enerzijds personen die hun werkelijke beroepskosten bewijzen (en die zouden kunnen genieten van een vrijstelling van de fietsvergoeding en binnen het stelsel van de werkelijke beroepskosten van een forfaitaire aftrek als beroepskost voor woon-werkverkeer met de fiets) en anderzijds personen die voor hun beroepskosten beroep doen op de forfaitaire regeling (en slechts van de vrijstelling voorzien in artikel 38, § 1, eerste lid, 14°, van het WIB 92, kunnen genieten) op te heffen.

Het is raadzaam om deze verduidelijking en verantwoording op te nemen in de memorie van toelichting.

Op de vraag waarom niet is geopteerd voor een minder verregaande regeling die erin bestaat dat ook belastingplichtigen (werknemers en bedrijfsleiders) die hun werkelijke beroepskosten bewijzen een fiscaal vrijgestelde fietsvergoeding kunnen ontvangen, waarvan het bedrag in mindering wordt

déduit des frais professionnels réels qu'ils ont imputés¹⁸, le délégué a répondu ce qui suit:

“Als de belastingplichtige zijn beroepskosten bewijst, kan hij op grond van artikel 66*bis*, WIB 92 zijn verplaatsingen met de fiets inbrengen tegen het een forfait dat gelijk is aan de maximaal vrijstelbare kilometervergoeding (naast de mogelijkheid om de nog hogere werkelijke kost in rekening te brengen). Het maximum van 100 km. enkel voor de toepassing van artikel 66*bis* WIB 92 lijkt me voor verplaatsingen met de fiets niet echt relevant. De belastbare fietskilometervergoeding kan op die manier eigenlijk altijd op zijn minst worden geneutraliseerd.

Daarnaast draagt de voorgestelde wijziging bij aan een meer eenvormige behandeling van de verschillende vrijstellingen voor terugbetalingen van kosten woon-werkverkeer aangezien het wetsontwerp aansluit bij de algemene regel die reeds van toepassing is op de vrijstellingen voor terugbetalingen van kosten voor woon-werkverkeer met andere vervoersmodi (art. 38, § 1, 9°, WIB 92”).

Section 2 – Crédit d'impôt pour l'augmentation facultative de l'indemnité kilométrique vélo

Articles 38 à 42

22. Les articles 38 à 42 de l'avant-projet prévoient un crédit d'impôt pour l'augmentation facultative de l'indemnité kilométrique vélo que les employeurs accordent pour la période du 1er janvier 2024 au 31 décembre 2026 inclus. Un crédit d'impôt n'est prévu que pour une *augmentation* de l'indemnité vélo et non pour l'intégralité de ladite indemnité. Pour le calcul du crédit d'impôt, l'avant-projet ne tient compte que d'une indemnité kilométrique vélo de référence de 0,18 euro minimum. Selon l'exposé des motifs, “[c]e montant de 0,18 euro par kilomètre correspond au 5^{le} percentile des indemnités kilométriques vélo moyennes octroyées en 2022, sur base des chiffres les plus récents disponibles auprès du SPF Finances”. De ce fait, un employeur ne peut prétendre à un crédit d'impôt que pour l'augmentation supérieure à 0,18 euro, après indexation de celle-ci.

Il en résulte une inégalité de traitement entre les contribuables qui octroyaient déjà une indemnité vélo de plus de 0,18 euro à leurs travailleurs, et qui de ce fait peuvent bénéficier d'un crédit d'impôt inférieur, et ceux qui n'octroyaient pas encore d'indemnité vélo ou une indemnité vélo de 0,18 euro ou moins à leurs travailleurs.

Selon la jurisprudence de la Cour constitutionnelle, une différence de traitement ne peut se concilier avec les principes

¹⁸ Comparer avec la Circulaire 2021/C/20 du 26 février 2021 ‘relative aux interventions de l'employeur pour le télétravail’, n° 13: “Les bénéficiaires de remboursements de dépenses propres à l'employeur sont tenus, dans le cas où ils justifient leurs frais professionnels réels dans leur déclaration à l'impôt sur les revenus, de déduire ces indemnités forfaitaires de leurs frais professionnels réels, dans la mesure où ces indemnités se rapportent à ces frais”.

gebracht van de door hen in rekening gebrachte werkelijke beroepskosten,¹⁸ antwoordde de gemachtigde het volgende:

“Als de belastingplichtige zijn beroepskosten bewijst, kan hij op grond van artikel 66*bis*, WIB 92 zijn verplaatsingen met de fiets inbrengen tegen het een forfait dat gelijk is aan de maximaal vrijstelbare kilometervergoeding (naast de mogelijkheid om de nog hogere werkelijke kost in rekening te brengen). Het maximum van 100 km. enkel voor de toepassing van artikel 66*bis* WIB 92 lijkt me voor verplaatsingen met de fiets niet echt relevant. De belastbare fietskilometervergoeding kan op die manier eigenlijk altijd op zijn minst worden geneutraliseerd.

Daarnaast draagt de voorgestelde wijziging bij aan een meer eenvormige behandeling van de verschillende vrijstellingen voor terugbetalingen van kosten woon-werkverkeer aangezien het wetsontwerp aansluit bij de algemene regel die reeds van toepassing is op de vrijstellingen voor terugbetalingen van kosten voor woon-werkverkeer met andere vervoersmodi (art. 38, § 1, 9°, WIB 92”).

Afdeling 2 – Belastingkrediet voor de facultatieve verhoging van de fietskilometervergoeding

Artikelen 38 tot 42

22. De artikelen 38 tot 42 van het voorontwerp voorzien in een belastingkrediet voor de facultatieve verhoging van de fietskilometervergoeding die werkgevers toekennen voor de periode van 1 januari 2024 tot en met 31 december 2026. Er wordt enkel voorzien in een belastingkrediet voor een *verhoging* van de fietsvergoeding en niet voor de volledige fietsvergoeding. Voor de berekening van het belastingkrediet wordt in het voorontwerp enkel rekening gehouden met een referentiefietskilometervergoeding van minimaal 0,18 euro. Volgens de memorie van toelichting komt “[d]eze 0,18 euro per kilometer (...) overeen met het 5de percentiel van de gewogen fietsvergoedingen die werden toegekend in 2022, op basis van de meest recente gegevens die beschikbaar zijn bij de FOD Financiën”. Hierdoor maakt een werkgever slechts aanspraak op een belastingkrediet voor de verhoging boven 0,18 euro, nadat deze werd geïndexeerd.

Hierdoor ontstaat een ongelijke behandeling tussen belastingplichtigen die reeds een fietsvergoeding toekenden aan hun werknemers van meer dan 0,18 euro, en daardoor kunnen genieten van een belastingkrediet dat lager ligt, en belastingplichtigen die nog geen of een fietsvergoeding van 0,18 euro of minder toekenden aan hun werknemers.

Volgens de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof is een verschil in behandeling slechts verenigbaar met de grondwettelijke

¹⁸ Vergelijk met Circulaire 2021/C/20 van 26 februari 2021 ‘over tussenkomsten van de werkgever voor thuiswerk’, nr. 13: “De verkrijgers van de terugbetaling van eigen kosten van de werkgever zijn verplicht, in geval zij hun werkelijke beroepskosten bewijzen in hun aangifte in de inkomstenbelasting, deze forfaitaire vergoeding in mindering te brengen van hun bewezen beroepskosten en dit in de mate dat deze vergoedingen op hun bewezen beroepskosten betrekking hebben”.

constitutionnels d'égalité et de non-discrimination que si cette différence repose sur un critère objectif et si elle est raisonnablement justifiée. L'existence d'une telle justification doit s'apprécier en tenant compte du but et des effets de la mesure concernée ainsi que de la nature des principes en cause; le principe d'égalité et de non-discrimination est violé lorsqu'il n'existe pas de rapport raisonnable de proportionnalité entre les moyens employés et le but visé¹⁹. L'article 172 de la Constitution confirme l'applicabilité des règles constitutionnelles d'égalité et de non-discrimination (articles 10 et 11 de la Constitution) en matière d'impôts. Cette disposition constitue en effet une précision ou une application particulière du principe général d'égalité formulé à l'article 10 de la Constitution.

Il ressort de l'exposé des motifs que le crédit d'impôt est instauré afin d'encourager les employeurs à octroyer une indemnité kilométrique vélo.

Il a été demandé au délégué de préciser pourquoi un crédit d'impôt n'est prévu que pour l'augmentation de l'indemnité kilométrique vélo et pourquoi, selon lui, ce procédé est compatible avec le principe d'égalité:

"De fietsvergoeding is een terugbetaling van kosten eigen aan de werknemer aangezien zij een vergoeding is voor woon-werkverkeer. Enerzijds is de kost een motiverende factor of een beleidsinstrument voor werkgevers en de overheid (via de fiscale vrijstelling) om het gebruik van de fiets te stimuleren. Tegelijkertijd is er onlosmakelijk een element van kostenvergoeding mee gepaard.

De fietsvergoeding heeft zowel het doel om de kosten te vergoeden, als om een beloning te zijn voor het gebruik van de fiets voor woon-werkverkeer.

Het huidige bedrag van de fietsvergoeding werd vastgesteld in 2009 en geldt vanaf aanslagjaar 2010. Sindsdien is er een volledig nieuwe klasse van fiets bijgekomen (de speed pedelec) en is het gebruik van elektrische fietsen in het algemeen meer ingeburgerd geraakt. Deze fietsen zijn duurder in aankoop, en kosten dus meer. Fietsgebruik typeert zich ook door de hoge vaste kost van aanschaf en onderhoud. De variabele kosten zijn in verhouding laag.

Om daaraan tegemoet te komen, wordt de fiscale vrijstelling van de fietsvergoeding voor het eerst sinds AJ2010 verhoogd naar 0,35euro/km. Er wordt ook een jaarlijks vrijstellingsplafond voorzien, van 2.500 euro per jaar.

Aangezien de fiscale overheid niet kan tussenkomen in de onderhandelingen over de fietsvergoeding, kan zij enkel een motiverend beleid voeren. Dit doet zij door het introduceren

beginselen van gelijkheid en niet-discriminatie, wanneer dat verschil op een objectief criterium berust en het redelijk verantwoord is. Het bestaan van een dergelijke verantwoording moet worden beoordeeld, rekening houdend met het doel en de gevolgen van de betrokken maatregel en met de aard van de ter zake geldende beginselen; het beginsel van gelijkheid en niet-discriminatie is geschonden wanneer er geen redelijk verband van evenredigheid bestaat tussen de aangewende middelen en het beoogde doel.¹⁹ Bij artikel 172 van de Grondwet wordt de toepasselijkheid van de grondwettelijke regels van gelijkheid en van niet-discriminatie (artikelen 10 en 11 van de Grondwet) bevestigd in fiscale aangelegenheden. Deze bepaling is immers een precisering of een bijzondere toepassing van het in artikel 10 van de Grondwet algemeen geformuleerde gelijkheidsbeginsel.

Uit de memorie van toelichting blijkt dat het belastingkrediet wordt ingevoerd om werkgevers aan te sporen een fietskilometervergoeding toe te kennen.

Aan de gemachtigde werd gevraagd om toe te lichten waarom enkel voor de verhoging van de fietskilometervergoeding in een belastingkrediet wordt voorzien en waarom dit volgens hem verenigbaar is met het gelijkheidsbeginsel:

"De fietsvergoeding is een terugbetaling van kosten eigen aan de werknemer aangezien zij een vergoeding is voor woon-werkverkeer. Enerzijds is de kost een motiverende factor of een beleidsinstrument voor werkgevers en de overheid (via de fiscale vrijstelling) om het gebruik van de fiets te stimuleren. Tegelijkertijd is er onlosmakelijk een element van kostenvergoeding mee gepaard.

De fietsvergoeding heeft zowel het doel om de kosten te vergoeden, als om een beloning te zijn voor het gebruik van de fiets voor woon-werkverkeer.

Het huidige bedrag van de fietsvergoeding werd vastgesteld in 2009 en geldt vanaf aanslagjaar 2010. Sindsdien is er een volledig nieuwe klasse van fiets bijgekomen (de speed pedelec) en is het gebruik van elektrische fietsen in het algemeen meer ingeburgerd geraakt. Deze fietsen zijn duurder in aankoop, en kosten dus meer. Fietsgebruik typeert zich ook door de hoge vaste kost van aanschaf en onderhoud. De variabele kosten zijn in verhouding laag.

Om daaraan tegemoet te komen, wordt de fiscale vrijstelling van de fietsvergoeding voor het eerst sinds AJ2010 verhoogd naar 0,35euro/km. Er wordt ook een jaarlijks vrijstellingsplafond voorzien, van 2.500 euro per jaar.

Aangezien de fiscale overheid niet kan tussenkomen in de onderhandelingen over de fietsvergoeding, kan zij enkel een motiverend beleid voeren. Dit doet zij door het introduceren

¹⁹ Jurisprudence constante de la Cour constitutionnelle. Voir par exemple: C.C., 17 juillet 2014, n° 107/2014, B.12; C.C., 25 septembre 2014, n° 141/2014, B.4.1; C.C., 30 avril 2015, n° 50/2015, B.16; C.C., 18 juin 2015, n° 91/2015, B.5.1; C.C., 16 juillet 2015, n° 104/2015, B.6; C.C., 16 juin 2016, n° 94/2016, B.3; C.C., 18 mai 2017, n° 60/2017, B.11; C.C., 15 juin 2017, n° 79/2017, B.3.1; C.C., 19 juillet 2017, n° 99/2017, B.11; C.C., 28 septembre 2017, n° 104/2017, B.8.

¹⁹ Vaste rechtspraak van het Grondwettelijk Hof. Zie bv.: GwH 17 juli 2014, nr. 107/2014, B.12; GwH 25 september 2014, nr. 141/2014, B.4.1; GwH 30 april 2015, nr. 50/2015, B.16; GwH 18 juni 2015, nr. 91/2015, B.5.1; GwH 16 juli 2015, nr. 104/2015, B.6; GwH 16 juni 2016, nr. 94/2016, B.3; GwH 18 mei 2017, nr. 60/2017, B.11; GwH 15 juni 2017, nr. 79/2017, B.3.1; GwH 19 juli 2017, nr. 99/2017, B.11; GwH 28 september 2017, nr. 104/2017, B.8.

van een tijdelijk belastingkrediet voor de facultatieve verhoging van de fietsvergoeding.

Het krediet moet werkgevers en werknemers motiveren om een stap te zetten. Een belastingkrediet dat zou gelden zonder de voorwaarde van een verhoging van de fietsvergoeding helpt dat doel niet te bereiken.

Tenslotte houdt de overheid rekening met het feit dat de loonnorm voor 2024 vastgelegd is op 0 %, waardoor een verhoging van het fiscaal maximumbedrag maar zinvol is indien werkgevers een aparte compensatie krijgen voor de inspanning die zij wensen te leveren. Aangezien de loonnorm niet op 0 % zal blijven in volgende jaren en omwille van het feit dat sociale partners voor 2027 ook via sociale onderhandelingen beslissingen kunnen nemen om de fietsvergoeding binnen hun sector in regel te brengen met de loonnormwet werd er gekozen voor een belastingkrediet dat afloopt na 31 december 2026.

Publieke overheden die hun verloningsvoorwaarden vastleggen in een rechtspositieregeling vallen niet onder de loonnormwet, voor hen is er geen directe aanleiding om hun verloningspolitiek te faciliteren”.

Par conséquent, le but du régime en projet et du crédit d'impôt est de motiver les employeurs et les travailleurs à introduire une augmentation facultative de l'indemnité vélo. Le régime en projet poursuit donc un objectif légitime. Compte tenu du fait que le crédit d'impôt n'est accordé que pour le montant excédant l'indemnité kilométrique vélo de référence (indexée) de 0,18 euro et est limité à 0,05 euro par kilomètre, on peut également affirmer que le régime en projet a recours à un critère de distinction qui est objectif et qui repose sur un lien raisonnable de proportionnalité entre les moyens employés et le but poursuivi²⁰.

Chapitre 2 – Modifications concernant les ressources nettes des enfants

Intitulé

23. Le chapitre 2 du titre 5 de l'avant-projet concerne notamment l'abrogation du régime de transfert prévu à l'article 140, alinéa 2, du CIR 92 (article 43 de l'avant-projet). Ce régime concerne toutefois les “personnes à charge”, et par conséquent pas uniquement les “enfants”. C'est pourquoi il est conseillé de généraliser l'intitulé de ce chapitre comme suit: “Modifications concernant les ressources nettes des personnes à charge”.

²⁰ Comparer avec l'avis C.E. 73.846/1/V-2/V du 15 septembre 2023, observations 4 et 6, qui a observé à propos d'un crédit d'impôt temporaire analogue qu'un crédit d'impôt qui se limite à l'augmentation de l'indemnité vélo pose problème au regard du principe d'égalité.

van een tijdelijk belastingkrediet voor de facultatieve verhoging van de fietsvergoeding.

Het krediet moet werkgevers en werknemers motiveren om een stap te zetten. Een belastingkrediet dat zou gelden zonder de voorwaarde van een verhoging van de fietsvergoeding helpt dat doel niet te bereiken.

Tenslotte houdt de overheid rekening met het feit dat de loonnorm voor 2024 vastgelegd is op 0 %, waardoor een verhoging van het fiscaal maximumbedrag maar zinvol is indien werkgevers een aparte compensatie krijgen voor de inspanning die zij wensen te leveren. Aangezien de loonnorm niet op 0 % zal blijven in volgende jaren en omwille van het feit dat sociale partners voor 2027 ook via sociale onderhandelingen beslissingen kunnen nemen om de fietsvergoeding binnen hun sector in regel te brengen met de loonnormwet werd er gekozen voor een belastingkrediet dat afloopt na 31 december 2026.

Publieke overheden die hun verloningsvoorwaarden vastleggen in een rechtspositieregeling vallen niet onder de loonnormwet, voor hen is er geen directe aanleiding om hun verloningspolitiek te faciliteren.”

Het doel van de ontworpen regeling en van het belastingkrediet bestaat er bijgevolg in werkgevers en werknemers te motiveren om een facultatieve verhoging van de fietsvergoeding te introduceren. De ontworpen regeling vertrekt aldus van een legitieme doelstelling. Gelet op het feit dat het belastingkrediet slechts wordt verleend voor het bedrag boven de (geïndexeerde) referentiefietskilometervergoeding van 0,18 euro en wordt beperkt tot 0,05 euro per kilometer, kan ook worden gesteld dat de ontworpen regeling een criterium van onderscheid hanteert dat objectief is en steunt op een redelijk verband van evenredigheid tussen de aangewende middelen en het beoogde doel.²⁰

Hoofdstuk 2 – Wijzigingen met betrekking tot de nettobestaansmiddelen van kinderen

Opschrift

23. Hoofdstuk 2 van titel 5 van het voorontwerp betreft onder meer de opheffing van de overhevelingsregeling vervat in artikel 140, tweede lid, van het WIB 92 (artikel 43 van het voorontwerp). Deze regeling heeft evenwel betrekking op “personen ten laste”, en bijgevolg niet op “kinderen” alleen. Het is daarom raadzaam het opschrift van dit hoofdstuk te veralgemenen naar “Wijzigingen met betrekking tot de nettobestaansmiddelen van personen ten laste”.

²⁰ Vgl. adv.RvS 73.846/1/V-2/V van 15 september 2023, opmerkingen 4 tot 6, waarin over een gelijkaardig tijdelijk belastingkrediet werd opgemerkt dat een belastingkrediet dat zich beperkt tot de verhoging van de fietsvergoeding, problematisch is in het licht van het gelijkheidsbeginsel.

Article 44

24. L'article 44 de l'avant-projet modifie l'article 141 du CIR 92 en ce sens que le montant maximum des ressources nettes pour les enfants à charge est augmenté pour deux exercices d'imposition (2024 et 2025) et est aligné jusqu'à 3.300 euros comme montant de base. Le montant maximum en vigueur des ressources nettes s'élève en principe à 1.800 euros comme montant de base. Pour les enfants à charge d'un contribuable imposé isolément, ce montant de base maximum s'élève à 2.600 euros et il est de 3.300 euros pour un enfant handicapé à charge d'un contribuable imposé isolément.

24.1. L'exposé des motifs fait référence à l'augmentation du contingent d'heures de travail étudiant de 475 heures à 600 heures sur une base annuelle pour les deux exercices d'imposition. L'augmentation du montant maximum des ressources nettes pour les enfants réduit le risque que ceux-ci ne soient plus considérés comme enfants fiscalement à charge.

Dans un souci de clarté de la mesure fiscale, il est conseillé d'insérer la référence à la base légale (de droit social) permettant l'augmentation du nombre d'heures de travail étudiant dans l'exposé des motifs.

24.2. L'exposé des motifs mentionne que "[d]ans le cadre d'une plus grande égalité de traitement des parents, indépendamment de leur forme de cohabitation", l'option est d'adapter le montant maximum des ressources nettes pour les enfants à charge de manière égale. La justification donnée par la cellule stratégique, telle qu'elle est mentionnée dans la note de l'Inspection des Finances, établit également un lien avec le principe d'égalité:

"De minister van Financiën opteert ervoor om van deze gelegenheid gebruik te maken om het verschil in behandeling op basis van samenlevingsvorm of handicap ongedaan te maken en het stelsel op die manier ook te moderniseren en vereenvoudigen".

La justification du régime en projet donnée dans l'exposé des motifs soulève un certain nombre de questions à la lumière du principe d'égalité.

Il a été demandé au délégué de justifier l'alignement du montant maximum des ressources nettes, et plus particulièrement pourquoi il n'a pas été opté pour une différenciation de l'augmentation du montant maximum des ressources nettes pour les enfants à charge en fonction d'une capacité contributive inférieure d'un parent réellement isolé et d'une capacité contributive supérieure des parents cohabitants²¹. La question se pose en effet de savoir si en alignant le montant maximum, il s'agit d'une égalité de traitement de cas différents. Le délégué a répondu à cette question en ces termes:

²¹ Voir au sujet de la capacité contributive majorée par l'organisation familiale: F. VANISTENDAEL, "Fiscale draagkracht van Familie en Alleenstaanden", AFT 2017, liv. 11, p. 28, n°s 11 et 12.

Artikel 44

24. Artikel 44 van het voorontwerp wijzigt artikel 141 van het WIB 92 in die zin dat het maximumbedrag van de nettobestaansmiddelen voor kinderen ten laste voor twee aanslagjaren (2024 en 2025) wordt verhoogd en gelijkgeschakeld tot 3.300 euro als basisbedrag. Het bestaande maximumbedrag aan nettobestaansmiddelen bedraagt in beginsel 1.800 euro als basisbedrag. Voor kinderen ten laste van een belastingplichtige die alleen wordt belast bedraagt dat maximumbasisbedrag 2.600 euro en voor een kind met een handicap ten laste van een belastingplichtige die alleen wordt belast bedraagt het maximumbasisbedrag 3.300 euro.

24.1. In de memorie van toelichting wordt verwezen naar de verhoging van het contingent uren studentenarbeid van 475 uren naar 600 uren op jaarbasis voor beide aanslagjaren. Door de verhoging van het maximumbedrag van de nettobestaansmiddelen voor kinderen verkleint de kans dat deze niet langer kind fiscaal ten laste zouden zijn.

Met het oog op de duidelijkheid over de fiscale maatregel is het raadzaam de verwijzing naar de wettelijke (sociaal-rechtelijke) grondslag voor de verhoging van het aantal uren studentenarbeid in de memorie van toelichting op te nemen.

24.2. De memorie van toelichting vermeldt dat er wordt geopteerd voor een gelijkschakeling van het maximumbedrag van nettobestaansmiddelen voor kinderen ten laste "[i]n het kader van een meer gelijke behandeling van ouders, ongeacht hun samenlevingsvorm". Ook in de verantwoording van de beleidsceel, zoals vermeld in de nota van de Inspectie van Financiën, wordt een link gelegd naar het gelijkheidsbeginsel:

"De minister van Financiën opteert ervoor om van deze gelegenheid gebruik te maken om het verschil in behandeling op basis van samenlevingsvorm of handicap ongedaan te maken en het stelsel op die manier ook te moderniseren en vereenvoudigen."

In het licht van het gelijkheidsbeginsel rijst een aantal vragen bij de verantwoording in de memorie van toelichting voor de ontworpen regeling.

De gemachtigde werd gevraagd naar de verantwoording voor de gelijkschakeling van het maximumbedrag van de nettobestaansmiddelen, meer bepaald waarom niet werd geopteerd voor een differentiatie in de verhoging van het maximumbedrag van de nettobestaansmiddelen voor kinderen ten laste naargelang een lagere draagkracht van een daadwerkelijk alleenstaande ouder en een hogere draagkracht van samenwonende ouders.²¹ De vraag rijst namelijk of er door de gelijkschakeling van het maximumbedrag sprake is van een gelijke behandeling van ongelijke gevallen. De gemachtigde antwoordde hierop het volgende:

²¹ Zie over de verhoogde draagkracht door de samenleving: F. VANISTENDAEL, "Fiscale draagkracht van Familie en Alleenstaanden", AFT 2017, afl. 11, blz. 28, nrs. 11 en 12.

“De voorgestelde regeling is een tijdelijke regeling die geldt voor twee aanslagjaren om rekening te houden met de tijdelijke verhoging van het aantal uren studentenarbeid. Om de regeling inzake netto-bestaansmiddelen niet complexer te maken, wordt geopteerd voor een uniforme grens inzake netto-bestaansmiddelen, i.c. de hoogste grens die momenteel geldt voor kinderen ten laste.

Er wordt nog opgemerkt dat in de huidige regeling de hogere grenzen inzake netto-bestaansmiddelen ook geldt voor kinderen ten laste van een feitelijk samenwonende ouder, die fiscaal als alleenstaande wordt beschouwd. De draagkracht van een alleenstaande is ook niet noodzakelijk lager dan die van gehuwden: het inkomen (de draagkracht) van een alleenstaande kan immers hoger zijn dan het inkomen van twee samen belaste echtgenoten.

Het verschil in de grens voor netto-bestaansmiddelen voor kinderen ten laste van een alleenstaande heeft ook aan belang verloren sinds een aanzienlijke eerste schijf van de onderhoudsgelden die aan kinderen worden betaald, niet als bestaansmiddelen worden aangemerkt”.

L'objectif de la différenciation existant actuellement est de pouvoir mieux répondre aux contingences sociales spécifiques dans lesquelles les enfants grandissent, comme dans les familles monoparentales. Or, aujourd'hui, les parents cohabitants de fait sont également considérés comme des isolés sur le plan fiscal et bénéficient donc également du montant maximum majoré des ressources nettes pour les enfants à charge. Cet “effet involontaire” d'avantages fiscaux accordés aux cohabitants de fait (considérés comme isolés sur le plan fiscal) a notamment été critiqué dans une étude menée pour le Médiateur fédéral²². La question se pose toutefois de savoir si l'alignement du montant maximum, en partant de l'idée que la fiscalité doit devenir “plus neutre vis-à-vis du choix de vie”, ne crée pas également un “effet involontaire” pour le parent réellement isolé qui, par définition, ne relève d'aucune forme d’“organisation familiale” et se trouve ainsi dans une situation différente de celle des cohabitants.

En outre, le montant maximum des ressources nettes pour enfants handicapés est également aligné. Afin de mieux pouvoir tenir compte des besoins spécifiques de ces enfants, des ajustements fiscaux avantageux plus élevés que pour les enfants non handicapés ont été opérés dans le CIR 92. La question se pose également en l'espèce de savoir si des cas différents sont traités de manière identique à la suite de cet alignement.

À la lumière du principe d'égalité, il est recommandé d'examiner plus en détail l'incidence de cet alignement sur les parents réellement isolés et les enfants handicapés, en vérifiant au moins la pertinence de la justification donnée dans l'exposé des motifs. Cette question est également liée à la question suivante qui se pose au regard du principe d'égalité.

²² MÉDIATEUR FÉDÉRAL, *Fiscalité de la famille. Une réglementation complexe confrontée à l'évolution des formes d'organisation familiale*, brochure 2016, https://www.mediateurfederal.be/sites/default/files/2021-10/enquete_fiscalite_de_la_famille.pdf, p. 39.

“De voorgestelde regeling is een tijdelijke regeling die geldt voor twee aanslagjaren om rekening te houden met de tijdelijke verhoging van het aantal uren studentenarbeid. Om de regeling inzake netto-bestaansmiddelen niet complexer te maken, wordt geopteerd voor een uniforme grens inzake netto-bestaansmiddelen, i.c. de hoogste grens die momenteel geldt voor kinderen ten laste.

Er wordt nog opgemerkt dat in de huidige regeling de hogere grenzen inzake netto-bestaansmiddelen ook geldt voor kinderen ten laste van een feitelijk samenwonende ouder, die fiscaal als alleenstaande wordt beschouwd. De draagkracht van een alleenstaande is ook niet noodzakelijk lager dan die van gehuwden: het inkomen (de draagkracht) van een alleenstaande kan immers hoger zijn dan het inkomen van twee samen belaste echtgenoten.

Het verschil in de grens voor netto-bestaansmiddelen voor kinderen ten laste van een alleenstaande heeft ook aan belang verloren sinds een aanzienlijke eerste schijf van de onderhoudsgelden die aan kinderen worden betaald, niet als bestaansmiddelen worden aangemerkt.”

De bedoeling van de thans bestaande differentiatie is om beter te kunnen inspelen op de specifieke sociale omstandigheden waarin kinderen opgroeien, zoals in een éénoudergezin. Vandaag is het evenwel zo dat ook feitelijk samenwonende ouders fiscaal als alleenstaanden worden beschouwd en aldus ook van het verhoogde maximumbedrag voor de nettobestaansmiddelen van kinderen ten laste genieten. Dit “ongewild effect” van fiscale voordelen toegekend aan feitelijk samenwonenden (als fiscaal alleenstaanden) werd onder meer bekritiseerd in een studie voor de Federale Ombudsman.²² De vraag rijst evenwel of door de gelijkschakeling van het maximumbedrag, vanuit de idee dat de fiscaliteit “samenlevingsvormneutraler” moet worden, niet eveneens een “ongewild effect” wordt gecreëerd voor de daadwerkelijk alleenstaande ouder die per definitie niet valt onder enige vorm van “samenleving” en daardoor in een andere situatie verkeert dan samenwonenden.

Daarnaast wordt ook het maximumbedrag van de nettobestaansmiddelen voor kinderen met een handicap gelijkgeschakeld. Om beter rekening te kunnen houden met de specifieke noden van deze kinderen worden in het WIB 92 hogere fiscaal voordelige correcties doorgevoerd dan voor kinderen zonder een handicap. Ook hier rijst de vraag of door de gelijkschakeling ongelijke gevallen gelijk worden behandeld.

In het licht van het gelijkheidsbeginsel verdient het aanbeveling dat het effect van deze gelijkschakeling op daadwerkelijk alleenstaande ouders en kinderen met een handicap nader wordt onderzocht, waarbij minstens wordt nagegaan of de verantwoording in de memorie van toelichting pertinent is. Dit hangt ook samen met de volgende vraag die rijst in het licht van het gelijkheidsbeginsel.

²² FEDERALE OMBUDSMAN, *Gezinsfiscaliteit. Een complexe regelgeving tegenover de evolutie van gezinsvormen*, brochure 2016, https://www.mediateurfederal.be/sites/default/files/2021-10/onderzoek_gezinsfiscaliteit.pdf, 39.

Enfin, l'exposé des motifs relève que l'alignement du montant maximum des ressources nettes pour les enfants à charge ne s'applique que pour deux exercices d'imposition et qu'à partir de l'exercice d'imposition 2026, les montants maximaux prévus à l'article 141, en vigueur, du CIR 92 seront de nouveau d'application, "tel[s] qu'il[s] existai[en]t avant la présente modification (...)" (abrogation de l'article 141, alinéa 2, inséré par le présent projet)".

Le Conseil d'État n'aperçoit pas bien comment une justification de l'alignement d'un montant maximum majoré sur la base du principe d'égalité (à savoir l'élimination d'une différence de traitement existante basée sur une forme d'organisation familiale ou un handicap) se concilie avec la nature temporaire de cet alignement et ainsi avec la réinstauration de l'inégalité de traitement à éliminer.

L'article 44 de l'avant-projet doit être remanié en profondeur à la lumière de ce qui précède.

Chapitre 3 – Modifications de la loi-programme du 10 août 2015

25. Ce chapitre n'appelle aucune observation.

Chapitre 4 – Modifications du Code des impôts sur les revenus 1992

Article 56

26. L'article 56 de l'avant-projet insère un nouvel article 315^{quinquies} dans le CIR 92. Cette disposition prévoit que l'opérateur de plateforme est tenu de fournir certaines informations "sans déplacement". Il a été demandé au délégué ce qu'il y a lieu d'entendre par les mots "sans déplacement" (dans le texte néerlandais: "zonder verplaatsing"):

"Les informations et documents auxquels il est fait référence dans cette disposition concernent des opérateurs de plateforme numérique. Les opérateurs de plateforme numérique visés par les articles 321^{quater}, 4° ou 5°, CIR 92 ne sont pas nécessairement établis en Belgique. Des opérateurs établis dans d'autres États membres peuvent en effet décider de remplir leurs obligations en Belgique dans la mesure où ils proposent leurs services en Belgique.

Partant de ce constat, il n'est pas possible de concevoir la communication de telles informations ou documents en déplaçant physiquement les documents. Il n'est pas non plus envisageable d'envoyer des fonctionnaires belges dans chaque État membre pour collecter sur place ces informations et documents.

Le but est par conséquent que ces informations et documents soient envoyés de manière numérique au SPF Finances lorsqu'un contrôle du respect de ses obligations par l'opérateur de plateforme est réalisé. Cela se justifie d'autant plus qu'il s'agit d'un secteur proposant ses services uniquement de manière numérique.

In de memorie van toelichting wordt er tot slot op gewezen dat de gelijkschakeling van het maximumbedrag van de nettobestaansmiddelen van kinderen ten laste slechts voor twee aanslagjaren geldt en dat vanaf aanslagjaar 2026 de maximumbedragen vervat in het bestaande artikel 141 van het WIB 92 opnieuw zullen gelden, "zoals ze bestonden voor de huidige wijziging (opheffing van artikel 141, tweede lid, ingevoegd bij het huidige ontwerp)".

De Raad van State ziet niet goed in hoe een verantwoording voor de gelijkschakeling van een verhoogd maximumbedrag op grond van het gelijkheidsbeginsel (namelijk het wegwerken van een bestaand verschil in behandeling op basis van samenlevingsvorm of handicap) strookt met de tijdelijke aard van deze gelijkschakeling en aldus met de herinvoering van de weg te werken ongelijke behandeling.

Artikel 44 van het voorontwerp moet grondig worden heroverwogen in het licht van wat voorafgaat.

Hoofdstuk 3 – Wijzigingen van de programmawet van 10 augustus 2015

25. Dit hoofdstuk geeft geen aanleiding tot opmerkingen.

Hoofdstuk 4 – Wijzigingen van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992

Artikel 56

26. Artikel 56 van het voorontwerp voegt een nieuw artikel 315^{quinquies} in het WIB 92 in. Volgens deze bepaling dient de platformexploitant bepaalde informatie te verlenen "zonder verplaatsing". Aan de gemachtigde werd gevraagd wat wordt bedoeld met de woorden "zonder verplaatsing" (in de Franse tekst: "sans déplacement"):

"Les informations et documents auxquels il est fait référence dans cette disposition concernent des opérateurs de plateforme numérique. Les opérateurs de plateforme numérique visés par les articles 321^{quater}, 4° ou 5°, CIR 92 ne sont pas nécessairement établis en Belgique. Des opérateurs établis dans d'autres États membres peuvent en effet décider de remplir leurs obligations en Belgique dans la mesure où ils proposent leurs services en Belgique.

Partant de ce constat, il n'est pas possible de concevoir la communication de telles informations ou documents en déplaçant physiquement les documents. Il n'est pas non plus envisageable d'envoyer des fonctionnaires belges dans chaque État membre pour collecter sur place ces informations et documents.

Le but est par conséquent que ces informations et documents soient envoyés de manière numérique au SPF Finances lorsqu'un contrôle du respect de ses obligations par l'opérateur de plateforme est réalisé. Cela se justifie d'autant plus qu'il s'agit d'un secteur proposant ses services uniquement de manière numérique.

L'on pourrait remplacer cette expression par 'de manière électronique' si le Conseil d'État estime que l'expression 'sans déplacement' manque de précision".

On peut se rallier à la suggestion du délégué.

Chapitre 5 - Report du transfert de la perception de l'Administration générale de la Documentation patrimoniale à l'Administration générale de la Perception et du Recouvrement

Article 59

27. En ce qui concerne l'article 59 de l'avant-projet, il peut être renvoyé à l'observation 17.

TITRE 6 – MODIFICATIONS RELATIVES AUX ACCISES

28. Ce titre n'appelle aucune observation.

TITRE 7 – MODIFICATIONS RELATIVES À LA TAXE SUR LA VALEUR AJOUTÉE

29. Ce titre n'appelle aucune observation.

TITRE 8 – CONFIRMATION D'ARRÊTÉS ROYAUX

Article 63

30. L'article 63 de l'avant-projet vise à confirmer l'arrêté royal du 23 juin 2023 'apportant des modifications en matière de précompte professionnel'. L'article 13 de cet arrêté royal retire l'article 4 de l'arrêté royal du 19 décembre 2022 'modifiant, en matière de précompte professionnel, l'AR/CIR 92'. Cet article 4 s'énonçait comme suit: "L'article 89 de [l'AR/CIR 92] est abrogé". L'article 13 de l'arrêté royal du 23 juin 2023 est entré en vigueur le dixième jour suivant sa publication au *Moniteur belge*, à savoir le 10 juillet 2023. L'article 4 de l'arrêté royal du 19 décembre 2022 est entré en vigueur le 1er janvier 2023. L'article 89 est ainsi rétabli par l'article 13 de l'arrêté royal du 23 juin 2023, l'abrogation de cet article 89 étant annulée avec effet rétroactif.

Il a été demandé au délégué pourquoi on a choisi de retirer l'article 4 de l'arrêté royal du 19 décembre 2022 et de ne pas rétablir l'article 89 de l'AR/CIR 92:

"Afin d'assurer un traitement correct du précompte professionnel, l'annexe III applicable à partir du 1er janvier 2023 reprenant en effet toujours les dispositions concernant certaines catégories de contribuables qui doivent supporter des frais professionnels exceptionnels, il a été choisi de retirer l'article 4 de l'AR du 19/12/2022: il est supprimé rétroactivement, de telle sorte qu'il est censé n'avoir jamais existé et n'avoir jamais produit d'effet. Cela n'aurait pas été le cas s'il avait été réintroduit dans l'AR/CIR 92 par une nouvelle disposition".

L'on pourrait remplacer cette expression par 'de manière électronique' si le Conseil d'État estime que l'expression 'sans déplacement' manque de précision."

Met de suggestie van de gemachtigde kan worden ingestemd.

Hoofdstuk 5 - Uitstel van de overdracht van de inning van de Algemene Administratie van de Patrimoniumdocumentatie aan de Algemene Administratie van de Inning en de Invordering

Artikel 59

27. Voor artikel 59 van het voorontwerp kan naar opmerking 17 worden verwezen.

TITEL 6 – WIJZIGINGEN BETREFFENDE ACCIJNZEN

28. Deze titel geeft geen aanleiding tot opmerkingen.

TITEL 7 – WIJZIGINGEN BETREFFENDE DE BELASTINGEN OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE

29. Deze titel geeft geen aanleiding tot opmerkingen.

TITEL 8 – BEKRACHTIGING VAN KONINKLIJKE BESLUITEN

Artikel 63

30. Artikel 63 van het voorontwerp strekt tot de bekrachtiging van het koninklijk besluit van 23 juni 2023 'tot wijziging van de bedrijfsvoorheffing'. Artikel 13 van dat koninklijk besluit trekt artikel 4 van het koninklijk besluit van 19 december 2022 'tot wijziging van het KB/WIB 92, op het stuk van de bedrijfsvoorheffing' in. Dat artikel 4 luidde: "Artikel 89 van [het KB/WIB 92] wordt opgeheven." Artikel 13 van het koninklijk besluit van 23 juni 2023 trad in werking de tiende dag na de bekendmaking ervan in het *Belgisch Staatsblad*, namelijk op 10 juli 2023. Artikel 4 van het koninklijk besluit van 19 december 2022 trad in werking op 1 januari 2023. Artikel 89 wordt aldus door artikel 13 van het koninklijk besluit van 23 juni 2023 opnieuw in het leven geroepen, doordat de opheffing van dat artikel 89 met terugwerkende kracht ongedaan wordt gemaakt.

Aan de gemachtigde werd gevraagd waarom ervoor is gekozen artikel 4 van het koninklijk besluit van 19 december 2022 in te trekken en niet artikel 89 van het KB/WIB 92 opnieuw in te voegen:

"Afin d'assurer un traitement correct du précompte professionnel, l'annexe III applicable à partir du 1er janvier 2023 reprenant en effet toujours les dispositions concernant certaines catégories de contribuables qui doivent supporter des frais professionnels exceptionnels, il a été choisi de retirer l'article 4 de l'AR du 19/12/2022: il est supprimé rétroactivement, de telle sorte qu'il est censé n'avoir jamais existé et n'avoir jamais produit d'effet. Cela n'aurait pas été le cas s'il avait été réintroduit dans l'AR/CIR 92 par une nouvelle disposition."

Bien que pareil procédé fonctionne d'un point de vue strictement juridique, il serait préférable, au regard de la sécurité juridique, de rétablir l'article 89 avec effet rétroactif.

Le greffier,

Annemie GOOSSENS

Le président,

Jeroen VAN NIEUWENHOVE

Hoewel dergelijke werkwijze vanuit strikt juridisch oogpunt werkzaam is, zou, in het licht van de rechtszekerheid, beter artikel 89 met terugwerkende kracht opnieuw worden ingevoerd

De griffier,

Annemie GOOSSENS

De voorzitter,

Jeroen VAN NIEUWENHOVE

AVIS DU CONSEIL D'ÉTAT
N° 74.859/3 DU 29 JANVIER 2024 (III)

Le 13 novembre 2023, le Conseil d'État, section de législation, a été invité par le ministre des Finances à communiquer un avis dans un délai de trente jours, sur un avant-projet de loi 'portant des dispositions fiscales diverses'.

L'avant-projet a été examiné par la troisième chambre le 23 janvier 2024. La chambre était composée de Jeroen VAN NIEUWENHOVE, président de chambre, Koen MUYLLE et Elly VAN DE VELDE, conseillers d'État, Jan VELAERS et Bruno PEETERS, assesseurs, et Yves DEPOORTER, greffier.

Les rapports ont été présentés par Kristine BAMS, premier auditeur chef de section, Dries VAN EECKHOUTTE, premier auditeur et Lise VANDENHENDE, auditeur adjoint.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise de l'avis a été vérifiée sous le contrôle de Elly VAN DE VELDE, conseiller d'État.

L'avis, dont le texte suit, a été donné le 29 janvier 2024.

*

1. En application de l'article 84, § 3, alinéa 1er, des lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973, la section de législation a fait porter son examen essentiellement sur la compétence de l'auteur de l'acte, le fondement juridique²³ et l'accomplissement des formalités prescrites.

*

FORMALITÉS

2. Le chapitre 1er du titre 3 de l'avant-projet (articles 4 à 21) prévoit une déduction pour investissement, thématique et majorée, pour des investissements consentis dans le cadre de l'utilisation efficiente de l'énergie et des énergies renouvelables, des investissements dans les transports sans émission carbone, des investissements respectueux de l'environnement et des investissements de soutien numérique. Il ne peut être exclu que ce régime, du moins en partie, doive être regardé comme un régime d'aides d'État au sens des articles 107 et 108 du Traité sur le fonctionnement de l'Union européenne, qui doit être notifié à la Commission européenne, sous réserve de l'application de l'une des clauses d'exemption. Vu la sanction qui frappe le défaut de notification (nullité de l'aide même si elle pourrait être déclarée compatible avec le droit de l'Union en cas de notification régulière), les auteurs de l'avant-projet

²³ S'agissant d'un avant-projet de loi, on entend par "fondement juridique" la conformité avec les normes supérieures.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE
NR. 74.859/3 VAN 29 JANVIER 2024 (III)

Op 13 november 2023 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de minister van Financiën verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een voorontwerp van wet 'houdende diverse fiscale bepalingen'.

Het voorontwerp is door de derde kamer onderzocht op 23 januari 2024. De kamer was samengesteld uit Jeroen VAN NIEUWENHOVE, kamervoorzitter, Koen MUYLLE en Elly VAN DE VELDE, staatsraden, Jan VELAERS en Bruno PEETERS, assessoren, en Yves DEPOORTER, griffier.

De verslagen zijn uitgebracht door Kristine BAMS, eerste auditeur-afdelingshoofd, Dries VAN EECKHOUTTE, eerste auditeur en Lise VANDENHENDE, adjunct-auditeur.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van Elly VAN DE VELDE, staatsraad.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 29 januari 2024.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond,²³ alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

VORMVEREISTEN

2. Hoofdstuk 1 van titel 3 van het voorontwerp (artikelen 4 tot 21) voorziet in een investeringsaftrek waarbij een verhoogde thematische aftrek geldt voor investeringen in efficiënt energieverbruik en hernieuwbare energie, investeringen in koolstofemissievrij vervoer, milieuvriendelijke investeringen en ondersteunende digitale investeringen. Het valt niet uit te sluiten dat deze regeling, minstens deels, moet worden beschouwd als een regeling betreffende de toekenning van staatssteun in de zin van de artikelen 107 en 108 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, die behoudens de toepassing van één van de vrijstellingsregelingen bij de Europese Commissie dient te worden aangemeld. Gelet op de sanctie die aan niet-aanmelding is verbonden (nietigheid van de staatssteun zelfs indien ze verenigbaar zou kunnen worden verklaard met het Unierecht mocht ze zijn aangemeld),

²³ Aangezien het om een voorontwerp van wet gaat, wordt onder "rechtsgrond" de overeenstemming met de hogere rechtsnormen verstaan.

seraient bien avisés de prendre contact avec la Commission européenne à ce sujet²⁴.

3. Selon l'article 6, § 3, 2°, de la loi spéciale du 8 août 1980 'de réformes institutionnelles', une concertation associant les gouvernements (régionaux) concernés et l'autorité fédérale compétente a lieu pour toute mesure au sujet de la politique de l'énergie, en dehors des compétences énumérées à l'article 6, § 1er, VII, de cette loi spéciale.

Comme en atteste le texte de cette disposition et comme le confirment les travaux préparatoires²⁵, l'obligation de concertation dont il est fait mention s'applique aux mesures concernant la politique de l'énergie dans les matières qui ne figurent ni dans l'énumération des compétences fédérales, ni dans l'énumération des compétences régionales que contient l'article 6, § 1er, VII, de cette loi spéciale²⁶.

À la question de savoir si la concertation requise par l'article 6, § 3, 2°, de la loi spéciale du 8 août 1980 a eu lieu quant aux articles 4 à 21 de l'avant-projet, qui portent sur la politique de l'énergie, le délégué a répondu:

"Er werd inderdaad voorafgaand overleg gepleegd met de afgevaardigde leden van het samenwerkingsverband ENOVER. Tevens is in de wet expliciet een overlegmechanisme ingebouwd bij de totstandkoming van de lijsten.

o Omdat dit ontwerp werd opgemaakt vertrekkende van het huidige regime, werd met de betrokken gewestelijke agentschappen overleg gepleegd om met juiste kennis van zaken en input deze teksten op te maken. Ook naar de toekomst toe, bij het uitwerken van de procedures, is het de bedoeling om dit te blijven doen.

o Bovendien werd een verplichte adviesaanvraag aan de gewestregeringen ingebouwd in de wetgeving en dit zowel voor de opstelling als voor de latere actualisatie van de lijsten. Het lijkt ons dat een onderscheid gemaakt moet worden tussen het fiscale voordeel zelf, en de materiële vaste activa waaraan deze voordelen gegeven worden. De materiële vaste activa worden vastgelegd in een lijst, voor energie-investeringen meer specifiek de energie-investeringslijst, en worden vastgelegd na voorafgaande adviesaanvraag aan de gewesten".

Il est recommandé de faire état du résultat de cette concertation dans l'exposé des motifs²⁷.

Examen du texte

²⁴ Voir l'avis C.E. 69.442/3 du 8 juillet 2021 sur un avant-projet devenu la loi du 25 novembre 2021 'organisant le verdissement fiscal et social de la mobilité', *Doc. parl.*, Chambre, 2020-21, n° 55-2170/001, p. 57, observation 3.

²⁵ *Doc. parl.*, Sénat, 1979-80, n° 434-1, p. 31.

²⁶ C.C., 21 janvier 2016, n° 8/2016, B.11.1.

²⁷ Voir l'avis C.E. 72.460/3 du 14 novembre 2022 sur un avant-projet devenu la loi du 16 décembre 2022 'modifiant la loi du 29 avril 1999 relative à l'organisation du marché de l'électricité et introduisant un plafond sur les recettes issues du marché des producteurs d'électricité', *Doc. parl.*, Chambre, 2022-23, n° 55-3042/001, pp. 72-73, observation 4.

doen de stellers van het voorontwerp er goed aan hieromtrent in contact te treden met de Europese Commissie.²⁴

3. Luidens artikel 6, § 3, 2°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 'tot hervorming der instellingen' wordt er overleg gepleegd tussen de betrokken (gewest)regeringen en de bevoegde federale overheid voor iedere maatregel op het gebied van het energiebeleid, buiten de bevoegdheden opgesomd in artikel 6, § 1, VII, van diezelfde bijzondere wet.

Zoals blijkt uit de tekst van deze bepaling en zoals de parlementaire voorbereiding bevestigt,²⁵ is de overlegverplichting waarvan gewag wordt gemaakt, van toepassing op maatregelen inzake het energiebeleid in de aangelegenheden die noch in de opsomming van de federale, noch in de opsomming van de gewestelijke bevoegdheden vervat in artikel 6, § 1, VII, van die bijzondere wet voorkomen.²⁶

Gevraagd of over de artikelen 4 tot 21 van het voorontwerp, die betrekking hebben op het energiebeleid, het bij artikel 6, § 3, 2°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 vereiste overleg heeft plaatsgevonden, antwoordde de gemachtigde:

"Er werd inderdaad voorafgaand overleg gepleegd met de afgevaardigde leden van het samenwerkingsverband ENOVER. Tevens is in de wet expliciet een overlegmechanisme ingebouwd bij de totstandkoming van de lijsten.

o Omdat dit ontwerp werd opgemaakt vertrekkende van het huidige regime, werd met de betrokken gewestelijke agentschappen overleg gepleegd om met juiste kennis van zaken en input deze teksten op te maken. Ook naar de toekomst toe, bij het uitwerken van de procedures, is het de bedoeling om dit te blijven doen.

o Bovendien werd een verplichte adviesaanvraag aan de gewestregeringen ingebouwd in de wetgeving en dit zowel voor de opstelling als voor de latere actualisatie van de lijsten. Het lijkt ons dat een onderscheid gemaakt moet worden tussen het fiscale voordeel zelf, en de materiële vaste activa waaraan deze voordelen gegeven worden. De materiële vaste activa worden vastgelegd in een lijst, voor energie-investeringen meer specifiek de energie-investeringslijst, en worden vastgelegd na voorafgaande adviesaanvraag aan de gewesten."

Het verdient aanbeveling om in de memorie van toelichting melding te maken van het resultaat van dit overleg.²⁷

ONDERZOEK VAN DE TEKST

²⁴ Zie adv.RvS 69.442/3 van 8 juli 2021 over een voorontwerp dat heeft geleid tot de wet van 25 november 2021 'houdende fiscale en sociale vergroening van de mobiliteit', *Parl.St.* Kamer 2020-21, nr. 55-2170/001, 57, opmerking 3.

²⁵ *Parl.St.* Senaat, 1979-80, nr. 434-1, 31.

²⁶ GwH 21 januari 2016, nr. 8/2016, B.11.1.

²⁷ Zie adv.RvS 72.460/3 van 14 november 2022 over een voorontwerp dat heeft geleid tot de wet van 16 december 2022 'tot wijziging van de wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt en tot invoering van een plafond op marktinkomsten van elektriciteitsproducenten', *Parl.St.* Kamer 2022-23, nr. 55-3042/001, 72-73, opmerking 4.

TITRE 1er – DISPOSITION GÉNÉRALE

Observation générale

4. L'article 1er de l'avant-projet dispose que la loi règle une matière visée à l'article 74 de la Constitution, en d'autres termes que la procédure législative monocratique doit être suivie à cet effet.

Conformément à l'article 78, § 1er, alinéa 1er, 2°, de la Constitution, les lois visées entre autres à l'article 170, § 2, alinéa 2, de la Constitution sont une matière bicamérale optionnelle. Les dispositions du titre 2 de l'avant-projet concernent des modifications de la loi du 23 janvier 1989 'relative à la compétence fiscale visée à l'article 110, §§ 1er et 2, de la Constitution'.

Pour ce motif, la procédure législative bicamérale optionnelle doit être suivie pour le titre 2 de l'avant-projet, ce qui signifie que ce titre doit être intégré dans un avant-projet de loi distinct qui doit être traité selon cette procédure.

TITRE 2 – MODIFICATIONS DE LA LOI DU 23 JANVIER 1989 'RELATIVE À LA COMPÉTENCE FISCALE VISÉE À L'ARTICLE 110, §§ 1er ET 2, DE LA CONSTITUTION'

Observations générales

A. procédure législative bicamérale optionnelle

5. Comme il a été exposé dans l'observation 4, le titre 2 de l'avant-projet requiert de suivre la procédure législative bicamérale optionnelle, ce titre devant par conséquent être intégré dans un avant-projet de loi distinct.

B. Articulation avec le droit européen

6. L'article 3 de l'avant-projet remplace l'article 1er de la loi du 23 janvier 1989 et instaure une deuxième exception au principe *ne bis in idem* inscrit dans cet article 1er.

L'article 1er de la loi du 23 janvier 1989 interdit aux parlements de communauté et de région de lever des impôts²⁸ dans les matières qui font l'objet d'une imposition par l'État. Actuellement, il existe une seule exception à cette interdiction, à savoir pour les impôts sur les huiles minérales, conformément à l'accord de coopération du 25 juillet 2018 entre l'État fédéral, la Région flamande, la Région wallonne et la Région de Bruxelles-Capitale 'relatif à l'exécution et au financement de l'assainissement du sol des stations-service et des citernes de gasoil à des fins de chauffage' (article 1er, 1°, en projet, de la loi du 23 janvier 1989).

La deuxième exception en projet, qui est nouvelle, s'applique aux impôts sur des produits énergétiques lorsqu'ils sont destinés à être utilisés comme combustible, et ce à deux conditions (article 1er, 2°, en projet, de la loi du 23 janvier 1989). La première condition énonce que le prélèvement par une

²⁸ Ni impôts, ni centimes additionnels nouveaux ne sont possibles.

TITEL 1 – ALGEMENE BEPALING

Algemene opmerking

4. Artikel 1 van het voorontwerp bepaalt dat de wet een aanleggenheid regelt als bedoeld bij artikel 74 van de Grondwet, met andere woorden dat ervoor de monocratiese wetgevingsprocedure moet worden gevolgd.

Overeenkomstig artikel 78, § 1, eerste lid, 2°, van de Grondwet, zijn de wetten bedoeld in onder meer artikel 170, § 2, tweede lid, van de Grondwet een optioneel bicamérale aangelegenheid. De bepalingen van titel 2 van het voorontwerp betreffen wijzigingen van de wet van 23 januari 1989 'betreffende de in artikel 110, §§ 1 en 2, van de Grondwet bedoelde belastingbevoegdheid'.

Om die reden moet voor titel 2 van het voorontwerp de optioneel bicamérale wetgevingsprocedure worden gevolgd, wat betekent dat die titel moet worden ondergebracht in een afzonderlijk voorontwerp van wet dat volgens die procedure moet worden behandeld.

TITEL 2 – WIJZIGINGEN VAN DE WET VAN 23 JANUARI 1989 'BETREFFENDE DE IN ARTIKEL 110, §§ 1 EN 2, VAN DE GRONDWET BEDOELDE BELASTINGSBEVOEGDHEID'

Algemene opmerkingen

A. Optioneel bicamérale wetgevingsprocedure

5. Zoals in opmerking 4 is uiteengezet, moet voor titel 2 van het voorontwerp de optioneel bicamérale wetgevingsprocedure worden gevolgd, waardoor deze titel in een afzonderlijk voorontwerp van wet moet worden ondergebracht.

B. Verhouding tot het Europees recht

6. Artikel 3 van het voorontwerp vervangt artikel 1 van de wet van 23 januari 1989 en voert een tweede uitzondering in op het *ne bis in idem*-principe vervat in dat artikel 1.

Artikel 1 van de wet van 23 januari 1989 verbiedt de gemeenschaps- en gewestparlementen om belastingen²⁸ te heffen op materies die het voorwerp uitmaken van een belasting door de Staat. Thans bestaat hierop één uitzondering, met name voor belastingen op minerale oliën, overeenkomstig het samenwerkingsakkoord van 25 juli 2018 tussen de Federale Staat, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest 'betreffende de uitvoering en financiering van de bodemsanering van tankstations en gasolietanks voor verwarmingsdoeleinden' (ontworpen artikel 1, 1°, van de wet van 23 januari 1989).

De nieuw ontworpen tweede uitzondering geldt voor belastingen op energieproducten die zijn bestemd om als verwarmingsbrandstof te worden gebruikt en dit onder twee voorwaarden (ontworpen artikel 1, 2°, van de wet van 23 januari 1989). De eerste voorwaarde luidt dat de heffing door

²⁸ Geen nieuwe belastingen noch opcentiemen zijn mogelijk.

région sert exclusivement à transférer des charges historiques qu'elle lève sur l'électricité vers des combustibles fossiles. Selon la deuxième condition, le prélèvement est subordonné à la conclusion préalable d'un accord de coopération, entre l'État et cette région, définissant les modalités spécifiques de ce transfert.

7. Il a été demandé au délégué comment la nouvelle exception en projet de l'article 1er, 2°, de la loi du 23 janvier 1989 s'inscrit en tant "nouvelle possibilité fiscale" dans le cadre de la directive 2003/96/CE du Conseil du 27 octobre 2003 'restructurant le cadre communautaire de taxation des produits énergétiques et de l'électricité'. Le délégué a répondu à cette question comme suit:

"Enkel artikel 4 van de Richtlijn 2003/96 van de Raad van 27 oktober 2003 tot herstructurering van de communautaire regeling voor de belasting van energieproducten en elektriciteit kan aangehaald worden in dit dossier.

Dit artikel stelt dat de belastingniveaus die toegepast worden op energieproducten en elektriciteit niet onder de door de Richtlijn voorgeschreven minimumbelastingniveaus mogen liggen.

Belastingniveau wordt voor de toepassing van de Richtlijn gedefinieerd als volgt: het totaal van alle geheven indirecte belastingen (btw uitgezonderd), rechtstreeks of niet-rechtstreeks berekend over de hoeveelheid energieproducten en elektriciteit op het tijdstip van uitslag tot verbruik.

De Richtlijn verhindert dus niet dat er een 'nieuwe fiscale mogelijkheid' ingevoerd wordt.

Er zal enkel bij het effectief invoeren van deze nieuwe fiscale mogelijkheid rekening gehouden moeten worden met de bepalingen van de Richtlijn aangezien deze nieuwe fiscale mogelijkheid wel onder de werkingssfeer van de Richtlijn kan vallen".

Lors de l'instauration d'un impôt régional, outre l'article 4 de cette directive, il faut également prendre en considération son article 5, qui aborde les niveaux minima de taxation.

C. Conclusion préalable d'un accord de coopération

8. L'article 1er, 2°, b), en projet, de la loi du 23 janvier 1989 pose comme condition de subordonner le prélèvement à la conclusion d'un accord de coopération entre l'État et la région concernée définissant les modalités spécifiques de ce transfert (article 3 de l'avant-projet).

Il a été demandé au délégué pourquoi l'instauration de cet impôt sur la consommation²⁹ sera subordonnée à la conclusion préalable d'un accord de coopération.

²⁹ L'exposé des motifs indique qu'il s'agira d'un impôt régional sur la consommation.

een Gewest enkel dient om historische lasten die reeds worden geheven op elektriciteit te verschuiven naar fossiele verwarmingsbrandstoffen. Luidens de tweede voorwaarde is de heffing onderworpen aan het voorafgaandelijk sluiten van een samenwerkingsakkoord tussen de Staat en dit gewest, dat de specifieke modaliteiten (lees: de nadere regels) van deze verschuiving vaststelt.

7. Aan de gemachtigde is gevraagd hoe de nieuw ontworpen uitzondering van artikel 1, 2°, van de wet van 23 januari 1989 als "nieuwe fiscale mogelijkheid" past binnen richtlijn 2003/96/EG van de Raad van 27 oktober 2003 'tot herstructurering van de communautaire regeling voor de belasting van energieproducten en elektriciteit'. Hierop antwoordde de gemachtigde:

"Enkel artikel 4 van de Richtlijn 2003/96 van de Raad van 27 oktober 2003 tot herstructurering van de communautaire regeling voor de belasting van energieproducten en elektriciteit kan aangehaald worden in dit dossier.

Dit artikel stelt dat de belastingniveaus die toegepast worden op energieproducten en elektriciteit niet onder de door de Richtlijn voorgeschreven minimumbelastingniveaus mogen liggen.

Belastingniveau wordt voor de toepassing van de Richtlijn gedefinieerd als volgt: het totaal van alle geheven indirecte belastingen (btw uitgezonderd), rechtstreeks of niet-rechtstreeks berekend over de hoeveelheid energieproducten en elektriciteit op het tijdstip van uitslag tot verbruik.

De Richtlijn verhindert dus niet dat er een 'nieuwe fiscale mogelijkheid' ingevoerd wordt.

Er zal enkel bij het effectief invoeren van deze nieuwe fiscale mogelijkheid rekening gehouden moeten worden met de bepalingen van de Richtlijn aangezien deze nieuwe fiscale mogelijkheid wel onder de werkingssfeer van de Richtlijn kan vallen."

Naast artikel 4 moet bij het invoeren van een gewestelijke heffing ook artikel 5 van deze richtlijn, dat ingaat op de minimumbelastingniveaus, in acht worden genomen.

C. Voorafgaand sluiten van een samenwerkingsakkoord

8. Het ontworpen artikel 1, 2°, b), van de wet van 23 januari 1989 stelt als voorwaarde dat de heffing onderworpen is aan het voorafgaandelijk sluiten van een samenwerkingsakkoord tussen de Staat en het betrokken gewest, dat de specifieke modaliteiten (lees: de nadere regels) van deze verschuiving vaststelt (artikel 3 van het voorontwerp).

Aan de gemachtigde is gevraagd waarom de invoering van deze verbruiksbelasting²⁹ afhankelijk wordt gemaakt van het sluiten van een voorafgaand samenwerkingsakkoord.

²⁹ De memorie van toelichting stelt dat het om een gewestelijke verbruiksbelasting zal gaan.

Le délégué a répondu en ces termes:

“Het is belangrijk voor de federale overheid om hier controle op te hebben omdat er een impact is op de marge van de federale overheid. Bovendien, zoals reeds vermeld, is het uitdrukkelijk niet de bedoeling om in een blijvende nieuwe financieringsmogelijkheid te voorzien. In een samenwerkingsakkoord zullen dus duidelijke afspraken worden gemaakt over de contouren van de verschuiving. Daarom voorziet het wetsontwerp in een verplichting om een akkoord in te voeren, ook naar analogie van de andere uitzondering die reeds is voorzien”.

La réponse du délégué appelle les observations suivantes.

9. Dès lors que l'accord de coopération visé concerne une matière qui, eu égard au principe de légalité en matière fiscale, doit être réglée par décret, il requerra l'assentiment parlementaire des parlements des autorités concernées.

10.1. La comparaison avec l'exception déjà existante relative à l'impôt sur les huiles minérales, prévue conformément à l'accord de coopération du 25 juillet 2018, n'est pas tout à fait pertinente. Ledit accord de coopération a été conclu entre les trois régions et l'autorité fédérale et règle les contributions. Dans le cadre de la nouvelle exception en projet, des accords de coopération distincts doivent chaque fois être conclus entre une région et l'autorité fédérale. Dans ce cas, il s'agit d'accords de coopération asymétriques, car la teneur de ces accords peut chaque fois varier et il est même possible qu'une ou deux régions ne concluent pas un tel accord de coopération.

10.2. En principe, une différence de traitement résultant du fait que d'autres autorités sont compétentes – et exercent cette compétence d'une autre manière – n'entraîne pas une violation du principe d'égalité et de non-discrimination³⁰.

Il n'y a, en principe, pas d'objection à la conclusion d'accords de coopération asymétriques³¹. Pour conclure un accord de

De gemachtigde antwoordde:

“Het is belangrijk voor de federale overheid om hier controle op te hebben omdat er een impact is op de marge van de federale overheid. Bovendien, zoals reeds vermeld, is het uitdrukkelijk niet de bedoeling om in een blijvende nieuwe financieringsmogelijkheid te voorzien. In een samenwerkingsakkoord zullen dus duidelijke afspraken worden gemaakt over de contouren van de verschuiving. Daarom voorziet het wetsontwerp in een verplichting om een akkoord in te voeren, ook naar analogie van de andere uitzondering die reeds is voorzien.”

Bij dit antwoord van de gemachtigde kunnen de volgende bedenkingen worden geformuleerd.

9. Aangezien het beoogde samenwerkingsakkoord betrekking heeft op een aangelegenheid die, gelet op het legaliteitsbeginsel in belastingzaken, bij decreet moet worden geregeld, zal het de parlementaire instemming behoeven van de parlementen van de betrokken overheden.

10.1. De vergelijking met de reeds bestaande uitzondering van belasting op minerale oliën, overeenkomstig het samenwerkingsakkoord van 25 juli 2018, gaat niet helemaal op. Dat samenwerkingsakkoord is gesloten tussen de drie gewesten en de federale overheid en regelt de bijdragen. Bij de voorliggende uitzondering dienen telkens afzonderlijke samenwerkingsakkoorden te worden gesloten tussen één gewest en de federale overheid. Het gaat dan om asymmetrische samenwerkingsakkoorden, aangezien die samenwerkingsakkoorden telkens een verschillende inhoud kunnen hebben en het zelfs mogelijk is dat een of twee gewesten geen dergelijk samenwerkingsakkoord sluiten.

10.2. In beginsel leidt een verschil in behandeling dat voortvloeit uit het gegeven dat andere overheden bevoegd zijn – en deze bevoegdheid op een andere manier uitoefenen – niet tot een schending van het beginsel van gelijkheid en niet-discriminatie.³⁰

Er is in beginsel geen bezwaar tegen het sluiten van asymmetrische samenwerkingsakkoorden.³¹ Om een samenwer-

³⁰ Jurisprudence constante de la Cour constitutionnelle, voir par exemple C.C., 28 avril 2016, n° 55/2016, B.10.

³¹ Y. PEETERS, *De plaats van samenwerkingsakkoorden in het constitutioneel kader*, Bruges, la Charte, 2016, pp. 52-53, n° 109. Dans un avis du 22 juin 2015, l'assemblée générale du Conseil d'État, section de législation, a confirmé la possibilité de principe d'accords de coopération asymétriques sous réserve du respect du principe d'égalité ainsi que, en l'espèce, des règles applicables en matière d'emploi des langues (avis C.E. 57.456/AG et 57.670/AG du 22 juin 2015 sur “une proposition de décret et ordonnance conjoints de la Communauté française, de la Région wallonne, de la Région de Bruxelles-Capitale, de la Commission communautaire commune et de la Commission communautaire française ‘instituant un délégué général aux droits de l'enfant commun à la Communauté française, à la Région wallonne, à la Région de Bruxelles-Capitale, à la Commission communautaire commune et à la Commission communautaire française’”, *Doc. parl.*, Ass. Comm. comm. fr., 2014-15, n° 18/2, p. 3, observation 3 (57.456/AG) et *Doc. parl.*, Parl. wall., 2014-15, n° 157/2, pp. 3-4, observation 3 (57.670/AG)).

³⁰ Vaste rechtspraak van het Grondwettelijk Hof, zie bijv. GwH 28 april 2016, nr. 55/2016, B.10.

³¹ Y. PEETERS, *De plaats van samenwerkingsakkoorden in het constitutioneel kader*, Brugge, die Keure, 2016, 52-53, nr. 109. In een advies van 22 juni 2015 bevestigde de algemene vergadering van de Raad van State, afdeling Wetgeving, de principiële mogelijkheid van asymmetrische samenwerkingsvormen, mits eerbiediging van het gelijkheidsbeginsel en van, in het betrokken geval, de toepasselijke regels inzake het gebruik der talen (adv. RvS 57.456/AG en 57.670/AG van 22 juni 2015 over “une proposition de décret et ordonnance conjoints de la Communauté française, de la Région wallonne, de la Région de Bruxelles-Capitale, de la Commission communautaire commune et de la Commission communautaire française ‘instituant un délégué général aux droits de l'enfant commun à la Communauté française, à la Région wallonne, à la Région de Bruxelles-Capitale, à la Commission communautaire commune et à la Commission communautaire française’”, *Parl. St. Verg. Fr. Gem. Comm.* 2014-15, nr. 18/2, 3, opmerking 3 (57.456/AG) en *Parl. St. W. Parl.* 2014-15, nr. 157/2, 3-4, opmerking 3 (57.670/AG)).

coopération, il faut au moins être deux. Étant donné qu'en raison du principe de l'autonomie respective des entités fédérées, toutes les régions n'entendent pas nécessairement conclure un accord de coopération avec l'autorité fédérale, il peut arriver que telle ou telle région ne conclue pas un accord de coopération et que, partant, il n'y ait pas non plus de régime commun aux trois régions, en ce qui concerne la taxe prévue sur les combustibles.

Ainsi, la conclusion d'accords de coopération entre les régions prises individuellement et l'autorité fédérale peut en principe être admise en ce qui concerne l'application du principe *ne bis in idem*. À cet égard, il faudra cependant veiller à ce que les accords conclus séparément par l'État fédéral ne soient pas incompatibles entre eux quant à leur contenu³².

10.3. Nul n'ignore que le principe d'égalité et de non-discrimination s'applique également en matière fiscale. L'article 172 de la Constitution confirme l'applicabilité des règles constitutionnelles d'égalité et de non-discrimination (articles 10 et 11 de la Constitution) en matière d'impôts. Cette disposition constitue en effet une précision ou une application particulière du principe général d'égalité formulé à l'article 10 de la Constitution.

Une différence de traitement appliquée aux contribuables en fonction de leur localisation – à moins que cette différence repose sur un critère objectif et soit raisonnablement justifiée, auquel cas il n'est de toute façon pas question de discrimination – peut dès lors être justifiée par le fait qu'aucun accord sur un

kingsakkoord te sluiten, zijn er minstens twee partijen nodig. Aangezien niet noodzakelijk alle gewesten, gelet op het beginsel van de respectieve autonomie van de deelstaten, een samenwerkingsakkoord wensen te sluiten met de federale overheid, kan het gebeuren dat voor een bepaald gewest geen samenwerkingsakkoord tot stand komt en dat er dus ook geen gemeenschappelijke regeling zal zijn, over de drie gewesten heen, van de beoogde heffing op verwarmingsbrandstoffen.

Het afsluiten van samenwerkingsakkoorden tussen de gewesten afzonderlijk en de federale overheid omtrent de uitwerking van het *ne bis in idem*-principe kan aldus in beginsel worden aanvaard. Daarbij moet er wel op worden toegezien dat de samenwerkingsakkoorden die door de Federale Staat afzonderlijk gesloten zijn onderling niet onverenigbaar zijn wat de inhoud ervan betreft.³²

10.3. Zoals bekend, geldt het gelijkheids- en niet-discriminatiebeginsel ook in belastingzaken. Bij artikel 172 van de Grondwet wordt de toepasselijkheid van de grondwettelijke regels van gelijkheid en van niet-discriminatie (artikelen 10 en 11 van de Grondwet) bevestigd in fiscale aangelegenheden. Deze bepaling is immers een precisering of een bijzondere toepassing van het in artikel 10 van de Grondwet algemeen geformuleerde gelijkheidsbeginsel.

Een verschillende behandeling van belastingplichtigen naargelang hun locatie – tenzij dat verschil op een objectief criterium berust en het redelijk verantwoord is, in welk geval er sowieso geen sprake is van discriminatie – kan derhalve worden verantwoord door het gegeven dat geen akkoord

³² Voir l'avis C.E. 61.026/VR du 5 avril 2017 sur un avant-projet devenu la loi du 30 juin 2017 'portant assentiment à l'accord de coopération entre l'État fédéral, la Région de Bruxelles-Capitale et la Région wallonne relatif à la gestion du service pour la régularisation des impôts régionaux et des capitaux fiscalement prescrits non scindés et à la mise en place d'un système de régularisation des capitaux fiscalement prescrits non scindés et à l'accord de coopération entre l'État fédéral et la Région flamande relatif à la régularisation des montants non scindés', *Doc. parl.*, Chambre, 2016-17, n° 54-2473/001, pp. 12-13, observation 5.1; l'avis C.E. 61.029/VR/4 du 29 mars 2017 sur un avant-projet devenu l'ordonnance du 13 juillet 2017 'portant assentiment à l'Accord de coopération du 20 février 2017 entre l'État fédéral, la Région wallonne et la Région de Bruxelles-Capitale relatif à la gestion du service pour la régularisation des impôts régionaux et des capitaux fiscalement prescrits non scindés et à la mise en place d'un système de régularisation des capitaux fiscalement prescrits non scindés, instaurant un régime de régularisation fiscale limité dans le temps et instaurant des mesures en vue de lutter contre les abus et les fraudes fiscales', *Doc. parl.*, Parl. Rég. Brux.-Cap., 2016-17, n° A-515/1, pp. 28-29, observation 3.1; l'avis C.E. 60.849/VR/3 du 31 mars 2017 sur un avant-projet devenu le décret du 16 juin 2017 'portant assentiment à l'accord de coopération du 9 mai 2017 entre l'État fédéral et la Région flamande relatif à la régularisation des montants non scindés', *Doc. parl.*, Parl. fl., 2016-17, n° 1165/1, p. 25, observation 5.1.

³² Zie adv.RvS 61.026/VR van 5 april 2017 over een voorontwerp dat heeft geleid tot de wet van 30 juni 2017 'houdende instemming met het samenwerkingsakkoord tussen de Federale Overheid, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest met betrekking tot het beheer van de dienst voor de regularisatie van gewestelijke belastingen en niet uitsplitsbare fiscaal verjaarde kapitalen en de oprichting van een regularisatiesysteem van niet uitsplitsbare fiscaal verjaarde kapitalen en het samenwerkingsakkoord tussen de Federale Overheid en het Vlaamse Gewest met betrekking tot de regularisatie van niet uitsplitsbare bedragen', *Parl.St.* Kamer 2016-17, nr. 54-2473/001, 12-13, opmerking 5.1; adv.RvS 61.029/VR/4 van 29 maart 2017 over een voorontwerp dat heeft geleid tot de ordonnantie van 13 juli 2017 'houdende instemming met het samenwerkingsakkoord van 20 februari 2017 tussen de Federale Overheid, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest met betrekking tot het beheer van de dienst voor de regularisatie van gewestelijke belastingen en niet uitsplitsbare fiscaal verjaarde kapitalen en de oprichting van een regularisatiesysteem van niet uitsplitsbare fiscaal verjaarde kapitalen, tot invoering van een fiscaal regularisatiesysteem beperkt in de tijd en tot invoering van maatregelen tot bestrijding van misbruik en fiscale fraude', *Parl.St.* Br.H.Parl. 2016-17, nr. A-515/1, 28-29, opmerking 3.1; adv.RvS 60.849/VR/3 van 31 maart 2017 over een voorontwerp dat heeft geleid tot het decreet van 16 juni 2017 'houdende instemming met het samenwerkingsakkoord van 9 mei 2017 tussen de Federale Overheid en het Vlaamse Gewest met betrekking tot de regularisatie van niet uitsplitsbare bedragen', *Parl.St.* Vl.Parl. 2016-17, nr. 1165/1, 25, opmerking 5.1.

régime uniforme n'était possible³³. Il n'en demeure toutefois pas moins que les autorités fédérales concernées doivent tout mettre en œuvre pour aboutir à des accords de coopération où les différences de traitement entre contribuables, dues à un contenu différent des accords de coopération, sont évitées ou à tout le moins limitées autant que possible. Eu égard aux articles 10 et 11 de la Constitution, il incombe aux autorités concernées d'œuvrer à cet effet³⁴.

Pour, notamment, l'information du parlement, il est recommandé d'apporter des précisions sur ce point dans l'exposé des motifs.

Article 3

11. L'exposé des motifs définit la notion de "charges historiques" dont il est fait mention à l'article 1er, 2°, a), en projet, de la loi du 23 janvier 1989 comme étant les "coûts supportés par les Régions et qui sont compensés par des prélèvements sur la facture d'électricité". Il cite comme exemple les coûts des certificats verts.

En outre, à la question de savoir ce qu'il faut entendre précisément par "charges historiques", le délégué a répondu:

"De 'historische lasten' zijn bepaalde kosten die de gewesten dragen en die ze compenseren door middel van openbare-dienstverplichtingen (ODV's) aan de distributienetbeheerders die ze vervolgens verrekenen in de nettarieven op de elektriciteitsfactuur, alsmede deels via eigen heffingen op de elektriciteitsfactuur. Een voorbeeld hiervan zijn de kosten van de groenestroomcertificaten.

Het is de bedoeling dat wanneer die lasten betaald zijn, de heffing op andere brandstoffen ook vervalt. Het is niet de bedoeling om met deze uitzondering een nieuwe financieringsbevoegdheid te voorzien voor de Gewesten. Het bepalen en opvolgen van de specifieke massa van lasten die kan worden verschoven, en de duur van deze verschuiving, zal moeten worden vastgelegd in een samenwerkingsakkoord tussen de federale overheid en het betrokken Gewest".

La définition de la notion de "charges historiques" doit figurer dans le texte même de l'avant-projet et il est recommandé d'intégrer les éclaircissements complémentaires dans l'exposé des motifs.

³³ Lors des négociations avec les différentes régions, le droit à un traitement égal doit également être respecté. Voir à cet égard également les directives que la Cour constitutionnelle fédérale allemande a empruntées au principe de la "*Bundestreue*" pour la procédure et le mode de négociation (Y. PEETERS, o.c., p. 55, n° 113).

³⁴ Voir l'avis C.E. 61.026/VR du 5 avril 2017, *Doc. parl.*, Chambre, 2016-17, n° 54-2473/001, pp. 13-14, observation 5.2; l'avis C.E. 61.029/VR/4 du 29 mars 2017, *Doc. parl.*, Parl. Rég. Brux.-Cap., 2016-17, n° A-515/1, p. 29, observation 3.2; l'avis C.E. 60.849/VR/3 du 31 mars 2017, *Doc. parl.*, Parl. fl., 2016-17, n° 1165/1, pp. 25-26, observation 5.2.

mogelijk was over een uniforme regeling.³³ Dat belet evenwel niet dat de betrokken overheden er alles aan moeten doen om tot samenwerkingsakkoorden te komen waarbij verschillen in behandeling tussen belastingplichtigen veroorzaakt door een verschillende inhoud van de samenwerkingsakkoorden worden voorkomen of toch zo veel mogelijk worden beperkt. Gelet op de artikelen 10 en 11 van de Grondwet hebben de betrokken overheden de plicht om daarvoor te ijveren.³⁴

Mede met het oog op het informeren van het parlement, verdient het aanbeveling om in de memorie van toelichting op dit punt meer verduidelijking te geven.

Artikel 3

11. Het begrip "historische lasten" als vermeld in het ontworpen artikel 1, 2°, a), van de wet van 23 januari 1989 wordt in de memorie van toelichting omschreven als de "kosten [...] die de gewesten dragen en die worden gecompenseerd via heffingen op de elektriciteitsfactuur". De memorie van toelichting geeft de kosten voor groenestroomcertificaten als voorbeeld.

Bijkomend antwoordde de gemachtigde op de vraag wat precies "historische lasten" zijn, het volgende:

"De 'historische lasten' zijn bepaalde kosten die de gewesten dragen en die ze compenseren door middel van openbare-dienstverplichtingen (ODV's) aan de distributienetbeheerders die ze vervolgens verrekenen in de nettarieven op de elektriciteitsfactuur, alsmede deels via eigen heffingen op de elektriciteitsfactuur. Een voorbeeld hiervan zijn de kosten van de groenestroomcertificaten.

Het is de bedoeling dat wanneer die lasten betaald zijn, de heffing op andere brandstoffen ook vervalt. Het is niet de bedoeling om met deze uitzondering een nieuwe financieringsbevoegdheid te voorzien voor de Gewesten. Het bepalen en opvolgen van de specifieke massa van lasten die kan worden verschoven, en de duur van deze verschuiving, zal moeten worden vastgelegd in een samenwerkingsakkoord tussen de federale overheid en het betrokken Gewest."

De definitie van het begrip "historische lasten" dient in de tekst van het voorontwerp zelf te worden opgenomen en het verdient aanbeveling de bijkomende verduidelijking op te nemen in de memorie van toelichting.

³³ Ook bij de onderhandelingen met de verschillende gewesten dient het recht op een gelijke behandeling te worden gerespecteerd. Zie in dit verband ook de richtlijnen die het Duitse *Bundesverfassungsgericht* aan het beginsel van de *Bundestreue* heeft ontleend voor de procedure en de stijl van onderhandelen (Y. PEETERS, o.c., p. 55, nr. 113).

³⁴ Zie adv.RvS 61.026/VR van 5 april 2017, *Parl.St.* Kamer 2016-17, nr. 54-2473/001, 13-14, opmerking 5.2; adv.RvS 61.029/VR/4 van 29 maart 2017, *Parl.St.* Br.H.Parl. 2016-17, nr. A-515/1, 29, opmerking 3.2; adv.RvS 60.849/VR/3 van 31 maart 2017, *Parl.St.* Vl.Parl. 2016-17, nr. 1165/1, 25-26, opmerking 5.2.

TITRE 3 – MODIFICATIONS RELATIVES AUX IMPÔTS SUR LES REVENUS

Chapitre 1er – La déduction pour investissement

Article 7

12. Conformément à l'article 69/1, §§ 2, alinéa 2, 3, alinéa 2, et 4, alinéa 2, en projet, du Code des impôts sur les revenus 1992 (ci-après: CIR 92), le Roi établit les listes des immobilisations qui entrent en ligne de compte pour la déduction pour investissement. Sur le fondement de l'article 69/1, §§ 2, alinéa 6, 3, alinéa 5, et 4, alinéa 6, en projet, du CIR 92, ces listes sont valables pour une période de trois ans. À défaut d'une adoption à temps d'une nouvelle liste, l'article 69/1, §§ 2, alinéa 7, 3, alinéa 6, et 4, alinéa 7, en projet, du CIR 92 dispose que le ministre qui a les finances dans ses attributions (ci-après: le ministre) prolongera la période de validité des listes pour une période de deux ans.

13. L'article 69/1, §§ 2, alinéa 7, 3, alinéa 6, et 4, alinéa 7, en projet, du CIR 92 est problématique au regard du principe de légalité en matière fiscale, consacré par les articles 170, § 1er, et 172, alinéa 2, de la Constitution. En effet, il découle de ce principe que le législateur doit fixer lui-même tous les éléments essentiels permettant de déterminer la dette d'impôt des contribuables, tels que la désignation des contribuables, la matière imposable, la base d'imposition, le taux d'imposition et les éventuelles exonérations d'impôt. Il s'ensuit que toute délégation relative à la détermination d'un des éléments essentiels de l'impôt est en principe inconstitutionnelle.

Toutefois, les dispositions constitutionnelles précitées ne vont pas jusqu'à obliger le législateur à régler lui-même chacun des aspects d'un impôt ou d'une exemption. L'attribution d'une compétence à une autre autorité n'est pas contraire au principe de légalité pour autant que la délégation soit définie de manière suffisamment précise et qu'elle porte sur l'exécution de mesures dont les éléments essentiels ont été fixés préalablement par le législateur³⁵. Font partie des éléments essentiels de l'impôt, la désignation des contribuables, la matière imposable, la base d'imposition, le taux d'imposition et les éventuelles exonérations d'impôt³⁶.

14. Le fait qu'à l'expiration de la période de trois ans, le ministre peut prolonger la validité des listes de deux ans confère à ce dernier le pouvoir de régler des matières réservées au législateur. Ce pouvoir se limite toutefois à prolonger la validité d'un arrêté déjà confirmé, il est illimité dans le temps tant que le Roi ne prend pas un nouvel arrêté qui sera à nouveau confirmé. Le délégué a confirmé que la prolongation de deux ans pouvait se produire plusieurs fois de suite:

³⁵ Jurisprudence constante de la Cour constitutionnelle: voir, par exemple, C.C., 20 novembre 2019, n° 188/2019, B.15.2.

³⁶ C.C., 10 juillet 2014, n° 104/2014, B.6; C.C., 23 février 2017, n° 30/2017, B.11.

TITEL 3 – WIJZIGINGEN BETREFFENDE DE INKOMSTENBELASTINGEN

Hoofdstuk 1 – Investeringsaftrek

Artikel 7

12. Overeenkomstig het ontworpen artikel 69/1, §§ 2, tweede lid, 3, tweede lid, en 4, tweede lid, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 (hierna: WIB 92) bepaalt de Koning de lijsten van de vaste activa die in aanmerking komen voor de investeringsaftrek. Op grond van het ontworpen artikel 69/1, §§ 2, zesde lid, 3, vijfde lid, en 4, zesde lid, van het WIB 92 zijn deze lijsten geldig voor een periode van drie jaar. Bij gebrek aan een tijdige aanneming van een nieuwe lijst, bepaalt het ontworpen artikel 69/1, §§ 2, zevende lid, 3, zesde lid, en 4, zevende lid, van het WIB 92 dat de minister bevoegd voor financiën (hierna: de minister) de geldigheidstermijn van de lijsten met een termijn van twee jaar zal verlengen.

13. Het ontworpen artikel 69/1, §§ 2, zevende lid, 3, zesde lid, en 4, zevende lid, van het WIB 92 is problematisch in het licht van het legaliteitsbeginsel inzake belastingen, neergelegd in de artikelen 170, § 1, en 172, tweede lid, van de Grondwet. Uit dat beginsel vloeit immers voort dat de wetgever zelf alle wezenlijke elementen dient vast te stellen aan de hand waarvan de belastingschuld van de belastingplichtigen kan worden bepaald, zoals de aanwijzing van de belastingplichtigen, de belastbare materie, de heffingsgrondslag, de aanslagvoet en de eventuele belastingvrijstellingen. Daaruit volgt dat elke delegatie die betrekking heeft op het bepalen van één van de essentiële elementen van de belasting, in beginsel ongrondwettig is.

De voormelde grondwetsbepalingen gaan evenwel niet zover dat ze de wetgever ertoe zouden verplichten elk aspect van een belasting of van een vrijstelling zelf te regelen. Een aan een andere overheid verleende bevoegdheid is niet in strijd met het wettigheidsbeginsel voor zover de machtiging voldoende nauwkeurig is omschreven en betrekking heeft op de tenuitvoerlegging van maatregelen waarvan de essentiële elementen voorafgaandelijk door de wetgever zijn vastgesteld.³⁵ Tot de essentiële elementen van de belasting behoren de aanwijzing van de belastingplichtigen, de belastbare materie, de heffingsgrondslag, de aanslagvoet en de eventuele belastingvrijstellingen.³⁶

14. Doordat na het verstrijken van drie jaar de minister de geldigheid van de lijsten kan verlengen met twee jaar, wordt de bevoegdheid aan de minister verleend om een aan de wetgever voorbehouden aangelegenheid te regelen. Deze bevoegdheid is dan wel beperkt tot het verlengen van de geldigheid van een reeds bekrachtigd besluit, ze is onbeperkt in de tijd zolang de Koning geen nieuw besluit neemt dat opnieuw wordt bekrachtigd. De gemachtigde bevestigde dat de verlenging met twee jaar verschillende keren na elkaar kan gebeuren:

³⁵ Vaste rechtspraak van het Grondwettelijk Hof: zie bijvoorbeeld GwH 20 november 2019, nr. 188/2019, B.15.2.

³⁶ GwH 10 juli 2014, nr. 104/2014, B.6; GwH 23 februari 2017, nr. 30/2017, B.11.

“Hoewel het inderdaad niet het uitgangspunt is dat stelselmatig kan worden verlengd met telkens twee jaar, is het inderdaad wel de bedoeling dat dit niet uitgesloten is”.

15. En outre, force est de constater que l'article 69/1, §§ 2, alinéa 7, 3, alinéa 6, et 4, alinéa 7, en projet, du CIR 92 est contraire aux articles 37 et 108 de la Constitution en tant que délégation directe du législateur au ministre. En vertu des principes constitutionnels relatifs à l'exercice des pouvoirs, le pouvoir réglementaire est dévolu en premier lieu au Roi. Certes, il n'est pas incompatible avec ces principes de conférer à un ministre une délégation de pouvoirs d'ordre accessoire ou secondaire, mais il n'en demeure pas moins qu'il appartient alors en principe au Roi et non au législateur d'octroyer pareille délégation. En effet, l'octroi d'une délégation directe de pouvoirs de l'espèce à un ministre signifierait en principe que le législateur empiéterait sur une prérogative qui revient au Roi en tant que chef du pouvoir exécutif fédéral (article 37 de la Constitution). En outre, la prolongation de la durée de validité d'un arrêté royal ayant une incidence sur la matière imposable ne peut être considérée comme une délégation d'ordre accessoire ou secondaire³⁷.

16. Force est donc de conclure qu'il y a lieu d'omettre l'habilitation en projet conférée au ministre en vue d'établir les listes d'immobilisations entrant en ligne de compte pour une déduction pour investissement.

Article 9

17.1. L'article 69/3, § 1er, en projet, du CIR 92, prescrit qu'il faut obtenir une attestation de l'autorité régionale ou fédérale et du ministre désignés pour bénéficier de la déduction pour investissement visée à l'article 69/1, § 1er, du CIR 92. L'article 69/3, § 2, en projet, du CIR 92 désigne l'autorité compétente pour cette attestation de l'immobilisation. Conformément à l'énumération de l'article 69/3, § 3, en projet, du CIR 92, le ministre matériellement compétent est désigné au sein de l'autorité compétente. En outre, l'article 69/3, § 4, en projet, du CIR 92 dispose qu'«[u]ne attestation est délivrée par l'autorité compétente justifiant que les spécifications mentionnées dans les listes définies à l'article 69/1 ont été respectées. En l'absence d'une telle justification, l'attestation n'est pas opposable à l'administration, sauf si le contribuable démontre que les spécifications ont été respectées. Sans préjudice des voies de recours habituelles, le rejet de l'attestation entraîne le refus de la déduction pour investissement”.

17.2. L'article 69/3, § 4, en projet, du CIR 92 impose des obligations et confie des pouvoirs de contrôle aux régions.

³⁷ Avis C.E. 70.049/3 du 13 octobre 2021 sur un avant-projet devenu la loi du 23 février 2022 'adaptant la loi générale sur les douanes et accises au Code des douanes de l'Union et portant dispositions diverses', *Doc. parl.*, Chambre, 2021-22, n° 55-2410/001, pp. 73-74, observation 3.1.

“Hoewel het inderdaad niet het uitgangspunt is dat stelselmatig kan worden verlengd met telkens twee jaar, is het inderdaad wel de bedoeling dat dit niet uitgesloten is.”

15. Bovendien moet worden opgemerkt dat het ontworpen artikel 69/1, §§ 2, zevende lid, 3, zesde lid, en 4, zevende lid, van het WIB 92 strijdig is met de artikelen 37 en 108 van de Grondwet als een rechtstreekse delegatie van de wetgever aan de minister. De verordenende bevoegdheid komt krachtens de grondwettelijke beginselen betreffende de uitoefening der staatsmachten in de eerste plaats toe aan de Koning. Weliswaar is niet onverenigbaar met die beginselen, een delegatie aan een minister van bevoegdheden van louter bijkomstige of detailmatige aard, maar zulks neemt niet weg dat het dan in principe de Koning toekomt om zulk een delegatie van louter bijkomstige of detailmatige aard te verlenen en niet de wetgever. Een rechtstreekse delegatie van zulke bevoegdheden aan een minister komt immers in principe neer op een ingrijpen van de wetgever in een prerogatief dat aan de Koning als hoofd van de federale uitvoerende macht (artikel 37 van de Grondwet) toebehoort. Voorts kan het verlengen van de geldigheidstermijn van een koninklijk besluit dat invloed heeft op de belastbare materie niet als een delegatie van louter bijkomstige of detailmatige aard worden beschouwd.³⁷

16. De conclusie is dan ook dat de ontworpen machtiging van de minister om de lijsten met vaste activa die in aanmerking komen voor een investeringsaftrek te bepalen, moet worden weggelaten.

Artikel 9

17.1. Het ontworpen artikel 69/3, § 1, van het WIB 92 schrijft voor dat een attest moet worden bekomen van de aangeduide gewestelijke of federale overheid en minister om te kunnen genieten van de in artikel 69/1, § 1, van het WIB 92 bedoelde investeringsaftrek. In het ontworpen artikel 69/3, § 2, van het WIB 92 wordt de bevoegde overheid voor deze attestering van het vast actief aangeduid. Overeenkomstig de oplijsting in het ontworpen artikel 69/3, § 3, van het WIB 92 wordt de materieel bevoegde minister binnen de bevoegde overheid aangeduid. Het ontworpen artikel 69/3, § 4, van het WIB 92 bepaalt voorts dat “een attest [wordt] uitgereikt door de bevoegde overheid waarin wordt gemotiveerd waarom aan de specificaties vermeld in de lijsten omschreven in artikel 69/1 is voldaan. Bij gebrek aan een dergelijke motivering is het attest niet tegenstelbaar aan de administratie, tenzij de belastingplichtige alsnog aantoonst dat aan de specificaties is voldaan. Onverminderd de gebruikelijke rechtsmiddelen, heeft de verwerping van de attestering de weigering van de investeringsaftrek tot gevolg”.

17.2. In het ontworpen artikel 69/3, § 4, van het WIB 92 worden verplichtingen opgelegd en controlebevoegdheden opgedragen aan de gewesten.

³⁷ Adv.RvS 70.049/3 van 13 oktober 2021 over een voorontwerp dat heeft geleid tot de wet van 23 februari 2022 'tot aanpassing van de algemene wet inzake douane en accijnzen aan het douanewetboek van de Unie en houdende diverse bepalingen', *Parl.St.* Kamer 2021-22, nr. 55-2410/001, 73-74, opmerking 3.1.

Eu égard aux articles 35, 38 et 39 de la Constitution, il n'appartient pas au législateur fédéral d'attribuer des compétences aux communautés et aux régions par une loi ordinaire³⁸. En outre, il convient d'attirer l'attention sur le principe de l'autonomie des communautés et des régions, en vertu duquel l'autorité fédérale, d'une part, ne peut pas imposer d'obligations aux régions, tandis que, d'autre part, elle ne peut pas subordonner l'exercice de ses propres compétences en matière de réductions d'impôt fédérales à la coopération des régions³⁹.

Compte tenu du fait que la déduction pour investissement ne peut être accordée qu'après l'obtention d'une attestation motivée, l'octroi de la déduction pour investissement est subordonné à la collaboration des régions. Si l'autorité fédérale souhaite malgré tout imposer une attestation comme condition obligatoire et si elle veut s'assurer la coopération des régions, elle devra à cet effet conclure un accord de coopération au sens de l'article 92bis, § 1er, de la loi spéciale du 8 août 1980.

17.3. L'article 69/3, § 2, en projet, du CIR 92 énonce quelle autorité est compétente pour l'attestation de l'immobilisation. Il n'appartient pas à l'autorité fédérale de prévoir quelle autorité est territorialement ou matériellement compétente, même si ces dispositions étaient conformes aux règles répartitrices de compétences existantes. On omettra donc l'article 69/3, § 2, en projet, du CIR 92 de l'avant-projet.

17.4. L'article 69/3, § 3, alinéa 1er, en projet, du CIR 92 désigne le ministre matériellement compétent pour la délivrance de l'attestation. Toutefois, une réglementation fédérale ne peut s'immiscer dans l'organisation interne d'une région et dans la compétence d'organes régionaux. Aussi l'avant-projet ne peut-il pas prescrire par quelle autorité des régions l'attestation doit être délivrée. On omettra donc l'article 69/3, § 3, alinéa 1er, en projet, du CIR 92⁴⁰.

17.5. L'article 69/3, § 3, alinéa 2, en projet, du CIR 92 dispose que la déduction pour investissement n'est pas accordée si l'investissement "cause des préjudices déraisonnables à l'environnement". Bien qu'elle figure dans un article portant sur l'obligation de joindre à la déclaration une attestation de l'autorité régionale ou fédérale et du ministre compétents, cette disposition n'établit pas sans ambiguïté comment et par qui sera effectuée l'appréciation de la question de savoir si l'investissement *cause des préjudices déraisonnables à l'environnement*. Il ne ressort assurément pas du texte de l'avant-projet que seule l'autorité certifiante peut procéder à l'appréciation de la question de savoir si l'investissement *cause*

Gelet op de artikelen 35, 38 en 39 van de Grondwet staat het niet aan de federale wetgever om bij een gewone wet bevoegdheden op te dragen aan de gemeenschappen en de gewesten.³⁸ Bovendien moet worden gewezen op het beginsel van de autonomie van de gemeenschappen en de gewesten, krachtens hetwelk de federale overheid, enerzijds, geen verplichtingen kan opleggen aan de gewesten terwijl ze, anderzijds, de uitoefening van haar eigen bevoegdheden inzake federale belastingverminderingen niet afhankelijk kan maken van de medewerking van de gewesten.³⁹

Gelet op het feit dat de investeringsaftrek enkel kan worden verleend nadat een gemotiveerd attest werd bekomen, is het verlenen van de investeringsaftrek afhankelijk van de medewerking van de gewesten. Wil de federale overheid desondanks een attest als bindende voorwaarde opleggen en wil ze zich verzekeren van de medewerking van de gewesten, dient daartoe een samenwerkingsakkoord als bedoeld in artikel 92bis, § 1, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 te worden gesloten.

17.3. Het ontworpen artikel 69/3, § 2, van het WIB 92 bepaalt welke overheid bevoegd is voor de attestering van het vast actief. Het staat niet aan de federale overheid om te bepalen welke overheid territoriaal of materieel bevoegd is, ook niet indien die bepalingen zouden sporen met de bestaande bevoegdheidverdelende regels. Het ontworpen artikel 69/3, § 2, van het WIB 92 moet dan ook uit het voorontwerp worden weggelaten.

17.4. Het ontworpen artikel 69/3, § 3, eerste lid, van het WIB 92 wijst de materieel bevoegde minister aan voor het afleveren van het attest. Een federale reglementering kan evenwel niet ingrijpen in de interne organisatie van een gewest en in de bevoegdheid van de gewestorganen. Derhalve mag het voorontwerp niet voorschrijven door welke overheid van de gewesten het attest moet worden uitgereikt. Het ontworpen artikel 69/3, § 3, eerste lid, van het WIB 92 dient derhalve te worden weggelaten.⁴⁰

17.5. Het ontworpen artikel 69/3, § 3, tweede lid, van het WIB 92 bepaalt dat de investeringsaftrek niet wordt verleend indien de investering "onredelijke schade voor het leefmilieu met zich meebrengt". Hoewel deze bepaling opgenomen is in een artikel dat betrekking heeft op de verplichting om een attest bij de aangifte te voegen van de bevoegde gewestelijke of federale overheid en minister, staat het niet ondubbelzinnig vast hoe en door wie de beoordeling of de investering *onredelijke schade voor het leefmilieu met zich meebrengt*, gebeurt. Uit de tekst van het voorontwerp blijkt alvast niet dat de beoordeling of de investering *onredelijke schade voor het leefmilieu met zich meebrengt* enkel door de attesterende

³⁸ À l'exception de la Communauté germanophone.

³⁹ Voir également l'avis C.E. 64.640/3 du 2 janvier 2019 sur une proposition de loi 'modifiant le Code des impôts sur les revenus 1992 en vue d'étendre le *tax shelter* à l'industrie du jeu vidéo', *Doc. parl.*, Chambre, 2018-19, n° 54-3128/002, pp. 3-4, observation 4.

⁴⁰ Avis C.E. 40.452/1 du 1er juin 2006 sur un projet d'arrêté royal 'insérant un article 19ter dans l'arrêté royal du 28 novembre 1969 pris en exécution de la loi du 27 juin 1969 révisant l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs', observation 2.2.

³⁸ Met uitzondering van de Duitstalige Gemeenschap.

³⁹ Zie ook adv.RvS 64.640/3 van 2 januari 2019 over een voorstel van wet 'tot wijziging van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 teneinde de *taxshelter* uit te breiden tot de gamingindustrie', *Parl.St.* Kamer 2018-19, nr. 54-3128/002, 3-4, opmerking 4.

⁴⁰ Adv.RvS 40.452/1 van 1 juni 2006 over een ontwerp van koninklijk besluit 'tot invoeging van een artikel 19ter in het koninklijk besluit van 28 november 1969 tot uitvoering van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders', opmerking 2.2.

des préjudices déraisonnables à l'environnement. Interrogé à ce sujet, le délégué a déclaré ce qui suit:

“Deze beoordeling is een feitenkwestie die in dit ontwerp wordt gedekt door het gemeenrechtelijk zorgvuldigheidsprincipe. De toetsing wordt in principe reeds in rekening gebracht bij het opstellen van de thematische lijsten zelf. Daarbij wordt opgemerkt dat in voorkomend geval de attesterende overheid een motivering moet geven waarom geen positief attest kan worden afgeleverd omdat de investering onredelijke schade voor het leefmilieu met zich meebrengt”.

À la question de savoir si cet article 69/3, § 3, alinéa 2, en projet, du CIR 92 doit être considéré comme le contrôle final de l'administration du SPF Finances dont il est question dans l'exposé des motifs, le délégué a répondu:

“Nee, de rol van de FOD Financiën is voor dit onderdeel enkel formeel. Zoals hiervoor toegelicht wordt de toetsing van onredelijke schade gedaan door de attesterende overheid samen met de controle van de voorwaarden opgenomen op de investeringslijsten”.

Le délégué se réfère en outre à l'obligation de motivation de l'autorité certifiante, inscrite à l'article 69/3, § 4, en projet, du CIR 92. Aux termes de ce paragraphe, l'attestation délivrée doit justifier que les spécifications mentionnées dans les listes définies à l'article 69/1, en projet, ont été respectées. Ces listes établissent les immobilisations qui entrent en ligne de compte pour la déduction pour investissement. Le rejet de l'attestation entraîne le refus de la déduction pour investissement. Il a été demandé au délégué ce que signifiait précisément le rejet de l'attestation et par qui ce rejet s'effectuait. Le délégué a répondu à cette question comme suit:

“Met een verwerping wordt bedoeld dat de administratie de attestering niet erkent. De attesterende instantie moet het attest bijgevolg gedegen motiveren.

Er wordt niet gevraagd van de fiscale ambtenaar om ten gronde de materiële toetsing te doen, die expertise zit immers voornamelijk bij de gewesten. Er wordt enkel gevraagd om te controleren of de attesterende instanties een ten gronde toetsing hebben gemaakt op een gemotiveerde wijze. Dit om te vermijden dat er maar al te gewillig, zonder grond, een attestering wordt gegeven ten koste van de federale schatkist en de Belgische belastingbetaler”.

Le texte de l'article 69/3, en projet, du CIR 92 doit être adapté dans le sens de cette dernière réponse du délégué, afin qu'il apparaisse clairement qu'il y a en fin de compte une décision suffisamment motivée de l'autorité fédérale procurant au contribuable la sécurité juridique adéquate.

Article 14

18. L'article 77, alinéa 3, en projet, du CIR 92 dispose que les listes visées aux articles 69/1, §§ 2 à 5, et 75, en projet, du

overheid kan gebeuren. Hierover bevestigd, verklaarde de gemachtigde het volgende:

“Deze beoordeling is een feitenkwestie die in dit ontwerp wordt gedekt door het gemeenrechtelijk zorgvuldigheidsprincipe. De toetsing wordt in principe reeds in rekening gebracht bij het opstellen van de thematische lijsten zelf. Daarbij wordt opgemerkt dat in voorkomend geval de attesterende overheid een motivering moet geven waarom geen positief attest kan worden afgeleverd omdat de investering onredelijke schade voor het leefmilieu met zich meebrengt.”

Op de vraag of dit ontworpen artikel 69/3, § 3, tweede lid, van het WIB 92 moet worden beschouwd als de finale toetsing door de administratie van de FOD Financiën waarvan sprake in de memorie van toelichting, antwoordde de gemachtigde:

“Nee, de rol van de FOD Financiën is voor dit onderdeel enkel formeel. Zoals hiervoor toegelicht wordt de toetsing van onredelijke schade gedaan door de attesterende overheid samen met de controle van de voorwaarden opgenomen op de investeringslijsten.”

De gemachtigde verwijst voorts naar de motiveringsplicht van de attesterende overheid, die is opgenomen in het ontwerp artikel 69/3, § 4, van het WIB 92. Luidens deze paragraaf dient in het uitgereikte attest te worden gemotiveerd waarom aan de specificaties vermeld in de lijsten omschreven in het ontwerp artikel 69/1 is voldaan. Deze lijsten bepalen de vaste activa die voor investeringsaftrek in aanmerking komen. De verwerping van de attestering heeft de weigering van de investeringsaftrek tot gevolg. Aan de gemachtigde is gevraagd wat precies met de verwerping van de attestering wordt bedoeld en door wie deze verwerping gebeurt. Hierop antwoordde de gemachtigde:

“Met een verwerping wordt bedoeld dat de administratie de attestering niet erkent. De attesterende instantie moet het attest bijgevolg gedegen motiveren.

Er wordt niet gevraagd van de fiscale ambtenaar om ten gronde de materiële toetsing te doen, die expertise zit immers voornamelijk bij de gewesten. Er wordt enkel gevraagd om te controleren of de attesterende instanties een ten gronde toetsing hebben gemaakt op een gemotiveerde wijze. Dit om te vermijden dat er maar al te gewillig, zonder grond, een attestering wordt gegeven ten koste van de federale schatkist en de Belgische belastingbetaler”.

De tekst van het ontwerp artikel 69/3 van het WIB 92 dient in de zin van dit laatste antwoord van de gemachtigde te worden aangepast, zodat het duidelijk is dat er finaal een afdoende gemotiveerde beslissing is van de federale overheid waarmee voldoende rechtszekerheid wordt geboden aan de belastingplichtige.

Artikel 14

18. Het ontwerp artikel 77, derde lid, van het WIB 92 bepaalt dat de in de ontwerp artikelen 69/1, §§ 2 tot 5, en

CIR 92, en ce compris les montants maximum, doivent faire l'objet d'une confirmation par un projet de loi immédiatement ou dès l'ouverture de la plus prochaine session. À défaut de cette confirmation "endéans le délai précité", les listes et arrêtés sont censés n'avoir jamais produit leurs effets.

On n'aperçoit pas clairement ce qu'il y a lieu d'entendre par *endéans le délai précité*.

La circonstance que l'utilisation de la procédure parlementaire ordinaire ne permettrait pas au législateur d'établir un ou plusieurs éléments de l'impôt en temps utile et qu'il délègue dès lors au Roi le soin de le faire en première instance, ne peut toutefois pas conduire à ce qu'il renonce à l'exercice de cette compétence qui lui est réservée. Au contraire, eu égard à l'article 170, § 1er, de la Constitution, il est tenu, et ce dès que c'est possible – la Cour constitutionnelle mentionne "dans un délai relativement court"⁴¹ – d'examiner la mesure prise par le Roi et d'intervenir s'il n'est pas d'accord avec celle-ci, soit en l'invalidant (en abrogeant la mesure), soit en l'adaptant. S'il approuve la mesure, il doit alors la confirmer⁴².

La disposition en projet mentionne uniquement un délai dans lequel un projet de loi de confirmation doit être introduit, mais ne prévoit pas de délai dans lequel l'arrêté royal doit être confirmé.

Compte tenu de ce qui précède, la disposition en projet doit être adaptée pour indiquer un délai concret effectif qui, à la lumière de la jurisprudence de la Cour constitutionnelle, doit être suffisamment court.

Article 21

19. L'article 21, alinéa 2, de l'avant-projet dispose que l'article 5 de l'avant-projet s'applique aux immobilisations acquises ou constituées à partir du 1er janvier 2024. Eu égard à la date de l'avis, l'article 5 de l'avant-projet aura par conséquent un effet rétroactif. Le délégué a déclaré à ce sujet:

"Deze datum van inwerkingtreding zal gelet op de datum van het advies worden aangepast".

On peut se rallier à la suggestion du délégué.

CHAPITRE 2 – Autres modifications du Code des impôts sur les revenus 1992

20. Ce chapitre n'appelle aucune observation.

⁴¹ C.C., 17 juillet 2003, n° 100/2003, B.11.2.

⁴² Avis C.E. 65.412/3 du 25 mars 2019 sur un avant-projet de loi 'portant des dispositions fiscales diverses 2019-I', observations 8 et 9.

75 van het WIB 92 bedoelde lijsten, met inbegrip van de maximumbedragen, moeten worden bekrachtigd door een ontwerp van wet onmiddellijk of bij de opening van de eerstvolgende zitting in te dienen. Bij gebreke van deze bekrachtiging "binnen de voormelde termijn" worden de lijsten en besluiten geacht nooit uitwerking te hebben gehad.

Het is niet duidelijk wat wordt bedoeld met *binnen de voormelde termijn*.

Het gegeven dat de wetgever door middel van de gewone parlementaire procedure niet tijdig een of meer belastingelementen zou kunnen vaststellen en dit daarom in eerste instantie aan de Koning overlaat, mag er niet toe leiden dat hij afstand doet van het uitoefenen van zijn voorbehouden bevoegdheid. Integendeel, gelet op artikel 170, § 1, van de Grondwet dient hij zich, en wel van zodra dit mogelijk is – het Grondwettelijk Hof gewaagt van "binnen een relatief korte termijn"⁴¹ – over de door de Koning genomen maatregel te buigen en op te treden indien hij het er niet mee eens is, hetzij door hem ongedaan te maken (door de maatregel op te heffen), hetzij door hem bij te sturen. Is hij het ermee eens, dan dient hij de maatregel te bekrachtigen.⁴²

De ontworpen bepaling vermeldt enkel een termijn waarbinnen een ontwerp van wet ter bekrachtiging moet worden ingediend, maar stelt geen termijn voorop waarbinnen het koninklijk besluit moet zijn bekrachtigd.

Gelet op het voorgaande, dient de ontworpen bepaling te worden aangepast met vermelding van een effectieve concrete termijn die in het licht van de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof voldoende kort moet zijn.

Artikel 21

19. Artikel 21, tweede lid, van het voorontwerp bepaalt dat artikel 5 van het voorontwerp van toepassing is op vanaf 1 januari 2024 verkregen of tot stand gebrachte vaste activa. Gelet op de datum van het advies zal artikel 5 van het voorontwerp bijgevolg terugwerkende kracht hebben. De gemachtigde verklaarde hierover:

"Deze datum van inwerkingtreding zal gelet op de datum van het advies worden aangepast."

Met de suggestie van de gemachtigde kan worden ingestemd.

Hoofdstuk 2 – Overige wijzigingen van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992

20. Dit hoofdstuk geeft geen aanleiding tot opmerkingen.

⁴¹ GwH 17 juli 2003, nr. 100/2003, B.11.2.

⁴² Adv.RvS 65.412/3 van 25 maart 2019 over een voorontwerp van wet 'houdende diverse fiscale bepalingen 2019-I', opmerkingen 8 en 9.

Chapitre 3 =Modifications de la loi portant l'introduction d'un impôt minimum pour les groupes d'entreprises multinationales et les groupes nationaux de grande envergure

21. Le chapitre 3 du titre 3 de l'avant-projet apporte des modifications à la loi du 19 décembre 2023 'concernant l'introduction d'un impôt minimum pour les groupes d'entreprises multinationales et les groupes nationaux de grand envergure'. Cette loi transpose la directive (UE) 2022/2523 du Conseil du 14 décembre 2022 'visant à assurer un niveau minimum d'imposition mondial pour les groupes d'entreprises multinationales et les groupes nationaux de grande envergure dans l'Union'. Les articles 25 à 30 et 34 à 37 de l'avant-projet contiennent des dispositions qui, selon l'exposé des motifs, ont fait l'objet d'un accord international dans le cadre de nouvelles lignes directrices administratives au sein du *Cadre inclusif* de l'Organisation de coopération et de développement économiques (ci-après: OCDE), qui ont été publiées les 2 février et 17 juillet 2023. Les principes directeurs de l'OCDE ne sont toutefois pas contraignants⁴³. Les modifications en projet doivent être compatibles avec la directive (UE) 2022/2523 pour pouvoir se concrétiser.

Interrogé à ce sujet, le délégué a déclaré ce qui suit:

"Hiervoor verwijzen we graag naar het volgende document: st14732-re01-en23.pdf (europa.eu)

Daarin is tevens een statement van de Europese Commissie opgenomen dat het volgende stelt:

The Commission is of the view that the administrative guidance endorsed by the OECD/G20 Inclusive Framework on BEPS in December 2022, February 2023 and July 2023 is compatible with Council directive (EU) 2022/2523 of 14 December 2022 on ensuring a global minimum level of taxation for multinational enterprise groups and large-scale domestic groups in the Union (the Pillar Two directive). The Commission encourages all Member States to proceed swiftly with the transposition of the Pillar Two directive and will continue to support the efforts of Member States in this regard.

Als bijlage vindt u een tabel met de wijze waarop een omzetting van de aangehaalde administratieve guidance uit de OESO is gebeurd".

On ne peut admettre les modifications en projet que dans la mesure où, comme l'estime la Commission européenne, les lignes directrices administratives, adoptées par le *Cadre inclusif* de l'OCDE/G20 en décembre 2022 et en février et juillet 2023, sont effectivement compatibles avec la directive (UE) 2022/2523.

⁴³ Voir l'avis C.E. 73.946/3 du 19 octobre 2023 sur un avant-projet devenu la loi du 19 décembre 2023, *Doc. parl.*, Chambre, 2023-24, n° 55-3678/001, p. 230, observation 7.2.

Hoofdstuk 3 =Wijzigingen aan wet houdende de invoering van een minimumbelasting voor multinationale ondernemingen en omvangrijke binnenlandse groepen

21. Hoofdstuk 3 van titel 3 van het voorontwerp brengt wijzigingen aan in de wet van 19 december 2023 'houdende de invoering van een minimumbelasting voor multinationale ondernemingen en omvangrijke binnenlandse groepen'. Deze wet vormt de omzetting van richtlijn (EU) 2022/2523 van de Raad van 14 december 2022 'tot waarborging van een mondiaal minimumniveau van belastingheffing voor groepen van multinationale ondernemingen en omvangrijke binnenlandse groepen in de Unie'. De artikelen 25 tot 30 en 34 tot 37 van het voorontwerp bevatten bepalingen die volgens de memorie van toelichting internationaal werden afgesproken in het kader van verdere administratieve richtsnoeren binnen het *Inclusive Framework* van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (hierna: OESO), die op 2 februari en 17 juli 2023 werden gepubliceerd. OESO-richtlijnen zijn evenwel niet bindend.⁴³ De ontworpen wijzigingen dienen verenigbaar te zijn met richtlijn (EU) 2022/2523 om doorgang te kunnen vinden.

Hierover bevestigd, verklaarde de gemachtigde het volgende:

"Hiervoor verwijzen we graag naar het volgende document: st14732-re01-en23.pdf (europa.eu)

Daarin is tevens een statement van de Europese Commissie opgenomen dat het volgende stelt:

The Commission is of the view that the administrative guidance endorsed by the OECD/G20 Inclusive Framework on BEPS in December 2022, February 2023 and July 2023 is compatible with Council directive (EU) 2022/2523 of 14 December 2022 on ensuring a global minimum level of taxation for multinational enterprise groups and large-scale domestic groups in the Union (the Pillar Two directive). The Commission encourages all Member States to proceed swiftly with the transposition of the Pillar Two directive and will continue to support the efforts of Member States in this regard.

Als bijlage vindt u een tabel met de wijze waarop een omzetting van de aangehaalde administratieve guidance uit de OESO is gebeurd."

Slechts in de mate dat, zoals de Europese Commissie oordeelt, de administratieve richtsnoeren die door het *Inclusive Framework* van de OESO/G20 in december 2022 en in februari en juli 2023 werden aangenomen, inderdaad verenigbaar zijn met richtlijn (EU) 2022/2523, kan met de ontworpen wijzigingen worden ingestemd.

⁴³ Zie adv.RvS 73.946/3 van 19 oktober 2023 over een voorontwerp dat heeft geleid tot de wet van 19 december 2023, *Parl.St.* Kamer 2023-24, nr. 55-3678/001, 230, opmerking 7.2.

Article 38

22. L'article 38 de l'avant-projet dispose que le titre 3 ("l) e présent titre") entre en vigueur le 31 décembre 2023 et est applicable aux années fiscales commençant à partir du 31 décembre 2023. Sans doute vise-t-on par là le chapitre 3 du titre 3, étant donné que chaque chapitre du titre 3 contient une disposition d'entrée en vigueur distincte. Dans le texte, il convient de remplacer le mot "titre" par le mot "chapitre".

23. Compte tenu de la date de l'avis, le chapitre 3 aura un effet rétroactif. La non-rétroactivité des lois est une garantie qui a pour but de prévenir l'insécurité juridique. Cette garantie exige que le contenu du droit soit prévisible et accessible, de sorte que le justiciable puisse prévoir, à un degré raisonnable, les conséquences d'un acte déterminé au moment où cet acte est accompli. La rétroactivité peut uniquement être justifiée lorsqu'elle est indispensable à la réalisation d'un objectif d'intérêt général⁴⁴.

Dans ce cadre, on peut relever que les dispositions de la loi du 19 décembre 2023, que l'avant-projet modifie, sont entrées en vigueur le 31 décembre 2023. Une simple référence à l'entrée en vigueur de la loi à modifier n'est pas suffisante. Une justification plus élaborée est dès lors nécessaire⁴⁵.

Invité à préciser pourquoi cette rétroactivité est indispensable à la réalisation d'un objectif d'intérêt général, le délégué a répondu comme suit:

"De IIR en de UTPR nemen binnen de OESO de vorm aan van een gemeenschappelijke aanpak (zogenaamde 'common approach'). Dit houdt enerzijds in dat geen enkel land verplicht is om de Pijler 2-maatregelen in te voeren. Beslist een land anderzijds tot de invoering, dan moet de implementatie conform de OESO-voorschriften zijn. De OESO zal een controleproces ontwikkelen om te bepalen of nationale invulling al dan niet gekwalificeerd is. Landen zijn verplicht de uitkomst hiervan te erkennen, in functie van de toepassing van de OESO-modelvoorschriften.

De bepalingen van titel 3 zetten verdere OESO-modelvoorschriften om in Belgisch recht.

Het is aldus vanuit de noodzaak om gekwalificeerde regels inzake de minimumbelasting te hebben dat de retroactiviteit

⁴⁴ Jurisprudence constante de la Cour constitutionnelle, voir notamment: C.C., 21 novembre 2013, n° 158/2013, B.24.2; C.C., 19 décembre 2013, n° 172/2013, B.22; C.C., 29 janvier 2014, n° 18/2014, B.10; C.C., 9 octobre 2014, n° 146/2014, B.10.1; C.C., 22 janvier 2015, n° 1/2015, B.4; C.C., 7 mai 2015, n° 54/2015, B.12; C.C., 14 janvier 2016, n° 3/2016, B.22; C.C., 3 février 2016, n° 16/2016, B.12.1; C.C., 28 avril 2016, n° 58/2016, B.9.2; C.C., 9 février 2017, n° 15/2017, B.9.2; C.C., 21 décembre 2017, n° 145/2017, B.16.2; C.C., 19 juillet 2018, n° 100/2018, B.13; C.C., 3 juin 2021, n° 82/2021, B.6; C.C., 23 juin 2022, n° 85/2022, B.10.2.

⁴⁵ Avis C.E. 61.750/3 du 1er août 2017 sur un avant-projet devenu la loi du 17 décembre 2017 'portant des dispositions fiscales diverses II', *Doc. parl.*, Chambre, 2017-18, n° 54-2764/001, pp. 52-54, observation 8.

Artikel 38

22. Artikel 38 van het voorontwerp bepaalt dat titel 3 ("l) e présent titre") in werking treedt op 31 december 2023 en van toepassing is op verslagjaren beginnend vanaf 31 december 2023. Waarschijnlijk wordt hiermee hoofdstuk 3 van titel 3 bedoeld, aangezien elk hoofdstuk van titel 3 een aparte inwerkingtredingsbepaling bevat. In de tekst moet "titel" worden vervangen door "hoofdstuk".

23. Gelet op de datum van het advies zal hoofdstuk 3 terugwerkende kracht hebben. De niet-retroactiviteit van wetten is een waarborg ter voorkoming van rechtsonzekerheid. Die waarborg vereist dat de inhoud van het recht voorzienbaar en toegankelijk is, zodat de rechtzoekende in redelijke mate de gevolgen van een bepaalde handeling kan voorzien op het tijdstip dat die handeling wordt verricht. De terugwerkende kracht kan enkel worden verantwoord wanneer ze onontbeerlijk is voor de verwezenlijking van een doelstelling van algemeen belang.⁴⁴

In dit kader kan worden opgemerkt dat de bepalingen van de wet van 19 december 2023 die door het voorontwerp worden gewijzigd, in werking zijn getreden op 31 december 2023. Een enkele verwijzing naar de inwerkingtreding van de te wijzigen wet is niet voldoende. Er is dan ook een meer uitgewerkte verantwoording noodzakelijk.⁴⁵

De gemachtigde, gevraagd om toe te lichten waarom deze terugwerkende kracht onontbeerlijk is voor de verwezenlijking van een doelstelling van algemeen belang, antwoordde als volgt:

"De IIR en de UTPR nemen binnen de OESO de vorm aan van een gemeenschappelijke aanpak (zogenaamde 'common approach'). Dit houdt enerzijds in dat geen enkel land verplicht is om de Pijler 2-maatregelen in te voeren. Beslist een land anderzijds tot de invoering, dan moet de implementatie conform de OESO-voorschriften zijn. De OESO zal een controleproces ontwikkelen om te bepalen of nationale invulling al dan niet gekwalificeerd is. Landen zijn verplicht de uitkomst hiervan te erkennen, in functie van de toepassing van de OESO-modelvoorschriften.

De bepalingen van titel 3 zetten verdere OESO-modelvoorschriften om in Belgisch recht.

Het is aldus vanuit de noodzaak om gekwalificeerde regels inzake de minimumbelasting te hebben dat de retroactiviteit

⁴⁴ Vaste rechtspraak van het Grondwettelijk Hof, zie o.m.: GwH 21 november 2013, nr. 158/2013, B.24.2; GwH 19 december 2013, nr. 172/2013, B.22; GwH 29 januari 2014, nr. 18/2014, B.10; GwH 9 oktober 2014, nr. 146/2014, B.10.1; GwH 22 januari 2015, nr. 1/2015, B.4; GwH 7 mei 2015, nr. 54/2015, B.12; GwH 14 januari 2016, nr. 3/2016, B.22; GwH 3 februari 2016, nr. 16/2016, B.12.1; GwH 28 april 2016, nr. 58/2016, B.9.2; GwH 9 februari 2017, nr. 15/2017, B.9.2; GwH 21 december 2017, nr. 145/2017, B.16.2; GwH 19 juli 2018, nr. 100/2018, B.13; GwH 3 juni 2021, nr. 82/2021, B.6; GwH 23 juni 2022, nr. 85/2022, B.10.2.

⁴⁵ Adv.RvS 61.750/3 van 1 augustus 2017 over een voorontwerp dat heeft geleid tot de wet van 17 december 2017 'houdende diverse fiscale bepalingen II', *Parl.St.* Kamer 2017-18, nr. 54-2764/001, 52-54, opmerking 8.

gerechtvaardigd is. In het andere geval zouden Belgische ondernemingen geconfronteerd worden met bijkomende administratieve, en mogelijk fiscale, lasten. Dit zou de competitiviteit van België in gedrang brengen”.

La réponse du délégué ne convainc pas. On n’aperçoit pas clairement pourquoi le fait que le chapitre 3, en projet, du titre 3 de l’avant-projet produise ses effets plus tard dans le temps aurait pour effet que les entreprises belges seraient confrontées à des charges administratives, et éventuellement fiscales, supplémentaires. Dans la mesure où une telle motivation existe, il est préférable de l’intégrer dans l’exposé des motifs.

Titre 4 – Modifications de la loi-programme du 27 décembre 2004

Article 39

24. Dans l’article 429, § 5, en projet, de la loi-programme du 27 décembre 2004 au point 2) les mots “sur demande introduite de manière électronique via l’application en ligne PDIE” sont insérés, notamment (article 39, 1°, de l’avant-projet).

Il est recommandé de préciser dans la disposition en projet qu’il s’agit de l’application en ligne du SPF Finances via laquelle les entreprises belges introduisent en ligne une demande de remboursement des accises pour le *diesel professionnel*. Il est préférable que l’exposé des motifs fasse référence à l’adresse complète du site internet de cette application.

25. Le délégué a marqué son accord pour remplacer dans la phrase liminaire de l’article 39 de l’avant-projet les mots “article 429, § 5, 2)” par les mots “article 429, § 5” et pour rédiger le début de l’article 39, 1°, comme suit: “au point 2), les mots”.

26. En ce qui concerne l’article 39, 2°, de l’avant-projet, il a été demandé au délégué quelles catégories de personnes ont accès aux données à caractère personnel visées dans cette disposition.

Le délégué a répondu en ces termes:

“Het betreft de personeelsleden van de Algemene Administratie van de Douane en Accijnzen. Dit zal opgenomen worden in het ontwerp tussen het ontworpen punt 6), b) en c). Een nieuw punt 6), c) zal toegevoegd worden luidende als volgt: ‘c) De personen die toegang hebben tot deze gegevens zijn de personeelsleden van de Algemene Administratie van de Douane en Accijnzen’. De ontworpen punten 6, c) en d) zullen hernummerd worden naar 6, d) en e)”.

On peut se rallier à la proposition du délégué.

27. Il a également été demandé au délégué s’il ne fallait pas aussi préciser que des données à caractère personnel nécessaires à la détermination du montant à rembourser doivent être prévues.

Le délégué a répondu en ces termes:

gerechtvaardigd is. In het andere geval zouden Belgische ondernemingen geconfronteerd worden met bijkomende administratieve, en mogelijk fiscale, lasten. Dit zou de competitiviteit van België in gedrang brengen.”

Het antwoord van de gemachtigde overtuigt niet. Het is niet duidelijk waarom een latere uitwerking in de tijd van het ontworpen hoofdstuk 3 van titel 3 van het voorontwerp ertoe zou leiden dat Belgische ondernemingen geconfronteerd worden met bijkomende administratieve, en mogelijk fiscale, lasten. Voor zover een dergelijke motivering voorhanden is, wordt ze best opgenomen in de memorie van toelichting.

Titel 4 – Wijzigingen van de programmawet van 27 december 2004

Artikel 39

24. In het ontworpen artikel 429, § 5, van de programmawet van 27 december 2004 worden in punt 2) onder meer de woorden “en dit op elektronische wijze ingediend via de online applicatie PDIE” ingevoegd (artikel 39, 1°, van het voorontwerp).

Het is raadzaam in de ontworpen bepaling te verduidelijken dat dit de online applicatie is van de FOD Financiën via dewelke Belgische bedrijven online een aanvraag indienen voor de terugbetaling van accijnzen voor *professionele diesel*. In de memorie van toelichting wordt ook best voluit verwezen naar het webadres van die applicatie.

25. De gemachtigde stemde ermee in om in de inleidende zin van artikel 39 van het voorontwerp de woorden “artikel 429, § 5, 2)” te vervangen door de woorden “artikel 429, § 5” en om artikel 39, 1°, te laten aanvangen met de woorden “in punt 2) worden”.

26. Met betrekking tot artikel 39, 2°, van het voorontwerp werd aan de gemachtigde gevraagd welke categorieën van personen toegang hebben tot de in die bepaling bedoelde persoonsgegevens.

De gemachtigde antwoordde als volgt:

“Het betreft de personeelsleden van de Algemene Administratie van de Douane en Accijnzen. Dit zal opgenomen worden in het ontwerp tussen het ontworpen punt 6), b) en c). Een nieuw punt 6), c) zal toegevoegd worden luidende als volgt: ‘c) De personen die toegang hebben tot deze gegevens zijn de personeelsleden van de Algemene Administratie van de Douane en Accijnzen’. De ontworpen punten 6, c) en d) zullen hernummerd worden naar 6, d) en e)”.

Met het voorstel van de gemachtigde kan worden ingestemd.

27. Aan de gemachtigde werd tevens gevraagd of ook niet moet worden gepreciseerd dat persoonsgegevens moeten worden opgenomen die nodig zijn voor het bepalen van het terug te betalen bedrag.

De gemachtigde antwoordde als volgt:

“Dit kan inderdaad toegevoegd worden in het ontwerp tussen de ontworpen punten 5° en 6°. Een nieuw punt 6° zal toegevoegd worden luidende als volgt: ‘6° het bedrag van de terugbetaling.’. Het ontworpen 6° zal vervangen worden door 7°”.

Cette proposition peut être accueillie.

28. Il a été demandé au délégué si le délai de conservation de dix ans ne va pas au-delà de ce qui est nécessaire, compte tenu du principe de minimisation des données⁴⁶.

Le délégué a répondu à cette question comme suit:

“In bepaalde situaties is het mogelijk dat de AAD&A zich beroept op artikel 1382 van het Burgerlijk wetboek, in welk geval de bewaartermijn 10 jaar zou moeten bedragen. Dit is bijvoorbeeld het geval wanneer er geen gebruik meer kan gemaakt worden van de strafrechtelijke procedure (bijvoorbeeld bij verjaring). In deze situatie kan nog de civielrechtelijke rechtsvordering ingesteld worden”.

Il est recommandé d'intégrer cette justification dans l'exposé des motifs.

Titre 5 – Modifications à la dispense de versement de précompte professionnel pour les employeurs touchés par une calamité naturelle

29. Ce titre n'appelle aucune observation.

Le greffier,

Yves DEPOORTER

Le président,

Jeroen VAN NIEUWENHOVE

“Dit kan inderdaad toegevoegd worden in het ontwerp tussen de ontworpen punten 5° en 6°. Een nieuw punt 6° zal toegevoegd worden luidende als volgt: ‘6° het bedrag van de terugbetaling.’. Het ontworpen 6° zal vervangen worden door 7°”.

Met dit voorstel kan worden ingestemd.

28. Aan de gemachtigde werd gevraagd of de bewaartermijn van tien jaar niet verder gaat dan noodzakelijk, gelet op het beginsel van de minimale gegevensverwerking.⁴⁶

Hierop antwoordde de gemachtigde:

“In bepaalde situaties is het mogelijk dat de AAD&A zich beroept op artikel 1382 van het Burgerlijk wetboek, in welk geval de bewaartermijn 10 jaar zou moeten bedragen. Dit is bijvoorbeeld het geval wanneer er geen gebruik meer kan gemaakt worden van de strafrechtelijke procedure (bijvoorbeeld bij verjaring). In deze situatie kan nog de civielrechtelijke rechtsvordering ingesteld worden.”

Het verdient aanbeveling deze verantwoording op te nemen in de memorie van toelichting.

Titel 5 – Wijzigingen aan de vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing voor werkgevers die getroffen worden door een natuurramp

29. Deze titel geeft geen aanleiding tot opmerkingen.

De griffier,

Yves DEPOORTER

De voorzitter,

Jeroen VAN NIEUWENHOVE

⁴⁶ Voir l'article 5, paragraphe 1, c), du règlement (UE) 2016/679 du Parlement européen et du Conseil du 27 avril 2016 'relatif à la protection des personnes physiques à l'égard du traitement des données à caractère personnel et à la libre circulation de ces données, et abrogeant la directive 95/46/CE (règlement général sur la protection des données)'.

⁴⁶ Zie artikel 5, lid 1, c), van verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 'betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming)'.

PROJET DE LOI (I)

PHILIPPE,

ROI DES BELGES,

À tous, présents et à venir,

SALUT.

Sur la proposition du ministre des Finances,

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS:

Le ministre des Finances est chargé de présenter en notre nom à la Chambre des représentants le projet de loi dont la teneur suit:

TITRE 1ER

Disposition générale

Article 1er

La présente loi règle une matière visée à l'article 74 de la Constitution.

TITRE 2

Modifications relatives aux impôts sur les revenus

CHAPITRE 1ER

La déduction pour investissement

Art. 2

Dans l'article 64ter du Code des impôts sur les revenus 1992, inséré par la loi du 8 juin 2008 et modifié en dernier lieu par la loi du 25 décembre 2017, l'alinéa 1er, 3°, l'alinéa 2 et l'alinéa 3 sont abrogés.

Art. 3

L'article 68 du même Code, est complété par un alinéa, rédigé comme suit:

“Toutefois, lorsque la valeur d'investissement ou de revient des immobilisations constituées à l'état neuf comprend des rémunérations dont l'employeur n'a pas

WETSONTWERP (I)

FILIP,

KONING DER BELGEN,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen,

ONZE GROET.

Op de voordracht van de minister van de minister van Financiën,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ:

De minister van Financiën is ermee belast in onze naam bij de Kamer van volksvertegenwoordigers het ontwerp van wet in te dienen waarvan de tekst hierna volgt:

TITEL 1

Algemene Bepaling

Artikel 1

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 74 van de Grondwet.

TITEL 2

Wijzigingen betreffende de inkomstenbelastingen

HOOFDSTUK 1

Investeringsaftrek

Art. 2

In artikel 64ter van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, ingevoegd bij de wet van 8 juni 2008 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 25 december 2017, worden het eerste lid, 3°, het tweede lid en het derde lid opgeheven.

Art. 3

Artikel 68 van hetzelfde Wetboek, wordt aangevuld met een lid, luidende:

“Wanneer evenwel in de aanschaffingswaarde of beleggingswaarde van de vaste activa die in nieuwe staat tot stand worden gebracht, bezoldigingen zijn

versé au Trésor, en application du titre 6, chapitre 1er, section 4, sous-section 3, tout ou partie du précompte professionnel, ce précompte qui n'a pas été versé ne peut être inclus dans la base de calcul de la déduction pour investissement.”.

Art. 4

L'article 69 du même Code, remplacé par la loi du 28 juillet 1992 et modifié en dernier lieu par la loi du 25 novembre 2021, est remplacé comme suit:

“Art. 69. La déduction pour investissement est opérée sur les bénéfices ou profits de la période imposable au cours de laquelle les immobilisations ont été acquises ou constituées et comporte les catégories de déduction suivantes:

- 1° la déduction de base de 10 p.c.;
- 2° la déduction majorée thématique de 40 p.c.;
- 3° la déduction technologique de 13,5 p.c.

Le contribuable ne peut choisir qu'une seule catégorie de déduction pour une même immobilisation.

La déduction de base visée à l'alinéa 1er, 1°, est majorée de 10 points s'il concerne des immobilisations numériques.”

Art. 5

Dans le titre II, chapitre II, section IV, sous-section III, partie B, 2°, du même Code, il est inséré un article 69/1, rédigé comme suit:

“Art. 69/1. § 1er. La déduction majorée thématique visée à l'article 69, alinéa 1er, 2°, comporte les thèmes suivants au sein desquels les investissements doivent être réalisés:

- 1° investissement dans l'utilisation efficiente de l'énergie et les énergies renouvelables;
- 2° investissement dans des transports sans émission carbone;
- 3° investissement respectueux de l'environnement;
- 4° investissement de soutien numérique.

begrepen, waarvan de werkgever in toepassing van titel 6, hoofdstuk 1, afdeling 4, onderafdeling 3, een deel of het geheel van de bedrijfsvoorheffing niet in de Schatkist heeft gestort, mag deze niet doorgestorte bedrijfsvoorheffing niet in de berekeningsbasis van de investeringsaftrek worden opgenomen.”.

Art. 4

Artikel 69 van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 28 juli 1992 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 25 november 2021, wordt vervangen als volgt:

“Art. 69. De investeringsaftrek komt in mindering van de winst of de baten van het belastbare tijdperk waarin de vaste activa zijn verkregen of tot stand gebracht en kent volgende aftrekcategorieën:

- 1° de basisaftrek van 10 pct.;
- 2° de verhoogde thematische aftrek van 40 pct.;
- 3° de technologie-aftrek van 13,5 pct.

De belastingplichtige kan voor éénzelfde vast actief slechts één aftrekcategorie kiezen.

De in het eerste lid, 1°, bedoelde basisaftrek wordt verhoogd met 10 procentpunten indien het digitale vaste activa betreft.”

Art. 5

In titel II, hoofdstuk II, afdeling IV, onderafdeling III, onderdeel B, 2°, van hetzelfde Wetboek, wordt een artikel 69/1 ingevoegd, luidende:

“Art. 69/1. § 1. De verhoogde thematische aftrek bedoeld in artikel 69, eerste lid, 2°, kent volgende thema's waarbinnen de investeringen moeten gebeuren:

- 1° investering in efficiënt energieverbruik en hernieuwbare energie;
- 2° investering in koolstofemissievrij vervoer;
- 3° milieuvriendelijke investering;
- 4° ondersteunende digitale investering.

La déduction majorée thématique ne peut pas être appliquée par les entreprises en difficulté ou par une entreprise pour laquelle il y a une injonction de récupération non exécutée, en vertu d'une décision de la Commission déclarant des aides octroyées par la Belgique illégales et incompatibles avec le marché intérieur.

En outre, la déduction majorée thématique ne peut être appliquée qu'aux immobilisations pour lesquelles aucune aide régionale n'est demandée, sauf dans les cas déterminés par le Roi.

§ 2. La déduction pour investissement dans l'utilisation efficiente de l'énergie et les énergies renouvelables visée au paragraphe 1er, 1°, concerne les acquisitions d'immobilisations destinées à la production d'énergies renouvelables et à l'utilisation efficiente de l'énergie.

Le Roi établit, modifie ou remplace par arrêté délibéré en Conseil des ministres la liste des immobilisations visées à l'alinéa 1er, sur base de la politique énergétique et de l'impact budgétaire, après avis préalable du groupe de concertation État fédéral-Régions pour l'énergie institué par l'accord de coopération du 18 décembre 1991 entre l'État, la Région wallonne, la Région flamande et la Région de Bruxelles-Capitale relatif à la coordination des activités liées à l'énergie. Cette liste est dénommée "liste des investissements énergétiques".

L'avis visé à l'alinéa 2 est attendu endéans les trois mois suivant la demande d'avis du ministre des Finances.

Si le groupe de concertation mentionné à l'alinéa 2 ne transmet aucun avis endéans les trois mois, une demande d'avis du ministre des Finances est adressée individuellement à chaque ministre compétent en matière d'Énergie en Belgique, avec un délai de réponse d'un mois.

Si dans le cas visé à l'alinéa précédent, un ou plusieurs ministres compétents en matière d'Énergie ne répondent pas à la demande d'avis endéans le délai d'un mois, il peut être procédé sans leur avis à la délibération du projet d'arrêté portant l'établissement, la modification ou le remplacement de la liste des investissements énergétiques.

La liste des investissements énergétiques, une modification ou un ajout à celle-ci est valable trois ans.

À défaut d'une adoption à temps d'une nouvelle liste, le Roi prolongera la période de validité de la liste des investissements énergétiques une seule fois pour une période de deux ans.

De verhoogde thematische aftrek kan niet worden toegepast door ondernemingen in moeilijkheden of door een onderneming waarvoor een bevel tot terugvordering uitstaat ingevolge een besluit van de Commissie die een door België verleende steun onrechtmatig en onverenigbaar met de interne markt heeft verklaard.

De verhoogde thematische aftrek kan bovendien enkel worden toegepast op vaste activa waarvoor geen gewestelijke steun wordt aangevraagd, behalve in de gevallen die door de Koning worden bepaald.

§ 2. De aftrek voor investeringen in efficiënt energieverbruik en hernieuwbare energie bedoeld in paragraaf 1, 1°, betreffen aanschaffingen van vaste activa voor de productie van hernieuwbare energie en het efficiënt verbruik van energie.

De Koning bepaalt, wijzigt of vervangt in een in Ministerraad overlegd besluit, op basis van het energiebeleid en de budgettaire impact, de lijst van de in het eerste lid bedoelde vaste activa, na voorafgaandelijk advies van de Overleggroep Federale Staat-Gewesten voor de energie ingericht door het samenwerkingsakkoord van 18 december 1991 tussen de Staat, het Waals gewest, het Vlaams gewest en het Brussels gewest betreffende de coördinatie van de activiteiten verbonden aan Energie. Deze lijst wordt de "energie-investeringslijst" genoemd.

Het in het tweede lid bedoelde advies wordt verwacht binnen de drie maanden na de vraag van de minister van Financiën tot advies.

Indien de in het tweede lid aangeduide overleggroep geen advies overmaakt binnen de drie maanden, wordt door de minister van Financiën een adviesvraag gesteld aan de verschillende ministers van Energie in België afzonderlijk, met een antwoordtermijn van één maand.

Indien in het vorige lid bedoelde geval, één of meerdere van de bevoegde ministers van Energie geen antwoord op de adviesvraag geven binnen de termijn van een maand, kan zonder hun advies overgegaan worden tot de overlegging van het ontwerp van besluit houdende de opmaak, wijziging of vervanging van de energie-investeringslijst.

De energie-investeringslijst, een wijziging of een latere toevoeging eraan is drie jaar geldig.

Bij gebrek aan een tijdige aanname van een nieuwe lijst zal de Koning de geldigheidstermijn van de energie-investeringslijst éénmalig met een termijn van twee jaar verlengen.

§ 3. La déduction pour investissement dans des transports sans émission carbone visée au paragraphe 1er, 2°, concerne les acquisitions d'immobilisations destinées aux moyens de transport qui n'émettent pas de CO₂.

Le Roi établit, modifie ou remplace, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, sur base de la politique des transports et de l'impact budgétaire, la liste des immobilisations visées à l'alinéa 1er, après avis préalable demandé au ministre qui a la Mobilité dans ses attributions. Cette liste est dénommée "liste des investissements dans les transports".

L'avis visé à l'alinéa 2 est attendu endéans les trois mois suivant la demande d'avis du ministre des Finances.

Si le ministre qui a la Mobilité dans ses attributions ne répond pas à la demande d'avis endéans les trois mois, il peut, par dérogation à l'alinéa 2, être procédé sans avis préalable à la délibération du projet d'arrêté portant l'établissement, la modification ou le remplacement de la liste des investissements de transport.

La liste des investissements dans les transports, une modification ou un ajout à celle-ci est valable trois ans.

À défaut d'une adoption à temps d'une nouvelle liste, le Roi prolongera la période de validité de la liste des investissements de transport une seule fois pour une période de deux ans.

§ 4. La déduction pour investissements respectueux de l'environnement visée au paragraphe 1er, 3°, concerne les acquisitions d'immobilisations qui ont un impact favorable sur l'environnement hormis les cas spécifiques visés aux paragraphes 2 et 3.

Le Roi établit, modifie ou remplace, par arrêté délibéré en Conseil des ministres sur base de la politique environnementale et budgétaire, la liste des immobilisations visées à l'alinéa 1er, après avis préalable des groupes thématiques de concertation relevant de la compétence de la Nature et de l'Environnement institués par accord de coopération, ou de la conférence interministérielle de l'environnement constituée conformément à l'article 31*bis* de la loi ordinaire du 9 août 1980 de réformes institutionnelles. Cette liste est dénommée "liste des investissements environnementaux".

L'avis visé à l'alinéa 2 est attendu endéans les trois mois suivant la demande d'avis du ministre des Finances.

Si les groupes de concertation mentionnés à l'alinéa 2 n'ont rendu aucun avis endéans le délai de trois mois,

§ 3. De aftrek voor investeringen in koolstofemissievrij vervoer bedoeld in paragraaf 1, 2°, betreffen aanschaffingen van vaste activa voor vervoersmiddelen die geen CO₂ uitstoten.

De Koning bepaalt, wijzigt of vervangt in een in Ministerraad overlegd besluit, op basis van het transportbeleid en de budgettaire impact, de lijst van de in het eerste lid bedoelde vaste activa, na voorafgaandelijk advies gevraagd aan de minister bevoegd voor Mobiliteit. Deze lijst wordt de "vervoer-investeringslijst" genoemd.

Het in het tweede lid bedoelde advies wordt verwacht binnen de drie maanden na de vraag van de minister van Financiën tot advies.

Indien de minister bevoegd voor Mobiliteit geen antwoord op de adviesvraag geeft binnen de drie maanden, kan in afwijking van het tweede lid, zonder voorafgaandelijk advies overgegaan worden tot de overlegging van het ontwerp van besluit houdende de opmaak, wijziging of vervanging van de vervoer-investeringslijst.

De vervoer-investeringslijst, een wijziging of een latere toevoeging eraan is drie jaar geldig.

Bij gebrek aan een tijdige aanname van een nieuwe lijst zal de Koning de geldigheidstermijn van de vervoer-investeringslijst éénmalig met een termijn van twee jaar verlengen.

§ 4. De aftrek voor milieuvriendelijke investeringen bedoeld in paragraaf 1, 3°, betreft aanschaffingen van vaste activa die een gunstige milieu-impact hebben buiten de in paragrafen 2 en 3 bedoelde specifieke gevallen.

De Koning bepaalt, wijzigt of vervangt in een in Ministerraad overlegd besluit, op basis van het milieubeleid en de budgettaire impact, de lijst van de in het eerste lid bedoelde vaste activa, na voorafgaandelijk advies van de bij samenwerkingsakkoord opgerichte thematische overleggroepen binnen de bevoegdheden Leefmilieu en Omgeving, of van de Interministeriële conferentie leefmilieu opgericht overeenkomstig artikel 31*bis* van de Gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen. Deze lijst wordt de "milieu-investeringslijst" genoemd.

Het in het tweede lid bedoelde advies wordt verwacht binnen de drie maanden na de vraag van de minister van Financiën tot advies.

Indien de in het tweede lid aangeduide overleggroepen geen advies overmaken binnen de drie maanden, wordt

une demande d'avis est à nouveau demandée aux différents ministres compétents pour l'Environnement individuellement, avec un délai de réponse d'un mois.

Si, dans le cas visé à l'alinéa précédent, un ou plusieurs des ministres compétents ne répondent pas à la demande d'avis endéans le délai d'un mois, il peut sans leur avis être procédé à la délibération du projet d'arrêté portant l'établissement, la modification ou le remplacement de la liste des investissements environnementaux.

La liste des investissements environnementaux, une modification ou un ajout à celle-ci est valable trois ans.

À défaut d'une adoption à temps d'une nouvelle liste, le Roi prolongera la période de validité de la liste des investissements environnementaux une seule fois pour une période de deux ans.

§ 5. La déduction pour les investissements de soutien numérique visée au paragraphe 1er, 4°, concerne les acquisitions d'immobilisations numériques destinées à soutenir les investissements visés au paragraphe 1er, 1° à 3°.

Le Roi établit, modifie ou remplace, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, sur base de l'impact budgétaire, la liste des immobilisations visées à l'alinéa 1er, après avis préalable du ministre qui a la Digitalisation dans ses attributions. Cette liste est dénommée "liste des investissements de soutien numérique".

L'avis visé à l'alinéa 2 est attendu endéans les trois mois suivant la demande d'avis du ministre des Finances.

Si le ministre qui a la Digitalisation dans ses attributions ne répond pas à la demande de l'avis endéans le délai de trois mois, il peut, par dérogation à l'alinéa 2, être procédé sans avis préalable à la délibération de l'arrêté portant établissement, la modification ou au remplacement de la liste des investissements de soutien numérique.

La liste des investissements de soutien numérique, une modification ou un ajout à celle-ci est valable trois ans.

À défaut d'une adoption à temps d'une nouvelle liste, le Roi prolongera la période de validité de la liste des investissements de soutien numérique une seule fois pour une période de deux ans."

opnieuw een adviesvraag gesteld aan de verschillende ministers bevoegd voor Leefmilieu afzonderlijk, met een antwoordtermijn van één maand.

Indien, in het vorige lid bedoelde geval, één of meerdere van de bevoegde ministers geen antwoord op de adviesvraag geven binnen de termijn van een maand, kan zonder hun advies overgegaan worden tot de overlegging van het ontwerp van besluit houdende de opmaak, wijziging of vervanging van de milieu-investeringslijst.

De milieu-investeringslijst, een wijziging of een latere toevoeging eraan is drie jaar geldig.

Bij gebrek aan een tijdige aanname van een nieuwe lijst zal de Koning de geldigheidstermijn van de milieu-investeringslijst éénmalig met een termijn van twee jaar verlengen.

§ 5. De investeringsaftrek voor ondersteunende digitale investeringen bedoeld in paragraaf 1, 4°, betreft aanschaffingen van digitale vaste activa ter ondersteuning van de in paragraaf 1, 1° tot 3° bedoelde investeringen.

De Koning bepaalt, wijzigt of vervangt, in een in Ministerraad overlegd besluit, op basis van de budgettaire impact, de lijst van de in het eerste lid bedoelde vaste activa, na voorafgaandelijk advies van de minister bevoegd voor Digitalisering. Deze lijst wordt de "investeringslijst voor digitale ondersteuning" genoemd.

Het in het tweede lid bedoelde advies wordt verwacht binnen de drie maanden na de vraag van de minister van Financiën tot advies.

Indien de minister bevoegd voor Digitalisering geen antwoord op de adviesvraag geeft binnen de drie maanden, kan in afwijking van het tweede lid, zonder voorafgaandelijk advies overgegaan worden tot de overlegging van het ontwerp van besluit houdende de opmaak, wijziging of vervanging van de investeringslijst voor digitale ondersteuning.

De investeringslijst voor digitale ondersteuning, een wijziging of een latere toevoeging eraan is drie jaar geldig.

Bij gebrek aan een tijdige aanname van een nieuwe lijst zal de Koning de geldigheidstermijn van de investeringslijst voor digitale ondersteuning éénmalig met een termijn van twee jaar verlengen."

Art. 6

Dans le titre II, chapitre II, section IV, sous-section III, partie B, 2°, du même Code, il est inséré un article 69/2, rédigé comme suit:

“Art. 69/2. La déduction technologique visée à l’article 69, alinéa 1er, 3°, est accordée en ce qui concerne:

1° les brevets;

2° les immobilisations qui tendent à promouvoir la recherche et le développement de produits nouveaux et de technologies avancées n’ayant pas d’effets sur l’environnement, ou visant à minimiser les effets négatifs sur l’environnement de produits et technologies existants.”

Art. 7

Dans le titre II, chapitre II, section IV, sous-section III, partie B, 2°, du même Code, il est inséré un article 69/3, rédigé comme suit:

“Art. 69/3. § 1er. Pour bénéficier de la déduction pour investissement visée à l’article 69/1, § 1er, le contribuable doit joindre à la déclaration une attestation de la région ou du ministre fédéral désigné par cet article.

§ 2. L’autorité compétente pour l’attestation des immobilisations reprises sur la liste des investissements énergétiques visée à l’article 69/1, § 2 et sur la liste des investissements environnementaux visée à l’article 69/1, § 4 est celle désignée comme compétente par la loi spéciale du 8 août 1980 de réformes institutionnelles.

L’autorité fédérale est compétente pour les immobilisations reprises sur les listes visées à l’article 69/1 dans les espaces marins sous la compétence juridictionnelle de la Belgique.

L’autorité fédérale est compétente pour les immobilisations reprises sur la liste des investissements dans les transports visée à l’article 69/1, § 3.

L’autorité fédérale est compétente pour les immobilisations reprises sur la liste des investissements de soutien numérique visée à l’article 69/1, § 5.

§ 3. Le ministre chargé de l’attestation des investissements allouée au gouvernement fédéral par le paragraphe précédent est:

— pour les investissements sur la liste d’investissements énergétiques: le ministre de l’Énergie;

Art. 6

In titel II, hoofdstuk II, afdeling IV, onderafdeling III, onderdeel B, 2°, van hetzelfde Wetboek, wordt een artikel 69/2 ingevoegd, luidende:

“Art. 69/2. De technologieaftrek bedoeld in artikel 69, eerste lid, 3°, wordt toegekend voor:

1° octrooien;

2° vaste activa die worden gebruikt ter bevordering van het onderzoek en de ontwikkeling van nieuwe producten en toekomstgerichte technologieën die geen effect hebben op het leefmilieu of die beogen het negatieve effect op het leefmilieu van bestaande producten en technologieën zoveel mogelijk te beperken.”

Art. 7

In titel II, hoofdstuk II, afdeling IV, onderafdeling III, onderdeel B, 2°, van hetzelfde Wetboek, wordt een artikel 69/3 ingevoegd, luidende:

“Art. 69/3. § 1. Om te kunnen genieten van de in artikel 69/1, § 1, bedoelde investeringsaftrek moet de belastingplichtige een attest bij de aangifte voegen van het door dit artikel aangewezen gewest of federale minister.

§ 2. De overheid die instaat voor de attestering van het vast actief opgenomen in de energie-investeringslijst bedoeld in artikel 69/1, § 2, en de milieu-investeringslijst bedoeld in artikel 69/1, § 4, is deze die door de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen als bevoegd wordt aangewezen.

Voor vaste activa opgenomen op de lijsten bedoeld in artikel 69/1 in de zeegebieden onder Belgische rechtsbevoegdheid, staat de federale overheid in.

Voor vaste activa opgenomen in de vervoer-investeringslijst bedoeld in artikel 69/1, § 3, staat de federale overheid in.

Voor vaste activa opgenomen in de investeringslijst voor digitale ondersteuning bedoeld in artikel 69/1, § 5, staat de federale overheid in.

§ 3. De minister die instaat voor de attestering van de investeringen die door de vorige paragraaf toegewezen is aan de federale overheid is:

— voor de investeringen op de energie-investeringslijst: de minister van Energie;

— pour les investissements sur la liste des investissements dans les transports: le ministre de la Mobilité;

— pour les investissements sur la liste des investissements environnementaux: le ministre de l'Environnement;

— pour les investissements sur la liste des investissements de soutien numérique: le ministre de la Digitalisation.

Le ministre ou l'organisme matériellement compétent pour les investissements attribués aux régions par la loi spéciale du 8 août 1980 de réformes institutionnelles est déterminé dans un accord de coopération.

La déduction pour investissement visée à l'article 69/1 n'est pas accordée si l'investissement cause des préjudices déraisonnables à l'environnement ou s'il n'est pas conforme à un investissement figurant sur la liste correspondante.

§ 4. Une attestation est délivrée par l'autorité compétente justifiant que les spécifications mentionnées dans les listes définies à l'article 69/1 ont été respectées. En l'absence d'une justification démontrant que l'investissement a été évalué en fonction de ces spécifications, l'attestation n'est pas opposable à l'administration sauf si le contribuable démontre que les spécifications ont été respectées.

Sans préjudice des voies de recours habituelles, le rejet de l'attestation entraîne le refus de la déduction pour investissement.

§ 5. La conformité de l'immobilisation aux listes visées à l'article 69/1, est appréciée sur la base de la liste en vigueur au moment de l'introduction de la demande d'attestation."

Art. 8

Dans l'article 70 du même Code, remplacé par la loi du 25 décembre 2017, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans l'alinéa 1er, les mots "qui tendent à promouvoir la recherche et le développement de produits nouveaux et de technologies avancées n'ayant pas d'effets sur l'environnement ou visant à minimiser les effets négatifs sur l'environnement" sont remplacés par les mots "visées à l'article 69/2, 2°";

— voor de investeringen op de vervoer-investeringslijst: de minister van Mobiliteit;

— voor de investeringen op de milieu-investeringslijst: de minister van Leefmilieu;

— voor de investeringen op de investeringslijst voor digitale ondersteuning: de minister van Digitalisering.

De materieel bevoegde minister of instantie voor investeringen die door de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen toegewezen zijn aan de gewesten, wordt bepaald in een samenwerkingsakkoord.

De in artikel 69/1 bedoelde investeringsaftrek wordt niet verleend indien de investering onredelijke schade voor het leefmilieu met zich meebrengt of als er geen conformiteit is met een investering op de respectievelijke lijst.

§ 4. Er wordt een attest uitgereikt door de bevoegde overheid waarin wordt gemotiveerd waarom aan de specificaties vermeld in de lijsten omschreven in artikel 69/1 is voldaan. Bij gebrek aan een motivering waaruit blijkt dat de investering aan deze specificaties werd getoetst, is het attest niet tegenstelbaar aan de administratie, tenzij de belastingplichtige alsnog aantoont dat aan de specificaties is voldaan.

Onverminderd de gebruikelijke rechtsmiddelen, heeft de verwerping van de attestering de weigering van de investeringsaftrek tot gevolg.

§ 5. De conformiteit van het vast actief met de lijsten bedoeld in artikel 69/1 wordt beoordeeld op basis van de lijst die van kracht is op het moment van de indiening van de aanvraag van de attestering."

Art. 8

In artikel 70 van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 25 december 2017, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden "die worden gebruikt ter bevordering van het onderzoek en de ontwikkeling van nieuwe producten en toekomstgerichte technologieën die geen effect op het leefmilieu hebben of die het negatieve effect op het leefmilieu zoveel mogelijk proberen te beperken" vervangen door de woorden "bedoeld in artikel 69/2, 2°";

2° dans l'alinéa 2, les mots "au pourcentage de base visé à l'article 69, § 1er, alinéa 1er, 2°, majoré de 17 points" sont remplacés par les mots "à 20,5 p.c.";

3° l'alinéa 3 est abrogé.

Art. 9

Dans l'article 71 du même Code, remplacé par la loi du 6 juillet 1994, les mots "tels que celui-ci était d'application pour la période imposable au cours de laquelle les immobilisations concernées ont été acquises ou constituées," sont insérés entre les mots "conformément à l'article 69," et les mots "une déduction complémentaire".

Art. 10

Dans l'article 74 du même Code, modifié par la loi du 4 mai 1999, les mots "l'article 69, § 1er, alinéa 1er, 2°," sont remplacés par les mots "l'article 69, alinéa 1er, 2° et 3°".

Art. 11

Dans l'article 75 du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 13 décembre 2012, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le texte néerlandais du 6° le mot "produktiekosten" est remplacé par le mot "productiekosten";

2° l'article est complété par un 7°, rédigé comme suit:

"7° en ce qui concerne la déduction de base visée à l'article 69, alinéa 1er, 1°, aux immobilisations fondées sur ou utilisant des substances nocives pour l'environnement et le climat, à l'exception des immobilisations pour lesquelles il n'existe pas d'alternative sans émission carbone économiquement comparable.";

3° l'article est complété par quatre alinéas, rédigés comme suit:

"Le Roi établit, modifie ou remplace, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, dans une liste à actualiser, quels investissements seront soumis à l'exclusion visée à l'alinéa 1er, 7°, en fonction des nécessités du marché, de l'état de la technologie et de la rentabilité pour l'investisseur. Cette liste est dénommée "liste d'exclusion climatique et environnementale".

2° in het tweede lid worden de woorden "op het in artikel 69, § 1, eerste lid, 2°, bedoelde basispercentage verhoogd met 17 procentpunten" vervangen door de woorden "op 20,5 pct.";

3° het derde lid wordt opgeheven.

Art. 9

In artikel 71 van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 6 juli 1994, worden de woorden "zoals het van toepassing was voor het belastbaar tijdperk waarin de betrokken vaste activa zijn verkregen of tot stand gebracht," ingevoegd tussen de woorden "overeenkomstig artikel 69," en de woorden "wordt een aanvullende".

Art. 10

In artikel 74 van hetzelfde Wetboek, gewijzigd bij de wet van 4 mei 1999, worden de woorden "artikel 69, § 1, eerste lid, 2°" vervangen door de woorden "artikel 69, eerste lid, 2° en 3°".

Art. 11

In artikel 75 van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet 13 december 2012, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de bepaling onder 6° wordt het woord "produktiekosten" vervangen door het woord "productiekosten";

2° het artikel wordt aangevuld met een bepaling onder 7°, luidende:

"7° voor wat betreft de in artikel 69, eerste lid, 1°, bedoelde basisaftrek, vaste activa gebaseerd op of die gebruik maken van voor het milieu en klimaat schadelijke stoffen, met uitzondering van de vaste activa waarvoor er geen economisch vergelijkbaar koolstofemissievrij alternatief is.";

3° het artikel wordt aangevuld met vier leden, luidende:

"De Koning bepaalt, wijzigt of vervangt, in een in Ministerraad overlegd besluit welke investeringen onder de in het eerste lid, 7°, bedoelde uitsluiting vallen op basis van de noodwendigheden van de markt, de stand van de technologie en de rentabiliteit voor de investeerder in een te actualiseren lijst. Deze lijst wordt de "klimaat- en milieu-uitsluitingslijst" genoemd.

La liste d'exclusion climatique et environnementale est établie ou modifiée après avis préalable demandé par le ministre des Finances des groupes de concertation thématiques institués par accord de coopération ou, à défaut d'un tel groupe, de la conférence interministérielle constituée conformément à l'article 31*bis* de la loi ordinaire du 9 août 1980 de réformes institutionnelles au titre des compétences en matière d'énergie et d'environnement et du ministre qui a la Mobilité dans ses attributions.

Si les groupes de concertation et le ministre mentionnés à l'alinéa 3 n'ont rendu aucun avis endéans les trois mois de la demande du ministre des Finances, une nouvelle demande d'avis est faite aux différents ministres compétents pour l'Environnement et l'Énergie en Belgique, tout comme au ministre qui a la Mobilité dans ses attributions, avec un délai de réponse d'un mois.

Si, dans le cas visé à l'alinéa précédent, un ou plusieurs des ministres compétents ne répondent pas à la demande d'avis endéans le délai d'un mois, le Conseil des ministres peut procéder sans leur avis à la délibération du projet d'arrêté portant l'établissement, la modification ou le remplacement de la liste d'exclusion climatique et environnementale."

Art. 12

Dans l'article 77 du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 10 août 2015, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans l'alinéa 1er, les mots "conformément à l'article 69, § 1er, alinéa 1er, 2°, f)" sont à chaque fois remplacés par les mots "visée à l'article 69, alinéa 3";

2° entre l'alinéa 1er et l'alinéa 2, qui devient l'alinéa 3, un alinéa est inséré, rédigé comme suit:

"Le Roi peut prévoir, dans les listes visées à l'article 69/1, §§ 2 à 5, un montant maximum pour une ou plusieurs immobilisations spécifiques éligibles à la déduction majorée thématique.";

3° l'alinéa 2, qui devient l'alinéa 3, est remplacé comme suit:

"Le Roi saisira la Chambre des représentants immédiatement si elle est réunie, sinon dès l'ouverture de sa plus prochaine session, d'un projet de loi de confirmation des listes et de leurs prolongation unique éventuelle visées aux articles 69/1, §§ 2 à 5 et 75, en ce compris les montants maximum visés à l'alinéa 2, et les arrêtés pris en exécution de l'alinéa 1er, premier tiret. La confirmation produit ses effets à partir de cette

De climat- en milieu-uitsluitingslijst wordt opgemaakt of gewijzigd na voorafgaandelijk advies gevraagd door de minister van Financiën aan de bij samenwerkingsakkoord opgerichte thematische overleggroepen of bij gebrek daaraan, aan de interministeriële conferentie in de zin van artikel 31*bis* van de gewone wet hervorming instellingen van 9 augustus 1980 binnen de bevoegdheden energie en omgeving, en aan de minister bevoegd voor Mobiliteit.

Indien de in het derde lid aangeduide overleggroepen en minister geen advies overmaken binnen de drie maanden na de vraag van de minister van Financiën wordt de adviesvraag opnieuw gesteld aan de verschillende ministers van Leefmilieu en Energie in België, net als aan de minister bevoegd voor Mobiliteit, met een antwoordtermijn van een maand.

Indien, in het vorige lid bedoelde geval, één of meerdere van de bevoegde ministers geen antwoord op de adviesvraag geven binnen de termijn van een maand, kan de Ministerraad zonder hun advies overgaan tot de overlegging van het ontwerp van besluit houdende de opmaak, wijziging of vervanging van de klimaat- en milieu-uitsluitingslijst."

Art. 12

In artikel 77 van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 10 augustus 2015, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden "ingevolge artikel 69, § 1, eerste lid, 2°, f)" telkens vervangen door de woorden "bedoeld in artikel 69, derde lid";

2° tussen het eerste lid en het tweede lid, dat het derde lid wordt, wordt een lid ingevoegd, luidende:

"De Koning kan in de in artikel 69/1, §§ 2 tot 5 genoemde lijsten een maximumbedrag inschrijven voor één of meerdere specifieke vaste activa die in aanmerking komen voor de verhoogde thematische aftrek.";

3° het tweede lid, dat het derde lid wordt, wordt vervangen als volgt:

"De Koning zal bij de Kamer van volksvertegenwoordigers, onmiddellijk indien ze in zitting is, zo niet bij de opening van de eerstvolgende zitting, een ontwerp van wet indienen tot bekrachtiging van de in de artikelen 69/1, §§ 2 tot 5 en 75 bedoelde lijsten en hun eventuele éénmalige verlenging met inbegrip van de in het tweede lid bedoelde maximumbedragen, en van de in uitvoering van het eerste lid, eerste streepje, genomen besluiten.

date En l'absence d'une telle confirmation dans le délai de 12 mois à compter de la date de leur publication au *Moniteur Belge*, les listes et arrêtés sont censés n'avoir jamais produit leurs effets."

4° dans l'ancien alinéa 3, qui devient l'alinéa 4, les mots "à la déduction majorée conformément à l'article 69, § 1er, alinéa 1er, 2°, a) à e) et 3°" sont remplacés par les mots "aux déductions visées à l'article 69, alinéa 1er, 2° et 3°".

5° l'article est complété par un alinéa, rédigé comme suit:

"Le Roi détermine la procédure de demande, la forme et le contenu de l'attestation visée à l'article 69/3 qui doit être délivrée par les ministres compétents."

Art. 13

Dans l'article 201 du même Code, remplacé par la loi du 28 juillet 1992 et modifié en dernier lieu par la loi-programme du 26 décembre 2022, les modifications suivantes sont apportées:

1° la phrase liminaire du paragraphe 1er, alinéa 1er, est remplacée par ce qui suit:

"§ 1er. La déduction de base de la déduction pour investissement visée à l'article 69, alinéa 1er, 1°, est fixé à:";

2° le paragraphe 1er, alinéa 1er, 1°, est remplacé par ce qui suit:

"1° pour les immobilisations acquises ou constituées par une société qui est considérée comme petite société pour l'exercice d'imposition lié à la période imposable au cours de laquelle elle a effectué ces investissements, 10 p.c. de la valeur d'investissement ou de revient des nouvelles immobilisations corporelles ou incorporelles pour autant que ces immobilisations soient directement liées à l'activité économique existante ou prévue qui est réellement exercée par la société. Toutefois, le pourcentage de base est majoré de 10 points en ce qui concerne les immobilisations numériques;"

3° dans le paragraphe 1er, alinéa 3, les mots "et aux deux périodes imposables suivantes pour les immobilisations acquises ou constituées du 1er janvier 2019 au 31 décembre 2021" sont abrogés;

4° dans le paragraphe 1er, les alinéas 4, 5 et 6 sont abrogés;

De bekrachtiging heeft uitwerking vanaf die datum. Bij gebreke van deze bekrachtiging binnen de 12 maanden na de datum van hun bekendmaking in het *Belgisch Staatsblad* worden de lijsten en besluiten geacht nooit uitwerking te hebben gehad."

4° in het vroegere derde lid, dat het vierde lid wordt, worden de woorden "op de verhoogde aftrek ingevolge artikel 69, § 1, eerste lid, 2°, a) tot e) en 3°" vervangen door de woorden "op de aftrekken bedoeld in artikel 69, eerste lid, 2° en 3°".

5° het artikel wordt aangevuld met een lid, luidende:

"De Koning bepaalt de aanvraagprocedure, de vorm en inhoud van het in artikel 69/3 bedoelde attest dat de bevoegde ministers moeten afleveren."

Art. 13

In artikel 201 van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 28 juli 1992 en laatstelijk gewijzigd bij de programmawet van 26 december 2022, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de inleidende zin van paragraaf 1, eerste lid, wordt vervangen als volgt:

"§ 1. De in artikel 69, eerste lid, 1°, bedoelde basis-aftrek van de investeringsaftrek bedraagt:";

2° paragraaf 1, eerste lid, 1°, wordt vervangen als volgt:

"1° voor vaste activa verkregen of tot stand gebracht door een vennootschap die als kleine vennootschap wordt aangemerkt voor het aanslagjaar dat verbonden is aan het belastbare tijdperk waarin die investeringen worden verricht, 10 pct. van de aanschaffings- of beleggingswaarde van de nieuwe materiële of immateriële vaste activa voor zover deze vaste activa rechtstreeks verband houden met de bestaande of geplande economische werkzaamheid die door de vennootschap werkelijk wordt uitgeoefend. Evenwel wordt dit basispercentage verhoogd met 10 procentpunten als het digitale vaste activa betreft;"

3° in paragraaf 1, derde lid, worden de woorden "en met betrekking tot de van 1 januari 2019 tot 31 december 2021 verkregen of tot stand gebrachte vaste activa, in de twee volgende belastbare tijdperken" opgeheven;

4° in paragraaf 1, worden het vierde, vijfde en zesde lid opgegeven;

5° dans le paragraphe 1er, alinéa 7, qui devient l'alinéa 4, les mots "articles 69, § 1er, alinéa 1er, 2°, a) et b), et 70, alinéa 1er, 1°," sont remplacés par les mots "articles 69, alinéa 1er, 2° et 3°, et 70,";

6° le paragraphe 2 est remplacé comme suit:

"§ 2. Le pourcentage de la déduction majorée thématique visée à l'article 69, alinéa 1er, 2°, s'élève à 30 p.c. pour les sociétés qui ne sont pas considérées comme petites sociétés pour l'exercice d'imposition lié à la période imposable au cours de laquelle ces investissements ont été effectués."

Art. 14

À l'article 289*quater*, alinéa 1er, du même Code, inséré par la loi du 23 décembre 2005 et modifié en dernier lieu par la loi du 22 décembre 2008, les mots "à l'article 69, § 1er, alinéa 1er, 2°, a) et b)," sont remplacés par les mots "à l'article 69/2,".

Art. 15

Dans l'article 289*quinquies* du même Code, inséré par la loi du 23 décembre 2005, les mots "l'article 69, § 1er, alinéa 1er, 2°" sont remplacés par les mots "l'article 69, alinéa 1er, 3°".

Art. 16

Dans l'article 289*sexies*, alinéa 1er, du même Code, inséré par la loi du 23 décembre 2005, les mots "article 69, § 1er, alinéa 1er, 2°, b)" sont remplacés par les mots "article 69/2, 2°".

Art. 17

Dans l'article 289*novies* du même Code, inséré par la loi du 23 décembre 2005, les mots "les brevets et les immobilisations" sont remplacés par les mots "les immobilisations visées à l'article 69/2".

Art. 18

Dans le titre X du même Code, il est inséré un article 552, rédigé comme suit:

"Art. 552. Pour les immobilisations acquises ou constituées avant le 1er janvier 2025, les articles 69 à 77, 201 et 289*quater* à *novies* s'appliquent tels qu'ils existaient

5° in paragraaf 1, zevende lid, dat het vierde lid wordt, worden de woorden "artikelen 69, § 1, eerste lid, 2°, a) en b) en 70, eerste lid, 1°," vervangen door de woorden "artikelen 69, eerste lid, 2° en 3°, en 70,";

6° paragraaf 2 wordt vervangen als volgt:

"§ 2. Het percentage van de verhoogde thematische aftrek bedoeld in artikel 69, eerste lid, 2°, bedraagt 30 pct. voor vennootschappen die niet als kleine vennootschappen worden aangemerkt voor het aanslagjaar dat verbonden is aan het belastbare tijdperk waarin die investeringen worden verricht."

Art. 14

In artikel 289*quater*, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 23 december 2005 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 22 december 2008, worden de woorden "artikel 69, § 1, eerste lid, 2°, a) en b)," vervangen door de woorden "artikel 69/2".

Art. 15

In artikel 289*quinquies* van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 23 december 2005, worden de woorden "artikel 69, § 1, eerste lid, 2°" vervangen door de woorden "artikel 69, eerste lid, 3°".

Art. 16

In artikel 289*sexies*, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 23 december 2005, worden de woorden "artikel 69, § 1, eerste lid, 2°, b)" vervangen door de woorden "artikel 69/2, 2°".

Art. 17

In artikel 289*novies* van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 23 december 2005, worden de woorden "de octrooien en de vaste activa" vervangen door de woorden "de in artikel 69/2 vermelde vaste activa".

Art. 18

In titel X van hetzelfde Wetboek, wordt een artikel 552 ingevoegd, luidende:

"Art. 552. Voor de activa die werden verkregen of tot stand gebracht voor 1 januari 2025, worden de artikelen 69 tot 77, 201 en 289*quater* tot *novies* toegepast zoals

avant d'être remplacés ou modifiés par la loi du XXX portant des dispositions fiscales diverses."

Art. 19

L'article 2 entre en vigueur le 1er janvier 2025 et est applicable à partir de l'exercice d'imposition 2026 se rattachant à une période imposable qui débute au plus tôt le 1er janvier 2025.

Les articles 3 à 18 sont applicables aux immobilisations acquises ou constituées à partir du 1er janvier 2025.

CHAPITRE 2

Autres modifications du Code des impôts sur les revenus 1992

Art. 20

Dans l'article 17, § 1er, 5°, quatrième tiret, du même Code, remplacé par la loi-programme du 26 décembre 2022, les mots "l'article 6" sont remplacés par les mots "l'article 7".

Art. 21

L'article 20 entre en vigueur le 1er janvier 2023 et est applicable aux revenus payés ou attribués à partir du 1er janvier 2023.

CHAPITRE 3

Modifications à la loi du 19 décembre 2023 portant l'introduction d'un impôt minimum pour les groupes d'entreprises multinationales et les groupes nationaux de grande envergure

Art. 22

L'article 2 de la loi du 19 décembre 2023 portant l'introduction d'un impôt minimum pour les groupes d'entreprises multinationales et les groupes nationaux de grande envergure, est complété par un paragraphe, rédigé comme suit:

"§ 3. Les groupes d'entreprises multinationales ou les groupes nationaux de grande envergure visés au paragraphe 2 sont enregistrés à la Banque-Carrefour des Entreprises selon les modalités déterminées par le Roi."

deze bestonden voor te zijn vervangen of gewijzigd door de wet van XXX houdende diverse fiscale bepalingen."

Art. 19

Artikel 2 treedt in werking op 1 januari 2025 en is van toepassing vanaf aanslagjaar 2026 verbonden aan een belastbaar tijdperk dat ten vroegste aanvangt op 1 januari 2025.

De artikelen 3 tot 18 zijn van toepassing op vanaf 1 januari 2025 verkregen of tot stand gebrachte vaste activa.

HOOFDSTUK 2

Overige wijzigingen van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992

Art. 20

In artikel 17, § 1, 5°, vierde streepje, van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de programmawet van 26 december 2022, worden de woorden "artikel 6" vervangen door de woorden "artikel 7".

Art. 21

Artikel 20 treedt in werking op 1 januari 2023 en is van toepassing op de vanaf 1 januari 2023 betaalde of toegekende inkomsten.

HOOFDSTUK 3

Wijzigingen aan de wet van 19 december 2023 houdende de invoering van een minimumbelasting voor multinationale ondernemingen en omvangrijke binnenlandse groepen

Art. 22

Artikel 2 van de wet van 19 december 2023 houdende de invoering van een minimumbelasting voor multinationale ondernemingen en omvangrijke binnenlandse groepen, wordt aangevuld met een paragraaf, luidende:

"§ 3. De in paragraaf 2 bedoelde multinationale ondernemingen of omvangrijke binnenlandse groepen worden geregistreerd bij de Kruispuntbank van Ondernemingen volgens de modaliteiten bepaald door de Koning."

Art. 23

Dans l'article 3, 38°, de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

1° l'alinéa 1er est complété par un c), rédigé comme suit:

“c) un crédit d'impôt qui est transférable et qui peut être utilisé par le détenteur du crédit pour réduire sa dette fiscale dans la juridiction qui a émis le crédit d'impôt et qui répond à la norme de transférabilité et à la norme de négociabilité entre les mains du détenteur;”;

2° le point est complété par un alinéa, rédigé comme suit:

“Pour l'application d'alinéa 1er, c), il y a lieu d'entendre par:

— norme de transférabilité: norme garantissant que le crédit d'impôt soit conçu de manière à permettre au bénéficiaire initial de transférer le crédit à une partie non liée au cours de l'année fiscale durant laquelle il remplit les critères d'éligibilité au crédit ou dans les cinq mois suivant la fin de cette année fiscale;

— norme de négociabilité: une norme qui garantit que le crédit d'impôt soit négocié avec une partie non liée pour un montant supérieur à 80 p.c. de la valeur actuelle nette de ce crédit d'impôt;”.

Art. 24

L'article 3, 39°, de la même loi, est complété par les mots “ou qui est transférable”.

Art. 25

L'article 3, 49°, de la même loi, est complété par un alinéa, rédigé comme suit:

“L'entité constitutive déclarante peut exercer une option selon laquelle, par dérogation à l'alinéa 1er, des dividendes ne sont pas des dividendes exclus lorsqu'une participation détenue par le groupe dans une entité dont les droits se rattachent à moins de 10 p.c. des bénéfices, des capitaux ou des réserves, ou à des droits de vote de cette entité à la date de la distribution ou de la disposition, et qui, à la date de la distribution, a été la

Art. 23

In artikel 3, 38°, van dezelfde wet, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het eerste lid wordt aangevuld met een bepaling onder c), luidende:

“c) een belastingtegoed dat overdraagbaar is en dat door de houder van het tegoed gebruikt kan worden om zijn aansprakelijkheid voor een betrokken belasting te verminderen in de jurisdictie die het belastingtegoed heeft uitgegeven en dat voldoet aan de wettelijke overdraagbaarheidsnorm en de verhandelbaarheidsnorm in handen van de houder;”;

2° de bepaling wordt aangevuld met een lid, luidende:

“Voor de toepassing van het eerste lid, c), wordt verstaan onder:

— wettelijke overdraagbaarheidsnorm: een norm die ervoor zorgt dat het belastingtegoed zodanig is ontworpen dat de initiële verkrijger het tegoed kan overdragen aan een niet-verbonden partij in het verslagjaar waarin hij voldoet aan de criteria om in aanmerking te komen voor het tegoed of binnen 5 maanden na het einde van dat verslagjaar;

— verhandelbaarheidsnorm: een norm die ervoor zorgt dat het belastingtegoed wordt verhandeld aan een niet-verbonden partij voor een bedrag dat meer bedraagt dan 80 pct. van de netto contante waarde van dat belastingtegoed;”.

Art. 24

Artikel 3, 39°, van dezelfde wet, wordt aangevuld met de woorden “of overdraagbaar”.

Art. 25

Artikel 3, 49°, van dezelfde wet, wordt aangevuld met een lid, luidende:

“De indienende groepsentiteit kan ervoor kiezen om in afwijking van het eerste lid een eigendomsbelang van een groep in een entiteit waaraan rechten verbonden zijn op minder dan 10 pct. van de winst, het kapitaal of de reserves, of stemrechten van die entiteit op de datum van de uitdeling of vervreemding, die op de datum van uitdeling meer dan één jaar economisch eigendom is van de groepsentiteit die de dividenden of de andere

propriété économique effective pendant plus d'un an de l'entité constitutive recueillant ou se constituant les dividendes ou autres distributions;”.

Art. 26

L'article 22, § 3, de la même loi, est complété par deux alinéas, rédigés comme suit:

“Aucune minoration n'est appliquée pour le montant de l'impôt national complémentaire:

i) que le groupe d'EMN ou le groupe national de grande envergure conteste directement ou indirectement dans le cadre d'une procédure judiciaire ou administrative; ou

ii) qui n'est pas recouvrable en vertu de règles constitutionnelles ou d'autres accords juridiques, tels qu'un accord de siège.

Si, au cours d'une année fiscale ultérieure, le litige expire ou si le recouvrement peut encore avoir lieu, le montant de l'impôt national complémentaire pour cette année est déduit conformément à l'alinéa 1er.”

Art. 27

Dans le titre 2, chapitre 4, de la même loi, il est inséré un article 17/1, rédigé comme suit:

“Art. 17/1. Par dérogation à l'article 17, § 5, e), le montant total de l'ajustement pour impôt différé comprend le montant de la charge d'impôts différés au titre de la création et de l'utilisation de crédits d'impôt lorsque:

a) la juridiction exige que les revenus de source étrangère soient compensés par des pertes nationales avant que les crédits d'impôt étrangers puissent être imputés sur l'impôt sur les revenus de source étrangère;

b) l'entité constitutive a subi une perte fiscale nationale qui est compensée en tout ou en partie par des revenus d'origine étrangère; et que

c) le régime fiscal national permet d'utiliser les crédits d'impôt étrangers pour compenser un impôt dû au cours d'une année ultérieure relatif aux revenus entrant dans le calcul du bénéfice ou de la perte admissibles de l'entité constitutive.”

uitkeringen ontvangt of opbouwt niet als uitgesloten dividend te beschouwen;”.

Art. 26

Artikel 22, § 3, van dezelfde wet, wordt aangevuld met twee leden, luidende:

“Geen vermindering wordt toegepast voor het bedrag van de binnenlandse bijheffing dat:

i) de MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep direct of indirect betwist in het kader van een gerechtelijke of administratieve procedure; of

ii) niet kan worden geïnd op grond van grondwettelijke regels of andere wettelijke akkoorden, zoals een zetelakkoord.

Wanneer in een later verslagjaar de betwisting verval, of de inning toch kan plaatsvinden wordt het bedrag van binnenlandse bijheffing in dat jaar afgetrokken overeenkomstig het eerste lid.”

Art. 27

In titel 2, hoofdstuk 4, van dezelfde wet, wordt een artikel 17/1 ingevoegd, luidende:

“Art. 17/1. In afwijking van artikel 17, § 5, e), omvat het totale bedrag van aanpassing voor uitgestelde belastingen het bedrag van uitgestelde belastinglasten ter zake van het ontstaan en het gebruik van belastingtegoeden wanneer:

a) de jurisdictie vereist dat inkomsten van buitenlandse oorsprong worden afgezet tegen binnenlandse verliezen voordat buitenlandse belastingkredieten kunnen worden verrekend met de belasting op inkomsten uit buitenlandse bronnen;

b) de groepsentiteit een binnenlands fiscaal verlies heeft geleden dat geheel of gedeeltelijk wordt gecompenseerd door inkomsten van buitenlandse oorsprong; en

c) het binnenlandse belastingregime toestaat dat buitenlandse belastingkredieten worden gebruikt om een belastingverplichting in een volgend jaar te compenseren met betrekking tot inkomen dat is opgenomen in de berekening van het kwalificerende inkomen of verlies van de groepsentiteit.”

Art. 28

À l'article 27, de la même loi, le 1° est remplacé comme suit:

“1° le montant des impôts nationaux concernés ajustés des entités constitutives établies en Belgique: le montant visé à l'article 15, § 1er, des impôts concernés ajustés des entités constitutives d'un groupe d'EMN ou d'un groupe national de grande envergure établies en Belgique, diminué des montants attribués aux entités constitutives établies en Belgique conformément à l'article 19, §§ 1er et 3, ainsi que des montants accordés aux entités constitutives établies en Belgique conformément à l'article 19, §§ 4 et 5, étant entendu que le précompte mobilier prélevé par la Belgique sur les distributions provenant d'une entité constitutive établie en Belgique n'est cependant pas diminué;”

Art. 29

Dans l'article 31, § 3, de la même loi, les mots “directement ou indirectement, une participation de contrôle” sont remplacés par les mots “directement ou indirectement, toute participation de contrôle”.

Art. 30

Dans le titre 2, chapitre 11, section 3, de la même loi, un article 57/1 est inséré, rédigé comme suit:

“Art. 57/1. L'entité constitutive établie en Belgique ou l'entité locale désignée agissant pour son compte dépose une déclaration, dans les délais prévus à l'article 57, dont le formulaire est déterminé par le Roi et délivré par le service désigné par le Roi sur lequel est indiqué le montant dû en Belgique au titre de l'impôt complémentaire en vertu de la RIR et de l'impôt complémentaire en vertu de la RBII.”

Art. 31

Dans l'article 58, de la même loi, les mots “3, 49°, alinéa 2, à l'article” sont insérés entre les mots “à l'article” et les mots “6, alinéa 2”.

Art. 32

Dans l'article 59, de la même loi, les mots “et à l'article 43” sont remplacés par les mots “à l'article 43, à l'article 62/1, à l'article 64, et à l'article 67/1”.

Art. 28

In artikel 27, van dezelfde wet, wordt de bepaling onder 1° vervangen als volgt:

“1° het bedrag van aangepaste betrokken binnenlandse belastingen van de in België gevestigde groepsentiteiten: het in artikel 15, § 1, bedoelde bedrag van aangepaste betrokken belastingen van de in België gevestigde groepsentiteiten van een MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep, verminderd met de aan in België gevestigde groepsentiteiten toegekende bedragen overeenkomstig artikel 19, §§ 1 en 3, alsook verminderd met de aan in België gevestigde groepsentiteiten toegekende bedragen overeenkomstig artikel 19, §§ 4 en 5, waarbij evenwel roerende voorheffing die door België worden geheven op uitkeringen van een groepsentiteit die is gevestigd in België niet verminderd wordt;”

Art. 29

In artikel 31, § 3, van dezelfde wet, worden de woorden “direct of indirect een zeggenschapsbelang” vervangen door de woorden “direct of indirect alle zeggenschapsbelang”.

Art. 30

In titel 2, hoofdstuk 11, afdeling 3, van dezelfde wet, wordt een artikel 57/1 ingevoegd, luidende:

“Art. 57/1. De in België gevestigde groepsentiteit of de aangewezen lokale entiteit namens die groepsentiteit, dient een aangifte in, binnen de termijnen omschreven in artikel 57, waarvan het formulier door de Koning wordt vastgelegd en dat wordt uitgereikt door de door de Koning aangewezen dienst waarop het in België verschuldigde bedrag inzake de IIR-bijheffing en UTPR-bijheffing vermeld staat.”

Art. 31

In artikel 58, van dezelfde wet, worden tussen de woorden “in artikel” en de woorden “6, tweede lid” de woorden “3, 49°, tweede lid, in artikel” ingevoegd.

Art. 32

In artikel 59, van dezelfde wet, worden de woorden “en artikel 43” vervangen door de woorden “, artikel 43, artikel 62/1, artikel 64, en artikel 67/1”.

Art. 33

L'article 65, § 1er, alinéa 2, de la même loi, est remplacé comme suit:

“Par dérogation à l'alinéa 1er, l'année de transition est, pour une juridiction, la première année fiscale au cours de laquelle un groupe d'EMN ou un groupe national de grande envergure n'exerce plus l'option visée à l'article 64, § 1er, ou ne satisfait plus, ou ne satisfait pas, à aucune des conditions dudit article en ce qui concerne cette juridiction.”

Art. 34

Dans le titre 2, chapitre 11 de la même loi, il est inséré une section VIII, intitulée:

“Section VIII – Régimes de protection permanents”.

Art. 35

Dans le titre 2, chapitre 11, section VIII, de la même loi, insérée par l'article 32, il est inséré un article 62/1, rédigé comme suit:

“Art. 62/1. Par dérogation aux articles 21 à 24 et à l'article 26, l'entité constitutive déclarante peut exercer une option selon laquelle l'impôt complémentaire dû pour les entités constitutives établies dans une juridiction est réputé égal à zéro lorsqu'un impôt national complémentaire qualifié au sens de l'article 3, 28°, s'applique dans cette juridiction.”

Art. 36

Dans le titre 2, chapitre 11, section VIII, de la même loi, insérée par l'article 34, il est inséré un article 62/2, rédigé comme suit:

“Art. 62/2. L'entité constitutive déclarante peut exercer une option, conformément à l'article 59, selon laquelle, en ce qui concerne une entité constitutive non matérielle:

— le montant du bénéfice ou de la perte admissible est égal aux produits totaux de l'entité constitutive, tel qu'ils figurent dans la déclaration pays par pays concernée;

— le montant de chiffre d'affaires admissible est égal aux produits totaux de l'entité constitutive, telles qu'ils figurent dans la déclaration pays par pays concernée;

Art. 33

Artikel 65, § 1, tweede lid, van dezelfde wet, wordt vervangen als volgt:

“In afwijking van het eerste lid is het overgangsjaar voor een jurisdictie het eerste verslagjaar waarin een MNO-groep of een omvangrijke binnenlandse groep niet langer de in artikel 64, § 1, bedoelde keuze uitoefent, of niet of niet langer voldoet aan één van de voorwaarden van dat artikel.”

Art. 34

In titel 2, hoofdstuk 11, van dezelfde wet, wordt een afdeling VIII ingevoegd, met als opschrift:

“Afdeling VIII – Permanente veilige havens”.

Art. 35

In titel 2, hoofdstuk 11 afdeling VIII, van dezelfde wet, ingevoegd bij artikel 32, wordt een artikel 62/1 ingevoegd, luidende:

“Art. 62/1. In afwijking van de artikelen 21 tot 24 en artikel 26 wordt bij de keuze van de indienende groepsentiteit de verschuldigde bijheffing voor de in een jurisdictie gevestigde groepsentiteiten geacht gelijk te zijn aan nul wanneer in die jurisdictie een gekwalificeerde binnenlandse bijheffing geldt in de zin van artikel 3, 28°.”

Art. 36

In titel 2, hoofdstuk 11, afdeling VIII, van dezelfde wet, ingevoegd bij artikel 34, wordt een artikel 62/2 ingevoegd, luidende:

“Art. 62/2. Bij de keuze van de indienende groepsentiteit overeenkomstig artikel 59, wordt met betrekking tot een niet materiële groepsentiteit:

— het bedrag van het kwalificerende inkomen of verlies gelijkgesteld met het totaal aan opbrengsten van die groepsentiteit zoals die blijkt uit het betreffende landenrapport;

— het bedrag van de kwalificerende opbrengsten gelijkgesteld met het totaal aan opbrengsten van die groepsentiteit zoals die blijkt uit het betreffende landenrapport;

— le montant ajusté des impôts concernés est égal au montant des impôts sur les revenus encore dus de l'année en cours, tel qu'il figure dans la déclaration pays par pays concernée.

Aux fins du présent article, il y a lieu d'entendre par:

— entité constitutive non matérielle: une entité constitutive qui, uniquement pour des raisons de taille ou de matérialité, n'est pas reprise dans ces états financiers consolidés, à condition que:

1° les états financiers consolidés aient été établis conformément à l'article 3, 6°, a) ou c);

2° les états financiers consolidés fassent l'objet d'un audit externe; et

3° dans le cas d'une entité dont les produits total est supérieur à 50 millions d'euros, les états financiers utilisés pour compléter la déclaration pays par pays concernée soient établis conformément à une norme de comptabilité financière admissible ou à une norme de comptabilité financière agréée.

— déclaration pays par pays concernée: la déclaration pays par pays concernée du groupe d'EMN préparée conformément aux exigences de l'article 321/1, 15°, du Code des impôts sur les revenus de 1992.”.

Art. 37

À l'article 63, de la même loi, les modifications suivantes sont apportées:

1° au 2°, les mots “au moyen d'une comptabilité financière qualifiée” sont remplacés par les mots “au moyen d'une comptabilité financière qualifiée cohérente par juridiction”;

2° au 4°, alinéa 1er, les mots “dont les dépenses ou pertes relatives aux régimes d'arbitrage hybrides sont exclues” sont insérés entre les mots “le bénéfice (la perte)” et les mots “d'un groupe d'EMN”;

3° le 5° est complété par les mots “ainsi qu'après déduction des charges résultant des impôts sur les bénéfices relatifs aux régimes d'arbitrage hybrides”;

4° l'article est complété par un 9°, rédigé comme suit:

— het bedrag van de aangepaste betrokken belastingen gelijkgesteld met het bedrag van verschuldigde inkomstenbelastingen van het huidig jaar zoals die blijkt uit het betreffende landenrapport.

Voor de toepassing van dit artikel wordt verstaan onder:

— niet-materiële groepsentiteit: een groepsentiteit die enkel op grond van haar beperkte omvang of op grond van materialiteit, niet is opgenomen in die geconsolideerde jaarrekening op voorwaarde dat:

1° de geconsolideerde jaarrekening is opgesteld overeenkomstig artikel 3, 6°, a) of c);

2° de geconsolideerde jaarrekening aan een externe audit onderworpen zijn; en

3° in het geval van een entiteit met een totaal aan opbrengsten van meer dan 50 miljoen euro, de financiële rekeningen die worden gebruikt om het betreffende landenrapport te voltooien opgesteld worden in overeenstemming met een aanvaardbare standaard voor financiële verslaglegging of een goedgekeurde standaard voor financiële verslaglegging.

— betreffende landenrapport: het landenrapport van de MNO-groep opgesteld overeenkomstig de vereisten opgenomen in artikel 321/1, 15°, van het Wetboek van de Inkomstenbelasting 1992.”.

Art. 37

In artikel 63 van dezelfde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de bepaling onder 2° worden de woorden “met gebruikmaking van gekwalificeerde financiële verslaglegging” vervangen door de woorden “met gebruikmaking van per jurisdictie consistente gekwalificeerde financiële verslaglegging”;

2° in de bepaling onder 4°, eerste lid, worden de woorden “waarbij uitgaven of verliezen met betrekking tot hybride arbitrage regelingen worden uitgesloten” ingevoegd tussen de woorden “de winst (het verlies)” en de woorden “van een MNO-groep”;

3° de bepaling onder 5° wordt aangevuld met de woorden “alsook na aftrek van de lasten uit hoofde van winstbelastingen met betrekking tot hybride arbitrage regelingen”;

4° het artikel wordt aangevuld met een bepaling onder 9° luidende als volgt:

“9° régimes d’arbitrage hybrides: toute opération impliquant une entité constitutive après le 18 décembre 2023 et qui est relative à, ou entraîne:

— une déduction dans le chef d’une entité constitutive sans qu’il existe pour celle-ci une augmentation proportionnelle des revenus dans le chef de la contrepartie;

— une double comptabilisation d’une perte ou de dépenses pour autant que cette perte ou ces dépenses soient bien reprises dans le chef d’une entité constitutive comme dans le chef d’une autre entité constitutive, établie ou non dans une autre juridiction;

— une comptabilisation de charges résultant des impôts sur les bénéfices dans le chef de plusieurs entités constitutives dans le montant ajusté des impôts concernés ou le taux effectif d’imposition simplifié, à moins qu’il y ait une reprise proportionnelle des revenus assujettis à l’impôt dans le chef des entités constitutives.”

Art. 38

Dans le titre 2, chapitre 12, section 1re, de la même loi, il est inséré un article 64/1, rédigé comme suit:

“Art. 64/1. Par dérogation à l’article 36, l’entité constitutive déclarante peut exercer une option selon laquelle le montant de l’impôt complémentaire pour la RBII est réputé égal à zéro au cours d’une année fiscale commençant avant le 1er janvier 2026 et se clôturant au plus tard le 31 décembre 2026 si l’entité mère ultime est établie dans une juridiction dont le taux nominal de l’impôt des sociétés est d’au moins 20 p.c.”

Art. 39

Dans l’article 67 de la même loi les paragraphes 1er et 2 sont remplacés par ce qui suit:

Art. 67. § 1er. L’impôt complémentaire dû par une entité mère ultime établie en Belgique conformément à l’article 31, § 1er, 1°, ou par une entité mère intermédiaire établie en Belgique conformément à l’article 31, § 1er, 2°, lorsque l’entité mère ultime est une entité exclue, à son égard et à l’égard de ses entités constitutives faiblement imposées qui sont établies dans Belgique est ramené à zéro:

1° au cours des cinq premières années de la phase de démarrage des activités internationales du groupe d’EMN, nonobstant les obligations énoncées au chapitre 5;

“9° hybride arbitrage regelingen: alle handelingen die een groepsentiteit aangaat na 18 december 2023 en die betrekking heeft op, of leidt tot:

— een aftrek bij een groepsentiteit zonder dat daarvoor een evenredige stijging van het inkomen ontstaat bij de tegenpartij;

— een dubbele erkenning van een verlies of uitgave voor zover dat verlies of die uitgave zowel is opgenomen bij één groepsentiteit als bij een andere groepsentiteit, al dan niet in een andere jurisdictie gevestigd; of

— een opname van lasten uit hoofde van winstbelastingen bij meerdere groepsentiteiten in de aangepaste betrokken belasting of het vereenvoudigd effectief belastingtarief tenzij er een evenredige opname van inkomen onderworpen aan belasting bij de groepsentiteiten plaatsvindt.”

Art. 38

In titel 2, hoofdstuk 12, afdeling 1, van dezelfde wet, wordt een artikel 64/1 ingevoegd, luidende:

“Art. 64/1. In afwijking van artikel 36 wordt bij de keuze van de indienende groepsentiteit het bedrag van de UTPR-bijheffing geacht gelijk aan nul te zijn gedurende een verslagjaar dat aanvangt voor 1 januari 2026 en ten laatste afsluit voor 31 december 2026 gelijk aan nul indien de uiteindelijke moederentiteit gevestigd is in een jurisdictie waarvan het nominale tarief van de vennootschapsbelasting minstens 20 pct. bedraagt.”

Art. 39

In artikel 67 van dezelfde wet worden paragrafen 1 en 2 vervangen als volgt:

“Art. 67. § 1. De bijheffing die verschuldigd is door een in België gevestigde uiteindelijke moederentiteit overeenkomstig artikel 31, § 1, 1°, of door een in België gevestigde tussenliggende moederentiteit overeenkomstig artikel 31, § 1, 2°, indien de uiteindelijke moederentiteit een uitgesloten entiteit is, ter zake van zichzelf en de in België gevestigde groepsentiteiten, wordt tot nul verminderd:

1° in de eerste vijf jaar van het beginstadium van de internationale activiteit van de MNO-groep, niettegenstaande de vereisten van hoofdstuk 5;

2° au cours des cinq premières années, à compter du premier jour de l'année fiscale durant laquelle le groupe national de grande envergure entre pour la première fois dans le champ d'application de la présente loi.

§ 2. L'impôt complémentaire dû par une entité constitutive établie en Belgique conformément à l'article 36, § 2, est ramené à zéro au cours des cinq premières années de la phase de démarrage des activités internationales du groupe d'EMN, nonobstant les obligations énoncées au chapitre 5."

Art. 40

Dans le titre 2, chapitre 12, section 2, de la même loi, il est inséré un article 67/1, rédigé comme suit:

"Art. 67/1. § 1er. Par dérogation à l'article 19, § 3, le montant de l'impôt concerné par un régime fiscal des sociétés étrangères contrôlées est réparti selon une formule selon laquelle la clé de répartition des sociétés étrangères contrôlées agrégées est divisée par la somme de toutes les clés de répartition des sociétés étrangères contrôlées agrégées, puis multipliée par le montant de l'impôt concerné à répartir dans le cadre d'un régime fiscal des sociétés étrangères contrôlées.

Aux fins de l'alinéa 1er, il est entendu par clé de répartition des sociétés étrangères contrôlées agrégées: le montant du revenu attribuable à l'entité multiplié par la différence entre le taux applicable et le taux effectif d'imposition de la juridiction.

Aux fins de l'alinéa 2, il y a lieu d'entendre par:

— revenu attribuable: la part proportionnelle du propriétaire de l'entité constitutive dans le revenu de la société étrangère contrôlée dans la juridiction où l'entité constitutive est établie aux fins du régime fiscal des sociétés étrangères contrôlées agrégées;

— taux applicable: le seuil de la qualification de faible imposition, à reprendre dans un régime fiscal de sociétés étrangères contrôlées agrégées;

— taux effectif d'imposition de la juridiction: le taux d'imposition de la juridiction déterminé conformément à l'article 21, en vertu duquel le montant qui serait affecté

2° in de eerste vijf jaar, met ingang van de eerste dag van het verslagjaar waarin de omvangrijke binnenlandse groep voor het eerst onder de toepassing van deze wet valt.

§ 2. De overeenkomstig artikel 36, § 2, door een in België gevestigde groepsentiteit verschuldigde bijheffing wordt tot nul verminderd in de eerste vijf jaar van het beginstadium van de internationale activiteit van de MNO-groep, niettegenstaande de vereisten van hoofdstuk 5."

Art. 40

In titel 2, hoofdstuk 12, afdeling 2, van dezelfde wet, wordt een artikel 67/1 ingevoegd, luidende:

"Art. 67/1. § 1. In afwijking van artikel 19, § 3, wordt het bedrag van de betrokken belasting in het kader van een fiscaal regime inzake gecontroleerde buitenlandse vennootschappen toegerekend volgens een formule waarbij de samengevoegde gecontroleerde buitenlandse vennootschappen allocatiesleutel gedeeld wordt door de som van alle gemengde gecontroleerde buitenlandse vennootschappen allocatiesleutel en vervolgens vermenigvuldigd wordt met het toe te rekenen bedrag aan betrokken belasting in het kader van een fiscaal regime inzake gecontroleerde buitenlandse vennootschappen.

Voor de toepassing van het eerste lid wordt verstaan onder samengevoegde gecontroleerde buitenlandse vennootschappen allocatiesleutel: het bedrag van aan de entiteit toerekenbaar inkomen vermenigvuldigd met het verschil tussen het toepasbaar tarief en het effectief belastingtarief van de jurisdictie.

Voor de toepassing van het tweede lid wordt verstaan onder:

— toerekenbaar inkomen: het evenredig aandeel van de eigenaar van de groepsentiteit in het inkomen van de gecontroleerde buitenlandse vennootschap in de jurisdictie waar de groepsentiteit gevestigd is voor doeleinden van het belastingregime van samengevoegde buitenlandse vennootschappen;

— toepasbaar tarief: de drempel voor de kwalificatie als lage belasting, om opgenomen te worden onder een belastingregime van samengevoegde gecontroleerde buitenlandse vennootschappen;

— effectief belastingtarief van de jurisdictie: het belastingtarief voor de jurisdictie bepaald overeenkomstig artikel 21 waarbij van de aangepaste betrokken belasting

conformément à l'article 19, § 3, est déduit du montant ajusté des impôts concernés.

Aux fins du présent article, on entend par régime fiscal des sociétés étrangères contrôlées agrégées: un régime fiscal des sociétés étrangères contrôlées dans lequel les revenus, les pertes et les impôts imputables de toutes les sociétés étrangères contrôlées sont agrégés aux fins du calcul de l'impôt dû par l'actionnaire au titre du régime et dont le taux applicable est inférieur à 15 p.c.

§ 2. Le paragraphe 1er s'applique pour autant que l'année fiscale a commencé avant le 1er janvier 2026 ou n'est pas clôturée après le 30 juin 2027."

Art. 41

Le présent chapitre est applicable aux années fiscales commençant à partir du 31 décembre 2023.

L'article 22 entre en vigueur le 31 décembre 2023.

TITRE 3

Modifications de la loi-programme du 27 décembre 2004

Art. 42

Dans l'article 429, § 5, de la loi-programme du 27 décembre 2004, modifié en dernier lieu par la loi du 10 novembre 2022 portant des dispositions fiscales et financières diverses, les modifications suivantes sont apportées:

1° au point 2) les mots "sur demande écrite déposée auprès des services désignés par l'administrateur général des douanes et accises" sont remplacés par les mots "sur demande introduite par voie électronique via l'application en ligne PDIE du SPF Finances par laquelle les demandeurs introduisent en ligne leur demande de remboursement des accises comme décrit au point 1).";

2° le point 6), abrogé par la loi-programme du 19 décembre 2014, est remplacé par ce qui suit:

"6) a) Les données à caractère personnel collectées dans le cadre du point 2), sont traitées au titre des articles 4 et 209/2 de la loi générale du 18 juillet 1977 sur les douanes et accises.

het bedrag dat zou worden toegerekend overeenkomstig artikel 19, § 3, wordt afgetrokken.

Voor de toepassing van dit artikel wordt verstaan onder belastingregime van samengevoegde gecontroleerde buitenlandse vennootschappen: fiscaal regime inzake gecontroleerde buitenlandse vennootschappen waarin inkomsten, verliezen en verrekenbare belastingen van alle gecontroleerde buitenlandse vennootschappen worden samengevoegd ten behoeve van de berekening van de belastingverplichting van de aandeelhouder onder het regime en dat een toepasselijk tarief heeft van minder dan 15 pct.

§ 2. Paragraaf 1 is van toepassing voor zover het verslagjaar begonnen is voor 1 januari 2026 of niet wordt afgesloten na 30 juni 2027."

Art. 41

Dit hoofdstuk is van toepassing op verslagjaren beginnend vanaf 31 december 2023.

Artikel 22 treedt in werking op 31 december 2023.

TITEL 3

Wijzigingen van de programmawet van 27 december 2004

Art. 42

In artikel 429, § 5, van de programmawet van 27 december 2004, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 10 november 2022 houdende diverse fiscale en financiële bepalingen, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in punt 2) worden de woorden "en dit op schriftelijke aanvraag ingediend bij de diensten aangeduid door de administrateur-generaal van de douane en accijnzen." vervangen door de woorden "en dit op elektronische wijze ingediend via de online applicatie PDIE van de FOD Financiën via dewelke de aanvragers online een aanvraag indienen voor de terugbetaling van accijnzen zoals omschreven in punt 1).";

2° punt 6), opgeheven bij de programmawet van 19 december 2014, wordt vervangen als volgt:

"6) a) De in het kader van punt 2) ingezamelde persoonsgegevens worden verwerkt in het kader van artikelen 4 en 209/2 van de algemene wet van 18 juli 1977 inzake douane en accijnzen.

b) Le responsable du traitement des données à caractère personnel collectées et traitées dans le cadre du point 2), est le Service Public Fédéral Finances.

c) Les personnes qui ont accès à ces données sont les membres du personnel de l'Administration générale des Douanes et Accises.

d) Les catégories de données à caractère personnel suivantes sont traitées:

1° nom, adresse, adresse électronique et numéro de téléphone;

2° numéro BCE ou numéro de registre national pour les personnes établies en Belgique;

3° numéro BIS et numéro TVA pour les personnes non établies en Belgique;

4° l'adresse du siège social le cas échéant;

5° numéro d'autorisation de l'autorisation produits énergétiques et électricité;

6° le montant du remboursement;

7° le numéro du compte bancaire sur lequel le remboursement doit être exécuté et le nom et l'adresse du bénéficiaire.

e) La période de conservation des données à caractère personnel collectées dans le cadre du point 2) est de dix ans après l'introduction de la demande de remboursement visée au point 2)."

Art. 43

Le présent titre entre en vigueur le 1er juin 2024.

TITRE 4

Modifications à la dispense de versement de précompte professionnel pour les employeurs touchés par une calamité naturelle

Art. 44

Dans l'article 275^{9/1} du Code des impôts sur les revenus 1992, inséré par la loi du 26 décembre 2022, et modifié par les lois du 31 juillet 2023 et 28 décembre 2023, les modifications suivantes sont apportées:

b) De verwerkingsverantwoordelijke voor de in het kader van punt 2) verzamelde en verwerkte persoonsgegevens is de Federale Overheidsdienst Financiën.

c) De personen die toegang hebben tot deze gegevens zijn de personeelsleden van de Algemene Administratie van de Douane en Accijnzen.

d) De volgende categorieën van persoonsgegevens worden verwerkt:

1° naam, adres, e-mailadres en telefoonnummer;

2° KBO-nummer of rijksregisternummer voor de in België gevestigde personen;

3° BIS-nummer en btw-nummer voor de niet in België gevestigde personen;

4° indien van toepassing adres van de maatschappelijke zetel;

5° vergunningsnummer van de vergunning energieproducten en elektriciteit;

6° het bedrag van de terugbetaling;

7° het bankrekeningnummer waarop de terugbetaling moet uitgevoerd worden en de naam en het adres van de begunstigde.

e) De bewaartermijn van de in het kader van punt 2) ingezamelde persoonsgegevens bedraagt tien jaar na indiening van de terugbetalingsaanvraag bedoeld in punt 2)."

Art. 43

Deze titel treedt in werking op 1 juni 2024.

TITEL 4

Wijzigingen aan de vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing voor werkgevers die getroffen worden door een natuurramp

Art. 44

In artikel 275^{9/1} van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, ingevoegd bij de wet van 26 december 2022 en gewijzigd bij de wetten van 31 juli 2023 en 28 december 2023, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° au paragraphe 2, alinéa 1er, deuxième tiret, les mots “qui ont été payées ou attribuées pour les prestations fournies dans le cours d’une période de 40 mois qui débute à partir du mois qui suit le mois au cours duquel” sont remplacés par les mots “pour les prestations fournies dans le cours d’une période de 40 mois qui débute à partir du mois qui suit le mois au cours duquel”;

2° au paragraphe 4, alinéa 1er, les mots “endéans lequel” sont remplacés par les mots “au cours duquel”;

3° au paragraphe 4, alinéa 3, les mots “endéans lequel” sont remplacés par les mots “au cours duquel”;

4° au paragraphe 4, alinéa 4, les mots “endéans lequel” sont remplacés par les mots “au cours duquel”;

5° au paragraphe 4, alinéa 6, les mots “endéans lequel” sont remplacés par les mots “au cours duquel”.

Art. 45

L'article 368/1 du même Code, inséré par la loi du 28 mars 2022, est complété avec un alinéa, rédigé comme suit:

“Par dérogation à l'article 368 et à l'alinéa 1er, l'action en restitution de précompte se prescrit par cinq ans à compter du premier janvier de l'année qui suit celle dont le millésime désigne l'exercice d'imposition lorsque l'action est introduite sur la base de la dispense de versement du précompte professionnel visée à l'article 275^{9/1}.”

TITRE 5

Modifications du Code des droits de succession et du Code des droits d'enregistrement, d'hypothèque et de greffe

Art. 46

L'article 45, alinéa 3, du Code des droits de succession, modifié en dernier lieu par la loi du 28 décembre 2023, est remplacé par ce qui suit:

“Le Roi peut déterminer:

1° in paragraaf 2, eerste lid, tweede streepje, worden de woorden “die worden betaald of toegekend voor de prestaties die werden geleverd in een periode van 40 maanden die start vanaf” vervangen door de woorden “voor de prestaties die werden geleverd in een periode van 40 maanden die start vanaf”;

2° in paragraaf 4, eerste lid, worden in de Franse tekst de woorden “endéans lequel” vervangen door de woorden “au cours duquel”;

3° in paragraaf 4, derde lid, worden in de Franse tekst de woorden “endéans lequel” vervangen door de woorden “au cours duquel”;

4° in paragraaf 4, vierde lid, worden in de Franse tekst de woorden “endéans lequel” vervangen door de woorden “au cours duquel”;

5° in paragraaf 4, zesde lid, worden in de Franse tekst de woorden “endéans lequel” vervangen door de woorden “au cours duquel”.

Art. 45

Artikel 368/1 van hetzelfde Wetboek ingevoegd bij de wet van 28 maart 2022, wordt aangevuld met een lid, luidende:

“In afwijking van artikel 368 en het eerste lid, verjaart de vordering tot terugbetaling van de voorheffing na afloop van vijf jaar te rekenen van 1 januari van het jaar dat volgt op datgene waarnaar het aanslagjaar wordt genoemd wanneer de vordering wordt ingediend op basis van de in artikel 275^{9/1} bedoelde vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing.”

TITEL 5

Wijzigingen van het Wetboek der successierechten en van het Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten

Art. 46

Artikel 45, derde lid, van het Wetboek der successierechten, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 28 december 2023, wordt vervangen als volgt:

“De Koning kan:

1° les modalités de transmission de la déclaration et les mesures nécessaires à la juste perception des droits. À cet effet, il peut déroger aux articles 38 et 123²;

2° sous réserve des dispositions de la loi du 24 juin 1955 relative aux archives, le délai et les modalités de conservation des déclarations de succession.”

Art. 47

Dans l'article 90, alinéa 3, du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 31 juillet 2023 portant modifications du Code des droits de succession et du Code des droits d'enregistrement, d'hypothèque et de greffe relatives à la délivrance de renseignements par les fonctionnaires de l'Administration générale de la documentation patrimoniale, les mots “, moyennant le paiement d'une rétribution à fixer par le Roi,” sont supprimés.

Art. 48

L'article 144 du même Code, remplacé par la même loi, est complété par un alinéa rédigé comme suit:

“Par dérogation à l'alinéa 1er, la délivrance d'un titre de propriété a lieu gratuitement lorsque ce titre est destiné à l'établissement d'un acte d'hérédité, que le fonctionnaire instrumentant ne réclame pas de vacations ou de frais pour l'établissement de cet acte et que celui-ci est établi dans les 6 mois du décès.”

Art. 49

L'article 146/1 du même Code, inséré par la même loi, est complété par un 4° rédigé comme suit:

“4° sous réserve des dispositions de la loi du 24 juin 1955 relative aux archives, les délais et les modalités de conservation des demandes de renseignements et des réponses fournies.”

Art. 50

L'article 151, alinéa 2, du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 28 décembre 2023, est remplacé par ce qui suit:

“Le Roi peut déterminer:

1° de nadere regels voor de verzending van de aangifte bepalen alsmede de noodzakelijke maatregelen voor de juiste heffing van de rechten. Hierbij mag hij afwijken van de artikelen 38 en 123²;

2° onder voorbehoud van de bepalingen van de Archiefwet van 24 juni 1955, de bewaartermijn en wijze van bewaring van de aangiften van nalatenschap bepalen.”

Art. 47

In artikel 90, derde lid, van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 31 juli 2023 houdende wijzigingen van het Wetboek der successierechten en van het Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten betreffende de aflevering van inlichtingen door de ambtenaren van de Algemene administratie van de patrimoniumdocumentatie, worden de woorden “, tegen betaling van een door de Koning vast te stellen retributie,” geschrapt.

Art. 48

Artikel 144 van hetzelfde Wetboek, vervangen bij dezelfde wet, wordt aangevuld met een lid, luidende:

“In afwijking het eerste lid, is de aflevering van een eigendomstitel kosteloos wanneer deze titel bestemd is om een akte van erfopvolging op te stellen, de instrumenterende ambtenaar voor het opstellen van de akte geen vacaties of kosten vraagt en de akte opgesteld wordt binnen de 6 maanden na het overlijden.”

Art. 49

Artikel 146/1 van hetzelfde Wetboek ingevoegd bij dezelfde wet, wordt aangevuld met een bepaling onder 4°, luidende:

“4° onder voorbehoud van de bepalingen van de Archiefwet van 24 juni 1955, de bewaartermijnen en wijze van bewaring bepalen van de vragen om inlichtingen en van de verstekte antwoorden.”

Art. 50

Artikel 151, tweede lid, van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 28 december 2023, wordt vervangen als volgt:

“De Koning kan:

1° les modalités pour la transmission ainsi que les mesures nécessaires à la juste perception de la taxe. À cet effet, Il peut déroger aux alinéas 1er et 3;

2° sous réserve des dispositions de la loi du 24 juin 1955 relative aux archives, le délai et les modalités de conservation des déclarations à la taxe annuelle compensatoire des droits de succession.”

Art. 51

L'article 160, alinéa 2, du même Code, remplacé par la loi du 31 juillet 2023 portant modifications du Code des droits de succession et du Code des droits d'enregistrement, d'hypothèque et de greffe relatives à la délivrance de renseignements par les fonctionnaires de l'Administration générale de la documentation patrimoniale, est complété par un 4° rédigé comme suit:

“4° sous réserve des dispositions de la loi du 24 juin 1955 relative aux archives, les délais et les modalités de conservation des demandes de renseignements et des réponses fournies.”

Art. 52

L'article 236/2, du Code des droits d'enregistrement, d'hypothèque et de greffe, inséré par la loi du 31 juillet 2023 portant modifications du Code des droits de succession et du Code des droits d'enregistrement, d'hypothèque et de greffe relatives à la délivrance de renseignements par les fonctionnaires de l'Administration générale de la documentation patrimoniale, est complété par un 3° rédigé comme suit:

“3° sous réserve des dispositions de la loi du 24 juin 1955 relative aux archives, les délais et les modalités de conservation des demandes de renseignements et des réponses fournies.”

Art. 53

Les articles 47 et 48 produisent leurs effets le 1er janvier 2024.

1° de nadere regels bepalen voor de verzending alsmede de noodzakelijke maatregelen voor de juiste heffing van de taks. Hierbij mag Hij afwijken van het eerste en het derde lid;

2° onder voorbehoud van de bepalingen van de Archiefwet van 24 juni 1955, de bewaartermijn en wijze van bewaring van de aangiften in de jaarlijkse taks tot vergoeding der successierechten bepalen.”

Art. 51

Artikel 160, tweede lid, van hetzelfde Wetboek vervangen bij de wet van 31 juli 2023 houdende wijzigingen van het Wetboek der successierechten en van het Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten betreffende de aflevering van inlichtingen door de ambtenaren van de Algemene administratie van de patrimoniumdocumentatie, wordt aangevuld met een bepaling onder 4°, luidende:

“4° onder voorbehoud van de bepalingen van de Archiefwet van 24 juni 1955, de bewaartermijnen en wijze van bewaring bepalen van de vragen om inlichtingen en van de verstrekte antwoorden.”

Art. 52

Artikel 236/2, van het Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten, ingevoegd bij de wet van 31 juli 2023 houdende wijzigingen van het Wetboek der successierechten en van het Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten betreffende de aflevering van inlichtingen door de ambtenaren van de Algemene administratie van de patrimoniumdocumentatie, wordt aangevuld met een bepaling onder 3°, luidende:

“3° onder voorbehoud van de bepalingen van de Archiefwet van 24 juni 1955, de bewaartermijnen en wijze van bewaring bepalen van de vragen om inlichtingen en van de verstrekte antwoorden.”

Art. 53

De artikelen 47 en 48 hebben uitwerking met ingang van 1 januari 2024.

TITRE 6

Modifications du Code des droits et taxes divers

CHAPITRE 1ER

Taxe annuelle sur les opérations d'assurance

Art. 54

Dans l'article 177 du du Code des droits et taxes divers, modifié par les lois du 27 décembre 2005, 27 décembre 2006 et 28 décembre 2023, le 3° est remplacé par ce qui suit:

"3° par les preneurs d'assurance ou, si le preneur est une personne morale, l'établissement belge auquel le contrat se rapporte dans les cas visés à l'article 179², § 2."

Art. 55

L'article 179² du même Code, modifié par les lois du 11 juillet 1960, 27 décembre 2005 et 28 décembre 2023, est remplacé par ce qui suit:

"Art. 179². § 1er. Les articles 179¹ et 180 sont applicables au représentant responsable visé à l'article 178, alinéas 1er et 2.

L'entreprise d'assurances et son représentant responsable sont solidairement tenus au paiement de toutes les sommes dues relativement aux opérations d'assurance imposables.

§ 2. À défaut de représentant responsable ou en cas d'absence de paiement de la taxe, le preneur d'assurance ou, lorsque le preneur est une personne morale, l'établissement belge auquel le contrat se rapporte, est tenu de payer la taxe dans un délai de trois mois à compter de l'échéance stipulée pour chaque prime.

La déclaration est introduite au plus tard le dernier jour ouvrable précédant la date limite de paiement. La déclaration précise pour le redevable et le cas échéant son mandataire, le nom, l'adresse, le numéro d'entreprise pour les personnes morales, le numéro de registre national pour les personnes physiques, ainsi que notamment la période à laquelle la déclaration se rapporte, la base imposable, les exonérations, les imputations et le solde dû.

TITEL 6

Wijzigingen van het Wetboek diverse rechten en taksen

HOOFDSTUK 1

Jaarlijkse taks op de verzekeringsverrichtingen

Art. 54

In artikel 177 van het Wetboek diverse rechten en taksen, gewijzigd bij de wetten van 27 december 2005, 27 december 2006 en 28 december 2023, wordt de bepaling onder 3° vervangen als volgt:

"3° door de verzekeringnemers of, indien de verzekeringnemer een rechtspersoon is, de Belgische inrichting waarop het contract betrekking heeft in de in artikel 179², § 2, bedoelde gevallen."

Art. 55

Artikel 179² van hetzelfde Wetboek, gewijzigd bij de wetten van 11 juli 1960, 27 december 2005 en 28 december 2023, wordt vervangen als volgt:

"Art. 179². § 1. De artikelen 179¹ en 180 zijn van toepassing op de aansprakelijk vertegenwoordiger bedoeld in artikel 178, eerste en tweede lid.

De verzekeringsonderneming en zijn aansprakelijke vertegenwoordiger zijn hoofdelijk aansprakelijk voor de betaling van elke verschuldigde som met betrekking tot de belastbare verzekeringsverrichtingen.

§ 2. Bij gebrek aan aansprakelijke vertegenwoordiger of in geval van afwezigheid van betaling van de taks, is de verzekeringnemer of, indien de verzekeringnemer een rechtspersoon is, de Belgische inrichting op wie het contract van toepassing is, gehouden tot het betalen van de taks binnen een termijn van drie maanden te rekenen vanaf de vastgestelde vervaldatum voor elke premie.

De aangifte wordt ingediend uiterlijk de laatste werkdag voorafgaand aan de uiterste betaaldatum. De aangifte vermeldt voor de belastingschuldige en eventueel zijn lasthebber, de naam, het adres, het ondernemingsnummer in geval van rechtspersonen, het rijksregisternummer in geval van natuurlijke personen, alsook met name de periode waarop de aangifte betrekking heeft, de belastbare basis, de vrijstellingen, de verrekeningen en het verschuldigd saldo.

Les modalités, la forme et le contenu de la déclaration sont déterminés par le Roi.

Si la déclaration n'est pas introduite dans le délai fixé, il est encouru une amende de 12,50 euros par semaine de retard. Toute semaine commencée est comptée comme complète.”.

CHAPITRE 2

Modernisation des formulaires et des procédures de déclaration, de contrôle, d'imputation et de restitution pour les taxes reprises dans le Code des droits et taxes divers

Art. 56

À l'article 125 du même Code, remplacé par la loi du 25 décembre 2016, les modifications suivantes sont apportées:

a) le paragraphe 1er est remplacé par ce qui suit:

“§ 1er. Avant d'acquitter la taxe, le redevable introduit auprès du service compétent une déclaration mentionnant pour le redevable et le cas échéant son représentant responsable ou leur mandataire, le nom, l'adresse, le numéro d'entreprise pour les personnes morales ou le numéro de registre national pour les personnes physiques, ainsi que notamment la période à laquelle se rapporte la déclaration, la base imposable, les exonérations, les imputations et le solde dû.

Le Roi détermine les modalités, la forme et le contenu de la déclaration.

La déclaration est introduite au plus tard le dernier jour ouvrable:

1° du deuxième mois suivant celui au cours duquel l'opération a été conclue ou exécutée, lorsque le donneur d'ordre est le redevable;

2° du mois suivant celui au cours duquel l'opération a été conclue ou exécutée, dans les autres cas.

La taxe est payable au plus tard le jour où expire le délai d'introduction de la déclaration.”;

b) dans le paragraphe 2, alinéa 1er, dans la version néerlandaise, le mot “opgave” est remplacé par le mot “aangifte”;

De modaliteiten, de vorm en de inhoud van de aangifte worden door de Koning vastgesteld.

Indien de aangifte niet binnen de bepaalde termijn werd ingediend, wordt een boete verbeurd van 12,50 euro per week vertraging. Iedere begonnen week wordt voor een gehele week aangerekend.”.

HOOFDSTUK 2

Modernisering van de aangifte-, controle-, verreken- en teruggaveformulieren en -procedures voor de taksen opgenomen in het Wetboek diverse rechten en taksen

Art. 56

In artikel 125 van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 25 december 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a) paragraaf 1 wordt vervangen als volgt:

“§ 1. De belastingschuldige dient alvorens de taks te betalen bij de bevoegde dienst een aangifte in met vermelding voor de belastingschuldige en eventueel zijn aansprakelijke vertegenwoordiger of hun lasthebber, van de naam, het adres, het ondernemingsnummer in geval van rechtspersonen of het rijksregisternummer in geval van natuurlijke personen, alsook met name de periode waarop de aangifte betrekking heeft, de belastbare basis, de vrijstellingen, de verrekeningen en het verschuldigd saldo.

De Koning bepaalt de modaliteiten, de vorm en de inhoud van de aangifte.

De aangifte wordt uiterlijk de laatste werkdag ingediend:

1° van de tweede maand die volgt op die waarin de verrichting werd aangegaan of uitgevoerd, wanneer de ordergever de belastingschuldige is;

2° van de maand die volgt op die waarin de verrichting werd aangegaan of uitgevoerd, in de andere gevallen.

De taks is betaalbaar uiterlijk op de dag waarop de indieningstermijn van de aangifte verstrijkt.”;

b) in paragraaf 2, eerste lid wordt het woord “opgave” vervangen door het woord “aangifte”;

c) dans le paragraphe 2, l'alinéa 2 est remplacé par ce qui suit:

“Toute inexactitude ou omission relative aux opérations taxables constatée dans la déclaration visée au paragraphe 1er est punie d'une amende égale à cinq fois le droit éludé, sans qu'elle puisse être inférieure à 250 euros.”;

d) dans le paragraphe 2, il est inséré entre les alinéas 2 et 3, un alinéa rédigé comme suit:

“Toute inexactitude ou omission relative aux opérations exemptées constatée dans la déclaration visée au paragraphe 1er est punie d'une amende fiscale non proportionnelle de 80 euros à 500 euros par infraction. Le montant de cette amende est fixé d'après la nature et la gravité de l'infraction selon une échelle dont les graduations sont déterminées par le Roi.”;

e) le paragraphe 3 est abrogé.

Art. 57

L'article 136 du même Code, modifié par les arrêtés royaux du 28 novembre 1939 et 13 juillet 2001 et par la loi du 10 décembre 2001, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 136. La taxe est imputée conformément à l'article 201^{37/2}, § 2, ou restituée sur demande motivée si elle a été effectivement payée:

1° lorsque la taxe déclarée excède l'impôt auquel l'opération donne lieu;

2° lorsque le retrait, la modification ou la rectification des cours de bourse a entraîné l'annulation ou la modification du bordereau délivré à l'origine.

Il n'est pas donné suite aux demandes de restitution dont le montant à rembourser est inférieur à 0,25 euros.”

Art. 58

À l'article 166 du même Code, inséré par la loi du 28 mars 2022, les modifications suivantes sont apportées:

a) le paragraphe 1er est remplacé par ce qui suit:

“§ 1er. Avant d'acquitter la taxe, le redevable introduit auprès du service compétent une déclaration mentionnant

c) in paragraaf 2, wordt het tweede lid vervangen als volgt:

“Iedere onjuistheid of onvolledigheid in de aangifte bedoeld in paragraaf 1 met betrekking tot de belastbare verrichtingen wordt gestraft met een boete gelijk aan vijf maal de ontdoken taks zonder dat ze minder dan 250 euro kan bedragen.”;

d) in paragraaf 2, wordt tussen het tweede en derde lid een lid ingevoegd luidende:

“Iedere onjuistheid of onvolledigheid in de in paragraaf 1 bedoelde aangifte met betrekking tot de vrijgestelde verrichtingen wordt bestraft met een niet-proportionele fiscale boete van 80 euro tot 500 euro per inbreuk. Het bedrag van deze boete wordt bepaald volgens de aard en de ernst van de inbreuk volgens een schaal waarvan de trappen door de Koning worden vastgesteld.”;

e) paragraaf 3 wordt opgeheven.

Art. 57

Artikel 136 van hetzelfde Wetboek, gewijzigd bij de koninklijke besluiten van 28 november 1939 en 13 juli 2001 en bij de wet van 10 december 2001, wordt vervangen als volgt:

“Art. 136. De taks wordt verrekend overeenkomstig artikel 201^{37/2}, § 2 of, op gemotiveerd verzoek en mits werkelijk voldaan, terugbetaald:

1° wanneer de aangegeven taks de belasting overtreft waartoe de verrichting aanleiding geeft;

2° wanneer de intrekking, wijziging of verbetering van de beurskoersen de nietigverklaring of wijziging van het oorspronkelijk verstrekte borderel tot gevolg heeft.

Er wordt geen gevolg gegeven aan aanvragen van terugbetaling indien de terug te betalen som geen 0,25 euro bedraagt.”

Art. 58

In artikel 166 van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 28 maart 2022, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a) paragraaf 1 wordt vervangen als volgt:

“§ 1. De belastingschuldige dient alvorens de taks te betalen bij de bevoegde dienst een aangifte in met

pour le redevable et le cas échéant son représentant responsable ou leur mandataire, le nom, l'adresse, le numéro d'entreprise pour les personnes morales ou le numéro de registre national pour les personnes physiques, ou dans le cas d'un redevable étranger, le nom complet, l'adresse complète et le numéro d'identification bis attribué par le Service public fédéral Finances ou le numéro d'identification fiscal attribué dans le pays d'origine, ainsi que notamment, la période à laquelle se rapporte la déclaration, la base imposable, les exonérations, les imputations et le solde dû.

Le Roi détermine les modalités, la forme et le contenu de la déclaration.

La déclaration est introduite au plus tard le dernier jour ouvrable du mois suivant celui au cours duquel la taxe est due.

La taxe est payable au plus tard le jour de l'expiration du délai d'introduction de la déclaration."

b) le paragraphe 3 est complété par un alinéa, rédigé comme suit:

"Toute inexactitude ou omission relative aux opérations exemptées constatée dans la déclaration visée au paragraphe 1er est punie d'une amende fiscale non proportionnelle de 80 euros à 500 euros par infraction. Le montant de cette amende est fixé d'après la nature et la gravité de l'infraction selon une échelle dont les graduations sont déterminées par le Roi."

Art. 59

L'article 166/2 du même Code, inséré par la loi du 28 mars 2022, est abrogé.

Art. 60

L'article 179¹ du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 28 décembre 2023, est remplacé par ce qui suit:

"Art. 179¹. Avant d'acquitter la taxe, les redevables visés à l'article 177, 1°, 2° et 2°*bis* introduisent auprès du service compétent et au plus tard le 20 du mois qui suit soit le mois de l'échéance d'une prime d'assurance relative à des risques appartenant au groupe "Non-vie", soit le mois au cours duquel une prime, une contribution patronale ou une contribution personnelle d'assurance relative à des risques appartenant au groupe "Vie" a été payée, une déclaration mentionnant pour le redevable

vermelding voor de belastingschuldige en eventueel zijn aansprakelijk vertegenwoordiger of hun lasthebber, van de naam, het adres, het ondernemingsnummer in geval van rechtspersonen of het rijksregisternummer in geval van natuurlijke personen, of, in geval van een buitenlandse belastingschuldige, de volledige naam, adres en het bis-identificatienummer toegekend door Federale Overheidsdienst Financiën of het fiscaal identificatienummer in het land van herkomst, alsook met name de periode waarop de aangifte betrekking heeft, de belastbare basis, de vrijstellingen, de verrekeningen en het verschuldigd saldo.

De Koning bepaalt de modaliteiten, de vorm en de inhoud van de aangifte.

De aangifte wordt uiterlijk op de laatste werkdag van de maand volgend op die waarin de taks verschuldigd wordt, ingediend.

De taks is betaalbaar uiterlijk op de dag waarop de indieningstermijn van de aangifte verstrijkt."

b) paragraaf 3 wordt aangevuld met een lid, luidende:

"Iedere onjuistheid of onvolledigheid in de in paragraaf 1 bedoelde aangifte met betrekking tot de vrijgestelde verrichtingen wordt bestraft met een niet-proportionele fiscale boete van 80 euro tot 500 euro per inbreuk. Het bedrag van deze boete wordt bepaald volgens de aard en de ernst van de inbreuk volgens een schaal waarvan de trappen door de Koning worden vastgesteld."

Art. 59

Artikel 166/2 van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 28 maart 2022, wordt opgeheven.

Art. 60

Artikel 179¹ van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 28 december 2023, wordt vervangen als volgt:

"Art. 179¹. De in artikel 177, 1°, 2° en 2°*bis*, bedoelde belastingschuldigen dienen alvorens de taks te betalen bij de bevoegde dienst en uiterlijk op de twintigste van de maand welke volgt op ofwel de maand waarin een premie inzake verzekeringen betreffende risico's die behoren tot de groep "Niet-Leven" vervallen is ofwel de maand waarin een premie, werkgeversbijdrage of persoonlijke bijdrage inzake verzekeringen betreffende risico's die behoren tot de groep "Leven" betaald werd,

et le cas échéant son représentant responsable ou leur mandataire, le nom, l'adresse, le numéro d'entreprise pour les personnes morales ou le numéro de registre national pour les personnes physiques, ainsi que notamment, la période à laquelle se rapporte la déclaration, la base imposable, les exonérations, les imputations et le solde dû.

La taxe annuelle est payable au plus tard le jour de l'expiration du délai d'introduction de la déclaration.

Un acompte sur les montants dus en janvier est payable le 15 du mois qui précède, après introduction d'une déclaration *ad hoc*. Cet acompte est égal au montant de la taxe annuelle due aux taux fixés aux articles 175¹, § 1er et 175² et payée en novembre de l'année précédente.

Le Roi détermine les modalités, la forme et le contenu de la déclaration visée à l'alinéa 1er et de celle relative à la déclaration *ad hoc* visée à l'alinéa 3.

Si la déclaration visée à l'alinéa 1er ou 3 n'est pas introduite dans les délais fixés, il est encouru une amende de 12,50 euros par semaine de retard. Toute semaine commencée est comptée comme complète."

Art. 61

L'article 180 du même Code, modifié par les lois du 14 avril 1933, 14 août 1947 et 22 juillet 1993, et par l'arrêté royal du 20 juillet 2000 et par la loi du 27 décembre 2005, est complété par un alinéa 2, rédigé comme suit:

"Toute inexactitude ou omission relative aux opérations exemptées constatée dans la déclaration est punie d'une amende fiscale non proportionnelle de 80 euros à 500 euros par infraction. Le montant de cette amende est fixé d'après la nature et la gravité de l'infraction selon une échelle dont les graduations sont déterminées par le Roi."

Art. 62

L'article 181 du même Code, rétabli par la loi du 13 août 1947, est remplacé par ce qui suit:

een aangifte in met vermelding voor de belastingschuldige en eventueel zijn aansprakelijke vertegenwoordiger of hun lasthebber van de naam, het adres, het ondernemingsnummer in geval van rechtspersonen of het rijksregisternummer in geval van natuurlijke personen, alsook met name van de periode waarop de aangifte betrekking heeft, de belastbare basis, de vrijstellingen, de verrekeningen en het verschuldigd saldo.

De jaarlijkse taks is betaalbaar uiterlijk op de dag waarop de indieningstermijn van de aangifte verstrijkt.

Een voorschot op de in januari verschuldigde bedragen is betaalbaar de vijftiende van de eraan voorafgaande maand, na indiening van een *ad hoc* aangifte. Dit voorschot is gelijk aan het bedrag van de jaarlijks verschuldigde taks aan de tarieven bepaald in de artikelen 175¹, § 1, en 175² en betaald in november van het voorafgaande jaar.

De Koning bepaalt de modaliteiten, de vorm en de inhoud van de aangifte bedoeld in het eerste lid, en deze met betrekking tot de *ad-hoc*aangifte bedoeld in het derde lid.

Wanneer de aangifte bedoeld in het eerste of derde lid niet binnen de vastgestelde termijnen ingediend is, wordt een boete verbeurd van 12,50 euro per week vertraging. Iedere begonnen week wordt voor een gehele week gerekend."

Art. 61

Artikel 180 van hetzelfde Wetboek, gewijzigd bij de wetten van 14 april 1933, 14 augustus 1947 en 22 juli 1993 en bij het koninklijk besluit van 20 juli 2000 en bij de wet van 27 december 2005, wordt aangevuld met een tweede lid, luidende:

"Iedere onjuistheid of onvolledigheid in de aangifte met betrekking tot de vrijgestelde verrichtingen wordt bestraft met een niet-proportionele fiscale boete van 80 euro tot 500 euro per inbreuk. Het bedrag van deze boete wordt bepaald volgens de aard en de ernst van de inbreuk volgens een schaal waarvan de trappen door de Koning worden vastgesteld."

Art. 62

Artikel 181 van hetzelfde Wetboek, hersteld bij de wet van 13 augustus 1947, wordt vervangen als volgt:

“Art. 181. Le Roi fixe le délai dans lequel la restitution visée à l'article 201^{37/2}, § 2, est demandée.”.

Art. 63

Dans l'article 183 du même Code, modifié en dernier lieu par la loi du 27 avril 2016, l'alinéa 4 est abrogé.

Art. 64

L'article 183*octies* du même Code, inséré par la loi du 7 décembre 1988 et modifié par la loi du 22 juillet 1993 et l'arrêté royal du 20 juillet 2000 et la loi du 20 novembre 2022, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 183*octies*. Avant d'acquitter la taxe, le redevable introduit auprès du service compétent une déclaration mentionnant pour le redevable et le cas échéant son représentant responsable ou leur mandataire, le nom, l'adresse, le numéro d'entreprise pour les personnes morales ou le numéro de registre national pour les personnes physiques, ainsi que notamment l'année d'imposition, la base imposable, les exonérations et le montant dû.

Le Roi détermine les modalités, la forme et le contenu de la déclaration.

La déclaration doit être introduite dans un délai de trois mois à compter de la date de la décision de répartition des participations bénéficiaires.

La taxe est payable au plus tard le jour de l'expiration du délai d'introduction de la déclaration.

Si la déclaration n'est pas introduite dans le délai fixé, il est encouru une amende de 12,50 euros par semaine de retard. Toute semaine commencée est comptée comme complète.”

Art. 65

L'article 183*nonies* du même Code, inséré par la loi du 7 décembre 1988 et modifié par la loi du 22 juillet 1993 et par l'arrêté royal du 20 juillet 2000, est complété par un alinéa 2, rédigé comme suit:

“Toute inexactitude ou omission relative aux opérations exemptées constatée dans la déclaration est punie d'une amende fiscale non proportionnelle de 80 euros à 500 euros par infraction. Le montant de

“Art. 181. De Koning bepaalt de termijn binnen welke de terugbetaling bedoeld in artikel 201^{37/2}, § 2 wordt gevraagd.”.

Art. 63

In artikel 183 van hetzelfde Wetboek, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 27 april 2016, wordt het vierde lid opgeheven.

Art. 64

Artikel 183*octies* van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 7 december 1988 en gewijzigd bij de wet van 22 juli 1993 en het koninklijk besluit van 20 juli 2000 en de wet van 20 november 2022, wordt vervangen als volgt:

“Art. 183*octies*. De belastingschuldige dient alvorens de taks te betalen bij de bevoegde dienst een aangifte in met vermelding voor de belastingschuldige en eventueel zijn aansprakelijke vertegenwoordiger of hun lasthebber van de naam, het adres, het ondernemingsnummer in geval van rechtspersonen of het rijksregisternummer in geval van natuurlijke personen, alsook met name het aanslagjaar, de belastbare basis, de vrijstellingen en het verschuldigd bedrag.

De Koning bepaalt de modaliteiten, de vorm en de inhoud van de aangifte.

De aangifte wordt binnen drie maanden te rekenen vanaf de datum van de beslissing tot verdeling van de winstdeelnemingen, ingediend.

De taks is betaalbaar uiterlijk op de dag waarop de indieningstermijn van de aangifte verstrijkt.

Wanneer de aangifte niet binnen de bedoelde termijn werd ingediend, wordt een boete verbeurd van 12,50 euro per week vertraging. Iedere begonnen week wordt voor een gehele week gerekend.”

Art. 65

Artikel 183*nonies* van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 7 december 1988 en gewijzigd bij de wet van 22 juli 1993 en bij het koninklijk besluit van 20 juli 2000, wordt vervolledigd met een tweede lid, luidende:

“Iedere onjuistheid of onvolledigheid in de aangifte met betrekking tot de vrijgestelde verrichtingen wordt bestraft met een niet-proportionele fiscale boete van 80 euro tot 500 euro per inbreuk. Het bedrag van deze

cette amende est fixé d'après la nature et la gravité de l'infraction selon une échelle dont les graduations sont déterminées par le Roi."

Art. 66

L'article 183*decies* du même Code, inséré par la loi du 7 décembre 1988, est remplacé par ce qui suit:

"Art. 183*decies*. Le Roi fixe le délai dans lequel la restitution visée à l'article ^{20.137/2}, est demandée."

Art. 67

L'article 187³ du même Code, rétabli par la loi du 28 décembre 1992 et modifié par l'arrêté royal du 20 juillet 2000 et les lois du 19 décembre 2014 et 20 novembre 2022, est remplacé par ce qui suit:

"Art. 187³. Avant d'acquitter la taxe, le redevable introduit auprès du service compétent une déclaration mentionnant pour le redevable et le cas échéant son mandataire, le nom, l'adresse, le numéro d'entreprise pour les personnes morales ou le numéro de registre national pour les personnes physiques, ainsi que notamment la période à laquelle se rapporte la déclaration, la base imposable, les imputations et le montant dû.

Le Roi détermine les modalités, la forme et le contenu de la déclaration.

La déclaration est introduite au plus tard le dernier jour ouvrable du mois suivant celui au cours duquel le fait générateur est intervenu.

La taxe est payable au plus tard le jour de l'expiration du délai d'introduction de la déclaration.

Si la déclaration n'est pas introduite dans le délai fixé, il est encouru une amende de 12,50 euros par semaine de retard. Toute semaine commencée est comptée comme complète."

Art. 68

L'article 187⁴ du même Code, rétabli par la loi du 28 décembre 1992 et modifié par la loi du 22 juillet 1993 et par l'arrêté royal du 20 juillet 2000, est remplacé par ce qui suit:

boete wordt bepaald volgens de aard en de ernst van de inbreuk volgens een schaal waarvan de trappen door de Koning worden vastgesteld."

Art. 66

Artikel 183*decies* van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 7 december 1988, wordt vervangen als volgt:

"Art. 183*decies*. De Koning bepaalt de termijn binnen welke de terugbetaling bedoeld in artikel ^{20.137/2}, wordt gevraagd."

Art. 67

Artikel 187³ van hetzelfde Wetboek, hersteld bij de wet van 28 december 1992 en gewijzigd bij het koninklijk besluit van 20 juli 2000 en de wetten van 19 december 2014 en 20 november 2022, wordt vervangen als volgt:

"Art. 187³. De belastingschuldige dient alvorens de taks te betalen bij de bevoegde dienst een aangifte in met vermelding voor de belastingschuldige en eventueel zijn lasthebber van de naam, het adres, het ondernemingsnummer in geval van rechtspersonen of het rijksregisternummer in geval van natuurlijke personen, alsook met name de periode waarop de aangifte betrekking heeft, de belastbare basis, de verrekeningen en het verschuldigd bedrag.

De Koning bepaalt de modaliteiten, de vorm en de inhoud van de aangifte.

De aangifte wordt uiterlijk op de laatste werkdag van de maand die volgt op die waarin het belastbare feit zich heeft voorgedaan, ingediend.

De taks is betaalbaar uiterlijk op de dag waarop de indieningstermijn van de aangifte verstrijkt.

Wanneer de aangifte niet binnen de vastgestelde termijn is ingediend, wordt een boete verbeurd van 12,50 euro per week vertraging. Iedere begonnen week wordt voor een gehele week gerekend."

Art. 68

Artikel 187⁴ van hetzelfde Wetboek, hersteld bij de wet van 28 december 1992 en gewijzigd bij de wet van 22 juli 1993 en bij het koninklijk besluit van 20 juli 2000, wordt vervangen als volgt:

“Art. 187⁴. Toute inexactitude ou omission constatée dans la déclaration est punie d’une amende égale à cinq fois le droit éludé, sans qu’elle puisse être inférieure à 250 euros.”

Art. 69

L’article 187⁵ du même Code, rétabli par la loi du 28 décembre 1992, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 187⁵. La taxe est imputée conformément à l’article 201^{37/2}, § 2, ou bien restituée sur demande motivée si elle a été effectivement acquittée,

1° lorsque la taxe déclarée est supérieure à la taxe qui était légalement due au moment du paiement;

2° lorsqu’il s’agit d’un contrat d’assurance en cas de vie pour lequel l’assureur est libéré de tous engagements à l’arrivée de l’événement assuré.”

Art. 70

Dans l’article 197, alinéa 5, du même Code, les mots “et doit être payée au plus tard le 31 janvier” sont abrogés.

Art. 71

L’article 199 du même Code, remplacé par la loi du 22 avril 2003 et modifié par la loi du 19 décembre 2006, est remplacé par ce qui suit:

“Art. 199. Avant d’acquitter la taxe, le redevable introduit auprès du service compétent une déclaration mentionnant pour le redevable et le cas échéant son mandataire, le nom, l’adresse, le numéro d’entreprise pour les personnes morales ou le numéro de registre national pour les personnes physiques, ainsi que notamment la période à laquelle se rapporte la déclaration, la base imposable, les imputations et le montant dû.

Le Roi détermine les modalités, la forme et le contenu de la déclaration.

La déclaration doit être introduite au plus tard le 31 janvier de l’année à laquelle elle se rapporte si la déclaration concerne une année entière, ou, si l’affichage a lieu au cours de l’année, au plus tard un jour ouvrable avant l’affichage.

“Art. 187⁴. Iedere onjuistheid of onvolledigheid in de aangifte wordt bestraft met een boete gelijk aan vijfmaal de ontdoken taks, zonder dat ze minder dan 250 euro mag bedragen.”

Art. 69

Artikel 187⁵ van hetzelfde Wetboek, hersteld bij de wet van 28 december 1992, wordt vervangen als volgt:

“Art. 187⁵. De taks wordt verrekend overeenkomstig artikel 201^{37/2}, § 2 of, op gemotiveerd verzoek en mits werkelijk voldaan, terugbetaald:

1° wanneer de aangegeven taks meer bedraagt dan de taks die wettelijk verschuldigd was op het ogenblik van de betaling;

2° wanneer het gaat om een verzekeringscontract bij leven waarvoor de verzekeraar, op het ogenblik dat de verzekerde gebeurtenis zich voordoet, van elke verbintenis bevrijd is.”

Art. 70

In artikel 197, vijfde lid, van hetzelfde Wetboek, worden de woorden “en moet uiterlijk op 31 januari betaald worden” opgeheven.

Art. 71

Artikel 199 van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 22 april 2003 en gewijzigd bij de wet van 19 december 2006, wordt vervangen als volgt:

“Art. 199. De belastingplichtige dient alvorens de belasting te betalen bij de bevoegde dienst een aangifte in met vermelding voor de belastingschuldige en eventueel zijn lasthebber van de naam, het adres, het ondernemingsnummer in geval van rechtspersonen of het rijksregisternummer in geval van natuurlijke personen, alsook met name de periode waarop de aangifte betrekking heeft, de belastbare basis, de verrekeningen en het verschuldigd bedrag.

De Koning bepaalt de modaliteiten, de vorm en de inhoud van de aangifte.

De aangifte wordt uiterlijk ingediend op 31 januari van het jaar waarop ze betrekking heeft indien de aangifte een volledig jaar betreft, of, indien de aanplakking plaats heeft in de loop van het jaar, de werkdag voorafgaand aan de aanplakking.

La taxe est payable au plus tard le jour de l'expiration du délai d'introduction de la déclaration.

Le mode suivant lequel les registres des entrepreneurs d'affichage et des fabricants d'affiches sont tenus ainsi que celui suivant lequel leurs contrats y seront portés et généralement toutes les mesures d'exécution des dispositions du présent titre sont déterminés par arrêté royal.

Les infractions aux arrêtés royaux pris en exécution de l'alinéa précédent sont punies d'une amende de 25 euros.”

Art. 72

Dans l'article 201/9/2, § 2, du même Code, inséré par la loi du 17 février 2021 et modifié par la loi du 20 novembre 2022, un alinéa rédigé comme suit est inséré entre les alinéas 1er et 2:

“Toute inexactitude ou omission relative aux comptes-titres exemptés constatée dans la déclaration est punie d'une amende fiscale non proportionnelle de 80 euros à 500 euros par infraction. Le montant de cette amende est fixé d'après la nature et la gravité de l'infraction selon une échelle dont les graduations sont déterminées par le Roi.”

Art. 73

L'article 201² du même Code, inséré par la loi du 2 juillet 1930 et modifié par l'arrêté royal n° 63 du 28 novembre 1939 et la loi du 22 avril 2003, est abrogé.

Art. 74

À l'article 201¹⁴ du Code des droits et taxes divers, inséré par la loi du 22 juin 2012 et modifié par la loi du 26 janvier 2021, les modifications suivantes sont apportées:

a) dans l'alinéa 1er, les mots “au bureau compétent” sont abrogés;

b) dans l'alinéa 3, les mots “les modalités,” sont insérés entre les mots “Le Roi détermine” et les mots “la forme”.

De belasting is betaalbaar uiterlijk op de dag waarop de indieningstermijn van de aangifte verstrijkt.

De wijze waarop de registers van de ondernemers van aanplakking en van de fabrikanten van plakbrieven gehouden worden alsmede die waarop hun overeenkomsten er in vermeld worden en over het algemeen al de maatregelen ter uitvoering van de bepalingen van deze titel worden bepaald bij koninklijk besluit.

De overtredingen van de ter uitvoering van het voorgaande lid genomen koninklijke besluiten worden gestraft met een boete van 25 euro.”

Art. 72

In artikel 201/9/2, § 2, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 17 februari 2021 en gewijzigd bij de wet van 20 november 2022, wordt tussen het eerste en tweede lid een lid ingevoegd, luidende:

“Iedere onjuistheid of onvolledigheid in de aangifte met betrekking tot de vrijgestelde effectenrekeningen wordt bestraft met een niet-proportionele fiscale boete van 80 euro tot 500 euro per inbreuk. Het bedrag van deze boete wordt bepaald volgens de aard en de ernst van de inbreuk volgens een schaal waarvan de trappen door de Koning worden vastgesteld.”

Art. 73

Artikel 201² van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 2 juli 1930 en gewijzigd bij koninklijk besluit nr. 63 van 28 november 1939 en de wet van 22 april 2003, wordt opgeheven.

Art. 74

In artikel 201¹⁴ van het Wetboek diverse rechten en taksen, ingevoegd bij de wet van 22 juni 2012 en gewijzigd bij de wet van 26 januari 2021, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a) in het eerste lid worden de woorden “op het bevoegde kantoor” opgeheven;

b) in het derde lid worden de woorden “de modaliteiten,” ingevoegd tussen de woorden “De Koning bepaalt” en de woorden “de vorm”.

Art. 75

Dans l'article 201¹⁷, alinéa 2, du même Code, inséré par la loi du 22 juin 2012, les mots "les modalités," sont insérés entre les mots "Le Roi détermine" et les mots "le mode".

Art. 76

Dans l'article 201²⁵ du même Code, inséré par la loi du 19 avril 2019 et modifié par la loi du 7 février 2021, les mots "les modalités," sont insérés entre les mots "Le Roi arrête" et les mots "la forme".

Art. 77

Dans l'article 201²⁷, alinéa 2, du même Code, inséré par la loi du 19 avril 2019, les mots "les modalités," sont insérés entre les mots "Le Roi détermine" et les mots "le mode".

Art. 78

Dans l'article 201³⁴ du même Code, inséré par la loi du 19 avril 2019 et modifié par la loi du 7 février 2021, les mots "les modalités," sont insérés entre les mots "Le Roi arrête" et les mots "la forme".

Art. 79

Dans l'article 201³⁶, alinéa 2, du même Code, inséré par la loi du 19 avril 2019, les mots "les modalités," sont insérés entre les mots "Le Roi détermine" et les mots "le mode".

Art. 80

Dans le Titre XIV du Livre II du même Code, il est inséré un article 20.137² rédigé comme suit:

"Art. 201^{37/2}. § 1er. En cas de déclaration d'un montant supérieur au montant dû, l'excédent du montant déclaré peut être imputé conformément au paragraphe 2, ou, s'il a été effectivement payé, restitué sur demande motivée.

Par dérogation à l'alinéa 1er, lorsque le fondement légal d'une taxe est contesté, seule une demande de restitution peut être introduite.

Art. 75

In artikel 201¹⁷, tweede lid van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 22 juni 2012, worden de woorden "de modaliteiten," ingevoegd tussen de woorden "De Koning bepaalt" en de woorden "de wijze".

Art. 76

In artikel 201²⁵ van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 19 april 2019 en gewijzigd bij de wet van 7 februari 2021, worden de woorden "de modaliteiten," ingevoegd tussen de woorden "De Koning bepaalt" en de woorden "de vorm".

Art. 77

In artikel 201²⁷, tweede lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 19 april 2019, worden de woorden "de modaliteiten," ingevoegd tussen de woorden "De Koning bepaalt" en de woorden "de wijze".

Art. 78

In artikel 201³⁴ van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 19 april 2019 en gewijzigd bij de wet van 7 februari 2021, worden de woorden "de modaliteiten," ingevoegd tussen de woorden "De Koning bepaalt" en de woorden "de vorm".

Art. 79

In artikel 201³⁶, tweede lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 19 april 2019, worden de woorden "de modaliteiten," ingevoegd tussen de woorden "De Koning bepaalt" en de woorden "de wijze".

Art. 80

In titel XIV van boek II van hetzelfde Wetboek, wordt een artikel 20.137² ingevoegd, luidende:

"Art. 201^{37/2}. § 1. In geval van aangifte van een bedrag hoger dan het verschuldigde bedrag kan het te veel aangegeven bedrag worden verrekend overeenkomstig paragraaf 2, of, in geval van werkelijke betaling, op gemotiveerd verzoek teruggegeven.

In afwijking van het eerste lid kan, wanneer de wettelijke grondslag van een taks wordt betwist, alleen een verzoek tot teruggaaf worden ingediend.

§ 2. En ce qui concerne les taxes visées aux titres I, III, V, VIII et IX du Livre II, le redevable peut imputer un montant déclaré en excédent de la taxe due ou de l'acompte dans une déclaration ultérieure, en fournissant le numéro d'identification de la déclaration initiale si la déclaration est introduite de manière électronique, ou, en l'absence de numéro d'identification, la période concernée et les montants initialement déclarés des opérations et taxes à corriger, le montant total de la taxe à imputer et le solde après imputation, ainsi que la cause de l'imputation, sans toutefois que cette déclaration puisse faire apparaître un solde négatif. Si une imputation ne peut pas être effectuée intégralement dans la déclaration suivante, elle peut l'être dans les déclarations ultérieures introduites au plus tard dans les six mois qui suivent la période à laquelle se rapporte la déclaration initiale dans laquelle le montant déclaré en excédent a été mentionné ou, dans le cas d'une déclaration concernant la taxe d'affichage, dans les six mois qui suivent la date à laquelle se rapporte la déclaration initiale dans laquelle le montant déclaré en excédent a été mentionné.

L'imputation d'un montant déclaré en excédent annule le droit à la restitution de ce même montant.

§ 3. Pour toutes les taxes, le redevable peut rectifier une insuffisance de déclaration d'un montant de taxe due dans une déclaration ultérieure relative à la même période, en indiquant la taxe correctement due diminuée du montant de la taxe déjà déclarée. La rectification peut, sans que la déclaration soit qualifiée d'inexacte, avoir lieu jusqu'à la notification du premier acte d'investigation visant à contrôler la taxe due.

§ 4. Sous peine d'irrecevabilité de la demande, la demande motivée de restitution d'un montant déclaré en excédent de la taxe due doit contenir tous les éléments permettant d'effectuer un contrôle, à savoir les mêmes mentions que celles de la déclaration originale ainsi que la date et le montant du paiement, et doit être adressée au service compétent.

Une demande de restitution d'un montant déclaré en excédent annule le droit à imputation de ce même montant.

L'administration fiscale dispose d'un délai de six mois à dater de l'introduction de la demande de restitution pour se prononcer sur cette demande. L'article 1385undecies du Code judiciaire est applicable à cette demande.

§ 2. Voor de taksen bedoeld in titel I, III, V, VIII en IX van Boek II, kan de belastingschuldige een teveel aangegeven verschuldigd bedrag van de taks of het voorschot verrekenen in een daarop volgende aangifte met opgave van het identificatienummer van de betrokken aangifte indien de aangifte elektronisch wordt ingediend, of, in geval er geen identificatienummer is, de betrokken periode, en de initieel aangegeven bedragen van de te corrigeren verrichtingen en taksen, het totaal bedrag van de te verrekenen taks en het saldo na verrekening, alsook de oorzaak van de verrekening, zonder dat deze aangifte evenwel een negatief saldo mag vertonen. Kan een verrekening niet volledig verrekend worden op de erop volgende aangifte, kan deze op de daaropvolgende aangiftes verrekend worden uiterlijk binnen de zes maanden volgend op de periode waarop de oorspronkelijke aangifte betrekking heeft waarin het teveel aangegeven bedrag werd vermeld of, in geval van een aangifte met betrekking tot de belasting op aanplakking, binnen de zes maanden volgend op de datum waarop de oorspronkelijke aangifte betrekking heeft waarin het teveel aangegeven bedrag werd vermeld.

De verrekening van een te veel aangegeven bedrag doet het recht op terugbetaling vervallen voor ditzelfde bedrag.

§ 3. Voor alle taksen kan de belastingschuldige een te weinig aangegeven verschuldigd bedrag van de taks rechtzetten in een daaropvolgende aangifte met betrekking tot dezelfde periode met vermelding van de juist verschuldigde belasting verminderd met het bedrag van de reeds aangegeven belasting. De rechtzetting kan, zonder dat de aangifte als onnauwkeurig wordt gekwalificeerd, gebeuren tot de mededeling van de eerste onderzoeksdaad tot controle van de verschuldigde belasting.

§ 4. Op straffe van onontvankelijkheid van het verzoek is een verzoek tot terugbetaling van een teveel aangegeven verschuldigd bedrag van de taks met redenen omkleed en bevat het alle elementen die een controle mogelijk maken, te weten dezelfde vermeldingen als de oorspronkelijke aangifte en de datum en bedrag van de betaling en wordt gericht aan de bevoegde dienst.

Een verzoek tot terugbetaling van een teveel aangegeven bedrag doet het recht tot verrekening vervallen met betrekking tot hetzelfde bedrag.

De fiscale administratie beschikt over een termijn van zes maanden vanaf de indiening van het verzoek tot terugbetaling om zich uit te spreken over dit verzoek. Artikel 1385undecies van het Gerechtelijk Wetboek is van toepassing op dit verzoek.

Le Roi détermine les modalités, la forme et le contenu du formulaire de demande de restitution.”

Art. 81

Dans le Titre II du Livre III du même Code, il est inséré un article 202^{8/1} rédigé comme suit:

“Art. 202^{8/1}. Une demande de restitution relative à cette déclaration, introduite auprès de l’administration dans le délai prévu, entraîne la suspension de la prescription pour le montant repris dans cette demande jusqu’à ce que l’administration fiscale se soit prononcée sur cette demande.”

Art. 82

Dans l’article 205¹, alinéa 1er, du même Code, remplacé par la loi du 28 juillet 1938, renuméroté par l’arrêté royal n° 63 du 28 novembre 1939, modifié par l’arrêté du Régent du 25 novembre 1947 et par les lois du 10 juillet 1969, 2 mai 2002, 19 décembre 2006, 25 avril 2014, 27 avril 2016 et 18 mai 2022, les mots “, agissant en vertu d’une autorisation spéciale de l’administrateur général de cette administration,” sont abrogés.

Art. 83

Les articles 56 à 80 entrent en vigueur le 1er janvier 2028. Le Roi peut déterminer une entrée en vigueur anticipée par taxe et pour toutes ou certaines catégories de redevables.

Art. 84

Dans les cas où le fait générateur d’une taxe a lieu au cours d’une période précédant l’entrée en vigueur des dispositions qui lui sont applicables en vertu du présent chapitre, les dispositions qui étaient applicables avant cette entrée en vigueur restent d’application.

De Koning bepaalt de modaliteiten, de vorm en de inhoud van het formulier tot verzoek tot terugbetaling.”

Art. 81

In titel II van boek III van hetzelfde Wetboek, wordt een artikel 202^{8/1} ingevoegd, luidende:

“Art. 202^{8/1}. Een verzoek tot terugbetaling met betrekking tot deze aangifte, ingediend bij de administratie binnen de voorziene vervalttermijn, heeft de schorsing van de verjaring voor de in dit verzoek opgenomen bedrag tot gevolg totdat de fiscale administratie zich uitspreekt over dit verzoek.”

Art. 82

In artikel 205¹, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 28 juli 1938, hernummerd bij het koninklijk besluit nr. 63 van 28 november 1939, gewijzigd bij het regentsbesluit van 25 november 1947 en bij de wetten van 10 juli 1969, 2 mei 2002, 19 december 2006, 25 april 2014, 27 april 2016 en 18 mei 2022, worden de woorden “, handelende krachtens een bijzondere machtiging van de administrateur-generaal van deze administratie,” opgeheven.

Art. 83

De artikelen 56 tot 80 treden in werking op 1 januari 2028. De Koning kan per taks en voor alle of bepaalde categorieën van belastingschuldigen een vroegere inwerkingtreding voorzien.

Art. 84

In de gevallen dat het belastbaar feit van de taks plaatsvindt in een periode voorafgaand aan de inwerkingtreding van de bepalingen die op haar van toepassing zijn in toepassing van dit hoofdstuk, blijven de bepalingen die van toepassing waren vóór deze inwerkingtreding van toepassing.

TITRE 7

*Introduction de la notion de “compte d’État” et
définition associée*

Art. 85

Un compte d’État est un compte financier ouvert auprès d’une institution financière désignée par l’État et réservé à:

1° l’État;

2° les unités institutionnelles visées à l’article 114 de la loi du 21 décembre 2013 portant sur des dispositions fiscales et financières diverses;

3° avec l’accord de l’État, d’autres personnes de droit public ou privé;

4° la Banque nationale de Belgique.

Art. 86

Un compte d’État porte le code d’identification “679”, soit les trois premiers chiffres d’un numéro IBAN belge, et est attribué à une institution financière, telle qu’elle figure dans la liste de codes des institutions financières de la Banque nationale de Belgique.

Ce code d’identification est soumis au principe de transférabilité. Cela signifie que le contractant transfère gratuitement le code d’identification au nouveau contractant après la durée dudit contrat. La Banque nationale de Belgique met alors le code d’identification à la disposition du nouveau contractant et adapte en conséquence la liste des codes.

Le code d’identification fait partie intégrante du numéro IBAN. Ainsi, le contractant transfère gratuitement le numéro IBAN au nouveau contractant après la durée dudit contrat pour des raisons de continuité du service public.

Donné à Bruxelles, le 27 février 2024.

PHILIPPE

PAR LE ROI:

Le ministre des Finances,

Vincent Van Peteghem

TITEL 7

*Invoering van het begrip “staatsrekening” en
bijhorende definitie*

Art. 85

Een Staatsrekening is een financiële rekening, geopend bij een door de Staat aangewezen financiële instelling en voorbehouden aan:

1° de Staat;

2° de institutionele eenheden bedoeld in artikel 114 van de wet van 21 december 2013 houdende diverse fiscale en financiële bepalingen;

3° met akkoord van de Staat, andere personen van publiek recht of van privaat recht;

4° de Nationale Bank van België.

Art. 86

Een staatsrekening kent de identificatiecode “679”, zijnde de eerste drie cijfers van een Belgisch IBAN-nummer en is toegekend aan een financiële instelling, zoals opgenomen in de codelijst van financiële instellingen bij de Nationale Bank van België.

Deze identificatiecode kent het principe van overdraagbaarheid. Dit wil zeggen dat de opdrachtnemer de identificatiecode na de duur van deze opdracht kosteloos overdraagt aan de nieuwe opdrachtnemer. De Nationale Bank van België stelt hiertoe dan de identificatiecode ter beschikking aan de nieuwe opdrachtnemer en past in die zin de codelijst aan.

De identificatiecode maakt integraal deel uit van het IBAN-nummer. Aldus draagt de opdrachtnemer, het IBAN-nummer, na de duur van deze opdracht, kosteloos over aan de nieuwe opdrachtnemer, om redenen van continuïteit van de openbare dienst.

Gegeven te Brussel, 27 februari 2024.

FILIP

VAN KONINGSWEGE:

De minister van Financiën,

Vincent Van Peteghem

PROJET DE LOI (II)

PHILIPPE,

ROI DES BELGES,

*À tous, présents et à venir,**SALUT.*

Sur la proposition du ministre des Finances,

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS:

Le ministre des Finances est chargé de présenter en notre nom à la Chambre des représentants le projet de loi dont la teneur suit:

TITRE 1ER*Disposition générale***Article 1er**

La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution.

TITRE 2

Modifications de la loi du 23 janvier 1989 relative à la compétence fiscale visée à l'article 110, §§ 1er et 2, de la Constitution

Art. 2

Dans l'intitulé de la loi du 23 janvier 1989 relative à la compétence fiscale visée à l'article 110, §§ 1er et 2, de la Constitution, remplacé par la loi du 16 juillet 1993, le numéro "110" est remplacé par le numéro "170" et, dans le texte néerlandais, le mot "belastingsbevoegdheid" est remplacé par le mot "belastingbevoegdheid".

Art. 3

L'article 1er de la même loi, numéroté par la loi du 16 juillet 1993 et modifié en dernier lieu par loi du 28 avril 2019, est remplacé par ce qui suit:

"Art. 1er. Dans les cas non prévus par l'article 11 de loi spéciale du 16 janvier 1989 relative au financement des Communautés et des Régions, les Parlements de communauté et de région ne sont pas autorisés à lever des

WETSONTWERP (II)

FILIP,

KONING DER BELGEN,

*Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen,**ONZE GROET.*

Op de voordracht van de minister van Financiën,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ:

De minister van Financiën is ermee belast in onze naam bij de Kamer van volksvertegenwoordigers het wetsontwerp in te dienen waarvan de tekst hierna volgt:

TITEL 1*Algemene Bepaling***Artikel 1**

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

TITEL 2

Wijzigingen van de wet van 23 januari 1989 betreffende de in artikel 110, §§ 1 en 2, van de Grondwet bedoelde belastingsbevoegdheid

Art. 2

In het opschrift van de wet van 23 januari 1989 betreffende de in artikel 110, §§ 1 en 2, van de Grondwet bedoelde belastingsbevoegdheid, vervangen bij de wet van 16 juli 1993, wordt het nummer "110" vervangen door het nummer "170" en wordt het woord "belastingsbevoegdheid" vervangen door het woord "belastingbevoegdheid".

Art. 3

Artikel 1 van dezelfde wet, genummerd bij de wet van 16 juli 1993 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 28 april 2019, wordt vervangen als volgt:

"Art. 1. In de gevallen die niet voorzien zijn in artikel 11 van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten, zijn de Gemeenschaps- en Gewestparlementen

impôts dans les matières qui font l'objet d'une imposition par l'État, ni à percevoir des centimes additionnels aux impôts et perceptions au profit de l'État, ni à accorder des remises sur ceux-ci sauf:

1° sur les huiles minérales, conformément à l'accord de coopération du 25 juillet 2018 relatif à l'exécution et au financement de l'assainissement du sol des stations-services et des citernes de gasoil à des fins de chauffage;

2° sur des produits énergétiques lorsqu'ils sont destinés à être utilisés comme combustible, aux conditions suivantes:

a) le prélèvement par une région sert exclusivement à transférer des charges historiques qu'elle lève sur l'électricité vers des combustibles fossiles;

Par charges historiques, l'on entend les coûts que les régions supportent et qu'elles compensent par le biais d'obligations de service public pour les gestionnaires de réseaux de distribution, qui les imputent ensuite dans les tarifs de réseau sur la facture d'électricité, ainsi que par des prélèvements propres sur la facture d'électricité.

b) ce prélèvement est subordonné à la conclusion préalable d'un accord de coopération, entre l'État et cette région, définissant les modalités de ce transfert."

Donné à Bruxelles, le 27 février 2024.

PHILIPPE

PAR LE ROI:

Le ministre des Finances,

Vincent Van Peteghem

niet gemachtigd om belastingen te heffen op de materies die het voorwerp uitmaken van een belasting door de Staat, noch opcentiemen te heffen op belastingen en heffingen ten voordele van de Staat, noch kortingen hierop toe te staan, uitgezonderd:

1° op minerale olie, overeenkomstig het samenwerkingsakkoord van 25 juli 2018 betreffende de uitvoering en de financiering van de bodemsanering van tankstations en gasolietanks voor verwarmingsdoeleinden;

2° op energieproducten die zijn bestemd om als verwarmingsbrandstof te worden gebruikt, onder de volgende voorwaarden:

a) de heffing door een gewest dient enkel om historische lasten die reeds worden geheven op elektriciteit te verschuiven naar fossiele verwarmingsbrandstoffen;

Onder historische lasten wordt verstaan de kosten die de gewesten dragen en die ze compenseren door middel van openbaredienstverplichtingen aan de distributienetbeheerders die ze vervolgens verrekenen in de nettarieven op de elektriciteitsfactuur, alsmede via eigen heffingen op de elektriciteitsfactuur.

b) deze heffing is onderworpen aan het voorafgaandelijk afsluiten van een samenwerkingsakkoord tussen de Staat en dit gewest, dat de nadere regels van deze verschuiving vaststelt."

Gegeven te Brussel, 27 februari 2024.

FILIP

VAN KONINGSWEGE:

De minister van Financiën,

Vincent Van Peteghem

Coordination des articles

CIR 92

TEXTE DE BASE	TEXTE ADAPTÉ AU PROJET DE LOI
Article 17, § 1, 5°	Article 17, § 1, 5°
§ 1. Les revenus des capitaux et biens mobiliers sont tous les produits d'avoirs mobiliers engagés à quelque titre que ce soit, à savoir:	§ 1. Les revenus des capitaux et biens mobiliers sont tous les produits d'avoirs mobiliers engagés à quelque titre que ce soit, à savoir:
[...]	[...]
5° les revenus:	5° les revenus:
- qui résultent de la cession ou de l'octroi d'une licence par le titulaire originaire, ses héritiers ou légataires, de droits d'auteur et de droits voisins, ainsi que des licences légales et obligatoires organisées par la loi, visés au livre XI, titre 5, du Code de droit économique ou par des dispositions analogues de droit étranger;	- qui résultent de la cession ou de l'octroi d'une licence par le titulaire originaire, ses héritiers ou légataires, de droits d'auteur et de droits voisins, ainsi que des licences légales et obligatoires organisées par la loi, visés au livre XI, titre 5, du Code de droit économique ou par des dispositions analogues de droit étranger;
- qui se rapportent à des œuvres littéraires ou artistiques originales visées à l'article XI.165 du Code de droit économique ou à des prestations d'artistes-interprètes ou exécutants visées à l'article XI.205 du même Code;	- qui se rapportent à des œuvres littéraires ou artistiques originales visées à l'article XI.165 du Code de droit économique ou à des prestations d'artistes-interprètes ou exécutants visées à l'article XI.205 du même Code;
- en vue de l'exploitation ou de l'utilisation effective, sauf en cas d'évènement indépendant de la volonté des parties contractantes, de ces droits, conformément aux usages honnêtes de la profession, par le cessionnaire, le détenteur de la licence ou un tiers;	- en vue de l'exploitation ou de l'utilisation effective, sauf en cas d'évènement indépendant de la volonté des parties contractantes, de ces droits, conformément aux usages honnêtes de la profession, par le cessionnaire, le détenteur de la licence ou un tiers;
- à condition que le titulaire originaire des droits précité détienne une attestation du travail des arts visée à l'article 6 de la loi du 16 décembre 2022 portant création de la Commission du travail des arts et améliorant la protection sociale des travailleurs des arts, ou dans des dispositions analogues ou ayant des effets équivalents prises par un autre Etat membre de l'Espace économique européen; ou	- à condition que le titulaire originaire des droits précité détienne une attestation du travail des arts visée à l'article 7 de la loi du 16 décembre 2022 portant création de la Commission du travail des arts et améliorant la protection sociale des travailleurs des arts, ou dans des dispositions analogues ou ayant des effets équivalents prises par un autre Etat membre de l'Espace économique européen; ou
- à défaut, que dans le cadre de la cession ou de l'octroi d'une licence conformément aux trois premiers tirets, le titulaire des droits cède ou octroie en licence ces droits à un tiers aux fins de communication au public, d'exécution ou de représentation publique, ou de reproduction;	- à défaut, que dans le cadre de la cession ou de l'octroi d'une licence conformément aux trois premiers tirets, le titulaire des droits cède ou octroie en licence ces droits à un tiers aux fins de communication au public, d'exécution ou de représentation publique, ou de reproduction;
ainsi que les revenus susvisés qui sont recueillis par le titulaire des droits susvisé par l'intermédiaire d'un organisme de gestion visé à	ainsi que les revenus susvisés qui sont recueillis par le titulaire des droits susvisé par l'intermédiaire d'un organisme de gestion visé à

l'article I.16, § 1 ^{er} , 4° à 6°, du Code de droit économique.	l'article I.16, § 1 ^{er} , 4° à 6°, du Code de droit économique.
Article 64ter	Article 64ter
Sont déductibles à concurrence de 120 p.c.:	Sont déductibles à concurrence de 120 p.c.:
2° les frais suivants faits ou supportés en matière de sécurisation:	2° les frais suivants faits ou supportés en matière de sécurisation:
a) les frais d'abonnement pour le raccordement à une centrale d'alarme autorisée pour la gestion d'alarmes qui proviennent de systèmes installés dans des biens immobiliers afin de prévenir ou de combattre des délits contre des personnes ou des biens;	a) les frais d'abonnement pour le raccordement à une centrale d'alarme autorisée pour la gestion d'alarmes qui proviennent de systèmes installés dans des biens immobiliers afin de prévenir ou de combattre des délits contre des personnes ou des biens;
b) les frais en cas de recours à une entreprise de gardiennage autorisée pour effectuer du transport protégé tel que visé à l'article 8, § 1 ^{er} , 2°, de l'arrêté royal du 7 avril 2003 réglant certaines méthodes de surveillance et de protection du transport de valeurs et relatif aux spécificités techniques des véhicules de transport de valeurs;	b) les frais en cas de recours à une entreprise de gardiennage autorisée pour effectuer du transport protégé tel que visé à l'article 8, § 1 ^{er} , 2°, de l'arrêté royal du 7 avril 2003 réglant certaines méthodes de surveillance et de protection du transport de valeurs et relatif aux spécificités techniques des véhicules de transport de valeurs;
c) les frais en cas de recours collectif par un groupe d'entreprises à une entreprise de gardiennage autorisée pour l'exécution de missions de gardiennage relatives à la surveillance et protection de biens mobiliers ou immobiliers.	c) les frais en cas de recours collectif par un groupe d'entreprises à une entreprise de gardiennage autorisée pour l'exécution de missions de gardiennage relatives à la surveillance et protection de biens mobiliers ou immobiliers.
<u>3° les frais faits ou supportés spécifiquement en vue de favoriser l'usage du cycle ou du speed pedelec, visés à l'article 38, § 1er, alinéa 1er, 14°, a, par les membres du personnel de leur domicile à leur lieu de travail dans la mesure où les frais sont faits ou supportés en vue:</u>	(abrogé)
<u>a) d'acquérir, de construire ou de transformer un bien immeuble destiné à l'entreposage des cycles ou des speed pedelecs, visés à l'article 38, § 1er, alinéa 1er, 14°, a, pendant les heures de travail des membres du personnel ou à mettre un vestiaire ou des sanitaires composés ou non de douches à la disposition de ceux-ci;</u>	(abrogé)
<u>b) d'acquérir, d'entretenir et de réparer des cycles ou des speed pedelecs, visés à l'article 38, § 1er, alinéa 1er, 14°, a, et leurs accessoires qui sont mis à la disposition des membres du personnel.</u>	(abrogé)

Lorsque les frais visés à l'alinéa 1 ^{er} , 3 ^o , se composent d'amortissements afférents aux immobilisations corporelles visées à l'alinéa 1 ^{er} , 3 ^o , le montant déductible par période imposable est obtenu en majorant de 20 p.c. le montant normal des amortissements de cette période. Les cycles ou les speed pedelecs, visés à l'article 38, § 1 ^{er} , alinéa 1 ^{er} , 14 ^o , a, visées à l'alinéa 1 ^{er} , 3 ^o , b, sont amorties par annuités fixes dont le nombre ne peut être inférieur à trois.	(abrogé)
Les amortissements qui, conformément à l'alinéa 3, sont pris en considération au-delà de la valeur d'investissement ou de revient des immobilisations corporelles visées à l'alinéa 1 ^{er} , 3 ^o , n'entrent pas en compte pour la détermination des plus-values ou moins-values ultérieures afférentes ces immobilisations corporelles.	(abrogé)
Article 68	Article 68
Les bénéfices et profits sont exonérés à concurrence d'une quotité de la valeur d'investissement ou de revient des immobilisations corporelles acquises à l'état neuf ou constituées à l'état neuf et des immobilisations incorporelles neuves, lorsque ces immobilisations sont affectées en Belgique à l'exercice de l'activité professionnelle. Cette exonération est dénommée "déduction pour investissement".	Les bénéfices et profits sont exonérés à concurrence d'une quotité de la valeur d'investissement ou de revient des immobilisations corporelles acquises à l'état neuf ou constituées à l'état neuf et des immobilisations incorporelles neuves, lorsque ces immobilisations sont affectées en Belgique à l'exercice de l'activité professionnelle. Cette exonération est dénommée "déduction pour investissement".
	Toutefois, lorsque la valeur d'investissement ou de revient des immobilisations constituées à l'état neuf comprend des rémunérations dont l'employeur n'a pas versé au Trésor, en application du titre 6, chapitre 1 ^{er} , section 4, sous-section 3, tout ou partie du précompte professionnel, ce précompte qui n'a pas été versé ne peut être inclus dans la base de calcul de la déduction pour investissement.
Article 69	Article 69
§ 1. La déduction pour investissement est opérée sur les bénéfices ou profits de la période imposable au cours de laquelle les immobilisations ont été acquises ou constituées, et est déterminée comme suit:	La déduction pour investissement est opérée sur les bénéfices ou profits de la période imposable au cours de laquelle les immobilisations ont été acquises ou constituées et comporte les catégories de déduction suivantes :
1° le pourcentage de base de la déduction est fixé à 8 p.c.. Toutefois, pour les immobilisations acquises ou constituées entre le 1 ^{er} janvier 2018	1° la déduction de base de 10 p.c. ;

et le 31 décembre 2019, le pourcentage de base de la déduction est fixé à 20 p.c. Pour les immobilisations acquises ou constituées entre le 12 mars 2020 et le 31 décembre 2022, le pourcentage de base de la déduction est fixé à 25 p.c.;	
2° par dérogation au 1°, dans les cas énumérés ci-dessous, le pourcentage de base de la déduction est égal à l'augmentation, exprimée en pourcent, de la moyenne des indices des prix à la consommation du Royaume de la pénultième année précédant celle dont le millésime désigne l'exercice d'imposition auquel est rattachée la période imposable au cours de laquelle l'investissement est effectué, par rapport à la moyenne des indices des prix à la consommation de l'année précédente, arrondie à l'unité supérieure ou inférieure selon que la fraction atteint ou non 50 p.c., et majorée de 1,5 point, sans que le pourcentage ainsi obtenu puisse être inférieur à 3,5 p.c. ou supérieur à 10,5 p.c. Ce pourcentage de base est majoré de 10 points en ce qui concerne:	2° la déduction majorée thématique de 40 p.c. ;
a) les brevets;	3° la déduction technologique de 13,5 p.c.
b) les immobilisations qui tendent à promouvoir la recherche et le développement de produits nouveaux et de technologies avancées n'ayant pas d'effets sur l'environnement ou visant à minimiser les effets négatifs sur l'environnement;	Le contribuable ne peut choisir qu'une seule catégorie de déduction pour une même immobilisation.
c) les immobilisations qui tendent à une utilisation plus rationnelle de l'énergie, à l'amélioration des processus industriels au point de vue énergétique et, plus spécialement, à la récupération d'énergie dans l'industrie;	La déduction de base visée à l'alinéa 1er, 1°, est majorée de 10 points s'il concerne des immobilisations numériques.
d) un système d'extraction ou d'épuration d'air installé dans un fumoir d'un établissement horeca;	
e) les camions sans émission carbone et l'infrastructure de recharge pour l'hydrogène bleu, vert ou turquoise, et l'infrastructure de recharge électrique relative aux camions sans émission carbone;	
f) les immobilisations en actifs numériques visant à intégrer et exploiter des systèmes de paiement et de facturation digitaux et les systèmes qui tendent à la sécurisation de la technologie de l'information et de la communication;	

3° le pourcentage de base visé au 2° est majoré de 17 points en ce qui concerne les immobilisations corporelles qui tendent à la sécurisation des locaux professionnels et de leur contenu et des véhicules d'entreprise visés à l'article 44bis, § 1 ^{er} , alinéa 3.	
4° le pourcentage applicable pour les immobilisations visées au 2°, e), est majoré de:	
- 21,5 points pour les immobilisations acquises ou constituées en 2022 ou 2023;	
- 16 points pour les immobilisations acquises ou constituées en 2024;	
- 10,5 points pour les immobilisations acquises ou constituées en 2025;	
- 5 points pour les immobilisations acquises ou constituées en 2026;	
Le Roi peut, lorsque les circonstances économiques le justifient, majorer, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, le pourcentage de base.	
Le Roi saisira la Chambre des représentants immédiatement si elle est réunie, sinon dès l'ouverture de sa plus prochaine session, d'un projet de loi de confirmation des arrêtés pris en exécution de l'alinéa 2. Lesdits arrêtés sont censés ne pas avoir produit leurs effets s'ils n'ont pas été confirmés par la loi dans les 12 mois de la date de leur publication au Moniteur belge.	
Pour l'application de l'alinéa 1 ^{er} , 2°, d, on entend par établissement Horeca: tout lieu ou local accessible au public, quelles que soient les conditions d'accès, dont l'activité principale et permanente consiste à préparer et/ou servir des repas et/ou des boissons pour consommation sur place ou non, et ce même gratuitement.	
La déduction visée à l'alinéa 1 ^{er} , 2°, f), ne s'applique qu'aux personnes physiques qui satisfont mutatis mutandis aux critères de l'article 1:24, §§ 1 ^{er} à 6, du Code des sociétés et des associations pour l'exercice d'imposition afférent à la période imposable au cours de laquelle les immobilisations sont acquises ou constituées.	
La déduction visée à l'alinéa 1 ^{er} , 2°, e), est limitée à 60 millions d'euros, le montant auquel l'intensité maximale de l'aide visée à l'article 4, alinéa 1 ^{er} ,	

s), du Règlement (UE) n° 651/2014 de la Commission du 17 juin 2014 déclarant certaines catégories d'aides compatibles avec le marché intérieur en application des articles 107 et 108 du Traité, est atteinte.	
Le contribuable peut uniquement bénéficier de la déduction visée à l'alinéa 1 ^{er} , 2°, e), que lorsque:	
- il n'a pas d'arriérés de dettes auprès de l'Office national de Sécurité sociale;	
- il ne pouvait pas être considéré comme une entreprise en difficulté au dernier jour de la période imposable au cours de laquelle les immobilisations ont été acquises ou constituées;	
- il n'a pas supporté un ordre de récupération suite à une décision de la Commission déclarant une aide octroyée par la Belgique illégale et incompatible avec le marché intérieur;	
- aucune aide régionale n'a été demandée pour ces immobilisations, sauf si le régime d'aide régionale garantit que le cumul des aides fédérales et régionales n'a pas pour effet que l'intensité maximale de l'aide visée à l'article 36 du Règlement (UE) n° 651/2014 de la Commission du 17 juin 2014 déclarant certaines catégories d'aides compatibles avec le marché intérieur en application des articles 107 et 108 du Traité, et le seuil visé à l'article 4, alinéa 1 ^{er} , s), du même Règlement, soient dépassés.	
	Article 69/1 (nouvel article)
	§ 1er. La déduction majorée thématique visée à l'article 69, alinéa 1er, 2°, comporte les thèmes suivants au sein desquels les investissements doivent être réalisés :
	1° investissement dans l'utilisation efficiente de l'énergie et les énergies renouvelables ;
	2° investissement dans des transports sans émission carbone;
	3° investissement respectueux de l'environnement ;
	4° investissement de soutien numérique.
	La déduction majorée thématique ne peut pas être appliquée par les entreprises en difficulté ou par une entreprise pour laquelle il y a une injonction de récupération non exécutée, en vertu d'une décision de la Commission déclarant des aides octroyées par la Belgique

	illégales et incompatibles avec le marché intérieur.
	En outre, la déduction majorée thématique ne peut être appliquée qu'aux immobilisations pour lesquelles aucune aide régionale n'est demandée, sauf dans les cas déterminés par le Roi.
	§ 2. La déduction pour investissement dans l'utilisation efficiente de l'énergie et les énergies renouvelables visée au paragraphe 1 ^{er} , 1 ^o , concerne les acquisitions d'immobilisations destinées à la production d'énergies renouvelables et à l'utilisation efficiente de l'énergie.
	Le Roi établit, modifie ou remplace par arrêté délibéré en Conseil des ministres la liste des immobilisations visées à l'alinéa 1 ^{er} , sur base de la politique énergétique et de l'impact budgétaire, après avis préalable du groupe de concertation État fédéral-Régions pour l'énergie institué par l'accord de coopération du 18 décembre 1991 entre l'Etat, la Région wallonne, la Région flamande et la Région de Bruxelles-Capitale relatif à la coordination des activités liées à l'énergie. Cette liste est dénommée "liste des investissements énergétiques".
	L'avis visé à l'alinéa 2 est attendu endéans les trois mois suivant la demande d'avis du ministre des Finances.
	Si le groupe de concertation mentionné à l'alinéa 2 ne transmet aucun avis endéans les trois mois, une demande d'avis du ministre des Finances est adressée individuellement à chaque ministre compétent en matière d'Energie en Belgique, avec un délai de réponse d'un mois.
	Si dans le cas visé à l'alinéa précédent, un ou plusieurs ministres compétents en matière d'Energie ne répondent pas à la demande d'avis endéans le délai d'un mois, il peut être procédé sans leur avis à la délibération du projet d'arrêté portant l'établissement, la modification ou le remplacement de la liste des investissements énergétiques.
	La liste des investissements énergétiques, une modification ou un ajout à celle-ci est valable trois ans.
	A défaut d'une adoption à temps d'une nouvelle liste, le Roi prolongera la période de validité de la liste des investissements

	énergétiques une seule fois pour une période de deux ans.
	§ 3. La déduction pour investissement dans des transports sans émission carbone visée au paragraphe 1 ^{er} , 2 ^o , concerne les acquisitions d'immobilisations destinées aux moyens de transport qui n'émettent pas de CO ₂ .
	Le Roi établit, modifie ou remplace, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, sur base de la politique des transports et de l'impact budgétaire, la liste des immobilisations visées à l'alinéa 1 ^{er} , après avis préalable demandé au ministre qui a la Mobilité dans ses attributions. Cette liste est dénommée "liste des investissements dans les transports".
	L'avis visé à l'alinéa 2 est attendu endéans les trois mois suivant la demande d'avis du ministre des Finances.
	Si le ministre qui a la Mobilité dans ses attributions ne répond pas à la demande d'avis endéans les trois mois, il peut, par dérogation à l'alinéa 2, être procédé sans avis préalable à la délibération du projet d'arrêté portant l'établissement, la modification ou le remplacement de la liste des investissements de transport.
	La liste des investissements dans les transports, une modification ou un ajout à celle-ci est valable trois ans.
	A défaut d'une adoption à temps d'une nouvelle liste, le Roi prolongera la période de validité de la liste des investissements de transport une seule fois pour une période de deux ans.
	§ 4. La déduction pour investissements respectueux de l'environnement visée au paragraphe 1 ^{er} , 3 ^o , concerne les acquisitions d'immobilisations qui ont un impact favorable sur l'environnement hormis les cas spécifiques visés aux paragraphes 2 et 3.
	Le Roi établit, modifie ou remplace, par arrêté délibéré en Conseil des ministres sur base de la politique environnementale et budgétaire, la liste des immobilisations visées à l'alinéa 1 ^{er} , après avis préalable des groupes thématiques de concertation relevant de la compétence de la Nature et de l'Environnement institués par accord de coopération, ou de la conférence interministérielle de l'environnement

	constituée conformément à l'article 31bis de la loi ordinaire du 9 août 1980 de réformes institutionnelles. Cette liste est dénommée "liste des investissements environnementaux".
	L'avis visé à l'alinéa 2 est attendu endéans les trois mois suivant la demande d'avis du ministre des Finances.
	Si les groupes de concertation mentionnés à l'alinéa 2 n'ont rendu aucun avis endéans le délai de trois mois, une demande d'avis est à nouveau demandée aux différents ministres compétents pour l'Environnement individuellement, avec un délai de réponse d'un mois.
	Si, dans le cas visé à l'alinéa précédent, un ou plusieurs des ministres compétents ne répondent pas à la demande d'avis endéans le délai d'un mois, il peut sans leur avis être procédé à la délibération du projet d'arrêté portant l'établissement, la modification ou le remplacement de la liste des investissements environnementaux.
	La liste des investissements environnementaux, une modification ou un ajout à celle-ci est valable trois ans.
	A défaut d'une adoption à temps d'une nouvelle liste, le Roi prolongera la période de validité de la liste des investissements environnementaux une seule fois pour une période de deux ans.
	§ 5. La déduction pour les investissements de soutien numérique visée au paragraphe 1 ^{er} , 4 ^o , concerne les acquisitions d'immobilisations numériques destinées à soutenir les investissements visés au paragraphe 1 ^{er} , 1 ^o à 3 ^o .
	Le Roi établit, modifie ou remplace, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, sur base de l'impact budgétaire, la liste des immobilisations visées à l'alinéa 1 ^{er} , après avis préalable du ministre qui a la Digitalisation dans ses attributions. Cette liste est dénommée "liste des investissements de soutien numérique".
	L'avis visé à l'alinéa 2 est attendu endéans les trois mois suivant la demande d'avis du ministre des Finances.
	Si le ministre qui a la Digitalisation dans ses attributions ne répond pas à la demande de l'avis endéans le délai de trois mois, il peut, par dérogation à l'alinéa 2, être procédé sans

	avis préalable à la délibération de l'arrêté portant établissement, la modification ou au remplacement de la liste des investissements de soutien numérique.
	La liste des investissements de soutien numérique, une modification ou un ajout à celle-ci est valable trois ans.
	A défaut d'une adoption à temps d'une nouvelle liste, le Roi prolongera la période de validité de la liste des investissements de soutien numérique une seule fois pour une période de deux ans.
	Article 69/2 (nouvel article)
	La déduction technologique visée à l'article 69, alinéa 1 ^{er} , 3°, est accordée en ce qui concerne :
	1° les brevets ;
	2° les immobilisations qui tendent à promouvoir la recherche et le développement de produits nouveaux et de technologies avancées n'ayant pas d'effets sur l'environnement, ou visant à minimiser les effets négatifs sur l'environnement de produits et technologies existants.
	Article 69/3 (nouvel article)
	§ 1 ^{er} . Pour bénéficier de la déduction pour investissement visée à l'article 69/1, § 1 ^{er} , le contribuable doit joindre à la déclaration une attestation du de la Région ou du ministre fédéral désigné par cet article.
	§ 2. L'autorité compétente pour l'attestation des immobilisations reprises sur la liste des investissements énergétiques visée à l'article 69/1, § 2 et sur la liste des investissements environnementaux visée à l'article 69/1, § 4 est celle désignée comme compétente par la loi spéciale du 8 août 1980 de réformes institutionnelles.
	L'autorité fédérale est compétente pour les immobilisations reprises sur les listes visées à l'article 69/1 dans les espaces marins sous la compétence juridictionnelle de la Belgique.
	L'autorité fédérale est compétente pour les immobilisations reprises sur la liste des investissements dans les transports visée à l'article 69/1, § 3.
	L'autorité fédérale est compétente pour les immobilisations reprises sur la liste des

	investissements de soutien numérique visée à l'article 69/1, § 5.
	§ 3. Le ministre chargé de l'attestation des investissements allouée au Gouvernement fédéral par le paragraphe précédent est :
	- pour les investissements sur la liste d'investissements énergétiques : le ministre de l'Energie ;
	- pour les investissements sur la liste des investissements dans les transports : le ministre de la Mobilité ;
	- pour les investissements sur la liste des investissements environnementaux : le ministre de l'Environnement ;
	- pour les investissements sur la liste des investissements de soutien numérique : le ministre de la Digitalisation.
	Le ministre ou l'organisme matériellement compétent pour les investissements attribués aux régions par la loi spéciale du 8 août 1980 de réformes institutionnelles est déterminé dans un accord de coopération.
	La déduction pour investissement visée à l'article 69/1 n'est pas accordée si l'investissement cause des préjudices déraisonnables à l'environnement ou s'il n'est pas conforme à un investissement figurant sur la liste correspondante.
	§ 4. Une attestation est délivrée par l'autorité compétente justifiant que les spécifications mentionnées dans les listes définies à l'article 69/1 ont été respectées. En l'absence d'une justification démontrant que l'investissement a été évalué en fonction de ces spécifications, l'attestation n'est pas opposable à l'administration sauf si le contribuable démontre que les spécifications ont été respectées.
	Sans préjudice des voies de recours habituelles, le rejet de l'attestation entraîne le refus de la déduction pour investissement.
	§ 5. La conformité de l'immobilisation aux listes visées à l'article 69/1, est appréciée sur la base de la liste en vigueur au moment de l'introduction de la demande d'attestation.
Article 70	Article 70
Les contribuables peuvent choisir d'étaler la déduction pour investissement sur la période d'amortissement des immobilisations acquises	Les contribuables peuvent choisir d'étaler la déduction pour investissement sur la période d'amortissement des immobilisations acquises

ou constituées, lorsque la déduction pour investissement à répartir sur la période d'amortissement des immobilisations se rapporte à des immobilisations <u>qui tendent à promouvoir la recherche et le développement de produits nouveaux et de technologies avancées n'ayant pas d'effets sur l'environnement ou visant à minimiser les effets négatifs sur l'environnement.</u>	ou constituées, lorsque la déduction pour investissement à répartir sur la période d'amortissement des immobilisations se rapporte à des immobilisations visées à l'article 69/2, 2°.
La déduction est dans ce cas uniformément fixée au pourcentage de base visé à l'article 69, § 1 ^{er} , alinéa 1 ^{er} , 2°, majoré de 17 points et calculée sur les amortissements admis pour chaque période imposable contenue dans la période d'amortissement.	La déduction est dans ce cas uniformément fixée à 20,5 p.c. et calculée sur les amortissements admis pour chaque période imposable contenue dans la période d'amortissement.
<u>En ce qui concerne les autres immobilisations, les contribuables qui occupent moins de 20 travailleurs au premier jour de la période imposable au cours de laquelle ces immobilisations sont acquises ou constituées, peuvent choisir d'étaler la déduction pour investissement sur la période d'amortissement de ces autres immobilisations acquises ou constituées. La déduction est dans ce cas uniformément fixée au pourcentage de base visé à l'article 69, § 1er, alinéa 1er, 2°, majoré de 7 points et calculée sur les amortissements admis pour chaque période imposable contenue dans la période d'amortissement.</u>	(abrogé)
Article 71	Article 71
Si, lors de la cession ou de la mise hors d'usage d'une immobilisation, le total des déductions effectuées conformément à l'article 70 est inférieur à la déduction qui aurait pu être opérée conformément à l'article 69, une déduction complémentaire est accordée à due concurrence.	Si, lors de la cession ou de la mise hors d'usage d'une immobilisation, le total des déductions effectuées conformément à l'article 70 est inférieur à la déduction qui aurait pu être opérée conformément à l'article 69, tels que celui-ci était d'application pour la période imposable endéans laquelle les immobilisations concernées sont acquises ou constituées , une déduction complémentaire est accordée à due concurrence.
Article 74	Article 74
La déduction pour investissement n'est pas accordée lorsque les bénéfices ou profits sont déterminés selon des bases forfaitaires de taxation pour la fixation desquelles des amortissements forfaitaires sont retenus, sauf en ce qui concerne les immobilisations visées à l'article 69, § 1 ^{er} , alinéa 1 ^{er} , 2°, qui n'ont pas donné lieu à une aide financière accordée par les	La déduction pour investissement n'est pas accordée lorsque les bénéfices ou profits sont déterminés selon des bases forfaitaires de taxation pour la fixation desquelles des amortissements forfaitaires sont retenus, sauf en ce qui concerne les immobilisations visées à l'article 69, alinéa 1er, 2° et 3°, qui n'ont pas donné lieu à une aide financière accordée par les

pouvoirs publics pour encourager l'économie d'énergie.	pouvoirs publics pour encourager l'économie d'énergie.
Article 75	Article 75
La déduction pour investissement n'est pas non plus applicable:	La déduction pour investissement n'est pas non plus applicable:
1° aux immobilisations qui ne sont pas affectées exclusivement à l'exercice de l'activité professionnelle;	1° aux immobilisations qui ne sont pas affectées exclusivement à l'exercice de l'activité professionnelle;
2° aux immobilisations acquises ou constituées en vue de céder à un tiers le droit d'usage en vertu d'un contrat de crédit-bail ou d'une convention d'emphytéose, de superficie ou de droits immobiliers similaires dans les cas où ces immobilisations sont amortissables dans le chef de l'entreprise qui dispose de ces droits;	2° aux immobilisations acquises ou constituées en vue de céder à un tiers le droit d'usage en vertu d'un contrat de crédit-bail ou d'une convention d'emphytéose, de superficie ou de droits immobiliers similaires dans les cas où ces immobilisations sont amortissables dans le chef de l'entreprise qui dispose de ces droits;
3° aux immobilisations dont le droit d'usage a été cédé à un autre contribuable selon des modalités différentes de celles visées au 2°, à moins que cette cession n'ait été effectuée à une personne physique ou à une société, qui satisfait elle-même aux conditions, critères et limites d'application de la déduction pour investissement à un pourcentage identique ou supérieur, qui affecte ces immobilisations en Belgique à la réalisation de bénéfices ou de profits et qui n'en cède pas l'usage à une tierce personne en tout ou en partie;	3° aux immobilisations dont le droit d'usage a été cédé à un autre contribuable selon des modalités différentes de celles visées au 2°, à moins que cette cession n'ait été effectuée à une personne physique ou à une société, qui satisfait elle-même aux conditions, critères et limites d'application de la déduction pour investissement à un pourcentage identique ou supérieur, qui affecte ces immobilisations en Belgique à la réalisation de bénéfices ou de profits et qui n'en cède pas l'usage à une tierce personne en tout ou en partie;
4° aux immobilisations non amortissables ainsi qu'aux immobilisations dont l'amortissement est réparti sur moins de 3 périodes imposables;	4° aux immobilisations non amortissables ainsi qu'aux immobilisations dont l'amortissement est réparti sur moins de 3 périodes imposables;
5° aux voitures et voitures mixtes telles qu'elles sont définies par la réglementation relative à l'immatriculation des véhicules à moteur, y compris les camionnettes visées à l'article 4, § 3, du Code des taxes assimilées aux impôts sur les revenus, sauf s'il s'agit:	5° aux voitures et voitures mixtes telles qu'elles sont définies par la réglementation relative à l'immatriculation des véhicules à moteur, y compris les camionnettes visées à l'article 4, § 3, du Code des taxes assimilées aux impôts sur les revenus, sauf s'il s'agit:
a) de véhicules qui sont affectés exclusivement à un service de taxis ou à la location avec chauffeur et qui sont exemptés à ce titre de la taxe de circulation sur les véhicules automobiles;	a) de véhicules qui sont affectés exclusivement à un service de taxis ou à la location avec chauffeur et qui sont exemptés à ce titre de la taxe de circulation sur les véhicules automobiles;
b) de véhicules qui sont affectés exclusivement à l'enseignement pratique dans des écoles de conduite agréées et qui sont spécialement équipés à cet effet;	b) de véhicules qui sont affectés exclusivement à l'enseignement pratique dans des écoles de conduite agréées et qui sont spécialement équipés à cet effet;

6° aux frais accessoires au prix d'achat et aux coûts indirects de production, lorsque ces frais ou coûts ne sont pas amortis en même temps que les immobilisations auxquelles ils se rapportent.	6° aux frais accessoires au prix d'achat et aux coûts indirects de production, lorsque ces frais ou coûts ne sont pas amortis en même temps que les immobilisations auxquelles ils se rapportent.
	7° en ce qui concerne la déduction de base visée à l'article 69, alinéa 1er, 1°, aux immobilisations fondées sur ou utilisant des substances nocives pour l'environnement et le climat, à l'exception des immobilisations pour lesquelles il n'existe pas d'alternative sans émission carbone économiquement comparable.
	Le Roi établit, modifie ou remplace, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, dans une liste à actualiser, quels investissements seront soumis à l'exclusion visée à l'alinéa 1er, 7°, en fonction des nécessités du marché, de l'état de la technologie et de la rentabilité pour l'investisseur. Cette liste est dénommée "liste d'exclusion climatique et environnementale".
	La liste d'exclusion climatique et environnementale est établie ou modifiée après avis préalable demandé par le ministre des Finances des groupes de concertation thématiques institués par accord de coopération ou, à défaut d'un tel groupe, de la conférence interministérielle constituée conformément à l'article 31bis de la loi ordinaire du 9 août 1980 de réformes institutionnelles au titre des compétences en matière d'énergie et d'environnement et du ministre qui a la Mobilité dans ses attributions.
	Si les groupes de concertation et le ministre mentionnés à l'alinéa 3 n'ont rendu aucun avis endéans les trois mois de la demande du ministre des Finances, une nouvelle demande d'avis est faite aux différents ministres compétents pour l'Environnement et l'Energie en Belgique, tout comme au ministre qui a la Mobilité dans ses attributions, avec un délai de réponse d'un mois.
	Si, dans le cas visé à l'alinéa précédent, un ou plusieurs des ministres compétents ne répondent pas à la demande d'avis endéans le délai d'un mois, le Conseil des ministres peut procéder sans leur avis à la délibération du projet d'arrêté portant l'établissement, la modification ou le remplacement de la liste d'exclusion climatique et environnementale.

Article 77	Article 77
Le Roi détermine, par arrêté royal délibéré en Conseil des ministres:	Le Roi détermine, par arrêté royal délibéré en Conseil des ministres:
- la nature des immobilisations qui entrent en ligne de compte pour la déduction majorée <u>conformément à l'article 69, § 1er, alinéa 1er, 2°, f);</u>	- la nature des immobilisations qui entrent en ligne de compte pour la déduction majorée visée à l'article 69, alinéa 3;
- les critères auxquels les immobilisations visées au premier tiret doivent répondre pour donner droit à la déduction majorée <u>conformément à l'article 69, § 1er, alinéa 1er, 2°, f).</u>	- les critères auxquels les immobilisations visées au premier tiret doivent répondre pour donner droit à la déduction majorée visée à l'article 69, alinéa 3.
	Le Roi peut prévoir, dans les listes visées à l'article 69/1, §§ 2 à 5, un montant maximum pour une ou plusieurs immobilisations spécifiques éligibles à la déduction majorée thématique.
<u>Le Roi saisira la Chambre des représentants immédiatement si elle est réunie, sinon dès l'ouverture de sa plus prochaine session, d'un projet de loi de confirmation des arrêtés pris en exécution de l'alinéa 1er, premier tiret. Les arrêtés sont censés ne pas avoir produit leurs effets s'ils n'ont pas été confirmés par la loi dans les douze mois de la date de leur publication au Moniteur belge.</u>	Le Roi saisira la Chambre des représentants immédiatement si elle est réunie, sinon dès l'ouverture de sa plus prochaine session, d'un projet de loi de confirmation des listes et de leurs prolongation unique éventuelle visées aux articles 69/1, §§ 2 à 5 et 75, en ce compris les montants maximum visés à l'alinéa 2, et les arrêtés pris en exécution de l'alinéa 1er, premier tiret. La confirmation produit ses effets à partir de cette date. En l'absence d'une telle confirmation dans le délai de 12 mois à compter de la date de leur publication au Moniteur Belge, les listes et arrêtés sont censés n'avoir jamais produit leurs effets.
Le Roi détermine les modalités d'application de la déduction pour investissement, les obligations auxquelles les contribuables doivent satisfaire pour en bénéficier, ainsi que les critères auxquels les brevets et les immobilisations doivent répondre pour donner droit à <u>la déduction majorée conformément à l'article 69, § 1er, alinéa 1er, 2°, a) à e) et 3°.</u>	Le Roi détermine les modalités d'application de la déduction pour investissement, les obligations auxquelles les contribuables doivent satisfaire pour en bénéficier, ainsi que les critères auxquels les brevets et les immobilisations doivent répondre pour donner droit aux déductions visées à l'article 69, alinéa 1er, 2° et 3°.
	Le Roi détermine la procédure de demande, la forme et le contenu de l'attestation visée à l'article 69/3 qui doit être délivrée par les ministres compétents.
Article 201	Article 201
<u>§ 1er. Dans les cas visés à l'article 69, § 1er, alinéa 1er, 1°, le pourcentage de base de la déduction pour investissement est fixé à:</u>	§ 1er. La déduction de base de la déduction pour investissement visée à l'article 69, alinéa 1er, 1°, est fixé à :

1° pour les immobilisations acquises ou constituées par une société qui est considérée comme petite société pour l'exercice d'imposition lié à la période imposable au cours de laquelle elle a effectué ces investissements, 8 p.c. de la valeur d'investissement ou de revient des nouvelles immobilisations corporelles ou incorporelles pour autant que ces immobilisations soient directement liées à l'activité économique existante ou prévue qui est réellement exercée par la société. Toutefois, pour les immobilisations acquises ou constituées entre le 1er janvier 2018 et le 31 décembre 2019, le pourcentage de base de la déduction est fixé à 20 p.c.. Pour les immobilisations acquises ou constituées entre le 12 mars 2020 et le 31 décembre 2022, le pourcentage de base de la déduction est fixé à 25 p.c.;	1° pour les immobilisations acquises ou constituées par une société qui est considérée comme petite société pour l'exercice d'imposition lié à la période imposable au cours de laquelle elle a effectué ces investissements, 10 p.c. de la valeur d'investissement ou de revient des nouvelles immobilisations corporelles ou incorporelles pour autant que ces immobilisations soient directement liées à l'activité économique existante ou prévue qui est réellement exercée par la société. Toutefois, le pourcentage de base est majoré de 10 points en ce qui concerne les immobilisations numériques ;
2° pour les immobilisations acquises ou constituées par une société non visée au 1°, 0 p.c.	2° pour les immobilisations acquises ou constituées par une société non visée au 1°, 0 p.c.
La déduction visée à l'alinéa 1 ^{er} est toujours appliquée en une fois.	La déduction visée à l'alinéa 1 ^{er} est toujours appliquée en une fois.
En ce qui concerne la déduction pour investissement visée à l'alinéa 1 ^{er} , le report de l'exonération non accordée en cas d'absence ou d'insuffisance de bénéfices visé à l'article 72, est limité à la période imposable suivante et aux deux périodes imposables suivantes pour les immobilisations acquises ou constituées du 1 ^{er} janvier 2019 au 31 décembre 2021.	En ce qui concerne la déduction pour investissement visée à l'alinéa 1 ^{er} , le report de l'exonération non accordée en cas d'absence ou d'insuffisance de bénéfices visé à l'article 72, est limité à la période imposable suivante (...).
Dans le cas visé à l'article 69, § 1 ^{er} , alinéa 1 ^{er} , 2°, f), la déduction pour investissement n'est applicable que pour les sociétés qui sont considérées comme petites sociétés pour l'exercice d'imposition afférent à la période imposable au cours de laquelle les immobilisations sont acquises ou constituées.	(abrogé)
Dans le cas visé à l'article 69, § 1 ^{er} , alinéa 1 ^{er} , 3°, la déduction pour investissement n'est applicable qu'en ce qui concerne les sociétés résidentes qui sont considérées comme petites sociétés pour l'exercice d'imposition afférent à la période imposable au cours de laquelle les immobilisations sont acquises ou constituées.	(abrogé)
Dans le cas visé à l'article 70, alinéa 3, le pourcentage de déduction est ramené à zéro.	(abrogé)
Le contribuable qui a opté irrévocablement pour le crédit d'impôt pour recherche et	Le contribuable qui a opté irrévocablement pour le crédit d'impôt pour recherche et

développement visé à l'article 289^{quater}, ne peut plus bénéficier de la déduction pour investissement visée aux <u>articles 69, § 1er, alinéa 1er, 2°, a et b, et 70, alinéa 1er, 1°</u>, et pour ce contribuable, les montants de 620.000 euros et de 2.480.000 euros prévus à l'article 72, alinéa 2, sont fixés respectivement à 310.000 euros et à 1.240.000 euros. Ces montants sont adaptés annuellement à l'indice des prix à la consommation du Royaume à l'aide du coefficient déterminé à l'article 178, § 3, alinéa 1er, 2°.	développement visé à l'article 289^{quater}, ne peut plus bénéficier de la déduction pour investissement visée aux articles 69, alinéa 1er, 2° et 3°, et 70 et pour ce contribuable, les montants de 620.000 euros et de 2.480.000 euros prévus à l'article 72, alinéa 2, sont fixés respectivement à 310.000 euros et à 1.240.000 euros. Ces montants sont adaptés annuellement à l'indice des prix à la consommation du Royaume à l'aide du coefficient déterminé à l'article 178, § 3, alinéa 1er, 2°.
<u>§ 2. Par dérogation au § 1er, alinéa 1er, la déduction pour investissement est égale à 3 %, lorsqu'il s'agit d'immobilisations corporelles exclusivement destinées à assurer le processus de production de récipients réutilisables contenant des boissons et produits industriels, tels que visés au livre III "Ecotaxes" de la loi ordinaire du 16 juillet 1993 visant à achever la structure fédérale de l'Etat.</u>	§ 2. Le pourcentage de la déduction majorée thématique visée à l'article 69, alinéa 1er, 2°, s'élève à 30 p.c. pour les sociétés qui ne sont pas considérées comme petites sociétés pour l'exercice d'imposition lié à la période imposable au cours de laquelle ces investissements ont été effectués.
<u>Ce pourcentage s'applique également aux immobilisations corporelles exclusivement destinées à assurer la reprise dans les points de vente, le stockage temporaire, l'acheminement vers la ligne d'embouteillage ou vers une centrale de distribution en vue d'un triage et d'un nettoyage, et le triage et le nettoyage en vue du transfert des récipients réutilisables visés à l'alinéa 1er vers les installations d'embouteillage respectives.</u>	
<u>Le Roi détermine les modalités d'application de la déduction pour investissement visée aux alinéas 1er et 2, les obligations auxquelles les contribuables doivent satisfaire pour en bénéficier, ainsi que les critères auxquels les immobilisations doivent répondre pour donner droit à la déduction et Il précise ce qu'il y a lieu d'entendre par processus de production.</u>	
Article 275^{9/1}	Article 275^{9/1}
§ 1. Les employeurs visés au § 2, qui ont subi dans un établissement situé sur le territoire de la région visée à l'article 19/2, de la même loi, un dommage suite à une calamité naturelle que le Roi a, en application de l'article 19/2 de la loi du 15 mai 2014 portant exécution du Pacte de compétitivité, d'emploi et de relance, inclus dans le champ d'application du présent article, et qui ont valablement remis un formulaire tel que visé au § 4, sont dispensés de verser au Trésor 30 % du précompte professionnel relatif aux rémunérations visées au § 2, à condition que le	§ 1. Les employeurs visés au § 2, qui ont subi dans un établissement situé sur le territoire de la région visée à l'article 19/2, de la même loi, un dommage suite à une calamité naturelle que le Roi a, en application de l'article 19/2 de la loi du 15 mai 2014 portant exécution du Pacte de compétitivité, d'emploi et de relance, inclus dans le champ d'application du présent article, et qui ont valablement remis un formulaire tel que visé au § 4, sont dispensés de verser au Trésor 30 % du précompte professionnel relatif aux rémunérations visées au § 2, à condition que le

montant total de la dispense ne dépasse pas le montant visé au § 3 et à condition de retenir sur ces rémunérations la totalité dudit précompte.	montant total de la dispense ne dépasse pas le montant visé au § 3 et à condition de retenir sur ces rémunérations la totalité dudit précompte.
Pour l'application du présent article on entend par établissement un lieu d'activité, géographiquement identifiable par une adresse, où s'exerçait au moment de la calamité naturelle, une ou plusieurs activités de l'entreprise.	Pour l'application du présent article on entend par établissement un lieu d'activité, géographiquement identifiable par une adresse, où s'exerçait au moment de la calamité naturelle, une ou plusieurs activités de l'entreprise.
§ 2. Les rémunérations qui entrent en ligne de compte pour l'application du présent article sont les rémunérations qui remplissent les conditions suivantes:	§ 2. Les rémunérations qui entrent en ligne de compte pour l'application du présent article sont les rémunérations qui remplissent les conditions suivantes:
- il s'agit de rémunérations pour les travailleurs qui sont occupés dans un établissement ayant subi un dommage suite une calamité naturelle visée au paragraphe 1 ^{er} ;	- il s'agit de rémunérations pour les travailleurs qui sont occupés dans un établissement ayant subi un dommage suite une calamité naturelle visée au paragraphe 1 ^{er} ;
- il s'agit de rémunérations <u>qui ont été payées ou attribuées pour les prestations fournies dans le cours d'une période de 40 mois qui débute à partir du mois qui suit le mois au cours duquel lequel la calamité naturelle a eu lieu et qui ont été payées et attribuées au plus tard au cours du 47e mois qui suit le mois au cours duquel lequel la calamité a eu lieu</u>	- il s'agit de rémunérations pour les prestations fournies dans le cours d'une période de 40 mois qui débute à partir du mois qui suit le mois au cours duquel la calamité naturelle a eu lieu et qui ont été payées et attribuées au plus tard au cours du 47 ^e mois qui suit le mois au cours duquel lequel la calamité a eu lieu;
- il s'agit de rémunérations imposables des travailleurs déterminées conformément à l'article 31, alinéa 2, 1 ^o et 2 ^o , à l'exclusion du double pécule de vacances, de la prime de fin d'année et des arriérés de rémunérations.	- il s'agit de rémunérations imposables des travailleurs déterminées conformément à l'article 31, alinéa 2, 1 ^o et 2 ^o , à l'exclusion du double pécule de vacances, de la prime de fin d'année et des arriérés de rémunérations.
La dispense de versement de précompte professionnel visée au présent article ne peut pas être appliquée au précompte professionnel qui est retenu complémentirement en sus du minimum réglementaire du précompte professionnel dû.	La dispense de versement de précompte professionnel visée au présent article ne peut pas être appliquée au précompte professionnel qui est retenu complémentirement en sus du minimum réglementaire du précompte professionnel dû.
La dispense de versement de précompte professionnel ne peut pas être accordée si une autre dispense prévue aux articles 275 ² à 275 ⁶ et 275 ⁸ à 275 ¹² est appliquée à la même rémunération.	La dispense de versement de précompte professionnel ne peut pas être accordée si une autre dispense prévue aux articles 275 ² à 275 ⁶ et 275 ⁸ à 275 ¹² est appliquée à la même rémunération.
Pour obtenir la dispense de versement du précompte professionnel, l'employeur doit fournir la preuve qu'il répond aux conditions prévues respectivement au présent paragraphe et la tenir à la disposition du Service public fédéral Finances. Le Roi détermine les modalités pour fournir cette preuve.	Pour obtenir la dispense de versement du précompte professionnel, l'employeur doit fournir la preuve qu'il répond aux conditions prévues respectivement au présent paragraphe et la tenir à la disposition du Service public fédéral Finances. Le Roi détermine les modalités pour fournir cette preuve.
§ 3. Le montant total de dispense de versement de précompte professionnel qui, conformément au présent article, est admis par employeur et par calamité naturelle, le cas échéant majoré des intérêts moratoires dus pour ce précompte, ne	§ 3. Le montant total de dispense de versement de précompte professionnel qui, conformément au présent article, est admis par employeur et par calamité naturelle, le cas échéant majoré des intérêts moratoires dus pour ce précompte, ne

peut être plus élevé que 25 % de la différence entre, d'une part, les coûts résultant du dommage subi comme conséquence directe de la calamité naturelle, qui a été définitivement déterminé par la région sur base de l'article 50 du règlement (UE) n° 651/2014 visé à l'article 19/1 de la même loi, de l'article 30 du règlement (UE) n° 702/2014 visé à l'article 19/1 de la même loi, ou à l'article 44 du règlement (UE) n° 1388/2014 et qui a été repris par la région dans l'attestation mentionnée au § 4 et, d'autre part, l'aide et les indemnités mentionnées dans l'attestation qui ont été attribuées à l'employeur, par la région et par d'autres pouvoirs publics, ou par un assureur, en compensation de ce dommage.	peut être plus élevé que 25 % de la différence entre, d'une part, les coûts résultant du dommage subi comme conséquence directe de la calamité naturelle, qui a été définitivement déterminé par la région sur base de l'article 50 du règlement (UE) n° 651/2014 visé à l'article 19/1 de la même loi, de l'article 30 du règlement (UE) n° 702/2014 visé à l'article 19/1 de la même loi, ou à l'article 44 du règlement (UE) n° 1388/2014 et qui a été repris par la région dans l'attestation mentionnée au § 4 et, d'autre part, l'aide et les indemnités mentionnées dans l'attestation qui ont été attribuées à l'employeur, par la région et par d'autres pouvoirs publics, ou par un assureur, en compensation de ce dommage.
§ 4. Avant de pouvoir bénéficier de la dispense de versement visée au présent article, l'employeur doit remettre, au plus tard au 30 ^e mois qui suit le mois <u>endéans lequel</u> la calamité naturelle a eu lieu, un formulaire dont le modèle est déterminé par le Roi.	§ 4. Avant de pouvoir bénéficier de la dispense de versement visée au présent article, l'employeur doit remettre, au plus tard au 30 ^e mois qui suit le mois au cours duquel la calamité naturelle a eu lieu, un formulaire dont le modèle est déterminé par le Roi.
Dans ce formulaire, l'employeur précise:	Dans ce formulaire, l'employeur précise:
(...)	(...)
En outre, la dispense de versement visée au présent article ne peut uniquement être appliquée qu'après que le Service public fédéral Finances a reçu, au 36 ^e mois qui suit le mois <u>endéans lequel</u> la calamité naturelle a eu lieu au plus tard, une attestation de la région dans laquelle sont exposés les coûts que l'employeur souhaite prendre en considération pour l'application de la dispense visée au présent article, et les indemnités et montants d'aide payés ou attribués en compensation de ces coûts, sans dépasser les limites fixées au paragraphe 3. La région ne peut établir d'attestation que si ces coûts, indemnités et montants d'aide sont définitivement constatés.	En outre, la dispense de versement visée au présent article ne peut uniquement être appliquée qu'après que le Service public fédéral Finances a reçu, au 36 ^e mois qui suit le mois au cours duquel la calamité naturelle a eu lieu au plus tard, une attestation de la région dans laquelle sont exposés les coûts que l'employeur souhaite prendre en considération pour l'application de la dispense visée au présent article, et les indemnités et montants d'aide payés ou attribués en compensation de ces coûts, sans dépasser les limites fixées au paragraphe 3. La région ne peut établir d'attestation que si ces coûts, indemnités et montants d'aide sont définitivement constatés.
Après réception de l'attestation visée à l'alinéa 2, et au plus tard au 41 ^e mois qui suit le mois <u>endéans lequel</u> la calamité naturelle a eu lieu, le Service public fédéral Finances tient l'employeur informé par lettre envoyée sous pli fermé des possibilités d'application de la dispense de versement de précompte professionnel visée au présent article. Cette lettre précise:	Après réception de l'attestation visée à l'alinéa 2, et au plus tard au 41 ^e mois qui suit le mois au cours duquel la calamité naturelle a eu lieu, le Service public fédéral Finances tient l'employeur informé par lettre envoyée sous pli fermé des possibilités d'application de la dispense de versement de précompte professionnel visée au présent article. Cette lettre précise:
- les rémunérations sur lesquelles cette dispense peut être appliquée;	- les rémunérations sur lesquelles cette dispense peut être appliquée;
- les formalités qui doivent être reprises lors de déclaration de la dispense;	- les formalités qui doivent être reprises lors de déclaration de la dispense;

- les formalités qui doivent être observées lors de la fourniture de la preuve visée au paragraphe 2, alinéa 4.	- les formalités qui doivent être observées lors de la fourniture de la preuve visée au paragraphe 2, alinéa 4.
A partir du 1 ^{er} janvier 2025 le Service public fédéral Finances enverra la lettre visée à l'alinéa 4 au moyen de la plateforme électronique sécurisée visée à l'article 304ter, alinéa 2, sauf si l'employeur conformément à l'article 304quater, § 2, alinéa 1 ^{er} , est dispensé de l'obligation d'utiliser la plateforme électronique sécurisée visée à l'article 304ter, alinéa 2, et qu'il n'a pas choisi de communiquer avec le Service Public Fédéral Finances par voie électronique.	A partir du 1 ^{er} janvier 2025 le Service public fédéral Finances enverra la lettre visée à l'alinéa 4 au moyen de la plateforme électronique sécurisée visée à l'article 304ter, alinéa 2, sauf si l'employeur conformément à l'article 304quater, § 2, alinéa 1 ^{er} , est dispensé de l'obligation d'utiliser la plateforme électronique sécurisée visée à l'article 304ter, alinéa 2, et qu'il n'a pas choisi de communiquer avec le Service Public Fédéral Finances par voie électronique.
Le Roi peut prolonger le délai visé dans le présent paragraphe jusqu'au 47 ^e mois qui suit le mois <u>endéans lequel</u> la calamité naturelle a eu lieu.	Le Roi peut prolonger le délai visé dans le présent paragraphe jusqu'au 47 ^e mois qui suit le mois au cours duquel la calamité naturelle a eu lieu.
Article 289quater	Article 289quater
En ce qui concerne les immobilisations visées à l'article 69, § 1 ^{er} , alinéa 1 ^{er} , 2 ^o , a) et b), il peut être imputé sur l'impôt des sociétés ou sur l'impôt des non-résidents pour les contribuables visés à l'article 227, 2 ^o , un crédit d'impôt égal au taux prévu à l'alinéa 2, appliqué à une quotité de la valeur d'investissement ou de revient des immobilisations corporelles acquises à l'état neuf ou constituées à l'état neuf et des immobilisations incorporelles neuves, lorsque ces immobilisations sont affectées en Belgique à l'exercice de l'objet social. Ce crédit d'impôt est dénommé "crédit d'impôt pour recherche et développement".	En ce qui concerne les immobilisations visées à l'article 69/2, il peut être imputé sur l'impôt des sociétés ou sur l'impôt des non-résidents pour les contribuables visés à l'article 227, 2 ^o , un crédit d'impôt égal au taux prévu à l'alinéa 2, appliqué à une quotité de la valeur d'investissement ou de revient des immobilisations corporelles acquises à l'état neuf ou constituées à l'état neuf et des immobilisations incorporelles neuves, lorsque ces immobilisations sont affectées en Belgique à l'exercice de l'objet social. Ce crédit d'impôt est dénommé "crédit d'impôt pour recherche et développement".
Le taux du crédit d'impôt pour recherche et développement est égal au taux prévu à l'article 215, alinéa 1 ^{er} .	Le taux du crédit d'impôt pour recherche et développement est égal au taux prévu à l'article 215, alinéa 1 ^{er} .
Pour bénéficier du crédit d'impôt visé à l'alinéa 1 ^{er} , les contribuables doivent opter pour cette possibilité de manière irrévocable à partir d'une période imposable déterminée.	Pour bénéficier du crédit d'impôt visé à l'alinéa 1 ^{er} , les contribuables doivent opter pour cette possibilité de manière irrévocable à partir d'une période imposable déterminée.
Lorsque dans la valeur d'investissement ou de revient des immobilisations visés à l'alinéa 1 ^{er} sont comprises des rémunérations des chercheurs visés à l'article 275 ³ , dont l'employeur n'a pas versé une partie du précompte professionnel au Trésor en application de l'article 275 ³ , ce précompte professionnel non versé ne peut pas être repris dans la base de calcul du crédit d'impôt visé à l'alinéa 1 ^{er} .	Lorsque dans la valeur d'investissement ou de revient des immobilisations visés à l'alinéa 1 ^{er} sont comprises des rémunérations des chercheurs visés à l'article 275 ³ , dont l'employeur n'a pas versé une partie du précompte professionnel au Trésor en application de l'article 275 ³ , ce précompte professionnel non versé ne peut pas être repris dans la base de calcul du crédit d'impôt visé à l'alinéa 1 ^{er} .

Article 289quinquies	Article 289quinquies
La quotité visée à l'article 289quater, alinéa 1 ^{er} , est égale au pourcentage prévu à l'article 69, § 1 ^{er} , alinéa 1 ^{er} , 2 ^o .	La quotité visée à l'article 289quater, alinéa 1 ^{er} , est égale au pourcentage prévu à l'article 69, alinéa 1 ^{er} , 3 ^o .
Article 289sexies	Article 289sexies
En ce qui concerne les immobilisations visées à l'article 69, § 1 ^{er} , alinéa 1 ^{er} , 2 ^o , b), les contribuables peuvent choisir d'étaler le crédit d'impôt pour recherche et développement sur la période d'amortissement de ces immobilisations. Le crédit d'impôt pour recherche et développement étalé est dans ce cas égal au taux prévu à l'article 289quater, alinéa 2, appliqué à l'amortissement admis pour chaque période imposable contenue dans la période d'amortissement, multiplié par le pourcentage prévu à l'article 70, alinéa 2.	En ce qui concerne les immobilisations visées à l'article 69/2, 2 ^o , les contribuables peuvent choisir d'étaler le crédit d'impôt pour recherche et développement sur la période d'amortissement de ces immobilisations. Le crédit d'impôt pour recherche et développement étalé est dans ce cas égal au taux prévu à l'article 289quater, alinéa 2, appliqué à l'amortissement admis pour chaque période imposable contenue dans la période d'amortissement, multiplié par le pourcentage prévu à l'article 70, alinéa 2.
Article 289novies	Article 289novies
Le Roi détermine les modalités d'application du crédit d'impôt pour recherche et développement, les obligations auxquelles les contribuables doivent satisfaire pour en bénéficier, ainsi que les critères auxquels les brevets et les immobilisations doivent répondre pour donner droit au crédit d'impôt.	Le Roi détermine les modalités d'application du crédit d'impôt pour recherche et développement, les obligations auxquelles les contribuables doivent satisfaire pour en bénéficier, ainsi que les critères auxquels les immobilisations visées à l'article 69/2 doivent répondre pour donner droit au crédit d'impôt.
Article 368/1	Article 368/1
Par dérogation à l'article 368, l'action en restitution de précompte se prescrit par trois ans à compter du premier janvier de l'année qui suit celle dont le millésime désigne l'exercice d'imposition lorsque l'action est introduite sur la base d'une dispense de versement du précompte professionnel visée au titre 6, chapitre 1 ^{er} , section 4, sous-section 3.	Par dérogation à l'article 368, l'action en restitution de précompte se prescrit par trois ans à compter du premier janvier de l'année qui suit celle dont le millésime désigne l'exercice d'imposition lorsque l'action est introduite sur la base d'une dispense de versement du précompte professionnel visée au titre 6, chapitre 1 ^{er} , section 4, sous-section 3.
	Par dérogation à l'article 368 et à l'alinéa 1er, l'action en restitution de précompte se prescrit par cinq ans à compter du premier janvier de l'année qui suit celle dont le millésime désigne l'exercice d'imposition lorsque l'action est introduite sur la base de la dispense de versement du précompte professionnel visée à l'article 275^{9/1}.
	Article 552 (nouvel article)

	Pour les immobilisations acquises ou constituées avant le 1 ^{er} janvier 2025, les articles 69 à 77, 201 et 289 ^{quater} à <i>novies</i> s'appliquent tels qu'ils existaient avant d'être remplacés par la loi du XXX portant des disposition fiscales diverses.

Loi du 19 décembre 2023 portant l'introduction d'un impôt minimum pour les groupes d'entreprises multinationales et les groupes nationaux de grande envergure

TEXTE DE BASE	TEXTE ADAPTÉ AU PROJET DE LOI
Titre I – Dispositions Générales	Titre I – Dispositions Générales
Article 2	Article 2
§ 1 ^{er} . La présente loi prévoit la transposition de la directive (UE) 2022/2523 du Conseil du 14 décembre 2022 visant à assurer un niveau minimum d'imposition mondial pour les groupes d'entreprises multinationales et les groupes nationaux de grande envergure dans l'Union européenne.	§ 1 ^{er} . La présente loi prévoit la transposition de la directive (UE) 2022/2523 du Conseil du 14 décembre 2022 visant à assurer un niveau minimum d'imposition mondial pour les groupes d'entreprises multinationales et les groupes nationaux de grande envergure dans l'Union européenne.
§ 2. Sont établis à titre d'impôt minimum pour les groupes d'entreprises multinationales et les groupes nationaux de grande envergure :	§ 2. Sont établis à titre d'impôt minimum pour les groupes d'entreprises multinationales et les groupes nationaux de grande envergure :
1° un impôt national complémentaire conformément aux dispositions du titre II, chapitre 6 ;	1° un impôt national complémentaire conformément aux dispositions du titre II, chapitre 6 ;
2° un impôt complémentaire en vertu de la RIR conformément aux dispositions du titre II, chapitre 7 ;	2° un impôt complémentaire en vertu de la RIR conformément aux dispositions du titre II, chapitre 7 ;
3° un impôt complémentaire en vertu de la RBII conformément aux dispositions du titre II, chapitre 8.	3° un impôt complémentaire en vertu de la RBII conformément aux dispositions du titre II, chapitre 8.
	§ 3. Les groupes d'entreprises multinationales ou les groupes nationaux de grande envergure visés au paragraphe 2 sont enregistrés à la Banque-Carrefour des Entreprises selon les modalités déterminées par le Roi.
Titre II – Introduction d'un impôt minimum des groupes d'entreprises multinationales et des groupes nationaux de grande envergure	Titre II – Introduction d'un impôt minimum des groupes d'entreprises multinationales et des groupes nationaux de grande envergure
Chapitre 1er – Définitions	Chapitre 1er – Définitions

Article 3, 38°, 39° et 49°	Article 3, 38°, 39° et 49°
Pour l'application du présent titre, il y a lieu d'entendre par :	Pour l'application du présent titre, il y a lieu d'entendre par :
[...]	
38° "crédit d'impôt remboursable qualifié" :	38° "crédit d'impôt remboursable qualifié" :
a) un crédit d'impôt remboursable conçu de telle sorte qu'il doit être versé à l'entité constitutive en espèces ou en équivalent de trésorerie dans les quatre ans à compter de la date à laquelle l'entité constitutive est en droit de bénéficier du crédit d'impôt remboursable en vertu de la législation de la juridiction qui accorde le crédit ; ou	a) un crédit d'impôt remboursable conçu de telle sorte qu'il doit être versé à l'entité constitutive en espèces ou en équivalent de trésorerie dans les quatre ans à compter de la date à laquelle l'entité constitutive est en droit de bénéficier du crédit d'impôt remboursable en vertu de la législation de la juridiction qui accorde le crédit ; ou
b) si le crédit d'impôt est partiellement remboursable, la part du crédit d'impôt remboursable à verser à l'entité constitutive en espèces ou en équivalent de trésorerie dans les quatre ans à compter de la date à laquelle l'entité constitutive est en droit de bénéficier du crédit d'impôt partiellement remboursable.	b) si le crédit d'impôt est partiellement remboursable, la part du crédit d'impôt remboursable à verser à l'entité constitutive en espèces ou en équivalent de trésorerie dans les quatre ans à compter de la date à laquelle l'entité constitutive est en droit de bénéficier du crédit d'impôt partiellement remboursable.
	c) un crédit d'impôt qui est transférable et qui peut être utilisé par le détenteur du crédit pour réduire sa dette fiscale dans la juridiction qui a émis le crédit d'impôt et qui répond à la norme de transférabilité et à la norme de négociabilité entre les mains du détenteur ;
Un crédit d'impôt remboursable qualifié ne comprend aucun montant d'impôt qui peut être crédité ou remboursé au titre d'un impôt imputé qualifié ou d'un impôt imputé remboursable non qualifié ;	Un crédit d'impôt remboursable qualifié ne comprend aucun montant d'impôt qui peut être crédité ou remboursé au titre d'un impôt imputé qualifié ou d'un impôt imputé remboursable non qualifié ;
	Pour l'application d'alinéa 1er, c), il y a lieu d'entendre par :
	- norme de transférabilité: norme garantissant que le crédit d'impôt soit conçu de manière à permettre au bénéficiaire initial de transférer le crédit à une partie non liée au cours de l'année fiscale durant laquelle il remplit les critères d'éligibilité au crédit ou dans les cinq mois suivant la fin de cette année fiscale ;
	- norme de négociabilité : une norme qui garantit que le crédit d'impôt soit négocié avec une partie non liée pour un montant supérieur à 80 p.c. de la valeur actuelle nette de ce crédit d'impôt ;
39° "crédit d'impôt remboursable non qualifié" : un crédit d'impôt qui n'est pas un crédit d'impôt	39° "crédit d'impôt remboursable non qualifié" : un crédit d'impôt qui n'est pas un crédit d'impôt

remboursable qualifié, mais qui est remboursable en tout ou en partie ;	remboursable qualifié, mais qui est remboursable en tout ou en partie ou qui est transférable ;
(...)	(...)
49° "dividendes exclus" : les dividendes ou autres distributions perçus ou à recevoir au titre d'une participation, à l'exception d'un dividende ou d'une autre distribution perçu ou à recevoir au titre :	49° "dividendes exclus" : les dividendes ou autres distributions perçus ou à recevoir au titre d'une participation, à l'exception d'un dividende ou d'une autre distribution perçu ou à recevoir au titre :
i) d'une participation :	i) d'une participation :
— détenue par le groupe dans une entité ouvrant droit à moins de 10 p.c. des bénéfices, des capitaux ou des réserves, ou à des droits de vote de cette entité à la date de la distribution ou de la disposition ("titres de portefeuille"); et	— détenue par le groupe dans une entité ouvrant droit à moins de 10 p.c. des bénéfices, des capitaux ou des réserves, ou à des droits de vote de cette entité à la date de la distribution ou de la disposition ("titres de portefeuille"); et
— qui est la propriété économique de l'entité constitutive percevant ou appelée à recevoir les dividendes ou autres distributions depuis moins d'un an à la date de la distribution ;	— qui est la propriété économique de l'entité constitutive percevant ou appelée à recevoir les dividendes ou autres distributions depuis moins d'un an à la date de la distribution ;
ii) d'une participation dans une entité d'investissement faisant l'objet d'une option exercée en vertu de l'article 46 ;	ii) d'une participation dans une entité d'investissement faisant l'objet d'une option exercée en vertu de l'article 46 ;
	L'entité constitutive déclarante peut exercer une option selon laquelle, par dérogation à l'alinéa 1er, des dividendes ne sont pas des dividendes exclus lorsqu'une participation détenue par le groupe dans une entité dont les droits se rattachent à moins de 10 p.c. des bénéfices, des capitaux ou des réserves, ou à des droits de vote de cette entité à la date de la distribution ou de la disposition, et qui, à la date de la distribution, a été la propriété économique effective pendant plus d'un an de l'entité constitutive recueillant ou se constituant les dividendes ou autres distributions ;
Chapitre 4 – Calcul du montant ajusté des impôts concernés	Chapitre 4 – Calcul du montant ajusté des impôts concernés
	Article 17/1 (nouvel article)
	Par dérogation à l'article 17, § 5, e), le montant total de l'ajustement pour impôt différé comprend le montant de la charge d'impôts différés au titre de la création et de l'utilisation de crédits d'impôt lorsque :
	a) la juridiction exige que les revenus de source étrangère soient compensés par des pertes nationales avant que les crédits

	d'impôt étrangers puissent être imputés sur l'impôt sur les revenus de source étrangère ;
	b) l'entité constitutive a subi une perte fiscale nationale qui est compensée en tout ou en partie par des revenus d'origine étrangère ; et que
	c) le régime fiscal national permet d'utiliser les crédits d'impôt étrangers pour compenser un impôt dû au cours d'une année ultérieure relatif aux revenus entrant dans le calcul du bénéfice ou de la perte admissibles de l'entité constitutive.
Chapitre 5 – Calcul du taux effectif d'imposition et de l'impôt complémentaire	Chapitre 5 – Calcul du taux effectif d'imposition et de l'impôt complémentaire
Article 22	Article 22
§ 1 ^{er} . Lorsque le taux effectif d'imposition d'une juridiction dans laquelle sont établies des entités constitutives est inférieur au taux minimum d'imposition pour une année fiscale, le groupe d'EMN ou le groupe national de grande envergure calcule l'impôt complémentaire séparément pour chacune de ses entités constitutives dont le bénéfice admissible est pris en compte dans le calcul du bénéfice admissible net de cette juridiction. L'impôt complémentaire est calculé sur une base juridictionnelle.	§ 1 ^{er} . Lorsque le taux effectif d'imposition d'une juridiction dans laquelle sont établies des entités constitutives est inférieur au taux minimum d'imposition pour une année fiscale, le groupe d'EMN ou le groupe national de grande envergure calcule l'impôt complémentaire séparément pour chacune de ses entités constitutives dont le bénéfice admissible est pris en compte dans le calcul du bénéfice admissible net de cette juridiction. L'impôt complémentaire est calculé sur une base juridictionnelle.
§ 2. Le pourcentage de l'impôt complémentaire pour une juridiction au titre d'une année fiscale est la différence positive en points de pourcentage, le cas échéant, entre le taux minimum d'imposition, d'une part, et le taux effectif d'imposition calculé conformément à l'article 21, d'autre part.	§ 2. Le pourcentage de l'impôt complémentaire pour une juridiction au titre d'une année fiscale est la différence positive en points de pourcentage, le cas échéant, entre le taux minimum d'imposition, d'une part, et le taux effectif d'imposition calculé conformément à l'article 21, d'autre part.
§ 3. L'impôt complémentaire pour la juridiction au titre d'une année fiscale est le montant positif, le cas échéant, résultant du produit du pourcentage de l'impôt complémentaire, déterminé conformément au paragraphe 2, multiplié par le montant du bénéfice excédentaire déterminé conformément au paragraphe 4, majoré de l'impôt complémentaire additionnel déterminé conformément à l'article 24, et minoré du montant de l'impôt national complémentaire déterminé conformément au chapitre 6 ou à un impôt national complémentaire qualifié d'une autre juridiction.	§ 3. L'impôt complémentaire pour la juridiction au titre d'une année fiscale est le montant positif, le cas échéant, résultant du produit du pourcentage de l'impôt complémentaire, déterminé conformément au paragraphe 2, multiplié par le montant du bénéfice excédentaire déterminé conformément au paragraphe 4, majoré de l'impôt complémentaire additionnel déterminé conformément à l'article 24, et minoré du montant de l'impôt national complémentaire déterminé conformément au chapitre 6 ou à un impôt national complémentaire qualifié d'une autre juridiction.
	Aucune minoration n'est appliquée pour le montant de l'impôt national complémentaire :

	i) que le groupe d'EMN ou le groupe national de grande envergure conteste directement ou indirectement dans le cadre d'une procédure judiciaire ou administrative ; ou
	ii) qui n'est pas recouvrable en vertu de règles constitutionnelles ou d'autres accords juridiques, tels qu'un accord de siège.
	Si, au cours d'une année fiscale ultérieure, le litige expire ou si le recouvrement peut encore avoir lieu, le montant de l'impôt national complémentaire pour cette année est déduit conformément à l'alinéa 1 ^{er} .
§ 4. Le bénéfice excédentaire pour la juridiction au titre de l'année fiscale visé au paragraphe 3 est la différence positive, le cas échéant, entre le montant du bénéfice admissible net déterminé conformément à l'article 21, § 2, pour la juridiction, d'une part, et le montant de l'exclusion de bénéfices liée à la substance déterminé conformément à l'article 23, pour la juridiction, d'autre part.	§ 4. Le bénéfice excédentaire pour la juridiction au titre de l'année fiscale visé au paragraphe 3 est la différence positive, le cas échéant, entre le montant du bénéfice admissible net déterminé conformément à l'article 21, § 2, pour la juridiction, d'une part, et le montant de l'exclusion de bénéfices liée à la substance déterminé conformément à l'article 23, pour la juridiction, d'autre part.
§ 5. L'impôt complémentaire d'une entité constitutive au titre de l'année fiscale en cours est le produit de l'impôt complémentaire pour la juridiction déterminé conformément au paragraphe 3, multiplié, par le rapport entre, au numérateur, le bénéfice admissible de l'entité constitutive déterminé conformément au chapitre 3 et, au dénominateur, le total des bénéfices admissibles de toutes les entités constitutives établies dans la juridiction.	§ 5. L'impôt complémentaire d'une entité constitutive au titre de l'année fiscale en cours est le produit de l'impôt complémentaire pour la juridiction déterminé conformément au paragraphe 3, multiplié, par le rapport entre, au numérateur, le bénéfice admissible de l'entité constitutive déterminé conformément au chapitre 3 et, au dénominateur, le total des bénéfices admissibles de toutes les entités constitutives établies dans la juridiction.
§ 6. Si l'impôt complémentaire pour la juridiction résulte d'un nouveau calcul conformément à l'article 24, § 1 ^{er} , et qu'aucun bénéfice admissible net n'est enregistré dans la juridiction au titre de l'année fiscale, l'impôt complémentaire est affecté à chaque entité constitutive au moyen de la formule énoncée au paragraphe 5, sur la base du bénéfice admissible réalisé par les entités constitutives au titre des années fiscales pour lesquelles les nouveaux calculs ont été effectués conformément à l'article 24, § 1 ^{er} .	§ 6. Si l'impôt complémentaire pour la juridiction résulte d'un nouveau calcul conformément à l'article 24, § 1 ^{er} , et qu'aucun bénéfice admissible net n'est enregistré dans la juridiction au titre de l'année fiscale, l'impôt complémentaire est affecté à chaque entité constitutive au moyen de la formule énoncée au paragraphe 5, sur la base du bénéfice admissible réalisé par les entités constitutives au titre des années fiscales pour lesquelles les nouveaux calculs ont été effectués conformément à l'article 24, § 1 ^{er} .
§ 7. L'impôt complémentaire de chaque entité constitutive apatride est calculé, pour chaque année fiscale, séparément de l'impôt complémentaire de toutes les autres entités constitutives.	§ 7. L'impôt complémentaire de chaque entité constitutive apatride est calculé, pour chaque année fiscale, séparément de l'impôt complémentaire de toutes les autres entités constitutives.
Chapitre 6 – Impôt national complémentaire	Chapitre 6 – Impôt national complémentaire
Section 1ère - Définitions	Section 1ère - Définitions

Article 27	Article 27
Aux fins du présent chapitre, il y a lieu d'entendre par :	Aux fins du présent chapitre, il y a lieu d'entendre par :
1° le montant des impôts nationaux concernés ajustés des entités constitutives établies en Belgique : le montant visé à l'article 15, § 1 ^{er} , des impôts concernés ajustés des entités constitutives d'un groupe d'EMN établies en Belgique, diminué des montants attribués aux entités constitutives établies en Belgique conformément à l'article 19, §§ 1 ^{er} et 3 ;	1° le montant des impôts nationaux concernés ajustés des entités constitutives établies en Belgique : le montant visé à l'article 15, § 1er, des impôts concernés ajustés des entités constitutives d'un groupe d'EMN ou d'un groupe national de grande envergure établies en Belgique, diminué des montants attribués aux entités constitutives établies en Belgique conformément à l'article 19, §§ 1er et 3, ainsi que des montants accordés aux entités constitutives établies en Belgique conformément à l'article 19, §§ 4 et 5, étant entendu que le précompte mobilier prélevé par la Belgique sur les distributions provenant d'une entité constitutive établie en Belgique n'est cependant pas diminué ;
2° le bénéfice admissible net des entités constitutives établies en Belgique : la somme des bénéfices admissibles nets des entités constitutives établies en Belgique déterminés à l'article 15, § 2 ;	2° le bénéfice admissible net des entités constitutives établies en Belgique : la somme des bénéfices admissibles nets des entités constitutives établies en Belgique déterminés à l'article 15, § 2 ;
3° le taux d'impôt national complémentaire en Belgique : le taux calculé pour chaque année fiscale comme étant le rapport entre, au numérateur, le montant des impôts nationaux concernés ajustés des entités constitutives établies en Belgique et, au dénominateur, le bénéfice admissible net des entités constitutives établies en Belgique;	3° le taux d'impôt national complémentaire en Belgique : le taux calculé pour chaque année fiscale comme étant le rapport entre, au numérateur, le montant des impôts nationaux concernés ajustés des entités constitutives établies en Belgique et, au dénominateur, le bénéfice admissible net des entités constitutives établies en Belgique;
4° l'exclusion de bénéfices liée à la substance en Belgique : le montant déterminé conformément à l'article 23 de l'exclusion de bénéfices liée à la substance des entités constitutives établies en Belgique;	4° l'exclusion de bénéfices liée à la substance en Belgique : le montant déterminé conformément à l'article 23 de l'exclusion de bénéfices liée à la substance des entités constitutives établies en Belgique;
5° impôt national complémentaire supplémentaire : le montant additionnel d'impôt complémentaire des entités constitutives établies en Belgique déterminé conformément à l'article 24.	5° impôt national complémentaire supplémentaire : le montant additionnel d'impôt complémentaire des entités constitutives établies en Belgique déterminé conformément à l'article 24.
Chapitre 7 – Impôt complémentaire en vertu de la RIR	Chapitre 7 – Impôt complémentaire en vertu de la RIR
Section 1ère - Détermination de l'impôt complémentaire en vertu de la RIR	Section 1ère - Détermination de l'impôt complémentaire en vertu de la RIR

Article 31, § 3	Article 31, § 3
§ 3. Le paragraphe 1 ^{er} ne s'applique pas à une entité mère partiellement détenue établie en Belgique lorsqu'une autre entité mère partiellement détenue est établie dans une juridiction dans laquelle elle est soumise à une RIR qualifiée au titre de cette année fiscale et détient, <u>directement ou indirectement, une participation de contrôle</u> dans l'entité mère partiellement détenue visée au paragraphe 1 ^{er} , 3°.	§ 3. Le paragraphe 1 ^{er} ne s'applique pas à une entité mère partiellement détenue établie en Belgique lorsqu'une autre entité mère partiellement détenue est établie dans une juridiction dans laquelle elle est soumise à une RIR qualifiée au titre de cette année fiscale et détient, directement ou indirectement, toute participation de contrôle dans l'entité mère partiellement détenue visée au paragraphe 1 ^{er} , 3°.
Chapitre 11 – Établissement et perception de l'impôt minimum	Chapitre 11 – Établissement et perception de l'impôt minimum
Section 3 – Déclaration en matière d'impôt complémentaire en vertu de la RIR et d'impôt complémentaire en vertu de la RBII	Section 3 – Déclaration en matière d'impôt complémentaire en vertu de la RIR et d'impôt complémentaire en vertu de la RBII
	Article 57/1 (nouvel article)
	L'entité constitutive établie en Belgique ou l'entité locale désignée agissant pour son compte dépose une déclaration, dans les délais prévus à l'article 57, dont le formulaire est déterminé par le Roi et délivré par le service désigné par le Roi sur lequel est indiqué le montant dû en Belgique au titre de l'impôt complémentaire en vertu de la RIR et de l'impôt complémentaire en vertu de la RBII.
Section 4 - Exercice des options	Section 4 - Exercice des options
Article 58	Article 58
Les choix visés à l'article 6, alinéa 2, à l'article 13, §§ 1 ^{er} , 2, 4 et 7 et aux articles 45 et 46 sont applicables pour une période de cinq ans, à compter de l'année au cours de laquelle le choix est effectué. Le choix est automatiquement renouvelé, sauf si l'entité constitutive déclarante révoque le choix à la fin de la période de cinq ans. La révocation du choix est valable pour une période de cinq ans, à compter de la fin de l'année au cours de laquelle la révocation intervient.	Les choix visés à l'article 3, 49°, deuxième alinéa, à l'article 6 , alinéa 2, à l'article 13, §§ 1 ^{er} , 2, 4 et 7 et aux articles 45 et 46 sont applicables pour une période de cinq ans, à compter de l'année au cours de laquelle le choix est effectué. Le choix est automatiquement renouvelé, sauf si l'entité constitutive déclarante révoque le choix à la fin de la période de cinq ans. La révocation du choix est valable pour une période de cinq ans, à compter de la fin de l'année au cours de laquelle la révocation intervient.
Article 59	Article 59
Les choix visés à l'article 13, §§ 3, 5 et 6, à l'article 17, § 1 ^{er} , b), à l'article 20, § 1 ^{er} , à l'article 23, à l'article 25, § 1 ^{er} , et à l'article 43 sont valables pour une période d'un an. Le choix est	Les choix visés à l'article 13, §§ 3, 5 et 6, à l'article 17, § 1 ^{er} , b), à l'article 20, § 1 ^{er} , à l'article 23, à l'article 25, § 1 ^{er} , à l'article 43, à l'article 62/1, à l'article 64 et à l'article 67/1 sont valables pour

automatiquement renouvelé, sauf si l'entité constitutive déclarante révoque le choix à la fin de l'année.	une période d'un an. Le choix est automatiquement renouvelé, sauf si l'entité constitutive déclarante révoque le choix à la fin de l'année.
	Section VIII - Régimes de protection permanents. (nouvelle section)
	Article 62/1 (nouvel article)
	Par dérogation aux articles 21 à 24 et à l'article 26, l'entité constitutive déclarante peut exercer une option selon laquelle l'impôt complémentaire dû pour les entités constitutives établies dans une juridiction est réputé égal à zéro lorsqu'un impôt national complémentaire qualifié au sens de l'article 3, 28°, s'applique dans cette juridiction.
	Article 62/2 (nouvel article)
	L'entité constitutive déclarante peut exercer une option, conformément à l'article 59, selon laquelle, en ce qui concerne une entité constitutive non matérielle :
	- le montant du bénéfice ou de la perte admissible est égal aux produits totaux de l'entité constitutive, tel qu'ils figurent dans la déclaration pays par pays concernée ;
	- le montant de chiffre d'affaires admissible est égal aux produits totaux de l'entité constitutive, telles qu'ils figurent dans la déclaration pays par pays concernée ;
	- le montant ajusté des impôts concernés est égal au montant des impôts sur les revenus encore dus de l'année en cours, tel qu'il figure dans la déclaration pays par pays concernée.
	Aux fins du présent article, il y a lieu d'entendre par :
	- entité constitutive non matérielle : une entité constitutive qui, uniquement pour des raisons de taille ou de matérialité, n'est pas reprise dans ces états financiers consolidés, à condition que :
	1° les états financiers consolidés aient été établis conformément à l'article 3, 6°, a) ou c) ;
	2° les états financiers consolidés fassent l'objet d'un audit externe ; et
	3° dans le cas d'une entité dont les produits total est supérieur à 50 millions d'euros, les états financiers utilisés pour compléter la

	déclaration pays par pays concernée soient établis conformément à une norme de comptabilité financière admissible ou à une norme de comptabilité financière agréée.
	- déclaration pays par pays concernée : la déclaration pays par pays concernée du groupe d'EMN préparée conformément aux exigences de l'article 321/1, 15°, du Code des impôts sur les revenus de 1992.
Chapitre 12 – Dispositions transitoires	Chapitre 12 – Dispositions transitoires
Section 1ère – Régimes de protection	Section 1ère – Régimes de protection
Article 63	Article 63
Pour l'application de la présente section, il y a lieu d'entendre par :	Pour l'application de la présente section, il y a lieu d'entendre par :
(...)	(...)
2° déclaration pays par pays qualifiée : une déclaration pays par pays au sens de l'article 321/1, 15°, du Code des impôts sur les revenus 1992, établie et introduite <u>au moyen d'une comptabilité financière qualifiée</u> ;	2° déclaration pays par pays qualifiée : une déclaration pays par pays au sens de l'article 321/1, 15°, du Code des impôts sur les revenus 1992, établie et introduite au moyen d'une comptabilité financière qualifiée cohérente par juridiction ;
3° chiffre d'affaires total : le total du chiffre d'affaires d'un groupe d'EMN dans une juridiction telle que rapportée dans sa déclaration pays par pays qualifiée ;	3° chiffre d'affaires total : le total du chiffre d'affaires d'un groupe d'EMN dans une juridiction telle que rapportée dans sa déclaration pays par pays qualifiée ;
Par dérogation à l'alinéa 1 ^{er} , dans le cas d'une coentreprise, le chiffre d'affaires total est : le chiffre d'affaires total d'un groupe d'EMN dans une juridiction, tel qu'il figure dans la comptabilité financière qualifiée d'un groupe d'EMN ;	Par dérogation à l'alinéa 1 ^{er} , dans le cas d'une coentreprise, le chiffre d'affaires total est : le chiffre d'affaires total d'un groupe d'EMN dans une juridiction, tel qu'il figure dans la comptabilité financière qualifiée d'un groupe d'EMN ;
4° bénéfice (perte) avant impôt sur les revenus : le bénéfice (la perte) d'un groupe d'EMN avant impôt sur les revenus dans une juridiction, tel que rapporté dans sa déclaration pays par pays qualifiée ;	4° bénéfice (perte) avant impôt sur les revenus : le bénéfice (la perte) dont les dépenses ou pertes relatives aux régimes d'arbitrage hybrides sont exclues d'un groupe d'EMN avant impôt sur les revenus dans une juridiction, tel que rapporté dans sa déclaration pays par pays qualifiée ;
Par dérogation à l'alinéa 1 ^{er} , dans le cas d'une coentreprise, le bénéfice (la perte) avant impôt sur le revenu est : le bénéfice (la perte) avant impôt sur les revenus d'un groupe d'EMN dans une juridiction, tel qu'indiqué dans la comptabilité financière qualifiée d'un groupe d'EMN ;	Par dérogation à l'alinéa 1 ^{er} , dans le cas d'une coentreprise, le bénéfice (la perte) avant impôt sur le revenu est : le bénéfice (la perte) avant impôt sur les revenus d'un groupe d'EMN dans une juridiction, tel qu'indiqué dans la comptabilité financière qualifiée d'un groupe d'EMN ;
Si la somme de toutes les pertes, moins les bénéfices, résultant des variations de la juste valeur d'une participation (autres que les titres de portefeuille) dépasse 50 millions d'euros dans	Si la somme de toutes les pertes, moins les bénéfices, résultant des variations de la juste valeur d'une participation (autres que les titres de portefeuille) dépasse 50 millions d'euros dans

une juridiction, cette somme est exclue du calcul du bénéfice (de la perte) avant impôt sur les revenus visé aux alinéas 1 ^{er} et 2.	une juridiction, cette somme est exclue du calcul du bénéfice (de la perte) avant impôt sur les revenus visé aux alinéas 1 ^{er} et 2.
5° impôts concernés simplifiés : les charges au titre d'impôts sur les bénéfices d'une juridiction telles que rapportées dans la comptabilité financière qualifiée d'un groupe d'EMN, après déduction des impôts non concernés au sens du chapitre 4 et des situations fiscales incertaines qui sont rapportées dans la comptabilité financière qualifiée ;	5° impôts concernés simplifiés : les charges au titre d'impôts sur les bénéfices d'une juridiction telles que rapportées dans la comptabilité financière qualifiée d'un groupe d'EMN, après déduction des impôts non concernés au sens du chapitre 4 et des situations fiscales incertaines qui sont rapportées dans la comptabilité financière qualifiée ainsi qu'après déduction des charges résultant des impôts sur les bénéfices relatifs aux régimes d'arbitrage hybrides ;
6° taux d'imposition effectif simplifié : le montant calculé pour les impôts concernés simplifiés d'une juridiction à diviser par le bénéfice (la perte) avant l'impôt sur les revenus tel que mentionné dans la déclaration pays par pays qualifiée du groupe d'EMN ;	6° taux d'imposition effectif simplifié : le montant calculé pour les impôts concernés simplifiés d'une juridiction à diviser par le bénéfice (la perte) avant l'impôt sur les revenus tel que mentionné dans la déclaration pays par pays qualifiée du groupe d'EMN ;
7° période transitoire : la période contenant toutes les années fiscales qui débutent après le 30 décembre 2023 et le ou avant le 31 décembre 2026, mais ne contenant aucune année fiscale se terminant après le 30 juin 2028 ;	7° période transitoire : la période contenant toutes les années fiscales qui débutent après le 30 décembre 2023 et le ou avant le 31 décembre 2026, mais ne contenant aucune année fiscale se terminant après le 30 juin 2028 ;
8° pourcentage transitoire :	8° pourcentage transitoire :
a) pour les années fiscales qui débutent au plus tard le 31 décembre 2024 : 15 p.c. ;	a) pour les années fiscales qui débutent au plus tard le 31 décembre 2024 : 15 p.c. ;
b) pour les années fiscales qui débutent du 1 ^{er} janvier 2025 jusqu'au 31 décembre 2025 inclus : 16 p.c. ;	b) pour les années fiscales qui débutent du 1 ^{er} janvier 2025 jusqu'au 31 décembre 2025 inclus : 16 p.c. ;
c) pour les années fiscales qui débutent du 1 ^{er} janvier 2026 jusqu'au 31 décembre 2026 : 17 p.c..	c) pour les années fiscales qui débutent du 1 ^{er} janvier 2026 jusqu'au 31 décembre 2026 : 17 p.c..
	9° régimes d'arbitrage hybrides: toute opération impliquant une entité constitutive après le 18 décembre 2023 et qui est relative à, ou entraîne :
	- une déduction dans le chef d'une entité constitutive sans qu'il existe pour celle-ci une augmentation proportionnelle des revenus dans le chef de la contrepartie ;
	- une double comptabilisation d'une perte ou de dépenses pour autant que cette perte ou ces dépenses soient bien reprises dans le chef d'une entité constitutive comme dans le chef d'une autre entité constitutive, établie ou non dans une autre juridiction ;
	- une comptabilisation de charges résultant des impôts sur les bénéfices dans le chef de plusieurs entités constitutives dans le

	montant ajusté des impôts concernés ou le taux effectif d'imposition simplifié, à moins qu'il y ait une reprise proportionnelle des revenus assujettis à l'impôt dans le chef des entités constitutives.
	Article 64/1 (nouvel article)
	Par dérogation à l'article 36, l'entité constitutive déclarante peut exercer une option selon laquelle le montant de l'impôt complémentaire pour la RBl est réputé égal à zéro au cours d'une année fiscale commençant avant le 1 ^{er} janvier 2026 et se clôturant au plus tard le 31 décembre 2026 si l'entité mère ultime est établie dans une juridiction dont le taux nominal de l'impôt des sociétés est d'au moins 20 p.c.
Section 2 – Autres dispositions transitoires	Section 2 – Autres dispositions transitoires
Article 65, § 1er	Article 65, § 1er
§ 1 ^{er} . Pour l'application de la présente loi, on entend par "année de transition" pour une juridiction, la première année fiscale au cours de laquelle un groupe d'EMN ou un groupe national de grande envergure entre dans le champ d'application de la présente loi en ce qui concerne cette juridiction.	§ 1 ^{er} . Pour l'application de la présente loi, on entend par "année de transition" pour une juridiction, la première année fiscale au cours de laquelle un groupe d'EMN ou un groupe national de grande envergure entre dans le champ d'application de la présente loi en ce qui concerne cette juridiction.
<u>Par dérogation à l'alinéa 1er, l'année de transition est la première année fiscale qui ne satisfait pas à une des conditions de l'article 63, § 1er, 1° à 3°.</u>	Par dérogation à l'alinéa 1er, l'année de transition est, pour une juridiction, la première année fiscale au cours de laquelle un groupe d'EMN ou un groupe national de grande envergure n'exerce plus l'option visée à l'article 64, § 1er, ou ne satisfait plus, ou ne satisfait pas, à aucune des conditions dudit article en ce qui concerne cette juridiction.
Article 67, §§ 1er et 2	Article 67, §§ 1er et 2
<u>§ 1er. L'impôt complémentaire dû par une entité mère ultime établie en Belgique conformément à l'article 31, § 1er, 1°, ou par une entité mère intermédiaire établie en Belgique conformément à l'article 31, § 1er, 2°, lorsque l'entité mère ultime est une entité exclue, est ramené à zéro :</u>	§ 1er. L'impôt complémentaire dû par une entité mère ultime établie en Belgique conformément à l'article 31, § 1er, 1°, ou par une entité mère intermédiaire établie en Belgique conformément à l'article 31, § 1er, 2°, lorsque l'entité mère ultime est une entité exclue, à son égard et à l'égard de ses entités constitutives faiblement imposées qui sont établies dans Belgique est ramené à zéro :
<u>1° au cours des cinq premières années de la phase de démarrage des activités internationales</u>	1° au cours des cinq premières années de la phase de démarrage des activités

du groupe d'EMN, nonobstant les obligations énoncées au chapitre 5 ;	internationales du groupe d'EMN, nonobstant les obligations énoncées au chapitre 5 ;
2° au cours des cinq premières années, à compter du premier jour de l'année fiscale durant laquelle le groupe national de grande envergure entre pour la première fois dans le champ d'application de la présente loi.	2° au cours des cinq premières années, à compter du premier jour de l'année fiscale durant laquelle le groupe national de grande envergure entre pour la première fois dans le champ d'application de la présente loi.
§ 2. Lorsque l'entité mère ultime d'un groupe d'EMN est établie dans une juridiction de pays tiers, l'impôt complémentaire dû par une entité constitutive établie en Belgique conformément aux articles 28 et 36, § 2, est ramené à zéro au cours des cinq premières années de la phase de démarrage des activités internationales du groupe d'EMN, nonobstant les obligations énoncées au chapitre 5.	§ 2. L'impôt complémentaire dû par une entité constitutive établie en Belgique conformément à l'article 36, § 2, est ramené à zéro au cours des cinq premières années de la phase de démarrage des activités internationales du groupe d'EMN, nonobstant les obligations énoncées au chapitre 5.
	Article 67/1 (nouvel article)
	§ 1 ^{er} . Par dérogation à l'article 19, § 3, le montant de l'impôt concerné par un régime fiscal des sociétés étrangères contrôlées est réparti selon une formule selon laquelle la clé de répartition des sociétés étrangères contrôlées agrégées est divisée par la somme de toutes les clés de répartition des sociétés étrangères contrôlées agrégées, puis multipliée par le montant de l'impôt concerné à répartir dans le cadre d'un régime fiscal des sociétés étrangères contrôlées.
	Aux fins de l'alinéa 1 ^{er} , il est entendu par clé de répartition des sociétés étrangères contrôlées agrégées: le montant du revenu attribuable à l'entité multiplié par la différence entre le taux applicable et le taux effectif d'imposition de la juridiction.
	Aux fins de l'alinéa 2, il y a lieu d'entendre par :
	- revenu attribuable : la part proportionnelle du propriétaire de l'entité constitutive dans le revenu de la société étrangère contrôlée dans la juridiction où l'entité constitutive est établie aux fins du régime fiscal des sociétés étrangères contrôlées agrégées ;
	- taux applicable : le seuil de la qualification de faible imposition, à reprendre dans un régime fiscal de sociétés étrangères contrôlées agrégées ;
	- taux effectif d'imposition de la juridiction : le taux d'imposition de la juridiction déterminé conformément à l'article 21, en vertu duquel le montant qui serait affecté conformément à

	l'article 19, § 3, est déduit du montant ajusté des impôts concernés.
	Aux fins du présent article, on entend par régime fiscal des sociétés étrangères contrôlées agrégées: un régime fiscal des sociétés étrangères contrôlées dans lequel les revenus, les pertes et les impôts imputables de toutes les sociétés étrangères contrôlées sont agrégés aux fins du calcul de l'impôt dû par l'actionnaire au titre du régime et dont le taux applicable est inférieur à 15 p.c.
	§ 2. Le paragraphe 1er s'applique pour autant que l'année fiscale a commencé avant le 1er janvier 2026 ou n'est pas clôturée après le 30 juin 2027.

Coordination des articles

Titre 4 – Modifications relatives aux accises**Loi – Programme 27 décembre 2004 – (Gasoil professionnel)**

TEXTE DE BASE	TEXTE ADAPTÉ AU PROJET DE LOI
Art. 429, § 5, de la loi-programme du 27 décembre 2004:	Art. 429, § 5, van de programmawet van 27 december 2004:
§ 5. Le gasoil visé à l'article 419, f), i), peut bénéficier d'une exonération du droit d'accise spécial pour le montant qui dépasse 159,9986 euros par 1 000 litres à 15 ° C. Le gasoil visé à l'article 419, f), i), peut bénéficier d'une exonération du droit d'accise spécial pour le montant qui dépasse 159,9986 euros par 1 000 litres à 15 ° C.	§ 5. Le gasoil visé à l'article 419, f), i), peut bénéficier d'une exonération du droit d'accise spécial pour le montant qui dépasse 159,9986 euros par 1 000 litres à 15 ° C. Le gasoil visé à l'article 419, f), i), peut bénéficier d'une exonération du droit d'accise spécial pour le montant qui dépasse 159,9986 euros par 1 000 litres à 15 ° C.
L'exonération du droit d'accise spécial s'effectue au moyen d'un remboursement, lorsque ce gasoil est utilisé pour :	L'exonération du droit d'accise spécial s'effectue au moyen d'un remboursement, lorsque ce gasoil est utilisé pour :
a) le transport rémunéré de personnes au moyen de véhicules automobiles affectés à un service de taxis; cette affectation est attestée par l'autorité communale ou régionale du ressort de l'exploitant ;	a) le transport rémunéré de personnes au moyen de véhicules automobiles affectés à un service de taxis; cette affectation est attestée par l'autorité communale ou régionale du ressort de l'exploitant ;
b) le transport rémunéré de personnes au moyen de véhicules automobiles faisant l'objet d'une location avec chauffeur, pour autant que ces véhicules soient reconnus aptes au transport de personnes handicapées ;	b) le transport rémunéré de personnes au moyen de véhicules automobiles faisant l'objet d'une location avec chauffeur, pour autant que ces véhicules soient reconnus aptes au transport de personnes handicapées ;
c) le transport de marchandises, pour compte d'autrui ou pour compte propre, par un véhicule à moteur ou un ensemble de véhicules couplés destinés exclusivement au transport de marchandises par route et ayant un poids maximum en charge autorisé égal ou supérieur à 7,5 tonnes ;	c) le transport de marchandises, pour compte d'autrui ou pour compte propre, par un véhicule à moteur ou un ensemble de véhicules couplés destinés exclusivement au transport de marchandises par route et ayant un poids maximum en charge autorisé égal ou supérieur à 7,5 tonnes ;
d) le transport régulier ou occasionnel de passagers par un véhicule automobile de catégorie M2 ou M3 au sens de l'arrêté royal du 15 mars 1968 portant règlement général sur les conditions techniques auxquelles doivent répondre les véhicules automobiles, leurs remorques, leurs éléments ainsi que les accessoires de sécurité.	d) le transport régulier ou occasionnel de passagers par un véhicule automobile de catégorie M2 ou M3 au sens de l'arrêté royal du 15 mars 1968 portant règlement général sur les conditions techniques auxquelles doivent répondre les véhicules automobiles, leurs remorques, leurs éléments ainsi que les accessoires de sécurité.
2) Par dérogation à l'article 10 de la loi du 22 décembre 2009 relative au régime général d'accise ³ , le remboursement visé sous 1) est accordé, <u>sur demande écrite déposée auprès des services désignés par l'administrateur général des douanes et accises</u> , à la personne qui procède aux transports concernés.	2) Par dérogation à l'article 10 de la loi du 22 décembre 2009 relative au régime général d'accise ³ , le remboursement visé sous 1) est accordé, sur demande introduite par voie électronique via l'application en ligne PDIE du SPF Finances par laquelle les demandeurs introduisent en ligne leur demande de remboursement des accises comme décrit au point 1) à la personne qui procède aux transports concernés.
(...)	(...)

6) /	"6) a) Les données à caractère personnel collectées dans le cadre du point 2), sont traitées au titre des articles 4 et 209/2 de la loi générale du 18 juillet 1977 sur les douanes et accises.
	b) Le responsable du traitement des données à caractère personnel collectées et traitées dans le cadre du point 2), est le Service Public Fédéral Finances.
	c) Les personnes qui ont accès à ces données sont les membres du personnel de l'Administration général des Douanes et Accises.
	d) Les catégories de données à caractère personnel suivantes sont traitées :
	1° nom, adresse, adresse électronique et numéro de téléphone ;
	2° numéro BCE ou numéro de registre national pour les personnes établies en Belgique ;
	3° numéro BIS et numéro TVA pour les personnes non établies en Belgique ;
	4° l'adresse du siège social le cas échéant ;
	5° numéro d'autorisation de l'autorisation produits énergétiques et électricité ;
	6° le montant du remboursement ;
	7° le numéro du compte bancaire sur lequel le remboursement doit être exécuté et le nom et l'adresse du bénéficiaire.
	e) La période de conservation des données à caractère personnel collectées dans le cadre du point 2) est de dix ans après l'introduction de la demande de remboursement visée au point 2).".

Coordination des articles

Code des droits de succession

TEXTE DE BASE	TEXTE ADAPTÉ AU PROJET DE LOI
Article 45, alinéa 3	Article 45, alinéa 3
<u>Le Roi peut déterminer les modalités du dépôt de la déclaration et les mesures nécessaires à la juste perception des droits. A cet effet, il peut déroger aux articles 38 et 123².</u>	Le Roi peut déterminer :
	1° les modalités du dépôt de la déclaration et les mesures nécessaires à la juste perception des droits. À cet effet, il peut déroger aux articles 38 et 123² ;
	2° sous réserve des dispositions de la loi du 24 juin 1955 relative aux archives, le délai de conservation des déclarations de succession.
Article 90, alinéa 3	Article 90, alinéa 3
Les héritiers, légataires et donataires, ainsi que les officiers publics chargés de vendre ou d'hypothéquer les biens de l'hérédité, sont en droit, <u>moyennant le paiement d'une rétribution à fixer par le Roi</u> , de requérir du receveur une attestation faisant connaître les sommes dues du chef des déclarations déposées et celles qui sont l'objet de poursuites.	Les héritiers, légataires et donataires, ainsi que les officiers publics chargés de vendre ou d'hypothéquer les biens de l'hérédité, sont en droit [...] de requérir du receveur une attestation faisant connaître les sommes dues du chef des déclarations déposées et celles qui sont l'objet de poursuites.
Article 144	Article 144
Les fonctionnaires de l'Administration générale de la documentation patrimoniale sont tenus de faire connaître, sur sa simple demande, à toute personne, moyennant une rétribution, les titres de propriété des biens immeubles.	Les fonctionnaires de l'Administration générale de la documentation patrimoniale sont tenus de faire connaître, sur sa simple demande, à toute personne, moyennant une rétribution, les titres de propriété des biens immeubles.
	Par dérogation à l'alinéa 1er, la délivrance d'un titre de propriété a lieu gratuitement lorsque ce titre est destiné à l'établissement d'un acte d'hérédité, que le fonctionnaire instrumentant ne réclame pas de vacations ou de frais pour l'établissement de cet acte et que celui-ci est établi dans les 6 mois du décès.
Article 146/1	Article 146/1
Pour l'exécution du présent chapitre, le Roi peut déterminer :	Pour l'exécution du présent chapitre, le Roi peut déterminer :
1° les modalités de la demande, parmi lesquelles la mention, si le demandeur en a un, de son numéro d'identification dans le Registre national des personnes physiques, dans les registres de la Banque-Carrefour de la sécurité sociale ou de la Banque-Carrefour des entreprises ;	1° les modalités de la demande, parmi lesquelles la mention, si le demandeur en a un, de son numéro d'identification dans le Registre national des personnes physiques, dans les registres de la Banque-Carrefour de la sécurité sociale ou de la Banque-Carrefour des entreprises ;
2° les modalités de la délivrance ;	2° les modalités de la délivrance ;

3° le montant des rétributions.	3° le montant des rétributions ;
	4° sous réserve des dispositions de la loi du 24 juin 1955 relative aux archives, les délais de conservation des demandes de renseignements et des réponses fournies.
Article 151, alinéa 2	Article 151, alinéa 2
<u>Le Roi peut déterminer des modalités pour le dépôt ainsi que des mesures nécessaires à la juste perception de la taxe. A cet effet, Il peut déroger aux alinéas 1er et 3.</u>	Le Roi peut déterminer :
	1° les modalités pour le dépôt ainsi que les mesures nécessaires à la juste perception de la taxe. A cet effet, Il peut déroger aux alinéas 1er et 3 ;
	2° sous réserve des dispositions de la loi du 24 juin 1955 relative aux archives, le délai de conservation des déclarations à la taxe annuelle compensatoire des droits de succession.
Article 160, alinéa 2	Article 160, alinéa 2
Le Roi peut déterminer :	Le Roi peut déterminer :
1° les modalités de la demande, parmi lesquelles la mention, si le demandeur en a un, de son numéro d'identification dans le Registre national des personnes physiques, dans les registres de la Banque-Carrefour de la sécurité sociale ou de la Banque-Carrefour des entreprises ;	1° les modalités de la demande, parmi lesquelles la mention, si le demandeur en a un, de son numéro d'identification dans le Registre national des personnes physiques, dans les registres de la Banque-Carrefour de la sécurité sociale ou de la Banque-Carrefour des entreprises ;
2° les modalités de la délivrance ;	2° les modalités de la délivrance ;
3° le montant de la rétribution pour la délivrance des copies ou extraits.	3° le montant de la rétribution pour la délivrance des copies ou extraits ;
	4° sous réserve des dispositions de la loi du 24 juin 1955 relative aux archives, les délais de conservation des demandes de renseignements et des réponses fournies.

Code des droits d'enregistrement, d'hypothèque et de greffe

TEXTE DE BASE	TEXTE ADAPTÉ AU PROJET DE LOI
Article 236/2	Article 236/2
Pour l'exécution du présent chapitre, le Roi peut déterminer :	Pour l'exécution du présent chapitre, le Roi peut déterminer :
1° les modalités de la demande, parmi lesquelles la mention, si le demandeur en a un, de son numéro d'identification dans le Registre national des personnes physiques, dans les registres de la Banque-Carrefour de la sécurité sociale ou de la Banque-Carrefour des entreprises ;	1° les modalités de la demande, parmi lesquelles la mention, si le demandeur en a un, de son numéro d'identification dans le Registre national des personnes physiques, dans les registres de la Banque-Carrefour de la sécurité sociale ou de la Banque-Carrefour des entreprises ;

2° les modalités de la délivrance.	2° les modalités de la délivrance ;
	3° sous réserve des dispositions de la loi du 24 juin 1955 relative aux archives, les délais de conservation des demandes de renseignements et des réponses fournies.

Coordination des articles

Code des droits et taxes divers

TEXTE DE BASE	TEXTE ADAPTÉ AU PROJET DE LOI
Art. 177	Art. 177
La taxe annuelle sur les contrats d'assurance est due:	La taxe annuelle sur les contrats d'assurance est due:
1° par les sociétés, caisses, associations, entreprises d'assurances, organismes de pension, institutions de retraite professionnelle et les personnes morales chargées de l'exécution de l'engagement de solidarité dans le cadre des régimes de pension visé dans la loi du 28 avril 2003 relative aux pensions complémentaires et au régime fiscal de celles-ci et de certains avantages complémentaires en matière de sécurité sociale, ainsi que par toutes autres entreprises d'assurances, lorsqu'elles ont en Belgique leur principal établissement, une agence, une succursale, un représentant ou un siège quelconque d'opérations, sauf quant à la rémunération des services liés à l'assurance visés au 2° bis;	1° par les sociétés, caisses, associations, entreprises d'assurances, organismes de pension, institutions de retraite professionnelle et les personnes morales chargées de l'exécution de l'engagement de solidarité dans le cadre des régimes de pension visé dans la loi du 28 avril 2003 relative aux pensions complémentaires et au régime fiscal de celles-ci et de certains avantages complémentaires en matière de sécurité sociale, ainsi que par toutes autres entreprises d'assurances, lorsqu'elles ont en Belgique leur principal établissement, une agence, une succursale, un représentant ou un siège quelconque d'opérations, sauf quant à la rémunération des services liés à l'assurance visés au 2° bis;
2° par les courtiers et tous autres intermédiaires résidant en Belgique, pour les contrats souscrits par leur entremise avec des assureurs non établis en Belgique qui n'ont pas en Belgique le représentant responsable visé à l'article 178, ainsi que par les entreprises d'assurance non établies en Belgique qui n'ont pas de représentant responsable en Belgique et qui font des opérations d'assurances pour lesquelles le risque se situe en Belgique sans faire appel aux intermédiaires résidant en Belgique;	2° par les courtiers et tous autres intermédiaires résidant en Belgique, pour les contrats souscrits par leur entremise avec des assureurs non établis en Belgique qui n'ont pas en Belgique le représentant responsable visé à l'article 178, ainsi que par les entreprises d'assurance non établies en Belgique qui n'ont pas de représentant responsable en Belgique et qui font des opérations d'assurances pour lesquelles le risque se situe en Belgique sans faire appel aux intermédiaires résidant en Belgique;
2° bis par les courtiers et tous autres intermédiaires résidant en Belgique, pour les services liés à l'assurance, lorsque ces services font l'objet d'un contrat distinct avec soit le preneur d'assurance soit les affiliés et leurs employeurs et qu'ils sont exemptés de la taxe sur la valeur ajoutée conformément à l'article 44, § 3, 4°, du Code de la taxe sur la valeur ajoutée ;	2° bis par les courtiers et tous autres intermédiaires résidant en Belgique, pour les services liés à l'assurance, lorsque ces services font l'objet d'un contrat distinct avec soit le preneur d'assurance soit les affiliés et leurs employeurs et qu'ils sont exemptés de la taxe sur la valeur ajoutée conformément à l'article 44, § 3, 4°, du Code de la taxe sur la valeur ajoutée ;
3° par les preneurs d'assurance dans tous les autres cas.	3° par les preneurs d'assurance ou, si le preneur est une personne morale, l'établissement belge auquel le contrat se rapporte dans les cas visés à l'article 179², § 2.

Art. 179 ²	Art. 179 ²
Les personnes visées à l'article 177, 3°, sont tenues:	§ 1er. Les articles 179¹ et 180 sont applicables au représentant responsable visé à l'article 178, alinéas 1er et 2.
1° de déposer au bureau compétent, dans le mois à compter de la date de la police, sous la sanction établie par l'article 179/1, alinéa 4, une déclaration faisant connaître la date, le numéro du contrat, la nature et la durée du contrat, la compagnie ou assureur, le montant du capital assuré, celui de la prime unique ou annuelle et la date stipulée pour le paiement des primes;	L'entreprise d'assurances et son représentant responsable sont solidairement tenus au paiement de toutes les sommes dues relativement aux opérations d'assurance imposables.
2° d'acquitter la taxe annuelle, sous la sanction établie par l'article 179/1, alinéa 4, dans les trois mois à compter de l'échéance stipulée pour chaque prime, au bureau qui a reçu la déclaration.	§ 2. À défaut de représentant responsable ou en cas d'absence de paiement de la taxe, le preneur d'assurance ou, lorsque le preneur est une personne morale, l'établissement belge auquel le contrat se rapporte, est tenu de payer la taxe dans un délai de trois mois à compter de l'échéance stipulée pour chaque prime.
	La déclaration est introduite au plus tard le dernier jour ouvrable précédant la date limite de paiement. La déclaration précise pour le redevable et le cas échéant son mandataire, le nom, l'adresse, le numéro d'entreprise pour les personnes morales, le numéro de registre national pour les personnes physiques, ainsi que notamment la période à laquelle la déclaration se rapporte, la base imposable, les exonérations, les imputations et le solde dû.
	Les modalités, la forme et le contenu de la déclaration sont déterminés par le Roi.
	Si la déclaration n'est pas introduite dans le délai fixé, il est encouru une amende de 12,50 euros par semaine de retard. Toute semaine commencée est comptée comme complète.
Art. 125	Art. 125
§ 1 ^{er} . La taxe est payable au plus tard le dernier jour ouvrable :	§ 1er. Avant d'acquitter la taxe, le redevable introduit auprès du service compétent une déclaration mentionnant pour le redevable et le cas échéant son représentant responsable ou leur mandataire, le nom, l'adresse, le numéro d'entreprise pour les personnes morales ou le numéro de registre national pour les personnes physiques, ainsi que notamment la période à

	laquelle se rapporte la déclaration, la base imposable, les exonérations, les imputations et le solde dû.
1° du deuxième mois suivant celui au cours duquel l'opération a été conclue ou exécutée, lorsque le donneur d'ordre est le redevable de la taxe;	Le Roi détermine les modalités, la forme et le contenu de la déclaration.
2° du mois suivant celui au cours duquel l'opération a été conclue ou exécutée, dans les autres cas.	La déclaration est introduite au plus tard le dernier jour ouvrable :
La taxe est acquittée par versement ou virement au compte bancaire du bureau compétent.	1° du deuxième mois suivant celui au cours duquel l'opération a été conclue ou exécutée, lorsque le donneur d'ordre est le redevable ;
Le jour du paiement, le redevable dépose à ce bureau une déclaration faisant connaître la base de perception ainsi que tous les éléments nécessaires à sa détermination.	2° du mois suivant celui au cours duquel l'opération a été conclue ou exécutée, dans les autres cas.
	La taxe est payable au plus tard le jour où expire le délai d'introduction de la déclaration.
§ 2. Si la déclaration visée au paragraphe 1er n'est pas déposée dans le délai fixé, il est encouru une amende de 50 euros par semaine de retard. Toute semaine commencée est comptée comme complète. Cette amende ne peut dépasser par infraction le montant dû après 52 semaines de retard.	§ 2. Si la déclaration visée au paragraphe 1er n'est pas déposée dans le délai fixé, il est encouru une amende de 50 euros par semaine de retard. Toute semaine commencée est comptée comme complète. Cette amende ne peut dépasser par infraction le montant dû après 52 semaines de retard.
Toute inexactitude ou omission dans la déclaration visée au paragraphe 1er est punie d'une amende égale à cinq fois le droit élué, sans qu'elle puisse être inférieure à 250 euros.	Toute inexactitude ou omission relative aux opérations taxables constatée dans la déclaration visée au paragraphe 1er est punie d'une amende égale à cinq fois le droit élué, sans qu'elle puisse être inférieure à 250 euros.
	Toute inexactitude ou omission relative aux opérations exemptées constatée dans la déclaration visée au paragraphe 1er est punie d'une amende fiscale non proportionnelle de 80 euros à 500 euros par infraction. Le montant de cette amende est fixé d'après la nature et la gravité de l'infraction selon une échelle dont les graduations sont déterminées par le Roi.
L'absence de délivrance du bordereau visé à l'article 127 est punie d'une amende égale à cinq fois le droit élué sans qu'elle puisse être inférieure à 1.000 euros.	L'absence de délivrance du bordereau visé à l'article 127 est punie d'une amende égale à cinq fois le droit élué sans qu'elle puisse être inférieure à 1.000 euros.

§ 3. Les éléments à faire connaître dans la déclaration visée au paragraphe 1er ainsi que le bureau compétent sont déterminés par le Roi.	(...)
Art. 136	Art. 136
La taxe est remboursée:	La taxe est imputée conformément à l'article 201 ^{37/2} , § 2, ou restituée sur demande motivée si elle a été effectivement payée :
1° si la taxe acquittée représente une somme supérieure à l'impôt auquel l'opération donnait ouverture;	1° lorsque la taxe déclarée excède l'impôt auquel l'opération donne lieu;
2° lorsque le retrait, la modification ou la rectification des cours de bourse a entraîné l'annulation ou la modification du bordereau qui a été primitivement délivré.	2° lorsque le retrait, la modification ou la rectification des cours de bourse a entraîné l'annulation ou la modification du bordereau délivré à l'origine.
Le gouvernement détermine le mode et les conditions suivant lesquels s'opère le remboursement.	
Il n'est pas donné suite aux demandes de remboursement dont le montant est inférieur à 0,25 EUR.	Il n'est pas donné suite aux demandes de restitution dont le montant à rembourser est inférieur à 0,25 euros.
Art. 166	Art. 166
§ 1 ^{er} . La taxe est acquittée au plus tard le dernier jour ouvrable du mois qui suit celui au cours duquel la taxe est due.	§ 1 ^{er} . Avant d'acquitter la taxe, le redevable introduit auprès du service compétent une déclaration mentionnant pour le redevable et le cas échéant son représentant responsable ou leur mandataire, le nom, l'adresse, le numéro d'entreprise pour les personnes morales ou le numéro de registre national pour les personnes physiques, ou dans le cas d'un redevable étranger, le nom complet, l'adresse complète et le numéro d'identification bis attribué par le Service public fédéral Finances ou le numéro d'identification fiscal attribué dans le pays d'origine, ainsi que notamment, la période à laquelle se rapporte la déclaration, la base imposable, les exonérations, les imputations et le solde dû.
La taxe est acquittée par versement ou virement au compte financier du service compétent.	Le Roi détermine les modalités, la forme et le contenu de la déclaration.

Le jour du paiement, le redevable introduit auprès du service compétent une déclaration faisant connaître les éléments nécessaires à la juste perception de la taxe, tels que déterminés par le Roi.	La déclaration est introduite au plus tard le dernier jour ouvrable du mois suivant celui au cours duquel la taxe est due.
	La taxe est payable au plus tard le jour de l'expiration du délai d'introduction de la déclaration.
§ 2. Un transporteur aérien qui n'est pas tenu de se faire enregistrer en vertu de l'article 161, alinéa 6, introduit, avant chaque départ d'un passager depuis un aéroport situé en Belgique, une déclaration et paye la taxe.	§ 2. Un transporteur aérien qui n'est pas tenu de se faire enregistrer en vertu de l'article 161, alinéa 6, introduit, avant chaque départ d'un passager depuis un aéroport situé en Belgique, une déclaration et paye la taxe.
§ 3. En cas d'absence de déclaration, de déclaration tardive, inexacte ou incomplète, et d'absence de paiement ou de paiement tardif, une amende est due. Le Roi détermine l'amende dans une échelle allant de 10 p.c. à 200 p.c. de la taxe, selon la nature et la gravité de l'infraction.	§ 3. En cas d'absence de déclaration, de déclaration tardive, inexacte ou incomplète, et d'absence de paiement ou de paiement tardif, une amende est due. Le Roi détermine l'amende dans une échelle allant de 10 p.c. à 200 p.c. de la taxe, selon la nature et la gravité de l'infraction.
	Toute inexactitude ou omission relative aux opérations exemptées constatée dans la déclaration visée au paragraphe 1er est punie d'une amende fiscale non proportionnelle de 80 euros à 500 euros par infraction. Le montant de cette amende est fixé d'après la nature et la gravité de l'infraction selon une échelle dont les graduations sont déterminées par le Roi.
Art. 166/2	Art. 166/2
En cas de paiement d'un montant supérieur à celui dû, le trop payé est restitué.	(...)
Art. 179¹	Art. 179¹
En ce qui concerne les redevables désignés à l'article 177, 1°, 2° et 2°bis, la taxe annuelle est payable au plus tard le 20 du mois suivant celui au cours duquel une prime, une contribution patronale ou une contribution personnelle est venue à échéance.	Avant d'acquitter la taxe, les redevables visés à l'article 177, 1°, 2° et 2°bis introduisent auprès du service compétent et au plus tard le 20 du mois qui suit soit le mois de l'échéance d'une prime d'assurance relative à des risques appartenant au groupe "Non-vie", soit le mois au cours duquel une prime, une contribution patronale ou une contribution personnelle d'assurance relative à des risques appartenant au groupe "Vie" a été payée, une déclaration mentionnant pour le redevable et le cas échéant son représentant responsable ou leur mandataire, le nom, l'adresse, le numéro

	d'entreprise pour les personnes morales ou le numéro de registre national pour les personnes physiques, ainsi que notamment, la période à laquelle se rapporte la déclaration, la base imposable, les exonérations, les imputations et le solde dû.
Un acompte sur la taxe annuelle due au mois de janvier, aux taux fixés aux articles 175/1, § 1 ^{er} et 175/2, est payable au plus tard le 15 du mois de décembre qui précède; cet acompte est égal au montant de la taxe annuelle due aux taux précités et payée en novembre de l'année courante.	La taxe annuelle est payable au plus tard le jour de l'expiration du délai d'introduction de la déclaration.
La taxe est acquittée par versement ou virement au compte courant postal du bureau compétent.	Un acompte sur les montants dus en janvier est payable le 15 du mois qui précède, après introduction d'une déclaration ad hoc. Cet acompte est égal au montant de la taxe annuelle due aux taux fixés aux articles 175/1, § 1er et 175/2 et payée en novembre de l'année précédente.
Le jour du paiement, le redevable dépose à ce bureau une déclaration indiquant séparément, pour le paiement visé à l'alinéa 1er, les bases de la perception de la taxe à chacun des taux prévus par les articles 175/1, 175/2 et 175/3 du chef des opérations d'assurances pour lesquelles une prime, une cotisation patronale ou une contribution personnelle est venue à échéance au cours du mois précédent. Les modalités de la déclaration relative à l'acompte visé à l'alinéa 2, sont déterminées par le Roi.	Le Roi détermine les modalités, la forme et le contenu de la déclaration visée à l'alinéa 1er et de celle relative à la déclaration ad hoc visée à l'alinéa 3.
Si la déclaration n'est pas déposée dans les délais fixés, il est encouru une amende de 12,50 EUR par semaine de retard. Toute semaine commencée est comptée comme complète.	Si la déclaration visée à l'alinéa 1er ou 3 n'est pas introduite dans les délais fixés, il est encouru une amende de 12,50 euros par semaine de retard. Toute semaine commencée est comptée comme complète.
Art. 180	Art. 180
Toute inexactitude ou omission constatée dans le relevé ou la déclaration dont il est question aux trois articles précédents est punie d'une amende égale à cinq fois le droit éludé, sans qu'elle puisse être inférieure à 250 EUR.	Toute inexactitude ou omission constatée dans le relevé ou la déclaration dont il est question aux trois articles précédents est punie d'une amende égale à cinq fois le droit éludé, sans qu'elle puisse être inférieure à 250 EUR.
	Toute inexactitude ou omission relative aux opérations exemptées constatée dans la déclaration est punie d'une amende fiscale non

	proportionnelle de 80 euros à 500 euros par infraction. Le montant de cette amende est fixé d'après la nature et la gravité de l'infraction selon une échelle dont les graduations sont déterminées par le Roi.
Art. 181	Art. 181
La taxe est remboursée à due concurrence lorsqu'elle représente une somme supérieure à celle qui était légalement due au moment du paiement.	
Le gouvernement détermine le mode et les conditions suivant lesquels s'opère le remboursement et fixe, dans la limite maximum de deux ans à compter du jour où l'action est née, le délai dans lequel le remboursement doit être demandé.	Le Roi fixe le délai dans lequel la restitution visée à l'article 201^{37/2}, § 2, est demandée.
Art. 183	Art. 183
Les assureurs belges, les organismes de pension, institutions de retraite professionnelle et les personnes morales chargées de l'exécution de l'engagement de solidarité visé dans la loi du 28 avril 2003 relative aux pensions complémentaires et au régime fiscal de celles-ci et de certains avantages complémentaires en matière de sécurité sociale, de même que les représentants en Belgique des assureurs étrangers et les courtiers sont tenus de communiquer, sans déplacement, à toute réquisition des agents de l'administration en charge de l'établissement ou de la perception et du recouvrement des taxes établies par le Livre II leurs répertoires, registres, livres, polices, contrats et tous autres documents.	Les assureurs belges, les organismes de pension, institutions de retraite professionnelle et les personnes morales chargées de l'exécution de l'engagement de solidarité visé dans la loi du 28 avril 2003 relative aux pensions complémentaires et au régime fiscal de celles-ci et de certains avantages complémentaires en matière de sécurité sociale, de même que les représentants en Belgique des assureurs étrangers et les courtiers sont tenus de communiquer, sans déplacement, à toute réquisition des agents de l'administration en charge de l'établissement ou de la perception et du recouvrement des taxes établies par le Livre II leurs répertoires, registres, livres, polices, contrats et tous autres documents.
La même obligation est imposée aux preneurs d'assurance, s'ils sont commerçants, relativement aux polices, quittances et autres documents relatifs aux opérations d'assurance.	La même obligation est imposée aux preneurs d'assurance, s'ils sont commerçants, relativement aux polices, quittances et autres documents relatifs aux opérations d'assurance.
Toute refus de communication est puni d'une amende de 250 à 2.500 EUR.	Toute refus de communication est puni d'une amende de 250 à 2.500 EUR.
Les assureurs belges, les organismes de pension, les institutions de retraite professionnelle et les représentants en Belgique des entreprises d'assurances étrangères sont tenus, sous les sanctions édictées par l'alinéa 3, de dénoncer au	(...)

bureau compétent, dès qu'ils en ont connaissance, les contrats de coassurance conclus entre leurs clients et une entreprise d'assurances étrangère, lorsque ces contrats concernent un risque situé en Belgique.	
Le Roi fixe toute règle complémentaire de nature à assurer l'exacte perception de la taxe annuelle sur les contrats d'assurance.	Le Roi fixe toute règle complémentaire de nature à assurer l'exacte perception de la taxe annuelle sur les contrats d'assurance.
Art. 183octies	Art. 183octies
La taxe annuelle est payable dans les trois mois à compter de la décision de répartition des participations bénéficiaires.	Avant d'acquitter la taxe, le redevable introduit auprès du service compétent une déclaration mentionnant pour le redevable et le cas échéant son représentant responsable ou leur mandataire, le nom, l'adresse, le numéro d'entreprise pour les personnes morales ou le numéro de registre national pour les personnes physiques, ainsi que notamment l'année d'imposition, la base imposable, les exonérations et le montant dû.
La taxe est acquittée par versement ou virement au compte courant postal du bureau compétent.	Le Roi détermine les modalités, la forme et le contenu de la déclaration.
Le jour du paiement, le redevable dépose à ce bureau une déclaration indiquant l'année d'imposition, la date de la décision de répartition, la base de perception, le taux et le montant de la taxe.	La déclaration doit être introduite dans un délai de trois mois à compter de la date de la décision de répartition des participations bénéficiaires.
Si la déclaration n'est pas déposée dans le délai fixé, il est encouru une amende de 12,50 EUR par semaine de retard. Toute semaine commencée est comptée comme complète.	La taxe est payable au plus tard le jour de l'expiration du délai d'introduction de la déclaration.
	Si la déclaration n'est pas introduite dans le délai fixé, il est encouru une amende de 12,50 euros par semaine de retard. Toute semaine commencée est comptée comme complète.
Art. 183nonies	Art. 183nonies
Toute inexactitude ou omission constatée dans la déclaration dont il est question à l'article précédent, est punie d'une amende égale à cinq fois le droit éludé, sans qu'elle puisse être inférieure à 250 EUR.	Toute inexactitude ou omission constatée dans la déclaration dont il est question à l'article précédent, est punie d'une amende égale à cinq fois le droit éludé, sans qu'elle puisse être inférieure à 250 EUR.
	Toute inexactitude ou omission relative aux opérations exemptées constatée dans la

	déclaration est punie d'une amende fiscale non proportionnelle de 80 euros à 500 euros par infraction. Le montant de cette amende est fixé d'après la nature et la gravité de l'infraction selon une échelle dont les graduations sont déterminées par le Roi.
Art. 183decies	Art. 183decies
La taxe est remboursée à due concurrence lorsqu'elle représente une somme supérieure à celle qui était légalement due au moment du paiement.	
Le Roi détermine le mode et les conditions suivant lesquels s'opère le remboursement et fixe, dans la limite maximum de deux ans à compter du jour où l'action est née, le délai dans lequel le remboursement doit être demandé.	Le Roi fixe le délai dans lequel la restitution visée à l'article 201^{37/2}, est demandée.
Art. 187³	Art. 187³
§ 1 ^{er} . La taxe est payable au plus tard le premier jour ouvrable du mois suivant celui au cours duquel s'est produit le fait générateur de la taxe.	Avant d'acquitter la taxe, le redevable introduit auprès du service compétent une déclaration mentionnant pour le redevable et le cas échéant son mandataire, le nom, l'adresse, le numéro d'entreprise pour les personnes morales ou le numéro de registre national pour les personnes physiques, ainsi que notamment la période à laquelle se rapporte la déclaration, la base imposable, les imputations et le montant dû.
La perception anticipée visée à l'article 185, § 4, est payable au plus tard le 30 septembre de chacune des années 2015 à 2019.	Le Roi détermine les modalités, la forme et le contenu de la déclaration.
La taxe est acquittée par versement ou virement au compte courant postal du bureau compétent, moyennant le dépôt, au jour du paiement, d'une déclaration faisant notamment connaître la base de perception.	La déclaration est introduite au plus tard le dernier jour ouvrable du mois suivant celui au cours duquel le fait générateur est intervenu.
Les éléments à faire connaître dans la déclaration, tout document dont la production est nécessaire au contrôle de la perception de la taxe ainsi que le bureau compétent sont déterminés par arrêté royal.	La taxe est payable au plus tard le jour de l'expiration du délai d'introduction de la déclaration.
§ 2. Si la déclaration n'est pas déposée dans le délai fixé, il est encouru une amende de 12,50	Si la déclaration n'est pas introduite dans le délai fixé, il est encouru une amende de 12,50

EUR par semaine de retard. Toute semaine commencée est comptée comme complète.	euros par semaine de retard. Toute semaine commencée est comptée comme complète.
Art. 187⁴	Art. 187⁴
Toute inexactitude ou omission constatée dans la déclaration ou dans les documents dont question à l'article 187 ³ , est punie d'une amende égale à cinq fois le droit éludé, sans qu'elle puisse être inférieure à 250 EUR.	Toute inexactitude ou omission constatée dans la déclaration est punie d'une amende égale à cinq fois le droit éludé, sans qu'elle puisse être inférieure à 250 euros.
Tout refus de communication demandée en application de l'article 187 ³ est puni d'une amende de 250 à 2.500 EUR.	
Art. 187⁵	Art. 187⁵
La taxe est remboursée à due concurrence:	La taxe est imputée conformément à l'article 201^{37/2}, § 2, ou bien restituée sur demande motivée si elle a été effectivement acquittée,
1° lorsqu'elle présente une somme supérieure à celle qui était légalement due au moment du paiement;	1° lorsque la taxe déclarée est supérieure à la taxe qui était légalement due au moment du paiement ;
2° lorsqu'il s'agit d'un contrat d'assurance en cas de vie pour lequel l'assureur est libéré de tous engagements à l'arrivée de l'événement assuré.	2° lorsqu'il s'agit d'un contrat d'assurance en cas de vie pour lequel l'assureur est libéré de tous engagements à l'arrivée de l'événement assuré.
Le mode et les conditions suivant lesquels s'opère le remboursement sont déterminés par arrêté royal.	
Art. 197	Art. 197
Les taxes annuelles sont dues pour l'année entière, sans fraction.	Les taxes annuelles sont dues pour l'année entière, sans fraction.
L'année expire le 31 décembre, quelle que soit la date à laquelle l'affichage a eu lieu.	L'année expire le 31 décembre, quelle que soit la date à laquelle l'affichage a eu lieu.
Le paiement d'une deuxième annuité ou d'une annuité subséquente ne peut être exigé que si l'affiche n'est pas supprimée dans le mois qui suit l'expiration de l'année échue.	Le paiement d'une deuxième annuité ou d'une annuité subséquente ne peut être exigé que si l'affiche n'est pas supprimée dans le mois qui suit l'expiration de l'année échue.
Toutefois, cette disposition n'est pas applicable ou cesse d'être applicable lorsque l'affiche est renouvelée ou entretenue après l'expiration de l'année.	Toutefois, cette disposition n'est pas applicable ou cesse d'être applicable lorsque l'affiche est renouvelée ou entretenue après l'expiration de l'année.

La taxe annuelle est exigible le 2 janvier de chaque année et doit être payée au plus tard le 31 janvier.	La taxe annuelle est exigible le 2 janvier de chaque année.
Les taxes annuelles peuvent être acquittées en une fois pour une ou plusieurs années.	Les taxes annuelles peuvent être acquittées en une fois pour une ou plusieurs années.
Art. 199	Art. 199
Le redevable dépose au bureau compétent une déclaration faisant connaître la base de perception ainsi que tous les éléments nécessaires à sa détermination.	Avant d'acquitter la taxe, le redevable introduit auprès du service compétent une déclaration mentionnant pour le redevable et le cas échéant son mandataire, le nom, l'adresse, le numéro d'entreprise pour les personnes morales ou le numéro de registre national pour les personnes physiques, ainsi que notamment la période à laquelle se rapporte la déclaration, la base imposable, les imputations et le montant dû.
La taxe est acquittée par versement ou virement au compte courant postal du même bureau.	Le Roi détermine les modalités, la forme et le contenu de la déclaration.
	La déclaration doit être introduite au plus tard le 31 janvier de l'année à laquelle elle se rapporte si la déclaration concerne une année entière, ou, si l'affichage a lieu au cours de l'année, au plus tard un jour ouvrable avant l'affichage.
	La taxe est payable au plus tard le jour de l'expiration du délai d'introduction de la déclaration.
Le mode suivant lequel les registres des entrepreneurs d'affichage et des fabricants d'affiches sont tenus ainsi que celui suivant lequel leurs contrats y seront portés et généralement toutes les mesures d'exécution des dispositions du présent titre sont déterminés par arrêté royal.	Le mode suivant lequel les registres des entrepreneurs d'affichage et des fabricants d'affiches sont tenus ainsi que celui suivant lequel leurs contrats y seront portés et généralement toutes les mesures d'exécution des dispositions du présent titre sont déterminés par arrêté royal.
Les infractions aux arrêtés royaux pris en exécution de l'alinéa précédent sont punies d'une amende de 25 EUR.	Les infractions aux arrêtés royaux pris en exécution de l'alinéa précédent sont punies d'une amende de 25 euros.
Art. 201²	Art. 201²
La taxe d'affichage est restituée lorsqu'elle excède l'impôt qui est exigible d'après la nature	(...)

et la superficie de l'affiche ou d'après la teneur de la déclaration faite par le contribuable.	
Art. 201/9/2	Art. 201/9/2
§ 1 ^{er} . Les intermédiaires belges déposent une déclaration au bureau compétent, au plus tard le vingtième jour du troisième mois qui suit la fin de la période de référence.	§ 1 ^{er} . Les intermédiaires belges déposent une déclaration au bureau compétent, au plus tard le vingtième jour du troisième mois qui suit la fin de la période de référence.
La taxe est payée le jour visé à l'alinéa 1er.	La taxe est payée le jour visé à l'alinéa 1er.
Le Roi détermine les modalités de la déclaration.	Le Roi détermine les modalités de la déclaration.
§ 2. L'absence de déclaration, la déclaration tardive, inexacte ou incomplète ainsi que l'absence de paiement ou le paiement tardif sont punis d'une amende qui est établie en fonction de la nature et de la gravité de l'infraction, selon une échelle déterminée par le Roi et allant de 10 p.c. à 200 p.c. de la taxe due.	§ 2. L'absence de déclaration, la déclaration tardive, inexacte ou incomplète ainsi que l'absence de paiement ou le paiement tardif sont punis d'une amende qui est établie en fonction de la nature et de la gravité de l'infraction, selon une échelle déterminée par le Roi et allant de 10 p.c. à 200 p.c. de la taxe due.
	Toute inexactitude ou omission relative aux comptes-titres exemptés constatée dans la déclaration est punie d'une amende fiscale non proportionnelle de 80 euros à 500 euros par infraction. Le montant de cette amende est fixé d'après la nature et la gravité de l'infraction selon une échelle dont les graduations sont déterminées par le Roi.
En l'absence de mauvaise foi, il n'est pas dû d'amende.	En l'absence de mauvaise foi, il n'est pas dû d'amende.
Art. 201¹⁴	Art. 201¹⁴
Les établissements de crédit et les succursales sont tenus de déposer au bureau compétent, au plus tard le 1er juillet de chaque année, une déclaration faisant connaître leur dénomination, la base imposable, le taux et le montant de la taxe.	Les établissements de crédit et les succursales sont tenus de déposer, au plus tard le 1er juillet de chaque année, une déclaration faisant connaître leur dénomination, la base imposable, le taux et le montant de la taxe.
Si la déclaration n'est pas déposée dans le délai prescrit, il est encouru une amende de 250 euros par semaine de retard. Toute semaine commencée est comptée comme une semaine entière.	Si la déclaration n'est pas déposée dans le délai prescrit, il est encouru une amende de 250 euros par semaine de retard. Toute semaine commencée est comptée comme une semaine entière.
Le Roi détermine la forme et le contenu de la déclaration.	Le Roi détermine les modalités , la forme et le contenu de la déclaration.

Art. 201¹⁷	Art. 201¹⁷
La taxe est restituée à concurrence de ce qui excède le montant légalement dû.	La taxe est restituée à concurrence de ce qui excède le montant légalement dû.
Le Roi détermine le mode et les conditions de cette restitution.	Le Roi détermine les modalités , le mode et les conditions de cette restitution.
Art. 201²⁵	Art. 201²⁵
Le Roi arrête la forme et le contenu de la déclaration. Il peut fixer des règles complémentaires en vue d'assurer la juste perception de la taxe.	Le Roi arrête les modalités , la forme et le contenu de la déclaration. Il peut fixer des règles complémentaires en vue d'assurer la juste perception de la taxe.
Art. 201²⁷	Art. 201²⁷
La taxe est restituée à concurrence de ce qui excède le montant légalement dû.	La taxe est restituée à concurrence de ce qui excède le montant légalement dû.
Le Roi détermine le mode et les conditions de cette restitution.	Le Roi détermine les modalités , le mode et les conditions de cette restitution.
Art. 201³⁴	Art. 201³⁴
Le Roi arrête la forme et le contenu de la déclaration. Il peut fixer des règles complémentaires en vue d'assurer la juste perception de l'impôt.	Le Roi arrête les modalités , la forme et le contenu de la déclaration. Il peut fixer des règles complémentaires en vue d'assurer la juste perception de l'impôt.
Art. 201³⁶	Art. 201³⁶
La taxe est restituée à concurrence de ce qui excède le montant légalement dû.	La taxe est restituée à concurrence de ce qui excède le montant légalement dû.
Le Roi détermine le mode et les conditions de cette restitution.	Le Roi détermine les modalités , le mode et les conditions de cette restitution.
	Art. 201^{37/2}
	§ 1er. En cas de déclaration d'un montant supérieur au montant dû, l'excédent du montant déclaré peut être imputé conformément au paragraphe 2, ou, s'il a été effectivement payé, restitué sur demande motivée.
	Par dérogation à l'alinéa 1er, lorsque le fondement légal d'une taxe est contesté, seule une demande de restitution peut être introduite.

	§ 2. En ce qui concerne les taxes visées aux titres I, III, V, VIII et IX du Livre II, le redevable peut imputer un montant déclaré en excédent de la taxe due ou de l'acompte dans une déclaration ultérieure, en fournissant le numéro d'identification de la déclaration initiale si la déclaration est introduite de manière électronique, ou, en l'absence de numéro d'identification, la période concernée et les montants initialement déclarés des opérations et taxes à corriger, le montant total de la taxe à imputer et le solde après imputation, ainsi que la cause de l'imputation, sans toutefois que cette déclaration puisse faire apparaître un solde négatif. Si une imputation ne peut pas être effectuée intégralement dans la déclaration suivante, elle peut l'être dans les déclarations ultérieures introduites au plus tard dans les six mois qui suivent la période à laquelle se rapporte la déclaration initiale dans laquelle le montant déclaré en excédent a été mentionné ou, dans le cas d'une déclaration concernant la taxe d'affichage, dans les six mois qui suivent la date à laquelle se rapporte la déclaration initiale dans laquelle le montant déclaré en excédent a été mentionné.
	L'imputation d'un montant déclaré en excédent annule le droit à la restitution de ce même montant.
	§ 3. Pour toutes les taxes, le redevable peut rectifier une insuffisance de déclaration d'un montant de taxe due dans une déclaration ultérieure relative à la même période, en indiquant la taxe correctement due diminuée du montant de la taxe déjà déclarée. La rectification peut, sans que la déclaration soit qualifiée d'inexacte, avoir lieu jusqu'à la notification du premier acte d'investigation visant à contrôler la taxe due.
	§ 4. Sous peine d'irrecevabilité de la demande, la demande motivée de restitution d'un montant déclaré en excédent de la taxe due doit contenir tous les éléments permettant d'effectuer un contrôle, à savoir les mêmes mentions que celles de la déclaration originale ainsi que la date et le montant du paiement, et doit être adressée au service compétent.

	Une demande de restitution d'un montant déclaré en excédent annule le droit à imputation de ce même montant.
	L'administration fiscale dispose d'un délai de six mois à dater de l'introduction de la demande de restitution pour se prononcer sur cette demande. L'article 1385undecies du Code judiciaire est applicable à cette demande.
	Le Roi détermine les modalités, la forme et le contenu du formulaire de demande de restitution.
	Art. 202^{8/1}
	Une demande de restitution relative à cette déclaration, introduite auprès de l'administration dans le délai prévu, entraîne la suspension de la prescription pour le montant repris dans cette demande jusqu'à ce que l'administration fiscale se soit prononcée sur cette demande.
Art. 205¹	Art. 205¹
Sans préjudice des dispositions spéciales du présent Code les établissements publics, les fondations d'utilité publique, les fondations privées, les associations, compagnies ou sociétés ayant en Belgique leur principal établissement, une succursale ou un siège quelconque d'opérations, les banques, les sociétés de bourse et toutes personnes chez qui un contrôle peut avoir lieu en exécution desdites lois, sont tenus de communiquer, sans déplacement, aux fonctionnaires de l'administration en charge de l'établissement ou de la perception et du recouvrement des taxes établies par le Code, agissant en vertu d'une autorisation spéciale de l'administrateur général de cette administration leurs registres, répertoires, livres, actes et tous autres documents relatifs à leur activité commerciale, professionnelle ou statutaire, à l'effet par lesdits fonctionnaires de s'assurer de la juste perception des droits et taxes divers à leur charge ou à la charge de tiers.	Sans préjudice des dispositions spéciales du présent Code les établissements publics, les fondations d'utilité publique, les fondations privées, les associations, compagnies ou sociétés ayant en Belgique leur principal établissement, une succursale ou un siège quelconque d'opérations, les banques, les sociétés de bourse et toutes personnes chez qui un contrôle peut avoir lieu en exécution desdites lois, sont tenus de communiquer, sans déplacement, aux fonctionnaires de l'administration en charge de l'établissement ou de la perception et du recouvrement des taxes établies par le Code (...) leurs registres, répertoires, livres, actes et tous autres documents relatifs à leur activité commerciale, professionnelle ou statutaire, à l'effet par lesdits fonctionnaires de s'assurer de la juste perception des droits et taxes divers à leur charge ou à la charge de tiers.
Tout refus de communication est puni d'une amende de 250 à 2.500 EUR.	Tout refus de communication est puni d'une amende de 250 à 2.500 EUR.

Coordination des articles

TEXTE DE BASE	TEXTE ADAPTÉ AU PROJET DE LOI
Titre 7 – Introduction de la notion de "compte d'État" et définition associée	
	Art. 85. Un compte d'État est un compte financier ouvert auprès d'une institution financière désignée par l'État et réservé à :
	1° l'État;
	2° les unités institutionnelles visées à l'article 114 de la loi du 21 décembre 2013 portant sur des dispositions fiscales et financières diverses ;
	3° avec l'accord de l'État, d'autres personnes de droit public ou privé ;
	4° la Banque nationale de Belgique.
	Art. 86. Un compte d'État porte le code d'identification "679", soit les trois premiers chiffres d'un numéro IBAN belge, et est attribué à une institution financière, telle qu'elle figure dans la liste de codes des institutions financières de la Banque nationale de Belgique.
	Ce code d'identification est soumis au principe de transférabilité. Cela signifie que le contractant transfère gratuitement le code d'identification au nouveau contractant après la durée dudit contrat. La Banque nationale de Belgique met alors le code d'identification à la disposition du nouveau contractant et adapte en conséquence la liste des codes.
	Le code d'identification fait partie intégrante du numéro IBAN. Ainsi, le contractant transfère gratuitement le numéro IBAN au nouveau contractant après la durée dudit contrat pour des raisons de continuité du service public.

Coördinatie van de artikelen

WIB 92

BASISTEKST	TEKST AANGEPAST AAN HET WETSONTWERP
Artikel 17, § 1, 5°	Artikel 17, § 1, 5°
§ 1. Inkomsten uit roerende goederen en kapitalen zijn alle opbrengsten van roerend vermogen aangewend uit welken hoofde ook, namelijk:	§ 1. Inkomsten uit roerende goederen en kapitalen zijn alle opbrengsten van roerend vermogen aangewend uit welken hoofde ook, namelijk:
[...]	[...]
5° de inkomsten:	5° de inkomsten:
- verkregen uit de overdracht of de verlening van een licentie door de oorspronkelijke rechthebbende, zijn erfgenamen of legatarissen, van auteursrechten en naburige rechten, alsook van de wettelijke en verplichte licenties die bij wet zijn geregeld, bedoeld in boek XI, titel 5, van het Wetboek van economisch recht of in analoge bepalingen van buitenlands recht;	- verkregen uit de overdracht of de verlening van een licentie door de oorspronkelijke rechthebbende, zijn erfgenamen of legatarissen, van auteursrechten en naburige rechten, alsook van de wettelijke en verplichte licenties die bij wet zijn geregeld, bedoeld in boek XI, titel 5, van het Wetboek van economisch recht of in analoge bepalingen van buitenlands recht;
- die betrekking hebben op originele werken van letterkunde of kunst zoals bedoeld in artikel XI.165 van het Wetboek van economisch recht of op prestaties van uitvoerende kunstenaars zoals bedoeld in artikel XI.205 van hetzelfde Wetboek;	- die betrekking hebben op originele werken van letterkunde of kunst zoals bedoeld in artikel XI.165 van het Wetboek van economisch recht of op prestaties van uitvoerende kunstenaars zoals bedoeld in artikel XI.205 van hetzelfde Wetboek;
- met het oog op de exploitatie of het daadwerkelijk gebruik van deze rechten, behalve in het geval van een gebeurtenis veroorzaakt buiten de wil van de overeenkomstsluitende partijen, overeenkomstig de eerlijke beroepsgebruiken, door de verkrijger, de licentiehouder of een derde;	- met het oog op de exploitatie of het daadwerkelijk gebruik van deze rechten, behalve in het geval van een gebeurtenis veroorzaakt buiten de wil van de overeenkomstsluitende partijen, overeenkomstig de eerlijke beroepsgebruiken, door de verkrijger, de licentiehouder of een derde;
- op voorwaarde dat de voormelde oorspronkelijke rechthebbende beschikt over een kunstwerkattest als bedoeld in <u>artikel 6</u> van de wet van 16 december 2022 tot oprichting van de Kunstwerkcommissie en tot verbetering van de sociale bescherming van kunstwerkers, of in analoge bepalingen of met gelijkaardige gevolgen heeft genomen door een andere lidstaat van de Europese Economische Ruimte; of	- op voorwaarde dat de voormelde oorspronkelijke rechthebbende beschikt over een kunstwerkattest als bedoeld in artikel 7 van de wet van 16 december 2022 tot oprichting van de Kunstwerkcommissie en tot verbetering van de sociale bescherming van kunstwerkers, of in analoge bepalingen of met gelijkaardige gevolgen heeft genomen door een andere lidstaat van de Europese Economische Ruimte; of
- bij gebrek daaraan, dat de rechthebbende in het kader van de overdracht of de verlening van een licentie in overeenstemming met de eerste drie streepjes deze rechten overdraagt of in licentie geeft aan een derde voor mededeling aan het	- bij gebrek daaraan, dat de rechthebbende in het kader van de overdracht of de verlening van een licentie in overeenstemming met de eerste drie streepjes deze rechten overdraagt of in licentie geeft aan een derde voor mededeling aan het

publiek, voor openbare uitvoering of opvoering, of voor reproductie;	publiek, voor openbare uitvoering of opvoering, of voor reproductie;
alsmede de voormelde inkomsten die door de voormelde rechthebbende worden verkregen via een in artikel I.16, § 1, 4° tot 6°, van het Wetboek van economisch recht bedoelde beheersorganisatie.	alsmede de voormelde inkomsten die door de voormelde rechthebbende worden verkregen via een in artikel I.16, § 1, 4° tot 6°, van het Wetboek van economisch recht bedoelde beheersorganisatie.
Artikel 64ter	Artikel 64ter
Zijn ten belope van 120 pct. aftrekbaar:	Zijn ten belope van 120 pct. aftrekbaar:
2° de volgende kosten die zijn gedaan of gedragen inzake beveiliging:	2° de volgende kosten die zijn gedaan of gedragen inzake beveiliging:
a) de abonnementskosten voor de aansluiting op een vergunde alarmcentrale voor het beheer van alarmen afkomstig van systemen geïnstalleerd in onroerende goederen teneinde misdrijven tegen personen of goederen te voorkomen of tegen te gaan;	a) de abonnementskosten voor de aansluiting op een vergunde alarmcentrale voor het beheer van alarmen afkomstig van systemen geïnstalleerd in onroerende goederen teneinde misdrijven tegen personen of goederen te voorkomen of tegen te gaan;
b) de kosten met betrekking tot het beroep doen op een vergunde bewakingsonderneming voor het verrichten van beveiligd vervoer als bedoeld in artikel 8, § 1, 2°, van het koninklijk besluit van 7 april 2003 houdende regeling van bepaalde methodes bij het toezicht op en de bescherming bij het vervoer van waarden en betreffende de technische kenmerken van de voertuigen voor waardevervoer;	b) de kosten met betrekking tot het beroep doen op een vergunde bewakingsonderneming voor het verrichten van beveiligd vervoer als bedoeld in artikel 8, § 1, 2°, van het koninklijk besluit van 7 april 2003 houdende regeling van bepaalde methodes bij het toezicht op en de bescherming bij het vervoer van waarden en betreffende de technische kenmerken van de voertuigen voor waardevervoer;
c) de kosten met betrekking tot het gezamenlijk beroep doen door een groep van ondernemingen op een vergunde bewakingsonderneming voor de uitvoering van bewakingsopdrachten met betrekking tot het toezicht op en bescherming van roerende en onroerende goederen.	c) de kosten met betrekking tot het gezamenlijk beroep doen door een groep van ondernemingen op een vergunde bewakingsonderneming voor de uitvoering van bewakingsopdrachten met betrekking tot het toezicht op en bescherming van roerende en onroerende goederen.
<u>3° de kosten die specifiek zijn gedaan of gedragen om het gebruik van het rijwiel of de speed pedelec als bedoeld in artikel 38, § 1, eerste lid, 14°, a, door de personeelsleden voor hun verplaatsingen tussen hun woonplaats en hun plaats van tewerkstelling aan te moedigen in de mate dat deze gedaan of gedragen zijn om:</u>	(opgeheven)
<u>a) een onroerend goed te verwerven, te bouwen of te verbouwen dat bestemd is voor het stallen van rijwielen of speed pedelecs als bedoeld in artikel 38, § 1, eerste lid, 14°, a, tijdens de werkuren van de personeelsleden of voor het ter beschikking stellen van die personeelsleden van een kleedruimte of sanitair, al dan niet met douches;</u>	(opgeheven)

b) rijwielen of speed pedelecs als bedoeld in artikel 38, § 1, eerste lid, 14°, a, en hun toebehoren te verwerven, te onderhouden en te herstellen die ter beschikking gesteld worden van de personeelsleden.	(opgeheven)
Wanneer de in het eerste lid, 3°, bedoelde kosten bestaan uit afschrijvingen van de in het eerste lid, 3°, bedoelde materiële vaste activa, wordt het aftrekbare bedrag per belastbaar tijdperk bekomen door het normale bedrag van de afschrijvingen van dat tijdperk met 20 pct. te verhogen. De in het eerste lid, 3°, b, bedoelde rijwielen of speed pedelecs als bedoeld in artikel 38, § 1, eerste lid, 14°, a, worden afgeschreven met vaste annuïteiten waarvan het aantal niet minder dan drie mag bedragen.	(opgeheven)
De afschrijvingen die overeenkomstig het derde lid worden aanvaard boven de aanschaffings- of beleggingswaarde van de in het eerste lid, 3°, bedoelde materiële vaste activa, komen niet in aanmerking voor het bepalen van de latere meerwaarden en minderwaarden op die materiële vaste activa.	(opgeheven)
Artikel 68	Artikel 68
Winst en baten worden vrijgesteld tot een deel van de aanschaffings- of beleggingswaarde van de materiële vaste activa die in nieuwe staat zijn verkregen of tot stand gebracht en van de nieuwe immateriële vaste activa, indien die vaste activa in België voor het uitoefenen van de beroepswerkzaamheid worden gebruikt. Deze vrijstelling wordt "investeringsaftrek" genoemd.	Winst en baten worden vrijgesteld tot een deel van de aanschaffings- of beleggingswaarde van de materiële vaste activa die in nieuwe staat zijn verkregen of tot stand gebracht en van de nieuwe immateriële vaste activa, indien die vaste activa in België voor het uitoefenen van de beroepswerkzaamheid worden gebruikt. Deze vrijstelling wordt "investeringsaftrek" genoemd.
	Wanneer evenwel in de aanschaffingswaarde of beleggingswaarde van de vaste activa die in nieuwe staat tot stand worden gebracht, bezoldigingen zijn begrepen, waarvan de werkgever in toepassing van titel 6, hoofdstuk 1, afdeling 4, onderafdeling 3, een deel of het geheel van de bedrijfsvoorheffing niet in de Schatkist heeft gestort, mag deze niet doorgestorte bedrijfsvoorheffing niet in de berekeningsbasis van de investeringsaftrek worden opgenomen.
Artikel 69	Artikel 69
<u>§ 1. De investeringsaftrek komt in mindering van de winst of de baten van het belastbare tijdperk</u>	De investeringsaftrek komt in mindering van de winst of de baten van het belastbare tijdperk waarin de vaste activa zijn verkregen

waarin de vaste activa zijn verkregen of tot stand gebracht en wordt als volgt bepaald:	of tot stand gebracht en kent volgende aftrekcategorieën:
1° het basispercentage van de aftrek bedraagt 8 pct.. Evenwel bedraagt het basispercentage van de aftrek 20 pct., voor de vaste activa die zijn verkregen of tot stand gebracht tussen 1 januari 2018 en 31 december 2019. Het basispercentage van de aftrek bedraagt 25 pct., voor de vaste activa die zijn verkregen of tot stand gebracht tussen 12 maart 2020 en 31 december 2022.	1° de basisaftrek van 10 pct.;
2° in afwijking van de bepaling onder 1°, geldt in de hierna opgesomde gevallen als basispercentage van de aftrek de percentsgewijs uitgedrukte stijging van het gemiddelde van de indexcijfers van de consumptieprijzen van het Rijk voor het voorlaatste jaar dat voorafgaat aan het jaar waarnaar het aanslagjaar wordt genoemd, waaraan het belastbare tijdperk is verbonden waarin de investering is verricht, ten opzichte van het gemiddelde van de indexcijfers van het eraan voorafgaande jaar, afgerond tot de hogere of lagere eenheid naargelang de breuk al dan niet 50 pct. bedraagt, en verhoogd met 1,5 procentpunten, maar het aldus verkregen percentage mag niet minder dan 3,5 pct. noch meer dan 10,5 pct. bedragen. Dit basispercentage wordt verhoogd met 10 procentpunten met betrekking tot:	2° de verhoogde thematische aftrek van 40 pct.;
a) de octrooien;	3° de technologie-aftrek van 13,5 pct.
b) de vaste activa die worden gebruikt ter bevordering van het onderzoek en de ontwikkeling van nieuwe producten en toekomstgerichte technologieën die geen effect hebben op het leefmilieu of die beogen het negatieve effect op het leefmilieu zoveel mogelijk te beperken;	De belastingplichtige kan voor éénzelfde vast actief slechts één aftrekcategorie kiezen.
c) de vaste activa die dienen voor een rationeler energieverbruik, voor de verbetering van de industriële processen uit energetische overwegingen en, in het bijzonder, voor de terugwinning van energie in de industrie;	De in het eerste lid, 1°, bedoelde basisaftrek wordt verhoogd met 10 procentpunten indien het digitale vaste activa betreft.
d) een rookafzuigstelsel of een verluchtingssysteem die wordt geïnstalleerd in de rookkamer van een horeca-inrichting;	
e) de koolstofemissievrije vrachtwagens en tankinfrastructuur voor blauwe, groene of turquoise waterstof en elektrische laadinfrastructuur met betrekking tot koolstofemissievrije vrachtwagens;	

<u>f) de digitale vaste activa die dienen voor de integratie en de exploitatie van digitale betalings- en factureringssystemen en de systemen die dienen voor de beveiliging van informatie- en communicatietechnologie;</u>	
<u>3° het in de bepaling onder 2° bedoelde basispercentage wordt verhoogd met 17 procentpunten met betrekking tot de materiële vaste activa die dienen voor de beveiliging van de beroepslokalen en hun inhoud en van de in artikel 44bis, § 1, derde lid, bedoelde bedrijfsvoertuigen.</u>	
<u>4° het percentage dat van toepassing is voor de in de bepaling onder 2°, e), bedoelde vaste activa wordt verder verhoogd met:</u>	
<u>- 21,5 procentpunten voor de vaste activa die zijn verkregen of tot stand gebracht in 2022 of 2023;</u>	
<u>- 16 procentpunten voor de vaste activa die zijn verkregen of tot stand gebracht in 2024;</u>	
<u>- 10,5 procentpunten voor de vaste activa die zijn verkregen of tot stand gebracht in 2025;</u>	
<u>- 5 procentpunten voor de vaste activa die zijn verkregen of tot stand gebracht in 2026;</u>	
<u>Wanneer de economische omstandigheden zulks rechtvaardigen, kan de Koning bij een in Ministerraad overlegd besluit het basispercentage verhogen.</u>	
<u>De Koning zal bij de Kamer van volksvertegenwoordigers, onmiddellijk indien ze in zitting is, zo niet bij de opening van de eerstvolgende zitting, een wetsontwerp indienen tot bekrachtiging van de in uitvoering van het tweede lid genomen besluiten. Deze besluiten worden geacht geen uitwerking te hebben gehad indien ze niet bij wet zijn bekrachtigd binnen de 12 maanden na de datum van hun bekendmaking in het Belgisch Staatsblad.</u>	
<u>Voor de toepassing van het eerste lid, 2°, d, wordt verstaan onder horeca-inrichting: elke voor het publiek toegankelijke plaats of lokaal, ongeacht de toegangsvoorwaarden, waar de belangrijkste en permanente activiteit bestaat uit het voorbereiden en/of aanbieden van maaltijden en/of dranken voor consumptie, al dan niet ter plaatse, en dit zelfs kosteloos.</u>	

De aftrek als bedoeld in het eerste lid, 2°, f), is slechts van toepassing op natuurlijke personen die op overeenkomstige wijze beantwoorden aan de criteria van artikel 1:24, §§ 1 tot 6, van het Wetboek van vennootschappen en verenigingen voor het aanslagjaar dat is verbonden aan het belastbare tijdperk waarin de activa zijn verkregen of tot stand gebracht.	
De in het eerste lid, 2°, e), bedoelde aftrek wordt beperkt tot 60 miljoen euro, het bedrag waarmee de maximale steunintensiteit bedoeld in artikel 4, lid 1, s), van de Verordening (EU) nr. 651/2014 van de Commissie van 17 juni 2014 waarbij bepaalde categorieën steun op grond van de artikelen 107 en 108 van het Verdrag met de interne markt verenigbaar worden verklaard, wordt bereikt.	
De belastingplichtige kan slechts genieten van de in het eerste lid, 2°, e), bedoelde aftrek wanneer:	
- hij geen achterstallige schulden heeft bij de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid;	
- hij op de laatste dag van het belastbaar tijdperk waarin de vaste activa zijn verkregen of tot stand gebracht niet kon worden aangemerkt als een onderneming in moeilijkheden;	
- hij geen bevel tot terugvordering heeft uitstaan ingevolge een besluit van de Commissie die een door België verleende steun onrechtmatig en onverenigbaar met de interne markt heeft verklaard;	
- er voor deze vaste activa geen gewestelijke steun wordt aangevraagd, tenzij de gewestelijke steunregeling waarborgt dat de cumulatie van federale en gewestelijke steun niet tot gevolg heeft dat de in artikel 36 van de Verordening (EU) nr. 651/2014 van de Commissie van 17 juni 2014 waarbij bepaalde categorieën steun op grond van de artikelen 107 en 108 van het Verdrag met de interne markt verenigbaar worden verklaard, bedoelde maximale steunintensiteit en de in artikel 4, lid 1, s), van dezelfde Verordening bedoelde drempel overschreden worden.	
	Artikel 69/1 (nieuw artikel)
	§ 1. De verhoogde thematische aftrek bedoeld in artikel 69, eerste lid, 2°, kent volgende

	thema's waarbinnen de investeringen moeten gebeuren:
	1° investering in efficiënt energieverbruik en hernieuwbare energie;
	2° investering in koolstofemissievrij vervoer;
	3° milieuvriendelijke investering;
	4° ondersteunende digitale investering.
	De verhoogde thematische aftrek kan niet worden toegepast door ondernemingen in moeilijkheden of door een onderneming waarvoor een bevel tot terugvordering uitstaat ingevolge een besluit van de Commissie die een door België verleende steun onrechtmatig en onverenigbaar met de interne markt heeft verklaard.
	De verhoogde thematische aftrek kan bovendien enkel worden toegepast op vaste activa waarvoor geen gewestelijke steun wordt aangevraagd, behalve in de gevallen die door de Koning worden bepaald.
	§ 2. De aftrek voor investeringen in efficiënt energieverbruik en hernieuwbare energie bedoeld in paragraaf 1, 1°, betreffen aanschaffingen van vaste activa voor de productie van hernieuwbare energie en het efficiënt verbruik van energie.
	De Koning bepaalt, wijzigt of vervangt in een in Ministerraad overlegd besluit, op basis van het energiebeleid en de budgettaire impact, de lijst van de in het eerste lid bedoelde vaste activa, na voorafgaandelijk advies van de Overleggroep Federale Staat-Gewesten voor de energie ingericht door het samenwerkingsakkoord van 18 december 1991 tussen de Staat, het Waals gewest, het Vlaams gewest en het Brussels gewest betreffende de coördinatie van de activiteiten verbonden aan Energie. Deze lijst wordt de "energie-investeringslijst" genoemd.
	Het in het tweede lid bedoelde advies wordt verwacht binnen de drie maanden na de vraag van de minister van Financiën tot advies.
	Indien de in het tweede lid aangeduide overleggroep geen advies overmaakt binnen de drie maanden, wordt door de minister van Financiën een adviesvraag gesteld aan de verschillende ministers van Energie in België afzonderlijk, met een antwoordtermijn van één maand.
	Indien in het vorige lid bedoelde geval, één of meerdere van de bevoegde ministers van

	Energie geen antwoord op de adviesvraag geven binnen de termijn van een maand, kan zonder hun advies overgegaan worden tot de overlegging van het ontwerp van besluit houdende de opmaak, wijziging of vervanging van de energie-investeringslijst.
	De energie-investeringslijst, een wijziging of een latere toevoeging eraan is drie jaar geldig.
	Bij gebrek aan een tijdige aanname van een nieuwe lijst zal de Koning de geldigheidstermijn van de energie-investeringslijst éénmalig met een termijn van twee jaar verlengen.
	§ 3. De aftrek voor investeringen in koolstofemissievrij vervoer bedoeld in paragraaf 1, 2°, betreffen aanschaffingen van vaste activa voor vervoersmiddelen die geen CO ₂ uitstoten.
	De Koning bepaalt, wijzigt of vervangt in een in Ministerraad overlegd besluit, op basis van het transportbeleid en de budgettaire impact, de lijst van de in het eerste lid bedoelde vaste activa, na voorafgaandelijk advies gevraagd aan de minister bevoegd voor Mobiliteit. Deze lijst wordt de "vervoer-investeringslijst" genoemd.
	Het in het tweede lid bedoelde advies wordt verwacht binnen de drie maanden na de vraag van de minister van Financiën tot advies.
	Indien de minister bevoegd voor Mobiliteit geen antwoord op de adviesvraag geeft binnen de drie maanden, kan in afwijking van het tweede lid, zonder voorafgaandelijke advies overgegaan worden tot de overlegging van het ontwerp van besluit houdende de opmaak, wijziging of vervanging van de vervoer-investeringslijst.
	De vervoer-investeringslijst, een wijziging of een latere toevoeging eraan is drie jaar geldig.
	Bij gebrek aan een tijdige aanname van een nieuwe lijst zal de Koning de geldigheidstermijn van de vervoer-investeringslijst éénmalig met een termijn van twee jaar verlengen.
	§ 4. De aftrek voor milieuvriendelijke investeringen bedoeld in paragraaf 1, 3°, betreft aanschaffingen van vaste activa die een gunstige milieu-impact hebben buiten de in paragrafen 2 en 3 bedoelde specifieke gevallen.

	De Koning bepaalt, wijzigt of vervangt in een in Ministerraad overlegd besluit, op basis van het milieubeleid en de budgettaire impact, de lijst van de in het eerste lid bedoelde vaste activa, na voorafgaandelijk advies van de bij samenwerkingsakkoord opgerichte thematische overleggroepen binnen de bevoegdheden Leefmilieu en Omgeving, of van de Interministeriële conferentie leefmilieu opgericht overeenkomstig artikel 31bis van de Gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen. Deze lijst wordt de "milieu-investeringslijst" genoemd.
	Het in het tweede lid bedoelde advies wordt verwacht binnen de drie maanden na de vraag van de minister van Financiën tot advies.
	Indien de in het tweede lid aangeduide overleggroepen geen advies overmaken binnen de drie maanden, wordt opnieuw een adviesvraag gesteld aan de verschillende ministers bevoegd voor Leefmilieu afzonderlijk, met een antwoordtermijn van één maand.
	Indien, in het vorige lid bedoelde geval, één of meerdere van de bevoegde ministers geen antwoord op de adviesvraag geven binnen de termijn van een maand, kan zonder hun advies overgegaan worden tot de overlegging van het ontwerp van besluit houdende de opmaak, wijziging of vervanging van de milieu-investeringslijst.
	De milieu-investeringslijst, een wijziging of een latere toevoeging eraan is drie jaar geldig.
	Bij gebrek aan een tijdige aanname van een nieuwe lijst zal de Koning de geldigheidstermijn van de milieu-investeringslijst éénmalig met een termijn van twee jaar verlengen.
	§ 5. De investeringsaftrek voor ondersteunende digitale investeringen bedoeld in paragraaf 1, 4°, betreft aanschaffingen van digitale vaste activa ter ondersteuning van de in paragraaf 1, 1° tot 3° bedoelde investeringen.
	De Koning bepaalt, wijzigt of vervangt, in een in Ministerraad overlegd besluit, op basis van de budgettaire impact, de lijst van de in het eerste lid bedoelde vaste activa, na voorafgaandelijk advies van de minister bevoegd voor Digitalisering. Deze lijst wordt de "investeringslijst voor digitale ondersteuning" genoemd.

	Het in het tweede lid bedoelde advies wordt verwacht binnen de drie maanden na de vraag van de minister van Financiën tot advies.
	Indien de minister bevoegd voor Digitalisering geen antwoord op de adviesvraag geeft binnen de drie maanden, kan in afwijking van het tweede lid, zonder voorafgaandelijk advies overgegaan worden tot de overlegging van het ontwerp van besluit houdende de opmaak, wijziging of vervanging van de investeringslijst voor digitale ondersteuning.
	De investeringslijst voor digitale ondersteuning, een wijziging of een latere toevoeging eraan is drie jaar geldig.
	Bij gebrek aan een tijdige aanname van een nieuwe lijst zal de Koning de geldigheidstermijn van de investeringslijst voor digitale ondersteuning éénmalig met een termijn van twee jaar verlengen.
	Artikel 69/2 (nieuw artikel)
	De technologie-aftrek bedoeld in artikel 69, eerste lid, 3°, wordt toegekend voor:
	1° octrooien;
	2° vaste activa die worden gebruikt ter bevordering van het onderzoek en de ontwikkeling van nieuwe producten en toekomstgerichte technologieën die geen effect hebben op het leefmilieu of die beogen het negatieve effect op het leefmilieu van bestaande producten en technologieën zoveel mogelijk te beperken.
	Artikel 69/3 (nieuw artikel)
	§ 1. Om te kunnen genieten van de in artikel 69/1, § 1, bedoelde investeringsaftrek moet de belastingplichtige een attest bij de aangifte voegen van het door dit artikel aangewezen gewest of federale minister.
	§ 2. De overheid die instaat voor de attestering van het vast actief opgenomen in de energie-investeringslijst bedoeld in artikel 69/1, § 2, en de milieu-investeringslijst bedoeld in artikel 69/1, § 4, is deze die door de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen als bevoegd wordt aangewezen.
	Voor vaste activa opgenomen op de lijsten bedoeld in artikel 69/1 in de zeegebieden

	onder Belgische rechtsbevoegdheid, staat de federale overheid in.
	Voor vaste activa opgenomen in de vervoer-investeringslijst bedoeld in artikel 69/1, § 3, staat de federale overheid in.
	Voor vaste activa opgenomen in de investeringslijst voor digitale ondersteuning bedoeld in artikel 69/1, § 5, staat de federale overheid in.
	§ 3. De minister die instaat voor de attestering van de investeringen die door de vorige paragraaf toegewezen is aan de federale overheid is:
	- voor de investeringen op de energie-investeringslijst: de minister van Energie;
	- voor de investeringen op de vervoer-investeringslijst: de minister van Mobiliteit;
	- voor de investeringen op de milieu-investeringslijst: de minister van Leefmilieu;
	- voor de investeringen op de investeringslijst voor digitale ondersteuning: de minister van Digitalisering.
	De materieel bevoegde minister of instantie voor investeringen die door de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen toegewezen zijn aan de gewesten, wordt bepaald in een samenwerkingsakkoord.
	De in artikel 69/1 bedoelde investeringsaftrek wordt niet verleend indien de investering onredelijke schade voor het leefmilieu met zich meebrengt of als er geen conformiteit is met een investering op de respectievelijke lijst.
	§ 4. Er wordt een attest uitgereikt door de bevoegde overheid waarin wordt gemotiveerd waarom aan de specificaties vermeld in de lijsten omschreven in artikel 69/1 is voldaan. Bij gebrek aan een motivering waaruit blijkt dat de investering aan deze specificaties werd getoetst, is het attest niet tegenstelbaar aan de administratie, tenzij de belastingplichtige alsnog aantoont dat aan de specificaties is voldaan.
	Onverminderd de gebruikelijke rechtsmiddelen, heeft de verwerping van de attestering de weigering van de investeringsaftrek tot gevolg.
	§ 5. De conformiteit van het vast actief met de lijsten bedoeld in artikel 69/1 wordt beoordeeld op basis van de lijst die van

	kracht is op het moment van de indiening van de aanvraag van de attestering.
Artikel 70	Artikel 70
De belastingplichtigen kunnen desgewenst de investeringsaftrek spreiden over de afschrijvingsperiode van de verkregen of tot stand gebrachte vaste activa, wanneer de over de afschrijvingsperiode van de vaste activa te spreiden investeringsaftrek betrekking heeft op de vaste activa <u>die worden gebruikt ter bevordering van het onderzoek en de ontwikkeling van nieuwe producten en toekomstgerichte technologieën die geen effect op het leefmilieu hebben of die het negatieve effect op het leefmilieu zoveel mogelijk proberen te beperken.</u>	De belastingplichtigen kunnen desgewenst de investeringsaftrek spreiden over de afschrijvingsperiode van de verkregen of tot stand gebrachte vaste activa, wanneer de over de afschrijvingsperiode van de vaste activa te spreiden investeringsaftrek betrekking heeft op de vaste activa bedoeld in artikel 69/2, 2°.
In dat geval wordt de aftrek eenvormig vastgesteld op het in artikel 69, § 1, eerste lid, 2°, <u>bedoelde basispercentage verhoogd met 17 procentpunten</u> en wordt hij berekend op de afschrijvingen die voor elk belastbaar tijdperk van de afschrijvingsperiode worden aangenomen.	In dat geval wordt de aftrek eenvormig vastgesteld op 20,5 pct. en wordt hij berekend op de afschrijvingen die voor elk belastbaar tijdperk van de afschrijvingsperiode worden aangenomen.
<u>Wat de andere vaste activa betreft kunnen de belastingplichtigen die op de eerste dag van het belastbaar tijdperk waarin deze vaste activa zijn aangeschaft of tot stand gebracht minder dan 20 werknemers tewerkstellen, ervoor kiezen de investeringsaftrek te spreiden over de afschrijvingsperiode van deze andere aangeschafte of tot stand gebrachte vaste activa. In dat geval wordt de aftrek eenvormig vastgesteld op het in artikel 69, § 1, eerste lid, 2°, bedoelde basispercentage verhoogd met 7 procentpunten en wordt hij berekend op de afschrijvingen die voor elk belastbaar tijdperk van de afschrijvingsperiode worden aangenomen.</u>	(opgeheven)
Artikel 71	Artikel 71
Indien bij de overdracht of bij de buitengebruikstelling van een vast activum het totaal van de overeenkomstig artikel 70 verrichte aftrekken lager is dan de aftrek die had kunnen worden toegepast overeenkomstig artikel 69, wordt een aanvullende aftrek tot het bedrag van dat verschil verleend.	Indien bij de overdracht of bij de buitengebruikstelling van een vast activum het totaal van de overeenkomstig artikel 70 verrichte aftrekken lager is dan de aftrek die had kunnen worden toegepast overeenkomstig artikel 69, zoals het van toepassing was voor het belastbaar tijdperk waarin de betrokken vaste activa zijn verkregen of tot stand gebracht, wordt een aanvullende aftrek tot het bedrag van dat verschil verleend.

Artikel 74	Artikel 74
Geen investeringsaftrek wordt verleend wanneer de winst of de baten worden bepaald volgens forfaitaire grondslagen van aanslagen waarin de afschrijvingen forfaitair zijn opgenomen, behalve indien het vaste activa betreft als vermeld in <u>artikel 69, § 1, eerste lid, 2°</u> , waarvoor van overheidswege geen financiële steun tot aanmoediging van energiebesparing is verleend.	Geen investeringsaftrek wordt verleend wanneer de winst of de baten worden bepaald volgens forfaitaire grondslagen van aanslagen waarin de afschrijvingen forfaitair zijn opgenomen, behalve indien het vaste activa betreft als vermeld in artikel 69, eerste lid, 2° en 3° , waarvoor van overheidswege geen financiële steun tot aanmoediging van energiebesparing is verleend.
Artikel 75	Artikel 75
De investeringsaftrek is evenmin van toepassing op:	De investeringsaftrek is evenmin van toepassing op:
1° vaste activa die niet uitsluitend voor het uitoefenen van de beroepswerkzaamheid worden gebruikt;	1° vaste activa die niet uitsluitend voor het uitoefenen van de beroepswerkzaamheid worden gebruikt;
2° vaste activa die zijn verkregen of tot stand gebracht met het doel het recht van gebruik ervan bij leasingcontract of bij overeenkomst van erfpacht of opstal, of enig gelijkaardig onroerend recht aan een derde over te dragen, ingeval die vaste activa kunnen worden afgeschreven door de onderneming die het recht heeft verkregen;	2° vaste activa die zijn verkregen of tot stand gebracht met het doel het recht van gebruik ervan bij leasingcontract of bij overeenkomst van erfpacht of opstal, of enig gelijkaardig onroerend recht aan een derde over te dragen, ingeval die vaste activa kunnen worden afgeschreven door de onderneming die het recht heeft verkregen;
3° vaste activa indien het recht van gebruik ervan anders dan op de wijze als vermeld sub 2° is overgedragen aan een andere belastingplichtige, tenzij de overdracht gebeurt aan een natuurlijke persoon of aan een vennootschap, die zelf aan de voorwaarden, criteria en grenzen voor de toepassing van de investeringsaftrek tegen eenzelfde of een hoger percentage voldoet, die de vaste activa in België gebruikt voor het behalen van winst of baten en die het recht van gebruik daarvan geheel noch gedeeltelijk aan een derde overdraagt;	3° vaste activa indien het recht van gebruik ervan anders dan op de wijze als vermeld sub 2° is overgedragen aan een andere belastingplichtige, tenzij de overdracht gebeurt aan een natuurlijke persoon of aan een vennootschap, die zelf aan de voorwaarden, criteria en grenzen voor de toepassing van de investeringsaftrek tegen eenzelfde of een hoger percentage voldoet, die de vaste activa in België gebruikt voor het behalen van winst of baten en die het recht van gebruik daarvan geheel noch gedeeltelijk aan een derde overdraagt;
4° vaste activa die niet afschrijfbaar zijn en vaste activa waarvan de afschrijving over minder dan 3 belastbare tijdperken is gespreid;	4° vaste activa die niet afschrijfbaar zijn en vaste activa waarvan de afschrijving over minder dan 3 belastbare tijdperken is gespreid;
5° personenauto's en auto's voor dubbel gebruik zoals deze omschreven zijn in de reglementering inzake inschrijving van motorvoertuigen, met inbegrip van de lichte vrachtauto's bedoeld in artikel 4, § 3, van het Wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen, daaronder niet begrepen:	5° personenauto's en auto's voor dubbel gebruik zoals deze omschreven zijn in de reglementering inzake inschrijving van motorvoertuigen, met inbegrip van de lichte vrachtauto's bedoeld in artikel 4, § 3, van het Wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen, daaronder niet begrepen:
a) voertuigen die uitsluitend gebruikt worden voor een taxidienst of voor verhuring met bestuurder	a) voertuigen die uitsluitend gebruikt worden voor een taxidienst of voor verhuring met bestuurder

en op grond daarvan van de verkeersbelasting op de autovoertuigen vrijgesteld zijn;	en op grond daarvan van de verkeersbelasting op de autovoertuigen vrijgesteld zijn;
b) voertuigen die in erkende autorijscholen uitsluitend worden gebruikt voor praktisch onderricht en daartoe speciaal zijn uitgerust;	b) voertuigen die in erkende autorijscholen uitsluitend worden gebruikt voor praktisch onderricht en daartoe speciaal zijn uitgerust;
6° bij de aankoopprijs komende kosten en onrechtstreekse <u>produktiekosten</u> wanneer die kosten niet samen met de vaste activa waarop zij betrekking hebben worden afgeschreven.	6° bij de aankoopprijs komende kosten en onrechtstreekse productiekosten wanneer die kosten niet samen met de vaste activa waarop zij betrekking hebben worden afgeschreven.
	7° voor wat betreft de in artikel 69, eerste lid, 1°, bedoelde basisaftrek, vaste activa gebaseerd op of die gebruik maken van voor het milieu en klimaat schadelijke stoffen, met uitzondering van de vaste activa waarvoor er geen economisch vergelijkbaar koolstofemissievrij alternatief is.
	De Koning bepaalt, wijzigt of vervangt, in een in Ministerraad overlegd besluit welke investeringen onder de in het eerste lid, 7°, bedoelde uitsluiting vallen op basis van de noodwendigheden van de markt, de stand van de technologie en de rentabiliteit voor de investeerder in een te actualiseren lijst. Deze lijst wordt de "klimaat- en milieu-uitsluitingslijst" genoemd.
	De klimaat- en milieu-uitsluitingslijst wordt opgemaakt of gewijzigd na voorafgaandelijk advies gevraagd door de minister van Financiën aan de bij samenwerkingsakkoord opgerichte thematische overleggroepen of bij gebrek daaraan, aan de interministeriële conferentie in de zin van artikel 31bis van de gewone wet hervorming instellingen van 9 augustus 1980 binnen de bevoegdheden energie en omgeving, en aan de minister bevoegd voor Mobiliteit.
	Indien de in het derde lid aangeduide overleggroepen en minister geen advies overmaken binnen de drie maanden na de vraag van de minister van Financiën wordt de adviesvraag opnieuw gesteld aan de verschillende ministers van Leefmilieu en Energie in België, net als aan de minister bevoegd voor Mobiliteit, met een antwoordtermijn van een maand.
	Indien, in het vorige lid bedoelde geval, één of meerdere van de bevoegde ministers geen antwoord op de adviesvraag geven binnen de termijn van een maand, kan de Ministerraad zonder hun advies overgaan tot de

	overlegging van het ontwerp van besluit houdende de opmaak, wijziging of vervanging van de klimaat- en milieu-uitsluitingslijst.
Artikel 77	Artikel 77
De Koning bepaalt bij een koninklijk besluit vastgesteld na overleg in Ministerraad:	De Koning bepaalt bij een koninklijk besluit vastgesteld na overleg in Ministerraad:
- de aard van de activa die in aanmerking komen voor de verhoogde aftrek <u>ingevolge artikel 69, § 1, eerste lid, 2°, f);</u>	- de aard van de activa die in aanmerking komen voor de verhoogde aftrek bedoeld in artikel 69, derde lid;
- de kenmerken waaraan de in het eerste streepje beoogde activa moeten voldoen om recht te geven op de verhoogde aftrek <u>ingevolge artikel 69, § 1, eerste lid, 2°, f).</u>	- de kenmerken waaraan de in het eerste streepje beoogde activa moeten voldoen om recht te geven op de verhoogde aftrek bedoeld in artikel 69, derde lid.
	De Koning kan in de in artikel 69/1, §§ 2 tot 5 genoemde lijsten een maximumbedrag inschrijven voor één of meerdere specifieke vaste activa die in aanmerking komen voor de verhoogde thematische aftrek.
De Koning zal bij de Kamer van volksvertegenwoordigers, onmiddellijk indien ze in zitting is, zo niet bij de opening van de eerstvolgende zitting, een ontwerp van wet indienen tot bekrachtiging van de in uitvoering van het eerste lid, eerste streepje, genomen besluiten. Deze besluiten worden geacht geen uitwerking te hebben gehad indien ze niet bij wet zijn bekrachtigd binnen twaalf maanden na de datum van hun bekendmaking in het Belgisch Staatsblad.	De Koning zal bij de Kamer van volksvertegenwoordigers, onmiddellijk indien ze in zitting is, zo niet bij de opening van de eerstvolgende zitting, een ontwerp van wet indienen tot bekrachtiging van de in de artikelen 69/1, §§ 2 tot 5 en 75 bedoelde lijsten en hun eventuele éénmalige verlenging met inbegrip van de in het tweede lid bedoelde maximumbedragen, en van de in uitvoering van het eerste lid, eerste streepje, genomen besluiten. De bekrachtiging heeft uitwerking vanaf die datum. Bij gebreke van deze bekrachtiging binnen de 12 maanden na de datum van hun bekendmaking in het Belgisch Staatsblad worden de lijsten en besluiten geacht nooit uitwerking te hebben gehad.
De Koning bepaalt de wijze waarop de investeringsaftrek moet worden toegepast, de verplichtingen die de belastingplichtigen moeten naleven om recht te hebben op het voordeel ervan, alsmede de kenmerken waaraan de octrooien en de vaste activa moeten voldoen om recht te geven <u>op de verhoogde aftrek ingevolge artikel 69, § 1, eerste lid, 2°, a) tot e) en 3°.</u>	De Koning bepaalt de wijze waarop de investeringsaftrek moet worden toegepast, de verplichtingen die de belastingplichtigen moeten naleven om recht te hebben op het voordeel ervan, alsmede de kenmerken waaraan de octrooien en de vaste activa moeten voldoen om recht te geven op de aftrekken bedoeld in artikel 69, eerste lid, 2° en 3°.
	De Koning bepaalt de aanvraagprocedure, de vorm en inhoud van het in artikel 69/3 bedoelde attest dat de bevoegde ministers moeten afleveren.
Artikel 201	Artikel 201

§ 1. In de gevallen als vermeld in artikel 69, § 1, eerste lid, 1°, bedraagt het basispercentage van de investeringsaftrek:	§ 1. De in artikel 69, eerste lid, 1°, bedoelde basisaftrek van de investeringsaftrek bedraagt:
1° voor vaste activa verkregen of tot stand gebracht door een vennootschap die als kleine vennootschap wordt aangemerkt voor het aanslagjaar dat verbonden is aan het belastbare tijdperk waarin die investeringen worden verricht, 8 pct. van de aanschaffings- of beleggingswaarde van de nieuwe materiële of immateriële vaste activa voor zover deze vaste activa rechtstreeks verband houden met de bestaande of geplande economische werkzaamheid die door de vennootschap werkelijk wordt uitgeoefend. Evenwel bedraagt het basis percentage van de aftrek voor de vaste activa die zijn verkregen of tot stand gebracht tussen 1 januari 2018 en 31 december 2019, 20 pct. Het basispercentage van de aftrek bedraagt 25 pct., voor de vaste activa die zijn verkregen of tot stand gebracht tussen 12 maart 2020 en 31 december 2022;	1° voor vaste activa verkregen of tot stand gebracht door een vennootschap die als kleine vennootschap wordt aangemerkt voor het aanslagjaar dat verbonden is aan het belastbare tijdperk waarin die investeringen worden verricht, 10 pct. van de aanschaffings- of beleggingswaarde van de nieuwe materiële of immateriële vaste activa voor zover deze vaste activa rechtstreeks verband houden met de bestaande of geplande economische werkzaamheid die door de vennootschap werkelijk wordt uitgeoefend. Evenwel wordt dit basispercentage verhoogd met 10 procentpunten als het digitale vaste activa betreft;
2° voor vaste activa verkregen of tot stand gebracht door een vennootschap die niet vermeld wordt in de bepaling onder 1°, 0 pct.	2° voor vaste activa verkregen of tot stand gebracht door een vennootschap die niet vermeld wordt in de bepaling onder 1°, 0 pct.
De in het eerste lid bedoelde aftrek wordt altijd in één keer toegepast.	De in het eerste lid bedoelde aftrek wordt altijd in één keer toegepast.
Wat de in het eerste lid beoogde investeringsaftrek betreft, wordt de in artikel 72 bedoelde overdracht van de niet verleende vrijstelling bij geen of onvoldoende winst, enkel toegestaan in het volgende belastbaar tijdperk <u>en met betrekking tot de van 1 januari 2019 tot 31 december 2021 verkregen of tot stand gebrachte vaste activa, in de twee volgende belastbare tijdperken.</u>	Wat de in het eerste lid beoogde investeringsaftrek betreft, wordt de in artikel 72 bedoelde overdracht van de niet verleende vrijstelling bij geen of onvoldoende winst, enkel toegestaan in het volgende belastbaar tijdperk (...).
In het in artikel 69, § 1, eerste lid, 2°, f), vermeldde geval is de investeringsaftrek slechts van toepassing met betrekking tot vennootschappen die als kleine vennootschappen worden aangemerkt voor het aanslagjaar dat verbonden is aan het belastbaar tijdperk waarin de vaste activa zijn verkregen of tot stand gebracht.	(opgeheven)
In het in artikel 69, § 1, eerste lid, 3°, vermeldde geval is de investeringsaftrek slechts van toepassing met betrekking tot de binnenlandse vennootschappen die als kleine vennootschappen worden aangemerkt voor het aanslagjaar dat verbonden is aan het belastbaar	(opgeheven)

<u>tijdperk waarin de vaste activa zijn verkregen of tot stand gebracht.</u>	
<u>In het in artikel 70, derde lid, vermelde geval is het percentage van de aftrek tot 0 teruggebracht.</u>	(opgeheven)
De belastingplichtige die onherroepelijk heeft geopteerd voor het in artikel 289quater vermelde belastingkrediet voor onderzoek en ontwikkeling, kan niet meer genieten van de in de <u>artikelen 69, § 1, eerste lid, 2°, a en b, en 70, eerste lid, 1°, vermelde investeringsaftrek</u> en voor die belastingplichtige, worden de in artikel 72, tweede lid, bedoelde bedragen van 620.000 euro en 2.480.000 euro respectievelijk op 310.000 euro en 1.240.000 euro bepaald. Deze bedragen worden jaarlijks aan het indexcijfer van de consumptieprijzen van het Rijk aangepast. Die aanpassing gebeurt met behulp van de in artikel 178, § 3, eerste lid, 2°, bepaalde coëfficiënt.	De belastingplichtige die onherroepelijk heeft geopteerd voor het in artikel 289quater vermelde belastingkrediet voor onderzoek en ontwikkeling, kan niet meer genieten van de in de artikelen 69, eerste lid, 2° en 3°, en 70, vermelde investeringsaftrek en voor die belastingplichtige, worden de in artikel 72, tweede lid, bedoelde bedragen van 620.000 euro en 2.480.000 euro respectievelijk op 310.000 euro en 1.240.000 euro bepaald. Deze bedragen worden jaarlijks aan het indexcijfer van de consumptieprijzen van het Rijk aangepast. Die aanpassing gebeurt met behulp van de in artikel 178, § 3, eerste lid, 2°, bepaalde coëfficiënt.
<u>§ 2. In afwijking van § 1, eerste lid, is de investeringsaftrek gelijk aan 3 pct., wanneer het gaat om materiële vaste activa die uitsluitend bestemd zijn voor het verzekeren van het productieproces van herbruikbare verpakkingen van dranken en nijverheidsproducten, zoals vermeld in boek III "Milieutaksen" van de gewone wet van 16 juli 1993 tot vervollediging van de Federale Staatsstructuur.</u>	§ 2. Het percentage van de verhoogde thematische aftrek bedoeld in artikel 69, eerste lid, 2°, bedraagt 30 pct. voor vennootschappen die niet als kleine vennootschappen worden aangemerkt voor het aanslagjaar dat verbonden is aan het belastbare tijdperk waarin die investeringen worden verricht.
<u>Dit percentage is eveneens van toepassing op de materiële vaste activa die uitsluitend bestemd zijn voor het verzekeren van de terugname in de verkooppunten, de tussentijdse stockage, de verzending naar de afvuller of een distributiecentrale met het oog op de verdere sortering en reiniging en de sortering en reiniging met het oog op de terugzending naar de respectievelijke afvullers van de in eerste lid vermelde herbruikbare verpakkingen.</u>	
<u>De Koning bepaalt de wijze waarop de in het eerste en tweede lid vermelde investeringsaftrek moet worden toegepast, de verplichtingen die de belastingplichtigen moeten naleven om recht te hebben op het voordeel ervan, alsmede de kenmerken waaraan de vaste activa moeten voldoen om recht te geven op de aftrek en Hij bepaalt wat onder productieproces moet worden verstaan.</u>	
Artikel 275^{9/1}	Artikel 275^{9/1}

§ 1. De in § 2 bedoelde werkgevers die schade hebben geleden ten gevolge van een natuurramp die de Koning in toepassing van artikel 19/2 van de wet van 15 mei 2014 houdende uitvoering van het pact voor competitiviteit, werkgelegenheid en relance in het toepassingsgebied van dit artikel heeft opgenomen, in een inrichting die gelegen is op het grondgebied van het in artikel 19/2 van dezelfde wet bedoelde gewest, en die op geldige wijze een formulier als bedoeld in § 4 hebben overgelegd, worden vrijgesteld 30 % van de bedrijfsvoorheffing die betrekking heeft op de in § 2 bedoelde bezoldigingen in de Schatkist te storten, op voorwaarde dat het totale bedrag van de vrijstelling het in § 3 bedoelde bedrag niet overschrijdt en de genoemde voorheffing volledig op die bezoldigingen wordt ingehouden.	§ 1. De in § 2 bedoelde werkgevers die schade hebben geleden ten gevolge van een natuurramp die de Koning in toepassing van artikel 19/2 van de wet van 15 mei 2014 houdende uitvoering van het pact voor competitiviteit, werkgelegenheid en relance in het toepassingsgebied van dit artikel heeft opgenomen, in een inrichting die gelegen is op het grondgebied van het in artikel 19/2 van dezelfde wet bedoelde gewest, en die op geldige wijze een formulier als bedoeld in § 4 hebben overgelegd, worden vrijgesteld 30 % van de bedrijfsvoorheffing die betrekking heeft op de in § 2 bedoelde bezoldigingen in de Schatkist te storten, op voorwaarde dat het totale bedrag van de vrijstelling het in § 3 bedoelde bedrag niet overschrijdt en de genoemde voorheffing volledig op die bezoldigingen wordt ingehouden.
Voor toepassing van dit artikel moet onder inrichting een plaats worden verstaan die men geografisch gezien kan identificeren door een adres, waar op het ogenblik van de natuurramp één of meerdere activiteiten van de onderneming werden uitgeoefend.	Voor toepassing van dit artikel moet onder inrichting een plaats worden verstaan die men geografisch gezien kan identificeren door een adres, waar op het ogenblik van de natuurramp één of meerdere activiteiten van de onderneming werden uitgeoefend.
§ 2. De bezoldigingen die voor de toepassing van dit artikel in aanmerking komen zijn de bezoldigingen die aan de volgende voorwaarden voldoen:	§ 2. De bezoldigingen die voor de toepassing van dit artikel in aanmerking komen zijn de bezoldigingen die aan de volgende voorwaarden voldoen:
- het betreffen bezoldigingen voor werknemers die zijn tewerkgesteld in een inrichting die schade heeft geleden ten gevolge van de in paragraaf 1 bedoelde natuurramp;	- het betreffen bezoldigingen voor werknemers die zijn tewerkgesteld in een inrichting die schade heeft geleden ten gevolge van de in paragraaf 1 bedoelde natuurramp;
- het betreffen bezoldigingen die worden betaald of toegekend voor de prestaties die werden geleverd in een periode van 40 maanden die start vanaf de maand die volgt op de maand waarin de natuurramp heeft plaatsgevonden en die ten laatste worden betaald of toegekend in de 47^e maand die volgt op de maand waarin de natuurramp heeft plaatsgevonden;	- het betreffen bezoldigingen voor de prestaties die werden geleverd in een periode van 40 maanden die start vanaf de maand die volgt op de maand waarin de natuurramp heeft plaatsgevonden en die ten laatste worden betaald of toegekend in de 47^e maand die volgt op de maand waarin de natuurramp heeft plaatsgevonden;
- het betreffen overeenkomstig artikel 31, tweede lid, 1° en 2°, vastgestelde belastbare bezoldigingen van de werknemers met uitsluiting van het dubbel vakantiegeld, de eindejaarspremie en de achterstallige bezoldigingen.	- het betreffen overeenkomstig artikel 31, tweede lid, 1° en 2°, vastgestelde belastbare bezoldigingen van de werknemers met uitsluiting van het dubbel vakantiegeld, de eindejaarspremie en de achterstallige bezoldigingen.
De in dit artikel bedoelde vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing kan niet worden toegepast op de bedrijfsvoorheffing die aanvullend bovenop de bedrijfsvoorheffing die reglementair minimaal verschuldigd is, wordt ingehouden.	De in dit artikel bedoelde vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing kan niet worden toegepast op de bedrijfsvoorheffing die aanvullend bovenop de bedrijfsvoorheffing die reglementair minimaal verschuldigd is, wordt ingehouden.

De in dit artikel bedoelde vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing kan niet worden verleend indien een andere in de artikelen 275 ² tot 275 ⁶ en 275 ⁸ tot 275 ¹² bedoelde vrijstelling op dezelfde bezoldiging wordt toegepast.	De in dit artikel bedoelde vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing kan niet worden verleend indien een andere in de artikelen 275 ² tot 275 ⁶ en 275 ⁸ tot 275 ¹² bedoelde vrijstelling op dezelfde bezoldiging wordt toegepast.
Om de vrijstelling van doorstorting van de bedrijfsvoorheffing te verkrijgen, moet de werkgever het bewijs leveren dat wordt voldaan aan de voorwaarden gesteld in deze paragraaf en het ter beschikking houden van de Federale Overheidsdienst Financiën. De Koning bepaalt de nadere regels voor het leveren van dit bewijs.	Om de vrijstelling van doorstorting van de bedrijfsvoorheffing te verkrijgen, moet de werkgever het bewijs leveren dat wordt voldaan aan de voorwaarden gesteld in deze paragraaf en het ter beschikking houden van de Federale Overheidsdienst Financiën. De Koning bepaalt de nadere regels voor het leveren van dit bewijs.
§ 3. Het totale bedrag aan vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing, die krachtens dit artikel per werkgever en per natuurramp wordt toegestaan in voorkomend geval vermeerderd met de op deze voorheffing verschuldigde moratoriuminteressen, kan niet hoger zijn dan 25 % van het verschil tussen enerzijds de kosten die voortvloeien uit de schade die is ontstaan als een direct gevolg van de natuurramp, die door het gewest op grond van artikel 50 van de in artikel 19/1 van dezelfde wet bedoelde Verordening (EU) nr. 651/2014, artikel 30 van de in artikel 19/1 van dezelfde wet bedoelde Verordening (EU) nr. 702/2014 of artikel 44 van de in artikel 19/1 van dezelfde wet bedoelde Verordening (EU) nr. 1388/2014 definitief werd vastgesteld en die door het gewest worden opgenomen in het in paragraaf 4 bedoelde attest en anderzijds de in dit attest vermelde steun en de vergoedingen die door het gewest, een andere overheid of door een verzekeraar ter compensatie van deze schade aan de werkgever werden toegekend.	§ 3. Het totale bedrag aan vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing, die krachtens dit artikel per werkgever en per natuurramp wordt toegestaan in voorkomend geval vermeerderd met de op deze voorheffing verschuldigde moratoriuminteressen, kan niet hoger zijn dan 25 % van het verschil tussen enerzijds de kosten die voortvloeien uit de schade die is ontstaan als een direct gevolg van de natuurramp, die door het gewest op grond van artikel 50 van de in artikel 19/1 van dezelfde wet bedoelde Verordening (EU) nr. 651/2014, artikel 30 van de in artikel 19/1 van dezelfde wet bedoelde Verordening (EU) nr. 702/2014 of artikel 44 van de in artikel 19/1 van dezelfde wet bedoelde Verordening (EU) nr. 1388/2014 definitief werd vastgesteld en die door het gewest worden opgenomen in het in paragraaf 4 bedoelde attest en anderzijds de in dit attest vermelde steun en de vergoedingen die door het gewest, een andere overheid of door een verzekeraar ter compensatie van deze schade aan de werkgever werden toegekend.
§ 4. Alvorens de in dit artikel bedoelde vrijstelling van doorstorting te kunnen verkrijgen, moet de werkgever ten laatste in de 30 ^e maand die volgt op de maand waarin de natuurramp heeft plaatsgevonden een formulier overleggen waarvan het model door de Koning werd vastgelegd.	§ 4. Alvorens de in dit artikel bedoelde vrijstelling van doorstorting te kunnen verkrijgen, moet de werkgever ten laatste in de 30 ^e maand die volgt op de maand waarin de natuurramp heeft plaatsgevonden een formulier overleggen waarvan het model door de Koning werd vastgelegd.
In dit formulier vermeldt de werkgever:	In dit formulier vermeldt de werkgever:
(...)	(...)
De in dit artikel bedoelde vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing kan bovendien enkel worden toegepast nadat de Federale Overheidsdienst Financiën, ten laatste in de 36 ^e maand die volgt op de maand waarin de natuurramp heeft plaatsgevonden, van het gewest een attest heeft ontvangen waarin de kosten die de werkgever in aanmerking wil	De in dit artikel bedoelde vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing kan bovendien enkel worden toegepast nadat de Federale Overheidsdienst Financiën, ten laatste in de 36 ^e maand die volgt op de maand waarin de natuurramp heeft plaatsgevonden, van het gewest een attest heeft ontvangen waarin de kosten die de werkgever in aanmerking wil

nemen bij de toepassing van de in dit artikel bedoelde vrijstelling, en de ter compensatie van deze kosten uitbetaalde of toegekende vergoedingen en steunbedragen worden uiteengezet, zonder hierbij de grenzen van paragraaf 3 te overschrijden. Het gewest kan enkel een attest opmaken indien deze kosten, vergoedingen en steunbedragen definitief werden vastgesteld.	nemen bij de toepassing van de in dit artikel bedoelde vrijstelling, en de ter compensatie van deze kosten uitbetaalde of toegekende vergoedingen en steunbedragen worden uiteengezet, zonder hierbij de grenzen van paragraaf 3 te overschrijden. Het gewest kan enkel een attest opmaken indien deze kosten, vergoedingen en steunbedragen definitief werden vastgesteld.
Na ontvangst van het in het tweede lid bedoelde attest en uiterlijk in de 41 ^e maand die volgt op de maand waarin de natuurramp heeft plaatsgevonden, brengt de Federale Overheidsdienst Financiën de werkgever per brief, verzonden onder gesloten omslag op de hoogte van de mogelijkheid tot toepassing van de in dit artikel bedoelde vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing. Deze brief omschrijft:	Na ontvangst van het in het tweede lid bedoelde attest en uiterlijk in de 41 ^e maand die volgt op de maand waarin de natuurramp heeft plaatsgevonden, brengt de Federale Overheidsdienst Financiën de werkgever per brief, verzonden onder gesloten omslag op de hoogte van de mogelijkheid tot toepassing van de in dit artikel bedoelde vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing. Deze brief omschrijft:
- de bezoldigingen waarop deze vrijstelling kan worden toegepast;	- de bezoldigingen waarop deze vrijstelling kan worden toegepast;
- de formaliteiten die in acht moeten worden genomen bij de aangifte van de vrijstelling;	- de formaliteiten die in acht moeten worden genomen bij de aangifte van de vrijstelling;
- de formaliteiten die in acht moeten worden genomen bij het leveren van het in paragraaf 2, vierde lid, bedoelde bewijs.	- de formaliteiten die in acht moeten worden genomen bij het leveren van het in paragraaf 2, vierde lid, bedoelde bewijs.
Vanaf 1 januari 2025 verzendt de Federale Overheidsdienst Financiën de in het vierde lid bedoelde brief door middel van het in artikel 304ter, tweede lid, bedoelde beveiligd elektronisch platform, behalve wanneer de werkgever overeenkomstig artikel 304quater, § 2, eerste lid, is vrijgesteld van de verplichting om het in artikel 304ter, tweede lid, bedoelde beveiligd elektronisch platform te gebruiken en er niet voor gekozen heeft om langs elektronische weg te communiceren met de Federale Overheidsdienst Financiën.	Vanaf 1 januari 2025 verzendt de Federale Overheidsdienst Financiën de in het vierde lid bedoelde brief door middel van het in artikel 304ter, tweede lid, bedoelde beveiligd elektronisch platform, behalve wanneer de werkgever overeenkomstig artikel 304quater, § 2, eerste lid, is vrijgesteld van de verplichting om het in artikel 304ter, tweede lid, bedoelde beveiligd elektronisch platform te gebruiken en er niet voor gekozen heeft om langs elektronische weg te communiceren met de Federale Overheidsdienst Financiën.
De Koning kan de in deze paragraaf bedoelde termijnen verlengen tot uiterlijk de 47 ^e maand die volgt op de maand waarin de natuurramp heeft plaatsgevonden.	De Koning kan de in deze paragraaf bedoelde termijnen verlengen tot uiterlijk de 47 ^e maand die volgt op de maand waarin de natuurramp heeft plaatsgevonden.
Artikel 289quater	Artikel 289quater
Wat de in artikel 69, § 1, eerste lid, 2, a) en b), vermelde vaste activa betreft, kan een belastingkrediet worden verrekend met de vennootschapsbelasting of met de belasting van niet-inwoners voor de in artikel 227, 2 ^o , vermelde belastingplichtingen, dat gelijk is aan het in het tweede lid voorziene tarief op een deel van de aanschaffings- of beleggingswaarde van de materiële vaste activa die in nieuwe staat zijn	Wat de in artikel 69/2 vermelde vaste activa betreft, kan een belastingkrediet worden verrekend met de vennootschapsbelasting of met de belasting van niet-inwoners voor de in artikel 227, 2 ^o , vermelde belastingplichtingen, dat gelijk is aan het in het tweede lid voorziene tarief op een deel van de aanschaffings- of beleggingswaarde van de materiële vaste activa die in nieuwe staat zijn verkregen of tot stand

verkregen of tot stand gebracht en van de nieuwe immateriële vaste activa, indien die vaste activa in België voor het uitoefenen van de beroepswerkzaamheid worden gebruikt. Dit belastingkrediet wordt "belastingkrediet voor onderzoek en ontwikkeling" genoemd.	gebracht en van de nieuwe immateriële vaste activa, indien die vaste activa in België voor het uitoefenen van de beroepswerkzaamheid worden gebruikt. Dit belastingkrediet wordt "belastingkrediet voor onderzoek en ontwikkeling" genoemd.
Het tarief van het belastingkrediet voor onderzoek en ontwikkeling is gelijk aan het in artikel 215, eerste lid, voorziene tarief.	Het tarief van het belastingkrediet voor onderzoek en ontwikkeling is gelijk aan het in artikel 215, eerste lid, voorziene tarief.
Om het in het eerste lid vermelde belastingkrediet te genieten, dienen de belastingplichtigen voor deze mogelijkheid onherroepelijk te opteren vanaf een bepaald belastbaar tijdperk.	Om het in het eerste lid vermelde belastingkrediet te genieten, dienen de belastingplichtigen voor deze mogelijkheid onherroepelijk te opteren vanaf een bepaald belastbaar tijdperk.
Wanneer in de aanschaffingswaarde of beleggingswaarde van de in het eerste lid bedoelde activa, bezoldigingen van de in artikel 2753 bedoelde onderzoekers zijn begrepen, waarvan de werkgever in toepassing van artikel 2753 een deel van de bedrijfsvoorheffing niet in de Schatkist heeft gestort, mag deze niet doorgestorte bedrijfsvoorheffing niet in de berekeningsbasis van het in het eerste lid bedoelde belastingkrediet worden opgenomen.	Wanneer in de aanschaffingswaarde of beleggingswaarde van de in het eerste lid bedoelde activa, bezoldigingen van de in artikel 2753 bedoelde onderzoekers zijn begrepen, waarvan de werkgever in toepassing van artikel 2753 een deel van de bedrijfsvoorheffing niet in de Schatkist heeft gestort, mag deze niet doorgestorte bedrijfsvoorheffing niet in de berekeningsbasis van het in het eerste lid bedoelde belastingkrediet worden opgenomen.
Artikel 289quinquies	Artikel 289quinquies
Het in artikel 289quater, eerste lid, vermelde deel is gelijk aan het in <u>artikel 69, § 1, eerste lid, 2°</u> , voorziene percentage.	Het in artikel 289quater, eerste lid, vermelde deel is gelijk aan het in artikel 69, eerste lid, 3° , voorziene percentage.
Artikel 289sexies	Artikel 289sexies
Wat de in <u>artikel 69, § 1, eerste lid, 2°, b)</u> , vermelde vaste activa, kunnen de belastingplichtigen desgewenst het belastingkrediet voor onderzoek en ontwikkeling over de afschrijvingsperiode van die vaste activa spreiden. In dit geval is het gespreide belastingkrediet voor onderzoek en ontwikkeling gelijk aan het in artikel 289quater, tweede lid, voorziene tarief toegepast op de afschrijving die voor elk belastbaar tijdperk van de afschrijvingsperiode worden aangenomen, vermenigvuldigd met het in artikel 70, tweede lid, voorzien percentage.	Wat de in artikel 69/2, 2° , vermelde vaste activa, kunnen de belastingplichtigen desgewenst het belastingkrediet voor onderzoek en ontwikkeling over de afschrijvingsperiode van die vaste activa spreiden. In dit geval is het gespreide belastingkrediet voor onderzoek en ontwikkeling gelijk aan het in artikel 289quater, tweede lid, voorziene tarief toegepast op de afschrijving die voor elk belastbaar tijdperk van de afschrijvingsperiode worden aangenomen, vermenigvuldigd met het in artikel 70, tweede lid, voorzien percentage.
Indien bij de overdracht of bij de buitengebruikstelling van een vast activum het totaal van de overeenkomstig het eerste lid verrekende belastingkredieten voor onderzoek en ontwikkeling lager is dan het belastingkrediet	Indien bij de overdracht of bij de buitengebruikstelling van een vast activum het totaal van de overeenkomstig het eerste lid verrekende belastingkredieten voor onderzoek en ontwikkeling lager is dan het belastingkrediet

voor onderzoek en ontwikkeling dat had kunnen worden verrekend overeenkomstig artikel 289quinquies, wordt voor het verschil een aanvullend belastingkrediet voor onderzoek en ontwikkeling verleend.	voor onderzoek en ontwikkeling dat had kunnen worden verrekend overeenkomstig artikel 289quinquies, wordt voor het verschil een aanvullend belastingkrediet voor onderzoek en ontwikkeling verleend.
Artikel 289novies	Artikel 289novies
De Koning bepaalt de wijze waarop het belastingkrediet voor onderzoek en ontwikkeling moet worden toegepast, de verplichtingen die de belastingplichtigen moeten naleven om recht te hebben op het voordeel ervan, alsmede de kenmerken waaraan <u>de octrooien en de vaste activa</u> moeten voldoen om recht te geven op het belastingkrediet.	De Koning bepaalt de wijze waarop het belastingkrediet voor onderzoek en ontwikkeling moet worden toegepast, de verplichtingen die de belastingplichtigen moeten naleven om recht te hebben op het voordeel ervan, alsmede de kenmerken waaraan de in artikel 69/2 vermelde vaste activa moeten voldoen om recht te geven op het belastingkrediet.
Artikel 368	Artikel 368
In afwijking van artikel 368, verjaart de vordering tot teruggave van de voorheffing na afloop van drie jaar te rekenen van 1 januari van het jaar dat volgt op datgene waarnaar het aanslagjaar wordt genoemd wanneer de vordering wordt ingediend op basis van een in titel 6, hoofdstuk 1, afdeling 4, onderafdeling 3, bedoelde vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing.	In afwijking van artikel 368, verjaart de vordering tot teruggave van de voorheffing na afloop van drie jaar te rekenen van 1 januari van het jaar dat volgt op datgene waarnaar het aanslagjaar wordt genoemd wanneer de vordering wordt ingediend op basis van een in titel 6, hoofdstuk 1, afdeling 4, onderafdeling 3, bedoelde vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing.
	In afwijking van artikel 368 en het eerste lid, verjaart de vordering tot terugbetaling van de voorheffing na afloop van vijf jaar te rekenen van 1 januari van het jaar dat volgt op datgene waarnaar het aanslagjaar wordt genoemd wanneer de vordering wordt ingediend op basis van de in artikel 275^{9/1} bedoelde vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing.
	Artikel 552 (nieuw artikel)
	Voor de activa die werden verkregen of tot stand gebracht voor 1 januari 2025, worden de artikelen 69 tot 77, 201 en 289quater tot novies toegepast zoals deze bestonden voor te zijn vervangen of gewijzigd door de wet van XXX houdende diverse fiscale bepalingen.

Wet van 19 december 2023 houdende de invoering van een minimumbelasting voor multinationale ondernemingen en omvangrijke binnenlandse groepen

BASISTEKST	TEKST AANGEPAST AAN HET WETSONTWERP

Titel I – Algemene Bepalingen	Titel I – Algemene Bepalingen
Artikel 2	Artikel 2
§ 1. Deze wet voorziet in de omzetting van Richtlijn (EU) 2022/2523 van de Raad van 14 december 2022 tot waarborging van een mondiaal minimumniveau van belastingheffing voor groepen van multinationale ondernemingen en omvangrijke binnenlandse groepen in de Europese Unie.	§ 1. Deze wet voorziet in de omzetting van Richtlijn (EU) 2022/2523 van de Raad van 14 december 2022 tot waarborging van een mondiaal minimumniveau van belastingheffing voor groepen van multinationale ondernemingen en omvangrijke binnenlandse groepen in de Europese Unie.
§ 2. Als minimumbelasting ten aanzien van multinationale ondernemingen en omvangrijke binnenlandse groepen worden geheven:	§ 2. Als minimumbelasting ten aanzien van multinationale ondernemingen en omvangrijke binnenlandse groepen worden geheven:
1° een binnenlandse bijheffing overeenkomstig de bepalingen van titel II, hoofdstuk 6;	1° een binnenlandse bijheffing overeenkomstig de bepalingen van titel II, hoofdstuk 6;
2° een IIR-bijheffing overeenkomstig de bepalingen van titel II, hoofdstuk 7;	2° een IIR-bijheffing overeenkomstig de bepalingen van titel II, hoofdstuk 7;
3° een UTPR-bijheffing overeenkomstig de bepalingen van titel II, hoofdstuk 8.	3° een UTPR-bijheffing overeenkomstig de bepalingen van titel II, hoofdstuk 8.
	§ 3. De in paragraaf 2 bedoelde multinationale ondernemingen of omvangrijke binnenlandse groepen worden geregistreerd bij de Kruispuntbank van Ondernemingen volgens de modaliteiten bepaald door de Koning.
Titel II – Invoering van een minimumbelasting van multinationale ondernemingen en omvangrijke binnenlandse groepen	Titel II – Invoering van een minimumbelasting van multinationale ondernemingen en omvangrijke binnenlandse groepen
Hoofdstuk 1 – Definities	Hoofdstuk 1 – Definities
Artikel 3, 38°, 39°, 49°	Artikel 3, 38°, 39°, 49°
Voor de toepassing van deze titel wordt verstaan onder:	Voor de toepassing van deze titel wordt verstaan onder:
[...]	[...]
38° "gekwalificeerd terugbetaalbaar belastingtegoed":	38° "gekwalificeerd terugbetaalbaar belastingtegoed":
a) een terugbetaalbaar belastingtegoed dat in de vorm van contante of daarmee gelijkgestelde middelen dient te worden betaald aan een groepsentiteit binnen vier jaar te rekenen vanaf de datum waarop de groepsentiteit aanspraak heeft op het terugbetaalbare belastingtegoed krachtens de wetgeving van de jurisdictie die het tegoed verleent; of	a) een terugbetaalbaar belastingtegoed dat in de vorm van contante of daarmee gelijkgestelde middelen dient te worden betaald aan een groepsentiteit binnen vier jaar te rekenen vanaf de datum waarop de groepsentiteit aanspraak heeft op het terugbetaalbare belastingtegoed krachtens de wetgeving van de jurisdictie die het tegoed verleent; of
b) indien het belastingtegoed gedeeltelijk terugbetaalbaar is, het deel van het terugbetaalbare belastingtegoed dat in de vorm van contante of daarmee gelijkgestelde middelen	b) indien het belastingtegoed gedeeltelijk terugbetaalbaar is, het deel van het terugbetaalbare belastingtegoed dat in de vorm van contante of daarmee gelijkgestelde middelen

betalbaar is aan een groepsentiteit binnen vier jaar te rekenen vanaf de datum waarop de groepsentiteit aanspraak heeft op het gedeeltelijk terugbetaalbare belastingtegoed.	betalbaar is aan een groepsentiteit binnen vier jaar te rekenen vanaf de datum waarop de groepsentiteit aanspraak heeft op het gedeeltelijk terugbetaalbare belastingtegoed;
	c) een belastingtegoed dat overdraagbaar is en dat door de houder van het tegoed gebruikt kan worden om zijn aansprakelijkheid voor een betrokken belasting te verminderen in de jurisdictie die het belastingtegoed heeft uitgegeven en dat voldoet aan de wettelijke overdraagbaarheidsnorm en de verhandelbaarheidsnorm in handen van de houder;
Een gekwalificeerd terugbetaalbaar belastingtegoed omvat geen bedragen aan belasting die op grond van een gekwalificeerde imputatiebelasting of een niet-gekwalificeerde terugbetaalbare imputatiebelasting verrekenbaar of terugbetaalbaar is;	Een gekwalificeerd terugbetaalbaar belastingtegoed omvat geen bedragen aan belasting die op grond van een gekwalificeerde imputatiebelasting of een niet-gekwalificeerde terugbetaalbare imputatiebelasting verrekenbaar of terugbetaalbaar is;
	Voor de toepassing van het eerste lid, c), wordt verstaan onder:
	- wettelijke overdraagbaarheidsnorm: een norm die ervoor zorgt dat het belastingtegoed zodanig is ontworpen dat de initiële verkrijger het tegoed kan overdragen aan een niet-verbonden partij in het verslagjaar waarin hij voldoet aan de criteria om in aanmerking te komen voor het tegoed of binnen 5 maanden na het einde van dat verslagjaar;
	- verhandelbaarheidsnorm: een norm die ervoor zorgt dat het belastingtegoed wordt verhandeld aan een niet-verbonden partij voor een bedrag dat meer bedraagt dan 80 pct. van de netto contante waarde van dat belastingtegoed;
39° "niet-gekwalificeerd terugbetaalbaar belastingtegoed": een belastingtegoed dat geen gekwalificeerd terugbetaalbaar belastingtegoed is, maar wel geheel of gedeeltelijk terugbetaalbaar;	39° "niet-gekwalificeerd terugbetaalbaar belastingtegoed": een belastingtegoed dat geen gekwalificeerd terugbetaalbaar belastingtegoed is, maar wel geheel of gedeeltelijk terugbetaalbaar of overdraagbaar ;
(...)	(...)
49° "uitgesloten dividenden": ter zake van een eigendomsbelang ontvangen of opgebouwde dividenden of andere uitkeringen, met uitzondering van ontvangen of opgebouwde dividenden of andere uitkeringen ter zake van:	49° "uitgesloten dividenden": ter zake van een eigendomsbelang ontvangen of opgebouwde dividenden of andere uitkeringen, met uitzondering van ontvangen of opgebouwde dividenden of andere uitkeringen ter zake van:
i) een eigendomsbelang:	i) een eigendomsbelang:
— van een groep in een entiteit waaraan rechten verbonden zijn op minder dan 10 pct. van de winst, het kapitaal of de reserves, of stemrechten	— van een groep in een entiteit waaraan rechten verbonden zijn op minder dan 10 pct. van de winst, het kapitaal of de reserves, of stemrechten

van die entiteit op de datum van de uitdeling of vervreemding (een "portefeuilledeelneming"); en	van die entiteit op de datum van de uitdeling of vervreemding (een "portefeuilledeelneming"); en
— dat op de datum van uitdeling minder dan één jaar economisch eigendom is van de groepsentiteit die de dividenden of de andere uitkeringen ontvangt of opbouwt;	— dat op de datum van uitdeling minder dan één jaar economisch eigendom is van de groepsentiteit die de dividenden of de andere uitkeringen ontvangt of opbouwt;
ii) een eigendomsbelang in een beleggingsentiteit ter zake waarvan een keuze op grond van artikel 46 is gemaakt;	ii) een eigendomsbelang in een beleggingsentiteit ter zake waarvan een keuze op grond van artikel 46 is gemaakt;
	De indienende groepsentiteit kan ervoor kiezen om in afwijking van het eerste lid een eigendomsbelang van een groep in een entiteit waaraan rechten verbonden zijn op minder dan 10 pct. van de winst, het kapitaal of de reserves, of stemrechten van die entiteit op de datum van de uitdeling of vervreemding, die op de datum van uitdeling meer dan één jaar economisch eigendom is van de groepsentiteit die de dividenden of de andere uitkeringen ontvangt of opbouwt niet als uitgesloten dividend te beschouwen;
Hoofdstuk 4 – Berekening van de aangepaste betrokken belastingen	Hoofdstuk 4 – Berekening van de aangepaste betrokken belastingen
	Artikel 17/1 (nieuw artikel)
	In afwijking van artikel 17, § 5, e), omvat het totale bedrag van aanpassing voor uitgestelde belastingen het bedrag van uitgestelde belastinglasten ter zake van het ontstaan en het gebruik van belastingtegoeden wanneer:
	a) de jurisdictie vereist dat inkomsten van buitenlandse oorsprong worden afgezet tegen binnenlandse verliezen voordat buitenlandse belastingkredieten kunnen worden verrekend met de belasting op inkomsten uit buitenlandse bronnen;
	b) de groepsentiteit een binnenlands fiscaal verlies heeft geleden dat geheel of gedeeltelijk wordt gecompenseerd door inkomsten van buitenlandse oorsprong; en
	c) het binnenlandse belastingregime toestaat dat buitenlandse belastingkredieten worden gebruikt om een belastingverplichting in een volgend jaar te compenseren met betrekking tot inkomen dat is opgenomen in de berekening van het kwalificerende inkomen of verlies van de groepsentiteit.

Hoofdstuk 5 – Berekening van het effectieve belastingtarief en de bijheffing	Hoofdstuk 5 – Berekening van het effectieve belastingtarief en de bijheffing
Artikel 22	Artikel 22
§ 1. Wanneer het effectieve belastingtarief van een jurisdictie waarin groepsentiteiten zijn gevestigd, lager is dan het minimumbelastingtarief voor een verslagjaar, berekent de MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep afzonderlijk de bijheffing voor elk van zijn groepsentiteiten die een kwalificerend inkomen hebben dat is meegenomen in de berekening van het netto kwalificerend inkomen van die jurisdictie. De bijheffing wordt berekend op jurisdictionele grondslag.	§ 1. Wanneer het effectieve belastingtarief van een jurisdictie waarin groepsentiteiten zijn gevestigd, lager is dan het minimumbelastingtarief voor een verslagjaar, berekent de MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep afzonderlijk de bijheffing voor elk van zijn groepsentiteiten die een kwalificerend inkomen hebben dat is meegenomen in de berekening van het netto kwalificerend inkomen van die jurisdictie. De bijheffing wordt berekend op jurisdictionele grondslag.
§ 2. Het bijheffingspercentage voor een jurisdictie voor een verslagjaar is het in voorkomend geval positieve verschil in procentpunten tussen enerzijds, het minimumbelastingtarief, en anderzijds, het effectieve belastingtarief berekend overeenkomstig artikel 21.	§ 2. Het bijheffingspercentage voor een jurisdictie voor een verslagjaar is het in voorkomend geval positieve verschil in procentpunten tussen enerzijds, het minimumbelastingtarief, en anderzijds, het effectieve belastingtarief berekend overeenkomstig artikel 21.
§ 3. De jurisdictionele bijheffing voor een verslagjaar is het in voorkomend geval positieve bedrag dat voortvloeit uit de vermenigvuldiging van het bijheffingspercentage, bepaald overeenkomstig paragraaf 2, met het bedrag van de overwinst bepaald overeenkomstig paragraaf 4, vermeerderd met de aanvullende bijheffing bepaald overeenkomstig artikel 24, en verminderd met het bedrag van de binnenlandse bijheffing, zoals bepaald in hoofdstuk 6 of uit hoofde van een gekwalificeerde binnenlandse bijheffing van een ander land.	§ 3. De jurisdictionele bijheffing voor een verslagjaar is het in voorkomend geval positieve bedrag dat voortvloeit uit de vermenigvuldiging van het bijheffingspercentage, bepaald overeenkomstig paragraaf 2, met het bedrag van de overwinst bepaald overeenkomstig paragraaf 4, vermeerderd met de aanvullende bijheffing bepaald overeenkomstig artikel 24, en verminderd met het bedrag van de binnenlandse bijheffing, zoals bepaald in hoofdstuk 6 of uit hoofde van een gekwalificeerde binnenlandse bijheffing van een ander land.
	Geen vermindering wordt toegepast voor het bedrag van de binnenlandse bijheffing dat:
	i) de MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep direct of indirect betwist in het kader van een gerechtelijke of administratieve procedure; of
	ii) niet kan worden geïnd op grond van grondwettelijke regels of andere wettelijke akkoorden, zoals een zetelakkoord.
	Wanneer in een later verslagjaar de betwisting verval, of de inning toch kan plaatsvinden wordt het bedrag van binnenlandse bijheffing in dat jaar afgetrokken overeenkomstig het eerste lid.
§ 4. De in paragraaf 3 bedoelde overwinst voor de jurisdictie voor het verslagjaar is, in voorkomend geval, het positieve verschil tussen	§ 4. De in paragraaf 3 bedoelde overwinst voor de jurisdictie voor het verslagjaar is, in voorkomend geval, het positieve verschil tussen

het netto kwalificerende inkomen bepaald voor de jurisdictie overeenkomstig artikel 21, § 2, enerzijds, en het bedrag van het op basis van substance uitgesloten inkomen bepaald voor de jurisdictie overeenkomstig artikel 23, anderzijds.	het netto kwalificerende inkomen bepaald voor de jurisdictie overeenkomstig artikel 21, § 2, enerzijds, en het bedrag van het op basis van substance uitgesloten inkomen bepaald voor de jurisdictie overeenkomstig artikel 23, anderzijds.
§ 5. De bijheffing van een groepsentiteit voor het lopende verslagjaar is gelijk aan de jurisdictionele bijheffing bepaald overeenkomstig paragraaf 3, vermenigvuldigd met de verhouding tussen, in de teller, het kwalificerende inkomen van de groepsentiteit bepaald overeenkomstig hoofdstuk 3 en, in de noemer, de som van het totale kwalificerende inkomen van alle groepsentiteiten in de jurisdictie.	§ 5. De bijheffing van een groepsentiteit voor het lopende verslagjaar is gelijk aan de jurisdictionele bijheffing bepaald overeenkomstig paragraaf 3, vermenigvuldigd met de verhouding tussen, in de teller, het kwalificerende inkomen van de groepsentiteit bepaald overeenkomstig hoofdstuk 3 en, in de noemer, de som van het totale kwalificerende inkomen van alle groepsentiteiten in de jurisdictie.
§ 6. Als de jurisdictionele bijheffing voortvloeit uit een herberekening op grond van artikel 24, § 1, en er geen netto kwalificerend inkomen is in de jurisdictie voor het verslagjaar, wordt de bijheffing toegerekend aan elke groepsentiteit aan de hand van de formule in paragraaf 5 op basis van het kwalificerende inkomen van de groepsentiteiten in de verslagjaren waarvoor de herberekeningen op grond van artikel 24, § 1, zijn verricht.	§ 6. Als de jurisdictionele bijheffing voortvloeit uit een herberekening op grond van artikel 24, § 1, en er geen netto kwalificerend inkomen is in de jurisdictie voor het verslagjaar, wordt de bijheffing toegerekend aan elke groepsentiteit aan de hand van de formule in paragraaf 5 op basis van het kwalificerende inkomen van de groepsentiteiten in de verslagjaren waarvoor de herberekeningen op grond van artikel 24, § 1, zijn verricht.
§ 7. De bijheffing van elke staatloze groepsentiteit wordt, voor ieder verslagjaar, berekend los van de bijheffing van alle andere groepsentiteiten.	§ 7. De bijheffing van elke staatloze groepsentiteit wordt, voor ieder verslagjaar, berekend los van de bijheffing van alle andere groepsentiteiten.
Hoofdstuk 6 – Binnenlandse bijheffing	Hoofdstuk 6 – Binnenlandse bijheffing
Afdeling 1 – Definities	Afdeling 1 – Definities
Artikel 27, 1°	Artikel 27, 1°
Voor de toepassing van dit hoofdstuk wordt verstaan onder :	Voor de toepassing van dit hoofdstuk wordt verstaan onder :
1° het bedrag van aangepaste betrokken binnenlandse belastingen van de in België gevestigde groepsentiteiten: het in artikel 15, § 1, bedoelde bedrag van aangepaste betrokken belastingen van de in België gevestigde groepsentiteiten van een MNO-groep, verminderd met de aan in België gevestigde groepsentiteiten toegekende bedragen overeenkomstig artikel 19, §§ 1 en 3;	1° het bedrag van aangepaste betrokken binnenlandse belastingen van de in België gevestigde groepsentiteiten: het in artikel 15, § 1, bedoelde bedrag van aangepaste betrokken belastingen van de in België gevestigde groepsentiteiten van een MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep, verminderd met de aan in België gevestigde groepsentiteiten toegekende bedragen overeenkomstig artikel 19, §§ 1 en 3, alsook verminderd met de aan in België gevestigde groepsentiteiten toegekende bedragen overeenkomstig artikel 19, §§ 4 en 5, waarbij evenwel roerende voorheffing die door België worden geheven op uitkeringen van een

	groepsentiteit die is gevestigd in België niet verminderd wordt;
(...)	(...)
Hoofdstuk 7 – IIR-bijheffing	Hoofdstuk 7 – IIR-bijheffing
Afdeling 1 - Bepaling van de IIR-bijheffing	Afdeling 1 - Bepaling van de IIR-bijheffing
Artikel 31, § 3	Artikel 31, § 3
§ 3. Paragraaf 1 is niet van toepassing op een in België gevestigde partiel gehouden moederentiteit indien een andere partiel gehouden moederentiteit is gevestigd in een jurisdictie waar zij voor dat verslagjaar onderworpen is aan een gekwalificeerde IIR-bijheffing en zij <u>direct of indirect een zeggenschapsbelang</u> in de in paragraaf 1, 3°, bedoelde partiel gehouden moederentiteit houdt.	§ 3. Paragraaf 1 is niet van toepassing op een in België gevestigde partiel gehouden moederentiteit indien een andere partiel gehouden moederentiteit is gevestigd in een jurisdictie waar zij voor dat verslagjaar onderworpen is aan een gekwalificeerde IIR-bijheffing en zij direct of indirect alle zeggenschapsbelang in de in paragraaf 1, 3°, bedoelde partiel gehouden moederentiteit houdt.
Hoofdstuk 11 – Vestiging en inning van de minimumbelasting	Hoofdstuk 11 – Vestiging en inning van de minimumbelasting
Afdeling 3 – Aangifte inzake de IIR-bijheffing en de UTPR-bijheffing	Afdeling 3 – Aangifte inzake de IIR-bijheffing en de UTPR-bijheffing
	Artikel 57/1 (nieuw artikel)
	De in België gevestigde groepsentiteit of de aangewezen lokale entiteit namens die groepsentiteit, dient een aangifte in, binnen de termijnen omschreven in artikel 57, waarvan het formulier door de Koning wordt vastgelegd en dat wordt uitgereikt door de door de Koning aangewezen dienst waarop het in België verschuldigde bedrag inzake de IIR-bijheffing en UTPR-bijheffing vermeld staat.
Afdeling 4 – Uitoefening van keuzemogelijkheden	Afdeling 4 – Uitoefening van keuzemogelijkheden
Artikel 58	Artikel 58
De in artikel 6, tweede lid, artikel 13, §§ 1, 2, 4 en 7 en de in artikelen 45 en 46 bedoelde keuzes gelden voor een periode van vijf jaar, met ingang van het jaar waarin de keuze wordt gemaakt. De keuze wordt automatisch verlengd tenzij de	De in artikel 3, 49°, tweede lid, in artikel 3, 49°, tweede lid, in artikel 6, tweede lid, artikel 13, §§ 1, 2, 4 en 7 en de in artikelen 45 en 46 bedoelde keuzes gelden voor een periode van vijf jaar, met ingang van het jaar waarin de keuze wordt

indienende groepsentiteit de keuze aan het einde van de periode van vijf jaar herroept. Een herroeping van de keuze geldt voor een periode van vijf jaar, met ingang van het einde van het jaar waarin de herroeping plaatsvindt.	gemaakt. De keuze wordt automatisch verlengd tenzij de indienende groepsentiteit de keuze aan het einde van de periode van vijf jaar herroept. Een herroeping van de keuze geldt voor een periode van vijf jaar, met ingang van het einde van het jaar waarin de herroeping plaatsvindt.
Artikel 59	Artikel 59
De in artikel 13, §§ 3, 5 en 6, artikel 17, § 1, b), artikel 20, § 1, artikel 23, artikel 25, § 1 en artikel 43 bedoelde keuzes gelden voor een periode van één jaar. De keuze wordt automatisch verlengd tenzij de indienende groepsentiteit de keuze aan het einde van het jaar herroept.	De in artikel 13, §§ 3, 5 en 6, artikel 17, § 1, b), artikel 20, § 1, artikel 23, artikel 25, § 1, artikel 43, artikel 62/1, artikel 64 en artikel 67/1 bedoelde keuzes gelden voor een periode van één jaar. De keuze wordt automatisch verlengd tenzij de indienende groepsentiteit de keuze aan het einde van het jaar herroept.
	Afdeling VIII - Permanente veilige havens (nieuwe afdeling)
	Artikel 62/1 (nieuw artikel)
	In afwijking van de artikelen 21 tot 24 en artikel 26 wordt bij de keuze van de indienende groepsentiteit de verschuldigde bijheffing voor de in een jurisdictie gevestigde groepsentiteiten geacht gelijk te zijn aan nul wanneer in die jurisdictie een gekwalificeerde binnenlandse bijheffing geldt in de zin van artikel 3, 28°.
	Artikel 62/2 (nieuw artikel)
	Bij de keuze van de indienende groepsentiteit overeenkomstig artikel 59, wordt met betrekking tot een niet materiële groepsentiteit:
	- het bedrag van het kwalificerende inkomen of verlies gelijkgesteld met het totaal aan opbrengsten van die groepsentiteit zoals die blijkt uit het betreffende landenrapport;
	- het bedrag van de kwalificerende opbrengsten gelijkgesteld met het totaal aan opbrengsten van die groepsentiteit zoals die blijkt uit het betreffende landenrapport;
	- het bedrag van de aangepaste betrokken belastingen gelijkgesteld met het bedrag van verschuldigde inkomstenbelastingen van het huidig jaar zoals die blijkt uit het betreffende landenrapport.
	Voor de toepassing van dit artikel wordt verstaan onder:

	- niet-materiële groepsentiteit: een groepsentiteit die enkel op grond van haar beperkte omvang of op grond van materialiteit, niet is opgenomen in de geconsolideerde jaarrekening op voorwaarde dat:
	1° de geconsolideerde jaarrekening is opgesteld overeenkomstig artikel 3, 6°, a) of c);
	2° de geconsolideerde jaarrekening aan een externe audit onderworpen zijn; en
	3° in het geval van een entiteit met een totaal aan opbrengsten van meer dan 50 miljoen euro, de financiële rekeningen die worden gebruikt om het betreffende landenrapport te voltooien opgesteld worden in overeenstemming met een aanvaardbare standaard voor financiële verslaglegging of een goedgekeurde standaard voor financiële verslaglegging.
	- betreffende landenrapport: het landenrapport van de MNO-groep opgesteld overeenkomstig de vereisten opgenomen in artikel 321/1, 15°, van het Wetboek van de Inkomstenbelasting 1992.
Hoofdstuk 12 – Overgangsregels	Hoofdstuk 12 – Overgangsregels
Afdeling 1 – Veilige havens	Afdeling 1 – Veilige havens
Artikel 63	Artikel 63
Voor de toepassing van deze afdeling wordt verstaan onder:	Voor de toepassing van deze afdeling wordt verstaan onder:
1° gekwalificeerde financiële verslaglegging:	1° gekwalificeerde financiële verslaglegging:
a) de financiële verslaglegging gebruikt voor het opstellen van de geconsolideerde jaarrekening als bedoeld in artikel 3, 6° ;	a) de financiële verslaglegging gebruikt voor het opstellen van de geconsolideerde jaarrekening als bedoeld in artikel 3, 6° ;
b) afzonderlijke jaarrekeningen van elke groepsentiteiten, mits deze zijn opgesteld overeenkomstig ofwel een aanvaardbare standaard voor financiële verslaglegging ofwel een goedgekeurde standaard voor financiële verslaglegging, indien de informatie in deze jaarrekeningen op basis van die standaard voor financiële verslaglegging wordt bijgehouden en betrouwbaar is; of	b) afzonderlijke jaarrekeningen van elke groepsentiteiten, mits deze zijn opgesteld overeenkomstig ofwel een aanvaardbare standaard voor financiële verslaglegging ofwel een goedgekeurde standaard voor financiële verslaglegging, indien de informatie in deze jaarrekeningen op basis van die standaard voor financiële verslaglegging wordt bijgehouden en betrouwbaar is; of
c) in het geval van een groepsentiteit die uitsluitend vanwege haar omvang of materialiteit niet post voor post is opgenomen in de geconsolideerde jaarrekening van een MNO-	c) in het geval van een groepsentiteit die uitsluitend vanwege haar omvang of materialiteit niet post voor post is opgenomen in de geconsolideerde jaarrekening van een MNO-

groep, de financiële rekeningen van die groepsentiteit die worden gebruikt voor de opstelling van het landenrapport van de MNO-groep.	groep, de financiële rekeningen van die groepsentiteit die worden gebruikt voor de opstelling van het landenrapport van de MNO-groep.
2° gekwalificeerde landenrapport: een landenrapport in de zin van artikel 321/1, 15°, van het Wetboek van de Inkomstenbelasting 1992, opgesteld en ingediend <u>met gebruikmaking van gekwalificeerde financiële verslaglegging</u> ;	2° gekwalificeerde landenrapport: een landenrapport in de zin van artikel 321/1, 15°, van het Wetboek van de Inkomstenbelasting 1992, opgesteld en ingediend met gebruikmaking van per jurisdictie consistente gekwalificeerde financiële verslaglegging ;
3° totaal aan opbrengsten: het totaal aan opbrengsten van een MNO-groep in een jurisdictie zoals gerapporteerd in zijn gekwalificeerd landenrapport;	3° totaal aan opbrengsten: het totaal aan opbrengsten van een MNO-groep in een jurisdictie zoals gerapporteerd in zijn gekwalificeerd landenrapport;
In afwijking van het eerste lid is in het geval van een joint venture het totaal aan opbrengsten: het totaal aan opbrengsten van een MNO-groep in een jurisdictie zoals gerapporteerd in de gekwalificeerde financiële verslaglegging van een MNO-groep;	In afwijking van het eerste lid is in het geval van een joint venture het totaal aan opbrengsten: het totaal aan opbrengsten van een MNO-groep in een jurisdictie zoals gerapporteerd in de gekwalificeerde financiële verslaglegging van een MNO-groep;
4° winst (verlies) vóór inkomstenbelasting: de winst (het verlies) van een MNO-groep vóór inkomstenbelasting in een rechtsgebied, zoals gerapporteerd in zijn gekwalificeerd landenrapport;	4° winst (verlies) vóór inkomstenbelasting: de winst (het verlies) waarbij uitgaven of verliezen met betrekking tot hybride arbitrage regelingen worden uitgesloten van een MNO-groep vóór inkomstenbelasting in een rechtsgebied, zoals gerapporteerd in zijn gekwalificeerd landenrapport;
In afwijking van het eerste lid is in het geval van een joint venture de winst (verlies) vóór inkomstenbelasting: de winst (het verlies) van een MNO-groep vóór inkomstenbelasting in een rechtsgebied, zoals gerapporteerd in de gekwalificeerde financiële verslaglegging van een MNO-groep;	In afwijking van het eerste lid is in het geval van een joint venture de winst (verlies) vóór inkomstenbelasting: de winst (het verlies) van een MNO-groep vóór inkomstenbelasting in een rechtsgebied, zoals gerapporteerd in de gekwalificeerde financiële verslaglegging van een MNO-groep;
Indien de som van alle verliezen, verminderd met eventuele winsten, die voortvloeien uit veranderingen in de reële waarde van eigendomsbelangen (met uitzondering van portefeuille-deelnemingen) meer bedraagt dan 50 miljoen euro in een jurisdictie, dan wordt die som uitgesloten van de berekening van de winst (verlies) vóór inkomstenbelasting bedoeld in leden 1 en 2.	Indien de som van alle verliezen, verminderd met eventuele winsten, die voortvloeien uit veranderingen in de reële waarde van eigendomsbelangen (met uitzondering van portefeuille-deelnemingen) meer bedraagt dan 50 miljoen euro in een jurisdictie, dan wordt die som uitgesloten van de berekening van de winst (verlies) vóór inkomstenbelasting bedoeld in leden 1 en 2.
5° vereenvoudigde betrokken belastingen: de lasten uit hoofde van winstbelastingen van een jurisdictie zoals gerapporteerd in de gekwalificeerde financiële verslaglegging van een MNO-groep, na aftrek van belastingen die geen betrokken belastingen zijn in de zin van hoofdstuk 4 en van onzekere belastingssituaties die in de gekwalificeerde financiële	5° vereenvoudigde betrokken belastingen: de lasten uit hoofde van winstbelastingen van een jurisdictie zoals gerapporteerd in de gekwalificeerde financiële verslaglegging van een MNO-groep, na aftrek van belastingen die geen betrokken belastingen zijn in de zin van hoofdstuk 4 en van onzekere belastingssituaties die in de gekwalificeerde financiële verslaglegging van de MNO-groep zijn

verslaglegging van de MNO-groep zijn gerapporteerd;	gerapporteerd alsook na aftrek van de lasten uit hoofde van winstbelastingen met betrekking tot hybride arbitrage regelingen;
6° vereenvoudigd effectief belastingtarief: het bedrag berekend door de vereenvoudigde betrokken belastingen van het rechtsgebied te delen door de winst (verlies) vóór inkomstenbelasting zoals vermeld in het gekwalificeerde landenrapport van de MNO-groep;	6° vereenvoudigd effectief belastingtarief: het bedrag berekend door de vereenvoudigde betrokken belastingen van het rechtsgebied te delen door de winst (verlies) vóór inkomstenbelasting zoals vermeld in het gekwalificeerde landenrapport van de MNO-groep;
7° overgangsperiode: de periode die alle verslagjaren omvat die beginnen na 30 december 2023 en op of voor 31 december 2026 maar geen verslagjaar omvat dat eindigt na 30 juni 2028;	7° overgangsperiode: de periode die alle verslagjaren omvat die beginnen na 30 december 2023 en op of voor 31 december 2026 maar geen verslagjaar omvat dat eindigt na 30 juni 2028;
8° overgangsperscentage:	8° overgangsperscentage:
a) voor verslagjaren die ten laatste aanvangen vanaf 31 december 2024: 15 pct.;	a) voor verslagjaren die ten laatste aanvangen vanaf 31 december 2024: 15 pct.;
b) voor verslagjaren die aanvangen vanaf 1 januari 2025 tot en met 31 december 2025: 16 pct.;	b) voor verslagjaren die aanvangen vanaf 1 januari 2025 tot en met 31 december 2025: 16 pct.;
c) voor verslagjaren die aanvangen vanaf 1 januari 2026 tot en met 31 december 2026: 17 pct..	c) voor verslagjaren die aanvangen vanaf 1 januari 2026 tot en met 31 december 2026: 17 pct..
	9° hybride arbitrage regelingen: alle handelingen die een groepsentiteit aangaat na 18 december 2023 en die betrekking heeft op, of leidt tot:
	- een aftrek bij een groepsentiteit zonder dat daarvoor een evenredige stijging van het inkomen ontstaat bij de tegenpartij;
	- een dubbele erkenning van een verlies of uitgave voor zover dat verlies of die uitgave zowel is opgenomen bij één groepsentiteit als bij een andere groepsentiteit, al dan niet in een andere jurisdictie gevestigd; of
	- een opname van lasten uit hoofde van winstbelastingen bij meerdere groepsentiteiten in de aangepaste betrokken belasting of het vereenvoudigd effectief belastingtarief tenzij er een evenredige opname van inkomen onderworpen aan belasting bij de groepsentiteiten plaatsvindt.
	Artikel 64/1 (nieuw artikel)
	In afwijking van artikel 36 wordt bij de keuze van de indienende groepsentiteit het bedrag van de UTPR-bijheffing geacht gelijk aan nul te zijn gedurende een verslagjaar dat aanvangt voor 1 januari 2026 en ten laatste afsluit voor 31 december 2026 gelijk aan nul

	indien de uiteindelijke moederentiteit gevestigd is in een jurisdictie waarvan het nominale tarief van de vennootschapsbelasting minstens 20 pct. bedraagt.
Afdeling 2 – Overige overgangsregels	Afdeling 2 – Overige overgangsregels
Artikel 65, § 1	Artikel 65, § 1
§ 1. Voor de toepassing van deze wet wordt onder "overgangsjaar" voor een jurisdictie het eerste verslagjaar verstaan waarin een MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep met betrekking tot die jurisdictie onder de toepassing van deze wet valt.	§ 1. Voor de toepassing van deze wet wordt onder "overgangsjaar" voor een jurisdictie het eerste verslagjaar verstaan waarin een MNO-groep of omvangrijke binnenlandse groep met betrekking tot die jurisdictie onder de toepassing van deze wet valt.
<u>In afwijking van het eerste lid is het overgangsjaar het eerste verslagjaar dat niet voldaan is aan één van de voorwaarden in artikel 63, § 1, 1° tot 3°.</u>	In afwijking van het eerste lid is het overgangsjaar voor een jurisdictie het eerste verslagjaar waarin een MNO-groep of een omvangrijke binnenlandse groep niet langer de in artikel 64, § 1, bedoelde keuze uitoefent, of niet of niet langer voldoet aan één van de voorwaarden van dat artikel.
Artikel 67, §§ 1 en 2	Artikel 67, §§ 1 en 2
§ 1. De bijheffing die verschuldigd is door een in België gevestigde uiteindelijke moederentiteit overeenkomstig artikel 31, § 1, 1°, of door een in België gevestigde tussenliggende moederentiteit overeenkomstig artikel 31, § 1, 2°, indien de uiteindelijke moederentiteit een uitgesloten entiteit is, wordt tot nul verminderd:	§ 1. De bijheffing die verschuldigd is door een in België gevestigde uiteindelijke moederentiteit overeenkomstig artikel 31, § 1, 1°, of door een in België gevestigde tussenliggende moederentiteit overeenkomstig artikel 31, § 1, 2°, indien de uiteindelijke moederentiteit een uitgesloten entiteit is, ter zake van zichzelf en de in België gevestigde groepsentiteiten, wordt tot nul verminderd:
<u>1° in de eerste vijf jaar van het beginstadium van de internationale activiteit van de MNO-groep, niettegenstaande de vereisten van hoofdstuk 5;</u>	1° in de eerste vijf jaar van het beginstadium van de internationale activiteit van de MNO-groep, niettegenstaande de vereisten van hoofdstuk 5;
<u>2° in de eerste vijf jaar, met ingang van de eerste dag van het verslagjaar waarin de omvangrijke binnenlandse groep voor het eerst onder de toepassing van deze wet valt.</u>	2° in de eerste vijf jaar, met ingang van de eerste dag van het verslagjaar waarin de omvangrijke binnenlandse groep voor het eerst onder de toepassing van deze wet valt.
<u>§ 2. Wanneer de uiteindelijke moederentiteit van een MNO-groep in een jurisdictie van een derde land is gevestigd, wordt de overeenkomstig artikelen 28 en 36, § 2, door een in België gevestigde groepsentiteit verschuldigde bijheffing tot nul verminderd in de eerste vijf jaar van het beginstadium van de internationale activiteit van de MNO-groep, niettegenstaande de vereisten van hoofdstuk 5.</u>	§ 2. De overeenkomstig artikel 36, § 2, door een in België gevestigde groepsentiteit verschuldigde bijheffing wordt tot nul verminderd in de eerste vijf jaar van het beginstadium van de internationale activiteit van de MNO-groep, niettegenstaande de vereisten van hoofdstuk 5.

	Artikel 67/1 (nieuw artikel)
	§ 1. In afwijking van artikel 19, § 3, wordt het bedrag van de betrokken belasting in het kader van een fiscaal regime inzake gecontroleerde buitenlandse vennootschappen toegerekend volgens een formule waarbij de samengevoegde gecontroleerde buitenlandse vennootschappen allocatiesleutel gedeeld wordt door de som van alle gemengde gecontroleerde buitenlandse vennootschappen allocatiesleutel en vervolgens vermenigvuldigd wordt met het toe te rekenen bedrag aan betrokken belasting in het kader van een fiscaal regime inzake gecontroleerde buitenlandse vennootschappen.
	Voor de toepassing van het eerste lid wordt verstaan onder samengevoegde gecontroleerde buitenlandse vennootschappen allocatiesleutel: het bedrag van aan de entiteit toerekenbaar inkomen vermenigvuldigd met het verschil tussen het toepasbaar tarief en het effectief belastingtarief van de jurisdictie.
	Voor de toepassing van het tweede lid wordt verstaan onder:
	- toerekenbaar inkomen: het evenredig aandeel van de eigenaar van de groepsentiteit in het inkomen van de gecontroleerde buitenlandse vennootschap in de jurisdictie waar de groepsentiteit gevestigd is voor doeleinden van het belastingregime van samengevoegde buitenlandse vennootschappen;
	- toepasbaar tarief: de drempel voor de kwalificatie als lage belasting, om opgenomen te worden onder een belastingregime van samengevoegde gecontroleerde buitenlandse vennootschappen;
	- effectief belastingtarief van de jurisdictie: het belastingtarief voor de jurisdictie bepaald overeenkomstig artikel 21 waarbij van de aangepaste betrokken belasting het bedrag dat zou worden toegerekend overeenkomstig artikel 19, § 3, wordt afgetrokken.
	Voor de toepassing van dit artikel wordt verstaan onder belastingregime van samengevoegde gecontroleerde buitenlandse vennootschappen: fiscaal

	regime inzake gecontroleerde buitenlandse vennootschappen waarin inkomsten, verliezen en verrekenbare belastingen van alle gecontroleerde buitenlandse vennootschappen worden samengevoegd ten behoeve van de berekening van de belastingverplichting van de aandeelhouder onder het regime en dat een toepasselijk tarief heeft van minder dan 15 pct.
	§ 2. Paragraaf 1 is van toepassing voor zover het verslagjaar begonnen is voor 1 januari 2026 of niet wordt afgesloten na 30 juni 2027.

Coördinatie van de artikelen

Titel 4 – Wijzigingen betreffende accijnzen**Programmawet 27 december 2004 - Professionele diesel**

BASISTEKST	TEKST AANGEPAST AAN HET WETSONTWERP
Art. 429, § 5, van de programmawet van 27 december 2004:	Art. 429, § 5, van de programmawet van 27 december 2004:
§ 5. De gasolie bedoeld in artikel 419, f), i) kan genieten van een vrijstelling van de bijzondere accijns ten belope van het bedrag dat 159,9986 euro per 1 000 liter bij 15 ° C overschrijdt. Deze gedeeltelijke vrijstelling van de bijzondere accijns is beperkt tot maximum 226,9716 euro per 1 000 liter bij 15 ° C.	§ 5. De gasolie bedoeld in artikel 419, f), i) kan genieten van een vrijstelling van de bijzondere accijns ten belope van het bedrag dat 159,9986 euro per 1 000 liter bij 15 ° C overschrijdt. Deze gedeeltelijke vrijstelling van de bijzondere accijns is beperkt tot maximum 226,9716 euro per 1 000 liter bij 15 ° C.
De vrijstelling van de bijzondere accijns gebeurt aan de hand van een terugbetaling, indien deze gasolie wordt gebruikt voor:	De vrijstelling van de bijzondere accijns gebeurt aan de hand van een terugbetaling, indien deze gasolie wordt gebruikt voor:
a) het bezoldigd vervoer van personen met motorvoertuigen die een taxidienst verzekeren; deze status wordt bevestigd door de gemeentelijke of gewestelijke overheid van het gebied van de uitbater;	a) het bezoldigd vervoer van personen met motorvoertuigen die een taxidienst verzekeren; deze status wordt bevestigd door de gemeentelijke of gewestelijke overheid van het gebied van de uitbater;
b) het bezoldigd vervoer van personen met motorvoertuigen die een dienst voor het verhuren met chauffeurs uitmaken voor zover dit gebeurt met voertuigen die aangepast zijn voor het vervoeren van gehandicapte personen;	b) het bezoldigd vervoer van personen met motorvoertuigen die een dienst voor het verhuren met chauffeurs uitmaken voor zover dit gebeurt met voertuigen die aangepast zijn voor het vervoeren van gehandicapte personen;
c) het vervoer van goederen voor eigen rekening of voor rekening van derden met een motorvoertuig of een samenstel van voertuigen dat uitsluitend bestemd is voor het goederenvervoer over de weg en waarvan de maximaal toegelaten massa gelijk is aan of meer is dan 7,5 ton;	c) het vervoer van goederen voor eigen rekening of voor rekening van derden met een motorvoertuig of een samenstel van voertuigen dat uitsluitend bestemd is voor het goederenvervoer over de weg en waarvan de maximaal toegelaten massa gelijk is aan of meer is dan 7,5 ton;
d) het vervoer van personen, geregeld of occasioneel, met een motorvoertuig van de categorieën M2 of M3 zoals omschreven in het koninklijk besluit van 15 maart 1968 houdende algemeen reglement op de technische eisen waaraan de auto's, hun aanhangwagens, hun onderdelen en hun veiligheidstoebehoren moeten voldoen.	d) het vervoer van personen, geregeld of occasioneel, met een motorvoertuig van de categorieën M2 of M3 zoals omschreven in het koninklijk besluit van 15 maart 1968 houdende algemeen reglement op de technische eisen waaraan de auto's, hun aanhangwagens, hun onderdelen en hun veiligheidstoebehoren moeten voldoen.
2) In afwijking van het artikel 10 van de wet van 22 december 2009 betreffende de algemene regeling inzake accijnzen, wordt de terugbetaling bedoeld onder 1) toegestaan aan de persoon die het beoogde vervoer uitvoert <u>en dit op schriftelijke aanvraag ingediend bij de diensten aangeduid door de administrateur-generaal van de douane en accijnzen.</u>	2) In afwijking van het artikel 10 van de wet van 22 december 2009 betreffende de algemene regeling inzake accijnzen, wordt de terugbetaling bedoeld onder 1) toegestaan aan de persoon die het beoogde vervoer uitvoert en dit op elektronische wijze ingediend via de online applicatie PDIE van de FOD Financiën via dewelke de aanvragers online een aanvraag indienen voor de terugbetaling van accijnzen zoals omschreven in punt 1).
(...)	(...)

6) /	6) a) De in het kader van punt 2) ingezamelde persoonsgegevens worden verwerkt in het kader van artikelen 4 en 209/2 van de algemene wet van 18 juli 1977 inzake douane en accijnzen.
	b) De verwerkingsverantwoordelijke voor de in het kader van punt 2) verzamelde en verwerkte persoonsgegevens is de Federale Overheidsdienst Financiën.
	c) De personen die toegang hebben tot deze gegevens zijn de personeelsleden van de Algemene Administratie van de Douane en Accijnzen.
	d) De volgende categorieën van persoonsgegevens worden verwerkt:
	1° naam, adres, e-mailadres en telefoonnummer;
	2° KBO-nummer of rijksregisternummer voor de in België gevestigde personen;
	3° BIS-nummer en btw-nummer voor de niet in België gevestigde personen;
	4° indien van toepassing adres van de maatschappelijke zetel;
	5° vergunningsnummer van de vergunning energieproducten en elektriciteit;
	6° het bedrag van de terugbetaling
	7° het bankrekeningnummer waarop de terugbetaling moet uitgevoerd worden en de naam en het adres van de begunstigde.
	e) De bewaartermijn van de in het kader van punt 2) ingezamelde persoonsgegevens bedraagt tien jaar na indiening van de terugbetalingsaanvraag bedoeld in punt 2).".

Coördinatie van de artikelen

Wetboek der successierechten

Basistekst	Tekst aangepast aan het wetsontwerp
Artikel 45, derde lid	Artikel 45, derde lid
<u>De Koning kan de nadere regels voor de indiening van de aangifte alsmede de noodzakelijke maatregelen voor de juiste heffing van de rechten bepalen. Hierbij mag hij afwijken van de artikelen 38 en 123².</u>	De Koning kan bepalen:
	1° de nadere regels voor de indiening van de aangifte alsmede de noodzakelijke maatregelen voor de juiste heffing van de rechten. Hierbij mag hij afwijken van de artikelen 38 en 123²;
	2° onder voorbehoud van de bepalingen van de Archiefwet van 24 juni 1955, de bewaartermijn van de aangiften van nalatenschap.
Artikel 90, derde lid	Artikel 90, derde lid
De erfgenamen, legatarissen en begiftigden, alsmede de openbare ambtenaren die belast zijn met de verkoop van goederen van de nalatenschap of met het vestigen van hypotheek daarop, zijn, tegen betaling van een door de Koning vast te stellen retributie, ertoe gerechtigd van de ontvanger een attest te vorderen, dat vermelding houdt van de wegens de ingeleverde aangiften verschuldigde sommen, alsmede van die waaromtrent vervolgingen ingespannen zijn.	De erfgenamen, legatarissen en begiftigden, alsmede de openbare ambtenaren die belast zijn met de verkoop van goederen van de nalatenschap of met het vestigen van hypotheek daarop, zijn [...] ertoe gerechtigd van de ontvanger een attest te vorderen, dat vermelding houdt van de wegens de ingeleverde aangiften verschuldigde sommen, alsmede van die waaromtrent vervolgingen ingespannen zijn.
Artikel 144	Artikel 144
De ambtenaren van de Algemene administratie van de patrimoniumdocumentatie zijn ertoe gehouden, op eenvoudig verzoek, aan eenieder, tegen een retributie, de eigendomstitels van de onroerende goederen te doen kennen.	De ambtenaren van de Algemene administratie van de patrimoniumdocumentatie zijn ertoe gehouden, op eenvoudig verzoek, aan eenieder, tegen een retributie, de eigendomstitels van de onroerende goederen te doen kennen.
	In afwijking het eerste lid, is de aflevering van een eigendomstitel kosteloos wanneer deze titel bestemd is om een akte van erfopvolging op te stellen, de instrumenterende ambtenaar voor het opstellen van de akte geen vacaties of kosten vraagt en de akte opgesteld wordt binnen de 6 maanden na het overlijden.
Artikel 146/1	Artikel 146/1
De Koning kan ter uitvoering van dit hoofdstuk:	De Koning kan ter uitvoering van dit hoofdstuk:
1° de nadere regels van de aanvraag bepalen, waaronder de vermelding, als de aanvrager er een heeft, van zijn identificatienummer in het Rijksregister van de natuurlijke personen of in de	1° de nadere regels van de aanvraag bepalen, waaronder de vermelding, als de aanvrager er een heeft, van zijn identificatienummer in het Rijksregister van de natuurlijke personen of in de

registers van de Kruispuntbank van de sociale zekerheid of in de Kruispuntbank van de ondernemingen;	registers van de Kruispuntbank van de sociale zekerheid of in de Kruispuntbank van de ondernemingen;
2° de nadere regels van de aflevering bepalen;	2° de nadere regels van de aflevering bepalen;
3° het bedrag bepalen van de retributies.	3° het bedrag bepalen van de retributies;
	4° onder voorbehoud van de bepalingen van de Archiefwet van 24 juni 1955, de bewaartermijnen bepalen van de vragen om inlichtingen en van de verstrekte antwoorden.
Artikel 151, tweede lid	Artikel 151, tweede lid
<u>De Koning kan nadere regels bepalen voor de indiening alsmede noodzakelijke maatregelen bepalen voor de juiste heffing van de taks. Hierbij mag Hij afwijken van het eerste en het derde lid.</u>	De Koning kan bepalen:
	1° de nadere regels voor de indiening alsmede de noodzakelijke maatregelen voor de juiste heffing van de taks. Hierbij mag Hij afwijken van het eerste en het derde lid ;
	2° onder voorbehoud van de bepalingen van de Archiefwet van 24 juni 1955, de bewaartermijn van de aangiften in de jaarlijkse taks tot vergoeding der successierechten.
Artikel 160, tweede lid	Article 160, tweede lid
De Koning kan:	De Koning kan:
1° de nadere regels van de aanvraag bepalen, waaronder de vermelding, als de aanvrager er een heeft, van zijn identificatienummer in het Rijksregister van de natuurlijke personen, in de registers van de Kruispuntbank van de sociale zekerheid of in de Kruispuntbank van de ondernemingen;	1° de nadere regels van de aanvraag bepalen, waaronder de vermelding, als de aanvrager er een heeft, van zijn identificatienummer in het Rijksregister van de natuurlijke personen, in de registers van de Kruispuntbank van de sociale zekerheid of in de Kruispuntbank van de ondernemingen;
2° de nadere regels van de aflevering bepalen;	2° de nadere regels van de aflevering bepalen;
3° het bedrag bepalen van de retributie voor de aflevering van de afschriften of uittreksels.	3° het bedrag bepalen van de retributie voor de aflevering van de afschriften of uittreksels;
	4° onder voorbehoud van de bepalingen van de Archiefwet van 24 juni 1955, de bewaartermijnen bepalen van de vragen om inlichtingen en van de verstrekte antwoorden.

Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten

BASISTEKST	TEKST AANGEPAST AAN HET WETSONTWERP
Artikel 236/2	Artikel 236/2
De Koning kan ter uitvoering van dit hoofdstuk:	De Koning kan ter uitvoering van dit hoofdstuk:

1° de nadere regels van de aanvraag bepalen, waaronder de vermelding, als de aanvrager er een heeft, van zijn identificatienummer in het Rijksregister van de natuurlijke personen of in de registers van de Kruispuntbank van de sociale zekerheid of in de Kruispuntbank van de ondernemingen;	1° de nadere regels van de aanvraag bepalen, waaronder de vermelding, als de aanvrager er een heeft, van zijn identificatienummer in het Rijksregister van de natuurlijke personen of in de registers van de Kruispuntbank van de sociale zekerheid of in de Kruispuntbank van de ondernemingen;
2° de nadere regels van de aflevering bepalen.	2° de nadere regels van de aflevering bepalen;
	3° onder voorbehoud van de bepalingen van de Archiefwet van 24 juni 1955, de bewaartermijnen bepalen van de vragen om inlichtingen en van de verstrekte antwoorden.

Coördinatie van de artikelen

Wijzigingen aan het Wetboek diverse rechten en taken

BASISTEKST	TEKST AANGEPAST AAN HET WETSONTWERP
Art. 177	Art. 177
De jaarlijkse taks op de verzekeringsovereenkomsten wordt verschuldigd:	De jaarlijkse taks op de verzekeringsovereenkomsten wordt verschuldigd:
1° door de vennootschappen, kassen, verenigingen, verzekeringsondernemingen, pensioeninstellingen, instellingen voor bedrijfspensioenvoorziening en de rechtspersonen belast met de uitvoering van de solidariteitstoezegging in het kader van de pensioenstelsels bedoeld in de wet van 28 april 2003 betreffende de aanvullende pensioenen en het belastingstelsel van die pensioenen en van sommige aanvullende voordelen inzake sociale zekerheid, alsmede door alle andere verzekeringsondernemingen, wanneer ze in België hun hoofdinrichting, een agentschap, een bijhuis, een vertegenwoordiger of enige zetel voor hun verrichtingen hebben, behoudens wat betreft de vergoeding voor de met verzekeringen samenhangende diensten als bedoeld in 2° bis;	1° door de vennootschappen, kassen, verenigingen, verzekeringsondernemingen, pensioeninstellingen, instellingen voor bedrijfspensioenvoorziening en de rechtspersonen belast met de uitvoering van de solidariteitstoezegging in het kader van de pensioenstelsels bedoeld in de wet van 28 april 2003 betreffende de aanvullende pensioenen en het belastingstelsel van die pensioenen en van sommige aanvullende voordelen inzake sociale zekerheid, alsmede door alle andere verzekeringsondernemingen, wanneer ze in België hun hoofdinrichting, een agentschap, een bijhuis, een vertegenwoordiger of enige zetel voor hun verrichtingen hebben, behoudens wat betreft de vergoeding voor de met verzekeringen samenhangende diensten als bedoeld in 2° bis;
2° door de in België verblijvende makelaars en alle andere tussenpersonen, voor de overeenkomsten onderschreven door hun tussenkomst met niet in België gevestigde verzekeraars die in België de onder artikel 178 bedoelde aansprakelijke vertegenwoordiger niet hebben, alsmede door de niet in België gevestigde verzekeringsondernemingen die in België geen aansprakelijke vertegenwoordiger hebben en die verzekeringsverrichtingen doen waarvan het risico in België ligt zonder beroep te doen op in België verblijvende tussenpersonen;	2° door de in België verblijvende makelaars en alle andere tussenpersonen, voor de overeenkomsten onderschreven door hun tussenkomst met niet in België gevestigde verzekeraars die in België de onder artikel 178 bedoelde aansprakelijke vertegenwoordiger niet hebben, alsmede door de niet in België gevestigde verzekeringsondernemingen die in België geen aansprakelijke vertegenwoordiger hebben en die verzekeringsverrichtingen doen waarvan het risico in België ligt zonder beroep te doen op in België verblijvende tussenpersonen;
2° bis door de in België verblijvende makelaars en alle andere tussenpersonen, voor de met verzekeringen samenhangende diensten wanneer die diensten deel uitmaken van een afzonderlijke overeenkomst met hetzij de verzekeringnemer, hetzij de aangeslotenen en hun werkgevers en ze van de belasting over de toegevoegde waarde vrijgesteld zijn overeenkomstig artikel 44, § 3, 4°, van het	2° bis door de in België verblijvende makelaars en alle andere tussenpersonen, voor de met verzekeringen samenhangende diensten wanneer die diensten deel uitmaken van een afzonderlijke overeenkomst met hetzij de verzekeringnemer, hetzij de aangeslotenen en hun werkgevers en ze van de belasting over de toegevoegde waarde vrijgesteld zijn overeenkomstig artikel 44, § 3, 4°, van het

Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde;	Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde;
3° door de verzekeringnemers in alle andere gevallen.	3° door de verzekeringnemers of, indien de verzekeringnemer een rechtspersoon is, de Belgische inrichting waarop het contract betrekking heeft in de in artikel 179², § 2, bedoelde gevallen.
Art. 179²	Art. 179²
De onder artikel 177, 3°, beoogde personen zijn gehouden:	§ 1. De artikelen 1791 en 180 zijn van toepassing op de aansprakelijke vertegenwoordiger bedoeld in artikel 178, eerste en tweede lid.
1° op het bevoegd kantoor, binnen de maand te rekenen van de datum der polis, onder de sanctie gevestigd door artikel 179 ¹ , lid 4, een aangifte in te dienen die kennen laat de datum, het contractnummer, de aard en de duur der overeenkomst, de vereniging of de verzekeraar, het bedrag van het verzekerd kapitaal, dit van de enige of jaarlijkse premie en de voor de betaling der premies bedongen datum;	De verzekeringsonderneming en zijn aansprakelijke vertegenwoordiger zijn hoofdelijk aansprakelijk voor de betaling van elke verschuldigde som met betrekking tot de belastbare verzekeringsverrichtingen.
2° de jaarlijkse taks te kwijten onder de sanctie gevestigd bij artikel 179 ¹ , vijfde lid, binnen de drie maanden te rekenen van de voor elke premie bedongen vervalddag, op het kantoor dat de aangifte ontvangen heeft.	§ 2. Bij gebrek aan aansprakelijke vertegenwoordiger of in geval van afwezigheid van betaling van de taks, is de verzekeringnemer of, indien de verzekeringnemer een rechtspersoon is, de Belgische inrichting op wie het contract van toepassing is, gehouden tot het betalen van de taks binnen een termijn van drie maanden te rekenen vanaf de vastgestelde vervalddatum voor elke premie.
	De aangifte wordt ingediend uiterlijk de laatste werkdag voorafgaand aan de uiterste betaaldatum. De aangifte vermeldt voor de belastingschuldige en eventueel zijn lasthebber, de naam, het adres, het ondernemingsnummer in geval van rechtspersonen, het rijksregisternummer in geval van natuurlijke personen, alsook met name de periode waarop de aangifte betrekking heeft, de belastbare basis, de vrijstellingen, de verrekeningen en het verschuldigd saldo.
	De modaliteiten, de vorm en de inhoud van de aangifte worden door de Koning vastgesteld.

	Indien de aangifte niet binnen de bepaalde termijn werd ingediend, wordt een boete verbeurd van 12,50 euro per week vertraging. Iedere begonnen week wordt voor een gehele week aangerekend.
Art. 125	Art. 125
	§ 1. De belastingschuldige dient alvorens de taks te betalen bij de bevoegde dienst een aangifte in met vermelding voor de belastingschuldige en eventueel zijn aansprakelijke vertegenwoordiger of hun lasthebber, van de naam, het adres, het ondernemingsnummer in geval van rechtspersonen of het rijksregisternummer in geval van natuurlijke personen, alsook met name de periode waarop de aangifte betrekking heeft, de belastbare basis, de vrijstellingen, de verrekeningen en het verschuldigd saldo.
	De Koning bepaalt de modaliteiten, de vorm en de inhoud van de aangifte.
§ 1. De taks is betaalbaar uiterlijk de laatste werkdag :	De aangifte wordt uiterlijk de laatste werkdag ingediend:
1° van de tweede maand die volgt op die waarin de verrichting werd aangegaan of uitgevoerd, wanneer de ordergever de belastingschuldige is;	1° van de tweede maand die volgt op die waarin de verrichting werd aangegaan of uitgevoerd, wanneer de ordergever de belastingschuldige is;
2° van de maand die volgt op die waarin de verrichting werd aangegaan of uitgevoerd, in de andere gevallen.	2° van de maand die volgt op die waarin de verrichting werd aangegaan of uitgevoerd, in de andere gevallen.
De taks wordt betaald door storting of overschrijving op de bankrekening van het bevoegde kantoor.	De taks is betaalbaar uiterlijk op de dag waarop de indieningstermijn van de aangifte verstrijkt.
§ 2. Indien de opgave bedoeld in paragraaf 1 niet binnen de bepaalde termijn werd ingediend, wordt een boete verbeurd van 50 euro per week vertraging. Iedere begonnen week wordt voor een gehele week aangerekend. Deze boete kan per overtreding niet meer bedragen dan het bedrag dat na 52 weken vertraging verschuldigd is.	§ 2. Indien de aangifte bedoeld in paragraaf 1 niet binnen de bepaalde termijn werd ingediend, wordt een boete verbeurd van 50 euro per week vertraging. Iedere begonnen week wordt voor een gehele week aangerekend. Deze boete kan per overtreding niet meer bedragen dan het bedrag dat na 52 weken vertraging verschuldigd is.
Iedere onjuistheid of onvolledigheid in de opgave bedoeld in paragraaf 1 wordt gestraft	Iedere onjuistheid of onvolledigheid in de aangifte bedoeld in paragraaf 1 met betrekking

met een boete gelijk aan vijf maal de ontdoken taks zonder dat ze minder dan 250 euro kan bedragen.	tot de belastbare verrichtingen wordt gestraft met een boete gelijk aan vijf maal de ontdoken taks zonder dat ze minder dan 250 euro kan bedragen.
	Iedere onjuistheid of onvolledigheid in de in paragraaf 1 bedoelde aangifte met betrekking tot de vrijgestelde verrichtingen wordt bestraft met een niet-proportionele fiscale boete van 80 euro tot 500 euro per inbreuk. Het bedrag van deze boete wordt bepaald volgens de aard en de ernst van de inbreuk volgens een schaal waarvan de trappen door de Koning worden vastgesteld.
Het niet afgeven van het in artikel 127 bedoelde borderel, wordt gestraft met een boete gelijk aan vijf maal de ontdoken taks zonder dat ze minder dan 1.000 euro kan bedragen.	Het niet afgeven van het in artikel 127 bedoelde borderel, wordt gestraft met een boete gelijk aan vijf maal de ontdoken taks zonder dat ze minder dan 1.000 euro kan bedragen.
§ 3. De elementen die in de in paragraaf 1 bedoelde opgave moeten worden meegedeeld evenals het bevoegde kantoor worden door de Koning bepaald.	(...)
Art. 136	Art. 136
De taks wordt terugbetaald:	De taks wordt verrekend overeenkomstig artikel 20137/2, § 2 of, op gemotiveerd verzoek en mits werkelijk voldaan, terugbetaald:
1° wanneer de betaalde taks de belasting overtreft waartoe de verrichting aanleiding geeft;	1° wanneer de aangegeven taks de belasting overtreft waartoe de verrichting aanleiding geeft;
2° wanneer de intrekking, wijziging of verbetering van de beurskoersen de nietigverklaring of wijziging van het oorspronkelijk verstrekte borderel tot gevolg heeft.	2° wanneer de intrekking, wijziging of verbetering van de beurskoersen de nietigverklaring of wijziging van het oorspronkelijk verstrekte borderel tot gevolg heeft.
De regering bepaalt de wijze en de voorwaarden waarop de terugbetaling plaats heeft.	
Er wordt geen gevolg gegeven aan aanvragen van terugbetaling indien de terug te betalen som geen 0,25 EUR bedraagt.	Er wordt geen gevolg gegeven aan aanvragen van terugbetaling indien de terug te betalen som geen 0,25 euro bedraagt.
Art. 166	Art. 166

§ 1. De taks wordt betaald uiterlijk op de laatste werkdag van de maand volgend op die waarin de taks verschuldigd wordt.	§ 1. De belastingschuldige dient alvorens de taks te betalen bij de bevoegde dienst een aangifte in met vermelding voor de belastingschuldige en eventueel zijn aansprakelijk vertegenwoordiger of hun lasthebber, van de naam, het adres, het ondernemingsnummer in geval van rechtspersonen of het rijksregisternummer in geval van natuurlijke personen, of, in geval van een buitenlandse belastingschuldige, de volledige naam, adres en het bis-identificatienummer toegekend door Federale Overheidsdienst Financiën of het fiscaal identificatienummer in het land van herkomst, alsook met name de periode waarop de aangifte betrekking heeft, de belastbare basis, de vrijstellingen, de verrekeningen en het verschuldigd saldo.
De taks wordt betaald door storting of overschrijving op de bankrekening van de bevoegde dienst.	De Koning bepaalt de modaliteiten, de vorm en de inhoud van de aangifte.
Op de dag van de betaling wordt door de belastingschuldige bij de bevoegde dienst een aangifte ingediend die alle voor de juiste heffing van de taks noodzakelijke elementen, zoals bepaald door de Koning, bevat.	De aangifte wordt uiterlijk op de laatste werkdag van de maand volgend op die waarin de taks verschuldigd wordt, ingediend.
	De taks is betaalbaar uiterlijk op de dag waarop de indieningstermijn van de aangifte verstrijkt.
§ 2. Een luchtvaartmaatschappij die niet gehouden is om zich te laten registreren krachtens artikel 161, zesde lid, dient, vóór elk vertrek van een passagier vanaf een in België gelegen luchthaven, een aangifte in en betaalt de taks.	§ 2. Een luchtvaartmaatschappij die niet gehouden is om zich te laten registreren krachtens artikel 161, zesde lid, dient, vóór elk vertrek van een passagier vanaf een in België gelegen luchthaven, een aangifte in en betaalt de taks.
§ 3. Bij niet-aangifte, laattijdige, onnauwkeurige of onvolledige aangifte, alsook bij niet-betaling of laattijdige betaling, is een boete verschuldigd. De Koning bepaalt de boete volgens een schaal van 10 pct. tot 200 pct. van de taks, naargelang de aard of de ernst van de overtreding.	§ 3. Bij niet-aangifte, laattijdige, onnauwkeurige of onvolledige aangifte, alsook bij niet-betaling of laattijdige betaling, is een boete verschuldigd. De Koning bepaalt de boete volgens een schaal van 10 pct. tot 200 pct. van de taks, naargelang de aard of de ernst van de overtreding.
	Iedere onjuistheid of onvolledigheid in de in paragraaf 1 bedoelde aangifte met betrekking tot de vrijgestelde verrichtingen wordt bestraft met een niet-proportionele fiscale boete van 80 euro tot 500 euro per inbreuk. Het bedrag van deze boete wordt bepaald volgens de aard en

	de ernst van de inbreuk volgens een schaal waarvan de trappen door de Koning worden vastgesteld.
Art. 166/2	Art. 166/2
In geval van betaling van een bedrag hoger dan het verschuldigde bedrag wordt het teveel betaalde teruggegeven.	(...)
Art. 179¹	Art. 179¹
Wat de in artikel 177, 1°, 2° en 2° <i>bis</i> , bedoelde belastingschuldigen betreft, is de jaarlijkse taks betaalbaar uiterlijk op de twintigste van de maand welke volgt op die waarin een premie, werkgeversbijdrage of persoonlijke bijdrage is vervallen.	De in artikel 177, 1°, 2° en 2° <i>bis</i> , bedoelde belastingschuldigen dienen alvorens de taks te betalen bij de bevoegde dienst en uiterlijk op de twintigste van de maand welke volgt op ofwel de maand waarin een premie inzake verzekeringen betreffende risico's die behoren tot de groep "Niet-Leven" vervallen is ofwel de maand waarin een premie, werkgeversbijdrage of persoonlijke bijdrage inzake verzekeringen betreffende risico's die behoren tot de groep "Leven" betaald werd, een aangifte in met vermelding voor de belastingschuldige en eventueel zijn aansprakelijke vertegenwoordiger of hun lasthebber van de naam, het adres, het ondernemingsnummer in geval van rechtspersonen of het rijksregisternummer in geval van natuurlijke personen, alsook met name van de periode waarop de aangifte betrekking heeft, de belastbare basis, de vrijstellingen, de verrekeningen en het verschuldigd saldo.
Een voorschot op de jaarlijkse taks verschuldigd in de maand januari, volgens de tarieven bepaald in de artikelen 175 ¹ , § 1, en 175 ² , is betaalbaar uiterlijk op de 15de van de maand december die voorafgaat; dat voorschot is gelijk aan het bedrag van de jaarlijkse taks, verschuldigd volgens de voornoemde tarieven en betaald in november van het lopende jaar.	De jaarlijkse taks is betaalbaar uiterlijk op de dag waarop de indieningstermijn van de aangifte verstrijkt.
De taks wordt betaald door storting of door overschrijving op de postrekening van het bevoegde kantoor.	Een voorschot op de in januari verschuldigde bedragen is betaalbaar de vijftiende van de eraan voorafgaande maand, na indiening van een ad hoc aangifte. Dit voorschot is gelijk aan het bedrag van de jaarlijks verschuldigde taks aan de tarieven bepaald in de artikelen 175 ¹ , § 1, en 175 ² en betaald in november van het voorafgaande jaar.

Op de dag van de betaling dient de belastingschuldige op dat kantoor met betrekking tot de in het eerste lid vermelde betaling, een opgave in die afzonderlijk de maatstaven van heffing vermeldt van de taks die volgens ieder van de in artikel 175 ¹ , 175 ² en 175 ³ bepaalde tarieven verschuldigd is wegens verzekeringsverrichtingen waarvoor tijdens de vorige maand een premie, werkgeversbijdrage of persoonlijke bijdrage vervallen is. De regels voor de opgave met betrekking tot het voorschot bedoeld in het tweede lid, worden door de Koning vastgesteld.	De Koning bepaalt de modaliteiten, vorm en inhoud van de aangifte bedoeld in het eerste lid, en deze met betrekking tot de ad hoc aangifte bedoeld in het derde lid.
Wanneer de opgave niet binnen de vastgestelde termijnen ingediend is, wordt een boete verbeurd van 12,50 EUR per week vertraging. Iedere begonnen week wordt voor een gehele week gerekend.	Wanneer de aangifte bedoeld in het eerste of derde lid niet binnen de vastgestelde termijnen ingediend is, wordt een boete verbeurd van 12,50 euro per week vertraging. Iedere begonnen week wordt voor een gehele week gerekend.
Art. 180	Art. 180
Elke onnauwkeurigheid of weglating bevonden in de staat of in de aangifte waarvan sprake in de drie vorige artikelen wordt gestraft met een boete gelijk aan vijfmaal het ontdoken recht, zonder dat ze minder dan 250 EUR bedragen.	Elke onnauwkeurigheid of weglating bevonden in de staat of in de aangifte waarvan sprake in de drie vorige artikelen wordt gestraft met een boete gelijk aan vijfmaal het ontdoken recht, zonder dat ze minder dan 250 EUR bedragen.
	Iedere onjuistheid of onvolledigheid in de aangifte met betrekking tot de vrijgestelde verrichtingen wordt bestraft met een niet-proportionele fiscale boete van 80 euro tot 500 euro per inbreuk. Het bedrag van deze boete wordt bepaald volgens de aard en de ernst van de inbreuk volgens een schaal waarvan de trappen door de Koning worden vastgesteld.
Art. 181	Art. 181
De taks wordt naar behoren teruggegeven wanneer zij een hogere som vertegenwoordigt dan die welke wettelijk verschuldigd was op het ogenblik van de betaling.	
De regering bepaalt de wijze en de voorwaarden volgens welke de terugbetaling geschiedt en bepaalt tevens, binnen de maximumgrens van twee jaar te rekenen van de dag waarop de vordering ontstaan is, de termijn binnen welke de terugbetaling moet worden gevraagd.	De Koning bepaalt de termijn binnen welke de terugbetaling bedoeld in artikel 201^{37/2}, § 2 wordt gevraagd.

Art. 183	Art. 183
De Belgische verzekeraars, de pensioeninstellingen, instellingen voor bedrijfspensioenvoorziening en de rechtspersonen belast met de uitvoering van de solidariteitstoezegging bedoeld in de wet van 28 april 2003 betreffende de aanvullende pensioenen en het belastingstelsel van die pensioenen en van sommige aanvullende voordelen inzake sociale zekerheid alsmede de vertegenwoordigers in België van de vreemde verzekeraars, alsmede de makelaars zijn gehouden hun repertoria, registers, boeken, polissen, contracten en alle andere stukken, zonder verplaatsing, mede te delen op elk aanzoek van de ambtenaren van administratie belast met de vestiging of de inning en de invordering van de taksen bedoeld in Boek II.	De Belgische verzekeraars, de pensioeninstellingen, instellingen voor bedrijfspensioenvoorziening en de rechtspersonen belast met de uitvoering van de solidariteitstoezegging bedoeld in de wet van 28 april 2003 betreffende de aanvullende pensioenen en het belastingstelsel van die pensioenen en van sommige aanvullende voordelen inzake sociale zekerheid alsmede de vertegenwoordigers in België van de vreemde verzekeraars, alsmede de makelaars zijn gehouden hun repertoria, registers, boeken, polissen, contracten en alle andere stukken, zonder verplaatsing, mede te delen op elk aanzoek van de ambtenaren van administratie belast met de vestiging of de inning en de invordering van de taksen bedoeld in Boek II.
Dezelfde verplichting wordt aan de verzekeringnemers opgelegd wanneer ze handelaars zijn, voor de polissen, kwijtschriften en andere bescheiden inzake verzekeringsverrichtingen.	Dezelfde verplichting wordt aan de verzekeringnemers opgelegd wanneer ze handelaars zijn, voor de polissen, kwijtschriften en andere bescheiden inzake verzekeringsverrichtingen.
Elke weigering van mededeling wordt met een boete van 250 tot 2.500 EUR gestraft.	Elke weigering van mededeling wordt met een boete van 250 tot 2.500 EUR gestraft.
De Belgische verzekeraars, de pensioeninstellingen, de instellingen voor bedrijfspensioenvoorziening en de vertegenwoordigers in België van de vreemde verzekeringsondernemingen zijn gehouden, onder de sancties voorgeschreven door het derde lid, de overeenkomsten van medeverzekering gesloten tussen hun klanten en een vreemde verzekeringsonderneming aan het bevoegd kantoor te vermelden, zodra ze kennis ervan hebben, wanneer die overeenkomsten betrekking hebben op een in België gelegen risico.	(…)
De Koning treft elke aanvullende regeling die een juiste heffing van de jaarlijkse taks op de verzekeringscontracten kan verzekeren.	De Koning treft elke aanvullende regeling die een juiste heffing van de jaarlijkse taks op de verzekeringscontracten kan verzekeren.
Art. 183octies	Art. 183octies
De jaarlijkse taks is betaalbaar binnen drie maanden te rekenen vanaf de datum van de	De belastingschuldige dient alvorens de taks te betalen bij de bevoegde dienst een aangifte in met vermelding voor de belastingschuldige en

beslissing tot verdeling van de winstdeelnemingen.	eventueel zijn aansprakelijke vertegenwoordiger of hun lasthebber van de naam, het adres, het ondernemingsnummer in geval van rechtspersonen of het rijksregisternummer in geval van natuurlijke personen, alsook met name het aanslagjaar, de belastbare basis, de vrijstellingen en het verschuldigd bedrag.
De taks wordt betaald door storting of overschrijving op de postrekening van het bevoegde kantoor.	De Koning bepaalt de modaliteiten, de vorm en de inhoud van de aangifte.
Op de dag van de betaling wordt door de belastingschuldige op dat kantoor een opgave ingediend met vermelding van het belastingjaar, de datum van de beslissing tot verdeling, de maatstaf van heffing, de aanslagvoet en het bedrag van de taks.	De aangifte wordt binnen drie maanden te rekenen vanaf de datum van de beslissing tot verdeling van de winstdeelnemingen, ingediend.
Wanneer de opgave niet binnen de bedoelde termijn werd ingediend, wordt een boete verbeurd van 12,50 EUR per week vertraging. Iedere begonnen week wordt voor een gehele week gerekend.	De taks is betaalbaar uiterlijk op de dag waarop de indieningstermijn van de aangifte verstrijkt.
	Wanneer de aangifte niet binnen de bedoelde termijn werd ingediend, wordt een boete verbeurd van 12,50 euro per week vertraging. Iedere begonnen week wordt voor een gehele week gerekend.
Art. 183nonies	Art. 183nonies
Elke onnauwkeurigheid of weglating in de aangifte waarvan sprake in het vorige artikel wordt gestraft met een boete gelijk aan vijfmaal het ontdoken recht, zonder dat ze minder dan 250 EUR mag bedragen.	Elke onnauwkeurigheid of weglating in de aangifte waarvan sprake in het vorige artikel wordt gestraft met een boete gelijk aan vijfmaal het ontdoken recht, zonder dat ze minder dan 250 EUR mag bedragen.
	Iedere onjuistheid of onvolledigheid in de aangifte met betrekking tot de vrijgestelde verrichtingen wordt bestraft met een niet-proportionele fiscale boete van 80 euro tot 500 euro per inbreuk. Het bedrag van deze boete wordt bepaald volgens de aard en de ernst van de inbreuk volgens een schaal waarvan de trappen door de Koning worden vastgesteld.
Art. 183decies	Art. 183decies

De taks wordt naar behoren teruggegeven wanneer zij een hogere som vertegenwoordigt dan die welke wettelijk verschuldigd was op het ogenblik van de betaling.	
De Koning bepaalt de wijze en de voorwaarden volgens welke de terugbetaling geschiedt en bepaalt tevens, binnen de maximumgrens van twee jaar te rekenen van de dag waarop de vordering ontstaan is, de termijn binnen welke de terugbetaling moet worden gevraagd.	De Koning bepaalt de termijn binnen welke de terugbetaling bedoeld in artikel 201^{37/2}, wordt gevraagd.
Art. 187³	Art. 187³
§ 1. De taks is betaalbaar uiterlijk op de laatste werkdag van de maand die volgt op die waarin het belastbare feit zich heeft voorgedaan.	De belastingschuldige dient alvorens de taks te betalen bij de bevoegde dienst een aangifte in met vermelding voor de belastingschuldige en eventueel zijn lasthebber van de naam, het adres, het ondernemingsnummer in geval van rechtspersonen of het rijksregisternummer in geval van natuurlijke personen, alsook met name de periode waarop de aangifte betrekking heeft, de belastbare basis, de verrekeningen en het verschuldigd bedrag.
De vervroegde inning, bedoeld bij artikel 185, § 4, is betaalbaar uiterlijk op 30 september van elk der jaren 2015 tot 2019.	De Koning bepaalt de modaliteiten, de vorm en de inhoud van de aangifte.
De taks wordt betaald door storting of overschrijving op de postrekening van het bevoegde kantoor, op voorlegging op de dag van de betaling van een opgave die onder andere de heffingsbasis laat kennen.	De aangifte wordt uiterlijk op de laatste werkdag van de maand die volgt op die waarin het belastbare feit zich heeft voorgedaan, ingediend.
De elementen die in de opgave moeten meegedeeld worden, elk stuk waarvan het overleggen nodig is voor de controle van de heffing van de taks, evenals het bevoegde kantoor worden bij koninklijk besluit vastgesteld.	De taks is betaalbaar uiterlijk op de dag waarop de indieningstermijn van de aangifte verstrijkt.
§ 2. Wanneer de opgave niet binnen de vastgestelde termijn is ingediend, wordt een boete verbeurd van 12,50 EUR per week vertraging. Iedere begonnen week wordt voor een gehele week gerekend.	Wanneer de aangifte niet binnen de vastgestelde termijn is ingediend, wordt een boete verbeurd van 12,50 euro per week vertraging. Iedere begonnen week wordt voor een gehele week gerekend.
Art. 187⁴	Art. 187⁴
Elke onnauwkeurigheid of weglating in de opgave of in de stukken waarvan sprake in artikel	Iedere onjuistheid of onvolledigheid in de aangifte wordt bestraft met een boete gelijk

187 ³ , wordt gestraft met een boete gelijk aan vijf maal het ontdoken recht, zonder dat ze minder dan 250 EUR mag bedragen.	aan vijf maal de ontdoken taks, zonder dat ze minder dan 250 euro mag bedragen.
Elke weigering tot mededeling gevraagd met toepassing van artikel 187 ³ , wordt met een boete van 250 tot 2.500 EUR gestraft.	
Art. 187⁵	Art. 187⁵
De taks wordt naar behoren teruggegeven:	De taks wordt verrekend overeenkomstig artikel 201^{37/2}, § 2 of, op gemotiveerd verzoek en mits werkelijk voldaan, terugbetaald:
1° wanneer zij meer bedraagt dan de som die wettelijk verschuldigd was op het ogenblik van de betaling;	1° wanneer de aangegeven taks meer bedraagt dan de taks die wettelijk verschuldigd was op het ogenblik van de betaling;
2° wanneer het gaat om een verzekeringscontract bij leven waarvoor de verzekeraar, op het ogenblik dat de verzekerde gebeurtenis zich voordoet, van elke verbintenis bevrijd is.	2° wanneer het gaat om een verzekeringscontract bij leven waarvoor de verzekeraar, op het ogenblik dat de verzekerde gebeurtenis zich voordoet, van elke verbintenis bevrijd is.
De wijze en de voorwaarden volgens welke de terugbetaling geschiedt worden bij koninklijk besluit vastgelegd.	
Art. 197	Art. 197
Elke jaarlijkse belasting is voor een gans jaar verschuldigd, zonder breuk.	Elke jaarlijkse belasting is voor een gans jaar verschuldigd, zonder breuk.
Het jaar vervalt de 31 december, welke de datum ook zij waarop de aanplakking geschiedde.	Het jaar vervalt de 31 december, welke de datum ook zij waarop de aanplakking geschiedde.
De betaling van een tweede jaarlijkse belasting of van een volgende jaarlijkse belasting kan eerst worden gevorderd wanneer de plakbrief niet is ingetrokken binnen de maand volgende op het einde van het vervallen jaar.	De betaling van een tweede jaarlijkse belasting of van een volgende jaarlijkse belasting kan eerst worden gevorderd wanneer de plakbrief niet is ingetrokken binnen de maand volgende op het einde van het vervallen jaar.
Deze bepaling is echter niet van toepassing of houdt op van toepassing te zijn, wanneer de plakbrief wordt vernieuwd of in stand gehouden na afloop van het jaar.	Deze bepaling is echter niet van toepassing of houdt op van toepassing te zijn, wanneer de plakbrief wordt vernieuwd of in stand gehouden na afloop van het jaar.
De jaarlijkse belasting is invorderbaar de 2 januari van elk jaar en moet uiterlijk op 31 januari betaald worden.	De jaarlijkse belasting is invorderbaar de 2 januari van elk jaar.

Elke jaarlijkse belasting kan ineens worden betaald voor een of verscheidene jaren.	Elke jaarlijkse belasting kan ineens worden betaald voor een of verscheidene jaren.
Art. 199	Art. 199
De schuldenaar dient op het bevoegde kantoor een opgave in die de maatstaf van heffing opgeeft alsmede alle noodzakelijke elementen ter bepaling ervan.	De belastingplichtige dient alvorens de belasting te betalen bij de bevoegde dienst een aangifte in met vermelding voor de belastingschuldige en eventueel zijn lasthebber van de naam, het adres, het ondernemingsnummer in geval van rechtspersonen of het rijksregisternummer in geval van natuurlijke personen, alsook met name de periode waarop de aangifte betrekking heeft, de belastbare basis, de verrekeningen en het verschuldigd bedrag .
De belasting wordt betaald door storting of overschrijving op de postrekening van dat kantoor.	De Koning bepaalt de modaliteiten, de vorm en de inhoud van de aangifte.
	De aangifte wordt uiterlijk ingediend op 31 januari van het jaar waarop ze betrekking heeft indien de aangifte een volledig jaar betreft, of, indien de aanplakking plaats heeft in de loop van het jaar, de werkdag voorafgaand aan de aanplakking.
	De belasting is betaalbaar uiterlijk op de dag waarop de indieningstermijn van de aangifte verstrijkt.
De wijze waarop de registers van de ondernemers van aanplakking en van de fabrikanten van plakbrieven moeten gehouden worden alsmede die waarop hun overeenkomsten er moeten in vermeld worden en over het algemeen al de maatregelen ter uitvoering van de bepalingen van deze titel worden bepaald bij koninklijk besluit.	De wijze waarop de registers van de ondernemers van aanplakking en van de fabrikanten van plakbrieven gehouden worden alsmede die waarop hun overeenkomsten er in vermeld worden en over het algemeen al de maatregelen ter uitvoering van de bepalingen van deze titel worden bepaald bij koninklijk besluit.
De overtredingen van de ter uitvoering van het voorgaande lid genomen koninklijke besluiten worden gestraft met een boete van 25 EUR.	De overtredingen van de ter uitvoering van het voorgaande lid genomen koninklijke besluiten worden gestraft met een boete van 25 euro.
Art. 201/9/2	Art. 201/9/2
§ 1. De Belgische tussenpersonen dienen een aangifte in bij het bevoegde kantoor, uiterlijk op de twintigste dag van de derde maand die volgt op het einde van de referentieperiode.	§ 1. De Belgische tussenpersonen dienen een aangifte in bij het bevoegde kantoor, uiterlijk op de twintigste dag van de derde maand die volgt op het einde van de referentieperiode.

De taks wordt betaald op de in het eerste lid bedoelde dag.	De taks wordt betaald op de in het eerste lid bedoelde dag.
De Koning bepaalt de nadere regels van de aangifte.	De Koning bepaalt de nadere regels van de aangifte.
§ 2. Niet-aangifte, laattijdige, onnauwkeurige of onvolledige aangifte, alsook de niet-betaling of laattijdige betaling, worden bestraft met een boete die wordt vastgelegd naar gelang van de aard en de ernst van de overtreding, volgens een door de Koning vastgelegde schaal die gaat van 10 pct. tot 200 pct. van de verschuldigde taks.	§ 2. Niet-aangifte, laattijdige, onnauwkeurige of onvolledige aangifte, alsook de niet-betaling of laattijdige betaling, worden bestraft met een boete die wordt vastgelegd naar gelang van de aard en de ernst van de overtreding, volgens een door de Koning vastgelegde schaal die gaat van 10 pct. tot 200 pct. van de verschuldigde taks.
	Iedere onjuistheid of onvolledigheid in de aangifte met betrekking tot de vrijgestelde effectenrekeningen wordt bestraft met een niet-proportionele fiscale boete van 80 euro tot 500 euro per inbreuk. Het bedrag van deze boete wordt bepaald volgens de aard en de ernst van de inbreuk volgens een schaal waarvan de trappen door de Koning worden vastgesteld.
Bij ontstentenis van kwade trouw is er geen boete verschuldigd.	Bij ontstentenis van kwade trouw is er geen boete verschuldigd.
Art. 201²	Art. 201²
De belasting voor aanplakking wordt terugbetaald wanneer zij de belasting overtreft welke eisbaar is volgens de aard en de oppervlakte van de plakbrief of volgens de inhoud van de door de belastingschuldige gedane uitgifte.	(...)
De laatste twee alinea's van artikel 136 zijn toepasselijk op de belasting voor aanplakking.	
Art. 201¹⁴	Art. 201¹⁴
De kredietinstellingen en bijkantoren zijn gehouden uiterlijk op 1 juli van elk jaar op het bevoegde kantoor een aangifte in te dienen waarin hun benaming, de belastbare grondslag, het tarief en het bedrag van de taks wordt opgegeven.	De kredietinstellingen en bijkantoren zijn gehouden uiterlijk op 1 juli van elk jaar een aangifte in te dienen waarin hun benaming, de belastbare grondslag, het tarief en het bedrag van de taks wordt opgegeven.
Indien de aangifte niet binnen de voorgeschreven termijn wordt ingediend, wordt een boete verbeurd van 250 euro per week	Indien de aangifte niet binnen de voorgeschreven termijn wordt ingediend, wordt een boete verbeurd van 250 euro per week

vertraging. Elke begonnen week wordt voor een gehele week gerekend.	vertraging. Elke begonnen week wordt voor een gehele week gerekend.
De Koning bepaalt de vorm en de inhoud van de aangifte.	De Koning bepaalt de modaliteiten , de vorm en de inhoud van de aangifte.
Art. 201¹⁷	Art. 201¹⁷
De taks wordt teruggegeven voor het gedeelte dat meer bedraagt dan hetgeen wettelijk verschuldigd is.	De taks wordt teruggegeven voor het gedeelte dat meer bedraagt dan hetgeen wettelijk verschuldigd is.
De Koning bepaalt de wijze en de voorwaarden van de terugbetaling.	De Koning bepaalt de modaliteiten , de wijze en de voorwaarden van de terugbetaling.
Art. 201²⁵	Art. 201²⁵
De Koning bepaalt de vorm en de inhoud van de aangifte. Hij kan aanvullende regels bepalen om de juiste heffing van de belasting te verzekeren.	De Koning bepaalt de modaliteiten , de vorm en de inhoud van de aangifte. Hij kan aanvullende regels bepalen om de juiste heffing van de belasting te verzekeren.
Art. 201²⁷	Art. 201²⁷
De taks wordt teruggegeven voor het gedeelte dat meer bedraagt dan hetgeen wettelijk verschuldigd is.	De taks wordt teruggegeven voor het gedeelte dat meer bedraagt dan hetgeen wettelijk verschuldigd is.
De Koning bepaalt de wijze en de voorwaarden van de terugbetaling.	De Koning bepaalt de modaliteiten , de wijze en de voorwaarden van de terugbetaling.
Art. 201³⁴	Art. 201³⁴
De Koning bepaalt de vorm en de inhoud van de aangifte. Hij kan aanvullende regels bepalen om de juiste heffing van de belasting te verzekeren.	De Koning bepaalt de modaliteiten , de vorm en de inhoud van de aangifte. Hij kan aanvullende regels bepalen om de juiste heffing van de belasting te verzekeren.
Art. 201³⁶	Art. 201³⁶
De taks wordt teruggegeven voor het gedeelte dat meer bedraagt dan hetgeen wettelijk verschuldigd is.	De taks wordt teruggegeven voor het gedeelte dat meer bedraagt dan hetgeen wettelijk verschuldigd is.
De Koning bepaalt de wijze en de voorwaarden van de terugbetaling.	De Koning bepaalt de modaliteiten , de wijze en de voorwaarden van de terugbetaling.
	Art. 201^{37/2}
	§ 1. In geval van aangifte van een bedrag hoger dan het verschuldigde bedrag kan het teveel aangegeven bedrag worden verrekend overeenkomstig paragraaf 2, of, in geval van

	werkelijke betaling, op gemotiveerd verzoek teruggegeven.
	In afwijking van het eerste lid kan, wanneer de wettelijke grondslag van een taks wordt betwist, alleen een verzoek tot teruggaaf worden ingediend.
	§ 2. Voor de taksen bedoeld in titel I, III, V, VIII en IX van Boek II, kan de belastingschuldige een teveel aangegeven verschuldigd bedrag van de taks of het voorschot verrekenen in een daarop volgende aangifte met opgave van het identificatienummer van de betrokken aangifte indien de aangifte elektronisch wordt ingediend, of, in geval er geen identificatienummer is, de betrokken periode, en de initieel aangegeven bedragen van de te corrigeren verrichtingen en taksen, het totaal bedrag van de te verrekenen taks en het saldo na verrekening, alsook de oorzaak van de verrekening, zonder dat deze aangifte evenwel een negatief saldo mag vertonen. Kan een verrekening niet volledig verrekend worden op de erop volgende aangifte, kan deze op de daaropvolgende aangiftes verrekend worden uiterlijk binnen de zes maanden volgend op de periode waarop de oorspronkelijke aangifte betrekking heeft waarin het teveel aangegeven bedrag werd vermeld of, in geval van een aangifte met betrekking tot de belasting op aanplakking, binnen de zes maanden volgend op de datum waarop de oorspronkelijke aangifte betrekking heeft waarin het teveel aangegeven bedrag werd vermeld.
	De verrekening van een teveel aangegeven bedrag doet het recht op terugbetaling vervallen voor hetzelfde bedrag.
	§ 3. Voor alle taksen kan de belastingschuldige een te weinig aangegeven verschuldigd bedrag van de taks rechtzetten in een daarop volgende aangifte met betrekking tot dezelfde periode met vermelding van de juist verschuldigde belasting verminderd met het bedrag van de reeds aangegeven belasting. De rechtzetting kan, zonder dat de aangifte als onnauwkeurig wordt gekwalificeerd, gebeuren tot de mededeling van de eerste onderzoeksdaad tot controle van de verschuldigde belasting.

	§ 4. Op straffe van onontvankelijkheid van het verzoek is een verzoek tot terugbetaling van een teveel aangegeven verschuldigd bedrag van de taks met redenen omkleed en bevat het alle elementen die een controle mogelijk maken, te weten dezelfde vermeldingen als de oorspronkelijke aangifte en de datum en bedrag van de betaling en wordt gericht aan de bevoegde dienst.
	Een verzoek tot terugbetaling van een teveel aangegeven bedrag doet het recht tot verrekening vervallen met betrekking tot hetzelfde bedrag.
	De fiscale administratie beschikt over een termijn van zes maanden vanaf de indiening van het verzoek tot terugbetaling om zich uit te spreken over dit verzoek. Artikel 1385undecies van het Gerechtelijk Wetboek is van toepassing op dit verzoek.
	De Koning bepaalt de modaliteiten, de vorm en de inhoud van het formulier tot verzoek tot teruggave.
	Art. 202^{8/1}
	Een verzoek tot teruggave met betrekking tot deze aangifte, ingediend bij de administratie binnen de voorziene vervaltermijn, heeft de schorsing van de verjaring voor de in het verzoek tot teruggave opgenomen bedrag tot gevolg totdat de fiscale administratie zich uitspreekt over dit verzoek.
Art. 205¹	Art. 205¹
Onverminderd de bijzondere bepalingen van dit Wetboek, zijn de openbare instellingen, de stichtingen van openbaar nut, de private stichtingen, de verenigingen, maatschappijen of vennootschappen die in België hun hoofdinrichting, een filiale of enigerlei zetel van verrichtingen hebben, de banken, de beursvennootschappen, en alle personen bij wie, ter voldoening aan bedoelde wetgeving, controle kan uitgeoefend worden, gehouden, zonder verplaatsing, hun registers, repertoria, boeken, akten en alle andere bescheiden in verband met hun handels-, beroeps- of statutaire bedrijvigheid, mede te delen aan de	Onverminderd de bijzondere bepalingen van dit Wetboek, zijn de openbare instellingen, de stichtingen van openbaar nut, de private stichtingen, de verenigingen, maatschappijen of vennootschappen die in België hun hoofdinrichting, een filiale of enigerlei zetel van verrichtingen hebben, de banken, de beursvennootschappen, en alle personen bij wie, ter voldoening aan bedoelde wetgeving, controle kan uitgeoefend worden, gehouden, zonder verplaatsing, hun registers, repertoria, boeken, akten en alle andere bescheiden in verband met hun handels-, beroeps- of statutaire bedrijvigheid, mede te delen aan de

ambtenaren van de administratie belast met de vestiging of de inning en de invordering van de taksen bedoeld in het Wetboek, handelende krachtens een bijzondere machtiging van de de administrateur-generaal van deze administratie, opdat evengenoemde ambtenaren zich kunnen vergewissen van de juiste heffing der te hunnen laste of ten laste van derden vallende rechten en taksen.	ambtenaren van de administratie belast met de vestiging of de inning en de invordering van de taksen bedoeld in het Wetboek opdat evengenoemde ambtenaren zich kunnen vergewissen van de juiste heffing der te hunnen laste of ten laste van derden vallende rechten en taksen.
Elke weigering van mededeling wordt met een boete van 250 tot 2.500 EUR gestraft.	Elke weigering van mededeling wordt met een boete van 250 tot 2.500 EUR gestraft.

Coördinatie van de artikelen

Basistekst	Tekst aangepast aan het wetsontwerp
Titel 7 – Invoering van het begrip "staatsrekening" en bijhorende definitie	
	Art. 85. Een Staatsrekening is een financiële rekening, geopend bij een door de Staat aangewezen financiële instelling en voorbehouden aan:
	1° de Staat;
	2° de institutionele eenheden bedoeld in artikel 114 van de wet van 21 december 2013 houdende diverse fiscale en financiële bepalingen;
	3° met akkoord van de Staat, andere personen van publiek recht of van privaat recht;
	4° de Nationale Bank van België.
	Art. 86. Een staatsrekening kent de identificatiecode "679", zijnde de eerste drie cijfers van een Belgisch IBAN-nummer en is toegekend aan een financiële instelling, zoals opgenomen in de codelijst van financiële instellingen bij de Nationale Bank van België.
	Deze identificatiecode kent het principe van overdraagbaarheid. Dit wil zeggen dat de opdrachtnemer de identificatiecode na de duur van deze opdracht kosteloos overdraagt aan de nieuwe opdrachtnemer. De Nationale Bank van België stelt hiertoe dan de identificatiecode ter beschikking aan de nieuwe opdrachtnemer en past in die zin de codelijst aan.
	De identificatiecode maakt integraal deel uit van het IBAN-nummer. Aldus draagt de opdrachtnemer, het IBAN-nummer, na de duur van deze opdracht, kosteloos over aan de nieuwe opdrachtnemer, om redenen van continuïteit van de openbare dienst.

Coordination des articles (II)

loi du 23 janvier 1989 relative à la compétence fiscale visée à l'article 110, §§ 1er et 2, de la Constitution

Texte de base	Texte adapté au projet de loi
Intitulé	Intitulé
loi du 23 janvier 1989 relative à la compétence fiscale visée à l'article <u>110</u> , §§ 1 ^{er} et 2, de la Constitution	loi du 23 janvier 1989 relative à la compétence fiscale visée à l'article 170 , §§ 1 ^{er} et 2, de la Constitution
Article 1er	Article 1er
Dans les cas non prévus par l'article 11 de loi spéciale du 16 janvier 1989 relative au financement des Communautés et des Régions, les Parlements de communauté et de région ne sont pas autorisés à lever des impôts dans les matières qui font l'objet d'une imposition par l'Etat, ni à percevoir des centimes additionnels aux impôts et perceptions au profit de l'Etat, ni à accorder des remises sur ceux-ci (sauf sur les huiles minérales, conformément à l'accord de coopération du 25 juillet 2018 relatif à l'exécution et au financement de l'assainissement du sol des stations-services et des citernes de gasoil à des fins de chauffage).	Dans les cas non prévus par l'article 11 de loi spéciale du 16 janvier 1989 relative au financement des Communautés et des Régions, les Parlements de communauté et de région ne sont pas autorisés à lever des impôts dans les matières qui font l'objet d'une imposition par l'État, ni à percevoir des centimes additionnels aux impôts et perceptions au profit de l'État, ni à accorder des remises sur ceux-ci sauf :
	1° sur les huiles minérales, conformément à l'accord de coopération du 25 juillet 2018 relatif à l'exécution et au financement de l'assainissement du sol des stations-services et des citernes de gasoil à des fins de chauffage ;
	2° sur des produits énergétiques lorsqu'ils sont destinés à être utilisés comme combustible, aux conditions suivantes :
	a) le prélèvement par une région sert exclusivement à transférer des charges historiques qu'elle lève sur l'électricité vers des combustibles fossiles ;
	Par charges historiques, l'on entend les coûts que les régions supportent et qu'elles compensent par le biais d'obligations de service public pour les gestionnaires de réseaux de distribution, qui les imputent ensuite dans les tarifs de réseau sur la facture d'électricité, ainsi que par des prélèvements propres sur la facture d'électricité.
	b) ce prélèvement est subordonné à la conclusion préalable d'un accord de

	coopération, entre l'État et cette région, définissant les modalités de ce transfert.
--	--

Coördinatie van de artikelen (II)

Wet van 23 januari 1989 betreffende de in artikel 110, §§ 1 en 2, van de Grondwet bedoelde belastingsbevoegdheid

Basistekst	Tekst aangepast aan het wetsontwerp
Opschrift	Opschrift
Wet van 23 januari 1989 betreffende de in artikel 110, §§ 1 en 2, van de Grondwet bedoelde <u>belastingsbevoegdheid</u>	Wet van 23 januari 1989 betreffende de in artikel 170, §§ 1 en 2, van de Grondwet bedoelde belastingbevoegdheid
Artikel 1	Artikel 1
In de gevallen die niet voorzien zijn in artikel 11 van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten, zijn de Gemeenschaps- en Gewestparlementen niet gemachtigd om belastingen te heffen op de materies die het voorwerp uitmaken van een belasting door de Staat, noch opcentiemen te heffen op belastingen en heffingen ten voordele van de Staat, noch kortingen hierop toe te staan (behalve op minerale olie, overeenkomstig het samenwerkingsakkoord van 25 juli 2018 betreffende de uitvoering en de financiering van de bodemsanering van tankstations en gasolietanks voor verwarmingsdoeleinden).	In de gevallen die niet voorzien zijn in artikel 11 van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten, zijn de Gemeenschaps- en Gewestparlementen niet gemachtigd om belastingen te heffen op de materies die het voorwerp uitmaken van een belasting door de Staat, noch opcentiemen te heffen op belastingen en heffingen ten voordele van de Staat, noch kortingen hierop toe te staan, uitgezonderd:
	1° op minerale olie, overeenkomstig het samenwerkingsakkoord van 25 juli 2018 betreffende de uitvoering en de financiering van de bodemsanering van tankstations en gasolietanks voor verwarmingsdoeleinden;
	2° op energieproducten die zijn bestemd om als verwarmingsbrandstof te worden gebruikt, onder de volgende voorwaarden:
	a) de heffing door een gewest dient enkel om historische lasten die reeds worden geheven op elektriciteit te verschuiven naar fossiele verwarmingsbrandstoffen;
	Onder historische lasten wordt verstaan de kosten die de gewesten dragen en die ze compenseren door middel van openbaredienstverplichtingen aan de distributienetbeheerders die ze vervolgens verrekenen in de nettarieven op de elektriciteitsfactuur, alsmede via eigen heffingen op de elektriciteitsfactuur.
	b) deze heffing is onderworpen aan het voorafgaandelijk afsluiten van een samenwerkingsakkoord tussen de Staat en

	dit gewest, dat de nadere regels van deze verschuiving vaststelt.
--	--

Autorité de protection des données
Gegevensbeschermingsautoriteit

Avis standard n° 65/2023 du 24 mars 2023
Version mise à jour en séance du 29 septembre 2023

Objet: Avis standard relatif à la rédaction des textes normatifs

Le Centre de Connaissances de l'Autorité de protection des données (ci-après « l'Autorité »),
Présent.e.s : Mesdames Cédrine Morlière, Nathalie Raghenon et Griet Verhenneman et Messieurs Yves-Alexandre de Montjoye, Bart Preneel et Gert Vermeulen;

Vu la loi du 3 décembre 2017 *portant création de l'Autorité de protection des données*, en particulier les articles 23 et 26 (ci-après « LCA »);

Vu l'article 25, alinéa 3, de la LCA selon lequel les décisions du Centre de Connaissances sont adoptées à la majorité des voix ;

Vu le règlement (UE) 2016/679 *du Parlement européen et du Conseil du 27 avril 2016 relatif à la protection des personnes physiques à l'égard du traitement des données à caractère personnel et à la libre circulation de ces données, et abrogeant la directive 95/46/CE* (ci-après « RGPD »);

Vu la loi du 30 juillet 2018 *relative à la protection des personnes physiques à l'égard des traitements de données à caractère personnel* (ci-après « LTD »);

émet, le 24 mars 2023, l'avis standard suivant :

I. PORTÉE ET CONTEXTE DU PRÉSENT AVIS

1. Compte tenu du nombre exceptionnellement élevé de demandes d'avis dont l'Autorité est saisie et faute de disposer de moyens humains suffisants, l'Autorité n'est momentanément pas en mesure de procéder à un examen de toutes les demandes d'avis qu'elle reçoit. Lorsque le demandeur n'indique pas que le projet soumis pourrait occasionner des risques élevés pour les droits et libertés des personnes concernées et lorsque les réponses fournies par celui-ci dans le formulaire ne permettent pas non plus de déduire que de tels risques existeraient, l'Autorité peut décider de se référer au présent avis standard relatif à la rédaction des textes normatif¹.
2. Cet avis général rappelle les exigences principales auxquelles toute norme qui encadre des traitements de données à caractère personnel doit répondre. Il demeure par conséquent valable dans toutes les hypothèses de rédaction de textes normatifs. Il incombe à l'auteur d'un projet de norme de veiller à ce que celui-ci réponde effectivement aux exigences de qualité de la loi qui s'imposent en vertu du RGPD, lu en combinaison avec la Constitution, la Charte des droits fondamentaux de l'Union européenne et la Convention européenne des droits de l'homme (ci-après « la CEDH »).

II. RÉDACTION DES TEXTES NORMATIFS ET PROTECTION DES DONNÉES

A. *Quant à l'exigence de nécessité et proportionnalité des traitements de données qui sont encadrés par le projet*

3. L'Autorité rappelle que tout traitement de données à caractère personnel constitue une ingérence dans le droit au respect de la vie privée et le droit à la protection des données à caractère personnel. Une telle ingérence n'est admissible que pour autant qu'elle soit nécessaire et proportionnée à l'objectif légitime poursuivi.
4. Pour rappel, un traitement de données à caractère personnel est considéré comme étant nécessaire s'il constitue la mesure la moins attentatoire pour atteindre l'objectif légitime qu'il

¹ L'Autorité doit procéder à des choix stratégiques, compte tenu de ses missions en vertu du RGPD, des moyens dont elle dispose et des principes figurant dans le RGPD (comme le principe de l'approche basée sur les risques et le principe de 'responsabilité'). C'est la raison pour laquelle elle analyse d'abord les demandes d'avis, qui lui sont soumises en vertu de l'article 23 de la LCA et/ou de l'article 36.4 du RGPD, uniquement sur la base du formulaire.

Ce n'est que dans les cas où les réponses fournies dans le formulaire contiennent des indices sérieux que le projet de texte normatif implique un risque élevé que l'Autorité procède systématiquement à une analyse du projet de texte normatif proprement dit et émet concrètement un avis.

Dans les autres cas, et compte-tenu du flux de dossiers, l'Autorité ne procède pas à une analyse du texte du projet de texte normatif et communique les présentes lignes directrices générales. Il appartient au demandeur de s'assurer concrètement que le projet qu'il rédige répond effectivement aux exigences de qualité de la loi qui s'imposent en vertu du RGPD, de la Constitution, de la Charte des droits fondamentaux et de la CEDH.

poursuit. L'auteur d'un texte normatif doit dès lors s'assurer qu'il n'y a pas d'autres mesures moins attentatoires aux droits et libertés des personnes concernées qui permettent d'atteindre l'objectif poursuivi. Il faut donc que le traitement de données envisagé permette effectivement d'atteindre l'objectif poursuivi (critère d'efficacité), mais également qu'il constitue la mesure la moins intrusive dans les droits et libertés des personnes concernées (critère de nécessité au sens strict). Concrètement, cela signifie que s'il est possible d'atteindre l'objectif recherché au moyen d'une mesure moins intrusive pour le droit au respect de la vie privée ou le droit à la protection des données à caractère personnel, le traitement de données initialement envisagé ne pourra pas être mis en place.

5. Si la nécessité du traitement de données à caractère personnel est établie, il faut encore que l'auteur du texte normatif s'assure que celui-ci est bien proportionné (au sens strict) à l'objectif qu'il poursuit, c'est-à-dire qu'il faut qu'il existe un juste équilibre entre les différents intérêts en présence, droits et libertés des personnes concernées. En d'autres termes, il faut qu'il y ait un équilibre entre l'ingérence dans le droit au respect de la vie privée et à la protection des données à caractère personnel et l'objectif que poursuit – et permet effectivement d'atteindre – ce traitement. Les avantages qui découlent du traitement de données en question doivent donc être plus importants que les inconvénients qu'il génère pour les personnes concernées (critère de proportionnalité au sens strict).
6. L'Autorité attire l'attention des auteurs de textes normatifs sur l'obligation de s'assurer que les traitements de données à caractère personnel encadrés par leurs projets ou qui seront mis en place en exécution de ceux-ci s'avèrent effectivement nécessaires et proportionnés à l'objectif poursuivi.

B. Quant à l'exigence de prévisibilité des traitements de données à caractère personnel

7. En outre, l'Autorité rappelle que chaque traitement de données à caractère personnel doit disposer d'une base juridique ou de légitimité figurant à l'article 6.1 du RGPD. Les traitements de données qui sont instaurés par une mesure normative sont presque toujours basés sur l'article 6.1, point c) ou e) du RGPD².
8. En vertu de l'article 22 de la Constitution, de l'article 8 de la CEDH et de l'article 6.3 du RGPD, de tels traitements doivent être prévus par une réglementation claire et précise, dont l'application doit

² Article 6.1 du RGPD : "Le traitement n'est licite que si, et dans la mesure où, au moins une des conditions suivantes est remplie : (...)

c) le traitement est nécessaire au respect d'une obligation légale à laquelle le responsable du traitement est soumis ; (...)

e) le traitement est nécessaire à l'exécution d'une mission d'intérêt public ou relevant de l'exercice de l'autorité publique dont est investi le responsable du traitement ; (...)"

être prévisible pour les personnes concernées³. En d'autres termes, la réglementation qui encadre ou dont la mise en œuvre implique des traitements de données doit répondre aux exigences de prévisibilité et de précision, de telle sorte qu'à sa lecture, les personnes concernées peuvent entrevoir clairement les traitements qui seront faits de leurs données et les circonstances dans lesquelles ces traitements sont autorisés.

9. Toutefois, cela ne signifie pas que chaque traitement de données doit être encadré par une norme *spécifique* régissant explicitement l'ensemble des sujets de protection des données dans son contexte. En effet, dans certains cas, la prévisibilité d'un traitement de données à caractère personnel qui est nécessaire à l'exécution d'une mission d'intérêt public pourra être assurée par la norme qui attribue cette mission au responsable du traitement et le RGPD (le cas échéant lus en combinaison avec d'autres normes également d'application).
10. La question se pose dès lors de savoir quand et dans quelle mesure un encadrement normatif *spécifique* est nécessaire. S'il n'y a pas de règle absolue ou de formule mathématique permettant de déterminer avec certitude quand il y a lieu de prévoir une norme spécifique pour assurer l'encadrement d'un traitement de données à caractère personnel nécessaire à l'exécution d'une mission d'intérêt public, et ce, en vue d'en assurer la prévisibilité, l'Autorité donne ci-dessous des indications à ce propos.
11. L'article 6.2 du RGPD prévoit que « *les États membres peuvent maintenir ou introduire des dispositions plus spécifiques pour adapter l'application des règles du présent règlement pour ce qui est du traitement dans le but de respecter le paragraphe 1, points c) et e), en déterminant plus précisément les exigences spécifiques applicables au traitement ainsi que d'autres mesures visant à garantir un traitement licite et loyal, y compris dans d'autres situations particulières de traitement comme le prévoit le chapitre IX* ».
12. Le considérant 10 du RGPD, qui est relatif à l'article 6.2 du RGPD, précise que « *parallèlement à la législation générale et horizontale relative à la protection des données mettant en œuvre la directive 95/46/CE, il existe, dans les États membres, plusieurs législations sectorielles spécifiques dans des domaines qui requièrent des dispositions plus précises. Le présent règlement laisse aussi aux États membres une marge de manœuvre pour préciser des règles, y compris en ce qui concerne le traitement de catégories particulières de données à caractère personnel. A cet égard, le présent règlement n'exclut pas que le droit des États membres précise les circonstances des situations particulières de traitement y compris en fixant de manière plus précise les conditions dans lesquelles le traitement de données à caractère personnel est licite* » (c'est l'Autorité qui souligne).

³ Voir également le considérant 41 du RGPD.

13. De plus, le RGPD renvoie également, à plusieurs reprises, au droit national, que ce soit pour exiger un encadrement spécifique pour certains traitements de données à caractère personnel ou pour imposer l'adoption de mesures appropriées et spécifiques pour sauvegarder les droits fondamentaux et les intérêts des personnes concernées⁴.
14. L'Autorité identifie, notamment, trois situations dans lesquelles une norme nationale doit encadrer spécifiquement des traitements de données à caractère personnel :
- lorsqu'il n'est pas suffisant de renvoyer au libellé de **la norme attribuant une mission de service public pour assurer** la prévisibilité du traitement ; et/ou lorsqu'il y a lieu de **prévoir des garanties spécifiques** pour préserver les droits et libertés des personnes concernées ;
 - lorsqu'il est nécessaire de créer un traitement obligatoire de données à caractère personnel au sens de l'article art. 6.1.c RGPD. À ce propos, l'Autorité relève que la norme qui impose l'obligation légale doit, d'une part, spécifier la finalité concrète pour laquelle le traitement de données obligatoire doit être réalisé et, d'autre part, être claire et précise, de telle sorte que le responsable du traitement ne doit, en principe, pas avoir de marge d'appréciation quant à la façon de réaliser le traitement de données à caractère personnel nécessaire au respect de son obligation légale⁵.
 - lorsque le RGPD ou la LTD impose l'adoption d'une telle norme spécifique d'encadrement de traitement de données à caractère personnel, par exemple, pour prévoir des mesures spécifiques de sauvegarde pour les droits et libertés des personnes concernées. Ainsi par exemple, le RGPD impose une telle norme spécifique dans deux hypothèses, à savoir (1) lorsqu'il est envisagé d'encadrer des traitements portant sur des catégories particulières de données à caractère personnel au sens de l'article 9 du RGPD (données relatives à l'origine raciale, données relatives à la santé, ...), ou encore au sens de l'article 10 du RGPD (données relatives à des condamnations, ...) et lorsqu'il est envisagé de prévoir dans ce cadre des mesures appropriées et spécifiques pour la sauvegarde des droits fondamentaux et des intérêts des personnes concernées ou encore (2) lorsqu'il y a lieu de concilier dans une norme

⁴ C'est le cas, par exemple, pour les traitements portant sur des catégories particulières de données à caractère personnel au sens de l'article 9 du RGPD (données relatives à l'origine raciale, données relatives à la santé, ...) qui sont nécessaires à l'exécution des obligations des responsables du traitement en matière de droit du travail ou encore des traitements portant sur ces données qui sont nécessaires pour des motifs d'intérêt public important.

⁵ Groupe de travail « Article 29 », *Avis 06/2014 sur la notion d'intérêt légitime poursuivi par le responsable du traitement des données au sens de l'article 7 de la directive 95/46/CE*, p. 22. L'Autorité rappelle qu'en tout état de cause, malgré une telle absence de marge d'appréciation, il incombe toujours au responsable du traitement de veiller à la conformité du traitement concerné à l'obligation en cause ainsi qu'au RGPD.

législative le droit d'accès du public aux documents officiels et le droit à la protection des données à caractère personnel (art. 86 RGDP).

15. Dans ce contexte, même si tout traitement de données à caractère personnel constitue une ingérence dans le droit au respect de la vie privée et à la protection des données à caractère personnel, chacun de ces traitements (et donc toute ingérence dans le droit à la vie privée) ne doit, par conséquent, pas nécessairement être *spécifiquement* encadré par une norme de droit interne (comme par exemple, un chapitre spécifique consacré aux traitements de données à caractère personnel).
16. Pour ce qui est des traitements de données nécessaires à l'exécution d'une mission d'intérêt public, l'Autorité relève que, pour autant que les missions de service public (qui nécessitent la réalisation de traitement de données à caractère personnel) soient décrites et délimitées par le législateur de manière telle que les finalités de ces traitements puissent être considérées comme déterminées et explicites, et hormis les circonstances spécifiques décrites au § 14, il n'est pas systematiquement nécessaire d'encadrer *spécifiquement* ces traitements de données. En effet, sous cette condition, le RGPD peut, dans certains cas, suffire à encadrer lesdits traitements de données, notamment en l'absence de risque spécifique pour les droits et libertés des personnes concernées.
17. L'Autorité invite donc l'auteur d'un texte normatif à s'assurer que son projet répond bien à l'exigence de prévisibilité, de telle sorte qu'à sa lecture, éventuellement combinée à la lecture du cadre normatif pertinent, les personnes concernées soient en mesure d'entrevoir clairement les traitements qui seront faits de leurs données et les circonstances dans lesquelles ces traitements sont autorisés.

Pour le Centre de Connaissances,
Cédrine Morlière - Directrice du Centre de Connaissances

Autorité de protection des données
Gegevensbeschermingsautoriteit

Standaardadvies 65/2023 van 24 maart 2023
Bijgewerkte versie – zitting van 29 september 2023

Betreft: Standaardadvies betreffende de redactie van normatieve teksten

Het Kenniscentrum van de Gegevensbeschermingsautoriteit (hierna "de Autoriteit"),
aanwezig: de dames Cédrine Morlière, Nathalie Raghenon en Griet Verhenneman, en de heren Yves-Alexandre de Montjoye, Bart Preneel en Gert Vermeulen;

Gelet op de wet van 3 december 2017 *tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit*, met name de artikelen 23 en 26 (hierna "WOG");

Gelet op artikel 25, lid 3, WOG volgens hetwelk de beslissingen van het Kenniscentrum bij meerderheid van stemmen worden aangenomen;

Gelet op Verordening (EU) 2016/679 *van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG* (hierna "AVG");

Gelet op de wet van 30 juli 2018 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens* (hierna "WVG");

Brengt op 24 maart 2023 het volgende standaardadvies uit.

I. TOEPASSINGSGEBIED EN CONTEXT VAN DIT ADVIES

1. Gezien het uitzonderlijk grote aantal adviesaanvragen dat momenteel bij de Autoriteit wordt ingediend en bij gebrek aan voldoende personele middelen, is de Autoriteit niet in staat om alle adviesaanvragen die zij ontvangt, te behandelen. Wanneer de aanvrager niet aangeeft dat het voorgelegde ontwerp aanleiding kan geven tot hoge risico's voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen, en wanneer uit zijn antwoorden in het formulier ook niet kan worden afgeleid dat dergelijke risico's aanwezig zijn, kan de Autoriteit beslissen om te verwijzen naar voorliggend standaardadvies betreffende de redactie van normatieve teksten¹.
2. In dit algemene advies wordt gewezen op de belangrijkste eisen waaraan elke norm die de verwerking van persoonsgegevens regelt, moet voldoen. Het blijft dus geldig bij elke redactie van normatieve teksten. Het is de verantwoordelijkheid van de auteur van een ontwerpnorm om ervoor te zorgen dat deze daadwerkelijk voldoet aan de kwaliteitseisen van een wet, opgelegd op grond van de AVG en gelezen in samenhang met de Grondwet, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens (hierna "het EVRM").

II. REDACTIE VAN NORMATIEVE TEKSTEN EN GEGEVENSBESCHERMING

A. Wat betreft de vereiste van noodzakelijkheid en evenredigheid van de gegevensverwerkingen die door het ontwerp worden geregeld

3. De Autoriteit herinnert eraan dat elke verwerking van persoonsgegevens een inmenging vormt in het recht op eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer en het recht op bescherming van persoonsgegevens van de betrokkenen. Een dergelijke inmenging is enkel toelaatbaar als zij noodzakelijk is en evenredig met het nagestreefde gerechtvaardigde doel.
4. Ter herinnering: de verwerking van persoonsgegevens wordt als noodzakelijk beschouwd als zij de minst ingrijpende maatregel vormt om het ermee nagestreefde gerechtvaardigde doel te

¹ De Autoriteit dient strategische keuzes te maken, rekening houdend met de nieuwe taken die haar krachtens de AVG zijn opgelegd, de middelen waarover zij beschikt en de beginselen die in de AVG zijn vervat (zoals het beginsel van de risico-gebaseerde benadering en het beginsel van de 'verantwoordingsplicht'). Daarom onderzoekt zij de adviesaanvragen die haar op grond van artikel 23 van de WOG en/of artikel 36, lid 4, van de AVG worden voorgelegd eerst uitsluitend op basis van het formulier.

Alleen in gevallen waarin de antwoorden in het formulier ernstige aanwijzingen bevatten dat het ontwerp van normatieve tekst een hoog risico inhoudt, gaat de Autoriteit over tot een systematische analyse van het ontwerp van normatieve tekst zelf en brengt zij een concreet advies uit.

In de andere gevallen en gezien de toevloed aan dossiers, gaat de Autoriteit niet over tot een analyse van de tekst van het ontwerp van normatieve tekst en geeft zij voorliggende algemene richtlijnen. Het is aan de aanvrager om er in de praktijk voor te zorgen dat het ontwerp dat hij redigeert, daadwerkelijk voldoet aan de kwaliteitsvereisten van de wet die door de AVG, de Grondwet, het Handvest van de grondrechten en het EVRM, worden opgelegd.

bereiken. De auteur van een normatieve tekst moet daarom nagaan of er geen andere maatregelen zijn die minder ingrijpend zijn voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen, en waarmee het nagestreefde doel kan worden bereikt. De beoogde gegevensverwerking moet dus toelaten het nagestreefde doel te bereiken (criterium van doeltreffendheid), maar moet tevens de maatregel zijn die het minst ingrijpt in de rechten en vrijheden van de betrokkenen (criterium van noodzakelijkheid in strikte zin). Concreet betekent dit dat als het mogelijk is het beoogde doel te bereiken met een maatregel die minder ingrijpt in het recht op eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer of het recht op bescherming van persoonsgegevens, de oorspronkelijk beoogde gegevensverwerking niet ingevoerd mag worden.

5. Wanneer de noodzaak van de verwerking van persoonsgegevens vaststaat, moet de auteur van de normatieve tekst er zich nog van vergewissen dat de verwerking evenredig is (in strikte zin) met het beoogde doel, d.w.z. dat er een juist evenwicht moet worden gevonden tussen de verschillende belangen die op het spel staan en de rechten en vrijheden van de betrokkenen. Met andere woorden, er moet een evenwicht zijn tussen de inmenging in het recht op eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer en op bescherming van persoonsgegevens, en het doel dat met die verwerking wordt beoogt en dat daadwerkelijk kan worden bereikt. De voordelen die voortvloeien uit de gegevensverwerking in kwestie moeten dus opwegen tegen de nadelen ervan voor de betrokkenen (criterium van evenredigheid in strikte zin).
6. De Autoriteit vestigt de aandacht van de auteurs van normatieve teksten op de verplichting ervoor te zorgen dat de verwerkingen van persoonsgegevens die door het ontwerp worden geregeld of in uitvoering daarvan zullen worden geregeld, werkelijk noodzakelijk zijn en evenredig met het nagestreefde doel.

B. Wat betreft de vereiste van voorspelbaarheid van de verwerking van persoonsgegevens

7. Verder herinnert de Autoriteit eraan dat elke verwerking van persoonsgegevens een rechtsgrond of een rechtmatigheidsgrond moet hebben, zoals bepaald in artikel 6, lid 1, van de AVG. Gegevensverwerkingen die bij een normatieve maatregel zijn ingevoerd, zijn bijna altijd gebaseerd op artikel 6, lid 1, punt c) of e), van de AVG².

²Artikel 6, lid 1, van de AVG: "De verwerking is alleen rechtmatig indien en voor zover aan ten minste een van de onderstaande voorwaarden is voldaan: (...)

c) de verwerking is noodzakelijk om te voldoen aan een wettelijke verplichting die op de verwerkingsverantwoordelijke rust; (...)

e) de verwerking is noodzakelijk voor de vervulling van een taak van algemeen belang of van een taak in het kader van de uitoefening van het openbaar gezag dat aan de verwerkingsverantwoordelijke is opgedragen; (...)"

8. Krachtens artikel 22 van de Grondwet, artikel 8 van het EVRM en artikel 6, lid 3, van de AVG, moet voor dergelijke verwerkingen duidelijke en nauwkeurige regelgeving gelden, waarvan de toepassing voor de betrokkenen voorzienbaar moet zijn³. Met andere woorden, de regelgeving die de gegevensverwerking regelt of waarvan de toepassing een gegevensverwerking met zich meebrengt, moet voldoen aan de vereisten van voorspelbaarheid en nauwkeurigheid, zodat bij lezing ervan, de betrokkenen duidelijk kunnen begrijpen welke verwerkingen met hun gegevens zullen worden verricht en onder welke omstandigheden deze verwerkingen zijn toegestaan.
9. Dit betekent echter niet dat voor elke gegevensverwerking een *specifieke* norm moet gelden die uitdrukkelijk alle gegevensbeschermingskwesaties in de betrokken context regelt. In bepaalde gevallen kan de voorspelbaarheid van een verwerking van persoonsgegevens die noodzakelijk is voor de vervulling van een taak van algemeen belang immers worden gewaarborgd door de norm die deze taak toekent aan de verwerkingsverantwoordelijke, en de AVG (in voorkomend geval gelezen in combinatie met andere normen die eveneens van toepassing zijn).
10. De vraag rijst dan wanneer en in welke mate een *specifiek* normatief kader noodzakelijk is. Aangezien er geen absolute regel of mathematische formule is om met zekerheid te bepalen wanneer moet worden voorzien in een specifieke norm om een verwerking van persoonsgegevens te regelen die noodzakelijk is voor de vervulling van een taak van algemeen belang, met het oog op de voorspelbaarheid ervan, geeft de Autoriteit hieronder richtsnoeren in dit verband.
11. Artikel 6, lid 2, van de AVG bepaalt: *"De lidstaten kunnen specifiekere bepalingen handhaven of invoeren ter aanpassing van de manier waarop de regels van deze verordening met betrekking tot de verwerking met het oog op de naleving van lid 1, punten c) en e), worden toegepast; hiertoe kunnen zij een nadere omschrijving geven van specifieke voorschriften voor de verwerking en andere maatregelen om een rechtmatige en behoorlijke verwerking te waarborgen, ook voor andere specifieke verwerkingssituaties als bedoeld in hoofdstuk IX."*
12. Overweging 10 van de AVG, die betrekking heeft op artikel 6, lid 2, van de AVG, bepaalt: *"In samenhang met de algemene en horizontale wetgeving inzake gegevensbescherming ter uitvoering van Richtlijn 95/46/EG beschikken de lidstaten over verscheidene sectorgebonden wetten op gebieden waar behoefte is aan meer specifieke bepalingen. Deze verordening biedt de lidstaten ook ruimte om eigen regels voor de toepassing vast te stellen, onder meer wat de verwerking van bijzondere persoonsgegevenscategorieën ("gevoelige gegevens") betreft. In zoverre staat deze verordening niet in de weg aan lidstatelijk recht waarin specifieke situaties op het gebied van gegevensverwerking nader worden omschreven, meer bepaald door nauwkeuriger*

³ Zie ook overweging 41 van de AVG.

*te bepalen in welke gevallen verwerking van persoonsgegevens rechtmatig geschiedt".
(onderstreept door de Autoriteit)*

13. Bovendien verwijst de AVG ook meermaals naar het nationale recht, hetzij om een specifiek kader voor bepaalde verwerkingen van persoonsgegevens te eisen, hetzij om het treffen van passende en specifieke maatregelen ter bescherming van de grondrechten en de belangen van de betrokkenen, op te leggen.⁴
14. De Autoriteit stelt met name drie situaties vast waarin een nationale norm de verwerking van persoonsgegevens specifiek moet regelen:
 - wanneer het niet voldoende is om te verwijzen naar de formulering van **de norm waarbij de publieke taak wordt toegekend** om de voorspelbaarheid van de verwerking te **waarborgen**, en wanneer moet worden **voorzien in specifieke waarborgen** om de rechten en vrijheden van de betrokkenen te beschermen;
 - wanneer het noodzakelijk is om een verplichte verwerking van persoonsgegevens in te stellen in de zin van artikel 6, lid 1, punt c), van de AVG. In dat verband wijst de Autoriteit erop dat de norm die de wettelijke verplichting oplegt, enerzijds het concrete doel moet preciseren waarvoor de verplichte gegevensverwerking moet worden uitgevoerd, en anderzijds duidelijk en nauwkeurig moet zijn, zodat de verwerkingsverantwoordelijke in principe geen beoordelingsmarge heeft met betrekking tot de manier waarop de verwerking van persoonsgegevens die nodig is om aan zijn wettelijke verplichting te voldoen, wordt uitgevoerd⁵.
 - wanneer de AVG of de WVG de vaststelling van een dergelijke specifieke norm voor de verwerking van persoonsgegevens oplegt, om bijvoorbeeld te voorzien in specifieke beschermingsmaatregelen voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen. Zo legt de AVG een dergelijke specifieke norm op in twee gevallen, namelijk (1) wanneer wordt overwogen de verwerking van bijzondere categorieën van persoonsgegevens in de zin van artikel 9 van de AVG (gegevens over raciale afkomst, gegevens over gezondheid, ...) of in de zin van artikel 10 van de AVG (gegevens betreffende veroordelingen, enz.) te regelen en wanneer in dit verband wordt overwogen te voorzien in passende en specifieke maatregelen om de grondrechten en de belangen van de betrokkenen te vrijwaren, of (2) wanneer in een wettelijke norm het recht van toegang van het publiek tot officiële documenten in overeenstemming moet worden gebracht met het recht op bescherming van persoonsgegevens (artikel 86 van de AVG).

⁴ Dat is bijvoorbeeld het geval voor verwerkingen betreffende bijzondere categorieën van persoonsgegevens in de zin van artikel 9 van de AVG (gegevens over ras, gegevens over de gezondheid,...) die nodig zijn voor de uitvoering van de verplichtingen van verwerkingsverantwoordelijken op het gebied van arbeidsrecht, of voor verwerkingen betreffende deze gegevens die nodig zijn om redenen van zwaarwegend algemeen belang.

⁵ Groep Artikel 29, *advies 06/2014 van over het begrip "gerechtvaardigd belang van de voor de verwerking verantwoordelijke" in artikel 7 van Richtlijn 95/46/EG*, blz. 22. De Autoriteit herinnert eraan dat, ondanks een dergelijk gebrek aan beoordelingsmarge, het hoe dan ook aan de verwerkingsverantwoordelijke is om ervoor te zorgen dat de betrokken verwerking in overeenstemming is met de verplichting in kwestie en met de AVG.

15. In deze context, ook al vormt elke verwerking van persoonsgegevens een inmenging in het recht op eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer en op bescherming van persoonsgegevens, toch moet niet elke verwerking (en dus elke inmenging in het recht op privacy) noodzakelijkerwijs specifiek geregeld worden door een norm van nationaal recht (zoals bijvoorbeeld een specifiek hoofdstuk dat aan de verwerking van persoonsgegevens is gewijd).
16. Wat betreft gegevensverwerkingen die noodzakelijk zijn voor de vervulling van een taak van algemeen belang, merkt de Autoriteit op dat, voor zover de publieke taken (waarvoor de verwerking van persoonsgegevens nodig is) door de wetgever op zodanige wijze zijn omschreven en afgebakend dat de doeleinden van deze verwerkingen als welbepaald en uitdrukkelijk kunnen worden beschouwd, en afgezien van de specifieke omstandigheden beschreven in § 14, het niet systematisch nodig is om een *specifiek* kader voor *deze* gegevensverwerkingen te bieden. Onder deze voorwaarde kan de AVG immers in bepaalde gevallen volstaan om de genoemde gegevensverwerkingen te regelen, met name wanneer er geen specifiek risico voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen bestaat.
17. De Autoriteit verzoekt de auteur van de normatieve tekst derhalve om ervoor te zorgen dat zijn ontwerp voldoet aan de vereiste van voorspelbaarheid, zodat bij de lezing ervan, eventueel in combinatie met de lezing van het relevante normatieve kader, de betrokkenen duidelijk kunnen begrijpen welke verwerkingen met hun gegevens zullen worden uitgevoerd en onder welke omstandigheden deze verwerkingen zijn toegestaan.

Voor het Kenniscentrum,
(get.) Cédrine Morlière - Directeur